نیایش هایی از سویدای دل

ترجمه مهج الدعوات

ابن طاوس علی بن موسی

بسم الله الرحمن الرحیم

نیایش‌هایی از سویدای دل

نویسنده:

سیّد بن طاووس

ناشر چاپی:

آفاق

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

نیایش‌هایی از سویدای دل (ترجمه مهج الدعوات)

مشخصات کتاب

سرشناسه : ابن‌طاوس علی‌بن موسی ق۶۶۴ - ۵۸۹ عنوان قراردادی : [مهج الدعوات و منهج العنایات فارسی عنوان و نام پدیدآور : نیایش‌هایی از سویدای دل اثر رضی‌الدین ابوالقاسم علی‌بن موسی‌بن جعفربن طاووس حسنی حسینی بازگردان علی رضوی مشخصات نشر : تهران آفاق ۱۳۸۱. مشخصات ظاهری : ۷۲۹ ص نمودار فروست : (شناخت‌های اخلاقی۲) شابک : ۹۶۴-۶۰۵۸-۴۶-۹۵۸۰۰۰ریال ؛ ۹۶۴-۶۰۵۸-۴۶-۹۵۸۰۰۰ریال وضعیت فهرست نویسی : فهرستنویسی قبلی یادداشت : ص ع لاتینی‌شده (Ebn -E-Tawos: niayesh - hayee as sovey day-e-del (prayers from the bottom of heart . یادداشت : عنوان دیگر: نیایش‌هایی از سویدای دل (ترجمه‌ی" مهج الدعوات و منهج العنایات و" المجتبی من الدعاآ المجتبی). عنوان دیگر : نیایش‌هایی از سویدای دل (ترجمه‌ی" مهج الدعوات و منهج العنایات و" المجتبی من الدعاآ المجتبی). عنوان دیگر : مهج الدعوات و منهج العنایات فارسی عنوان دیگر : المجتبی من الدعاآ المجتبی فارسی موضوع : دعاها شناسه افزوده : ابن‌طاووس علی‌بن موسی ۶۶۴ - ۵۸۹ق المجتبی من الدعاآ المجتبی شناسه افزوده : رضوی علی ۱۳۴۱ - ، مترجم رده بندی کنگره : BP۲۶۷/۵۵/الف۲م۹۰۴۱ ۱۳۸۱ رده بندی دیویی : ۲۹۷/۷۷۲ شماره کتابشناسی ملی : م۸۱-۱۵۵۹۳

مقدمه مترجم

نزدیک توایم و از تو دوریم همه بینا به توایم و از تو کوریم همه به نام آشنای همه‌ی خاموشان گنجینه‌ی بزرگ فرهنگی شیعه از گوهرهای گوناگونی سرشار است که نیازهای مختلف انسان را پاسخگوست. ادیبان، فقیهان، سخنوران، اندیشمندان، مُوَرِّخان، کیمیاگران، اخترشناسان، عابدان، زاهدان و حتی ... فیلسوفان و عارفان عمرهایی را به جستجو در این ژرفنا گذرانده و ناسفته‌های بسیاری را وانهاده‌اند. در نگاه کلی، این مجموعه‌ی سترگ را به سه بخش می‌توان تقسیم کرد: ۱ - باورها (عقاید) ۲ - کنش‌ها (احکام) ۳ - آراستگی‌ها (اخلاق) این هر سه با هم معنی دار است و گرنه، تنها تخصص‌هایی خواهد بود که اگر هم برای اجتماع سودمند باشد، خود شخص را هرگز بهره‌ای از آن نیست. انسان باورمندی که رفتار بیرونی و درونی پاکیزه‌ای ندارد (به فرض امکان وجود چنین کسی) بسیار بی‌ارزش بلکه برای اجتماع بشر زیان بار است. نیز پای بندی به پرهیزها و کنش‌ها (احکام) - برای آن که نه به باورهای راستین تکیه دارد و نه به پرورش درون پرداخته است - نه بی‌ارزش بلکه خود همه زیان باری است. هم چنین به درون پرداختن، بی‌زیور اندیشه و سنجیدگی رفتار، امکان پذیر نیست. با این همه، پایه و مایه در این سه - اگر نیک بسنجیم - اخلاق است که هدف متَعالی همه مربیان آسمانی است و غایب رشد کمال انسانی و تالی آن دو مقدمه. اگر دست آوردهای فکری اندیشه‌وران در چیستی و هستی (عقاید) و تلاش‌های استنباطی دانشمندان در بایدها و نبایدها (احکام) بخش ظاهری فرهنگ یک جامعه را تشکیل می‌دهد، بی‌شک بخش درونی و وزین آن تهذیب‌ها و پارسایی‌ها و بندگی‌های مردان کامل و عالمان ربانی است. کلمات حکمت آمیز و پندها و موعظه‌ها از سویی و دعاها و راز و نیازها از دیگر سو، جلوه‌های این بُعدند. برای پای بندی به محصولات دو بخش اول (عقاید و احکام) بررسی‌های اطمینان بخش سندی در منقولات لازم است، به عبارت دیگر، استنتاج اعتقادی از یک نقل یا اجتهاد حکم از آن، آن گاه درست تواند بود که به اصطلاح، اطمینان عادی عقلایی از صحت صدور آن حاصل شود و گرنه، نه تکیه گاه یک باور تواند شد و نه مبنای حکم. بخش دیگر، اما، چنین نیست. اولاً، یک پیام حکیمانه و والا - گر چه انتساب آن به منبع وحیانی و آسمانی مخدوش باشد - سازنده تواند بود که گفته‌اند: «سخن استوار را حتی از مردمان دو چهره نما بپذیر.» (۱) ثانیاً، دعا زبان ارتباط با ذات بی‌نهایت است و الفاظ آن ابزار نزدیک شدن به حقایق بلند عالم معنی و در عین

حـال، راه بیـان خواسـته‌ها. همیشه و در همه حـال، بلنـد و آرام و بـا هر زبـان و حتی خاموش، می‌توان «او» را خوانـد و با «او» سـخن گفت. در بارگـاه او، دور و نزدیـک، سـیاه و سپیـد، زن و مرد، زشت و زیبا، مسـتمند و دارا، گنگ و زبان آور، بیمار و تن درست، کوچک و بزرگ و ... یک‌سان راه دارنـد. خرگاه او تنها سـرا پرده‌ای است که حَاجِب و حاجز نـدارد. با این همه، رونـدگان نیک می‌دانند که پیمودن راه در پناه راه آشنا ایمن‌تر و رساننده‌تر است. طی این مرحله بی‌همرهی خضر مکن ظلمات است! بترس از خطر گمراهی آری، گام در جای پای انسان کامل نهادن، حتی در لفظ و خواسته و حرکات، در راه رسیدن به حق، به احتیاط نزدیک‌تر است. این است که کُمَیْلِ بِنِ زیادها و اَبُو حَمْزَهٔی ثُمَالِی‌ها به نوای دلنشین و روح نواز و خوش آهنگ پیشوایان راه خداشناسی و بندگی و مهر گوش جان می‌سپارند و راوی آوای عشق و معرفت می‌شوند. او آن حقیقت بی‌نهایت است که از همه سو می‌توان بدو روی آورد؛ «بـه هر سـو که رو کنیـد، آن روی خـداست» (۲) و آن ذات دربرگیرنـده‌ی همه‌ی خوبی‌هـاست که به هر نامی خوانـده شود، زیبـاست؛ «همه‌ی نام‌هـای زیبا از آن اوست.» (۳) نـام تـو - به هر زبـان که گوینـد - خوش است. درست است که به هر گونه می‌توان با او سـخن گفت؛ اما آن چه بر زبان انسان کامل رفته است، به خاطر رسیدنش به بالاترین مرحله‌ی معرفتی و عملی، حاوی بزرگ‌ترین درس‌هـای شـناخت و خود سـازی است. آن قله نشـینان کوه معرفت نکته‌هـایی را که در قالب گویش مسـتقیم و علمی، دیریـاب اذهان است، با توجه به آمادگی روحی انسان حاجتمنـد و از نیازمنـدی خویش آگاه، در چهره‌ی راز و نیاز و مناجات، بـدو آموخته‌اند که دلنشـین و در نتیجه، سازنده تواند بود. کمترین گواه برای این ادعا، وجود شرح‌های بسیاری است که بر متون زیارات و أَدْعِیَهٔ آمده است: نگاهی به شـروح زیارت جامعه، زیارت آل یاسـین، دعای ندبه، دعای صباح و ... کافی است. سَیِّد ابْن طاووس از بزرگ‌ترین کسانی است که در دوران زنـدگی، شاهد بحران یورش مغولان و حوادث پر آشوب قرن هفتم بود. شاید این یکی از عواملی شد که این مرد بزرگ را به تهذیب و خود سازی و دعا و مناجات واداشت و در این کار، مرجع برجسته‌ای برای معاصران و آینـدگان گردید. آثار فراوان سَیِّد - که در مقدمه‌ی کتاب نام برده شده است - غالباً چنین است. این خود، نشانگر روحیه‌ی بسیار معنوی این عالم جلیل است. او چنان به دعا و مناجات علاقه دارد که اگر برای دعایی، سـند دومی بیابد - بی‌آن که به تحقیق اسـناد درست‌تر بپردازد - دوباره این یک را نیز ذکر می‌کند! نیاوردن سند کامل برای دعاها یا اساسا عدم ذکر سند یا نقل دعاهایی با سند راویان غیر شیعی یا، ... شاهـد دیگری بر گرایش باطنی آن مرد خدا به بندگی در درگاه دوست و راز و نیاز با حضـرت اوست؛ به هر زبـان گو بـاش. «مُهَجُ الـدَّعَوَات و منهـج العنایـات» - که شایـد مهم‌ترین مجموعه‌ی دعایی سَیِّد ابْن طاووس است - تا کنون در چاپ‌هـای مختلفی عرضه شـده است؛ امـا متاسـفانه یـا فاقـد دقت لازم بوده است یا بر گرفته و متکی به کار پیشـین! آن چه پیش رو داریـد، بـاز گردان مُهَجُ الـدَّعَوَات است که به پیروی از عرضه‌هـای پیشـین آن، اثر دیگر مولف در دعـا، به نـام المجتنی من الـدعاء المُجْتَبَی بدان پیوست شده است. مجموعه‌ی این دو کتاب، به صورت حاضـر، بر پایه‌ی چند نسـخه‌ی خطی است که به تحقیق برادر فاضـل جنـاب آقـای جواد قیومی فراهم آمـده است. نسـخه‌های اصـل در مقـدمه‌ی کتاب معرفی شـده است. باز بینی و تصـحیح متن تحقیق شـده به عهـده‌ی این بنـده نهـاده شـد. بـا پایـان تصـحیح، به دلایلی، ترجمه‌ی آن نیز بایسته و شایسـته به نظر آمـد. چنان که می‌بینیـد، از ترجمه‌ی متن دعاهـا صـرف نظر شـده است؛ به دلیل: ۱ - پرهیز از ازدیـاد حجـم. ۲ - روانی و سـهولت فهم بسـیاری از بخش‌ها برای خواننـده‌ی آشنا به دعا و از سوی دیگر نیاز به کار بیشتر در بخش‌هایی دیگر در نتیجه‌ی پیچیـدگی عبارات و مشـکل بودن رعایت دقیق امانت. ۳ - عدم قطعیت (و در پاره‌ای از جاها شاید بتوان گفت، قطعیت عدم) انتساب شـماری از دعاها، بر پایه‌ی نقل مولف ارجمند و در نتیجه ضـروری نبودن صـرف وقت در باز گردان آنها. در ترجمه‌ی سـند دعا، علاوه بر تحقیق در ضـبط نام اشـخاص و ثبت سـال زنـدگانی برخی از آنهـا، از نمـاد اختصاری پیکان برای نشان دادن نقل خبر راوی ای از راوی دیگر، اسـتفاده شـده است تا نه چون برخی آثار مترجم، سـند یک باره حـذف شود و نه پیرایه‌ی کسل کننـده‌ی کم بهره‌ای خواننـده را آزار دهـد. علامت یاد شده جای گزین اصـلاحات گوناگون حدثنا، اخبرنی و مانند آن است. هم چنین برای کمک به خواننده، سـند با حروف

جداگانه و تورفتگی مشخص شده است. در صورت نیاز به متن اصلی سند، به نسخه‌ی عربی کتاب – که کمی پیشتر از انتشار این ترجمه عرضه شده است – می‌توان مراجعه کرد. آن چه بین دو کمان () دیده می‌شود افزوده‌ای است که از متن دریافته می‌شود؛ اما برای تعادل و نزدیکی بیشتر با اصل، به شکل توضیح آمده است. افزوده‌هایی از مترجم نیز که بین دو قلاب آمده است توضیح زائد بر متن یا افتادگی‌های آن است. پاورقی‌های نشانگر نسخه‌های بدل و توضیحات غیر ضروری در ترجمه نیامده است. در صورت نیاز، به نسخه‌ی عربی می‌توان مراجعه کرد. در چاپ عربی کتاب، نشانی هر یک از دعاها که در بِحارالاَنْوار آمده است از آن کتاب در پاورقی آمده است. در ترجمه این نشانی‌ها حذف گردید؛ اما موارد اختلاف ذکر شده در عربی نگاه داشته شد. چنان که دیده می‌شود انبوهی از آیات قرآن کریم در متن دعاهای شیعی به کار رفته است. در این کتاب تنها آنجا که در متن دعا به نقل آیه‌ای از کتاب خدا اشارتی رفته است، نشانی آن در ذیل صفحه آمده است؛ در غیر این صورت به علت افزایش بسیار حجم، این جستجو انجام نشده است. برای آگاهی بیشتر خوانندگان محترم، از میان کتاب‌های گوناگون رِجال و تاریخ، دو نمودار – که در اصطلاح علمای انساب، شجره (درخت) گفته می‌شود – استخراج و تنظیم و پیوست شده است. در این دو نمودار، خطهای عمودی رابطه‌ی فرزندی و خطهای افقی برادری است. برای اناث از دایره استفاده شده است و خطهای پیکانی رابطه‌ای زوجیت را می‌رساند. بدیهی است که این نام‌ها گوشه‌ای از این دو خاندان است. در نمودار خاندان عَبّاسی عمده‌ی خلفا نام برده شده‌اند و عدد میانی بالا یا زیر خط سال جلوس است. روشن است که در عرضه‌ی یک مجموعه – به ویژه آن گاه که بزرگ و کما بیش فراگیر باشد – آن چه به عهده‌ی ماست ارائه‌ی بی‌کم و کاست یک اثر است؛ بی‌دخالت حب و بغض و پسند و ناپسندهای شخصی. مسؤولیّت درستی و نادرستی نقل با ناقل اصلی است و قضاوت تنها با دانش و هوشمندی خواننده‌ی نکته سنج و آگاه و سخن شناس است. نه نیاموخته‌ی ساده اندیش ناسنجیده هر نقلی را باور می‌باید داشت و نه از راه رسیده‌ی خام با معیار آموزه‌های رکیک بیگانه، ناسخته و شتاب زده، هر سخنی را رد می‌تواند کرد. بازشناسی غث و سمین برازنده‌ی هر نا آشنایی نیست. در پایان به درگاه آن دانای آشکار و نهان و مهربان هر دو جهان – همو که به درون عبادت و عمل می‌نگرد و نه پیکره‌ی خارجی آن را (۴) – روی می‌آوریم و از بِن جان می‌سراییم: پروردگارا! این همه گفتیم: لیک اندر بسیج بی‌عنایات تو، ما هیچیم! هیچ! معبودا! این زمزمه و مویه را خود به ما آموخته‌ای که: ای دعا از تو؛ اجابت هم ز تو و خود از ما خواسته‌ای که: «اگر دعایتان نبود، پروردگار من کجا به سوی شما چشم می‌داشت؟!» (۵) آری، به راه این امید پیچ در پیچ مرا لطف تو می‌باید؛ دگر هیچ مهربانا! این تلاش شکسته بسته‌ای است که لنگ لنگان می‌آوریم و به یقین، نه آن چه بایست است و نه آن چه شایست. امید که با یک سو شدن ابرهای غَفلَت و تابش جلوه‌ی آن آموزگار پرده نشین سده‌های دراز غیبت، همه چیز بیاموزیم؛ از جمله سخن گفتن با تو را ... و اکنون به آستان او می‌سراییم که: عمری است گذشته به نادانی ای علم و ادب آموز، بیا!

پیش گفتار: زیست نامه‌ی مولف و شیوه‌ی پژوهش

نام و خاندان و رویدادهای زندگی

سَیِّد جلیل القدر رَضِیّ الدِّین اَبُو اَلْقاسم عَلی معروف به سَیِّد ابْن طاووس فرزند مُوسَی بِن جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن مُحَمَّد بِن اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن اَحْمَد بِن مُحَمَّد (۶) بِن إسْحاق (۷) بِن حَسَن بِن مُحَمَّد بِن سُلَیْمَان بِن داوود (۸) بن حَسَن مُثَنَّی فرزند دومین امام، حضرت مُجْتَبی عَلَیْهِ السَّلَام، بود. (۹) چنان که خود در «کَشْف الْمَحَجَّهْ»، در تاریخ ولادت و تحصیلات خود می گوید، پیش از نیم روز پنج شنبه ۱۵ محرم ۵۸۹ ق در حله پای به جهان گذاشت و هم در آن شهر بزرگ شد. آن گاه به بغداد کوچ کرد و حدود ۱۵ سال در روزگار حکومت عَبّاسیان در آنجا زیست. در اواخر دوره‌ی مستنصر مَنْصُور بِن مُحَمَّد بِن اَحْمَد، سی و ششمین خلیفه‌ی عَبّاسی (در

گذشته به سال ۶۴۰ ق) به حله بازگشت. چندی در زادگاه خویش بود تا به جوار مولای متقیان عَلَيْهِ السَّلَام هجرت کرد. سه سال در نجف اشرف مانـد و پس از آن، سه سـال نیز در کربلاـ مجاورت گزیـد. آن گاه به کاظمین رفت و در آن شـهر هم سه سال مانـد. تصـمیم داشت سه سال نیز در سَامَرَّاء زنـدگی کنـد؛ ولی در آن روز و روزگار، سَامَرَّاء ماننـد صومعه‌ای بود در بیابان و مانـدن دراز مـدت در آن شدنی نبود. بنا به مصـلحت، در ۶۵۲ ق در دوره‌ی هجوم مغولاـن به بغـداد بـازگشت و تا هنگامه‌ی افتادن آن شـهر به دست مغولاـن، در آن مانـد و از نزدیـک دردها و بیم‌ها را دیـد. او خود در کَشْف الْمَحَجَّة در این باره می‌گویـد: تاتار در ۱۸ محرم ۶۵۶ ق بغـداد را گرفتنـد. شبی را بـا هراس‌هـای دنیـایی گذرانـدیم و خداونـد بزرگ ما را از آن نگرانی‌ها رهانـد. (۱۰) به روزگار مستنصـر عَبَّاسـی، گاهی پـذیرش منصب افتاء بـدو تحمیل می‌شد و گاه نقابت خاندان‌های سادات؛ حتی وزارت را هم به او پیشـنهاد کردند که نپذیرفت. در سال ۶۱۶ ق، از سوی هولاکو، تولیت نقابت در کل عِراق را بدو وا گذاشتند و این تنها منصبی بود که قبول کرد. به هنگام نصب در این سـمت، بر تختی سبز نشسـته بود. عَلی بِن حَمْزَه‌ی شاعر به تبریک چنین سـرود: - این عَلی فرزند مُوسَی بِن جَعْفَر چونـان آن عَلی زاده‌ی مُوسَـی بِن جَعْفَر (عَلَيْهِمُ السَّلَام) است. - چنـان که آن حضـرت، به گـاه امـامت، بر جایگـاهی سـبز نشـست، او نیز در هنگام نقابت به جایگاهی سبز تکیه زده است. داستان این بود که مامون عَبَّاسی - وقتی امام هشتم عَلَيْهِ السَّلَام را به ولایت عهـد خویش تعیین کرد - لباسـی سبز رنگ بر حضـرتش پوشاند و روی دو فرش بزرگ سبز بر نشاند و مردم را فرمان داد تا لباس‌های سبز رنگ پوشـند. (۱۱) سه سـال و یازده ماه از دوران نقابت ابْن طاووس گذشـته بود که پیک اجل او را فراخوانـد. (۱۲) سَیِّد با مُؤَيِّدُ الدِّين قُمِّی (۱۳) وزیر سه خلیفه‌ی عَبَّاسی، أَحْمَدَ بْن حَسَن بِن یُوسُف، ناصر و پسرش مُحَمَّد بِن أَحْمَدَ بْن حَسَن، ظاهر و مَنْصُور بِن مُحَمَّد بِن اَحْمَـد، مستنصـر، رابطه و دوستی عمیق داشت؛ چنـان که بـا ابْن العَلْقَمِی (۱۴) و فرزنـدش (مُحَمَّد بِن مُحَمَّد بِن اَحْمَد) خزانه دار بسیار پیوند داشت. هنگامی که هولاکو در سال ۶۵۶ بغداد را فتح کرد فرمان داد تا از علما فتوا بخواهند: آیا پادشاه کافر دادگر بهتر است یا پادشاه مسـلمان سـتمگر؟ عالمان را برای پاسخ گویی در مستنصـریه گرد آوردند. وقتی مساله را دانستند، از پاسـخ درماندنـد. جناب سَیِّد در مجلس بود و مورد احترام همه. چون دیـد همه خاموش مانده‌انـد، برگه را گرفت و به خط خویش نوشت: کافر دادگر از مسلمان ستمگر بهتر است. همه‌ی علما به دنبال او پاسخ وی را کتباً تایید کردند. (۱۵)

خاندان

الف. پدر

شریف سَعْد الدین اَبُو إِبْرَاهِيم سَیِّد مُوسَی بِن جَعْفَر (۱۶) بِن مُحَمَّد بِن اَحْمَد ابْن مُحَمَّد بِن الطاووس از راویان حدیث بود. او روایات خویش را در برگه‌هایی پراکنـده نوشت. فرزنـدش سَیِّد رَضِیّ الـدِّین (مولف کتاب) آن را در ۴ مجلـد گرد آورد و فرحه النـاظر و بهجه الخاطر مِمَّا رَوَاهُ والدی مُوسَـی بِن جَعْفَر نامید. از چند مُحَدِّث از جمله عَلی بِن مُحَمَّد مدائنی و حُسَیْن بِن رَطْبَةَ روایت می‌کند و پسرش (مولف کتاب) از وی. او در قرن هفتم در گذشت و در نجف اشرف به خاک سپرده شد. (۱۷)

ب: مادر

مادر سَیِّد ابْن طاووس دختر جناب اَبُو الْحُسَیْن وَرَّام بِن أَبِی فِرَاس (صاحب مجموعه‌ی وَرَّام) است. (۱۸) بنابراین، آن عالم بزرگ - چنان که سَیِّد خود در آثار خویش آورده است - نیای مادری اوست. مادر پـدرش (اَبُو إِبْرَاهِيم) نیز دختر زاده شَیخ طوسـی بود. از این رو خیلی جاها در نوشـته‌های شَیخ طوسـی را «جدم» یا «جد پدرم» و شَیخ اَبُو عَلی حسن فرزند شَیخ طوسی (۱۹) را «دایی‌ام» یا «دایی پدرم» می‌خواند.

ج: برادران

۱ – جمال الـدین اَحْمَـد بِنِ مُوسَـی. او فقیه سادات و بزرگ و پناه فقیهان بود. آثار قلمی فراوان داشت که به حدود ۸۰ می‌رسید؛ از جمله: «البشری» (۶ جزء، در فقه)، «شَوَاهِـد الْقُرْآن»، «بنـاء المقـاله العلویه.» او از اسـتادان عَلّامَه حِلِّی و ابْن داوود حِلِّی صاحب کتاب رِجال بود. ابْن داوود در رِجال خویش (۲۰) درباره‌ای او می‌گوید: او مرا بزرگ کرد و آموزش داد و به من نیکی نمود. سَیِّد اَحْمَد ۹ سـال پس از برادرش، یعنی در سال ۶۷۳، در گذشت. ۲ – سَیِّد شَرَفُ الدِّین مُحَمَّد. او در واقعه‌ی سقوط بغداد به دست مغول در سال ۶۵۶ به شهادت رسید. ۳. سَیِّد عِزُّ الدِّین حسن. وی در سال ۶۵۴ در گذشت. (۲۱)

د: همسر

پس از کوچ به کاظمین، با زهرا خاتون دختر نَصْیِر الـدین اَبُو اَلْحَسَن نَاصِـر بْنِ مَهْدِی بِنِ حَمْزَهٔی عَلَوی رازی مازندرانی (۶۱۷) وزیر (خلیفه النَّاصِرُ لِدِینِ اللَّهِ) ازدواج کرد؛ ولی ظاهراً از او فرزند دار نشد.

ه. فرزندان

۱. صَـفِیّ الدِّین مُحَمَّد ملقب به مُصْطَفَی. او روز سه شنبه ۹ محرم ۶۴۳ در حله پا به جهان گـذاشت. پـدرش «کَشْف الْمَحَجَّهٔ» را در سفارش به او نوشت. او پس از پـدر عهـده دار سـمت نقابت شد. در سال ۶۸۰ در گـذشت و فرزنـدی از خود به جای نگذاشت. ۲. رَضِیّ الدِّین عَلی. وی – که هم نام و هم لقب پدر بود – روز جمعه ۸ محرم ۶۴۸ زاده شد. «زوائد الفوائد» را از وی دانسته‌اند که در اعمال و آداب شایسته‌ی سال است. پس از برادر، نقابت را به عهده گرفت که در خاندانش باقی ماند. ۳. شَرَف الْأَشْرَاف. پدرش در «سَعْد السُّعُود» درباره‌اش گوید: دخترم، شَرَف الْأَشْرَاف، قرآن مجید را در ۱۲ سالگی حفظ کرد. ۴. فاطمه. درباره‌ی او نیز در همان کتاب چنین گوید: آن چه از مصحف بزرگ و کامل ۴ جزیی نقل می‌کنم و آن را برای دخترم فاطمه – که پیش از ۹ سالگی قرآن کریم را از بر داشته است – وقف کرده‌ام...

ستایش‌ها

همه‌ی شـرح حال نویسان پس از سَیِّد، او را ستوده و به دانش و فضیلت و پارسایی و عبادت و بزرگواری یاد کرده‌اند. عَلّامَه حاجی نوری در خاتمه الْمُسْتَدْرَک: (۲۲) «سـید بسـیار جلیل و کامل و سـعادتمند، پارسا و زاهـدترین، دارای کرامت‌های درخشان، رَضِیّ الدِّین اَبُو اَلْقَاسم و اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِنِ سَعْد الدین مُوسَی بِنِ جَعْفَر، طاووس خاندان طاووس، آن که همه بزرگان از هر طریقت و هر مشـرب، به ظهور کرامت‌هـا جز از او هم سـخن نبوده‌انـد؛ نه بر پیش‌تر از وی و نه پس از وی.» آن گـاه به تبرک کرامت‌هایی از آن بزرگ می‌آورد. همو: «آن مرحوم از برترین بزرگ دارندگان شـعائر خداوندی است. در هیچ نوشته‌اش نام مبارک پروردگار را یاد نمی‌کنـد جز آن که می‌افزایـد: جَلَّ جَلَالُه.» (۲۳) شَـیخ حر عـاملی در امل الامل: (۲۴) «جایگـاه علمی و فضـیلت و زُهـد و عبادت و وثوق و فقه و بزرگی و پارسایی او مشـهورتر از آن است که به یاد کردن نیاز باشد. او شاعر و ادیب و سـخنوری بلیغ نیز بود.» عَلّامَه شَیـخ أَسَـد اللَّه دزفولی کـاظمینی شوشتری در مقابس الانوار و نفائس الاسـرار: (۲۵) «سـید پر اعتبـار، بزرگوار و شایان اعتماد، عالم عبادتگر، زاهد پاک و پاکیزه، زمام دار فضیلت‌ها و افتخارات، صاحب دعاها و مقامات و مکاشفه‌ها و کرامت‌ها، مظهر فیض روشن و لطف نهان و آشـکار (الاهی).» شَیخ اَبُو اَلْحَسَن سُلَیْمَان بِنِ عَبْدِاللَّه بَحْرانی ماحوزی در البلغه: «صاحب کرامت‌ها و مقام‌ها که در میـان علمای ما عابـدتر و پارساتر از او نبوده است.» (۲۶) مُحَدِّث قُمِّی: «رَضِیّ الدِّین اَبُو اَلْقَاسم عَلَی بِنِ مُوسَـی بِنِ جَعْفَر بِنِ طاووس

حُسَینی حُسَینی، سرور شکوه‌مند و پارساترین و زاهدترین و الگوی عارفان ... او مجمع کمالات بلند مرتبه بود، حتی شعر و ادب و سخن و این فَضْل خداوندی است که به هر کس خود بخواهد می‌بخشد.» (۲۷) همو: «سید رَضِیّ الدِّین اَبُو الْقاسم، آن والاترین و پارساترین و زاهدترین و خجسته‌ترین، الگوی عارفان و روشنی بخش شب زنده داران، دارای کرامت‌های درخشان و امتیازات پر افتخار، طاووس خاندان طاووس، سَیِّد ابْن طاووس که خداوند تربتش را پاکیزه و در جهان بالا نامش را بلند دارد!» (۲۸)

استادان و صاحبان اجازه‌ی روایتی

۱ – شَیخ أَسْعَد بِن عَبْد الْقَاهِر بِن أَسْعَد أَصْفَهانِی، مولف رشح الولاء (شرح دعای صَنَمَیْ قُرَیْش) تاریخ اجازه: صفر ۶۳۵. ۲ – بَدْر بْن یَعْقُوب مُقْرِئ أَعْجَمِی. (۲۹) ۳ – تاج الدین حَسَن بِن عَلی دربی. ۴ – شَیخ حُسَیْن بِن اَحْمَد سُورَاوِی. سَیِّد در فَلَاحُ السَّائِل گوید: «او در جمادی الاخر ۶۰۹ به من اجازه(ی نقل حدیث) داد.» ۵ – حُسَیْن بِن عَبْدُ الْکریم غروی. ۶ – کَمَالُ الدِّین حیدربن مُحَمَّد بِن زَیْد بِن مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه حُسَیْنِی. روز شنبه ۱۶ جمادی الاخرهِی ۶۲۰ نزد او حدیث خواند (و اجازه گرفت). ۷ – سدید الدین سالم بِن محفوظ بِن عزیزه بِن وشاح سُورَاوِی حِلِّی. مولف، تبصره و بخشی از منهاج این استاد را نزد او خواند. ۸ – اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِن یَحْیَی بِن عَلی حناط (منسوب به حنطه (گندم)؛ بر اساس برخی نسخه‌ها) یا خیاط (بر اساس نسخه‌ی دیگر) یا حافظ (بر اساس نسخه‌ای دیگر). مولف خود گوید که در سال ۶۰۹ از او اجازه دریافت کرد. ۹ – شمس الدین فخار بِن مَعَدّ بْن فخاربن اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن مُحَمَّد مُوسَی حائری (۶۳۰). ۱۰ – نجیب الدین مُحَمَّد سُورَاوِی (نام بر اساس برخی اجازه‌هاست و بنا بر ریاض العلماء: شَیخ یَحْیَی بِن مُحَمَّد بِن یحیای سُورَاوِی. (۳۰) ۱۱ – اَبُو حامد محیی الدین مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه بِن عَلی بِن زهره حُسَیْنِی حلبی. ۱۲ – مُحِبّ الدِّین مُحَمَّد بِن محمود بِن حَسَن بِن هِبَةُ اللَّه معروف به ابْن النَّجّار بغدادی (۵۷۸ – ۶۴۳) صاحب کتاب «ذیل تاریخ بغداد.» ۱۳ – صَفِیّ الدِّین مُحَمَّد بِن مَعَدّ بِن عَلی بِن رافع بِن مَعَدّ بْن عَلی موسوی. ۱۴ – شَیخ نجیب الدین مُحَمَّد بِن جَعْفَر بِن هِبَةُ اللَّه بِن نما. ۱۵ – پدرش، اَبُو إِبْرَاهِیم سَیِّد مُوسَی بِن جَعْفَر بِن مُحَمَّد طاووس.

شاگردان و راویان

۱ – إِبْرَاهِیم بِن مُحَمَّد بِن أَحْمَدَ بْن صالح قُسِّینِی. در ۶۶۴ (همان سالی که در گذشت) بدو اجازه‌ی نقل حدیث داد. ۲ – فقیه نسب شناس سَیِّد اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن عَلی عَلَوی. ۳ – جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن اَحْمَد بِن صالح قُسِّینی. (برادر نام برده در ردیف ۱). ۴ – شَیخ تقی الدین حَسَن بِن عَلی بِن داوود حِلِّی (۶۴۷ – ۷۴۰). ۵ – عَلّامَه جمال الدین حَسَن بِن یُوسُف بِن عَلی بِن مُحَمَّد بِن مطهر حِلِّی (۶۴۸ – ۷۲۶). ۶ – سَیِّد غیاث الدین عَبْدُ الْکریم بِن اَحْمَد بِن طاووس (۶۴۸ – ۶۹۳) برادر زاده‌اش و صاحب فرحه الغری. ۷ – فرزندش، سَیِّد عَلی بِن عَلی بِن طاووس، (۶۴۷) صاحب زوائد الفوائد. ۸ – عَلی بِن مُحَمَّد بِن اَحْمَد بِن صالح قُسِّینِی (برادر نام بردگان ردیف ۱ و ۳.) نیز در سال وفات خود او را اجازه داد. ۹ – شَیخ شمس الدین مُحَمَّد بِن اَحْمَد بِن صالح قُسِّینی (پدر نام بردگان ردیف ۱ و ۳ و ۸). ۱۰ – سَیِّد مُحَمَّد بِن بَشِیر حُسَیْنِی عَلَوی. ۱۱ – فرزند مهترش سَیِّد مُحَمَّد بِن عَلی بِن طاووس (۶۴۳ – ۶۸۰). ۱۲ – سَیِّد نجم الدین اَبُو نَصْر مُحَمَّد موسوی نقیب شهر کاظمین. ۱۳ – شَیخ جمال الدین یُوسُف بِن حاتم بِن خوز عاملی شامی. ۱۴ – سدید الدین یُوسُف بِن عَلی بِن مطهر (پدر عَلّامَه حِلِّی).

آثار گران بها

۱ – الابانه فی معرفه اسماء کتب الخزانه. ۲ – الاجازات لکشف طُرُق المفازات فیما یحصی من الاجازات. ۳ – الاسرار المودعه فی ساعات اللیل و النهار. ۴ – أسرار الصلاه و أنوار الدعوات. ۵ – الِاصْطِفَاء فی تورایخ الملوک و الخلفاء. ۶ – إِغَاثَةُ الدَّاعِی و إِعَانَةُ

السَّاعِی. ۷ – الاقبال بالاعمال الحسنه فیما یعمل مره فی السنه (جز ۸ و ۹ المهمات). ۸ – الامان من اخطار الاسفار و الازمان (ترجمه‌ی آن چاپ نشر آفاق است). ۹ – انوار اخبار (الاختیارات من کتاب) أَبِی عَمْرو الزاهد. ۱۰ – الانوار الباهره فی انتصار العتره الطاهره. ۱۱ – البشارات بقضاء الحاجات عَلی یـد الائمه بعـد الممات. ۱۲ – البهجـه لثمره المهجـه. ۱۳ – التحُصَیْن فی أسرار ما زاد عَلی کتاب الیقین. ۱۴ – التعریف للمولـد الشریف. ۱۵ – التوفیق للوفاء بعد التفریق فی دار الفناء. ۱۶ – جمال الاسبوع بکمال العمل المشروع (جزء ۴ المهمات، چاپ نشر آفاق). ۱۷ – الدروع الواقیه من الاخطار فی ما یعمل فی کل شهر عَلی التکرار (جزء ۵ المهمات). ۱۸ – رَبِیع الالباب. ۱۹ – روح الاسرار و روح الاسمار. ۲۰ – ری الظمان من مروی مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه بِنِ سُلَیْمَان. ۲۱ – زَهْرَةُ الرَّبِیع فی أَدْعِیَةٔ الاسابیع (جزء ۳ المهمات). ۲۲ – السعادات بالعبادات (... جزء ۱۰ المهمات). ۲۳ – سَعْد السعود للنفوس منضود (درباره‌ی قرآن کریم). ۲۴ – شفاء العقول من داء الفضول (در اعتقادات). ۲۵ – الطرائف فی معرفه مذاهب الطوائف. ۲۶ – طرف من الانباء و المناقب. ۲۷ – غیاث سلطان الوری لسکان الثری. ۲۸ – فتح الأبواب بین ذوی الالباب و بین رب الارباب. ۲۹ – محجوب الجواب الباهر فی شرح وجوب خلق الکافر. ۳۰ – فرج المهموم فی معرفه الحلال و الحرام من علم النجوم. ۳۱ – فرحه الناظر و بهجه الخاطر. ۳۲ – فَلَاحُ السَّائِل و نجاح المسائل (دو جزء نخست المهمات). ۳۳ – القبس الواضح من کتاب الجلیس الصالح. (۳۱) ۳۴ – کَشْف الْمَحَجَّةٔ لثمره المهجه (اسعاد ثمره الفواد عَلی سعاده الدنیا و المعاد). ۳۵ – لباب المسره من کتاب مزار ابْن أَبِی قره. ۳۶ – المجتنی من الدعاء المُجْتَبَی (که به پیوست خواهد آمد). ۳۷ – محاسبه النفس (محاسبه الملائکه الکرامه آخر کل یوم من الذنوب و الاثام). ۳۸ – مسالک (السالک) المحتاج الی مناسک الحاج (جزء ۷ المهمات). ۳۹ – مِصْبَاح الزائر و جَنَاح المسافر. ۴۰ – مضمار السبق فی میدان الصدق (المضمار للسباق، ... جزء ۶ المهمات). ۴۱ – المَلَاحِم و الفتن فی ظهور الغائب المنتظر. ۴۲ – الملهوف عَلی قتلی الطفوف. ۴۳ – المهمات و التتمات (افزوده‌هایی بر مِصْبَاح طوسی شامل ۱۰ جزء یاد شده). ۴۴ – المنتقی من العوذ و الرقی. ۴۵ – مُهَجُ الدَّعَوَات و منهج العنایات (کتابی که پیش رو دارید). ۴۶ – المواسعه و المضایقه. ۴۷ – الیقین باختصاص مولانا أمیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام بامره المومنین.

در گذشت و آرامگاه

مولف سترگ کتاب صبح دوشنبه ۵ ذی الْقَعْدَه‌ی ۶۶۴ در بغداد از جهان خاکی دیده فرو بست. درباره‌ی مدفن آن مرحوم چند قول است: شَیخ یُوسُف بَحرانی گوید: «آرامگاه او اکنون شناخته شده نیست.» (۳۲) مُحَدِّث نوری گوید: «در باغی خارج حِلّه بارگاه فرازمندی است که به آن بزرگ نسبت داده می‌شود و مردم از روی اعتقاد به زیارت آن می‌روند. در صورت وقوع فوت آن مرحوم در بغداد، درستی انتساب این قبر کمی بعید به نظر می‌رسد. خدا داناست.» (۳۳) عَلّامَه سَیِّد حسن صدر کاظمینی در بخش پایانی کتاب خویش، «تحیه أَهْلِ الْقبور بما هم ماثور» گوید: «آن چه در باغ حِلّه قبر سَیِّد ابْن طاووس شناخته می‌شود قبر فرزند او سَیِّد عَلی بِنِ مُوسَی است که هم نام و هم لقب پدر بود.» (۳۴) این قوال گوناگون با نقل صریح خود آن بزرگ روشن می‌شود که قبر خویش را در جوار مولا ـ امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام و زیر پای پدر و مادر برگزید. او خود گوید: «من خود رفتم و از گورکن خواستم تا در سایه‌ی نیا و مولایم عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام گوری برایم بسازد تا میهمان و پناهنده و گدا و امیدوار درگاه او باشم و به هر گونه‌ای خواهنده از در حضرتش. نیز خواستم زیر پای پدر و مادرم که خدا از ایشان خشنود باد باشم؛ زیرا دیدم که پروردگار بزرگ مرا به خاکساری در برابر ایشان و نیکی بدانان فرمان داده است. از این رو، خواستم – تا گاهی که در قبر خواهم آرمید – سرم زیر پاهای ایشان قرار گیرد.» (۳۵) افزون بر این، عَبْدُ الرَّزَّاق اَحْمَد معروف به ابْن الفوطی (۶۴۲ – ۷۲۳) نیز در «الحوادث الجامعه» (۳۶) آورده است: «در این سال (۶۶۴) نقیب پاک دام سَیِّد رَضِیّ الدِّین عَلی بِنِ طاووس در گذشت و پیکرش به آرامگاه جدش حضرت عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام برده شد. گویند عمر او تقریباً ۷۳ سال بود.» (۳۷) سخن درست همین است و

پـذیرفتنی‌تر از دیگر اقوال؛ زیرا ابْن الفوطی در همـان روزگار می‌زیست و او را بهترین مُوَرِّخ قرن هفتم دانسـته‌اند. کوتاه سـخن این که: نسب آن مرحوم (از پدر) به امام مُجْتَبی عَلَیْهِ السَّلَام و هم چنین (از مادر) به حضـرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام می‌رسید؛ ریشه‌اش از مدینه بود؛ زادگاه و پرورشگاهش حله اقامتگاهش بغداد بود و آرامگاهش نجف.

شیوه‌ی تحقیق و افزوده‌ها

۱ – نسـخه‌های مبنای تحقیق در «مُهَجُ الدَّعَوَات»: الف – نسخه‌ی خطی کتاب خانه‌ی عمومی آیت الله مَرْعَشِی در قم به شماره‌ی ۵۹. این نسخه در تاریخ ۱۱ محرم و ۹۵۶ ق به خط عَبْدُ الرَّزَّاق بِن عَبْدُ الفَتّاح هَرَوِی کتابت شده است. آن را «ع» می‌نامیم. در آخر این نسخه، چنین عبارتی (به عربی) دیـده می‌شود: «به عنایت خـدای توانا و بخشـنده و به دست بنـده‌ی امیـدوار رحمت خدا و شـفاعت پیـامبر و آل، ائمه‌ی معصومین عَلَیْهِمُ السَّلَام، عَبْدُ الرَّزَّاق بِن عَبْدُ الفَتّاح هَرَوِی، در ۱۱ محرم ۹۵۶ کتابت شد. صورت دست نوشـته مولف: پدید آورنده‌ی این کتاب کار خود را روز جمعه ۷ ج ۱ سال ۶۶۲ به پایان برد.» ب – نسخه‌ی چاپی موجود در کتاب خانه‌ی آسـتانه‌ی حضرت معصومه عَلَیْهَاالسَّلَام در قم به شماره ۲۱۵. این نسـخه به خط حاج مُحَمَّد عَبْدِالصَّمَد تبریزی است به سال ۱۳۱۸ ق. این را «م» می‌نامیم. ج – نسخه‌ی چاپی به خط شَیخ مُحَمَّد حسن کرمانی به سال ۱۳۲۳ ق. این را «ط» می‌نامیم. در اثنای تصحیح، به نسـخه‌هایی دیگر نیز مراجعه شد؛ از جمله نسخه‌ی موجود در کتاب خانه‌ی شادراوان حاج حُسَیْن ملک که خط سَیِّد عَلی خان مدنی شیرازی (شارح صحیفه) بر حاشیه‌ی آن دیده می‌شود. ۲ – نسخه‌های مبنای تحقیق در «المجتنی من الدعاء المُجْتَبی»: الف – نسخه‌ی خطی موجود در کتاب خانه عمومی آیت الله مَرْعَشِـی در مجموعه‌ی شـماره‌ی ۴۴۲. در این مجموعه، دو کتاب دیگر سَیِّد نیز یافت می‌شـود: «محاسـبه النفس» و «الـدروع الـواقیه.» این مجموعه در ۸۷ برگ است؛ به خـط نسـخ و غالباً فاقـد نقطه گـذاری. تاریـخ آن چهارشـنبه روزی از سال ۹۶۴ است. این را بـا «ش» نشان داده‌ایم. ب – نسـخه‌ی چاپ شـده‌ی کتاب، به ضـمیمه‌ی «مُهَجُ الـدَّعَوَات» چاپ شـده. مشـخصات آن را همراه «مُهَجُ الـدَّعَوَات» یاد کردیم. ۳ – به دلیـل یـافت نشـدن نسـخه‌ی اصـل (دست نویس مولف) و افتادگی‌هـا و تحریفـات در نسـخه‌ها، به انـدازه‌ی توان، تلفیقی از کتاب و نقل‌های بِحَارالاَنْوَار و مِصْبَاح به عمل آمـد تا متنی هر چه درست‌تر و به نسخه‌ی مولف نزدیک‌تر فراهم شود. ۴ – روایت علامه‌ی مجلسی در بِحَارالاَنْوَار و کَفْعَمِی در دو مِصْبَاح (المِصْبَاح و الْبَلَد الْأَمِین) کاملاً بررسـی و موارد اختلاف در حاشیه اشاره شد. ۵ – معنای برخی واژه‌ها و موارد اختلاف نسـخه‌ها با دیگر کتاب‌ها ذکر گردید. (۳۸)

مقدمه‌ی مولف

سرور ما، برترین جهانیان، علامه‌ی فقیه و فاضل و دانشـمند کامل و بنـده‌ی برجسـته پارسا و محقق با اخلاص و پاکیزه، مهترین مهان خانـدان ابوطالب در خویشان و بیگانگان، برترین سادات، محور خانـدان نبوت، شـکوه آل پیامبر، شـرف عترت پاک، رِضِیُّ الْمِلَّةِ وَ الدِّین، جمال عارفان، اَبُو اَلْقاسم عَلی بِنِ مُوسَی بِن جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد الطاووس عَلَوی فاطمی، آن دارای والایی‌های آشـکار و برتری‌هـای درخشـان – که خداونـد روانش را پاکیزه و تربتش را نورانی کناد – چنین گویـد: (۳۹) سـپاس خدای را که در نیکی پیش گام است. او بندگانش را به زبان همان برهان، به شناخت خویش خوانده است و در چشم اندازهای فرآورده‌های ویژه خویش جلوه گر گشـته و در آیینه‌ی آفرینش حکومت پهناور و آسمان‌های خود آن چه را در شناخت ذات اقدس او و صفات برجسته‌اش و در راهنمایی بـدان بسـنده و روان بخش است نمایانده است. گواهی می‌دهم که معبودی جز الله نیست. جان و خرد، پیش از ره یابی من به این گواهی، بر آن گواه بوده‌انـد و پیش از زبـان آشـکار، به زبـان حـال گفته‌انـد که: انوار ذاتی مـا و رازهای نهان صـفات ما پیک‌ها و گواهانی‌انـد از آن آفرینش گر پدیـد آورنـده و آن توانای چیره؛ هر چند آدم زاده چهره هامان را به گل سـرشت خویش

پوشانـده و به دست غَفلَت خود جلوگیر بینش ما گردیـده است. مَالِک ما را کجا در وجود همانند است و کیست که در توانمندی و مهربانی و بخشنـدگی، با او برابری توانـد کرد تا از «او» بدو گردیم یا به جای «او» به اشتباه بر او تکیه زنیم؟! نیز گواهی می‌دهم که نیـایم، پیـام آور خـداست. او در شـناخت آفریننـده‌ی مکـان و عـالم امکان پیش‌ترین موجودات و روزگاران است و در بیان حقایق، راست‌ترین و در پیشی جستن از هر خـاموش و گوینـده‌ای در پهنه‌ی آفرینش پیش‌تر. هم چنین، گواهی می‌دهم که بر دروازه‌هـای گـذرگاه‌های شـاهراه او و راه‌هـای معراج وی هیـچ پیش تری نیست و نه گذرنـدگانی بر گـذرگاه‌های پر خم آن؛ جز آنـان که ماه وجودشـان از خورشیـد انـوار فرخنـده‌ی او بـود و درختـان وجودشـان شاخه‌هـایی از نسیم ریشه‌هـای وی؛ هـم آنـان که کشتی‌هـای توفیقشـان از آثـار شایسـته‌ی حقیقت او بود. درود خـدا بر او و ایشان باد؛ درودی راه نمون به پیروی راه او و فراخواننـده به تصـدیق شایسـته‌اش. بـاری، من به هنگـام (مطالعه‌هـایم – که) گردش خردهـا در باغ‌هـا (ست)، یادداشت‌هـایی نوشـته بودم و از گنجینه‌هـای نوشته‌های گذشته، از پیامبر و ائمه‌ی اطهار (عَلَیه و عَلَیهِمُ السَّلَام)، حِرْزها (۴۰) و قنوت‌ها (۴۱) و حجاب‌ها (۴۲) و دعاهای گران بار و توسـلات مهم پراکنـده در کتاب‌ها را – که به منزله‌ی جان پیکرهاست و راه روشن خواهندگان – گرد آوردم که در اینجا و آنجا پراکنده بود و این گوشه و آن گوشه پنهان. به هم آوردن این گریخته‌های پراکنده و صورت دادن به این مجموعه‌ی ناآشنا با هم را مـورد نظر خداونـد بزرگ یـافتم؛ چرا که اگر این مجمـوعه یـک جـا و در یـک محـل نگه داری شونـد، توفیقی است برای جویـای سودمنـدی از آنهـا و بهره جوی آن خوان بلنـد. آن گاه کتاب را «مُهَجُ الـدَّعَوَات و منهـج العنایات» (جان نیازها و راه دسـتگیری‌ها) نامیدم و آن را با فصل‌ها و باب‌ها سامان ندادم بلکه (به شـکل) باغی فرا ساختم که در برابر دانایان و خردوران جلوه می‌کند؛ چونان دری که به مقصد نزدیک می‌سازد.

برگزیده‌ی حِرْزهای پیامبر و ائمه عَلَیْهِمُ السَّلَام

الف – حِرْزهای پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

۱ – حِرْز پیغمبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِن مُحَمَّد بِن عَلی بِن (عَلی بِن) عَبْدِالصَّمَـد تَمِیمِی – ثَقَفِی – مُحَمَّد بِن مظفر بِن مُوسَی بغـدادی – جَعْفَر بِن مُحَمَّد مَوْصِلی – اَبُو عمر و دوری – مُحَمَّد بِن عَبْدالرَّحْمَان قرشـی – اَبُو سعید عَمْرو بِن سعید مودب – فَضْل بِن عَبَّاس – أَبُو کُرْز مَوْصِلی – عقیل بِن أَبِی عقیل: از حضـرت آمنه مادر رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نقل است که هنگام بار داری، کسی در خواب بدو گفت: «تو بهترین مردم را بار دار شـده‌ای. او را مُحَمَّد نام بگـذار. او در تورات اَحْمَد نامیده شده است این نوشـته را نیز بدو بیاویز.» آمنه عَلَیْهَاالسَّلَام از خواب بیـدار شد و لوله‌ی (کوتاه) آهنینی دید که این نوشـته روی پوستی در آن بود: بِسْمِ اللَّهِ أَسْتَرْعِیکَ رَبَّکَ وَ أُعَوِّذُکَ بِالْوَاحِـدِ مِنْ شَـرِّ کُلِّ حَاسِـدٍ قَائِمٍ أَوْ قَاعِدٍ وَ کُلِّ خَلْقٍ رَائِدٍ فِی طُرُقِ الْمَوَارِدِ لَا تَضُـرُّوهُ فِی یَقْظَةٍ وَ لَا مَنَامٍ وَ لَا فِی ظَعْنٍ وَ لَا فِی مَقَامٍ سَجِیسَ اللَّیَالِی وَ أَوَاخِرَ الْأَیَّام – یَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَیْدِیهِمْ وَ حِجَابُ اللَّهِ فَوْقَ عَادِیَتِهِمْ

۲ – حِرْز دیگری از پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

عَلی بِن (مُحَمَّد بِن عَلی بِن عَلی بِن) عَبْـد الصَّمَـد – جـدش (عَلی بِن عَلی بِن عَبْـد الصَّمَـد +) اَبُوبَکْر عُثْمَـان بِن إِسْـمَاعِیل بِن اَحْمَد حـاجی + اَحْمَـد بِن عَلی بِن أَبِی صالـح مقری – اَبُوبَکْر اَبُوبَکْر عَبْـدُ الْغفـار بِن مُحَمَّد – حَسَن بِن مُحَمَّد دربنـدی – عَبْـدالرَّحْمَان بِن عُثْمَان دمشقی – مُحَمَّد بِن صالح بِن خَلَف حورانی – پدر صالح بِن خَلَف حورانی) – مُوسَی بِن إِبْرَاهِیم: حضرت مُوسَی بِن جَعْفَر از پـدر و آن حضـرت از پـدر خویش عَلَیْهِمُ السَّلَام نقـل کردنـد که رسول خـدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام

فرمودند: «یا عَلی، اگر با رخداد هول انگیزی برخوردی یا به سختی‌ای گرفتار شدی، بگو: اللَّهُمَّ انی أَسْأَلُکَ بحق مُحَمَّد و آل مُحَمَّد أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّد و آل مُحَمَّد و أن تنجینی من هَذَا الْغَم.

۳ – حِرْز دیگری از پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

زیر صورت مبارک آن حضرت در گاهواره، این نوشته را روی پرنیان سفیدی یافتند: أُعِیذُ مُحَمَّدَ بْنَ آمِنَهَ بِالْوَاحِدِ مِنْ شَرِّ کُلِّ حَاسِدٍ قَائِمٍ أَوْ قَاعِدٍ أَوْ نَافِثٍ عَلَی الْفَسَادِ جَاهِدٍ [مُجَاهِدٍ] وَ کُلِّ خَلْقٍ مَارِدٍ یَأْخُذُ بِالْمَرَاصِدِ فِی طَرِیقِ [طُرُقِ الْمَوَارِدِ أَذُبُّهُمْ عَنْهُ بِاللَّهِ الْأَعْلَی وَ أَحُوطُهُ مِنْهُمْ بِالْکَنَفِ الَّذِی لَا یُؤْذَی أَنْ لَا یُضِرُّوهُ وَ لَا یَطَّیَّرُوهُ فِی مَشْهَدٍ وَ لَا مَنَامٍ وَ لَا مَسِیرٍ وَ لَا مَقَامٍ سَجِیسَ اللَّیَالِی وَ آخِرَ الْأَیَّامِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَبَدَّدَ أَعْدَاءُ اللَّهِ وَ بَقِیَ وَجْهُ اللَّهِ لَا یُعْجِزُ اللَّهَ شَیْ‌ءٌ اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ کُلِّ شَیْ‌ءٍ حَسْبُهُ اللَّهُ وَ کَفَی سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا وَ أُعِیذُهُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ نُورِ اللَّهِ وَ بِعِزَّةِ مَا یَحْمِلُ الْعَرْشَ مِنْ جَلَالِ اللَّهِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی یُفَرِّقُ بَیْنَ النُّورِ وَ الظُّلْمَةِ وَ احْتَجَبَ بِهِ دُونَ خَلْقِهِ – شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلائِکَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْمُحِیطِ بِکُلِّ شَیْ‌ءٍ وَ لَا یُحِیطُ بِهِ شَیْ‌ءٌ وَ هُوَ بِکُلِّ شَیْ‌ءٍ مُحِیطٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

۴ – حِرْز دیگری از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به روایت دیگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِاسْمِکَ وَ کَلِمَتِکَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ السَّامَّةِ وَ الْهَامَّةِ وَ أَعُوذُ بِاسْمِکَ وَ کَلِمَتِکَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ عِدَاتِکَ [أَعْدَائِکَ وَ شَرِّ عِبَادِکَ وَ أَعُوذُ بِاسْمِکَ وَ کَلِمَتِکَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ وَ کَلِمَتِکَ التَّامَّةِ مِنْ خَیْرِ مَا تُعْطِی وَ مَا تُسْأَلُ وَ خَیْرِ مَا تُخْفِی وَ مَا تُبْدِی اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِاسْمِکَ وَ کَلِمَتِکَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا یَجْرِی بِهِ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ إِنَّ رَبِّیَ اللَّهُ الَّذِی لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ مَا شَاءَ اللَّهُ کَانَ أَنْتَ رَبِّی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ وَ أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ مَا شَاءَ اللَّهُ کَانَ وَ مَا لَمْ یَشَأْ لَمْ یَکُنْ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلی کُلِّ شَیْ‌ءٍ قَدِیرٌ وَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحاطَ بِکُلِّ شَیْ‌ءٍ عِلْماً وَ أَحْصی کُلَّ شَیْ‌ءٍ عَدَداً اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسِی وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا إِنَّ رَبِّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ – فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ

ب – حِرْز حضرت خدیجه کبری عَلَیْهَاالسَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا اللَّهُ یَا حَافَظُ یَا حَفِیظُ یَا رَقِیبُ

ج – حِرْزهای حضرت صدیقه‌ی طاهره عَلَیْهَاالسَّلَام

۱ – حِرْز حضرت فاطمه عَلَیْهَاالسَّلَام (۴۷)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ بِرَحْمَتِکَ اسْتَغَثْتُ فَأَغِثْنِی وَ لَا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی طَرْفَةَ عَیْنٍ أَبَداً وَ أَصْلِحْ لِی شَأْنِی کُلَّهُ

۲ – حِرْز دیگری از بانوی دو عالم حضرت زهرا عَلَیْهَاالسَّلَام

شَیخ عَلی بِن (مُحَمَّد بِن عَلی بِن عَلی بِن) عَبْدِالصَّمَد – نیایش – اَبُو اَلْحَسَن فقیه – اَبُو اَلْبرکات عَلی بِن حُسَیْن حُسَیْنِی جوزی – شَیخ فقیه ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِن عَلی بِن حُسَیْن بِن مُوسَی بِن بَابَوَیْه قُمِّی – حَسَن بِن مُحَمَّد بِن سعید کوفه – فُرَات بِن إِبْرَاهِیم – جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن بِشْرَوَیْه یِ قَطَّان – مُحَمَّد بِن ادریس بِن سَعْد انصاری – داوود بِن رشید + وَلِید بِن شجاع بِن مَرْوَانَّ مَرْوَانَ – عَاصِم (بِن أَبِی

النجود) – عَبْداللَّه بِنِ سَلْمَان – پدرش (سَلْمَان فارسی): ده روز بعد از وفات رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم یک روز از خانه در آمدم. پسر عم پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام را در راه دیدم. فرمود: «سلمان! بعد از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به ما کم لطفی کرده‌ای!» گفتم: یا اباالحَسَن، ای عزیز جان! به چون شمایی کم لطفی نتوان؛ اندوه فراق پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بر من سنگین بود و از آن رو، دیدار شما ممکن نمی‌شد. فرمود: «سلمان به نزد فاطمه دختر رسول خدا برو، می‌خواهد تو را ببیند و هدیه بهشتی به تو بدهد.» گفتم: فاطمه عَلَیْهَاالسَّلَام هدیه‌ای بهشتی دریافت کرده است؛ آن هم بعد از وفات پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم؟! فرمود: «آری؛ دیروز.» سَلْمَان گوید: به شتاب به خانه‌ی دخت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آمدم. دیدم حضرتش نشسته است و عبایی بر سر افکنده (عبا آن قدر کوتاه بود که) اگر می‌خواست بر سر بکشد، پایش بیرون می‌ماند و اگر پا را می‌پوشاند، به سر نمی‌رسید. وقتی مرا دید، پارچه‌ای به سر بست. آن گاه فرمود: «سلمان! بعد از در گذشت پدرم، به من بی‌وفا شدی!» گفتم: عزیز جانم! بی‌وفایی نکرده‌ام. فرمود: «پس چه؟! (۴۸) حال بنشین و به آن چه می گویم گوش کن: دیروز همین جا نشسته بودم. در خانه بسته بود. به انقطاع وحی و نیامدن فرشتگان به خانه‌مان می‌اندیشیدم. ناگهان در – بی آن که کسی آن را بگشاید – باز شد. سه زن جوان – که از آنها زیباتر و پاکیزه‌تر و نیکو چهره‌تر و خوش بوتر دیده نشده است – در آمدند با شگفتی آمیخته به ترس برخاستم و گفتم: پدرم فدایتان! (۴۹) شما از اهل مدینه‌اید یا مکه؟! گفتند: ای دختر پیامبر! ما نه از مردم مکه‌ایم، نه مدینه و نه هیچ کجای زمین. ما دخترانی از حورالعین بهشتیم. پروردگار عزت ما را نزد شما فرستاده است. مشتاقان شماییم. به آن که به نظر بزرگتر می‌آمد گفتم: نامت چیست؟ گفت: مَقْدُودَهْ. پرسیدم: چرا بدین نام نامیده شده‌ای؟ گفت: من برای مِقْدَاد بِن اسود کندی، یار رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آفریده شده‌ام. به دومی گفتم: نام تو چیست؟ گفت: ذَرَّهْ. گفتم: تو چرا ذَرَّهْ نامیده شده‌ای؟ به چشم من ارجمند (و بزرگ) می‌آیی! گفت: مرا برای أَبُوذَر غِفَارِی، یار پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، آفریده‌اند. به سومی گفتم: تو چه نام داری؟ گفت: سَلْمَی. گفتم تو چرا سَلْمَی نامیده شدی؟ گفت: من آفریده برای سَلْمَان فارسی یار پدر شمایم.» حضرت فاطمه (عَلَیْهَاالسَّلَام) افزود: «آن گاه خرمای زرد رنگی مانند نان قندی بزرگ که همراه داشته به من دادند؛ سپیدتر از برف بود و خوش بوتر از مشک معطر.» (حضرتش آن را آورد) و فرمود: «سلمان، امشب با این افطار کن و فردا هسته (یا دانه) ی آن را برای من بیاور.» خرما را گرفتم؛ اما به هر جمعی از یاران رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم می‌رسیدم می گفتند: سَلْمَان! مشک با خود داری؟ می گفتم: آری. به هنگام افطار، با آن افطار کردم؛ اما نه هسته‌ای دیدم و نه دانه‌ای. فردا روز نزد دخت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم رفتم و گفتم: من با (خرمای) مرحمتی شما افطار کردم؛ اما نه هسته‌ای دیدم و نه دانه‌ای! فرمود: «سلمان، (این خرما) نه هسته دارد و نه دانه؛ از درختی است کاشته‌ی خداوند در بهشت. (آن گاه افزود:) آیا می‌خواهی دعایی بیاموزمت که پدرم رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، به من آموخت و هر صبح شام می‌خوانمش؟» گفتم: آری، بانوی من! فرمود: «اگر می‌خواهی تا زنده‌ای رنجور تب نشوی، همواره آن دعا را بخوان.» گفتم: به من بیاموزیدش. فرمود: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ النُّورِ بِسْمِ اللَّهِ نُورِ النُّورِ بِسْمِ اللَّهِ نُورٌ عَلَی نُورٍ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِی هُوَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِی خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ وَ أَنْزَلَ النُّورَ عَلَی الطُّورِ فِی کِتابٍ مَسْطُورٍ. فِی رَقٍّ مَنْشُورٍ بِقَدَرٍ مَقْدُورٍ عَلَی نَبِیٍّ مَحْبُورٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هُوَ بِالْعِزِّ مَذْکُورٌ وَ بِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ وَ عَلَی السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ مَشْکُورٌ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ سَلْمَان می گوید: (این کلمات را) فرا گرفتم. به خدا آنها را به بیش از هزار نفر از اهل مَکَّهْ و مدینه – که تب دار بودند – آموختم؛ همه، به خواست خدا، بهبود یافتند.

د – حِرْزهای امیر مؤمنان عَلَیهِ السَّلَام

۱ – حِرْزی از مولا و پیشوایمان سرور پرهیزگاران حضرت أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام:

عَلی بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ) عَبْدِالصَّمَد – گروهی از اهل مدینه – ثَقَفِی – یُوسُف – حَسَن بِنِ وَلِید – عُمَر بِنِ مُحَمَّد شَیْبانی – إبْرَاهِیم بِنِ عَبْدِالرَّحْمَان کوفی – مُحَمَّد بِنِ فُضَیْل بِنِ غزوان (ضبی) – إسْمَاعِیل بِنِ جُوَیْبِر – ضَحَّاک – ابْن عَبَّاس: نزد امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام نشسته بودم. مردی رنگ پریده آمد و گفت: یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین، من مردی همواره بیمار و رنجورم. دعایی به من بیاموزید تا برای بهبود بخوانم. فرمود: «دعایی می‌آموزمت که در بیماری حَسَن و حُسَیْن عَلَیْهِمَاالسَّلَام، جَبْرَئِیل به رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آموخت.» دعا این بود: إِلَهِی کُلَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَیَّ بِنِعْمَةٍ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا شُکْرِی وَ کُلَّمَا ابْتَلَیْتَنِی بِبَلِیَّةٍ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا صَبْرِی فَیَا مَنْ قَلَّ شُکْرِی عِنْدَ نِعَمِهِ فَلَمْ یَحْرِمْنِی وَ یَا مَنْ قَلَّ صَبْرِی عِنْدَ بَلَائِهِ فَلَمْ یَخْذُلْنِی وَ یَا مَنْ رَآنِی عَلَی الْمَعَاصِی فَلَمْ یَفْضَحْنِی وَ یَا مَنْ رَآنِی عَلَی الْخَطَایَا فَلَمْ یُعَاقِبْنِی عَلَیْهَا صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِی ذَنْبِی وَ اشْفِنِی مِنْ مَرَضِی إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ابْن عَبَّاس گوید: یک سال بعد، مرد را دیدم؛ خوش صورت و سرخ رو شده بود. گفت: در هر درد و بیماری که این دعا را خواندم، نتیجه گرفتم و با هیچ قدرتمندی با ترس رو به رو نشدم مگر آن که خداوند (زیان) او را از من دور داشت.

۲ – حِرْز دیگری از مولای و سرورمان امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام

این نوشته به بازوی راست بسته می‌شود: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ ای کنوش [یش ای کنوش اره شش عطیطسفیخ یا مظظرون قرتالیون ما و ماسوماس ما طیطسالوس خیطوس مسفقلس مساصعوس الطیعوس لطیفوس اقرطیعوش لطفیکس هذا هذا – وَ ما کُنْتَ بِجانِبِ الْغَرْبِیِّ إِذْ قَضَیْنا إِلی مُوسَی الْأَمْرَ وَ ما کُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِینَ اخْرُجْ بِقُدْرَةِ اللَّهِ مِنْهَا أَیُّهَا اللَّعِینُ بِقُوَّةِ [بِعِزَّةِ] رَبِّ الْعَالَمِینَ اخْرُجْ مِنْهَا وَ إِلَّا کُنْتَ مِنَ الْمَسْجُونِینَ اخْرُجْ مِنْها فَما یَکُونُ لَکَ أَنْ تَتَکَبَّرَ فِیها فَاخْرُجْ إِنَّکَ مِنَ الصَّاغِرِینَ اخْرُجْ مِنْها مَذْؤُماً مَدْحُوراً مَلْعُوناً – کَما لَعَنَّا أَصْحابَ السَّبْتِ وَ کانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا اخْرُجْ یَا ذَا الْمَخْزُونِ اخْرُجْ یَا سورا یَا سوراسور بِالاسْمِ الْمَخْزُونِ یا ططرون طرعون مراعون تَبَارَکَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخالِقِینَ باهیا شراهیا حَیّاً قَیُّوماً بِالاسْمِ الْمَکْتُوبِ عَلَی جَبْهَةِ إِسْرَافِیلَ اطْرُدُوا عَنْ صَاحِبِ هَذَا الْکِتَابِ کُلَّ جِنِّیٍّ وَ جِنِّیَّةٍ وَ شَیْطَانٍ وَ شَیْطَانَةٍ وَ تَابِعٍ وَ تَابِعَةٍ وَ سَاحِرٍ وَ سَاحِرَةٍ وَ غُولٍ وَ غُولَةٍ وَ کُلِّ مُتَعَبِّثٍ وَ عَابِثٍ یَعْبَثُ بِابْنِ آدَمَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ خیر خیر خیر خیر خیر خیر ثم ثم سرجه حلد امل و سر حلد (۵۶) ابل. تم و کمل. (۵۷)

۳ – حِرْز دیگری از مولا و پناهمان حضرت امیرالمومنین عَلَیْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ بِتَأَلُّقِ نُورِ بَهَاءِ عَرْشِکَ مِنْ أَعْدَائِی اسْتَتَرْتُ وَ بِسَطْوَةِ الْجَبَرُوتِ مِنْ کَمَالِ عِزِّکَ مِمَّنْ یَکِیدُنِی احْتَجَبْتُ وَ بِسُلْطَانِکَ الْعَظِیمِ مِنْ شَرِّ کُلِّ سُلْطَانٍ وَ شَیْطَانٍ اسْتَعَذْتُ وَ مِنْ فَرَائِضِ نِعْمَتِکَ وَ جَزِیلِ عَطِیَّتِکَ یَا مَوْلَایَ طَلَبْتُ کَیْفَ أَخَافُ وَ أَنْتَ أَمَلِی وَ کَیْفَ أُضَامُ وَ عَلَیْکَ مُتَّکَلِی أَسْلَمْتُ إِلَیْکَ نَفْسِی وَ فَوَّضْتُ إِلَیْکَ أَمْرِی وَ تَوَکَّلْتُ فِی کُلِّ أَحْوَالِی عَلَیْکَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍوَ اشْفِنِی وَ اکْفِنِی وَ اغْلِبْ لِی مَنْ غَلَبَنِی یَا غَالِباً غَیْرَ مَغْلُوبٍ زَجَرْتُ کُلَّ رَاصِدٍ رَصَدَ وَ مَارِدٍ مَرَدَ وَ حَاسِدٍ حَسَدَ وَ عَانِدٍ عَنَدَ بِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ. قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ کَذَلِکَ اللَّهُ رَبُّنَا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ إِنَّهُ قَوِیٌّ مُعِینٌ

۵ – حِرْزهای حضرت مُجْتَبَی و حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهَاالسَّلَام

۱ – حِرْز امام مُجْتَبَی و حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِمَاالسَّلَام

عَلی بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ) عَبْدِالصَّمَد – نیایش، عَلی بِنِ عَلی بِنِ عَبْدِالصَّمَد (۶۳) – پدرش فقیه أَبُو الْحَسَن – أَبُو الْقَاسِم عَلی بِنِ مُحَمَّد معاذی (معاذ محلی است در نیشابور و منسوب است به معاذ بِنِ مُسْلِم) – أَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلی – مُحَمَّد بِنِ حَسَن

بنِ اَحْمَد بنِ وَلِید - مُحَمَّد بنِ حَسَن (الصَفَّار) - اَحْمَد بنِ (أَبی) عَبْداللَّه بَرقِی - قاسم بنِ یَحْیَی بنِ حَسَن بنِ راشد - جدش - ابوبصیر و مُحَمَّد بنِ مُسْلِم: امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام از پدر و پدران خویش از امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام نقل فرمودند: «پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم این تَعْوِیذ را برای امام حَسَن و امام حُسَیْن عَلَیْهِمَاالسَّلَام به کار بردند و اصحاب را بدان امر می‌فرمودند: (۶۴) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ أُعِیذُ نَفْسِی وَ دِینِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وُلْدِی وَ خَوَاتِیمَ عَمَلِی وَ مَا رَزَقَنِی رَبِّی وَ خَوَّلَنِی بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ عَظَمَةِ اللَّهِ وَ جَبَرُوتِ اللَّهِ وَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ رَأْفَةِ اللَّهِ وَ غُفْرَانِ اللَّهِ وَ قُوَّةِ اللَّهِ وَ قُدْرَةِ اللَّهِ وَ بِآلَاءِ اللَّهِ وَ بِصُنْعِ اللَّهِ وَ بِأَرْکَانِ اللَّهِ وَ بِجَمْعِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ بِرَسُولِ اللَّهِ ص وَ قُدْرَةِ اللَّهِ عَلَی مَا یَشَاءُ مِنْ شَرِّ السَّامَّةِ وَ الْهَامَّةِ وَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ مَا دَبَّ فِی الْأَرْضِ وَ مِنْ شَرِّ ما یَخْرُجُ مِنْها وَ مِنْ شَرِّ ما یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما یَعْرُجُ فِیها وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ رَبِّی آخِذٌ بِناصِیَتِها إِنَّ رَبِّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْ‌ءٍ قَدِیرٌ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ

۲ - حِرْزی از امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَکَانِکَ وَ بِمَعَاقِدِ عِزِّکَ وَ سُکَّانِ سَمَاوَاتِکَ وَ أَنْبِیَائِکَ وَ رُسُلِکَ أَنْ تَسْتَجِیبَ لِی فَقَدْ رَهِقَنِی مِنْ أَمْرِی عُسْرٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ لِی مِنْ عُسْرِی یُسْراً

۳ - حِرْز دیگری از سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ یَا دَائِمُ یَا دَیْمُومُ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ یَا کَاشِفَ الْغَمِّ یَا فَارِجَ الْهَمِّ یَا بَاعِثَ الرُّسُلِ یَا صَادِقَ الْوَعْدِ اللَّهُمَّ إِنْ کَانَ لِی عِنْدَکَ رِضْوَانٌ وَ وُدٌّ فَاغْفِرْ لِی وَ مَنِ اتَّبَعَنِی مِنْ إِخْوَانِی وَ شِیعَتِی وَ طَیِّبْ مَا فِی صُلْبِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ

و - حِرْزهای امام زَیْن الْعَابِدِین عَلَیْهِ السَّلَام

۱ - حِرْز کامل امام سجاد حضرت زَیْن الْعَابِدِین عَلی بن الْحُسَیْن عَلَیْهِمَاالسَّلَام

این حِرْز برگرفته از کتاب خداست و در هر صبح و شام خوانده می‌شود: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ وَ أَعَزُّ [وَ أَعْلَی وَ أَجَلُّ وَ أَعْظَمُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ أَسْتَجِیرُ بِاللَّهِ عَزَّ جَارُ اللَّهِ وَ جَلَّ ثَنَاءُ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ کَثِیراً اللَّهُمَّ بِکَ أُعِیذُ نَفْسِی وَ دِینِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وُلْدِی وَ مَنْ یَعْنِینِی أَمْرُهُ اللَّهُمَّ بِکَ أَعُوذُ وَ بِکَ أَلُوذُ وَ بِکَ أَصُولُ وَ إِیَّاکَ أَعْبُدُ وَ إِیَّاکَ أَسْتَعِینُ وَ عَلَیْکَ أَتَوَکَّلُ وَ أَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِ أَعْدَائِی وَ أَسْتَعِینُ بِکَ عَلَیْهِمْ وَ أَسْتَکْفِیکَهُمْ فَاکْفِنِیهِمْ بِمَا شِئْتَ وَ أَنَّی شِئْتَ وَ کَیْفَ شِئْتَ وَ حَیْثُ شِئْتَ بِحَقِّکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْ‌ءٍ قَدِیرٌ - فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ - قالَ سَنَشُدُّ عَضُدَکَ بِأَخِیکَ وَ نَجْعَلُ لَکُما سُلْطاناً فَلا یَصِلُونَ إِلَیْکُما بِآیاتِنا أَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَکُمَا الْغالِبُونَ - قالَ لا تَخافا إِنَّنِی مَعَکُما أَسْمَعُ وَ أَری قالَتْ إِنِّی أَعُوذُ بِالرَّحْمنِ مِنْکَ إِنْ کُنْتَ تَقِیًّا اخْسَؤُا فِیها وَ لا تُکَلِّمُونِ إِنِّی أَخَذْتُ بِسَمْعِ مَنْ یُطَالِبُنِی بِالسُّوءِ بِسَمْعِ اللَّهِ وَ بَصَرِهِ وَ قُوَّتِهِ بِقُوَّةِ اللَّهِ وَ حَبْلِهِ الْمَتِینِ وَ سُلْطَانِهِ الْمُبِینِ فَلَیْسَ لَهُمْ عَلَیْنَا سَبِیلٌ وَ لَا سُلْطَانٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ سَتَرْتَ بَیْنَنَا وَ بَیْنَهُمْ بِسَتْرِ النُّبُوَّةِ الَّذِی سَتَرَ اللَّهُ الْأَنْبِیَاءَ بِهِ مِنَ الْفَرَاعِنَةِ جَبْرَائِیلُ [جَبْرَئِیلُ عَنْ أَیْمَانِنَا وَ مِیکَائِیلُ عَنْ یَسَارِنَا وَ اللَّهُ مُطَّلِعٌ عَلَیْنَا - وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ شَاهَتِ الْوُجُوهُ فَغُلِبُوا هُنالِکَ وَ انْقَلَبُوا صاغِرِینَ - صُمٌّ بُکْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ - وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَ بَیْنَ الَّذِینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلی أَدْبارِهِمْ نُفُوراً - قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمنَ أَیًّا ما تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْماءُ الْحُسْنی وَ لا تَجْهَرْ بِصَلاتِکَ

وَ لا تُخافِتْ بِها وَ ابْتَغِ بَيْنَ ذلِكَ سَبِيلًا. وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِى الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبِّرْهُ تَكْبِيراً سُبْحانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَ أَصِيلًا حَسْبِيَ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ حَسْبِيَ اللَّهُ الَّذِى يَكْفِى وَ لَا يُكْتَفَى مِنْهُ شَيْءٌ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ - حَسْبِيَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيم - أُولئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ على قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِكَ هُمُ الْغافِلُونَ - أَ فَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلى بَصَرِهِ غِشاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَ فَلا تَذَكَّرُونَ - إِنَّا جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذاً أَبَداً اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِكَ الَّتِى لَا تَنَامُ وَ اكْنُفْنَا بِرُكْنِكَ الَّذِى لَا يُرَامُ وَ أَعِذْنَا بِسُلْطَانِكَ الَّذِى لَا يُضَامُ وَ ارْحَمْنَا بِقُدْرَتِكَ يَا رَحْمَانُ اللَّهُمَّ لَا تُهْلِكْنَا وَ أَنْتَ حَسْبُنَا يَا بَرُّ يَا رَحْمَانُ وَ حِصْنُنَا حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِي مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي حَسْبِيَ الَّذِى لَا يَمُنُّ عَلَى الَّذِينَ يَمُنُّونَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ كَثِيراً اللَّهُمَّ إِنِّى أَصْبَحْتُ فِى حِمَاكَ الَّذِى لَا يُسْتَبَاحُ وَ ذِمَّتِكَ الَّتِى لَا تُخْفَرُ وَ جِوَارِكَ الَّذِى لَا يُضَامُ وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِقُدْرَتِكَ وَ عِزَّتِكَ أَنْ تَجْعَلَنِى فِى حِرْزِكَ وَ جِوَارِكَ وَ أَمْنِكَ وَ عِيَاذِكَ وَ عُدَّتِكَ وَ عَقْدِكَ وَ حِفْظِكَ وَ أَمَانِكَ وَ مَنْعِكَ الَّذِى لَا يُرَامُ وَ عِزِّكَ الَّذِى لَا يُسْتَطَاعُ مِنْ غَضَبِكَ وَ سُوءِ عِقَابِكَ وَ سُوءِ أَحْدَاثِ النَّهَارِ وَ طَوَارِقِ اللَّيْلِ إِلَّا طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَانُ اللَّهُمَّ يَدُكَ فَوْقَ كُلِّ يَدٍ وَ عِزَّتُكَ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ عِزَّةٍ وَ قُوَّتُكَ أَقْوَى مِنْ كُلِّ قُوَّةٍ وَ سُلْطَانُكَ أَجَلُّ وَ أَمْنَعُ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ أَدْرَأُ بِكَ فِى نُحُورِ أَعْدَائِى وَ أَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِمْ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ وَ أَلْجَأُ إِلَيْكَ فِيمَا أَشْفَقْتُ عَلَيْهِ مِنْهُمْ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَجِرْنِى مِنْهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ - وَ قالَ الْمَلِكُ ائْتُونِى بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِى فَلَمَّا كَلَّمَهُ قالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنا مَكِينٌ أَمِينٌ. قالَ اجْعَلْنِى عَلى خَزائِنِ الْأَرْضِ إِنِّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ. وَ كَذلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْها حَيْثُ يَشاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنا مَنْ نَشاءُ وَ لا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ. وَ لَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَ كانُوا يَتَّقُونَ - وَ خَشَعَتِ الْأَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْساً أُعِيذُ نَفْسِى وَ دِينِى وَ أَهْلِى وَ مَالِى وَ وُلْدِى وَ جَمِيعَ مَا تَلْحَقُهُ عِنَايَتِى وَ جَمِيعَ نِعَمِ اللَّهِ عِنْدِى ب بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيم بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى خَافَتْهُ الصُّدُورُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى نَفَّسَ عَنْ دَاوُدَ كُرْبَتَهُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى وَجِلَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى قَالَ بِهِ لِلنَّارِ - كُونِى بَرْداً وَ سَلاماً عَلى إِبْراهِيمَ. وَ أَرادُوا بِهِ كَيْداً فَجَعَلْناهُمُ الْأَخْسَرِينَ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى مَلَأَ الْأَرْكَانَ كُلَّهَا وَ بِعَزِيمَةِ اللَّهِ الَّتِى لَا تُحْصَى وَ بِقُدْرَةِ اللَّهِ الْمُسْتَطِيلَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ مِنْ شَرِّ مَنْ فِى هَذِهِ الدُّنْيَا وَ مِنْ شَرِّ سُلْطَانِهِمْ وَ سَطَوَاتِهِمْ وَ حَوْلِهِمْ وَ قُوَّتِهِمْ وَ غَدْرِهِمْ وَ مَكْرِهِمْ وَ أُعِيذُ نَفْسِى وَ أَهْلِى وَ مَالِى وَ وُلْدِى وَ ذَوِى عِنَايَتِى وَ جَمِيعَ نِعَمِ اللَّهِ عِنْدِى بِشِدَّةِ حَوْلِ اللَّهِ وَ شِدَّةِ قُوَّةِ اللَّهِ وَ شِدَّةِ بَطْشِ اللَّهِ وَ شِدَّةِ جَبَرُوتِ اللَّهِ وَ بِمَوَاثِيقِ اللَّهِ وَ طَاعَتِهِ عَلَى الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى يُمْسِكُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ أَنْ تَزُولا وَ لَئِنْ زالَتا إِنْ أَمْسَكَهُما مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كانَ حَلِيماً غَفُوراً وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى فَلَقَ الْبَحْرَ لِبَنِى إِسْرَائِيلَ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى أَلَانَ لِدَاوُدَ الْحَدِيدَ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى الْأَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيامَةِ وَ السَّماواتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحانَهُ وَ تَعالى عَمَّا يُشْرِكُونَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَنْ فِى هَذِهِ الدُّنْيَا وَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَنْ خَلَقَهُ وَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِى شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ حَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ وَ سِعَايَةِ كُلِّ سَاعٍ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيم شَأْنُهُ اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَعِينُ وَ بِكَ أَسْتَغِيثُ وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ وَ أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيم اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ احْفَظْنِى وَ خَلِّصْنِى مِنْ كُلِّ مَعْصِيَةٍ وَ مُصِيبَةٍ نَزَلَتْ فِى هَذَا الْيَوْمِ وَ فِى هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِى جَمِيعِ اللَّيَالِى وَ الْأَيَّامِ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ - إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِى وَ مَالِى وَ أَهْلِى وَ وُلْدِى بِسْمِ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَعْطَانِى رَبِّى - بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِى الْأَرْضِ وَ لا فِى السَّماءِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ رَضِّنِى بِمَا قَضَيْتَ وَ عَافِنِى فِى مَا أَمْضَيْتَ حَتَّى لَا أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَ لَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ اللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَضْغَاثِ الْأَحْلَامِ وَ أَنْ يَلْعَبَ بِيَ الشَّيْطَانُ فِى الْيَقَظَةِ وَ الْمَنَامِ بِسْمِ اللَّهِ تَحَصَّنْتُ ب الْحَيِّ الَّذِى لا يَمُوتُ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ رَمَيْتُ مَنْ يُرِيدُ بِى سُوءاً أَوْ مَكْرُوهاً مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيم وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّكُمْ شَرُّكُمْ تَحْتَ أَقْدَامِكُمْ وَ خَيْرُكُمْ بَيْنَ أَعْيُنِكُمْ وَ أُعِيذُ نَفْسِى وَ مَا أَعْطَانِى رَبِّى وَ مَا مَلَكَتْهُ يَدِى وَ ذَوِى عِنَايَتِى بِرُكْنِ اللَّهِ الْأَشَدِّ وَ كُلِّ أَرْكَانِ رَبِّى شِدَادٌ اللَّهُمَّ تَوَسَّلْتُ بِكَ إِلَيْكَ وَ تَحَمَّلْتُ بِكَ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ مَا عِنْدَكَ إِلَّا بِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ

أَنْ تَكْفِيَنِي شَرَّ مَا أَحْذَرُ وَ مَا لَا يَبْلُغُهُ حِذَارِي - إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ هُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ جَبْرَئِيلُ عَنْ يَمِينِي وَ مِيكَائِيلُ عَنْ شِمَالِي وَ إِسْرَافِيلُ أَمَامِي وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ مُخْرِجَ الْوَلَدِ مِنَ الرَّحِمِ وَ رَبَّ الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ سَخِّرْ لِي مَا أُرِيدُ مِنْ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أَمَتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ عَلَيَّ قَضَاؤُكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَ نُورَ بَصَرِي وَ شِفَاءَ صَدْرِي وَ جِلَاءَ حُزْنِي وَ ذَهَابَ هَمِّي وَ قَضَاءَ دَيْنِي - لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ وَ الْقَائِمَ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ اسْتَغَثْتُ فَأَغِثْنِي وَ اجْمَعْ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُمَا بِمَنِّكَ وَ سَعَةِ فَضْلِكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَلِيكٌ مُقْتَدِرٌ وَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُنْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ فَرِّجْ عَنِّي وَ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي إِنَّكَ عَلَى ذَلِكَ قَادِرٌ [قَدِيرٌ] يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِكَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ السَّلَام إِلَيْكَ أَتَوَجَّهُ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِي حُزُونَةَ أَمْرِي وَ ذَلِّلْ لِي صُعُوبَتَهُ وَ أَعْطِنِي مِنَ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مِمَّا أَرْجُو وَ اصْرِفْ عَنِّي مِنَ الشَّرِّ أَكْثَرَ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ

۲ - حِرْز دیگر آن حضرت که در هر صبح و شام خوانده می‌شود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ صَدَدْتُ أَفْوَاهَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الشَّيَاطِينِ وَ السَّحَرَةِ وَ الْأَبَالِسَةِ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ السَّلَاطِينِ وَ مَنْ يَلُوذُ بِهِمْ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْأَعَزِّ وَ بِاللَّهِ الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ بِسْمِ اللَّهِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الَّذِي أَقَامَ بِهِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لا يَنْطِقُونَ مَا لَكُمْ لا تَنْطِقُونَ قَالَ اخْسَؤُا فِيهَا وَ لا تُكَلِّمُونِ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ قَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْماً وَ خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْساً وَ جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلى أَدْبارِهِمْ نُفُوراً وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلى أَفْواهِهِمْ وَ تُكَلِّمُنا أَيْدِيهِمْ فَهُمْ لا يَنْطِقُونَ لَوْ أَنْفَقْتَ ما فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ما أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَ لكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ ۳ - حِرْزی از پیشوای عابدان امام سجاد عَلَيْهِ السَّلَام بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا خَالِقَ الْمَخْلُوقِينَ يَا رَازِقَ الْمَرْزُوقِينَ يَا نَاصِرَ الْمَنْصُورِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ أَغِثْنِي يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ يَا صَرِيخَ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَ عَلَى عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى وَ الْحَسَنِ الْمُجْتَبَى وَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ بِكَرْبَلَاءَ وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَ الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ بْنِ الْحَسَنِ الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالاهُمْ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَ انْصُرْ مَنْ نَصَرَهُمْ وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَ الْعَنْ مَنْ ظَلَمَهُمْ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ انْصُرْ شِيعَةَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِكْ أَعْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِي رُؤْيَةَ قَائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ الرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ز - حِرْزهای امام بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام

۱ - حِرْزی از امام مُحَمَّد بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام

(این حِرْز) نوشته و روی بازو بسته می‌شود: أَعِیذُ نَفْسِی بِرَبِّیَ الْأَکْبَرِ مِمَّا یَخْفَی وَ یَظْهَرُ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ أُنْثَی وَ ذَکَرٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا رَأَتِ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِکَهِْ وَ الرُّوحِ أَدْعُوکُمْ أَیُّهَا الْجِنُّ وَ الْإِنْسُ إِلَی اللَّطِیفِ الْخَبِیرِ وَ أَدْعُوکُمْ أَیُّهَا الْجِنُّ وَ الْإِنْسُ إِلَی الَّذِی خَتَمْتُهُ بِخَاتَمِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَ خَاتَمِ جَبْرَئِیلَ وَ مِیکَائِیلَ وَ إِسْرَافِیلَ وَ بِخَاتَمِ سُلَیْمَانَ بْنِ دَاوُدَ وَ خَاتَمِ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ وَ النَّبِیِّینَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ – اخْسَؤُا فِیها وَ لا تُکَلِّمُونِ اخْسَئُوا عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ کُلَّمَا یَغْدُو وَ یَرُوحُ مِنْ ذِی حَیَّهٍْ أَوْ عَقْرَبٍ أَوْ سَاحِرٍ أَوْ شَیْطَانٍ رَجِیمٍ وَ سُلْطَانٍ عَنِیدٍ أَخَذْتُ عَنْهُ مَا یُرَی وَ مَا لَا یُرَی وَ مَا رَأَتْ عَیْنُ نَائِمٍ أَوْ یَقْظَانَ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللَّهِ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ الرَّسُولِ النَّبِیِّ الْأُمِّیِّ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً – بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ – وَ مِنْ قَوْمِ مُوسی أُمَّهٌْ یَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ بِهِ یَعْدِلُونَ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا دَیَّانُ یَا دَیَّانُ یَا دَیَّانُ یَا اهیا شراهیا آذونا اصباوث ال شدای اسْأَلُکَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الطَّاهِرَهِْ الْمُطَهَّرَهِْ أَنْ تَدْفَعَ عَنْ صَاحِبِ هَذَا الْکِتَابِ جَمِیعَ الْبَلَایَا وَ تَقْضِیَ حَوَائِجَهُ إِنَّکَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ وَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ اللَّهُمَّ کهکهیج بعسط مهحما مسلع و روره مهفتام وَ بِعَوْنِکَ إِلَّا مَا أَخَذْتَ لِسَانَ جَمِیعِ بَنِی آدَمَ وَ بَنَاتِ حَوَّاءَ عَلَی فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ إِلَّا بِالْخَیْرِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

۲ – حِرْز دیگری از امام بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا دَانٍ غَیْرَ مُتَوَانٍ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اجْعَلْ لِشِیعَتِی مِنَ النَّارِ وِقَاءً لَهُمْ وَ لَهُمْ عِنْدَکَ رِضًا وَ اغْفِرْ ذُنُوبَهُمْ وَ یَسِّرْ أُمُورَهُمْ وَ اقْضِ دُیُونَهُمْ وَ اسْتُرْ عَوْرَاتِهِمْ وَ هَبْ لَهُمُ الْکَبَائِرَ الَّتِی بَیْنَکَ وَ بَیْنَهُمْ یَا مَنْ لَا یَخَافُ الضَّیْمَ وَ لا تَأْخُذُهُ سِنَهٌ وَ لا نَوْمٌ اجْعَلْ لِی مِنْ کُلِّ غَمٍّ فَرَجاً وَ مَخْرَجاً

ح – حِرْزهای امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام

۱ – حِرْزی از امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام

عَلی بِن (مُحَمَّد بِن عَلی بِن عَلی بِن) عَبْدِ الصَّمَد – عموی پدرش، ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِن عَلی بِن عَبْدِ الصَّمَد – اَبُو عَبْدِاللَّه جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن اَحْمَد بِن عَبَّاس دُورْیَسْتِی – پدرش – ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِن عَلی ابْن حُسَیْن بِن مُوسَی بِن بَابَوَیْه فقیه قُمِّی (و نیز، همو) پدر بزرگش (عَلی بِن عَلی بِن عَبْدِ الصَّمَد) – پدرش، فقیه اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِنالصَّمَد – اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِن إِبْرَاهِیم (ابن؟) نبال (۸۲) کاشانی ساکن مشهد – شَیخ اَبُو جَعْفَر (بِن بَابَوَیْه، صدوق) – پدرش – استادانش – مُحَمَّد بِن عَبْدِاللَّه اسکندری: من از ندیمان و نزدیکان و راز داران مَنْصُور (دَوَانِیقِی) بودم. یک روز بر او وارد شدم. دیدم غمگین است. گفتم: چرا پیشوای مومنان در اندیشه است؟ گفت: مُحَمَّد، صد تن یا بیشتر از اولاد فاطمه نابود شده‌اند؛ اما مهتر و پیشوای ایشان هنوز هست! گفتم: او کیست، یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین؟! گفت: جَعْفَر بِن مُحَمَّد، بزرگ و سرکرده‌ی رافضیان! گفتم: یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین، او مردی است که با سرگرم شدن به عبادت، از خلافت و حکومت جویی باز مانده است. گفت: می‌دانم تو به او و به امامتش عقیده داری؛ اما قدرت پدر و مادر نمی‌شناسد! (۸۳) من با خود عهد بسته‌ام که امروز را به شب نرسانم تا آن که از او آسوده شوم. آن گاه شمشیر زنی خواست و بدو گفت: من اَبُو عَبْدِاللَّه را احضار می‌کنم و با او گرم سخن می‌شوم. هر گاه کلاهم را از سر برداشتم، علامت آن است که باید او را گردن بزنی. آن گاه به احضار امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمان داد. همان ساعت فرمان اجرا شد. من خود را به صحن کاخ رساندم. دیدم لب‌های حضرتش به حرکت است؛ اما ندانستم چه خواند؛ تنها دیدم که کاخ مانند کشتی به لرزه آمده است و دیدم اَبُو جَعْفَر مَنْصُور، چونان بنده‌ای در برابر مولایش، در کنار آن حضرت راه می‌رود؛ پا برهنه و سر برهنه؛ گاهی زرد می‌شود و گاه سرخ. او امام عَلَیْهِ السَّلَام را به جای خویش روی تخت نشاند و مانند برده‌ای در برابر حضرتش زانو زد. آن گاه پرسید: فرزند پیامبر! چه شد

که در این وقت روز تشریف آوردید؟ فرمود: «دعوتم کردی؛ آمدم.» گفت: من شما را نخواندم؛ خطا از پیک بود. سپس گفت: خواسته‌ی خویش بفرمایید؛ ای زاده‌ی رسول خدا. فرمود: «می خواهم که (از این پس) مرا بی‌ضرورت نخوانی.» گفت: چنین خواهد بود. امام عَلَیْهِ السَّلَام مراجعت فرمود. مَنْصُور خوابید و تا نیمه شب بیدار نشد. وقتی برخاست، من بالای سرش نشسته بودم. گفت: مُحَمَّد، نرو تا نماز را قضا کنم و چیزی به تو بگویم. گفتم: به چشم، ای امیر مؤمنان، وقتی نمازش را قضا کرد، گفتم: بدان وقتی من مولایت، اَبُو عَبْداللَّه، را آوردم و آن نیت بد را در مورد او تصمیم گرفتم، دیدم ماری سخت بزرگ، دم خویش گرد همه‌ی کاخ و سرایم گرفته است و لب بالا را بر بالاترین و لب پایین را به زیر پایین‌ترین نقطه‌ی آن قرار داده است و به زبان رسا و آشکار و گویا می گوید: مَنْصُورا! خداوند مرا اینجا فرستاده و فرمان داده است که اگر مویی از سر بنده‌ی شایسته‌ی راستین او کاسته شود، تو و همه‌ی کاخ را فرو بلعم! عقل از سرم پرید و اندامم به لرزه افتاد و دندان‌هایم به هم خورد. گفتم: شگفت نیست؛ اَبُو عَبْداللَّه عَلَیْهِ السَّلَام وارث علم پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم است و پدرش امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام. نام‌ها و دعاهایی دارد که اگر بر شب تیره بخواند، روشن می‌شود و اگر بر روز روشن، تاریک. مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه گوید: بعد از رفتن آن حضرت، از مَنْصُور اجازه گرفتم تا به زیارت امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام بروم. بی‌آن که مخالفتی کند، رخصت داد. بر امام عَلَیْهِ السَّلَام وارد شدم و چنین عرضه داشتم: مولایم، به حق جدتان رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم دعایی را که آن روز به هنگام وارد شدن نزد مَنْصُور، خواندید به من بیاموزید. فرمود: «باشد.» آن گاه حضرتش آن را بر من خواند (و من نوشتم). پس از آن فرمود: «این حِرْز مهم و دعای پر ارزشی است. هر که صبحگاهان آن را بخواند، تا شامگاه در پناه خدا خواهد بود و هر کس شب هنگام بخواندش، تا صبح در امان خداوند است. این دعا را پدرم و شکافنده‌ی دانش گذشتگان و آیندگان، از پدرش، سرور پرستشگران و آن حضرت از پدرش، سرور شهیدان و آن حضرت از برادرش، سرور گزیدگان و آن حضرت از پدرش، سرور جانشینان و آن حضرت از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نقل فرمودند؛ به نقل از کتاب بلند پایه‌ی خداوند که باطل را از پس و پیش آن راه نیست و فرو فرستاده‌ای است از استواری ستوده. دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدَانِی لِلْإِسْلَامِ وَ أَكْرَمَنِی بِالْإِيمَانِ وَ عَرَّفَنِی الْحَقَّ الَّذِی عَنْهُ يُؤْفَكُونَ وَ النَّبَأَ الْعَظِيمَ الَّذِی هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِی رَفَعَ السَّمَاءَ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَ أَنْشَأَ جَنَّاتِ الْمَأْوَى بِلَا أَمَدٍ تَلْقَوْنَهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّابِغُ النِّعْمَةِ الدَّافِعُ النَّقِمَةِ الْوَاسِعُ الرَّحْمَةِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو السُّلْطَانِ الْمَنِيعِ وَ الْإِنْشَاءِ الْبَدِيعِ وَ الشَّأْنِ الرَّفِيعِ وَ الْحِسَابِ السَّرِيعِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ أَمِينِكَ وَ شَهِيدِكَ التَّقِيِّ النَّقِيِّ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَقَرُّباً إِلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَوَجُّهاً إِلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَلَطُّفاً بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ مَا يَكُنْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا يَسُوقُ الْخَيْرَ إِلَّا اللَّهُ ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أُعِيذُ نَفْسِی وَ شَعْرِی وَ بَشَرِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وُلْدِی وَ ذُرِّيَّتِی وَ دِينِی وَ دُنْيَایَ وَ مَا رَزَقَنِی رَبِّی وَ مَا أُغْلِقَتْ عَلَيْهِ أَبْوَابِی وَ أَحَاطَتْ بِهِ جُدْرَانِی وَ مَا أَتَقَلَّبُ فِيهِ مِنْ نِعَمِهِ وَ إِحْسَانِهِ وَ جَمِيعِ إِخْوَانِهِ وَ أَقْرِبَائِی وَ قَرَابَاتِی مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِأَسْمَائِهِ التَّامَّةِ الْعَامَّةِ الْكَامِلَةِ الشَّافِيَةِ الْفَاضِلَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمُنِيفَةِ الْمُتَعَالِيَةِ الزَّاكِيَةِ الشَّرِيفَةِ الْكَرِيمَةِ الطَّاهِرَةِ الْعَظِيمَةِ الْمَخْزُونَةِ الْمَكْنُونَةِ الَّتِی لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ وَ بِأُمِّ الْكِتَابِ وَ فَاتِحَتِهِ وَ خَاتِمَتِهِ وَ مَا بَيْنَهُمَا مِنْ سُورَةٍ شَرِيفَةٍ وَ آيَةٍ مُحْكَمَةٍ وَ شِفَاءٍ وَ رَحْمَةٍ وَ عُوذَةٍ وَ بَرَكَةٍ وَ بِالتَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ بِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى وَ بِكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلَهُ اللَّهُ وَ بِكُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَهُ اللَّهُ وَ بِكُلِّ حُجَّةٍ أَقَامَهَا اللَّهُ وَ بِكُلِّ بُرْهَانٍ أَظْهَرَهُ اللَّهُ وَ بِكُلِّ آلَاءِ اللَّهِ وَ عِزَّةِ اللَّهِ وَ عَظَمَةِ اللَّهِ وَ قُدْرَةِ اللَّهِ وَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ جَلَالِ اللَّهِ وَ مَنْعِ اللَّهِ وَ مَنِّ اللَّهِ وَ عَفْوِ اللَّهِ وَ حِلْمِ اللَّهِ وَ حِكْمَةِ اللَّهِ وَ غُفْرَانِ اللَّهِ وَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ وَ كُتُبِ اللَّهِ وَ رُسُلِ اللَّهِ وَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ وَ سَخَطِ اللَّهِ وَ نَكَالِ اللَّهِ وَ عِقَابِ اللَّهِ وَ أَخْذِ اللَّهِ وَ بَطْشِهِ وَ اجْتِيَاحِهِ وَ اجْتِثَاثِهِ وَ اصْطِلَامِهِ وَ تَدْمِيرِهِ وَ سَطَوَاتِهِ وَ نَقِمَتِهِ وَ جَمِيعِ مَثُلَاتِهِ وَ مِنْ إِعْرَاضِهِ وَ صُدُودِهِ وَ تَنْكِيلِهِ وَ تَوْكِيلِهِ وَ خِذْلَانِهِ وَ دَمْدَمَتِهِ وَ تَخْلِيَتِهِ وَ مِنَ الْكُفْرِ وَ النِّفَاقِ وَ الشَّكِّ وَ الشِّرْكِ وَ الْحَيْرَةِ فِی دِينِ اللَّهِ وَ مِنْ شَرِّ يَوْمِ النُّشُورِ وَ الْحَشْرِ وَ الْمَوْقِفِ وَ الْحِسَابِ وَ مِنْ شَرِّ كِتَابٍ قَدْ سَبَقَ وَ مِنْ زَوَالِ النِّعْمَةِ وَ تَحْوِيلِ الْعَافِيَةِ وَ حُلُولِ النَّقِمَةِ وَ مُوجِبَاتِ الْهَلَكَةِ وَ مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْیِ

وَ الْفَضِيحَةِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ هَوًى مُرْدٍ وَ قَرِينٍ مُلْهٍ وَ صَاحِبٍ مُسْهٍ وَ جَارٍ مُوذٍ وَ غِنًى مُطْغٍ وَ فَقْرٍ مُنْسٍ وَ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَ صَلَاةٍ لَا تُرْفَعُ وَ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَ بَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَ عَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَ اسْتِغَاثَةٍ لَا تُجَابُ وَ غَفْلَةٍ وَ تَفْرِيطٍ يُوجِبَانِ الْحَسْرَةَ وَ النَّدَامَةَ وَ مِنَ الرِّيَاءِ وَ السُّمْعَةِ وَ الشَّكِّ وَ الْعَمَى فِي دِينِ اللَّهِ وَ مِنْ نَصَبٍ وَ اجْتِهَادٍ يُوجِبَانِ الْعَذَابَ وَ مِنْ مُرْدٍ إِلَى النَّارِ وَ مِنْ ضَلَعِ الدَّيْنِ وَ غَلَبَةِ الرِّجَالِ وَ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِي الدِّينِ وَ النَّفْسِ وَ الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ الْإِخْوَانِ وَ عِنْدَ مُعَايَنَةِ مَلَكِ الْمَوْتِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنَ الْغَرَقِ وَ الْحَرَقِ وَ الشَّرَقِ وَ السَّرَقِ وَ الْهَدْمِ وَ الْخَسْفِ وَ الْمَسْخِ وَ الْحِجَارَةِ وَ الصَّيْحَةِ وَ الزَّلَازِلِ وَ الْفِتَنِ وَ الْعَيْنِ وَ الصَّوَاعِقِ وَ الْبَرْدِ وَ الْقَوَدِ وَ الْقَرَدِ وَ الْجُنُونِ وَ الْجُذَامِ وَ الْبَرَصِ وَ أَكْلِ السَّبُعِ وَ مِيتَةِ السَّوْءِ وَ جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَايَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ السَّامَّةِ وَ الْهَامَّةِ وَ اللَّامَّةِ وَ الْخَاصَّةِ وَ الْعَامَّةِ وَ الْحَامَّةِ وَ مِنْ شَرِّ أَحْدَاثِ النَّهَارِ وَ مِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ إِلَّا طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَانُ وَ مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَ سُوءِ الْقَضَاءِ وَ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَ تَتَابُعِ الْعَنَاءِ وَ الْفَقْرِ إِلَى الْأَكْفَاءِ وَ سُوءِ الْمَمَاتِ وَ الْمَحْيَا وَ سُوءِ الْمُنْقَلَبِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَ جُنُودِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ أَتْبَاعِهِ أَشْيَاعِهِ وَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَ مِنْ شَرِّ السُّلْطَانِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِي النُّورِ وَ الظُّلَمِ وَ مِنْ شَرِّ مَا هَجَمَ أَوْ دَهَمَ أَوْ أَلَمَّ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ سُقْمٍ وَ هَمٍّ وَ غَمٍّ وَ آفَةٍ وَ نَدَمٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِي اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ الْبَرِّ وَ الْبِحَارِ وَ مِنْ شَرِّ الْفُسَّاقِ وَ الدُّعَّارِ وَ الْفُجَّارِ وَ الْكُفَّارِ وَ الْحُسَّادِ وَ السُّحَّارِ وَ الْجَبَابِرَةِ وَ الْأَشْرَارِ وَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ مِنْ شَرِّ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّي آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَ الْأَنْبِيَاءُ الْمُرْسَلُونَ وَ الشُّهَدَاءُ وَ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَ مُحَمَّدٌ وَ عَلِيٌّ وَ فَاطِمَةُ وَ الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ وَ الْأَئِمَّةُ الْمَهْدِيُّونَ وَ الْأَوْصِيَاءُ وَ الْحُجَجُ الْمُطَهَّرُونَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلُوكَهُ وَ أَنْ تُعِيذَنِي مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُوا بِكَ مِنْهُ وَ أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَ آجِلِهِ مَا عَلِمْتُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ مِنْهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَ آجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ. وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فِي يَوْمِي هَذَا وَ فِيمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ قَرِيبٍ أَوْ بَعِيدٍ ضَعِيفٍ أَوْ شَدِيدٍ بِشَرٍّ أَوْ مَكْرُوهٍ أَوْ مَسَاءَةٍ بِيَدٍ أَوْ بِلِسَانٍ أَوْ بِقَلْبٍ فَأَخْرِجْ صَدْرَهُ وَ أَلْجِمْ فَاهُ وَ أَفْحِمْ لِسَانَهُ وَ اسْدُدْ سَمْعَهُ وَ اقْمَحْ بَصَرَهُ وَ ارْعَبْ قَلْبَهُ وَ اشْغَلْهُ بِنَفْسِهِ وَ أَمِتْهُ بِغَيْظِهِ وَ اكْفِنَاهُ بِمَا شِئْتَ وَ كَيْفَ شِئْتَ وَ أَنَّى شِئْتَ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ اكْفِنِي شَرَّ مَنْ نَصَبَ لِي حَدَّهُ وَ اكْفِنِي مَكْرَ الْمَكَرَةِ وَ أَعِنِّي عَلَى ذَلِكَ بِالسَّكِينَةِ وَ الْوَقَارِ وَ أَلْبِسْنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ وَ أَحْيِنِي مَا أَحْيَيْتَنِي فِي سِتْرِكَ الْوَاقِي وَ أَصْلِحْ حَالِي كُلَّهُ أَصْبَحْتُ فِي جِوَارِ اللَّهِ مُمْتَنِعاً وَ بِعِزَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُرَامُ مُحْتَجِباً وَ بِسُلْطَانِ اللَّهِ الْمَنِيعِ مُعْتَصِماً مُتَمَسِّكاً وَ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى كُلِّهَا عَائِذاً أَصْبَحْتُ فِي حِمَى اللَّهِ الَّذِي لَا يُسْتَبَاحُ وَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُخْفَرُ وَ فِي حَبْلِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُجْذَمُ وَ فِي جِوَارِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُسْتَضَامُ وَ فِي مَنْعِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُدْرَكُ وَ فِي سِتْرِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ وَ فِي عَوْنِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُخْذَلُ اللَّهُمَّ اعْطِفْ عَلَيْنَا قُلُوبَ عِبَادِكَ وَ إِمَائِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ بِرَأْفَةٍ مِنْكَ وَ رَحْمَةٍ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ كَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مُنْتَهًى وَ لَا دُونَ اللَّهِ مَلْجَأٌ مَنِ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ نَجَا كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ - فَاللَّهُ خَيْرٌ حافِظاً وَ هُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ ما تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلائِكَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلامُ وَ أَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَ اسْتَعْصَمْتُ بِالْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ رَمَيْتُ كُلَّ عَدُوٍّ لَنَا بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

۲ – حِرْز دیگری از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَام به روایت دیگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ وَ يَا بَاسِطَ الرِّزْقِ وَ يَا فَالِقَ الْحَبِّ وَ يَا بَارِئَ النَّسَمِ وَ مُحْيِيَ الْمَوْتَى وَ مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ وَ دَائِمَ الثَّبَاتِ وَ مُخْرِجَ النَّبَاتِ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَ أَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ.

ط – حِرْزهای امام کاظم عَلَیْهِ السَّلَام

۱ – حِرْزی از مولا حضرت مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِمَاالسَّلَام

شَیخ عَلی بِن (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِن) عَبْد الصَّمَد رَحْمَهُ اللَّه عَلَیه گوید: در آثار نویسندگانمان دیدم که از بزرگان که خدایشان بیامرزاد چنین نقل می‌کنند: وقتی هَارُون عَبَّاسی به قتل امام مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام کمر بست، فَضْل بِن رَبِیع را خواند و بدو گفت: با تو کاری دارم و می‌خواهم انجام دهی؛ صد هزار درهم هم می‌دهم. فَضْل زمین بوسید و گفت: فرمان است یا خواهش؟ گفت: خواهش است. دستور داده‌ام هم اکنون یک صد هزار درهم را به خانه‌ات ببرند. می‌خواهم به خانه‌ی مُوسَی بِن جَعْفَر روی و سر او را برایم بیاوری! فَضْل گوید: به آن خانه رفتم. دیدم مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام به نماز ایستاده است. نشستم تا نمازش را به پایان رساند. به من رو کرد و فرمود: «می دانم برای چه آمده‌ای. صبر کن تا دو رکعت بگزارم.» پذیرفتم. برخاست و وضوی نیکویی ساخت و دو رکعت نماز با رکوع و سجود شایسته به جای آورد. سپس این حِرْز را خواند. پس از آن، دیده نشد و همان جا که بود ناپدید گردید؛ ندانستم زمین او را فرو برد یا آسمان در ربود. نزد هَارُون رفتم و داستان را باز گفتم. هَارُون گریست و گفت: خدا او را از من پناه داد. هم از آن حضرت روایت است که فرمود: «هر کس این دعا را با نیت پاک و باطن راست، همه روزه بخواند، خداوند از هر آفت و ناخوسته‌ای بازش می‌دارد و اگر غمی داشته باشد، خداوند از او دورش می‌سازد و مانع زیان آن می‌شود. اگر کسی نمی‌تواند آن را خوب بخواند، به تبرک همراه داشته باشد تا خداوند بدو سود رساند و خطر بیم را از او دور سازد که او عهده دار آن است و بر آن توانا.» دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ أَعْلَی وَ أَجَلُّ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ أَسْتَجِیرُ بِاللَّهِ یَقُولُهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ عَزَّ جَارُ اللَّهِ وَ جَلَّ ثَنَاءُ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ اغْفِرْ لِی بِقُدْرَتِکَ فَأَنْتَ رَجَائِی رَبِّ کَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا شُکْرِی وَ کَمْ مِنْ بَلِیَّةٍ ابْتَلَیْتَنِی بِهَا قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا صَبْرِی فَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعَمِهِ شُکْرِی فَلَمْ یَحْرِمْنِی وَ یَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِیَّتِهِ صَبْرِی فَلَمْ یَخْذُلْنِی وَ یَا مَنْ رَآنِی عَلَی الْخَطَایَا فَلَمْ یَفْضَحْنِی یَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِی لَا یَنْقَضِی أَبَداً یَا ذَا النِّعَمِ الَّتِی لَا تُحْصَی عَدَداً صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ بِکَ أَدْفَعُ وَ أَدْرَأُ فِی نَحْرِهِ وَ أَسْتَعِیذُ بِکَ مِنْ شَرِّهِ اللَّهُمَّ أَعِنِّی عَلَی دِینِی بِدُنْیَایَ وَ عَلَی آخِرَتِی بِتَقْوَایَ وَ احْفَظْنِی فِیمَا غِبْتُ عَنْهُ وَ لَا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی فِی مَا حَضَرْتُهُ یَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ وَ لَا تَنْفَعُهُ [تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَةُ اغْفِرْ لِی مَا لَا یَضُرُّکَ وَ أَعْطِنِی مَا لَا یَنْفَعُکَ إِنَّکَ أَنْتَ وَهَّابٌ أَسْأَلُکَ فَرَجاً قَرِیباً وَ مَخْرَجاً رَحِیباً وَ رِزْقاً وَاسِعاً وَ صَبْراً جَمِیلًا وَ عَافِیَةً مِنْ جَمِیعِ الْبَلَایَا – إِنَّکَ عَلی کُلِ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْعَفْوَ وَ الْعَافِیَةَ وَ الْأَمْنَ وَ الصِّحَّةَ وَ الصَّبْرَ وَ دَوَامَ الْعَافِیَةِ وَ الشُّکْرَ عَلَی الْعَافِیَةِ وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُلْبِسَنِی عَافِیَتَکَ فِی دِینِی وَ نَفْسِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ إِخْوَانِی مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ جَمِیعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ وَ أَسْتَوْدِعُکَ ذَلِکَ کُلَّهُ یَا رَبِّ وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَنِی فِی کَنَفِکَ وَ فِی جِوَارِکَ وَ فِی حِفْظِکَ وَ حِرْزِکَ وَ عِیَاذِکَ عَزَّ جَارُکَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ لَا إِلَهَ غَیْرُکَ اللَّهُمَّ فَرِّغْ قَلْبِی لِمَحَبَّتِکَ وَ ذِکْرِکَ وَ انْعَشْهُ لِخَوْفِکَ أَیَّامَ حَیَاتِی کُلَّهَا وَ اجْعَلْ زَادِی مِنَ الدُّنْیَا تَقْوَاکَ وَ هَبْ لِی قُوَّةً أَحْتَمِلُ بِهَا جَمِیعَ طَاعَتِکَ وَ أَعْمَلُ بِهَا جَمِیعَ مَرْضَاتِکَ وَ اجْعَلْ فِرَارِی إِلَیْکَ وَ رَغْبَتِی فِی مَا عِنْدَکَ وَ الْبِسْ قَلْبِی الْوَحْشَةَ مِنْ شِرَارِ خَلْقِکَ وَ الْأُنْسَ بِأَوْلِیَائِکَ وَ أَهْلِ طَاعَتِکَ وَ لَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَ لَا لِکَافِرٍ عَلَیَّ مِنَّةً وَ لَا لَهُ عِنْدِی یَداً وَ لَا لِی إِلَیْهِ حَاجَةً إِلَهِی قَدْ تَرَی مَکَانِی وَ تَسْمَعُ کَلَامِی وَ تَعْلَمُ سِرِّی وَ عَلَانِیَتِی لَا یَخْفَی عَلَیْکَ شَیْءٌ مِنْ أَمْرِی یَا مَنْ لَا یَصِفُهُ نَعْتُ النَّاعِتِینَ وَ یَا مَنْ لَا یُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِینَ یَا مَنْ لَا یَضِیعُ لَدَیْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِینَ یَا مَنْ قَرُبَتْ نُصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومِینَ یَا مَنْ بَعُدَ عَوْنُهُ عَنِ الظَّالِمِینَ قَدْ عَلِمْتَ مَا نَالَنِی مِنْ فُلَانٍ مِمَّا حَظَرْتَ وَ انْتَهَکَ مِنِّی مَا حَجَرْتَ بَطَراً فِی نِعْمَتِکَ عِنْدَهُ وَ اغْتِرَاراً بِسَتْرِکَ عَلَیْهِ اللَّهُمَّ فَخُذْهُ عَنْ ظُلْمِی بِعِزَّتِکَ وَ افْلُلْ حَدَّهُ عَنِّی بِقُدْرَتِکَ وَ اجْعَلْ لَهُ شُغُلًا فِیمَا یَلِیهِ وَ عَجْزاً عَمَّا یَنْوِیهِ اللَّهُمَّ لَا تُسَوِّغْهُ ظُلْمِی وَ أَحْسِنْ عَلَیْهِ عَوْنِی وَ اعْصِمْنِی مِنْ مِثْلِ فِعَالِهِ وَ لَا تَجْعَلْنِی بِمِثْلِ حَالِهِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اللَّهُمَّ إِنِّی اسْتَجَرْتُ بِکَ وَ تَوَکَّلْتُ عَلَیْکَ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَیْکَ وَ أَلْجَأْتُ ظَهْرِی إِلَیْکَ وَ ضَعُفَ رُکْنِی

إِلَى قُوَّتِكَ مُسْتَجِيراً بِكَ مِنْ ذِي التَّعَزُّزِ عَلَيَّ وَ الْقُوَّةِ عَلَى ضَيْمِي فَإِنِّي فِي جِوَارِكَ فَلَا ضَيْمَ عَلَى جَارِكَ رَبِّ فَاقْهَرْ عَنِّي قَاهِرِي وَ أَوْهِنْ عَنِّي مُسْتَوْهِنِي بِعِزَّتِكَ وَ اقْبِضْ عَنِّي ضَائِمِي بِقِسْطِكَ وَ خُذْ لِي مِمَّنْ ظَلَمَنِي بِعَدْلِكَ رَبِّ فَأَعِذْنِي بِعِيَاذِكَ فَبِعِيَاذِكَ امْتَنَعَ عَائِذُكَ وَ أَدْخِلْنِي فِي جِوَارِكَ عَزَّ جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَ أَسْبِلْ عَلَيَّ سِتْرَكَ فَمَنْ تَسْتُرُهُ فَهُوَ الْآمِنُ الْمُحَصَّنُ الَّذِي لَا يُرَاعُ رَبِّ وَ اضْمُمْنِي فِي ذَلِكَ إِلَى كَنَفِكَ فَمَنْ تَكْنُفُهُ فَهُوَ الْآمِنُ الْمَحْفُوظُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ وَ لَا حِيلَةَ إِلَّا بِاللَّهِ – الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَداً وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبِّرْهُ تَكْبِيراً مَنْ يَكُنْ ذَا حِيلَةٍ فِي نَفْسِهِ أَوْ حَوْلٍ بِتَقَلُّبِهِ أَوْ قُوَّةٍ فِي أَمْرِهِ بِشَيْءٍ سِوَى اللَّهِ فَإِنَّ حَوْلِي وَ قُوَّتِي وَ كُلَّ حِيلَتِي بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ وَ كُلُّ ذِي مُلْكٍ فَمَمْلُوكٌ لِلَّهِ وَ كُلُّ قَوِيٍّ ضَعِيفٌ عِنْدَ قُوَّةِ اللَّهِ وَ كُلُّ ذِي عِزٍّ فَغَالِبُهُ اللَّهُ وَ كُلُّ شَيْءٍ فِي قَبْضَةِ اللَّهِ – ذَلَّ كُلُّ عَزِيزٍ لِبَطْشِ اللَّهِ صَغُرَ كُلُّ عَظِيمٍ عِنْدَ عَظَمَةِ اللَّهِ خَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ عِنْدَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ اسْتَظْهَرْتُ وَ اسْتَطَلْتُ عَلَى كُلِّ عَدُوٍّ لِي بِتَوَلِّي اللَّهِ دَرَأْتُ فِي نَحْرِ كُلِّ عَادٍ عَلَيَّ بِاللَّهِ ضَرَبْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ بَيْنِي وَ بَيْنَ كُلِّ مُتْرَفٍ ذِي سَوْرَةٍ وَ جَبَّارٍ ذِي نَخْوَةٍ وَ مُتَسَلِّطٍ ذِي قُدْرَةٍ وَ وَالٍ ذِي إِمْرَةٍ وَ مُسْتَعْدٍ ذِي أُبَّهَةٍ وَ عَنِيدٍ ذِي ضَغِينَةٍ وَ عَدُوٍّ ذِي غِيلَةٍ وَ حَاسِدٍ ذِي قُوَّةٍ وَ مَاكِرٍ ذِي مَكِيدَةٍ وَ كُلِّ مُعِينٍ أَوْ مُعَانٍ عَلَيَّ بِمَقَالَةٍ مُغْوِيَةٍ أَوْ سِعَايَةٍ مُسْلِيَةٍ أَوْ حِيلَةٍ مُوذِيَةٍ أَوْ غَائِلَةٍ مُرْدِيَةٍ أَوْ كُلِّ طَاغٍ ذِي كِبْرِيَاءَ أَوْ مُعْجَبٍ ذِي خُيَلَاءَ عَلَى كُلِّ سَبَبٍ وَ بِكُلِّ مَذْهَبٍ فَأَخَذْتُ لِنَفْسِي وَ مَالِي حِجَاباً دُونَهُمْ بِمَا أَنْزَلْتَ مِنْ كِتَابِكَ وَ أَحْكَمْتَ مِنْ وَحْيِكَ الَّذِي لَا يُؤْتَى مِنْ سُورَةٍ بِمِثْلِهِ وَ هُوَ الْحَكَمُ الْعَدْلُ وَ الْكِتَابُ الَّذِي لا يَأْتِيهِ الْباطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ لا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ حَمْدِي لَكَ وَ ثَنَائِي عَلَيْكَ فِي الْعَافِيَةِ وَ الْبَلَاءِ وَ الشِّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ دَائِماً لَا يَنْقَضِي وَ لَا يَبِيدُ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لا يَمُوتُ اللَّهُمَّ بِكَ أَعُوذُ وَ بِكَ أَصُولُ وَ إِيَّاكَ أَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ أَسْتَعِينُ وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ وَ أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِ أَعْدَائِي وَ أَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِمْ وَ أَسْتَكْفِيكَهُمْ فَاكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ وَ كَيْفَ شِئْتَ وَ مِمَّا شِئْتَ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ – قالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكُما سُلْطاناً فَلا يَصِلُونَ إِلَيْكُما بِآياتِنا أَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغالِبُونَ لا تَخافا إِنَّنِي مَعَكُما أَسْمَعُ وَ أَرى قالَ اخْسَؤُا فِيها وَ لا تُكَلِّمُونِ أَخَذْتُ بِسَمْعِ مَنْ يُطَالِبُنِي بِالسُّوءِ بِسَمْعِ اللَّهِ وَ بَصَرِهِ وَ قُوَّتِهِ بِقُوَّةِ اللَّهِ وَ حَبْلِهِ الْمَتِينِ وَ سُلْطَانِهِ الْمُبِينِ فَلَيْسَ لَهُمْ عَلَيْنَا سُلْطَانٌ وَ لَا سَبِيلٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ اللَّهُمَّ يَدُكَ فَوْقَ كُلِّ ذِي يَدٍ وَ قُوَّتُكَ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ قُوَّةٍ وَ سُلْطَانُكَ أَجَلُّ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ كُنْ عِنْدَ ظَنِّي فِي مَا لَمْ أَجِدْ فِيهِ مَفْزَعاً غَيْرَكَ وَ لَا مَلْجَأً سِوَاكَ فَإِنَّنِي أَعْلَمُ أَنَّ عَدْلَكَ أَوْسَعُ مِنْ جَوْرِ الْجَبَّارِينَ وَ أَنَّ إِنْصَافَكَ مِنْ وَرَاءِ ظُلْمِ الظَّالِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِينَ وَ أَجِرْنِي مِنْهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أُعِيذُ نَفْسِي وَ دِينِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وُلْدِي وَ مَنْ يَلْحَقُهُ عِنَايَتِي وَ جَمِيعَ نِعَمِ اللَّهِ عِنْدِي بِبِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَافَتْهُ الصُّدُورُ وَ وَجِلَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ وَ بِالاسْمِ الَّذِي نَفَّسَ عَنْ دَاوُدَ كُرْبَتَهُ وَ بِالاسْمِ الَّذِي قَالَ لِلنَّارِ كُونِي بَرْداً وَ سَلاماً عَلى إِبْراهِيمَ. وَ أَرادُوا بِهِ كَيْداً فَجَعَلْناهُمُ الْأَخْسَرِينَ وَ بِعَزِيمَةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُحْصَى وَ بِقُدْرَةِ اللَّهِ الْمُسْتَطِيلَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ مِنْ شَرِّ فُلَانٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَهُ الرَّحْمَنُ وَ مِنْ شَرِّ كَيْدِهِمْ [مَكْرِهِمْ وَ حَوْلِهِمْ وَ قُوَّتِهِمْ وَ حِيلَتِهِمْ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَعِينُ وَ بِكَ أَسْتَغِيثُ وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ وَ أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ خَلِّصْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ نَزَلَتْ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِي جَمِيعِ الْأَيَّامِ وَ اللَّيَالِي مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ اجْعَلْ لِي سَهْماً فِي كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِي جَمِيعِ اللَّيَالِي وَ الْأَيَّامِ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِكَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ ص إِلَيْكَ أَتَوَجَّهُ وَ بِكِتَابِكَ أَتَوَسَّلُ أَنْ تَلْطُفَ لِي بِلُطْفِكَ الْخَفِيِّ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ جَبْرَئِيلُ عَنْ يَمِينِي وَ مِيكَائِيلُ عَنْ شِمَالِي [يَسَارِي وَ إِسْرَافِيلُ أَمَامِي وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ خَلْفِي وَ بَيْنَ يَدَيَّ لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ كَثِيراً

۲ – حِرْز دیگری در همین مورد از آن حضرت

عَلی بنِ (مُحَمَّد بنِ عَلی بنِ عَلی بنِ) عَبْد الصَّمَد – جدش (عَلی بنِ عَلی بنِ عَبْد الصَّمَد) (به صورت شنیدن قرائت حدیث نزد وی، در شوال ۵۲۹) – پدرش، فقیه اَبُو اَلْحَسَن – سَیِّد اَبُو اَلْبرکات (عَلی بنِ حُسَیْن) (در سال ۴۱۴) – ابوجَعْفَر مُحَمَّد بنِ عَلی بنِ حُسَیْن بنِ مُوسَی ابْن بَابَوَیْه – مُحَمَّد بنِ مُوسَی بنِ مُتَوَکِّل – عَلی بنِ إبْرَاهِیم بنِ هَاشِم – پدرش – حَسَن بنِ عَلی بنِ یَقْطِین – (برادرش) حُسَیْن بنِ عَلی – پدرش، عَلی بنِ یَقْطِین. (نیز) ابْن بَابَوَیْه – اَحْمَد بنِ یحیای کاتب – اَبُو اَلْطیب أَحْمَدَ بْن مُحَمَّد وَرَّاق – عَلی بنِ هَارُون بنِ سُلَیْمَان نَوْفَلی – پدرش (هَارُون بنِ سُلَیْمَان) – عَلی بنِ یَقْطِین: گروهی از خویشان امام مُوسَی بنِ جَعْفَر در خدمت حضرتش بودند که خبر آوردند: مُوسَی بنِ مَهْدِی عَبَّاسی درباره‌ی شما تصمیم خود را گرفته است. امام عَلَیْهِ السَّلَام به ایشان فرمودند: «شما چه می‌گویید؟» گفتند: به نظر ما، از او دور شوید و خود را پنهان سازید؛ او خطرناک است. امام کاظم عَلَیْهِ السَّلَام لبخندی زده (این بیت را) خواندند: [زَعَمَتْ سَخِینَةُ أَنْ سَتَغْلِبُ رَبَّهَا فَلَیُغْلَبَنَّ مُغَالِبُ الْغَلَّاب] سَخِینَة (قُرَیْش) ادعا می‌کند که بر پروردگار خویش پیروز خواهد شد؛ اما بی‌شک، هر که با آن همیشه پیروز درافتد شکست خواهد خورد. (۹۷) آن گاه دست به آسمان برداشته عرضه داشتند: إِلَهِی کَمْ مِنْ عَدُوٍّ شَحَذَ لِی ظُبَةَ مُدْیَتِهِ وَ أَرْهَفَ لِی شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِی قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ لَمْ تَنَمْ عَنِّی عَیْنُ حَرَاسَتِهِ فَلَمَّا رَأَیْتَ ضَعْفِی عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجْزِی عَنْ مُلِمَّاتِ الْجَوَائِحِ صَرَفْتَ ذَلِکَ عَنِّی بِحَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ لَا بِحَوْلٍ مِنِّی وَ لَا قُوَّةٍ فَأَلْقَیْتَهُ فِی الْحَفِیرِ الَّذِی احْتَفَرَهُ لِی خَائِباً مِمَّا أَمَّلَهُ فِی الدُّنْیَا مُتَبَاعِداً مِمَّا رَجَاهُ فِی الْآخِرَةِ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی ذَلِکَ قَدْرَ اسْتِحْقَاقِکَ سَیِّدِی اللَّهُمَّ فَخُذْهُ بِعِزَّتِکَ وَ افْلُلْ حَدَّهُ عَنِّی بِقُدْرَتِکَ وَ اجْعَلْ لَهُ شُغُلًا فِیمَا یَلِیهِ وَ عَجْزاً عَمَّا یُنَاوِیهِ اللَّهُمَّ وَ أَعْدِنِی عَلَیْهِ عَدْوَی حَاضِرَةً تَکُونُ مِنْ غَیْظِی شِفَاءً وَ مِنْ حَنَقِی عَلَیْهِ وَفَاءً وَ صِلِ اللَّهُمَّ دُعَائِی بِالْإِجَابَةِ وَ انْظِمْ شِکَایَتِی بِالتَّغْیِیرِ وَ عَرِّفْهُ عَمَّا قَلِیلٍ مَا أَوْعَدْتَ الظَّالِمِینَ وَ عَرِّفْنِی مَا وَعَدْتَ فِی إِجَابَةِ الْمُضْطَرِّینَ إِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیمِ وَ الْمَنِّ الْکَرِیم (عَلی بنِ یَقْطِین) گوید: اطرافیان پراکنده شدند. گرد آمدن دوباره‌ی این جمع برای خواندن نامه‌ی خبر مرگ موسای عَبَّاسی بود!

۳ – (حِرْزِی دیگر)

به همین سند، از عَلی بنِ یَقْطِین (روایت شده است) که گفت: کنار هَارُون ایستاده بودم که با خشم حضرت مُوسَی بنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام را فراخوند. آن گاه که امام عَلَیْهِ السَّلَام وارد شدند، زیر لب چیزی خواندند. هَارُون روی خوش نشان داد و مهربانی کرد و اجازه بازگشت داد. (بعدها) به حضرتش گفتم: ای فرزند پیامبر، جانم به فدایتان! وقتی بر او وارد شدید، بر شما خشم گرفته بود. شک نداشتم که به کشتن شما فرمان خواهد داد؛ اما خداوند شما را از او در امان داشت. زیر لب چه (دعایی) می‌خواندید؟ فرمود: «دو دعا خواندم؛ یکی دعای مخصوص و دیگری عمومی.» گفتم: ای فرزند رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، آن دو دعا چه بود؟ فرمود: «دعای مخصوص این بود: اللَّهُمَّ إِنَّکَ حَفِظْتَ الْغُلَامَیْنِ لِصَلَاحِ أَبَوَیْهِمَا فَاحْفَظْنِی لِصَلَاحِ آبَائِی و دعای عام: اللَّهُمَّ إِنَّکَ تَکْفِی مِنْ کُلِّ أَحَدٍ وَ لَا یَکْفِی مِنْکَ أَحَدٌ فَاکْفِنِیهِ بِمَا شِئْتَ وَ أَنَّی شِئْتَ این گونه خداوند شر او را از من دور ساخت.»

۴ – (حِرْزِی دیگر)

به همین سند از عَلی بنِ إِبْرَاهِیم بنِ هَاشِم نقل است که گفت: امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام آیاتی از قرآن انتخاب فرمود و آنها را به صورت حِرْز برای فرزندش امام مُوسَی کاظم عَلَیْهِ السَّلَام قرار داد. آن حضرت آنها را می‌خواند و خود را بدان در امان می‌داشت. تَعْوِید این بود: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَبَداً حَقّاً حَقّاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِیمَاناً وَ صِدْقاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَبُّداً وَ رِقّاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَلَطُّفاً وَ رِفْقاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَ أَلْجَأْتُ ظَهْرِی إِلَی اللَّهِ – ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ – وَ ما تَوْفِیقِی إِلَّا بِاللَّهِ وَ أُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَی اللَّهِ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ مَا صَبْرِی إِلَّا بِاللَّهِ وَ نِعْمَ الْقَادِرُ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْمَوْلَی اللَّهُ وَ نِعْمَ النَّصِیرُ اللَّهُ وَ لَا یَأْتِی بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا یَصْرِفُ السَّیِّئَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَ إِنَّ الْأَمْرَ کُلَّهُ لِلَّهِ وَ أَسْتَکْفِی اللَّهَ وَ أَسْتَعِینُ اللَّهَ وَ

أَسْتَقِيلُ اللَّهَ وَ أَسْتَقْبِلُ اللَّهَ وَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَسْتَغِيثُ اللَّهَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَ آلِهِ وَ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ وَ عَلَى الصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ - إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمانَ وَ إِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَ أْتُونِي مُسْلِمِينَ - كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ - لا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً إِنَّ اللَّهَ بِما يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ - وَ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطاناً نَصِيراً - إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكافِرِينَ - كُلَّما أَوْقَدُوا ناراً لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَ يَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَساداً - يا نارُ كُونِي بَرْداً وَ سَلاماً عَلى إِبْراهِيمَ. وَ أَرادُوا بِهِ كَيْداً فَجَعَلْناهُمُ الْأَخْسَرِينَ - وَ زادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوا آلاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ - لَهُ مُعَقِّباتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ - رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ أَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطاناً نَصِيراً - وَ قَرَّبْناهُ نَجِيًّا - وَ رَفَعْناهُ مَكاناً عَلِيًّا - سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمنُ وُدًّا - وَ أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَ لِتُصْنَعَ عَلى عَيْنِي إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْناكَ إِلى أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُها وَ لا تَحْزَنَ وَ قَتَلْتَ نَفْساً فَنَجَّيْناكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنَّاكَ فُتُوناً - لا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ - لا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلى لا تَخافُ دَرَكاً وَ لا تَخْشى لا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ - لا تَخَفْ ... إِنَّا مُنَجُّوكَ وَ أَهْلَكَ - لا تَخافا إِنَّنِي مَعَكُما أَسْمَعُ وَ أَرى وَ يَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْراً عَزِيزاً - وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً فَوَقاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذلِكَ الْيَوْمِ وَ لَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَ سُرُوراً - وَ يَنْقَلِبُ إِلى أَهْلِهِ مَسْرُوراً - وَ رَفَعْنا لَكَ ذِكْرَكَ - يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَ الَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ - رَبَّنا أَفْرِغْ عَلَيْنا صَبْراً وَ ثَبِّتْ أَقْدامَنا وَ انْصُرْنا عَلَى الْقَوْمِ الْكافِرِينَ - الَّذِينَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِيماناً وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَ اتَّبَعُوا رِضْوانَ اللَّهِ - أَ وَ مَنْ كانَ مَيْتاً فَأَحْيَيْناهُ وَ جَعَلْنا لَهُ نُوراً يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ - هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَ أَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ ما فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ما أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَ لكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ - سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكُما سُلْطاناً فَلا يَصِلُونَ إِلَيْكُما بِآياتِنا أَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغالِبُونَ - عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنا وَ بَيْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفاتِحِينَ - إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ ما مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّي عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ - فَسَتَذْكُرُونَ ما أَقُولُ لَكُمْ وَ أُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبادِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبِّ إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ - لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ الم ذلِكَ الْكِتابُ لا رَيْبَ فِيهِ هُدىً لِلْمُتَّقِينَ - اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ ما بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا يَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ قَدْ خابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْماً - فَتَعالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ - فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّماواتِ وَ رَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعالَمِينَ. وَ لَهُ الْكِبْرِياءُ فِي السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ - وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلى أَدْبارِهِمْ نُفُوراً - أَ فَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلى بَصَرِهِ غِشاوَةً - وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّافَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ - وَ ما تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ - إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَ الَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ وَ قالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنا مَكِينٌ أَمِينٌ - وَ خَشَعَتِ الْأَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْساً - فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ - لَوْ أَنْزَلْنا هذَا الْقُرْآنَ عَلى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خاشِعاً مُتَصَدِّعاً مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَ تِلْكَ الْأَمْثالُ نَضْرِبُها لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ. هُوَ اللَّهُ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْماءُ الْحُسْنى يُسَبِّحُ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ - رَبَّنا ظَلَمْنا أَنْفُسَنا وَ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنا وَ تَرْحَمْنا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخاسِرِينَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذابَها كانَ غَراماً - رَبَّنا ما خَلَقْتَ هذا باطِلًا سُبْحانَكَ فَقِنا عَذابَ النَّارِ وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ

كَبِّرْهُ تَكْبِيراً – وَ ما لَنا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَ قَدْ هَدانا سُبُلَنا وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلى ما آذَيْتُمُونا وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ – إِنَّما أَمْرُهُ إِذا أَرادَ شَيْئاً أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ. فَسُبْحانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ – اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي وَ بِأَهْلِي وَ أَوْلَادِي وَ أَهْلِ عِنَايَتِي شَرّاً أَوْ بَأْساً أَوْ ضَرّاً فَاقْمَعْ رَأْسَهُ وَ اعْقِدْ لِسَانَهُ وَ أَلْجِمْ فَاهُ وَ حُلْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ كَيْفَ شِئْتَ وَ أَنَّى شِئْتَ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُ وَ مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّي عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ فِي حِجَابِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ فِي سُلْطَانِكَ الَّذِي لَا يُضَامَ فَإِنَّ حِجَابَكَ مَنِيعٌ وَ جَارَكَ عَزِيزٌ وَ أَمْرَكَ غَالِبٌ وَ سُلْطَانَكَ قَاهِرٌ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِآبَائِنَا وَ لِأُمَّهَاتِنَا وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ تَابِعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ – اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ نَفْسِي وَ دِينِي وَ أَمَانَتِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ عِيَالِي وَ أَهْلَ حُزَانَتِي وَ خَوَاتِيمَ عَمَلِي وَ جَمِيعَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي فَإِنَّهُ لَا يَضِيعُ مَحْفُوظُكَ وَ لَا تُرَدُّ وَدَائِعُكَ وَ لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَ لَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَداً اللَّهُمَّ رَبَّنا آتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النَّارِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ

۵ – حِرْز دیگری از حضرت کاظم عَلَيْهِ السَّلَام به روایت دیگر:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي الْهُدَى وَ ثَبِّتْنِي عَلَيْهِ وَ احْشُرْنِي عَلَيْهِ آمِناً أَمْنَ مَنْ لَا خَوْفَ عَلَيْهِ وَ لَا حُزْنَ وَ لَا جَزَعَ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

ی – حِرْزهای حضرت امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام

۱ – حِرْزی از مولای بِن مُوسَى الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَام به نام «رُقْعَةُ الْجَيْب»

عَلى بِن (مُحَمَّد بِن عَلى بِن عَلى بِن) عَبْد الصَّمَد – نیایش (عَلى بِن عَلى) (به صورت شـنیدن قرائت حدیث در حضور استاد، در سال ۵۲۹) – پدرش، اَبُو اَلْحَسَن فقیه – اَبُو اَلْبرکات سَیِّد عَلى بِن حُسَيْن حُسَيْنِی (به صورت قرائت نزد وی، در سال ۴۱۴) – شَیخ ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِن عَلى بِن حُسَيْن (بِن بَابَوَيْه) – مُحَمَّد بِن مُوسَى بِن مُتَوَكِّل – عَلى بِن إِبْرَاهِيم بِن هَاشِم – پدرش – يَاسِر خادم: وقتی امام اَبُو اَلْحَسَن الرضا عَلَيْهِ السَّلَام به سـرای حَمِیـد بِن قَحْطَبَهٔ در آمدنـد، جامه‌ها را برکندند و به حَمِید (۱۰۵) دادنـد. حَمِید آنها را گرفت و برای شستشو به کنیزی داد. چیزی نگـذشت که کنیز بابسـته کاغـذی بازگشت. آن را به حَمِیـد داد و گفت: این را در گریبان لباس حضـرت رضـا عَلَيْهِ السَّلَام یـافتم. «حَمِیـد گویـد:) به امـام عَلَيْهِ السَّلَام گفتم: فـدایتان شوم! کنیز نوشـته‌ای در لبـاس شـما یافته است. چیست؟ فرمود: «حَمِیـد، این تَعْوِیـذی است که ما از خود دور نمی‌کنیم.» گفتم: می‌شود شـرف دریافت آن را به من بدهیـد؟ فرمود: «این تَعْوِیـذی است که هر کس در گریبان جامه‌اش بگـذارد، بلا از او دور خواهـد بود و از شَیْطَان رَجِیم به دورش خواهد داشت.» آن گاه متن تَعْوِیـذ را برای حَمِیـد خواندند: (۱۰۶) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا أَوْ غَيْرَ تَقِيٍّ أَخَذْتُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْبَصِيرِ عَلَى سَمْعِكَ وَ بَصَرِكَ لَا سُلْطَانَ لَكَ عَلَيَّ وَ لَا عَلَى سَمْعِي وَ لَا عَلَى بَصَرِي وَ لَا عَلَى شَعْرِي وَ لَا عَلَى بَشَرِي وَ لَا عَلَى لَحْمِي وَ لَا عَلَى دَمِي وَ لَا عَلَى مُخِّي وَ لَا عَلَى عَصَبِي وَ لَا عَلَى عِظَامِي وَ لَا عَلَى مَالِي وَ لَا عَلَى مَا رَزَقَنِي رَبِّي سَتَرْتُ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ بِسِتْرِ النُّبُوَّةِ الَّذِي اسْتَتَرَ أَنْبِيَاءُ اللَّهِ بِهِ مِنْ سَطَوَاتِ الْجَبَابِرَةِ وَ الْفَرَاعِنَةِ جَبْرَئِيلُ عَنْ يَمِينِي وَ مِيكَائِيلُ عَنْ يَسَارِي وَ إِسْرَافِيلُ عَنْ وَرَائِي وَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَمَامِي وَ اللَّهُ مُطَّلِعٌ عَلَيَّ يَمْنَعُكَ مِنِّي وَ يَمْنَعُ الشَّيْطَانَ مِنِّي اللَّهُمَّ لَا يَغْلِبُ جَهْلُهُ أَنَاتَكَ أَنْ يَسْتَفِزَّنِي وَ يَسْتَخِفَّنِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ الْتَجَأْتُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ الْتَجَأْتُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ الْتَجَأْتُ این حِرْز داستان شگفت و حکایت عجیبی دارد. اَبُو صَّلْت هَرَوِی گوید: روزی مولایم عَلى بِن مُوسَى الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَام در خانه نشسته بودند که فرستاده‌ی هَارُون وارد شد و گفت: امیر

مؤمنان شما را می‌خواند! امام عَلَیْهِ السَّلَام برخاستند و به من گفتند: «ابا صَلْت، مساله‌ی مهمی است که مرا در این موقع خوانده است. به خدا، آسیبی به من نخواهد رساند؛ زیرا کلماتی از جدم رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم دارم.» با آن حضرت بیرون آمدیم تا بر هَارُون وارد شدیم. وقتی نگاه آن حضرت بر او افتاد، این حِرْز را تا آخر خواندند. زمانی که نزدیک هَارُون رسیدیم، هَارُون نگاهی کرد و گفت: یا ابالحَسَن، دستور دادیم ۱۰۰۰۰۰ درهم تقدیم شما کنند. خواسته‌های نزدیکان خویش را بنویسید. وقتی حضرت ثامِن الحُجَج عَلَیْهِ السَّلَام رفتند، هَارُون - که با چشم آن حضرت را دنبال می‌کرد - گفت: من چیزی خواستم و خدا چیزی دیگر. خواست خدا خیر است.

۲ – «رُقْعَةُ الْجَیْب» به روایت دیگر

(عَلی بِن مُحَمَّد بِن عَلی بِن عَلی) اَبُو اَلْبرکات سَیِّد مُحَمَّد بِن إِسْمَاعِیل حُسَیْنِی مَهْدِی - اَبُو اَلْوفاء عَبْدُ الْجبار بِن عَبْداللَّه مقری (رازی) - ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِن حَسَن بِن عَلی طوسی (نیز) شَیخ اَبُو اَلْقاسم حَسَن بِن عَلی بِن مُحَمَّد جوینی فقیه رَحِمَهُ اللَّه (نیز) شَیخ اَبُو عَبْداللَّه حُسَیْن بِن اَحْمَد بِن مُحَمَّد (بِن عَلی) ابْن طحال مقدادی (نیز) شَیخ اَبُو عَلی بِن مُحَمَّد بِن حَسَن - پدرش (شَیخ طوسی) (نیز) استاد و نیایم (۱۰۷) (عَلی بِن عَلی بِن عَبْد الصَّمَد) - پدرش، فقیه اَبُو اَلْحَسَن - شَیخ اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِن حَسَن طوسی - جمعی از راویان شیعی - اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن سعید - عَلی بِن حَسَن بِن فَضَّال - مُحَمَّد بِن أُورَمَة - اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن أَبِی نَصْر: حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «رُقْعَةُ الْجَیْب برای هر چیز تَعْوِیذ است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ اخْسَؤُا فِیها وَ لا تُکَلِّمُونِ إِنِّی أَعُوذُ بِالرَّحْمنِ مِنْکَ إِنْ کُنْتَ تَقِیًّا أَخَذْتُ بِسَمْعِ اللَّهِ وَ بَصَرِهِ عَلَی أَسْمَاعِکُمْ وَ أَبْصَارِکُمْ وَ بِقُوَّةِ اللَّهِ عَلَی قُوَّتِکُمْ لَا سُلْطَانَ لَکُمْ عَلَی فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ وَ لَا عَلَی ذُرِّیَّتِهِ وَ لَا عَلَی أَهْلِهِ وَ لَا عَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ سَتَرْتُ بَیْنِی وَ بَیْنَکُمْ بِسِتْرِ النُّبُوَّةِ الَّذِی اسْتَتَرُوا بِهِ مِنْ سَطَوَاتِ الْجَبَابِرَةِ وَ الْفَرَاعِنَةِ جَبْرَئِیلُ عَنْ أَیْمَانِکُمْ وَ مِیکَائِیلُ عَنْ یَسَارِکُمْ وَ مُحَمَّدٌ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ أَمَامَکُمْ وَ اللَّهُ یُطِلُّ عَلَیْکُمْ بِمَنْعِهِ نَبِیَّ اللَّهِ وَ بِمَنْعِ ذُرِّیَّتِهِ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ مِنْکُمْ وَ مِنَ الشَّیَاطِینِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا یَبْلُغُ جَهْلُهُ أَنَاتَکَ وَ لَا تَبْتَلِهِ [یَبْتَلِیهِ وَ لَا یَبْلُغُ مَجْهُودَ نَفْسِهِ عَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ وَ أَنْتَ نِعْمَ الْمَوْلی وَ نِعْمَ النَّصِیرُ حَرَسَکَ اللَّهُ یَا فُلَانَ ابْنَ فُلَانَةَ وَ ذُرِّیَّتَکَ مِمَّا تَخَافُ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ سپس آیَةُ الْکُرْسِی را از قرآن می‌نویسند: اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِی یَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ یَعْلَمُ ما بَیْنَ أَیْدِیهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا یُحِیطُونَ بِشَیْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ کُرْسِیُّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا یَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ و می‌نویسند: لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیم لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَیْهِ وَ حَسْبِیَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ وَ اسلم فی رأس الشهباء فیها طأ لسلسبیلا و می‌نویسند: وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ

۳ – حِرْز دیگری از امام هشتم عَلَیْهِ السَّلَام به روایت دیگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا مَنْ لَا شَبِیهَ لَهُ وَ لَا مِثَالَ لَهُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ لَا خَالِقَ إِلَّا أَنْتَ تُفْنِی الْمَخْلُوقِینَ وَ تَبْقَی أَنْتَ حَلُمْتَ عَمَّنْ عَصَاکَ وَ فِی الْمَغْفِرَةِ رِضَاکَ

ک – حِرْزهای حضرت جواد الائمه عَلَیْهِ السَّلَام

۱ – حِرْز امام مُحَمَّد بِن علی جواد عَلَیْهِ السَّلَام

شَیخ عَلی بِن (مُحَمَّد بِن عَلی بِن عَلی بِن) عَبْد الصَّمَد - عموی پدرش، شَیخ فقیه اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِن عَلی بِن عَبْدِالصَّمَد - اَبُو عَبْداللَّه جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن اَحْمَد بِن عَبَّاس دُورْیَسْتِی - پدرش (مُحَمَّد بِن اَحْمَد ابْن عَبَّاس) - شَیخ فقیه اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِن عَلی بِن حُسَیْن

بن (مُوسَی بن) بَابَوَیْه قُمِّی (نیز شَیخ عَلی بِن مُحَمَّد بِن عَلی) نیایش (عَلی بِن عَلی بِن عَبْد الصَّمَد) - پدرش، فقیه اَبُو اَلْحَسَن - گروهی از علما؛ از جمله سَیِّد اَبُوبَکْر مُحَمَّد بِن عَلی معمری + ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِن إِبْرَاهِیم بِن عَبْدِاللّه مدائنی - ابوجَعْفَر بِن عَلی بِن حُسَیْن بِن مُوسَی بِن بَابَوَیْه قُمِّی - پدرش (عَلی بِن حُسَیْن بِن مُوسَی) - عَلی بِن إِبْرَاهِیم بِن هَاشِم - نیایش - اَبُو نَصْر همدانی: حکیمه خاتون دختر حضرت جواد و عمه‌ی امام عَسْکَری عَلَیْهِمَاالسَّلَام برایم چنین گفت: پس از درگذشت امام مُحَمَّد تقی عَلَیْهِ السَّلَام نزد همسر آن حضرت (مادر خوانده‌ام) ام عِیسَی دختر مامون رفتم و بدو تسلیت گفتم: دیدم بسیار غمگین و بر حضرتش بی‌تاب است. او با گریه و ناله داشت خود را هلاک می‌کرد. ترسیدم از این رنج آسیب ببیند. در گفتگو از آن حضرت و کرم و اخلاق خوب و شرف و اخلاص و عزت و بزرگواری خدادادهی حضرتش بودیم که ام عِیسَی گفت: می‌خواهی چیزی شگفت و مهم، فراتر از توصیف و اندازه، از او باز گویم؟ گفتم: چه؟ گفت: من به حس زنانگی خیلی مواظب وی بودم. گاهی سخنی از او می‌شنیدم و به پدرم شکایت می‌بردم. پدرم می‌گفت: تحمل کن؛ او پاره‌ی تن رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم است. روزی نشسته بودم که زن جوانی وارد شد و (بر من) سلام کرد. گفتم: کیستی؟ گفت: من دختری از فرزندان عَمَّار یاسرم و زن همسرت اَبُو جَعْفَر جواد عَلَیْهِ السَّلَام! غیرت زنانه‌ی غیر قابل تحملی مرا گرفت. تصمیم گرفتم بیرون بزنم و اینجا و آنجا بروم. نزدیک بود شَیْطَان مرا به بی‌حرمتی به آن زن وادارد؛ اما خشم خود فرو بردم و به او مهربانی نمودم و پذیرایی کردم. وقتی آن زن رفت، برخاستم و نزد پدرم رفتم و داستان را بدو گفتم: مست لایعقل بود. صدا زد: غلام! شمشیر را بیاور. آورد. سوار شد و گفت: به خدا، او را می‌کشم! وقتی چنین دیدم، گفتم: إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ راجِعُونَ! با خودم و با همسرم چه کردم! شروع کردم به سیلی زدن به صورتم. پدرم بر او وارد شد و چندان با شمشیر بر او زد که بدنش قطعه قطعه شد. آن گاه بازگشت و من گریزان به دنبال او. آن شب نخوابیدم. وقتی صبح شد، به نزد پدرم رفتم و گفتم: می‌دانی دیشب چه کردی؟! گفت: چه کردم؟ گفتم: ابْن الرضا عَلَیْهِ السَّلَام را کشتی. چشمانش از (ناباوری) بَرقِی زد و بی‌هوش شد. مدتی بعد، به هوش آمد و گفت: چه می‌گویی؟! گفتم: آری، به خدا؛ پدر. بر او وارد شدی و آن قدر بر او شمشیر زدی که کشته شد. پدرم سخت هراسناک شد و گفت: یَاسِر خادم را صدا کنید. یَاسِر آمد. مامون نگاهی بر او افکند و گفت: وای بر تو! یَاسِر! دخترم چه می‌گوید؟ گفت: راست می‌گوید: یا امیر مؤمنان! (مامون) با دست به صورت و سینه‌اش کوبید و گفت: إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ راجِعُونَ! هلاک و نابود شدیم و تا آخر روزگار رسوا. وای! زود برو ببین چه خبری از او می‌آوری. نزدیک است جانم به لب برسد. یَاسِر رفت و من به صورتم می‌زدم. چیزی نگذشت که به سرعت بازگشت و گفت: مژده؛ یا امیر مؤمنان! گفتن مژده‌ات باد! چه خبر؟ یَاسِر گفت: من نزد او رفتم. نشسته بود و پیراهن پوشید و عبایی انداخته بود و مسواک می‌زد. سلام کردم و گفتم: ای زاده‌ی پیامبر! دوست دارم این پیراهنتان را به من بدهید تا به تبرک در آن نماز بخوانم. با این کار، می‌خواستم بدن حضرتش را دیده باشم که آیا اثر شمشیر بر آن هست؟ به خدا سوگند، مانند عاج سپید و اندکی به به زردی مایل بود. هیچ اثری دیده نمی‌شد. مامون لختی دراز گریست و گفت: بعد از این (نشانه‌ی روشن)، چیزی نمی‌ماند. این برای اولین و آخرین عبرت است. یَاسِر! سوار شدن و شمشیر گرفتن و رسیدن به خانه‌ی او را به یاد دارم؛ اما چیزی جز خارج شدن از آنجا را به یاد نمی‌آورم. هم چنین بازگشتم را به خانه به یاد ندارم. آن کار و رفتن من چه بود؟! خدا این دختر را سخت لعنت کند! نزد او برو و بگو: پدرت می‌گوید: به خدا، اگر پس از این، آمدی و از (همسرت) شکایت کردی یا بدون اجازه‌اش از خانه بیرون شدی، کیفرت خواهم کرد. سپس نزد ابْن الرضا عَلَیْهِ السَّلَام برو و از جانب من سلام برسان و ۲۰۰۰۰ دینار و اسبی را که دیروز سوار بودم به او تقدیم کن. آن گاه بَنِی هَاشِم را فرمان «و رخصت» ده که نزد او شوند و سلام به جای آرند. یَاسِر گوید: به هاشمیان خبر دادم و خود نیز با ایشان رفتم. سلام کردم و سلام (خلیفه) را رساندم و پول و اسب را تقدیم کردم. مدتی به آنها نگریست و لبخندی زد و فرمود: «یاسر! این بود پیمان ما با او که با شمشیر بر من حمله کند؟ آیا نمی‌داند که من یاور و نگهبانی دارم که مرا از او نگاه می‌دارد؟» گفتم: آقای من، ای زاده‌ی پیامبر! (بگذرید و) سرزنش نکنید. به جدتان رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم سوگند

که نمی‌دانست چه می‌کند و نمی‌فهمید کجاست. او (اکنون) صادقانه نذر کرده و سوگند خورده است که دیگر مستی نکند که دام شَیطان است. اگر شما نزد او رفتید، چیزی مگویید و سرزنشش نفرمایید. امام عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «من هم همین تصمیم را داشتم.» آن گاه جامه خواست و پوشید و برخاست. مردم همه با آن حضرت برخاستند و به نزد مامون آمدند. وقتی مامون امام رضا عَلَیْهِ السَّلَام را دید، برخاست و آن حضرت را در آغوش گرفت و خوش آمد گفت و به کسی اجازه‌ی ورود نداد. او پیاپی سخن می گفت و تقاضای فرمان می‌کرد. بعد از آن، حضرت جواد عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «یا امیر مؤمنان!» گفت: بله، بفرمایید: فرمود: «نصیحتی دارم؛ بپذیر.» گفت: با سپاس و تشکر. کدام نصیحت است، ای زاده‌ی پیامبر خدا؟ فرمود: «دوست دارم شبانه بیرونی نیایی که از این خلق باژگون بر تو بیم دارم! من نوشته‌ای دارم که با آن از بلاها و خطرات و حوادث و اتفاقات در امان خواهی بود؛ چنان که دیشب خداوند مرا از خطر تو نگاه داشت. اگر با این دعا با سپاه روم و ترک برخورد کنی و همه‌ی زمین بر تو بشورند، به اذن خدای توانا، به تو گزندی نمی‌رسانند. اگر دوست داری، آن را برایت بفرستم تا از آن چه گفتم در امان باشی!» گفت: آری، به خط خود بنویسید و بفرستید. فرمود: «باشد.» یَاسِر گوید: صبح که شد، اَبُو جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام مرا خواست. وقتی رفتم و نزد حضرتش نشستم، پوست آهویی که از سرزمین تِهَامَهٔ باشد طلبید و به دست خود این دعا را نوشت. پس فرمود: «یاسر، این را نزد خلیفه ببر و بگو برایش جعبه‌ای نقره‌ای بسازند و آن چه بعداً می گویم روی آن بنویسند. اگر خواست به بازو ببندد، به بازوی راست ببندد و وضوی کاملی بسازد و چهار رکعت بگزارد؛ در هر رکعت، حمد و ۷ بار آیَهٔ الْکُرْسِی و ۷ بار آیه‌ی «شهد الله ... العزیز الحکیم» (۱۰۹) و ۷ بار سوره‌ی و الشمس و ۷ بار «وَ اللَّیْلِ» و ۷ بار توحید را بخواند. به هنگام سختی‌ها و گرفتاری‌ها، بعد از این نماز، دعا را به بازوی راست ببندد؛ به قدرت خدا، از هر بیم و خطری حفظ خواهد شد. باید که قمر در برج عقرب نباشد. اگر با رومیان و پادشاه ایشان بجنگد، به اذن خدا و برکت این دعا، پیروز خواهد شد.» روایت است وقتی مامون این همه خاصیت این حِرْز را از امام جواد عَلَیْهِ السَّلَام آموخت، با روم جنگید. خدا او را پیروز کرد و غنیمت فراوان نصیب او ساخت. او در هر جنگ و پیکار، این حِرْز را از خود دور نمی‌ساخت. خداوند به قدرت خویش پیروزیش می‌داد و فتح را برای او رقم می‌زد که او به حول و قوه‌ی خویش عهده دار مُوَفَّقیت‌هاست. حِرْز این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ (تا آخر سوره) - أَ لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَکُمْ ما فِی الْأَرْضِ وَ الْفُلْکَ تَجْرِی فِی الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَ یُمْسِکُ السَّماءَ أَنْ تَقَعَ عَلَی الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحِیمٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمَلِکُ [الدَّیَّانُ یَوْمَ الدِّینِ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ بِلَا مُغَالَبَةٍ وَ تُعْطِی مَنْ تَشَاءُ بِلَا مَنٍّ وَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْکُمُ مَا تُرِیدُ وَ تُدَاوِلُ الْأَیَّامَ بَیْنَ النَّاسِ وَ تُرَکِّبُهُمْ طَبَقاً عَنْ طَبَقٍ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ الْجَمِیلِ النَّضِیرِ رَبِّ الْمَلَائِکَةِ الثَّمَانِیَةِ وَ الْعَرْشِ الَّذِی لَا یَتَحَرَّکُ وَ أَسْأَلُکَ بِالْعَیْنِ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ بِالْحَیَاةِ الَّتِی لَا تَمُوتُ وَ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی لَا یُطْفَأُ وَ بِالاسْمِ الْأَکْبَرِ الْأَکْبَرِ الْأَکْبَرِ وَ بِالاسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الَّذِی هُوَ مُحِیطٌ بِمَلَکُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَ أَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَ سُجِّرَتْ بِهِ الْبُحُورُ وَ نُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَ بِالاسْمِ الَّذِی قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَ الْکُرْسِیُّ وَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْعَرْشِ وَ بِالاسْمِ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْقُدْرَةِ وَ بِاسْمِکَ الْعَزِیزِ وَ بِأَسْمَائِکَ الْمُقَدَّسَاتِ الْمُکَرَّمَاتِ الْمَخْزُونَاتِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ وَ أَسْأَلُکَ مِنْ خَیْرِکَ خَیْراً مِمَّا أَرْجُو وَ أَعُوذُ بِعِزَّتِکَ وَ قُدْرَتِکَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ مَا لَا أَحْذَرُ یَا صَاحِبَ مُحَمَّدٍ یَوْمَ حُنَیْنٍ وَ یَا صَاحِبَ عَلِیٍّ یَوْمَ صِفِّینَ أَنْتَ یَا رَبِّ مُبِیرُ الْجَبَّارِینَ وَ قَاصِمُ الْمُتَکَبِّرِینَ. أَسْأَلُکَ بِحَقِّ طه وَ یس وَ الْقُرْآنِ الْعَظِیمِ وَ الْفُرْقَانِ الْحَکِیمِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَشُدَّ بِهِ عَضُدَ صَاحِبِ هَذَا الْعَقْدِ وَ أَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ وَ کُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیدٍ وَ عَدُوٍّ شَدِیدٍ وَ عَدُوٍّ مُنْکَرِ الْأَخْلَاقِ وَ اجْعَلْهُ مِمَّنْ أَسْلَمَ إِلَیْکَ نَفْسَهُ وَ فَوَّضَ إِلَیْکَ أَمْرَهُ وَ أَلْجَأَ إِلَیْکَ ظَهْرَهُ اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِی ذَکَرْتُهَا وَ قَرَأْتُهَا وَ أَنْتَ أَعْرَفُ بِحَقِّهَا مِنِّی وَ أَسْأَلُکَ یَا ذَا الْمَنِّ الْعَظِیمِ وَ الْجُودِ الْکَرِیمِ وَلِیَّ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ وَ الْکَلِمَاتِ التَّامَّاتِ وَ الْأَسْمَاءِ النَّافِذَاتِ وَ أَسْأَلُکَ یَا نُورَ النَّهَارِ وَ یَا نُورَ اللَّیْلِ وَ یَا نُورَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ نُورَ النُّورِ وَ نُوراً

يُضِيءُ بِهِ كُلَّ نُورٍ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ كُلِّهَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ وَ الْجِبَالِ وَ أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا يَفْنَى وَ لَا يَبِيدُ وَ لَا يَزُولُ وَ لَا لَهُ شَيْءٌ مَوْصُوفٌ وَ لَا إِلَيْهِ حَدٌّ مَنْسُوبٌ وَ لَا مَعَهُ إِلَهٌ وَ لَا إِلَهَ سِوَاهُ وَ لَا لَهُ فِي مُلْكِهِ شَرِيكٌ وَ لَا تُضَافُ الْعِزَّةُ إِلَّا إِلَيْهِ لَمْ يَزَلْ بِالْعُلُوم عَالِماً وَ عَلَى الْعُلُوم وَاقِفاً وَ لِلْأُمُورِ نَاظِماً وَ بِالْكَيْنُونِيَّةِ عَالِماً وَ لِلتَّدْبِيرِ مُحْكِماً وَ بِالْخَلْقِ بَصِيراً وَ بِالْأُمُورِ خَبِيراً أَنْتَ الَّذِي خَشَعَتْ لَكَ الْأَصْوَاتُ وَ ضَلَّتْ فِيكَ الْأَحْلَامُ وَ ضَاقَتْ دُونَكَ الْأَسْبَابُ وَ مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ نُورُكَ وَ وَجِلَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ وَ هَرَبَ كُلُّ شَيْءٍ إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلَ كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْكَ وَ أَنْتَ الرَّفِيعُ فِي جَلَالِكَ وَ أَنْتَ الْبَهِيُّ فِي جَمَالِكَ وَ أَنْتَ الْعَظِيمُ فِي قُدْرَتِكَ وَ أَنْتَ الَّذِي لَا يُدْرِكُكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْعَظِيمُ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ قَاضِي الْحَاجَاتِ مُفَرِّجُ الْكُرُبَاتِ وَلِيُّ النِّعَمَاتِ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانٍ وَ فِي دُنُوِّهِ عَالٍ وَ فِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ وَ فِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ وَ فِي مُلْكِهِ عَزِيزٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ احْرُسْ صَاحِبَ هَذَا الْعَقْدِ وَ هَذَا الْحِرْزِ وَ هَذَا الْكِتَابِ بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ اكْنُفْهُ بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ ارْحَمْهُ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ فَإِنَّهُ مَرْزُوقُكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ لَا صَاحِبَةَ لَهُ وَ لَا وَلَدَ بِسْمِ اللَّهِ قَوِيِّ الشَّأْنِ عَظِيمِ الْبُرْهَانِ شَدِيدِ السُّلْطَانِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَشْهَدُ أَنَّ نُوحاً رَسُولُ اللَّهِ وَ أَنَّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلُ اللَّهِ وَ أَنَّ مُوسَى كَلِيمُ اللَّهِ وَ نَجِيُّهُ وَ أَنَّ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ كَلِمَتُهُ وَ رُوحُهُ وَ أَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ السَّاعَةِ الَّتِي يُؤْتَى فِيهَا بِإِبْلِيسَ اللَّعِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ يَقُولُ اللَّعِينُ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ وَ اللَّهِ مَا أَنَا إِلَّا مُهَيِّجُ مَرَدَةٍ اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْقَاهِرُ وَ هُوَ الْغَالِبُ لَهُ الْقُدْرَةُ السَّابِقَةُ وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ كُلِّهَا وَ صِفَاتِهَا وَ صُوَرِهَا وَ هِيَ: سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْعَرْشَ وَ الْكُرْسِيَّ وَ اسْتَوَى عَلَيْهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تَصْرِفَ عَنْ صَاحِبِ كِتَابِي هَذَا كُلَّ سُوءٍ وَ مَحْذُورٍ فَهُوَ عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أَمَتِكَ وَ أَنْتَ مَوْلَاهُ فَقِهِ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ الْأَسْوَاءَ كُلَّهَا وَ اقْمَعْ عَنْهُ أَبْصَارَ الظَّالِمِينَ وَ أَلْسِنَةَ الْمُعَانِدِينَ وَ الْمُرِيدِينَ لَهُ السُّوءَ وَ الضُّرَّ وَ ادْفَعْ عَنْهُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَ مَخُوفٍ وَ أَيُّ عَبْدٍ مِنْ عَبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ أَوْ سُلْطَانٍ مَارِدٍ أَوْ شَيْطَانٍ أَوْ شَيْطَانَةٍ أَوْ جِنِّيٍّ أَوْ جِنِّيَّةٍ أَوْ غُولٍ أَوْ غُولَةٍ أَرَادَ صَاحِبَ كِتَابِي هَذَا بِظُلْمٍ أَوْ ضُرٍّ أَوْ مَكْرٍ أَوْ مَكْرُوهٍ أَوْ كَيْدٍ أَوْ خَدِيعَةٍ أَوْ نِكَايَةٍ أَوْ سِعَايَةٍ أَوْ فَسَادٍ أَوْ غَرَقٍ أَوِ اصْطِلَامٍ أَوْ عَطَبٍ أَوْ مُغَالَبَةٍ أَوْ غَدْرٍ أَوْ قَهْرٍ أَوْ هَتْكِ سِتْرٍ أَوِ اقْتِدَارٍ أَوْ آفَةٍ أَوْ عَاهَةٍ أَوْ قَتْلٍ أَوْ حَرَقٍ أَوِ انْتِقَامٍ أَوْ قَطْعٍ أَوْ سِحْرٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ مَرَضٍ أَوْ سُقْمٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ جُذَامٍ أَوْ بُؤْسٍ أَوْ آفَةٍ أَوْ فَاقَةٍ أَوْ سَغَبٍ أَوْ عَطَشٍ أَوْ وَسْوَسَةٍ أَوْ نَقْصٍ فِي دِينٍ أَوْ مَعِيشَةٍ فَاكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ وَ كَيْفَ شِئْتَ وَ أَنَّى شِئْتَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيماً كَثِيراً وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ آن چه روی این جعبه - که باید از نقره‌ی خالص باشد - نوشته می‌شود: يَا مَشْهُوراً فِي السَّمَوَاتِ يَا مَشْهُوراً فِي الْأَرَضِينَ يَا مَشْهُوراً فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ جَهَدَتِ الْجَبَابِرَةُ وَ الْمُلُوكُ عَلَى إِطْفَاءِ نُورِكَ وَ إِخْمَادِ ذِكْرِكَ فَأَبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَكَ وَ يَبُوحَ بِذِكْرِكَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ در نسخه‌ای (به جای فابی)... این عبارت را دیدم: «و أبيت الا ان يتم نورك.» منظور از «فابى الله الا ان يتم نورك» (خداوند نخواست که جز این شود که فروغ تو کمال یابد) شاید این است: نور تو؛ ای اسم اعظم نوشته شده در این حِرْز به صورت طلسم. در جزء ۳ کتاب «الواحده» دیدم که: مراد از «يَا مَشْهُوراً» (... ای نام دار آسمان‌های و زمین‌ها) مولا أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام است. (۱۱۰)

۲ - حِرْز دیگری از امام جواد عَلَيْهِ السَّلَام به روایت دیگر

يَا نُورُ يَا بُرْهَانُ يَا مُبِينُ يَا مُنِيرُ يَا رَبِّ اكْفِنِي الشُّرُورَ وَ آفَاتِ الدُّهُورِ وَ أَسْأَلُكَ النَّجَاةَ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ

ل - حِرْزهای حضرت هادی عَلَيْهِ السَّلَام

۱ - حِرْزی از مولا امام علی بِن مُحَمَّد هادی

که برترین درودهای والاترین سلام‌ها بر او باد شَیخ عَلی بِن (مُحَمَّد بِن عَلی بِن عَلی بِن) عَبْد الصَّمَد - گروهی از دانشمندان شیعه

که خدایشان افزون کناد؛ از جمله نیای خود - پدرش، شَیخ فقیه اَبُو اَلْحَسَن - شَیخ اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِن حَسَن طوسی (نیز) حُسَیْن بِن اَحْمَد بِن (مُحَمَّد بِن عَلِی بِن) طحال مقدادی - اَبُو مُحَمَّد حسن (۱۱۲) بِن حُسَیْن بِن بَابَوَیْه - شَیخ اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِن حَسَن ابْن عَلی طوسی - گروهی از راویان شیعه - اَبُو اَلْمُفَضَّل مُحَمَّد بِن عَبْدِاللَّه شَیْبانی - اَبُو اَحْمَد عَبْداللَّه بِن حُسَیْن بِن إِبْرَاهِیم عَلَوی - پدرش (حُسَیْن بِن إِبْرَاهِیم) - (شاه زاده) عَبْدُ الْعَظِیم بِن عَبْداللَّه حسنی: امام ابوجَعْفَر جواد عَلَیْهِ السَّلَام این تَعْوِیذ را برای فرزندشان حضرت هادی عَلَیْهِ السَّلَام - که نوزاد در گهواره بود - نوشتند و همراهش گذاشتند. شیعیان را نیز بدان فرمان می‌دادند (تا همراه کودکان خویش کنند). بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَلَائِکَةِ وَ الرُّوحِ وَ النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ وَ قَاهِرَ مَنْ فِی السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ وَ خَالِقَ کُلِّ شَیْءٍ وَ مَالِکَهُ کُفَّ عَنَّا بَأْسَ أَعْدَائِنَا وَ مَنْ أَرَادَ بِنَا سُوءاً مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ أَعْمِ أَبْصَارَهُمْ وَ قُلُوبَهُمْ وَ اجْعَلْ بَیْنَنَا وَ بَیْنَهُمْ حِجَاباً وَ حَرَساً وَ مَدْفَعاً إِنَّکَ رَبُّنَا لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ لَنَا إِلَّا بِاللَّهِ عَلَیْهِ تَوَکَّلْنَا وَ إِلَیْهِ أَنَبْنَا وَ إِلَیْهِ الْمَصِیرُ - رَبَّنَا لا تَجْعَلْنا فِتْنَةً لِلَّذِینَ کَفَرُوا وَ اغْفِرْ لَنا رَبَّنا إِنَّکَ أَنْتَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ رَبَّنَا عَافِنَا مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا وَ مِنْ شَرِّ مَا یَسْکُنُ فِی اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ سُوءٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ ذِی شَرٍّ رَبَّ الْعَالَمِینَ وَ إِلَهَ الْمُرْسَلِینَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ وَ أَوْلِیَائِکَ وَ خُصَّ مُحَمَّداً وَ آلَهُ أَجْمَعِینَ بِأَتَمِّ ذَلِکَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ أُومِنُ بِاللَّهِ وَ بِاللَّهِ أَعُوذُ وَ بِاللَّهِ أَعْتَصِمُ وَ بِاللَّهِ أَسْتَجِیرُ وَ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ مَنَعَتِهِ أَمْتَنِعُ مِنْ شَیَاطِینِ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ وَ مِنْ رَجِلِهِمْ وَ خَیْلِهِمْ وَ رَکْضِهِمْ وَ عَطْفِهِمْ وَ رَجْعَتِهِمْ وَ کَیْدِهِمْ وَ شَرِّهِمْ وَ شَرِّ مَا یَأْتُونَ بِهِ تَحْتَ اللَّیْلِ وَ تَحْتَ النَّهَارِ مِنَ الْبُعْدِ وَ الْقُرْبِ وَ مِنْ شَرِّ الْغَائِبِ وَ الْحَاضِرِ و الشَّاهِدِ وَ الزَّائِرِ أَحْیَاءً وَ أَمْوَاتاً أَعْمَی وَ بَصِیراً وَ مِنْ شَرِّ الْعَامَّةِ وَ الْخَاصَّةِ وَ مِنْ شَرِّ نَفْسٍ وَ وَسْوَسَتِهَا وَ مِنْ شَرِّ الدَّنَاهِشِ وَ الْحِسِّ وَ اللَّمْسِ وَ اللُّبْسِ وَ مِنْ عَیْنِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی اهْتَزَّ بِهِ عَرْشُ بِلْقِیسَ وَ أُعِیذُ دِینِی وَ نَفْسِی وَ جَمِیعَ مَا تَحُوطُهُ عِنَایَتِی مِنْ شَرِّ کُلِّ صُورَةٍ وَ خَیَالٍ أَوْ بَیَاضٍ أَوْ سَوَادٍ أَوْ تِمْثَالٍ أَوْ مُعَاهَدٍ أَوْ غَیْرِ مُعَاهَدٍ مِمَّنْ یَسْکُنُ الْهَوَاءَ وَ السَّحَابَ وَ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورَ وَ الظِّلَّ وَ الْحَرُورَ وَ الْبَرَّ وَ الْبُحُورَ وَ السَّهْلَ وَ الْوُعُورَ وَ الْخَرَابَ وَ الْعُمْرَانَ وَ الْآکَامَ وَ الْآجَامَ وَ الْغِیَاضَ وَ الْکَنَائِسَ وَ النَّوَاوِیسَ وَ الْفَلَوَاتِ وَ الْجَبَّانَاتِ وَ مِنْ شَرِّ الصَّادِرِینَ وَ الْوَارِدِینَ مِمَّنْ یَبْدُو بِاللَّیْلِ وَ یَنْتَشِرُ بِالنَّهَارِ وَ بِالْعَشِیِّ وَ الْإِبْکَارِ وَ الْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ وَ الْمُرِیبِینَ وَ الْأَسَامِرَةِ وَ الْأَفَاتِرَةِ [الْأَفَاتِرَةِ] وَ الْفَرَاعِنَةِ وَ الْأَبَالِسَةِ وَ مِنْ جُنُودِهِمْ وَ أَزْوَاجِهِمْ وَ عَشَائِرِهِمْ وَ قَبَائِلِهِمْ وَ مِنْ هَمْزِهِمْ وَ لَمْزِهِمْ وَ نَفْثِهِمْ وَ وِقَاعِهِمْ وَ أَخْذِهِمْ وَ سِحْرِهِمْ وَ ضَرْبِهِمْ وَ عَبَثِهِمْ وَ لَمْحِهِمْ وَ احْتِیَالِهِمْ وَ اخْتِلَافِهِمْ - وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ ذِی شَرٍّ مِنَ السَّحَرَةِ وَ الْغِیلَانِ وَ أُمِّ الصِّبْیَانِ وَ مَا وَلَدُوا وَ مَا وَرَدُوا وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ ذِی شَرٍّ دَاخِلٍ وَ خَارِجٍ وَ عَارِضٍ وَ مُتَعَرِّضٍ وَ سَاکِنٍ وَ مُتَحَرِّکٍ وَ ضَرَبَانِ عِرْقٍ وَ صُدَاعٍ وَ شَقِیقَةٍ وَ أُمِّ مِلْدَمٍ وَ الْحُمَّی وَ الْمُثَلَّثَةِ وَ الرِّبْعِ وَ الْغِبِّ وَ النَّافِضَةِ وَ الصَّالِبَةِ وَ الدَّاخِلَةِ وَ الْخَارِجَةِ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا إِنَّکَ عَلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی نَبِیِّهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

۲ - حِرْز دیگری از حضرت امام عَلی النقی عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا عَزِیزَ الْعِزِّ فِی عِزِّهِ مَا أَعَزَّ عَزِیزَ الْعِزِّ فِی عِزِّهِ یَا عَزِیزُ أَعِزَّنِی بِعِزِّکَ وَ أَیِّدْنِی بِنَصْرِکَ وَ ادْفَعْ عَنِّی هَمَزَاتِ الشَّیَاطِینِ وَ ادْفَعْ عَنِّی بِدَفْعِکَ وَ امْنَعْ عَنِّی بِصُنْعِکَ وَ اجْعَلْنِی مِنْ خِیَارِ خَلْقِکَ یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ یَا فَرْدُ یَا صَمَدُ

م - حِرْزهای امام حَسَن عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام

۱ - حِرْز امام حَسَن بِن عَلی عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ احْتَجَبْتُ بِحِجَابِ اللَّهِ النُّورِ الَّذِی احْتَجَبَ بِهِ عَنِ الْعُیُونِ وَ احْتَطْتُ عَلَی نَفْسِی وَ أَهْلِی وَ وُلْدِی وَ مَالِی وَ مَا اشْتَمَلَتْ عَلَیْهِ عِنَایَتِی بِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ وَ أَحْرَزْتُ نَفْسِی وَ ذَلِکَ کُلَّهُ مِنْ کُلِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ بِاللَّهِ الَّذِی لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ

الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ ما بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا يَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآياتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْها وَ نَسِيَ ما قَدَّمَتْ يَداهُ إِنَّا جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذاً أَبَداً أَ فَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلى بَصَرِهِ غِشاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَ فَلا تَذَكَّرُونَ أُولئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلى قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِكَ هُمُ الْغافِلُونَ وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلى أَدْبارِهِمْ نُفُوراً وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

۲ – حِرْز ديگرى از امام حَسَن عَسْكَرى عَلَيْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي وَ يَا غَوْثِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَ يَا مُونِسِي عِنْدَ وَحْدَتِي احْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ اكْنُفْنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ. ن) حِرْزى از حضرت ولى عصر عَلَيْهِ السَّلَام بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَالِكَ الرِّقَابِ وَ يَا هَازِمَ الْأَحْزَابِ يَا مُفَتِّحَ الْأَبْوَابِ يَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ سَبِّبْ لَنَا سَبَباً لَا نَسْتَطِيعُ لَهُ طَلَباً بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ أَجْمَعِينَ.

قنوت‌هاى ائمه‌ى طاهرين عَلَيْهِمُ السَّلَام

[تمهيد]

در متنى كه اين قنوت‌ها (۱۱۶) را از آن نقل كرده‌ام اين عبارت را ديدم: قنوت‌هايى كه بدون سند آورده مى‌شود. از يک سطر بعد، چنين آمده بود: سند اين قنوت‌ها در كتاب‌هاى «عمل رجب و شعبان و شهر رمضان» (اعمال رجب و شعبان و ماه رمضان) نوشته‌ى اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَبْدِاللَّه بِنِ عَبَّاس (۱۱۷) رَحِمَهُ اللَّه است. او مى‌گويد: اَبُو اَلْطيب حَسَن بِنِ اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عُمَر بِنِ صباح قزوينى كاتب و اَبُو اَلْصباح مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَبْدالرَّحْمَان بغدادى كاتب هر دو گفتند: نزد استادمان دانشمند طائفه(ى شيعه) (۱۱۸) از مولا امام حَسَن مُجْتَبى عَلَيْهِ السَّلَام سخن رفت. يكى از طالبيان (۱۱۹) گفت: مردم از آن حضرت، به دليل واگذارى خلافت به زاده أَبُو سُفْيَان، ناخشنودند. استاد فرمود: مولايمان حضرت مُجْتَبى عَلَيْهِ السَّلَام را والاتر و بالاتر و درست انديش‌تر از آن مى‌دانم كه سنجش مردم و شك و ترديد ايشان در او به جا باشد. آن گاه اين روى داد را باز گفت: وقتى سرورمان جناب ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عُثْمَان بِنِ سعيد عمرى كه خدا از او خشنود باد و او را خشنود كناد و امتيازاتش را فزونى دهاد از دنيا رفت و به خاك سپرده شد، جناب اَبُو اَلْقَاسم بِنِ روح بِنِ أَبِى بحر (نو بختى) كه خدا توفيقش را افزون گرداناد در دنباله‌ى روز براى مراجعه‌ى مردم در خانه‌ى آن فقيد سعيد نشست. ذكاء، خدمت كار سفيد پوست، بسته‌ى كاغذى و عصايى و جعبه‌ى چوبى روغن زده‌اى نزد او آورد. عصا را به دست گرفت و روى پاهايش گذاشت و بسته‌ى كاغذ را به دست راست و جعبه را به دست چپ گرفت. ورثه (۱۲۰) گفتند: در اين مجموعه كاغذها، سفارش‌هايى هست. آن را گشود. دعاها و قنوت‌هاى ائمه‌ى معصومين عَلَيْهِمُ السَّلَام در آن ديده مى‌شد. از آنها گذشتند و گفتند: پس حتما در جعبه گوهرى هست. گفت: آن را (باز نكرده) مى‌فروشيد؟ گفتند: به چند؟ صدا زد: اباالحَسَن! (منظورش ابْن شَبِيب كوثاوى بود) ده دينار بديشان بپرداز. نپذيرفتند. زيادتر و زيادتر گفت؛ نپذيرفتند تا به صد دينار رسيد. گفت: اگر (به اين قيمت) نفروشيد، پشيمان مى‌شويد. پذيرفتند و صد دينار را گرفتند. وقتى كار تمام شد، گفت: اين چوب دستى از آن مولاى ما حضرت عَسْكَرى عَلَيْهِ السَّلَام است؛ آن روز كه سرورمان جناب عُثْمَان بِنِ سعيد عمرى را به وكالت و در هنگام نبود خويش، تعيين مى‌فرمود، به دست آن حضرت بود. اين جعبه نيز در بردارنده‌ى انگشترى‌هاى ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَام است.

آن را گشود؛ به همان نشان و نقش و شمار بودند. در بسته‌ی کاغذ نیز قنوت‌های ائمه‌ی طاهرین عَلَیْهِمُ السَّلَام و قنوت مولا حضرت مُجْتَبی عَلَیْهِ السَّلَام بود. آن دعا را از حفظ خواند و ما آن را از روی نوشته‌ی کاغذها نوشتیم. (استاد) فرمود: چنان که مسائل مهم دینی و فرمان‌های بزرگ پروردگار را پاس می‌دارید، اینها را خوب نگاه دارید که تا دیر زمان رساننده است.

۱ – قنوت مولا حضرت امام حَسَن مُجْتَبی عَلَیْهِ السَّلَام

[۱ – دعای اول]

یَا مَنْ بِسُلْطَانِهِ یَنْتَصِرُ الْمَظْلُومُ وَ بِعَوْنِهِ یَعْتَصِمُ الْمَكْلُومُ سَبَقَتْ مَشِیَّتُكَ وَ تَمَّتْ كَلِمَتُكَ وَ أَنْتَ عَلَی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ بِمَا تُمْضِیهِ خَبِیرٌ یَا حَاضِرَ كُلِّ غَیْبٍ وَ عَالِمَ كُلِّ سِرٍّ وَ مَلْجَأَ كُلِّ مُضْطَرٍّ ضَلَّتْ فِیكَ الْفُهُومُ وَ تَقَطَّعَتْ دُونَكَ الْعُلُومُ أَنْتَ اللَّهُ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الدَّائِمُ الدَّیْمُومُ قَدْ تَرَی مَا أَنْتَ بِهِ عَلِیمٌ وَ فِیهِ حَكِیمٌ وَ عَنْهُ حَلِیمٌ وَ أَنْتَ بِالتَّنَاصُرِ عَلَی كَشْفِهِ وَ الْعَوْنِ عَلَی كَفِّهِ غَیْرُ ضَائِقٍ وَ إِلَیْكَ مَرْجِعُ كُلِّ أَمْرٍ كَمَا عَنْ مَشِیَّتِكَ مَصْدَرُهُ وَ قَدْ أَبَنْتَ عَنْ عُقُودِ كُلِّ قَوْمٍ وَ أَخْفَیْتَ سَرَائِرَ آخَرِینَ وَ أَمْضَیْتَ مَا قَضَیْتَ وَ أَخَّرْتَ مَا لَا فَوْتَ عَلَیْكَ فِیهِ وَ حَمَّلْتَ الْعُقُولَ مَا تَحَمَّلَتْ فِی غَیْبِكَ – لِیَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَیِّنَةٍ وَ یَحْیی مَنْ حَیَّ عَنْ بَیِّنَةٍ وَ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الْأَحَدُ الْبَصِیرُ وَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُسْتَعَانُ وَ عَلَیْكَ التَّوَكُّلُ وَ أَنْتَ وَلِیُّ مَنْ تَوَلَّیْتَ لَكَ الْأَمْرُ كُلُّهُ تَشْهَدُ الِانْفِعَالَ وَ تَعْلَمُ الِاخْتِلَالَ وَ تَرَی تَخَاذُلَ أَهْلِ الْخَبَالِ [الْفَسَادِ] وَ جُنُوحَهُمْ إِلَی مَا جَنَحُوا إِلَیْهِ مِنْ عَاجِلٍ فَانٍ وَ حُطَامٍ عُقْبَاهُ حَمِیمٌ آنٍ وَ قُعُودَ مَنْ قَعَدَ وَ ارْتِدَادَ مَنِ ارْتَدَّ وَ خُلُوِّی مِنَ النُّصَّارِ وَ انْفِرَادِی عَنِ الظُّهَّارِ وَ بِكَ أَعْتَصِمُ وَ بِحَبْلِكَ أَسْتَمْسِكُ وَ عَلَیْكَ أَتَوَكَّلُ – اللَّهُمَّ فَقَدْ تَعْلَمُ أَنِّی مَا ذَخَرْتُ جُهْدِی وَ لَا مَنَعْتُ وُجْدِی حَتَّی انْفَلَّ حَدِّی وَ بَقِیتُ وَحْدِی فَاتَّبَعْتُ طَرِیقَ مَنْ تَقَدَّمَنِی فِی كَفِّ الْعَادِیَةِ وَ تَسْكِینِ الطَّاغِیَةِ عَنْ دِمَاءِ أَهْلِ الْمُشَایَعَةِ وَ حَرَسْتُ مَا حَرَسَهُ أَوْلِیَائِی مِنْ أَمْرِ آخِرَتِی وَ دُنْیَایَ فَكُنْتُ كَكَظْمِهِمْ أَكْظِمُ وَ بِنِظَامِهِمْ أَنْتَظِمُ وَ لِطَرِیقَتِهِمْ أَتَسَنَّمُ وَ بِمِیسَمِهِمْ أَتَّسِمُ حَتَّی یَأْتِیَ نَصْرُكَ وَ أَنْتَ نَاصِرُ الْحَقِّ وَ عَوْنُهُ وَ إِنْ بَعُدَ الْمَدَی عَنِ الْمُرْتَادِ وَ نَأَی الْوَقْتُ عَنْ إِفْنَاءِ الْأَضْدَادِ – اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ امْزُجْهُمْ مَعَ النُّصَّابِ فِی سَرْمَدِ الْعَذَابِ وَ أَعْمِ عَنِ الرُّشْدِ أَبْصَارَهُمْ وَ سَكِّعْهُمْ فِی غَمَرَاتِ لَذَّاتِهِمْ حَتَّی تَأْخُذَهُمْ بَغْتَةً وَ هُمْ غَافِلُونَ وَ سُحْرَةً وَ هُمْ نَائِمُونَ بِالْحَقِّ الَّذِی تُظْهِرُهُ وَ الْیَدِ الَّتِی تَبْطِشُ بِهَا وَ الْعِلْمِ الَّذِی تُبْدِیهِ إِنَّكَ كَرِیمٌ عَلِیمٌ.

[۲] نیز آن حضرت در دعای دست خویش چنین خواندند

االلَّهُمَّ إِنَّكَ الرَّبُّ الرَّءُوفُ الْمَلِكُ الْعَطُوفُ الْمُتَحَنِّنُ الْمَأْلُوفُ وَ أَنْتَ غِیَاثُ الْحَیْرَانِ الْمَلْهُوفِ وَ مُرْشِدُ الضَّالِّ الْمَكْفُوفِ تَشْهَدُ خَوَاطِرَ أَسْرَارِ الْمُسِرِّینَ كَمُشَاهَدَتِكَ أَقْوَالَ النَّاطِقِینَ أَسْأَلُكَ بِمُغَیَّبَاتِ عِلْمِكَ فِی بَوَاطِنِ أَسْرَارِ سَرَائِرِ الْمُسِرِّینَ إِلَیْكَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَاةً یَسْبِقُ بِهَا مَنِ اجْتَهَدَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِینَ وَ یَتَجَاوَزُ فِیهَا مَنْ یَجْتَهِدُ مِنَ الْمُتَأَخِّرِینَ وَ أَنْ تَصِلَ الَّذِی بَیْنَنَا وَ بَیْنَكَ صِلَةَ مَنْ صَنَعْتَهُ لِنَفْسِكَ وَ اصْطَنَعْتَهُ لِغَیْبِكَ فَلَمْ تَتَخَطَّفْهُ خَاطِفَاتُ الظِّنَنِ وَ لَا وَارِدَاتُ الْفِتَنِ حَتَّی نَكُونَ لَكَ فِی الدُّنْیَا مُطِیعِینَ وَ فِی الْآخِرَةِ فِی جِوَارِكَ خَالِدِینَ.

۲ – قنوت مولا حضرت ابا عَبْدالله عَلَیْهِ السَّلَام

[۱ – دعای اول]

اللَّهُمَّ مِنْكَ الْبَدْءُ وَ لَكَ الْمَشِیَّةُ [الْمَشِیئَةُ] وَ لَكَ الْحَوْلُ وَ لَكَ الْقُوَّةُ وَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَعَلْتَ قُلُوبَ أَوْلِیَائِكَ مَسْكَناً لِمَشِیَّتِكَ وَ مَكْمَناً لِإِرَادَتِكَ وَ جَعَلْتَ عُقُولَهُمْ مَنَاصِبَ أَوَامِرِكَ وَ نَوَاهِیكَ فَأَنْتَ إِذَا شِئْتَ مَا تَشَاءُ حَرَّكْتَ مِنْ أَسْرَارِهِمْ كَوَامِنَ مَا أَبْطَنْتَ فِیهِمْ وَ أَبْدَأْتَ مِنْ إِرَادَتِكَ عَلَی أَلْسِنَتِهِمْ مَا أَفْهَمْتَهُمْ بِهِ عَنْكَ فِی عُقُودِهِمْ بِعُقُولٍ تَدْعُوكَ وَ تَدْعُو إِلَیْكَ بِحَقَائِقِ مَا مَنَحْتَهُمْ بِهِ

وَ إِنِّی لَأَعْلَمُ مِمَّا عَلَّمْتَنِی مِمَّا أَنْتَ الْمَشْکُورُ عَلَی مَا مِنْهُ أَرَیْتَنِی وَ إِلَیْهِ آوَیْتَنِی اللَّهُمَّ وَ إِنِّی مَعَ ذَلِکَ کُلِّهِ عَائِذٌ بِکَ لَائِذٌ بِحَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ رَاضٍ بِحُکْمِکَ الَّذِی سُقْتَهُ إِلَیَّ فِی عِلْمِکَ جَارٍ بِحَیْثُ أَجْرَیْتَنِی قَاصِدٌ مَا أَمَّمْتَنِی غَیْرَ ضَنِینٍ بِنَفْسِی فِی مَا یُرْضِیکَ عَنِّی إِذْ بِهِ قَدْ رَضَّیْتَنِی وَ لَا قَاصِرٍ بِجُهْدِی عَمَّا إِلَیْهِ نَدَبْتَنِی مُسَارِعٌ لِمَا عَرَّفْتَنِی شَارِعٌ فِیمَا أَشْرَعْتَنِی مُسْتَبْصِرٌ فِی مَا بَصَّرْتَنِی مُرَاعٍ مَا أَرْعَیْتَنِی فَلَا تُخْلِنِی مِنْ رِعَایَتِکَ وَ لَا تُخْرِجْنِی مِنْ عِنَایَتِکَ وَ لَا تُقْعِدْنِی عَنْ حَوْلِکَ وَ لَا تُخْرِجْنِی عَنْ مَقْصَدٍ أَنَالُ بِهِ إِرَادَتَکَ وَ اجْعَلْ عَلَی الْبَصِیرَةِ مَدْرَجَتِی وَ عَلَی الْهِدَایَةِ مَحَجَّتِی وَ عَلَی الرَّشَادِ مَسْلَکِی حَتَّی تُنِیلَنِی وَ تُنِیلَ بِی أُمْنِیَّتِی وَ تُحِلَّ بِی عَلَی مَا بِهِ أَرَدْتَنِی وَ لَهُ خَلَقْتَنِی وَ إِلَیْهِ آوَیْتَنِی وَ أَعِذْ أَوْلِیَاءَکَ مِنَ الِافْتِنَانِ بِی وَ فَتِّنْهُمْ بِرَحْمَتِکَ [لِرَحْمَتِکَ فِی نِعْمَتِکَ تَفْتِینَ الِاجْتِبَاءِ وَ الْإِخْلَاصِ بِسُلُوکِ طَرِیقَتِی وَ اتِّبَاعِ مَنْهَجِی وَ أَلْحِقْنِی بِالصَّالِحِینَ مِنْ آبَائِی وَ ذَوِی رَحِمِی [لُحْمَتِی

[۲ –] نیز در دعای دست چنین خواندند:

اللَّهُمَّ مَنْ أَوَی إِلَی مَأْوًی فَأَنْتَ مَأْوَایَ وَ مَنْ لَجَأَ إِلَی مَلْجَإٍ فَأَنْتَ مَلْجَئِی اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْمَعْ نِدَائِی وَ أَجِبْ دُعَائِی وَ اجْعَلْ مَا بِی عِنْدَکَ وَ مَثْوَایَ وَ احْرُسْنِی فِی بَلْوَایَ مِنِ افْتِنَانِ الِامْتِحَانِ وَ لُمَّةِ الشَّیْطَانِ بِعَظَمَتِکَ الَّتِی لَا یَشُوبُهَا وَلَعُ نَفْسٍ بِتَفْتِینٍ وَ لَا وَارِدُ طَیْفٍ بِتَظْنِینٍ وَ لَا یَلُمُّ بِهَا فَرَحٌ حَتَّی تَقْلِبَنِی إِلَیْکَ بِإِرَادَتِکَ غَیْرَ ظَنِینٍ وَ لَا مَظْنُونٍ وَ لَا مُرَابٍ وَ لَا مُرْتَابٍ إِنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ.

۳ – قنوت مولا حضرت سَیِّد الساجدین امام زَیْن الْعَابِدِین عَلَیْهِ السَّلَام

[۱ – قنوت اول]

اللَّهُمَّ إِنَّ جِبِلَّةَ الْبَشَرِیَّةِ وَ طِبَاعَ الْإِنْسَانِیَّةِ وَ مَا جَرَتْ عَلَیْهِ تَرْکِیبَاتُ النَّفْسِیَّةِ وَ انْعَقَدَتْ بِهِ عُقُودُ النَّسِیَّةِ [النَّسَبِیَّةِ] تَعْجِزُ عَنْ حَمْلِ وَارِدَاتِ الْأَقْضِیَةِ إِلَّا مَا وَفَّقْتَ لَهُ أَهْلَ الِاصْطِفَاءِ وَ أَعَنْتَ عَلَیْهِ ذَوِی الِاجْتِبَاءِ اللَّهُمَّ وَ إِنَّ الْقُلُوبَ فِی قَبْضَتِکَ وَ الْمَشِیَّةَ لَکَ فِی مَلَکَتِکَ وَ قَدْ تَعْلَمُ أَیْ رَبِّ مَا الرَّغْبَةُ إِلَیْکَ فِی کَشْفِهِ وَاقِعَةٌ لِأَوْقَاتِهَا بِقُدْرَتِکَ وَاقِفَةٌ بِحَدِّکَ مِنْ إِرَادَتِکَ وَ إِنِّی لَأَعْلَمُ أَنَّ لَکَ دَارَ جَزَاءٍ مِنَ الْخَیْرِ وَ الشَّرِّ مَثُوبَةً وَ عُقُوبَةً وَ أَنَّ لَکَ یَوْماً تَأْخُذُ فِیهِ بِالْحَقِّ – وَ أَنَّ أَنَاتَکَ أَشْبَهُ الْأَشْیَاءِ بِکَرَمِکَ وَ أَلْیَقُهَا بِمَا وَصَفْتَ بِهِ نَفْسَکَ فِی عَطْفِکَ وَ تَرَؤُّفِکَ وَ أَنْتَ بِالْمِرْصَادِ لِکُلِّ ظَالِمٍ فِی وَخِیمِ عُقْبَاهُ وَ سُوءِ مَثْوَاهُ اللَّهُمَّ وَ إِنَّکَ قَدْ أَوْسَعْتَ خَلْقَکَ رَحْمَةً وَ حِلْماً وَ قَدْ بُدِّلَتْ أَحْکَامُکَ وَ غُیِّرَتْ سُنَنُ نَبِیِّکَ وَ تَمَرَّدَ الظَّالِمُونَ عَلَی خُلَصَائِکَ وَ اسْتَبَاحُوا حَرِیمَکَ وَ رَکِبُوا مَرَاکِبَ الِاسْتِمْرَارِ عَلَی الْجُرْأَةِ عَلَیْکَ اللَّهُمَّ فَبَادِرْهُمْ بِقَوَاصِفِ سَخَطِکَ وَ عَوَاصِفِ تَنْکِیلَاتِکَ وَ اجْتِثَاثِ غَضَبِکَ وَ طَهِّرِ الْبِلَادَ مِنْهُمْ وَ اعْفُ عَنْهَا آثَارَهُمْ وَ احْطُطْ مِنْ قَاعَاتِهَا وَ مَظَانِّهَا مَنَارَهُمْ وَ اصْطَلِمْهُمْ بِبَوَارِکَ حَتَّی لَا تُبْقِیَ مِنْهُمْ دِعَامَةً لِنَاجِمٍ وَ لَا عَلَماً لِآمٍّ وَ لَا مَنَاصاً لِقَاصِدٍ وَ لَا رَائِداً لِمُرْتَادٍ اللَّهُمَّ امْحُ آثَارَهُمْ وَ اطْمِسْ عَلَی أَمْوَالِهِمْ وَ دِیَارِهِمْ وَ امْحَقْ أَعْقَابَهُمْ وَ افْکُکْ أَصْلَابَهُمْ وَ عَجِّلْ إِلَی عَذَابِکَ السَّرْمَدِ انْقِلَابَهُمْ وَ أَقِمْ لِلْحَقِّ مَنَاصِبَهُ وَ اقْدَحْ لِلرَّشَادِ زِنَادَهُ وَ أَثِرْ لِلثَّارِ مَثِیرَهُ وَ أَیِّدْ بِالْعَوْنِ مُرْتَادَهُ وَ وَفِّرْهُ مِنَ النَّصْرِ زَادَهُ حَتَّی یَعُودَ الْحَقُّ بِجِدَّتِهِ وَ یُنِیرَ مَعَالِمُ مَقَاصِدِهِ وَ یَسْلُکَهُ أَهْلُهُ بِالْأَمَنَةِ حَقَّ سُلُوکِهِ – إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

۲ – قنوت دیگر آن حضرت

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُبِینُ الْبَائِنُ وَ أَنْتَ الْمَکِینُ الْمَاکِنُ الْمُمَکِّنُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی آدَمَ بَدِیعِ فِطْرَتِکَ وَ رُکْنِ [بِکْرِ] حُجَّتِکَ وَ لِسَانِ قُدْرَتِکَ وَ الْخَلِیفَةِ فِی بَسِیطَتِکَ وَ أَوَّلِ مُجْتَبًی لِلنُّبُوَّةِ بِرَحْمَتِکَ وَ سَاحِفِ شَعْرِ رَأْسِهِ تَذَلُّلًا لَکَ فِی حَرَمِکَ لِعِزَّتِکَ وَ مُنْشَإٍ مِنَ التُّرَابِ نَطَقَ إِعْرَاباً بِوَحْدَانِیَّتِکَ وَ عَبْدٍ لَکَ أَنْشَأْتَهُ لِأُمَّتِکَ وَ مُسْتَعِیذٍ بِکَ مِنْ مَسِّ عُقُوبَتِکَ وَ صَلِّ عَلَی ابْنِهِ الْخَالِصِ مِنْ صَفْوَتِکَ وَ الْفَاحِصِ عَنْ مَعْرِفَتِکَ وَ الْغَائِصِ [الفائض الْمَأْمُونِ عَنْ مَکْنُونِ سَرِیرَتِکَ بِمَا أَوْلَیْتَهُ مِنْ نِعَمِکَ وَ مَعُونَتِکَ وَ عَلَی مَنْ بَیْنَهُمَا مِنَ النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ –

وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَداءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ حاجَتِيَ الَّتِي بَيْنِي وَ بَيْنَكَ لَا يَعْلَمُهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ أَنْ تَأْتِيَ عَلَى قَضَائِهَا وَ إِمْضَائِهَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَ شَدِّ أَزْرٍ وَ حَطِّ وِزْرٍ يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفَأُ وَ ظُهُورٌ لَا يَخْفَى وَ أُمُورٌ لَا تُكْفَى اللَّهُمَّ إِنِّي دَعَوْتُكَ دُعَاءَ مَنْ عَرَفَكَ وَ تَبَتَّلَ إِلَيْكَ وَ آلَ بِجَمِيعِ بَدَنِهِ إِلَيْكَ سُبْحَانَكَ طَوَتِ الْأَبْصَارُ فِي صَنْعَتِكَ مَدِيدَتَهَا وَ ثَنَتِ الْأَلْبَابُ عَنْ كُنْهِكَ أَعِنَّتَهَا فَأَنْتَ الْمُدْرِكُ غَيْرُ الْمُدْرَكِ وَ الْمُحِيطُ غَيْرُ الْمُحَاطِ وَ عِزَّتِكَ لَتَفْعَلَنَّ وَ عِزَّتِكَ لَتَفْعَلَنَّ وَ عِزَّتِكَ لَتَفْعَلَنَ.

۴ – قنوت مولا حضرت امام مُحَمَّد بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام

[۱ – قنوت اول]

اللَّهُمَّ إِنَّ عَدُوِّي قَدِ اسْتَسَنَّ فِي غُلْوَائِهِ وَ اسْتَمَرَّ فِي عُدْوَانِهِ وَ أَمِنَ بِمَا شَمِلَهُ مِنَ الْحِلْمِ عَاقِبَةَ جُرْأَتِهِ عَلَيْكَ وَ تَمَرَّدَ فِي مُبَايَنَتِكَ وَ لَكَ اللَّهُمَّ لَحَظَاتُ سَخَطٍ بَيَاتاً وَ هُمْ نَائِمُونَ وَ نَهَاراً وَ هُمْ غَافِلُونَ وَ جَهْرَةً وَ هُمْ يَلْعَبُونَ وَ بَغْتَةً وَ هُمْ سَاهُونَ وَ أَنَّ الْخِنَاقَ قَدِ اشْتَدَّ وَ الْوَثَاقَ قَدِ احْتَدَّ وَ الْقُلُوبَ قَدْ مُحِيَتْ وَ الْعُقُولَ قَدْ تَنَكَّرَتْ وَ الصَّبْرَ قَدْ أَوْدَى وَ كَادَ يَنْقَطِعُ حَبَائِلُهُ فَإِنَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ مِنَ الظَّالِمِ وَ مُشَاهَدَةٍ مِنَ الْكَاظِمِ لَا يُعَجِّلُكَ فَوْتُ دَرَكٍ وَ لَا يُعْجِزُكَ احْتِجَازُ مُحْتَجِزٍ وَ إِنَّمَا مُهِّلَ اسْتِثْبَاتاً وَ حُجَّتُكَ عَلَى الْأَحْوَالِ الْبَالِغَةِ الدَّامِغَةِ وَ بِعُبَيْدِكَ ضَعْفُ الْبَشَرِيَّةِ وَ عَجْزُ الْإِنْسَانِيَّةِ وَ لَكَ سُلْطَانُ الْإِلَهِيَّةِ وَ مَلَكَةُ الْبَرِيَّةِ وَ بَطْشَةُ الْأَنَاةِ وَ عُقُوبَةُ التَّأْبِيدِ اللَّهُمَّ فَإِنْ كَانَ فِي الْمُصَابَرَةِ لِحَرَارَةِ الْمُعَانِ مِنَ الظَّالِمِينَ وَ كَمَدِ [كَيْدِ مَنْ يُشَاهِدُ مِنَ الْمُبَدِّلِينَ رِضًى لَكَ وَ مَثُوبَةً مِنْكَ فَهَبْ لَنَا مَزِيداً مِنَ التَّأْيِيدِ وَ عَوْناً مِنَ التَّسْدِيدِ إِلَى حِينِ نُفُوذِ مَشِيَّتِكَ فِيمَنْ أَسْعَدْتَهُ وَ أَشْقَيْتَهُ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَ امْنُنْ عَلَيْنَا بِالتَّسْلِيمِ لِمَحْتُومَاتِ أَقْضِيَتِكَ وَ التَّجَرُّعِ لِوَارِدَاتِ أَقْدَارِكَ وَ هَبْ لَنَا مَحَبَّةً لِمَا أَحْبَبْتَ فِي مُتَقَدَّمٍ وَ مُتَأَخَّرٍ وَ مُتَعَجَّلٍ وَ مُتَأَجَّلٍ وَ الْإِيثَارِ لِمَا اخْتَرْتَ فِي مُسْتَقْرَبٍ وَ مُسْتَبْعَدٍ وَ لَا تُخْلِنَا اللَّهُمَّ مَعَ ذَلِكَ مِنْ عَوَاطِفِ رَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ كِفَايَتِكَ وَ حُسْنِ كِلَاءَتِكَ بِمَنِّكَ وَ كَرَمِكَ.

۲ – قنوت دیگر آن حضرت

يَا مَنْ يَعْلَمُ هَوَاجِسَ السَّرَائِرِ وَ مَكَامِنَ الضَّمَائِرِ وَ حَقَائِقَ الْخَوَاطِرِ يَا مَنْ هُوَ لِكُلِّ غَيْبٍ حَاضِرٌ وَ لِكُلِّ مَنْسِيٍّ ذَاكِرٌ وَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَادِرٌ وَ إِلَى الْكُلِّ نَاظِرٌ بَعُدَ الْمَهَلُ وَ قَرُبَ الْأَجَلُ وَ ضَعُفَ الْعَمَلُ وَ أَرَابَ [أَرْأَبَ الْأَمَلُ وَ آنَ الْمُنْتَقَلُ وَ أَنْتَ يَا اللَّهُ الْآخِرُ كَمَا أَنْتَ الْأَوَّلُ مُبِيدُ مَا أَنْشَأْتَ وَ مُصَيِّرُهُمْ إِلَى الْبِلَى وَ مُقَلِّدُهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَ مُحَمِّلُهَا ظُهُورَهُمْ إِلَى وَقْتِ نُشُورِهِمْ مِنْ بِعْثَةِ قُبُورِهِمْ عِنْدَ نَفْخَةِ الصُّورِ وَ انْشِقَاقِ السَّمَاءِ بِالنُّورِ وَ الْخُرُوجِ بِالْمَنْشَرِ إِلَى سَاحَةِ الْمَحْشَرِ لَا تَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ أَبْصَارُهُمْ – وَ أَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ مُتَرَاطِبِينَ فِي غُمَّةٍ مِمَّا أَسْلَفُوا وَ مُطَالِبِينَ بِمَا احْتَقَبُوا وَ مُحَاسَبِينَ هُنَاكَ عَلَى مَا ارْتَكَبُوا الصَّحَائِفُ فِي الْأَعْنَاقِ مَنْشُورَةٌ وَ الْأَوْزَارُ عَلَى الظُّهُورِ مَأْزُورَةٌ لَا انْفِكَاكَ وَ لَا مَنَاصَ وَ لَا مَحِيصَ عَنِ الْقِصَاصِ قَدْ أَفْحَمَتْهُمُ الْحُجَّةُ وَ حَلُّوا فِي حَيْرَةِ الْمَحَجَّةِ وَ هَمْسِ الضَّجَّةِ مَعْدُولٌ بِهِمْ عَنِ الْمَحَجَّةِ إِلَّا مَنْ سَبَقَتْ لَهُ مِنَ اللَّهِ الْحُسْنَى فَنَجَا مِنْ هَوْلِ الْمَشْهَدِ وَ عَظِيمِ الْمَوْرِدِ وَ لَمْ يَكُنْ مِمَّنْ فِي الدُّنْيَا تَمَرَّدَ وَ لَا عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ تَعَنَّدَ وَ لَهُمُ اسْتَبْعَدَ وَ عَنْهُمْ بِحُقُوقِهِمْ تَفَرَّدَ اللَّهُمَّ فَإِنَّ الْقُلُوبَ قَدْ بَلَغَتِ الْحَنَاجِرَ وَ النُّفُوسَ قَدْ عَلَتِ التَّرَاقِيَ وَ الْأَعْمَارَ قَدْ نَفِدَتْ بِالانْتِظَارِ لَا عَنْ نَقْصِ اسْتِبْصَارٍ وَ لَا عَنِ اتِّهَامِ مِقْدَارٍ وَ لَكِنْ لِمَا تُعَانِي مِنْ رُكُوبِ مَعَاصِيكَ وَ الْخِلَافِ عَلَيْكَ فِي أَوَامِرِكَ وَ نَوَاهِيكَ وَ التَّلَعُّبِ بِأَوْلِيَائِكَ وَ مُظَاهَرَةِ أَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ فَقَرِّبْ مَا قَدْ قَرُبَ وَ أَوْرِدْ مَا قَدْ دَنَا وَ حَقِّقْ ظُنُونَ الْمُوقِنِينَ وَ بَلِّغِ الْمُؤْمِنِينَ تَأْمِيلَهُمْ مِنْ إِقَامَةِ حَقِّكَ وَ نَصْرِ دِينِكَ وَ إِظْهَارِ حُجَّتِكَ وَ الِانْتِقَامِ مِنْ أَعْدَائِكَ.

۵ – قنوت مولا حضرت امام جَعْفَر صادِق عَلَيْهِ السَّلَام

[۱ – قنوت اول]

يَا مَنْ سَبَقَ عِلْمُهُ وَ نَفَذَ حُكْمُهُ وَ شَمِلَ حِلْمُهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَزِلْ حِلْمَكَ عَنْ ظَالِمِي وَ بَادِرْهُ بِالنَّقِمَةِ وَ عَاجِلْهُ بِالاسْتِيصَالِ وَ كُبَّهُ لِمَنْخِرِهِ وَ اغْصِصْهُ بِرِيقِهِ وَ ارْدُدْ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ وَ حُلْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ بِشُغُلٍ شَاغِلٍ مُولِمٍ وَ سُقْمٍ دَائِمٍ وَ امْنَعْهُ التَّوْبَةَ وَ حُلْ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ الْإِنَابَةِ وَ اسْلُبْهُ رَوْحَ الرَّاحَةِ وَ اشْدُدْ عَلَيْهِ الْوَطْأَةَ وَ خُذْ مِنْهُ بِالْمِخْنَقِ وَ حَشْرِجْهُ فِي صَدْرِهِ وَ لَا تُثَبِّتْ لَهُ قَدَماً وَ أَثْكِلْهُ وَ نَكِّلْهُ وَ اجْتَثَّهُ وَ اجْتَثَّ رَاحَتَهُ وَ اسْتَأْصِلْهُ وَ جُثَّهُ وَ جُثَّ نِعْمَتَكَ عَنْهُ وَ أَلْبِسْهُ الصِّغَارَ وَ اجْعَلْ عُقْبَاهُ النَّارَ بَعْدَ مَحْوِ آثَارِهِ وَ سَلْبِ قَرَارِهِ وَ إِجْهَارِ قَبِيحِ آصَارِهِ وَ أَسْكِنْهُ دَارَ بَوَارِهِ وَ لَا تُبْقِ لَهُ ذِكْراً وَ لَا تُعَقِّبْهُ مِنْ مُسْتَخْلَفٍ أَجْراً اللَّهُمَّ بَادِرْهُ اللَّهُمَّ عَاجِلْهُ وَ لَا تُؤَجِّلْهُ اللَّهُمَّ خُذْهُ اللَّهُمَّ اسْلُبْهُ التَّوْفِيقَ اللَّهُمَّ لَا تُنْهِضْهُ اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ لَا تَرِثْهُ اللَّهُمَّ لَا تُؤَخِّرْهُ اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِهِ اللَّهُمَّ اشْدُدْ قَبْضَتَكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ بِكَ اعْتَصَمْتُ عَلَيْهِ وَ بِكَ اسْتَجَرْتُ مِنْهُ وَ بِكَ تَوَارَيْتُ عَنْهُ وَ بِكَ اسْتَكْفَفْتُ [اسْتَكْهَفْتُ دُونَهُ وَ بِكَ اسْتَتَرْتُ مِنْ ضَرَّائِهِ اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِحَرَاسَتِكَ مِنْهُ وَ مِنْ عَذَابِكَ وَ اكْفِنِي بِكِفَايَتِكَ كَيْدَهُ وَ كَيْدَ بُغَاتِكَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ وَ أَسْبِلْ عَلَيَّ سِتْرَكَ الَّذِي سَتَرْتَ بِهِ رُسُلَكَ عَنِ الطَّوَاغِيتِ وَ حَصِّنِّي بِحِصْنِكَ الَّذِي وَقَيْتَهُمْ بِهِ مِنَ الْجَوَابِيتِ اللَّهُمَّ أَيِّدْنِي مِنْكَ بِنَصْرٍ لَا يَنْفَكُّ وَ عَزِيمَةِ صِدْقٍ لَا تُخْتَلُّ وَ جَلِّلْنِي بِنُورِكَ وَ اجْعَلْنِي مُتَدَرِّعاً بِدِرْعِكَ الْحَصِينَةِ الْوَاقِيَةِ وَ اكْلَأْنِي بِكِلَاءَتِكَ الْكَافِيَةِ إِنَّكَ وَاسِعٌ لِمَا تَشَاءُ وَ وَلِيٌّ لِمَنْ لَكَ تَوَالَى وَ نَاصِرٌ لِمَنْ إِلَيْكَ آوَى وَ عَوْنُ مَنْ بِكَ اسْتَعْدَى وَ كَافِي مَنْ بِكَ اسْتَكْفَى وَ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا يُمَانَعُ عَمَّا يَشَاءُ وَ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ هُوَ حَسْبِي - عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

۲ – قنوت دیگر آن حضرت

يَا مَأْمَنَ الْخَائِفِ وَ كَهْفَ اللَّاهِفِ وَ جُنَّةَ الْعَائِذِ وَ غَوْثَ اللَّائِذِ خَابَ مَنِ اعْتَمَدَ سِوَاكَ وَ خَسِرَ مَنْ لَجَأَ إِلَى دُونِكَ وَ ذَلَّ مَنِ اعْتَزَّ بِغَيْرِكَ وَ افْتَقَرَ مَنِ اسْتَغْنَى عَنْكَ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ الْمَهْرَبُ وَ مِنْكَ اللَّهُمَّ الْمَطْلَبُ اللَّهُمَّ قَدْ تَعْلَمُ عَقْدَ ضَمِيرِي عِنْدَ مُنَاجَاتِكَ وَ حَقِيقَةَ سَرِيرَتِي عِنْدَ دُعَائِكَ وَ صِدْقَ خَالِصَتِي بِاللَّجَإِ إِلَيْكَ فَأَفْزِعْنِي إِذَا فَزِعْتُ إِلَيْكَ وَ لَا تَخْذُلْنِي إِذَا اعْتَمَدْتُ عَلَيْكَ وَ بَادِرْنِي بِكِفَايَتِكَ وَ لَا تَسْلُبْنِي رِفْقَ عِنَايَتِكَ وَ خُذْ ظَالِمِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ - أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ عَلَيْهِ مُسْتَأْصِلٍ شَافَتَهُ مُجْتَثٍّ قَائِمَتَهُ حَاطٍّ دِعَامَتَهُ مُتَبِّرٍ لَهُ مُدَمِّرٍ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ بَادِرْهُ قَبْلَ أَذِيَّتِي وَ اسْبِقْهُ بِكِفَايَتِي كَيْدَهُ وَ شَرَّهُ وَ مَكْرُوهَهُ وَ غَمْزَهُ وَ سُوءَ عَقْدِهِ وَ قَصْدِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَوَّضْتُ أَمْرِي وَ بِكَ تَحَصَّنْتُ مِنْهُ وَ مِنْ كُلِّ مَنْ يَتَعَمَّدُنِي بِمَكْرُوهِهِ وَ يَتَرَصَّدُنِي بِأَذِيَّتِهِ وَ يُصْلِتُ لِي بِطَانَتَهُ وَ يَسْعَى عَلَيَّ بِمَكَايِدِهِ اللَّهُمَّ كِدْ لِي وَ لَا تَكِدْ عَلَيَّ وَ امْكُرْ لِي وَ لَا تَمْكُرْ بِي وَ أَرِنِي الثَّارَ مِنْ كُلِّ عَدُوٍّ أَوْ مَكَّارٍ وَ لَا يَضُرُّنِي ضَارٌّ وَ أَنْتَ وَلِيِّي وَ لَا يَغْلِبُنِي مُغَالِبٌ وَ أَنْتَ عَضُدِي وَ لَا تَجْرِي عَلَيَّ مَسَاءَةٌ وَ أَنْتَ كَنَفِي اللَّهُمَّ بِكَ اسْتَذْرَعْتُ وَ اعْتَصَمْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ.

۶ – قنوت مولا حضرت مُوسَى بِنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَام

[۱ – قنوت اول]

يَا مَفْزَعَ الْفَازِعِ وَ مَأْمَنَ الْهَالِعِ وَ مَطْمَعَ الطَّامِعِ وَ مَلْجَأَ الضَّارِعِ يَا غَوْثَ اللَّهْفَانِ وَ مَأْوَى الْحَيْرَانِ وَ مُرْوِيَ الظَّمْآنِ وَ مُشْبِعَ الْجَوْعَانِ وَ كَاسِيَ الْعُرْيَانِ وَ حَاضِرَ كُلِّ مَكَانٍ بِلَا دَرْكٍ وَ لَا عَيَانٍ وَ لَا صِفَةٍ وَ لَا بَطَانٍ عَجَزَتِ الْأَفْهَامُ وَ ضَلَّتِ الْأَوْهَامُ عَنْ مُوَافَقَةِ صِفَةِ دَابَّةٍ مِنَ الْهَوَامِّ فَضْلًا عَنِ الْأَجْرَامِ الْعِظَامِ مِمَّا أَنْشَأْتُ حِجَاباً لِعَظَمَتِكَ وَ أَنَّى يَتَغَلْغَلُ إِلَى مَا وَرَاءَ ذَلِكَ بِمَا لَا يُرَامُ تَقَدَّسْتَ يَا قُدُّوسُ عَنِ الظُّنُونِ وَ الْحُدُوسِ وَ أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ بَارِئُ الْأَجْسَامِ وَ النُّفُوسِ وَ مُنَخِّرُ الْعِظَامِ وَ مُمِيتُ الْأَنَامِ وَ مُعِيدُهَا بَعْدَ الْفَنَاءِ وَ التَّطْمِيسِ أَسْأَلُكَ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَ الْعُلَا وَ الْعِزِّ وَ الثَّنَاءِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أُوْلِي النُّهَى وَ الْمَحَلِّ الْأَوْفَى وَ الْمَقَامِ الْأَعْلَى وَ أَنْ تُعَجِّلَ مَا قَدْ تَأَجَّلَ وَ تُقَدِّمَ مَا قَدْ تَأَخَّرَ وَ تَأْتِيَ بِمَا قَدْ أَوْجَبْتَ إِتْيَانَهُ وَ تُقَرِّبَ مَا قَدْ تَأَخَّرَ فِي النُّفُوسِ الْحَصِرَةِ أَوَانُهُ وَ تَكْشِفَ الْبَأْسَ وَ سُوءَ اللِّبَاسِ وَ عَوَارِضَ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ... فِي صُدُورِ النَّاسِ وَ تَكْفِيَنَا مَا قَدْ رَهِقَنَا وَ تَصْرِفَ عَنَّا مَا قَدْ رَكِبَنَا وَ تُبَادِرَ اصْطِلَامَ الظَّالِمِينَ وَ نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْإِدَالَةَ مِنَ

الْمُعَانِدِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

۲ – قنوت دیگر آن حضرت

اللَّهُمَّ إِنِّی وَ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ عَبْدَانِ مِنْ عَبِيدِکَ نَوَاصِينَا بِيَدِکَ تَعْلَمُ مُسْتَقَرَّنَا وَ مُسْتَوْدَعَنَا وَ مُنْقَلَبَنَا وَ مَثْوَانَا وَ سِرَّنَا وَ عَلَانِيَتَنَا تَطَّلِعُ عَلَى نِيَّاتِنَا وَ تُحِيطُ بِضَمَائِرِنَا عِلْمُکَ بِمَا نُبْدِيهِ کَعِلْمِکَ بِمَا نُخْفِيهِ وَ مَعْرِفَتُکَ بِمَا نُبْطِنُهُ کَمَعْرِفَتِکَ بِمَا نُظْهِرُهُ وَ لَا يَنْطَوِی عِنْدَکَ شَيْءٌ مِنْ أُمُورِنَا وَ لَا يَسْتَتِرُ دُونَکَ حَالٌ مِنْ أَحْوَالِنَا وَ لَا مِنْکَ مَعْقِلٌ يُحْصِنُنَا وَ لَا حِرْزٌ يُحْرِزُنَا وَ لَا مَهْرَبٌ لَنَا نَفُوتُکَ بِهِ وَ لَا يَمْنَعُ الظَّالِمَ مِنْکَ حُصُونُهُ وَ لَا يُجَاهِدُکَ عَنْهُ جُنُودُهُ وَ لَا يُغَالِبُکَ مُغَالِبٌ بِمَنْعَةٍ وَ لَا يُعَازُّکَ مُعَازٌّ بِکَثْرَةٍ أَنْتَ مُدْرِکُه أَيْنَمَا سَلَکَ وَ قَادِرٌ عَلَيْهِ أَيْنَمَا لَجَأَ فَمَعَاذُ الْمَظْلُومِ مِنَّا بِکَ وَ تَوَکُّلُ الْمَقْهُورِ مِنَّا عَلَيْکَ وَ رُجُوعُهُ إِلَيْکَ وَ يَسْتَغِيثُ بِکَ إِذَا خَذَلَهُ الْمُغِيثُ وَ يَسْتَصْرِخُکَ إِذَا قَعَدَ عَنْهُ النَّصِيرُ وَ يَلُوذُ بِکَ إِذَا نَفَتْهُ الْأَفْنِيَةُ وَ يَطْرُقُ بِکَ إِذَا أُغْلِقَتْ عَنْهُ الْأَبْوَابُ الْمُرْتَجَّةُ وَ يَصِلُ إِلَيْکَ إِذَا احْتَجَبَ عَنْهُ الْمُلُوکُ الْغَافِلَةُ تَعْلَمُ مَا حَلَّ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَشْکُوَهُ إِلَيْکَ وَ تَعْلَمُ مَا يُصْلِحُهُ قَبْلَ أَنْ يَدْعُوَکَ لَهُ فَلَکَ الْحَمْدُ سَمِيعاً بَصِيراً لَطِيفاً عَلِيماً خَبِيراً قَدِيراً وَ إِنَّهُ قَدْ کَانَ فِی سَابِقِ عِلْمِکَ وَ مُحْکَمِ قَضَائِکَ وَ جَارِی قَدَرِکَ وَ نَافِذِ أَمْرِکَ وَ قَاضِی حُکْمِکَ وَ مَاضِی مَشِيَّتِکَ فِی خَلْقِکَ أَجْمَعِينَ شَقِيِّهِمْ وَ سَعِيدِهِمْ وَ بَرِّهِمْ وَ فَاجِرِهِمْ أَنْ جَعَلْتَ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ عَلَيَّ قُدْرَةً فَظَلَمَنِی بِهَا وَ بَغَى عَلَيَّ بِمَکَانِهَا وَ اسْتَطَالَ وَ تَعَزَّزَ بِسُلْطَانِهِ الَّذِی خَوَّلْتَهُ إِيَّاهُ وَ تَجَبَّرَ وَ افْتَخَرَ بِعُلُوِّ حَالِهِ الَّذِی نَوَّلْتَهُ وَ غَرَّهُ إِمْلَاؤُکَ لَهُ وَ أَطْغَاهُ حِلْمُکَ عَنْهُ فَقَصَدَنِی بِمَکْرُوهٍ عَجَزْتُ عَنِ الصَّبْرِ عَلَيْهِ وَ تَعَمَّدَنِی بِشَرٍّ ضَعُفْتُ عَنِ احْتِمَالِهِ وَ لَمْ أَقْدِرْ عَلَى الِاسْتِنْصَافِ مِنْهُ لِضَعْفِی وَ لَا عَلَى الِانْتِصَارِ لِقِلَّتِی وَ ذُلِّی فَوَکَلْتُ أَمْرَهُ إِلَيْکَ وَ تَوَکَّلْتُ فِی شَأْنِهِ عَلَيْکَ وَ تَوَعَّدْتُهُ بِعُقُوبَتِکَ وَ حَذَّرْتُهُ بَبَطْشِکَ وَ خَوَّفْتُهُ نَقِمَتَکَ فَظَنَّ أَنَّ حِلْمَکَ عَنْهُ مِنْ ضَعْفٍ وَ حَسِبَ أَنَّ إِمْلَاءَکَ لَهُ مِنْ عَجْزٍ وَ لَمْ تَنْهَهُ وَاحِدَةٌ عَنْ أُخْرَى وَ لَا انْزَجَرَ عَنْ ثَانِيَةٍ بِأُولَى لَکِنَّهُ تَمَادَى فِی غَيِّهِ وَ تَتَابَعَ فِی ظُلْمِهِ وَ لَجَّ فِی عُدْوَانِهِ وَ اسْتَشْرَى فِی طُغْيَانِهِ جُرْأَةً عَلَيْکَ يَا سَيِّدِی وَ مَوْلَایَ وَ تَعَرُّضاً لِسَخَطِکَ الَّذِی لَا تَرُدُّهُ عَنِ الظَّالِمِينَ وَ قِلَّةَ اکْتِرَاثٍ بِبَأْسِکَ الَّذِی لَا تَحْبِسُهُ عَنِ الْبَاغِينَ فَهَا أَنَا ذَا يَا سَيِّدِی مُسْتَضْعَفٌ فِی يَدِهِ مُسْتَضَامٌ تَحْتَ سُلْطَانِهِ مُسْتَذَلٌّ بِفِنَائِهِ مَغْصُوبٌ مَغْلُوبٌ مَبْغِيٌّ عَلَيَّ مَرْعُوبٌ وَجِلٌ خَائِفٌ مُرَوَّعٌ مَقْهُورٌ قَدْ قَلَّ صَبْرِی وَ ضَاقَتْ حِيلَتِی وَ انْغَلَقَتْ عَلَيَّ الْمَذَاهِبُ إِلَّا إِلَيْکَ وَ انْسَدَّتْ عَنِّی الْجِهَاتُ إِلَّا جِهَتُکَ وَ الْتَبَسَتْ عَلَيَّ أُمُورِی فِی دَفْعِ مَکْرُوهِهِ عَنِّی وَ اشْتَبَهَتْ عَلَيَّ الْآرَاءُ فِی إِزَالَةِ ظُلْمِهِ وَ خَذَلَنِی مَنِ اسْتَنْصَرْتُهُ مِنْ خَلْقِکَ وَ أَسْلَمَنِی مَنْ تَعَلَّقْتُ بِهِ مِنْ عِبَادِکَ فَاسْتَشَرْتُ نَصِيحِی فَأَشَارَ عَلَيَّ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْکَ وَ اسْتَرْشَدْتُ دَلِيلِی فَلَمْ يَدُلَّنِی إِلَّا إِلَيْکَ فَرَجَعْتُ إِلَيْکَ يَا مَوْلَایَ صَاغِراً رَاغِماً مُسْتَکِيناً عَالِماً أَنَّهُ لَا فَرَجَ لِی إِلَّا عِنْدَکَ وَ لَا خَلَاصَ لِی إِلَّا بِکَ أَنْتَجِزُ وَعْدَکَ فِی نُصْرَتِی وَ إِجَابَةِ دُعَائِی لِأَنَّ قَوْلَکَ الْحَقُّ الَّذِی لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ وَ قَدْ قُلْتَ تَبَارَکْتَ وَ تَعَالَيْتَ وَ مَنْ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ وَ قُلْتَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُکَ – ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ فَهَا أَنَا ذَا فَاعِلٌ مَا أَمَرْتَنِی بِهِ لَا مَنّاً عَلَيْکَ وَ کَيْفَ أَمُنُّ بِهِ وَ أَنْتَ عَلَيْهِ دَلَلْتَنِی فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی يَا مَنْ لا يُخْلِفُ الْمِيعادَ وَ إِنِّی لَأَعْلَمُ يَا سَيِّدِی أَنَّ لَکَ يَوْماً تَنْتَقِمُ فِيهِ مِنَ الظَّالِمِ لِلْمَظْلُومِ وَ أَتَيَقَّنُ أَنَّ لَکَ وَقْتاً تَأْخُذُ فِيهِ مِنَ الْغَاصِبِ لِلْمَغْصُوبِ لِأَنَّکَ لَا يَسْبِقُکَ مُعَانِدٌ وَ لَا يَخْرُجُ مِنْ قَبْضَتِکَ مُنَابِذٌ وَ لَا تَخَافُ فَوْتَ فَائِتٍ وَ لَکِنَّ جَزَعِی وَ هَلَعِی لَا يَبْلُغَانِ الصَّبْرَ عَلَى أَنَاتِکَ وَ انْتِظَارِ حِلْمِکَ فَقُدْرَتُکَ يَا سَيِّدِی فَوْقَ کُلِّ قُدْرَةٍ وَ سُلْطَانُکَ غَالِبُ کُلِّ سُلْطَانٍ وَ مَعَادُ کُلِّ أَحَدٍ إِلَيْکَ وَ إِنْ أَمْهَلْتَهُ وَ رُجُوعُ کُلِّ ظَالِمٍ إِلَيْکَ وَ إِنْ أَنْظَرْتَهُ وَ قَدْ أَضَرَّنِی يَا سَيِّدِی حِلْمُکَ عَنْ فُلَانٍ وَ طُولُ أَنَاتِکَ لَهُ وَ إِمْهَالُکَ إِيَّاهُ فَکَادَ الْقُنُوطُ يَسْتَوْلِی عَلَيَّ لَوْ لَا الثِّقَةُ بِکَ وَ الْيَقِينُ بِوَعْدِکَ وَ إِنْ کَانَ فِی قَضَائِکَ النَّافِذِ وَ قُدْرَتِکَ الْمَاضِيَةِ أَنَّهُ يُنِيبُ أَوْ يَتُوبُ أَوْ يَرْجِعُ عَنْ ظُلْمِی وَ يَکُفُّ عَنْ مَکْرُوهِی وَ يَنْتَقِلُ عَنْ عَظِيمِ مَا رَکِبَ مِنِّی فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَوْقِعْ ذَلِکَ فِی قَلْبِهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ قَبْلَ إِزَالَةِ نِعْمَتِکَ الَّتِی أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَ تَکْدِيرِ مَعْرُوفِکَ الَّذِی صَنَعْتَهُ عِنْدِی وَ إِنْ کَانَ عِلْمُکَ بِهِ غَيْرَ ذَلِکَ مِنْ مَقَامِهِ عَلَى ظُلْمِی فَإِنِّی أَسْأَلُکَ يَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِينَ الْمَبْغِيِّ عَلَيْهِمْ إِجَابَةَ دَعْوَتِی فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ خُذْهُ مِنْ مَأْمَنِهِ [مَنَامِهِ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ وَ افْجَأْهُ فِی غَفْلَتِهِ مُفَاجَاةَ مَلِيکٍ مُنْتَصِرٍ وَ اسْلُبْهُ نِعْمَتَهُ وَ سُلْطَانَهُ وَ افْضُضْ عَنْهُ جُمُوعَهُ وَ أَعْوَانَهُ وَ مَزِّقْ مُلْکَهُ کُلَّ مُمَزَّقٍ وَ فَرِّقْ أَنْصَارَهُ کُلَّ مُفَرَّقٍ وَ أَعِرْهُ مِنْ نِعْمَتِکَ الَّتِی لَا يُقَابِلُهَا بِالشُّکْرِ وَ انْزِعْ عَنْهُ سِرْبَالَ عِزِّکَ الَّذِی لَمْ يُجَازِهِ

بِإِحْسَانٍ وَ اقْصِمْهُ يَا قَاصِمَ الْجَبَابِرَةِ وَ أَهْلِكْهُ يَا مُهْلِكَ الْقُرُونِ الْخَالِيَةِ وَ أَبِرْهُ يَا مُبِيرَ الْأُمَمِ الظَّالِمَةِ وَ اخْذُلْهُ يَا خَاذِلَ الْفِرَقِ الْبَاغِيَةِ وَ ابْتُرْ عُمُرَهُ وَ ابْتَزَّ مُلْكَهُ وَ عِفَّ أَثَرَهُ وَ اقْطَعْ خَبَرَهُ وَ أَطْفِئْ نَارَهُ وَ أَظْلِمْ نَهَارَهُ وَ كَوِّرْ شَمْسَهُ وَ أَزْهِقْ نَفْسَهُ وَ اهْشِمْ سُوقَهُ وَ جُبَّ سَنَامَهُ وَ أَرْغِمْ أَنْفَهُ وَ عَجِّلْ حَتْفَهُ وَ لَا تَدَعْ لَهُ جُنَّةً إِلَّا هَتَكْتَهَا وَ لَا دِعَامَةً إِلَّا قَصَمْتَهَا وَ لَا كَلِمَةً مُجْتَمِعَةً إِلَّا فَرَّقْتَهَا وَ لَا قَائِمَةَ عُلُوٍّ إِلَّا وَضَعْتَهَا وَ لَا رُكْناً إِلَّا وَهَنْتَهُ وَ لَا سَبَباً إِلَّا قَطَعْتَهُ وَ أَرِنَا أَنْصَارَهُ عَبَادِيدَ بَعْدَ الْأُلْفَةِ وَ شَتَّى بَعْدَ اجْتِمَاعِ الْكَلِمَةِ وَ مُقْنِعِي الرُّءُوسِ بَعْدَ الظُّهُورِ عَلَى الْأُمَّةِ وَ اشْفِ بِزَوَالِ أَمْرِهِ الْقُلُوبَ الْوَجِلَةَ وَ الْأَفْئِدَةَ اللَّهِفَةَ وَ الْأُمَّةَ الْمُتَحَيِّرَةَ وَ الْبَرِيَّةَ الضَّائِعَةَ وَ أَدِلْ بِبَوَارِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَةَ وَ السُّنَنَ الدَّاثِرَةَ وَ الْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ وَ الْمَعَالِمَ الْمُغْبَرَّةَ وَ الْآيَاتِ الْمُحَرَّفَةَ وَ الْمَدَارِسَ الْمَهْجُورَةَ وَ الْمَحَارِيبَ الْمَجْفُوَّةَ وَ الْمَشَاهِدَ الْمَهْدُومَةَ وَ أَشْبِعْ بِهِ الْخِمَاصَ السَّاغِبَةَ وَ أَرْوِ بِهِ اللَّهَوَاتِ اللَّاغِبَةَ وَ الْأَكْبَادَ الظَّامِيَةَ وَ أَرِحْ بِهِ الْأَقْدَامَ الْمُتْعَبَةَ وَ اطْرُقْهُ بِلَيْلَةٍ لَا أُخْتَ لَهَا وَ بِسَاعَةٍ لَا مَثْوَى فِيهَا وَ بِنَكْبَةٍ لَا انْتِعَاشَ مَعَهَا وَ بِعَثْرَةٍ لَا إِقَالَةَ مِنْهَا وَ أَبِحْ حَرِيمَهُ وَ نَغِّصْ نَعِيمَهُ وَ أَرِهِ بَطْشَتَكَ الْكُبْرَى وَ نَقِمَتَكَ الْمُثْلَى وَ قُدْرَتَكَ الَّتِي فَوْقَ قُدْرَتِهِ وَ سُلْطَانَكَ الَّذِي هُوَ أَعَزُّ مِنْ سُلْطَانِهِ وَ اغْلِبْهُ لِي بِقُوَّتِكَ الْقَوِيَّةِ وَ مِحَالِكَ الشَّدِيدِ وَ امْنَعْنِي مِنْهُ بِمَنْعِكَ الَّذِي كُلُّ خَلْقٍ فِيهَا ذَلِيلٌ وَ ابْتَلِهِ بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَ بِسُوءٍ لَا تَسْتُرُهُ وَ كِلْهُ إِلَى نَفْسِهِ فِيمَا يُرِيدُ إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ وَ ابْرَأْهُ مِنْ حَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ كِلْهُ إِلَى حَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ وَ أَزِلْ مَكْرَهُ بِمَكْرِكَ وَ ادْفَعْ مَشِيَّتَهُ بِمَشِيَّتِكَ وَ أَسْقِمْ جَسَدَهُ وَ أَيْتِمْ وُلْدَهُ وَ اقْضِ أَجَلَهُ وَ خَيِّبْ أَمَلَهُ وَ أَدِلْ [أَزِلْ دَوْلَتَهُ وَ أَطِلْ عَوْلَتَهُ وَ اجْعَلْ شُغُلَهُ فِي بَدَنِهِ وَ لَا تَفُكَّهُ مِنْ حُزْنِهِ وَ صَيِّرْ كَيْدَهُ فِي ضَلَالٍ وَ أَمْرَهُ إِلَى زَوَالٍ وَ نِعْمَتَهُ إِلَى انْتِقَالٍ وَ جِدَّهُ فِي سَفَالٍ وَ سُلْطَانَهُ فِي اضْمِحْلَالٍ وَ عَاقِبَتَهُ إِلَى شَرِّ مَآلٍ وَ أَمِتْهُ بِغَيْظِهِ إِنْ أَمَتَّهُ وَ أَبْقِهِ بِحَسْرَتِهِ إِنْ أَبْقَيْتَهُ وَ قِنِي شَرَّهُ وَ هَمْزَهُ وَ لَمْزَهُ وَ سَطْوَتَهُ وَ عَدَاوَتَهُ وَ الْمَحْهُ لَمْحَةً تُدَمِّرُ بِهَا عَلَيْهِ فَإِنَّكَ أَشَدُّ بَأْساً وَ أَشَدُّ تَنْكِيلًا.

۷ – قنوت مولا حضرت عَلی بِن مُوسَی الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام

الْفَزَعُ الْفَزَعُ إِلَيْكَ يَا ذَا الْمُحَاضَرَةِ وَ الرَّغْبَةُ الرَّغْبَةُ إِلَيْكَ يَا مَنْ بِهِ الْمُفَاخَرَةُ وَ أَنْتَ اللَّهُمَّ مُشَاهِدُ هَوَاجِسِ النُّفُوسِ وَ مُرَاصِدُ حَرَكَاتِ الْقُلُوبِ وَ مُطَالِعُ مَسَرَّاتِ السَّرَائِرِ مِنْ غَيْرِ تَكَلُّفٍ وَ لَا تَعَسُّفٍ وَ قَدْ تَرَى اللَّهُمَّ مَا لَيْسَ عَنْكَ بِمُنْطَوًى وَ لَكِنْ حِلْمُكَ آمَنَ أَهْلَهُ عَلَيْهِ جُرْأَةً وَ تَمَرُّداً وَ عُتُوّاً وَ عِنَاداً وَ مَا يُعَانِيهِ أَوْلِيَاؤُكَ مِنْ تَعْفِيَةِ آثَارِ الْحَقِّ وَ دُرُوسِ مَعَالِمِهِ وَ تَزَيُّدِ الْفَوَاحِشِ وَ اسْتِمْرَارِ أَهْلِهَا عَلَيْهَا وَ ظُهُورِ الْبَاطِلِ وَ عُمُومِ التَّغَاشُمِ وَ التَّرَاضِي بِذَلِكَ فِي الْمُعَامَلَاتِ وَ الْمُتَصَرَّفَاتِ مُذْ [قَدْ جَرَتْ بِهِ الْعَادَاتُ وَ صَارَ كَالْمَفْرُوضَاتِ وَ الْمَسْنُونَاتِ اللَّهُمَّ فَبَادِرِ الَّذِي مَنْ أَعَنْتَهُ بِهِ فَازَ وَ مَنْ أَيَّدْتَهُ لَمْ يَخَفْ لَمْزَ لَمَّازٍ وَ خُذِ الظَّالِمَ أَخْذاً عَنِيفاً وَ لَا تَكُنْ لَهُ رَاحِماً وَ لَا بِهِ رَءُوفاً اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ بَادِرْهُمْ اللَّهُمَّ عَاجِلْهُمْ اللَّهُمَّ لَا تُمْهِلْهُمْ اللَّهُمَّ غَادِرْهُمْ بُكْرَةً وَ هَجِيرَةً وَ سُحْرَةً وَ بَيَاتاً وَ هُمْ نَائِمُونَ وَ ضُحًى وَ هُمْ يَلْعَبُونَ وَ مَكْراً وَ هُمْ يَمْكُرُونَ وَ فُجْأَةً وَ هُمْ آمِنُونَ اللَّهُمَّ بَدِّدْهُمْ وَ بَدِّدْ أَعْوَانَهُمْ وَ افْلُلْ أَعْضَادَهُمْ وَ اهْزِمْ جُنُودَهُمْ وَ افْلُلْ حَدَّهُمْ وَ اجْتَثَّ سَنَامَهُمْ وَ أَضْعِفْ عَزَائِمَهُمْ اللَّهُمَ امْنَحْنَا أَكْتَافَهُمْ وَ مَلِّكْنَا أَكْتَافَهُمْ وَ بَدِّلْهُمْ بِالنِّعَمِ النِّقَمَ وَ بَدِّلْنَا مِنْ مُحَاذَرَتِهِمْ وَ بَغْيِهِمُ السَّلَامَةَ وَ أَغْنِمْنَاهُمْ أَكْمَلَ الْمَغْنَمِ اللَّهُمَّ لَا تَرُدَّ عَنْهُمْ بَأْسَكَ الَّذِي إِذَا حَلَّ بِقَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ.

۸ – قنوت مولا حضرت امام مُحَمَّد تقی عَلَیْهِ السَّلَام

[۱ – قنوت اول]

(اللَّهُمَّ) (۱۴۶) مَنَائِحُكَ مُتَتَابِعَةٌ وَ أَيَادِيكَ مُتَوَالِيَةٌ وَ نِعَمُكَ سَابِغَةٌ وَ شُكْرُنَا قَصِيرٌ وَ حَمْدُنَا يَسِيرٌ وَ أَنْتَ بِالتَّعَطُّفِ عَلَى مَنِ اعْتَرَفَ جَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَ قَدْ غُصَّ أَهْلُ الْحَقِّ بِالرِّيقِ وَ ارْتَبَكَ أَهْلُ الصِّدْقِ فِي الْمَضِيقِ وَ أَنْتَ اللَّهُمَّ بِعِبَادِكَ وَ ذَوِي الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ شَفِيقٌ وَ بِإِجَابَةِ دُعَائِهِمْ وَ تَعْجِيلِ الْفَرَجِ عَنْهُمْ حَقِيقٌ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَادِرْنَا مِنْكَ بِالْعَوْنِ الَّذِي لَا خِذْلَانَ بَعْدَهُ وَ النَّصْرِ الَّذِي لَا بَاطِلَ يَتَكَأَّدُهُ وَ أَتِحْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ مُتَاحاً فَيَّاحاً يَأْمَنُ فِيهِ وَلِيُّكَ وَ يَخِيبُ فِيهِ عَدُوُّكَ وَ يُقَامُ فِيهِ مَعَالِمُكَ وَ يَظْهَرُ فِيهِ أَوَامِرُكَ وَ تَنْكَفُّ فِيهِ

عَوَادِی عِدَاتِکَ اللَّهُمَّ بَادِرْنَا مِنْکَ بِدَارِ الرَّحْمَةِ وَ بَادِرْ أَعْدَاءَکَ مِنْ بَأْسِکَ بِدَارِ النَّقِمَةِ اللَّهُمَّ أَعِنَّا وَ أَغِثْنَا وَ ارْفَعْ نَقِمَتَکَ عَنَّا وَ أَحِلَّهَا بِالْقَوْمِ الظَّالِمِینَ

۲ – قنوت دیگر آن حضرت

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ بِلَا أَوَّلِیَّةٍ مَعْدُودَةٍ وَ الْآخِرُ بِلَا آخِرِیَّةٍ مَحْدُودَةٍ أَنْشَأْتَنَا لَا لِعِلَّةٍ اقْتِسَاراً وَ اخْتَرَعْتَنَا لَا لِحَاجَةٍ اقْتِدَاراً وَ ابْتَدَعْتَنَا بِحِکْمَتِکَ اخْتِیَاراً وَ بَلَوْتَنَا بِأَمْرِکَ وَ نَهْیِکَ اخْتِبَاراً وَ أَیَّدْتَنَا بِالْآلَاتِ وَ مَنَحْتَنَا بِالْأَدَوَاتِ وَ کَلَّفْتَنَا الطَّاقَةَ وَ جَشَّمْتَنَا الطَّاعَةَ فَأَمَرْتَ تَخْیِیراً وَ نَهَیْتَ تَحْذِیراً وَ خَوَّلْتَ کَثِیراً وَ سَأَلْتَ یَسِیراً فَعُصِیَ أَمْرُکَ فَحَلُمْتَ وَ جُهِلَ قَدْرُکَ فَتَکَرَّمْتَ فَأَنْتَ رَبُّ الْعِزَّةِ وَ الْبَهَاءِ وَ الْعَظَمَةِ وَ الْکِبْرِیَاءِ وَ الْإِحْسَانِ وَ النَّعْمَاءِ وَ الْمَنِّ وَ الْآلَاءِ وَ الْمِنَحِ وَ الْعَطَاءِ وَ الْإِنْجَازِ وَ الْوَفَاءِ وَ لَا تُحِیطُ الْقُلُوبُ لَکَ بِکُنْهٍ وَ لَا تُدْرِکُ الْأَوْهَامُ لَکَ صِفَةً وَ لَا یُشْبِهُکَ شَیْءٌ مِنْ خَلْقِکَ وَ لَا یُمَثَّلُ بِکَ شَیْءٌ مِنْ صَنْعَتِکَ – تَبَارَکْتَ أَنْ تُحَسَّ أَوْ تُمَسَّ أَوْ تُدْرِکَکَ الْحَوَاسُّ الْخَمْسُ وَ أَنَّى یُدْرِکُ مَخْلُوقٌ خَالِقَهُ وَ تَعَالَیْتَ یَا إِلَهِی عَمَّا یَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوّاً کَبِیراً اللَّهُمَّ أَدِلْ لِأَوْلِیَائِکَ مِنْ أَعْدَائِکَ الظَّالِمِینَ الْبَاغِینَ النَّاکِثِینَ الْقَاسِطِینَ الْمَارِقِینَ الَّذِینَ أَضَلُّوا عِبَادَکَ وَ حَرَّفُوا کِتَابَکَ وَ بَدَّلُوا أَحْکَامَکَ وَ جَحَدُوا حَقَّکَ وَ جَلَسُوا مَجَالِسَ أَوْلِیَائِکَ جُرْأَةً مِنْهُمْ عَلَیْکَ وَ ظُلْماً مِنْهُمْ لِأَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّکَ عَلَیْهِمْ سَلَامُکَ وَ صَلَوَاتُکَ وَ رَحْمَتُکَ وَ بَرَکَاتُکَ فَضَلُّوا وَ أَضَلُّوا خَلْقَکَ وَ هَتَکُوا حِجَابَ سَتْرِکَ عَنْ عِبَادِکَ وَ اتَّخَذُوا اللَّهُمَّ مَالَکَ دُوَلًا وَ عِبَادَکَ خَوَلًا وَ تَرَکُوا اللَّهُمَّ عَالَمَ أَرْضِکَ فِی بَکْمَاءَ عَمْیَاءَ ظَلْمَاءَ مُدْلَهِمَّةً فَأَعْیُنُهُمْ مَفْتُوحَةٌ وَ قُلُوبُهُمْ عَمِیَّةٌ وَ لَمْ تَبْقَ لَهُمُ اللَّهُمَّ عَلَیْکَ مِنْ حُجَّةٍ لَقَدْ حَذَّرْتَ اللَّهُمَّ عَذَابَکَ وَ بَیَّنْتَ نَکَالَکَ وَ وَعَدْتَ الْمُطِیعِینَ إِحْسَانَکَ وَ قَدَّمْتَ إِلَیْهِمْ بِالنُّذُرِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ فَأَیِّدِ اللَّهُمَّ الَّذِینَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّکَ وَ عَدُوِّ أَوْلِیَائِکَ – فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِینَ وَ إِلَى الْحَقِّ دَاعِینَ وَ لِلْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْقَائِمِ بِالْقِسْطِ تَابِعِینَ وَ جَدِّدِ اللَّهُمَّ عَلَى أَعْدَائِکَ وَ أَعْدَائِهِمْ نَارَکَ وَ عَذَابَکَ الَّذِی لَا تَدْفَعُهُ عَنِ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَوِّ ضَعْفَ الْمُخْلِصِینَ لَکَ بِالْمَحَبَّةِ الْمُشَایِعِینَ لَنَا بِالْمُوَالاةِ الْمُتَّبِعِینَ لَنَا بِالتَّصْدِیقِ وَ الْعَمَلِ الْمُوَازِرِینَ لَنَا بِالْمُوَاسَاةِ فِینَا الْمُحِبِّینَ ذِکْرَنَا عِنْدَ اجْتِمَاعِهِمْ وَ شُدَّ اللَّهُمَّ رُکْنَهُمْ وَ سَدِّدْ لَهُمُ اللَّهُمَّ دِینَهُمُ الَّذِی ارْتَضَیْتَهُ لَهُمْ وَ أَتْمِمْ عَلَیْهِمْ نِعْمَتَکَ وَ خَلِّصْهُمْ وَ اسْتَخْلِصْهُمْ وَ سُدَّ اللَّهُمَّ فَقْرَهُمْ وَ الْمُمِ اللَّهُمَّ شَعَثَ فَاقَتِهِمْ وَ اغْفِرِ اللَّهُمَّ ذُنُوبَهُمْ وَ خَطَایَاهُمْ وَ لَا تُزِغْ قُلُوبَهُمْ بَعْدَ إِذْ هَدَیْتَهُمْ وَ لَا تُخْلِهِمْ أَیْ رَبِّ بِمَعْصِیَتِهِمْ وَ احْفَظْ لَهُمْ مَا مَنَحْتَهُمْ بِهِ مِنَ الطَّهَارَةِ بِوَلَایَةِ أَوْلِیَائِکَ وَ الْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِکَ إِنَّکَ سَمِیعٌ مُجِیبٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ

۹ – قنوت مولا حضرت عَلی بِن مُحَمَّد هادی عَلَیْهِ السَّلَام

[۱ – قنوت اول]

مَنَاهِلُ کَرَامَاتِکَ بِجَزِیلِ عَطِیَّاتِکَ مُتْرَعَةٌ وَ أَبْوَابُ مُنَاجَاتِکَ لِمَنْ أَمَّکَ مُشْرَعَةٌ وَ عَطُوفُ لَحَظَاتِکَ لِمَنْ ضَرَعَ إِلَیْکَ غَیْرُ مُنْقَطِعَةٍ وَ قَدْ أُلْجِمَ الْحِذَارُ وَ اشْتَدَّ الِاضْطِرَارُ وَ عَجَزَ عَنِ الِاصْطِبَارِ أَهْلُ الِانْتِظَارِ [الِانْتِصَارِ، الْإِضْرَارِ] وَ أَنْتَ اللَّهُمَّ بِالْمَرْصَدِ مِنَ الْمَکَّارِ اللَّهُمَّ وَ غَیْرُ مُهْمِلٍ مَعَ الْإِمْهَالِ وَ اللَّائِذُ بِکَ آمِنٌ وَ الرَّاغِبُ إِلَیْکَ غَانِمٌ وَ الْقَاصِدُ اللَّهُمَّ لِبَابِکَ سَالِمٌ اللَّهُمَّ فَعَاجِلْ مَنْ قَدِ امْتَزَّ فِی طُغْیَانِهِ وَ اسْتَمَرَّ عَلَى جَهَالَتِهِ لِعُقْبَاهُ فِی کُفْرَانِهِ وَ أَطْمَعَهُ حِلْمُکَ عَنْهُ فِی نَیْلِ إِرَادَتِهِ فَهُوَ یَتَسَرَّعُ إِلَى أَوْلِیَائِکَ بِمَکَارِهِهِ وَ یُوَاصِلُهُمْ بِقَبَائِحِ مَرَاصِدِهِ وَ یَقْصُدُهُمْ فِی مَظَانِّهِمْ بِأَذِیَّتِهِ اللَّهُمَّ اکْشِفِ الْعَذَابَ عَنِ الْمُؤْمِنِینَ وَ ابْعَثْهُ جَهْرَةً عَلَى الظَّالِمِینَ اللَّهُمَّ اکْفُفِ الْعَذَابَ عَنِ الْمُسْتَجِیرِینَ وَ اصْبُبْهُ عَلَى الْمُغَیِّرِینَ [الْمُفْتَرِینَ، الْمُغْتَرِّینَ] اللَّهُمَّ بَادِرْ عُصْبَةَ الْحَقِّ بِالْعَوْنِ وَ بَادِرْ أَعْوَانَ الظُّلْمِ بِالْقَصْمِ اللَّهُمَّ أَسْعِدْنَا بِالشُّکْرِ وَ امْنَحْنَا النَّصْرَ وَ أَعِذْنَا مِنْ سُوءِ الْبَدَاءِ وَ الْعَاقِبَةِ وَ الْخَتْرِ.

۲ – قنوت دیگر آن حضرت

يَا مَنْ تَفَرَّدَ بِالرُّبُوبِيَّةِ وَ تَوَحَّدَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ يَا مَنْ أَضَاءَ بِاسْمِهِ النَّهَارُ وَ أَشْرَقَتْ بِهِ الْأَنْوَارُ وَ أَظْلَمَ بِأَمْرِهِ حِنْدِسُ اللَّيْلِ وَ هَطَلَ بِغَيْثِهِ وَابِلُ السَّيْلِ يَا مَنْ دَعَاهُ الْمُضْطَرُّونَ فَأَجَابَهُمْ وَ لَجَأَ إِلَيْهِ الْخَائِفُونَ فَآمَنَهُمْ وَ عَبَدَهُ الطَّائِعُونَ فَشَكَرَهُمْ وَ حَمِدَهُ الشَّاكِرُونَ فَأَثَابَهُمْ مَا أَجَلَّ شَأْنَكَ وَ أَعْلَى سُلْطَانَكَ وَ أَنْفَذَ أَحْكَامَكَ أَنْتَ الْخَالِقُ بِغَيْرِ تَكَلُّفٍ وَ الْقَاضِي بِغَيْرِ تَحَيُّفٍ حُجَّتُكَ الْبَالِغَةُ وَ كَلِمَتُكَ الدَّامِغَةُ بِكَ اعْتَصَمْتُ وَ تَعَوَّذْتُ مِنْ نَفَثَاتِ الْعَنَدَةِ وَ رَصَدَاتِ الْمُلْحِدَةِ الَّذِينَ أَلْحَدُوا فِي أَسْمَائِكَ وَ رَصَدُوا بِالْمَكَارِهِ لِأَوْلِيَائِكَ وَ أَعَانُوا عَلَى قَتْلِ أَنْبِيَائِكَ وَ أَصْفِيَائِكَ وَ قَصَدُوا لِإِطْفَاءِ نُورِكَ بِإِذَاعَةِ سِرِّكَ وَ كَذَّبُوا رُسُلَكَ وَ صَدُّوا عَنْ آيَاتِكَ - وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِكَ وَ دُونَ رَسُولِكَ وَ دُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً رَغْبَةً عَنْكَ وَ عَبَدُوا طَوَاغِيتَهُمْ وَ جَوَابِيتَهُمْ بَدَلًا مِنْكَ فَمَنَنْتَ عَلَى أَوْلِيَائِكَ بِعَظِيمِ نَعْمَائِكَ وَ جُدْتَ عَلَيْهِمْ بِكَرِيمِ آلَائِكَ وَ أَتْمَمْتَ لَهُمْ مَا أَوْلَيْتَهُمْ بِحُسْنِ جَزَائِكَ حِفْظاً لَهُمْ مِنْ مُعَانَدَةِ الرُّسُلِ وَ ضَلَالِ السُّبُلِ وَ صَدَقَتْ لَهُمْ بِالْعُهُودِ أَلْسِنَةُ الْإِجَابَةِ وَ خَشَعَتْ لَكَ بِالْعُقُودِ قُلُوبُ الْإِذَابَةِ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِي خَشَعَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ وَ أَحْيَيْتَ بِهِ مَوَاتَ الْأَشْيَاءِ وَ أَمَتَّ بِهِ جَمِيعَ الْأَحْيَاءِ وَ جَمَعْتَ بِهِ كُلَّ مُتَفَرِّقٍ وَ فَرَّقْتَ بِهِ كُلَّ مُجْتَمِعٍ وَ أَتْمَمْتَ بِهِ الْكَلِمَاتِ وَ أَرَيْتَ بِهِ كُبْرَى الْآيَاتِ وَ تُبْتَ بِهِ عَلَى التَّوَّابِينَ وَ أَخْسَرْتَ بِهِ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ فَجَعَلْتَ عَمَلَهُمْ هَبَاءً مَنْثُوراً وَ تَبَّرْتَهُمْ تَتْبِيراً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ شِيعَتِي مِنَ الَّذِينَ حُمِّلُوا فَصَدَّقُوا وَ اسْتُنْطِقُوا فَنَطَقُوا آمِنِينَ مَأْمُونِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ لَهُمْ تَوْفِيقَ أَهْلِ الْهُدَى وَ أَعْمَالَ أَهْلِ الْيَقِينِ وَ مُنَاصَحَةَ أَهْلِ التَّوْبَةِ وَ عَزْمَ أَهْلِ الصَّبْرِ وَ تَقِيَّةَ أَهْلِ الْوَرَعِ وَ كِتْمَانَ الصِّدِّيقِينَ حَتَّى يَخَافُوكَ اللَّهُمَّ مَخَافَةً تَحْجُزُهُمْ عَنْ مَعَاصِيكَ وَ حَتَّى يَعْمَلُوا بِطَاعَتِكَ لِيَنَالُوا كَرَامَتَكَ وَ حَتَّى يُنَاصِحُوا لَكَ وَ فِيكَ خَوْفاً مِنْكَ وَ حَتَّى يُخْلِصُوا لَكَ النَّصِيحَةَ فِي التَّوْبَةِ حُبّاً لَكَ فَتُوجِبَ لَهُمْ مَحَبَّتَكَ الَّتِي أَوْجَبْتَهَا لِلتَّوَّابِينَ وَ حَتَّى يَتَوَكَّلُوا عَلَيْكَ فِي أُمُورِهِمْ كُلِّهَا حُسْنَ ظَنٍّ بِكَ وَ حَتَّى يُفَوِّضُوا إِلَيْكَ أُمُورَهُمْ ثِقَةً بِكَ اللَّهُمَّ لَا تُنَالُ طَاعَتُكَ إِلَّا بِتَوْفِيقِكَ وَ لَا تُنَالُ دَرَجَةٌ مِنْ دَرَجَاتِ الْخَيْرِ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ الْعَالِمَ بِخَفَايَا صُدُورِ الْعَالَمِينَ طَهِّرِ الْأَرْضَ مِنْ نَجَسِ أَهْلِ الشِّرْكِ وَ أَخْرِصِ الْخَرَّاصِينَ عَنْ تَقَوُّلِهِمْ عَلَى رَسُولِكَ الْإِفْكَ اللَّهُمَّ اقْصِمِ الْجَبَّارِينَ وَ أَبِرِ الْمُفْتَرِينَ وَ أَبِدِ الْأَفَّاكِينَ الَّذِينَ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ - قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ وَ أَنْجِزْ لِي وَعْدَكَ إِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْمِيعادَ وَ عَجِّلْ فَرَجَ كُلِّ طَالِبٍ مُرْتَادٍ إِنَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ لِلْعِبَادِ أَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ لَبْسٍ مَلْبُوسٍ وَ مِنْ كُلِّ قَلْبٍ عَنْ مَعْرِفَتِكَ مَحْبُوسٌ وَ مِنْ كُلِّ نَفْسٍ تَكْفُرُ إِذَا أَصَابَهَا بُؤْسٌ وَ مِنْ وَاصِفِ عَدْلٍ عَمَلُهُ عَنِ الْعَدْلِ مَعْكُوسٌ وَ مِنْ طَالِبٍ لِلْحَقِّ وَ هُوَ عَنْ صِفَاتِ الْحَقِّ مَنْكُوسٌ وَ مِنْ مُكْتَسِبِ إِثْمٍ بِإِثْمِهِ مَرْكُوسٌ وَ مِنْ وَجْهٍ عِنْدَ تَتَابُعِ النِّعَمِ عَلَيْهِ عَبُوسٌ أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ وَ مِنْ نَظِيرِهِ وَ أَشْكَالِهِ وَ أَشْبَاهِهِ وَ أَمْثَالِهِ إِنَّكَ عَلِيٌّ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۱۰ – قنوت مولا حضرت امام حَسَن بِنِ عَلی عَسْکَرِی عَلَيْهِ السَّلَام

۱ [قنوت اول]

يَا مَنْ غَشِيَ نُورُهُ الظُّلُمَاتِ يَا مَنْ أَضَاءَتْ بِقُدْسِهِ الْفِجَاجُ الْمُتَوَعِّرَاتُ يَا مَنْ خَشَعَ لَهُ أَهْلُ الْأَرْضِ وَ السَّمَوَاتِ يَا مَنْ بَخَعَ لَهُ بِالطَّاعَةِ كُلُّ مُتَجَبِّرٍ عَاتٍ يَا عَالِمَ الضَّمَائِرِ الْمُسْتَخْفِيَاتِ وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَ عِلْماً فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَ اتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَ قِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ وَ عَاجِلْهُمْ بِنَصْرِكَ الَّذِي وَعَدْتَهُمْ إِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْمِيعادَ وَ عَجِّلِ اللَّهُمَّ اجْتِيَاحَ أَهْلِ الْكَيْدِ وَ آوِهِمْ إِلَى شَرِّ دَارٍ فِي أَعْظَمِ نَكَالٍ وَ أَقْبَحِ مَتَابٍ اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَاضِرُ أَسْرَارِ خَلْقِكَ وَ عَالِمٌ بِضَمَائِرِهِمْ وَ مُسْتَغْنٍ لَوْ لَا النَّدْبُ بِاللَّجَإِ إِلَى تَنَجُّزِ مَا وَعَدْتَهُ اللَّاجِي عَنْ كَشْفِ مَكَامِنِهِمْ وَ قَدْ تَعْلَمُ يَا رَبِّ مَا أُسِرُّهُ وَ أُبْدِيهِ وَ أَنْشُرُهُ وَ أَطْوِيهِ وَ أُظْهِرُهُ وَ أُخْفِيهِ عَلَى مُتَصَرَّفَاتِ أَوْقَاتِي وَ أَصْنَافِ حَرَكَاتِي مِنْ جَمِيعِ حَاجَاتِي وَ قَدْ تَرَى يَا رَبِّ مَا قَدْ تَرَاطَمَ فِيهِ أَهْلُ وَلَايَتِكَ وَ اسْتَمَرَّ عَلَيْهِمْ مِنْ أَعْدَائِكَ غَيْرَ ظَنِينٍ فِي كَرَمٍ وَ لَا ضَنِينٍ بِنِعَمٍ وَ لَكِنَّ الْجُهْدَ يَبْعَثُ عَلَى الِاسْتِزَادَةِ وَ مَا أَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدُّعَاءِ إِذَا أَخْلَصَ لَكَ اللَّجَأَ يَقْتَضِي إِحْسَانُكَ شَرْطَ الزِّيَادَةِ وَ هَذِهِ النَّوَاصِي وَ الْأَعْنَاقُ خَاضِعَةٌ لَكَ بِذُلِّ الْعُبُودِيَّةِ وَ الِاعْتِرَافِ بِمَلَكَةِ الرُّبُوبِيَّةِ دَاعِيَةٌ بِقُلُوبِهَا وَ مُحَصَّنَاتٌ إِلَيْكَ فِي تَعْجِيلِ الْإِنَالَةِ وَ مَا شِئْتَ كَانَ وَ مَا تَشَاءُ كَائِنٌ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ الْمَرْجُوُّ الْمَأْمُولُ الْمَسْئُولُ لَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ وَ إِنِ اتَّسَعَ وَ لَا يُلْحِفُكَ سَائِلٌ وَ إِنْ أَلَحَّ وَ ضَرَعَ مُلْكُكَ لَا يَلْحَقُهُ التَّنْفِيدُ وَ عِزُّكَ الْبَاقِي عَلَى

التَّأْبِيدِ وَ مَا فِي الْأَعْصَارِ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِمِقْدَارٍ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّءُوفُ الْجَبَّارُ اللَّهُمَّ أَيِّدْنَا بِعَوْنِكَ وَ اكْنُفْنَا بِصَوْنِكَ وَ أَنِلْنَا مَنَالَ الْمُعْتَصِمِينَ بِحَبْلِكَ الْمُسْتَظِلِّينَ بِظِلِّكَ

۲ – قنوت دیگر آن حضرت

هنگامی که مردم قم از (ستم) مُوسَى بنِ بغا (از فرمان دهان سپاه مُتَوَکِّل) بدان حضرت شکوه بردند، ایشان را به خواندن این دعا امر فرمود: الْحَمْدُ لِلَّهِ شُكْراً لِنَعْمَائِهِ وَ اسْتِدْعَاءً لِمَزِيدِهِ وَ اسْتِخْلَاصاً لَهُ [وَ اسْتِجْلَاباً لِرِزْقِهِ وَ بِهِ دُونَ غَيْرِهِ وَ عِيَاذاً بِهِ مِنْ كُفْرَانِهِ وَ إِلْحَاداً فِي عَظَمَتِهِ وَ كِبْرِيَائِهِ حَمْدَ مَنْ يَعْلَمُ أَنَّ مَا بِهِ مِنْ نَعْمَائِهِ فَمِنْ عِنْدِ رَبِّهِ وَ مَا مَسَّهُ مِنْ عُقُوبَتِهِ فَبِسُوءِ جِنَايَةِ يَدِهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِهِ وَ رَسُولِهِ وَ خِيَرَتِهِ مِنْ خَلْقِهِ وَ ذَرِيعَةِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى رَحْمَتِهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وُلَاةِ أَمْرِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ نَدَبْتَ إِلَى فَضْلِكَ وَ أَمَرْتَ بِدُعَائِكَ وَ ضَمِنْتَ الْإِجَابَةَ لِعِبَادِكَ وَ لَمْ تُخَيِّبْ مَنْ فَزِعَ إِلَيْكَ بِرَغْبَتِهِ وَ قَصَدَ إِلَيْكَ بِحَاجَتِهِ وَ لَمْ تَرْجِعْ يَدٌ طَالِبَةٌ صِفْراً مِنْ عَطَائِكَ وَ لَا خَائِبَةً مِنْ نِحَلِ هِبَاتِكَ وَ أَيُّ رَاحِلٍ رَحَلَ إِلَيْكَ فَلَمْ يَجِدْكَ قَرِيباً أَوْ وَافِدٍ وَفَدَ عَلَيْكَ فَاقْتَطَعَتْهُ عَوَائِقُ الرَّدِّ دُونَكَ بَلْ أَيُّ مُحْتَفِرٍ مِنْ فَضْلِكَ لَمْ يُمْهِهِ فَيْضُ جُودِكَ وَ أَيُّ مُسْتَنْبِطٍ لِمَزِيدِكَ أَكْدَى دُونَ اسْتِمَاحَةِ سِجَالِ عَطِيَّتِكَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِرَغْبَتِي وَ قَرَعَتْ بَابَ فَضْلِكَ يَدُ مَسْأَلَتِي وَ نَاجَاكَ بِخُشُوعِ الِاسْتِكَانَةِ قَلْبِي وَ وَجَدْتُكَ خَيْرَ شَفِيعٍ لِي إِلَيْكَ وَ قَدْ عَلِمْتُ مَا يَحْدُثُ مِنْ طَلِبَتِي قَبْلَ أَنْ يَخْطُرَ بِفِكْرِي أَوْ يَقَعَ فِي خَلَدِي فَصِلِ اللَّهُمَّ دُعَائِي إِيَّاكَ بِإِجَابَتِي وَ اشْفَعْ مَسْأَلَتِي بِنُجْحِ طَلِبَتِي اللَّهُمَّ وَ قَدْ شَمِلَنَا زَيْغُ الْفِتَنِ وَ اسْتَوْلَتْ عَلَيْنَا غَشْوَةُ الْحَيْرَةِ وَ قَارَعَنَا الذُّلُّ وَ الصَّغَارُ وَ حَكَمَ عَلَيْنَا غَيْرُ الْمَأْمُونِينَ فِي دِينِكَ وَ ابْتَزَّ أُمُورَنَا مَعَادِنُ الْأُبَنِ مِمَّنْ عَطَّلَ حُكْمَكَ وَ سَعَى فِي إِتْلَافِ عِبَادِكَ وَ إِفْسَادِ بِلَادِكَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ عَادَ فِينَا [فَيْئُنَا دُولَةً بَعْدَ الْقِسْمَةِ وَ إِمَارَتُنَا غَلَبَةً بَعْدَ الْمَشُورَةِ وَ عُدْنَا مِيرَاثاً بَعْدَ الِاخْتِيَارِ لِلْأُمَّةِ – فَاشْتُرِيَتِ الْمَلَاهِي وَ الْمَعَازِفُ بِسَهْمِ الْيَتِيمِ وَ الْأَرْمَلَةِ وَ حَكَمَ فِي أَبْشَارِ الْمُؤْمِنِينَ أَهْلُ الذِّمَّةِ وَ وَلِيَ الْقِيَامَ بِأُمُورِهِمْ فَاسِقُ كُلِّ قَبِيلَةٍ فَلَا ذَائِدٌ يَذُودُهُمْ عَنْ هَلَكَةٍ وَ لَا رَاعٍ يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ بِعَيْنِ الرَّحْمَةِ وَ لَا ذُو شَفَقَةٍ يُشْبِعُ الْكَبِدَ الْحَرَّى مِنْ مَسْغَبَةٍ فَهُمْ أُولُو ضَرَعٍ بِدَارِ مَضِيعَةٍ وَ أُسَرَاءُ مَسْكَنَةٍ وَ خُلَفَاءُ كَآبَةٍ وَ ذِلَّةٍ اللَّهُمَّ وَ قَدِ اسْتَحْصَدَ زَرْعُ الْبَاطِلِ وَ بَلَغَ نِهَايَتَهُ وَ اسْتَحْكَمَ عَمُودُهُ وَ اسْتَجْمَعَ طَرِيدُهُ وَ خَذْرَفَ وَلِيدُهُ وَ بَسَقَ فَرْعُهُ وَ ضَرَبَ بحرانه [بِجِرَانِهِ اللَّهُمَّ فَأَتِحْ لَهُ مِنَ الْحَقِّ يَداً حَاصِدَةً تَصْدَعُ [تَصْرَعُ قَائِمَهُ وَ تَهْشِمُ سُوقَهُ وَ تَجُبُّ سَنَامَهُ وَ تَجْدَعُ مَرَاغِمَهُ لِيَسْتَخْفِيَ الْبَاطِلُ بِقُبْحِ صُورَتِهِ وَ يَظْهَرَ الْحَقُّ بِحُسْنِ حِلْيَتِهِ – اللَّهُمَّ وَ لَا تَدَعْ لِلْجَوْرِ دِعَامَةً إِلَّا قَصَمْتَهَا وَ لَا جُنَّةً إِلَّا هَتَكْتَهَا وَ لَا كَلِمَةً مُجْتَمِعَةً إِلَّا فَرَّقْتَهَا وَ لَا سَرِيَّةَ ثِقْلٍ إِلَّا خَفَّفْتَهَا وَ لَا قَائِمَةَ عُلُوٍّ إِلَّا حَطَطْتَهَا وَ لَا رَافِعَةَ عَلَمٍ إِلَّا نَكَّسْتَهَا وَ لَا خَضْرَاءَ إِلَّا أَبَرْتَهَا اللَّهُمَّ فَكَوِّرْ شَمْسَهُ وَ حُطَّ نُورَهُ وَ اطْمِسْ ذِكْرَهُ وَ ارْمِ بِالْحَقِّ رَأْسَهُ وَ فُضَّ جُيُوشَهُ وَ ارْعَبْ قُلُوبَ أَهْلِهِ اللَّهُمَّ وَ لَا تَدَعْ مِنْهُ بَقِيَّةً إِلَّا أَفْنَيْتَ وَ لَا بِنْيَةً إِلَّا سَوَّيْتَ وَ لَا حَلْقَةً إِلَّا قَصَمْتَ وَ لَا سِلَاحاً إِلَّا أَكْلَلْتَ وَ لَا حَدّاً إِلَّا فَلَلْتَ وَ لَا كُرَاعاً إِلَّا اجْتَحْتَ وَ لَا حَامِلَةَ عَلَمٍ إِلَّا نَكَّسْتَ اللَّهُمَّ وَ أَرِنَا أَنْصَارَهُ عَبَادِيدَ بَعْدَ الْأُلْفَةِ وَ شَتَّى بَعْدَ اجْتِمَاعِ الْكَلِمَةِ وَ مُقْنِعِي الرُّءُوسِ بَعْدَ الظُّهُورِ عَلَى الْأُمَّةِ وَ أَسْفِرْ لَنَا عَنْ نَهَارِ الْعَدْلِ وَ أَرِنَاهُ سَرْمَداً لَا ظُلْمَةَ فِيهِ وَ نُوراً لَا شَوْبَ مَعَهُ وَ اهْطِلْ عَلَيْنَا نَاشِئَتَهُ وَ أَنْزِلْ عَلَيْنَا بَرَكَتَهُ وَ أَدِلْ لَهُ مِمَّنْ نَاوَاهُ وَ انْصُرْهُ عَلَى مَنْ عَادَاهُ اللَّهُمَّ وَ أَظْهِرِ الْحَقَّ وَ أَصْبِحْ بِهِ فِي غَسَقِ الظُّلَمِ وَ بُهَمِ الْحَيْرَةِ اللَّهُمَّ وَ أَحْيِ بِهِ الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ – وَ اجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ الْمُتَفَرِّقَةَ وَ الْآرَاءَ الْمُخْتَلِفَةَ وَ أَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَةَ وَ الْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ وَ أَشْبِعْ بِهِ الْخِمَاصَ الساعنة [السَّاغِبَةَ وَ أَرِحْ بِهِ الْأَبْدَانَ اللَّاغِبَةَ الْمُتْعَبَةَ كَمَا أَلْهَجْتَنَا بِذِكْرِهِ وَ أَخْطَرْتَ بِبَالِنَا دُعَاءَكَ لَهُ وَ وَفَّقْتَنَا لِلدُّعَاءِ إِلَيْهِ وَ حِيَاشَةِ أَهْلِ الْغَفْلَةِ عَنْهُ وَ أَسْكَنْتَ فِي قُلُوبِنَا مَحَبَّتَهُ وَ الطَّمَعَ فِيهِ وَ حُسْنَ الظَّنِّ بِكَ لِإِقَامَةِ مَرَاسِمِهِ اللَّهُمَّ فَآتِ لَنَا مِنْهُ عَلَى أَحْسَنِ يَقِينٍ يَا مُحَقِّقَ الظُّنُونِ الْحَسَنَةِ وَ يَا مُصَدِّقَ الْآمَالِ الْمُبْطِئَةِ – اللَّهُمَّ وَ أَكْذِبْ بِهِ الْمُتَأَلِّينَ عَلَيْكَ فِيهِ وَ اخْلُفْ بِهِ ظُنُونَ الْقَانِطِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ الْآيِسِينَ مِنْهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا سَبَباً مِنْ أَسْبَابِهِ وَ عَلَماً مِنْ أَعْلَامِهِ وَ مَعْقِلًا مِنْ مَعَاقِلِهِ وَ نَضِّرْ وُجُوهَنَا بِتَحْلِيَتِهِ وَ أَكْرِمْنَا بِنُصْرَتِهِ وَ اجْعَلْ فِينَا خَيْراً تُظْهِرُنَا لَهُ بِهِ وَ لَا تُشْمِتْ بِنَا حَاسِدِي النِّعَمِ وَ الْمُتَرَبِّصِينَ بِنَا حُلُولَ النَّدَمِ وَ نُزُولَ الْمُثَلِ فَقَدْ تَرَى يَا رَبِّ بَرَاءَةَ سَاحَتِنَا وَ خُلُوَّ ذَرْعِنَا مِنَ الْإِضْمَارِ لَهُمْ عَلَى إِحْنَةٍ وَ التَّمَنِّي لَهُمْ وُقُوعَ جَائِحَةٍ وَ مَا تَنَازَلَ مِنْ تَحْصِينِهِمْ بِالْعَافِيَةِ وَ مَا أَضْبَئُوا لَنَا مِنِ انْتِهَازِ الْفُرْصَةِ وَ طَلَبِ الْوُثُوبِ بِنَا عِنْدَ الْغَفْلَةِ اللَّهُمَّ وَ قَدْ عَرَّفْتَنَا مِنْ أَنْفُسِنَا وَ بَصَّرْتَنَا مِنْ عُيُوبِنَا خِلَالًا نَخْشَى أَنْ تَقْعُدَ بِنَا عَنِ اشْتِهَارِ

إِجَابَتِکَ وَ أَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ عَلَى غَيْرِ الْمُسْتَحِقِّينَ وَ الْمُبْتَدِئُ بِالْإِحْسَانِ غَيْرَ السَّائِلِينَ فَأْتِ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا عَلَى حَسَبِ كَرَمِکَ وَ جُودِکَ وَ فَضْلِکَ وَ امْتِنَانِکَ إِنَّکَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ إِنَّا إِلَيْکَ رَاغِبُونَ وَ مِنْ جَمِيعِ ذُنُوبِنَا تَائِبُونَ اللَّهُمَّ وَ الدَّاعِي إِلَيْکَ وَ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ مِنْ عِبَادِکَ الْفَقِيرُ إِلَى رَحْمَتِکَ الْمُحْتَاجُ إِلَى مَعُونَتِکَ عَلَى طَاعَتِکَ إِذْ ابْتَدَأْتَهُ بِنِعْمَتِکَ وَ أَلْبَسْتَهُ أَثْوَابَ كَرَامَتِکَ وَ أَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةَ طَاعَتِکَ وَ ثَبَّتَّ وَطْأَتَهُ فِي الْقُلُوبِ مِنْ مَحَبَّتِکَ وَ وَفَّقْتَهُ لِلْقِيَامِ بِمَا أَغْمَضَ فِيهِ أَهْلُ زَمَانِهِ مِنْ أَمْرِکَ وَ جَعَلْتَهُ مَفْزَعاً لِمَظْلُومِ عِبَادِکَ وَ نَاصِراً لِمَنْ لَا يَجِدُ نَاصِراً غَيْرَکَ وَ مُجَدِّداً لِمَا عُطِّلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِکَ وَ مُشَيِّداً لِمَا رُدَّ [دَثَرَ] مِنْ أَعْلَامِ دِينِکَ وَ سُنَنِ نَبِيِّکَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ سَلَامُکَ وَ صَلَوَاتُکَ وَ رَحْمَتُکَ وَ بَرَكَاتُکَ فَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ فِي حِصَانَةٍ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ وَ أَشْرِقْ بِهِ الْقُلُوبَ الْمُخْتَلِفَةَ مِنْ بُغَاةِ الدِّينِ وَ بَلِّغْ بِهِ أَفْضَلَ مَا بَلَّغْتَ بِهِ الْقَائِمِينَ بِقِسْطِکَ مِنْ أَتْبَاعِ النَّبِيِّينَ اللَّهُمَّ وَ أَذْلِلْ بِهِ مَنْ لَمْ تُسْهِمْ لَهُ فِي الرُّجُوعِ إِلَى مَحَبَّتِکَ وَ مَنْ نَصَبَ لَهُ الْعَدَاوَةَ وَ ارْمِ بِحَجَرِکَ الدَّامِغِ مَنْ أَرَادَ التَّأْلِيبَ عَلَى دِينِکَ بِإِذْلَالِهِ وَ تَشْتِيتِ أَمْرِهِ [جَمْعِهِ وَ اغْضَبْ لِمَنْ لَا تِرَةَ لَهُ وَ لَا طَائِلَةَ وَ عَادَى الْأَقْرَبِينَ وَ الْأَبْعَدِينَ فِيکَ مَنّاً مِنْکَ عَلَيْهِ لَا مَنّاً مِنْهُ عَلَيْکَ - اللَّهُمَّ فَكَمَا نَصَبَ نَفْسَهُ غَرَضاً فِيکَ لِلْأَبْعَدِينَ وَ جَادَ بِبَذْلِ مُهْجَتِهِ لَکَ فِي الذَّبِّ عَنْ حَرِيمِ الْمُؤْمِنِينَ وَ رَدَّ شَرَّ بُغَاةِ الْمُرْتَدِّينَ الْمُرِيبِينَ حَتَّى أُخْفِيَ مَا كَانَ جُهِرَ بِهِ مِنَ الْمَعَاصِي وَ أُبْدِيَ مَا كَانَ نَبَذَهُ الْعُلَمَاءُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ مِمَّا أَخَذْتَ مِيثَاقَهُمْ عَلَى أَنْ يُبَيِّنُوهُ لِلنَّاسِ وَ لَا يَكْتُمُوهُ وَ دَعَا إِلَى إِفْرَادِکَ بِالطَّاعَةِ وَ أَلَّا يَجْعَلَ لَکَ شَرِيكاً مِنْ خَلْقِکَ يَعْلُو أَمْرُهُ عَلَى أَمْرِکَ مَعَ مَا يَتَجَرَّعُهُ فِيکَ مِنْ مَرَارَاتِ الْغَيْظِ الْجَارِحَةِ بِحَوَاسِّ [بِحَوَاشِي [بِمَوَاشِي الْقُلُوبِ وَ مَا يَعْتَوِرُهُ مِنَ الْغُمُومِ وَ يَفْزَعُ عَلَيْهِ مِنْ أَحْدَاثِ الْخُطُوبِ - وَ يَشْرَقُ بِهِ مِنَ الْغُصَصِ الَّتِي لَا تَبْتَلِعُهَا الْحُلُوقُ وَ لَا تَحْنُوا عَلَيْهَا الضُّلُوعُ مِنْ نَظْرَةٍ إِلَى أَمْرٍ مِنْ أَمْرِکَ وَ لَا تَنَالُهُ يَدُهُ بِتَغْيِيرِهِ وَ رَدِّهِ إِلَى مَحَبَّتِکَ فَاشْدُدِ اللَّهُمَّ أَزْرَهُ بِنَصْرِکَ وَ أَطِلْ بَاعَهُ فِيمَا قَصُرَ عَنْهُ مِنِ اطِّرَادِ الرَّاقِعِينَ فِي حِمَاکَ وَ زِدْهُ فِي قُوَّتِهِ بَسْطَةً مِنْ تَأْيِيدِکَ وَ لَا تُوحِشْنَا مِنْ أُنْسِهِ وَ لَا تَخْتَرِمْهُ دُونَ أَمَلِهِ مِنَ الصَّلَاحِ الْفَاشِي فِي أَهْلِ مِلَّتِهِ وَ الْعَدْلِ الظَّاهِرِ فِي أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ وَ شَرِّفْ بِمَا اسْتَقْبَلَ بِهِ مِنَ الْقِيَامِ بِأَمْرِکَ لَدَى مَوْقِفِ الْحِسَابِ مُقَامَهُ وَ سُرَّ نَبِيَّکَ مُحَمَّداً صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْيَتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَ أَجْزِلْ لَهُ عَلَى مَا رَأَيْتَهُ قَائِماً بِهِ مِنْ أَمْرِکَ ثَوَابَهُ وَ ابْنِ قُرْبَ دُنُوِّهِ [مَنْزِلَتِهِ مِنْکَ فِي حَيَاتِهِ وَ ارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا مِنْ بَعْدِهِ وَ اسْتِخْذَاءَنَا لِمَنْ كُنَّا نَقْمَعُهُ بِهِ إِذَا فَقَدْتَنَا وَجْهَهُ وَ بَسَطْتَ أَيْدِيَ مَنْ كُنَّا نَبْسُطُ أَيْدِيَنَا عَلَيْهِ لِنَرُدَّهُ عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَ افْتَرَقْنَا بَعْدَ الْأُلْفَةِ وَ الِاجْتِمَاعِ تَحْتَ ظِلِّ كَنَفِهِ وَ تَلَهَّفْنَا عِنْدَ الْفَوْتِ عَلَى مَا أَقْعَدْتَنَا عَنْهُ مِنْ نُصْرَتِهِ وَ طَلَبْنَا مِنَ الْقِيَامِ بِحَقِّ مَا لَا سَبِيلَ لَنَا إِلَى رَجْعَتِهِ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ فِي أَمْنٍ مِمَّا يُشْفِقُ عَلَيْهِ مِنْهُ وَ رُدَّ عَنْهُ مِنْ سِهَامِ الْمَكَايِدِ مَا يُوَجِّهُهُ أَهْلُ الشَّنَآنِ إِلَيْهِ وَ إِلَى شُرَكَائِهِ فِي أَمْرِهِ وَ مُعَاوِنِيهِ عَلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمْ سِلَاحَهُ وَ حِصْنَهُ وَ مَفْزَعَهُ وَ أُنْسَهُ الَّذِينَ سَلَوْا عَنِ الْأَهْلِ وَ الْأَوْلَادِ وَ جَفَوُا الْوَطَنَ وَ عَطَّلُوا الْوَثِيرَ مِنَ الْمِهَادِ وَ رَفَضُوا تِجَارَاتِهِمْ وَ أَضَرُّوا بِمَعَايِشِهِمْ وَ فُقِدُوا فِي أَنْدِيَتِهِمْ بِغَيْرِ غَيْبَةٍ عَنْ مِصْرِهِمْ وَ خَالَلُوا الْبَعِيدَ مِمَّنْ عَاضَدَهُمْ عَلَى أَمْرِهِمْ وَ قَلَوُا الْقَرِيبَ مِمَّنْ صَدَّ عَنْ وِجْهَتِهِمْ فَائْتَلَفُوا بَعْدَ التَّدَابُرِ وَ التَّقَاطُعِ فِي دَهْرِهِمْ وَ قَطَعُوا الْأَسْبَابَ الْمُتَّصِلَةَ بِعَاجِلِ حُطَامِ الدُّنْيَا فَاجْعَلْهُمُ اللَّهُمَّ فِي أَمْنِ حِرْزِکَ وَ ظِلِّ كَنَفِکَ وَ رُدَّ عَنْهُمْ بَأْسَ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِمْ بِالْعَدَاوَةِ مِنْ عِبَادِکَ وَ أَجْزِلْ لَهُمْ عَلَى دَعْوَتِهِمْ مِنْ كِفَايَتِکَ وَ مَعُونَتِکَ وَ أَمِدَّهُمْ بِتَأْيِيدِکَ وَ نَصْرِکَ وَ أَزْهِقْ بِحَقِّهِمْ بَاطِلَ مَنْ أَرَادَ إِطْفَاءَ نُورِکَ اللَّهُمَّ وَ امْلَأْ بِهِمْ كُلَّ أُفُقٍ مِنَ الْآفَاقِ وَ قُطْرٍ مِنَ الْأَقْطَارِ قِسْطاً وَ عَدْلًا وَ مَرْحَمَةً وَ فَضْلًا وَ اشْكُرْهُمْ عَلَى حَسَبِ كَرَمِکَ وَ جُودِکَ وَ مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَى الْقَائِمِينَ بِالْقِسْطِ مِنْ عِبَادِکَ وَ ادَّخَرْتَ لَهُمْ مِنْ ثَوَابِکَ مَا تَرْفَعُ لَهُمْ بِهِ الدَّرَجَاتِ إِنَّکَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ.

۱۱ – قنوت مولا امام زمان حضرت حجه عَلَيْهِ السَّلَام

۱ [قنوت اول]

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَكْرِمْ أَوْلِيَاءَکَ بِإِنْجَازِ وَعْدِکَ وَ بَلِّغْهُمْ دَرْکَ مَا يَأْمُلُونَهُ مِنْ نَصْرِکَ وَ اكْفُفْ عَنْهُمْ بَأْسَ مَنْ نَصَبَ الْخِلَافَ عَلَيْکَ وَ تَمَرَّدَ بِمَنْعِکَ عَلَى رُكُوبِ مُخَالَفَتِکَ وَ اسْتَعَانَ بِرِفْدِکَ عَلَى فَلِّ حَدِّکَ وَ قَصَدَ لِكَيْدِکَ بِأَيْدِکَ وَ وَسِعْتَهُ حِلْماً

لِتَأْخُذَهُ عَلَى جَهْرَةٍ وَ تَسْتَأْصِلَهُ عَلَى عِزَّةٍ فَإِنَّكَ اللَّهُمَّ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ حَتَّى إِذا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَها وَ ازَّيَّنَتْ وَ ظَنَّ أَهْلُها أَنَّهُمْ قادِرُونَ عَلَيْها أَتاها أَمْرُنا لَيْلًا أَوْ نَهاراً فَجَعَلْناها حَصِيداً كَأَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ كَذلِكَ نُفَصِّلُ الْآياتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَ قُلْتَ فَلَمَّا آسَفُونا انْتَقَمْنا مِنْهُمْ وَ إِنَّ الْغَايَةَ عِنْدَنَا قَدْ تَنَاهَتْ وَ إِنَّا لِغَضَبِكِ غَاضِبُونَ وَ إِنَّا عَلَى نَصْرِ الْحَقِّ مُتَعَاصِبُونَ وَ إِلَى وُرُودِ أَمْرِكَ مُشْتَاقُونَ وَ لِإِنْجَازِ وَعْدِكَ مُرْتَقِبُونَ وَ لِحُلُولِ وَعِيدِكَ بِأَعْدَائِكَ مُتَوَقِّعُونَ اللَّهُمَّ فَأْذَنْ بِذَلِكَ وَ افْتَحْ طُرُقَاتِهِ وَ سَهِّلْ خُرُوجَهُ وَ وَطِّئْ مَسَالِكَهُ وَ اشْرَعْ شَرَائِعَهُ وَ أَيِّدْ جُنُودَهُ وَ أَعْوَانَهُ وَ بَادِرْ بَأْسَكَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ وَ ابْسُطْ سَيْفَ نَقِمَتِكَ عَلَى أَعْدَائِكَ الْمُعَانِدِينَ وَ خُذْ بِالثَّارِ إِنَّكَ جَوَادٌ مَكَّارٌ

۲ – قنوت دیگر آن حضرت

اللَّهُمَّ مالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَاجِدُ يَا جَوَادُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا بَطَّاشُ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا فَعَّالًا لِمَا يُرِيدُ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَ يَا رَءُوفُ يَا رَحِيمُ يَا لَطِيفُ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الَّذِي اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَطَّلِعْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تُصَوِّرُ بِهِ خَلْقَكَ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ تَشَاءُ وَ بِهِ تَسُوقُ إِلَيْهِمْ أَرْزَاقَهُمْ فِي أَطْبَاقِ الظُّلُمَاتِ مِنْ بَيْنِ الْعُرُوقِ وَ الْعِظَامِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَلَّفْتَ بِهِ بَيْنَ قُلُوبِ أَوْلِيَائِكَ وَ أَلَّفْتَ بَيْنَ الثَّلْجِ وَ النَّارِ لَا هَذَا يُذِيبُ هَذَا وَ لَا هَذَا يُطْفِئُ هَذَا وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَوَّنْتَ بِهِ طَعْمَ الْمِيَاهِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَجْرَيْتَ بِهِ الْمَاءَ فِي عُرُوقِ النَّبَاتِ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَ سُقْتَ الْمَاءَ إِلَى عُرُوقِ الْأَشْجَارِ بَيْنَ الصَّخْرَةِ الصَّمَّاءِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَوَّنْتَ بِهِ طَعْمَ الثِّمَارِ وَ أَلْوَانَهَا وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ تُبْدِئُ وَ تُعِيدُ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُتَفَرِّدِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْمُتَوَحِّدِ بِالصَّمَدَانِيَّةِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي فَجَّرْتَ بِهِ الْمَاءَ مِنَ الصَّخْرَةِ الصَّمَّاءِ وَ سُقْتَهُ مِنْ حَيْثُ شِئْتَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ خَلْقَكَ وَ رَزَقْتَهُمْ كَيْفَ شِئْتَ وَ كَيْفَ شَاءُوا يَا مَنْ لَا يُغَيِّرُهُ الْأَيَّامُ وَ اللَّيَالِي أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ وَ مَنْ مَعَهُ وَ أَهْلَكْتَ قَوْمَهُ وَ أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ إِبْرَاهِيمُ خَلِيلُكَ حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ وَ جَعَلْتَ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْداً وَ سَلَاماً وَ أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ مُوسَى كَلِيمُكَ حِينَ نَادَاكَ فَفَلَقْتَ لَهُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْتَهُ وَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ أَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَ قَوْمَهُ فِي الْيَمِّ وَ أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ عِيسَى رُوحُكَ حِينَ نَادَاكَ فَنَجَّيْتَهُ مِنْ أَعْدَائِهِ وَ إِلَيْكَ رَفَعْتَهُ وَ أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ حَبِيبُكَ وَ صَفِيُّكَ وَ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ مِنَ الْأَحْزَابِ نَجَّيْتَهُ وَ عَلَى أَعْدَائِكَ نَصَرْتَهُ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَداً يَا مَنْ لَا تُغَيِّرُهُ الْأَيَّامُ وَ اللَّيَالِي وَ لَا تَتَشَابَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ اللُّغَاتُ وَ لَا يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ صَلِّ عَلَى جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ الَّذِينَ بَلَّغُوا عَنْكَ الْهُدَى وَ أَعْقَدُوا لَكَ الْمَوَاثِيقَ بِالطَّاعَةِ وَ صَلِّ عَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعادَ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَ اجْمَعْ لِي أَصْحَابِي وَ صَبِّرْهُمْ وَ انْصُرْنِي عَلَى أَعْدَائِكَ وَ أَعْدَاءِ رَسُولِكَ وَ لَا تُخَيِّبْ دَعْوَتِي فَإِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أَمَتِكَ أَسِيرٌ بَيْنَ يَدَيْكَ سَيِّدِي أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ عَلَيَّ بِهَذَا الْمَقَامِ وَ تَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيَّ دُونَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي إِنَّكَ أَنْتَ الصَّادِقُ وَ لا تُخْلِفُ الْمِيعادَ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. در این قنوت‌ها، نشانه‌هایی است از حالات آن پیشوایان به هنگام آن دعاها و آگاهی ایشان به حوادث آینده و به درازا کشیدن آغاز حکومت ایشان و بیان اندوه از ناتوانی دفاع از امامت و وجوب اطاعت خویش. این دعاها اسراری دارد که آگاهان با بصیرت به بسیاری از آنها راه یافته‌اند.

دعاها و حِرْزها و تَعْوِیذهایی ارزشمند و هم چنین نیازهایی برای هنگامه‌ی کارها و سختی‌های پرهراس روایت شده از رسول خدا و خاندان آن حضرت عَلَیْهِمُ السَّلَام

گزیده‌ی دعاها و تَعْوِیذهای حضرت نبی اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

۱ – دعای پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز بدر

اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِی فِی کُلِّ کَرْبٍ وَ أَنْتَ رَجَائِی فِی کُلِّ شِدَّةٍ وَ أَنْتَ لِی فِی کُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِی ثِقَةٌ وَ عُدَّةٌ وَ کَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ وَ تَقِلُّ فِیهِ الْحِیلَةُ وَ یَخْذُلُ فِیهِ الْقَرِیبُ وَ یَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَ تَعْیِینِی فِیهِ الْأُمُورُ أَنْزَلْتُهُ بِکَ وَ شَکَوْتُهُ إِلَیْکَ رَاغِباً فِیهِ إِلَیْکَ عَمَّنْ سِوَاکَ فَفَرَّجْتَهُ وَ کَشَفْتَهُ عَنِّی وَ کَفَیْتَهُ فَأَنْتَ وَلِیُّ کُلِّ نِعْمَةٍ وَ صَاحِبُ کُلِّ حَاجَةٍ وَ مُنْتَهَی کُلِّ رَغْبَةٍ فَلَکَ الْحَمْدُ کَثِیراً وَ لَکَ الْمَنُّ فَاضِلًا.

۲ – دعای رسول گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز احد

از طریق مُحَمَّد بِن حَسَن صَفَّار از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام و نیز از غیر آن حضرت روایت شده است که: «وقتی مردم در روز احد از گرد حضرتش پراکنده شدند، به دعا دست برداشت که: اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ وَ إِلَیْکَ الْمُشْتَکَی وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام نازل شد و گفت: ای مُحَمَّد! دعایی که خواندی دعای إِبْرَاهِیم بود؛ آن گاه که در آتشش افکندند و دعای یونس؛ آن گاه که در دل نهنگ افتاد. (امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام) افزودند: «پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم این دعا را نیز می‌خواندند: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی صَبُوراً وَ اجْعَلْنِی شَکُوراً وَ اجْعَلْنِی فِی أَمَانِکَ

۳ – دعای آن حضرت در شب جنگ أَحْزَاب (خَنْدَق):

«الدعاء و الذکر» تالیف حُسَیْن بِن سعید (به سند) – صَفْوَان (ابْن یحیای بَجَلِی) – علاء (بِن رَزِین قلاء) – مُحَمَّد بِن مُسْلِم: امام بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام فرمودند: «دعای پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در شب جنگ أَحْزَاب این بود: الْأَحْزَابِ یَا صَرِیخَ الْمَکْرُوبِینَ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ اکْشِفْ عَنِّی هَمِّی وَ غَمِّی وَ کُرْبَتِی فَإِنَّکَ تَعْلَمُ حَالِی وَ حَالَ أَصْحَابِی وَ اکْفِنِی هَوْلَ عَدُوِّی مُحَمَّد بِن مُسْلِم گفت: امام عَلَیْهِ السَّلَام در سخن خود چنین افزودند: «فانه لا یکشف ذلک غیرک.»

۴ – دعای آن حضرت در روز جنگ خندق؛ با افزوده‌ای:

یَا صَرِیخَ الْمَکْرُوبِینَ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ وَ مُفَرِّجاً عَنِ الْمَغْمُومِینَ اکْشِفْ عَنِّی هَمِّی وَ غَمِّی وَ کُرْبَتِی فَقَدْ تَرَی حَالِی وَ حَالَ أَصْحَابِی اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی الصَّلَاةَ وَ الصَّوْمَ وَ الْحَجَّ وَ الْعُمْرَةَ وَ صِلَةَ الرَّحِمِ وَ عَظِّمْ رِزْقِی وَ رِزْق أَهْلِ بَیْتِی فِی عَافِیَةٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَ أَنْتَ اللَّهُ بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ وَ أَنْتَ اللَّهُ تَبْقَی وَ یَفْنَی کُلُّ شَیْءٍ إِلَهِی أَنْتَ الْحَلِیمُ الَّذِی لَا یَجْهَلُ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِی لَا یَبْخَلُ وَ أَنْتَ الْعَدْلُ الَّذِی لَا یَظْلِمُ وَ أَنْتَ الْحَکِیمُ الَّذِی لَا یَجُورُ وَ أَنْتَ الْمَنِیعُ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ أَنْتَ الْعَزِیزُ الَّذِی لَا یَسْتَذِلُّ وَ أَنْتَ الرَّفِیعُ الَّذِی لَا یُرَی وَ أَنْتَ الدَّائِمُ الَّذِی لَا یَفْنَی وَ أَنْتَ الَّذِی أَحَطْتَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْماً وَ أَحْصَیْتَ کُلَّ شَیْءٍ عَدَداً أَنْتَ الْبَدِیعُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَ الْبَاقِی بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ خَالِقُ مَا یُرَی وَ خَالِقُ مَا لَا یُرَی عَالِمُ کُلِّ شَیْءٍ بِغَیْرِ تَعْلِیمٍ وَ أَنْتَ الَّذِی تُعْطِی الْغَلَبَةَ مَنْ شِئْتَ تَهْلِکُ مُلُوکاً وَ تُمَلِّکُ آخَرِینَ بِیَدِکَ الْخَیْرُ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ أَنْتَ مَوْلانا فَانْصُرْنا عَلَی الْقَوْمِ الْکافِرِینَ وَ أَدْخِلْنَا بِرَحْمَتِکَ فِی عِبادِکَ الصَّالِحِینَ وَ اخْتِمْ لِی بِالسَّعَادَةِ وَ اجْعَلْنِی مِنْ عُتَقَائِکَ وَ طُلَقَائِکَ مِنَ النَّارِ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

۵ – دعای دیگر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز جنگ أَحْزَاب

به روایت «کتاب الدعاء (و الذکر)». رَوَیْنَاهُ مِنْ کِتَابِ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِنُورِ قُدْسِکَ وَ عَظَمَةِ طَهَارَتِکَ وَ بَرَکَةِ جَلَالِکَ مِنْ کُلِّ آفَةٍ وَ عَاهَةٍ وَ مِنْ طَوَارِقِ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ إِلَّا طَارِقاً یَطْرُقُ بِخَیْرٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ غِیَاثِی فَبِکَ أَسْتَغِیثُ وَ أَنْتَ مَلَاذِی فَبِکَ أَلُوذُ وَ أَنْتَ مُعَاذِی فَبِکَ أَعُوذُ یَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَ خَضَعَتْ لَهُ مَقَالِیدُ الْفَرَاعِنَةِ أَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِکَ وَ مِنْ کَشْفِ سَتْرِکَ وَ مِنْ نِسْیَانِ ذِکْرِکَ

وَ الِانْصِرَافِ عَنْ شُكْرِكَ أَنَا فِي حِرْزِكَ فِي لَيْلِي وَ نَهَارِي وَ ظَعْنِي وَ أَسْفَارِي وَ نَوْمِي وَ قَرَارِي ذِكْرُكَ شِعَارِي وَ ثَنَاؤُكَ دِثَارِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَعْظِيماً لِوَجْهِكَ وَ تَكْرِيماً لِسُبُحَاتِ نُورِكَ وَ أَجِرْنِي مِنْ خِزْيِكَ وَ مِنْ كَشْفِ سِتْرِكَ وَ سُوءِ عِقَابِكَ وَ اضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ وَ أَدْخِلْنِي فِي حِفْظِ عِنَايَتِكَ وَ عذنى عِدْنِي بِخَيْرٍ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

۶ – دعای دیگری از پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در جنگ أَحْزَاب

این دعا را از جزء ۵ کتاب عَبْداللَّه بِن حَمَّاد انصاری نقل می‌کنم. او به نقل ابْن سِنَان از حضرت امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام می‌آورد که: «رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز جنگ خَنْدَق چنین خواندند: الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِي وَ إِنْ كُنْتُ بَطِيئاً حِينَ يَدْعُونِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَ إِنْ كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْتَعْفِيهِ فَيُعَافِينِي وَ إِنْ كُنْتُ مُتَعَرِّضاً لِلَّذِي نَهَانِي عَنْهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَخْلُو بِهِ كُلَّمَا شِئْتُ فِي سِرِّي وَ أَضَعُ عِنْدَهُ مَا شِئْتُ مِنْ أَمْرِي مِنْ غَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي رَبِّي حَاجَتِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَنِي إِلَيْهِ النَّاسُ فَأَكْرَمَنِي وَ لَمْ يَكِلْنِي إِلَيْهِمْ فَيُهِينُونِي وَ كَفَانِي رَبِّي بِرِفْقٍ وَ لُطْفٍ بِي رَبِّي لَمَّا جَفَوْنِي فَلَكَ الْحَمْدُ رَضِيتُ بِلُطْفِكَ رَبِّي لَطِيفاً وَ رَضِيتُ بِكَنَفِكَ رَبِّي خَلَفاً

۷ – دعای آن حضرت در جنگ حُنَین

رَبِّ كُنْتَ وَ تَكُونُ حَيّاً لَا تَمُوتُ تَنَامُ الْعُيُونُ وَ تَنْكَدِرُ النُّجُومُ وَ أَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ

۸ – هم از آن حضرت که ایمنی از (آسیب) جن و انس است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلى كُلِ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ

۹ – دعای آن حضرت؛ به هنگام دیدن عِفْریتی که شعله‌ی آتش داشت و (با این دعا) به رو افتاد

از عَبْداللَّه بِن مسعود روایت است که: با پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بودم. جَبْرَئیل نیز بود. رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به خواندن پرداختند. ناگهان عِفْریتی از جنیان بدنهاد روی آورد! او – با آتشی که در دست داشت – به پیامبر نزدیک می‌شد. جَبْرَئیل گفت: «یا مُحَمَّد! می‌خواهی دعایی بیاموزمت که عِفْرِیت به رو افتد و شعله‌اش خاموش؟» فرمود: «آری، دوست خوبم.» عرض کرد: «بخوان: أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِ اللَّهِ وَ كَلِمَاتِهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ مِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ مِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ إِلَّا طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَانُ پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم خواند. آن جن به رو در افتاد و شعله‌اش خاموش گردید!

۱۰ – روایتی دیگر از دعای رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَفَاتِيحَ الْخَيْرِ وَ خَوَاتِيمَهُ وَ أَسْأَلُكَ دَرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ بِاللَّهِ أَعُوذُ وَ بِاللَّهِ أَعْتَصِمُ وَ بِاللَّهِ أَمْتَنِعُ وَ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ سُلْطَانِهِ وَ مَلَكُوتِهِ وَ اسْمِهِ الْعَظِيمِ أَسْتَجِيرُ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَ مِنْ عَمَلِهِ وَ رَجِلِهِ وَ خَيْلِهِ وَ شِرْكِهِ وَ بِاللَّهِ أَعُوذُ وَ بِكَلِمَاتِهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ الْعَامَّةِ وَ الْخَاصَّةِ إِنَّ رَبِّي سَمِيعُ الدُّعَاءِ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ عَيْنٍ نَاظِرَةٍ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي أُذُنٍ سَامِعَةٍ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي أَلْسُنٍ نَاطِقَةٍ وَ

مِنْ شَرِّ أَيْدٍ بَاطِشَةٍ وَ مِنْ شَرِّ أَرْجُلٍ مَاشِيَةٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَخْفَيْتُ فِي نَفْسِي وَ أَعْلَنْتُ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي مِنْ خَلِيقَتِكَ بَغْياً أَوْ عَطَباً أَوْ عَيْباً أَوْ سُوءاً أَوْ مَسَاءَةً مِنْ إِنْسِيٍّ أَوْ جِنِّيٍّ صَغِيراً أَوْ كَبِيراً فَأَسْأَلُكَ أَنْ تخرج تُحَرِّجَ صَدْرَهُ وَ أَنْ تُفْحِمَ لِسَانَهُ وَ أَنْ تُقَصِّرَ يَدَهُ وَ أَنْ تَدْفَعَ فِي صَدْرِهِ وَ أَنْ تَكُفَّ يَمِينَهُ وَ أَنْ تَجْعَلَ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ وَ أَنْ تُنْدِرَ بَصَرَهُ وَ أَنْ تَقْمَعَ رَأْسَهُ وَ أَنْ تُمِيتَهُ بِغَيْظِهِ وَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُ شُغُلًا فِي نَفْسِهِ وَ أَنْ تَكْفِيَنِيهِ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَاحِبِ سَوءٍ فِي الْمَغِيبِ وَ الْمَحْضَرِ قَلْبُهُ يَرَانِي وَ عَيْنَاهُ تَبْصُرَانِي وَ أُذُنَاهُ تَسْمَعَانِي إِنْ رَأَى حَسَنَةً أَخْفَاهَا وَ إِنْ رَأَى فَاحِشَةً أَبْدَاهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ طَمَعٍ يُرَدُّ إِلَى طَبْعٍ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوًى يُرْدِينِي وَ غِنًى يُطْغِينِي وَ فَقْرٍ يُنْسِينِي وَ مِنْ خَطِيئَةٍ لَا تَوْبَةَ لَهَا وَ مِنْ مَنْظَرِ سَوْءٍ فِي أَهْلٍ أَوْ مَالٍ

۱۱ – دعایی که گویند جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام در روز خیبر (۱۶۷) بر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نازل کرد.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَعْجِيلَ عَافِيَتِكَ وَ صَبْراً عَلَى بَلِيَّتِكَ وَ خُرُوجاً مِنَ الدُّنْيَا إِلَى رَحْمَتِكَ

۱۲ – تَعْوِیذ پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز وَادِی الْقُرَی (۱۶۸)

(این تَعْوِیذ) برای هر خواسته‌ای مناسب است. هر که آن را بنویسد و به خویش آویزد در امان و پناه و حمایت و پوشش و نگهبانی حق خواهد بود و فرشتگان محافظ او: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. مالِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّراطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِراطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَ لَا الضَّالِّينَ – اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ ما بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا يَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ – شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلائِكَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ – هُوَ اللَّهُ الَّذِي لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ. هُوَ اللَّهُ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْماءُ الْحُسْنى يُسَبِّحُ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ – قُلِ اللَّهُمَّ مالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ – هُوَ اللَّهُ الَّذِي لا إِلهَ إِلَّا هُوَ – إِلهاً واحِداً أَحَداً فَرْداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَ لا وَلَداً وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبِّرْهُ تَكْبِيراً وَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا يُعْرَفُ لَهُ سَمِيٌّ وَ هُوَ الرَّجَاءُ وَ الْمُرْتَجَى وَ الْمُلْتَجَأُ وَ إِلَيْهِ الْمُشْتَكَى وَ مِنْهُ الْفَرَجُ وَ الرَّجَاءُ وَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الْجَلِيلَةِ الرَّفِيعَةِ عِنْدَكَ الْعَالِيَةِ الْمَنِيعَةِ الَّتِي اخْتَرْتَهَا لِنَفْسِكَ وَ اخْتَصَصْتَهَا لِذِكْرِكَ وَ مَنَعْتَهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ وَ أَفْرَدْتَهَا عَنْ كُلِّ شَيْءٍ دُونَكَ وَ جَعَلْتَهَا دَلِيلَةً عَلَيْكَ وَ سَبَباً إِلَيْكَ فَهِيَ أَعْظَمُ الْأَشْيَاءِ وَ أَجَلُّ الْأَقْسَامِ وَ أَفْخَرُ الْأَشْيَاءِ وَ أَكْبَرُ الْعَزَائِمِ وَ أَوْثَقُ الدَّعَائِمِ لَا تَرُدُّ دَاعِيَكَ بِهَا وَ لَا تُخَيِّبُ رَاجِيَكَ وَ الْمُتَوَسِّلَ إِلَيْكَ وَ لَا يَذِلُّ مَنِ اعْتَمَدَ عَلَيْكَ وَ لَا يُضَامُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْكَ وَ لَا يَفْتَقِرُ سَائِلُكَ وَ لَا يَنْقَطِعُ رَجَاءُ مُؤَمِّلِكَ وَ لَا تُخْفَرُ ذِمَّتُهُ وَ لَا تَضِيعُ حُرْمَتُهُ فَيَا مَنْ لَا يُعَانُ وَ لَا يُضَامُ وَ لَا يُغَالَبُ وَ لَا يُنَازَعُ وَ لَا يُقَاوَمُ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَ أَصْلِحْ لِي شُئُونِي كُلَّهَا وَ اكْفِنِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ عَافِنِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ احْفَظْنِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اسْتُرْنِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ قَرِّبْ جِوَارِي مِنْكَ فَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِاسْمِكَ الْجَلِيلِ الْعَظِيمِ تَوَسَّلْتُ وَ بِهِ تَعَلَّقْتُ وَ عَلَيْهِ اعْتَمَدْتُ وَ هُوَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى الَّتِي لَا انْفِصامَ لَهَا وَ لَا تَخْفِرْ ذِمَّتِي وَ لَا تَرُدَّ مَسْأَلَتِي وَ لَا تَحْجُبْ دَعْوَتِي وَ لَا تَنْقُصْ رَغْبَتِي وَ ارْحَمْ ذُلِّي وَ تَضَرُّعِي وَ فَقْرِي وَ فَاقَتِي فَمَا لِي رَجَاءٌ غَيْرُكَ وَ لَا أَمَلٌ سِوَاكَ وَ لَا حَافِظٌ إِلَّا أَنْتَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ أَنْتَ رَبُّ الْأَرْبَابِ وَ مَالِكُ الرِّقَابِ وَ صَاحِبُ الْعَفْوِ وَ الْعِقَابِ أَسْأَلُكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ الَّتِي انْفَرَدْتَ بِهَا أَنْ تُعْتِقَنِي مِنَ النَّارِ بِقُدْرَتِكَ وَ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ تَجْعَلَنِي مِنَ الْفَائِزِينَ عِنْدَكَ اللَّهُمَّ احْجُبْنِي بِسِتْرِكَ وَ اسْتُرْنِي بِعِزِّكَ وَ اكْنُفْنِي

بِحِفْظِکَ وَ احْفَظْنِی بِحِرْزِکَ وَ احْرُزْنِی فِی أَمْنِکَ وَ اعْصِمْنِی بِحِیَاطَتِکَ وَ حُطَّنِی بِعِزِّکَ وَ امْنَعْ مِنِّی بِقُوَّتِکَ وَ قَوِّنِی بِسُلْطَانِکَ وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَیَّ عَدُوّاً بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ - إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

۱۳ – دعایی مجرب در این زمینه به روایت اَنَس (بن مَالِک)

پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند: «کسی که هر صبح و عصر آن را به کار بندد، خداوند چهار فرشته بر او می‌گمارد که از پیش و پس و راست و چپ از او نگهبانی کننـد. او در امان خـدا خواهـد بود و اگر آفریدگان، جن و انس، تلاش کنند که او را زیان رساننـد، نخواهنـد توانست.» دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ خَیْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِی لَا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ سَمٌّ وَ لَا دَاءٌ بِسْمِ اللَّهِ أَصْبَحْتُ وَ عَلَی اللَّهِ تَوَکَّلْتُ بِسْمِ اللَّهِ عَلَی قَلْبِی وَ نَفْسِی بِسْمِ اللَّهِ عَلَی دِینِی وَ عَقْلِی بِسْمِ اللَّهِ عَلَی أَهْلِی وَ مَالِی بِسْمِ اللَّهِ عَلَی مَا أَعْطَانِی رَبِّی بِسْمِ اللَّهِ الَّذِی لَا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَیْءٌ فِی الْأَرْضِ وَ لا فِی السَّماءِ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّی لَا أُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ أَعَزُّ وَ أَجَلُّ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ عَزَّ جَارُکَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ لَا إِلَهَ غَیْرُکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسِی وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ سُلْطَانٍ شَدِیدٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیدٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ وَ مِنْ شَرِّ قَضَاءِ السَّوءِ وَ مِنْ کُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها إِنَّکَ عَلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ وَ أَنْتَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ حَفِیظٌ إِنَّ وَلِیِّیَ اللَّهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ

۱۴ – دعایی در همین زمینه

روایت است که پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آن را به یکی از یاران آموختند. وقتی حجاج (والی خون ریز عَبْدالْمَلِک بِنِ مَرْوَان) خواست او را بکشـد، این دعـا را خوانـد؛ شمشـیر زن او نتوانست آن صـحابی را بکشـد. دعا این است: یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ یَا مُحْیِیَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ یَا مَنْ لَا یَعْجَلُ لِأَنَّهُ لَا یَخَافُ الْفَوْتَ یَا دَائِمَ الثَّبَاتِ یَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ یَا مُحْیِیَ الْعِظَامِ الرَّمِیمِ الدَّارِسَاتِ بِسْمِ اللَّهِ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ وَ رَمَیْتُ کُلَّ مَنْ یُؤْذِینِی بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

۱۵ – دعایی دیگر روایت شده از حضرت رسول صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

عَبْداللَّه – ابوجَعْفَر حَمِید بَصْرِی – مردی نیشابوری به نام عَبْداللَّه – إِبْرَاهِیم ادهم – مُوسَی – فراء – مُحَمَّد بِن عَلی بِن أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام (معروف به ابْن احنفیه): پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند: (۱۷۲) «هر کس خدای را بدین نام‌ها بخواند خواسته‌اش را بر آورد.» نیز فرمودند: «اگر این نام‌ها را بر صفحه‌هایی آهنین بخوانند. به دستوری حق، نرم خواهد شد.» هم چنین فرمودند: «سوگند به آن که مرا به حق به پیامبری برانگیخت، اگر گرسنگی و تشنگی به کسی سخت فشار آورد، با خواندن این دعا آرامش می‌یابد و به حق فرستنده‌ی من به پیامبری، اگر کسی این دعا را بر کوهی بخواند که مانع رسیدن او به مقصد است، کوه – چنان که خواسته است – متلاشی می‌شود و راه هموار. سوگند به فرستنده‌ی من به پیامبری، اگر کسی این دعا را بر دیوانه‌ای بخواند، بهبود یابد و اگر بر بارداری که زادن بر او سخت است خوانده شود، خداوند آن را آسان خواهد فرمود.» نیز آن حضرت فرمودند: «اگر مردی این دعا را بخواند و شهری که خانه‌ی او در میان آن باشد آتش بگیرد، سرای او در آتش نخواهد سوخت و اگر کسی چهل شب جمعه این دعـا را بخوانـد، خداونـد همه‌ی گناهـان شخصـی او را می‌آمرزد؛ هر چنـد بـا مـادرش آمیخته باشـد! به فرستنده‌ی من به نبوت سوگنـد، هر غم زده‌ای این دعـا را بخوانـد غم دنیـا و آخرتش به رحمت حق زدوده خواهـد شـد. به فرسـتنده‌ی من به نبوت راستین سوگند، کسی این دعا را پیش از رفتن و دین فرمانروای ستمگری نمی‌خواند مگر آن که خداوند آن صاحب منصب را رام سازد و آسیبش را از وی بـاز دارد؛ إِنْ شَاءَ اللَّه.» دعـا این است: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا مَنِ احْتَجَبَ بِشُعَاعِ نُورِهِ عَنْ نَوَاظِرِ خَلْقِهِ یَا مَنْ تَسَرْبَلَ

بِالْجَلَالِ وَ الْعَظَمَةِ وَ اشْتَهَرَ بِالتَّجَبُّرِ فِی قُدْسِهِ یَا مَنْ تَعَالَی بِالْجَلَالِ وَ الْکِبْرِیَاءِ فِی تَفَرُّدِ مَجْدِهِ یَا مَنِ انْقَادَتِ الْأُمُورُ بِأَزِمَّتِهَا طَوْعاً لِأَمْرِهِ یَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرَضُونَ مُجِیبَاتٍ لِدَعْوَتِهِ یَا مَنْ زَیَّنَ السَّمَاءَ بِالنُّجُومِ الطَّالِعَةِ وَ جَعَلَهَا هَادِیَةً لِخَلْقِهِ یَا مَنْ أَنَارَ الْقَمَرَ الْمُنِیرَ فِی سَوَادِ اللَّیْلِ الْمُظْلِمِ بِلُطْفِهِ یَا مَنْ أَنَارَ الشَّمْسَ الْمُنِیرَةَ وَ جَعَلَهَا مَعَاشاً لِخَلْقِهِ وَ جَعَلَهَا مُفَرِّقَةً بَیْنَ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ بِعَظَمَتِهِ یَا مَنِ اسْتَوْجَبَ الشُّکْرَ بِنَشْرِ سَحَائِبِ نِعَمِهِ أَسْأَلُکَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَ مُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ وَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ وَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ أَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابِکَ أَوْ أَثْبَتَّهُ فِی قُلُوبِ الصَّافِّینَ الْحَافِّینَ حَوْلَ عَرْشِکَ فَتَرَاجَعَتِ الْقُلُوبُ إِلَی الصُّدُورِ عَنِ الْبَیَانِ بِإِخْلَاصِ الْوَحْدَانِیَّةِ وَ تَحْقِیقِ الْفَرْدَانِیَّةِ مُقِرَّةً لَکَ بِالْعُبُودِیَّةِ وَ إِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَسْأَلُکَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِی تَجَلَّیْتَ بِهَا لِلْکَلِیمِ عَلَی الْجَبَلِ الْعَظِیمِ فَلَمَّا بَدَا شُعَاعُ نُورِ الْحُجُبِ مِنْ بَهَاءِ الْعَظَمَةِ خَرَّتِ الْجِبَالُ مُتَدَکْدِکَةً لِعَظَمَتِکَ وَ جَلَالِکَ وَ هَیْبَتِکَ وَ خَوْفاً مِنْ سَطْوَتِکَ رَاهِبَةً مِنْکَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَسْأَلُکَ بِالاسْمِ الَّذِی فَتَقْتَ بِهِ رَتْقَ عَظِیمِ جُفُونِ عُیُونِ النَّاظِرِینَ الَّذِی بِهِ تَدْبِیرُ حِکْمَتِکَ وَ شَوَاهِدُ حُجَجِ أَنْبِیَائِکَ یَعْرِفُونَکَ بِفِطَنِ الْقُلُوبِ وَ أَنْتَ فِی غَوَامِضِ مُسَرَّاتِ سَرِیرَاتِ الْغُیُوبِ أَسْأَلُکَ بِعِزَّةِ ذَلِکَ الِاسْمِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّی وَ عَنْ أَهْلِ حُزَانَتِی وَ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ جَمِیعَ الْآفَاتِ وَ الْعَاهَاتِ وَ الْأَعْرَاضِ وَ الْأَمْرَاضِ وَ الْخَطَایَا وَ الذُّنُوبِ وَ الشَّکِّ وَ الشِّرْکِ وَ الْکُفْرِ وَ الشِّقَاقِ وَ النِّفَاقِ وَ الضَّلَالَةِ وَ الْجَهْلِ وَ الْمَقْتِ وَ الْغَضَبِ وَ الْعُسْرِ وَ الضِّیقِ وَ فَسَادِ الضَّمِیرِ وَ حُلُولِ النِّقْمَةِ وَ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَ غَلَبَةِ الرِّجَالِ إِنَّکَ سَمِیعُ الدُّعَاءِ لَطِیفٌ لِمَا تَشَاءُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ گویند: سَلْمَان فارسی رَحِمَهُ اللَّه گفت: پدر و مادرم فدایتان، یا رَسُول اللَّه! آیا این دعا را می‌توانم به مردم بیاموزم؟ فرمودند: «نه! نه! ای ابا عَبْدِاللَّه! نماز را رها خواهند کرد و به گناهان خواهند پرداخت و با خواندن این دعا خود و خانواده و همسایگان و اهل مسجد و شهرشان آمرزیده خواهند شد!» این دعا از چیزهایی است که خواندن آن در روز سه شنبه (ای)، به هنگام شدت سختی و به دنبال در خواست، به الهام شد. امید که با اجابت دعا به خواسته برسیم و به هدف نائل شویم و با رسیدن به مقصود، از حاسدان ایمن مانیم؛ إِنْ شَاءَ اللَّه تَعَالَی.

۱۶ – تَعْوِیذی مجرب نقل شده از پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

سَعْد بِن مُحَمَّد بِن الفراء – حُسَیْن بِن مُحَمَّد بِن الجواد (در زیارتگاه حضرت امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام، روز جمعه ۲۲ ج ۲، در جامعین) (۱۷۳) – سعید بِن أَبِی الفتح بِن الحَسَن قُمِّی (مقیم شهر واسِط): بیماری سختی دچار شدم که پزشکان را درمانده ساخت. پدرم مرا به بیمارستان برد. پزشکان و سرپرست ایشان گرد آمدند و در اندیشه شدند. همگی گفتند: این بیماری را جز خدا بهبود نمی‌بخشد. با دل شکسته و سینه‌ی به تنگ آمده بازگشتم. یکی از نوشته‌های پدرم رَحِمَهُ اللَّه را برداشتم؛ دیدم پشت آن نوشته بود: امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام از طریق پدران خویش از رسول گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نقل می‌کند که: «هر که دچار بیماری شد و در پی نماز صبح چهل بار این دعا را خواند: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ (تا آخر سوره‌ی حمد) حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ تَبَارَکَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخالِقِینَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ و بر محل درد دست کشید، خداوند متعال او را بهبود خواهد داد.» تا هنگام صبح صبر کردم با طلوع سپیده نماز گزاردم و همان جا نشستم. چهل مرتبه دعا را خواندم و بر محل درد دست کشیدم. خداوند آن درد را از من زدود. از بیم بازگشت درد، در جای خود نشستم. سه روز گذشت. پس از آن، به پدرم خبر دادم. خدای را سپاس گفت و موضوع را با یکی از پزشکان – که مسلمان نبود – مَطرح ساخت. طبیب به عیادت من آمد و خود بهبود را دید. داستان را بدو گفتم. شهادتین بر زبان آورد و مسلمانی شایسته شد.

۱۷ – دعای دیگر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

[فضیلت و پاداش این دعا]

ابْن عَبَّاس رَضِیَ اللَّهُ عَنْه گوید: به خدمت رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم رسیدم. حضرتش را خندان و شاد دیدم. گفتم: پدر و مادرم به فدایتان، ای رسول خدا! داستان چیست؟ فرمود: «فرزند عَبَّاس! جَبْرَئِیل بر من فرود آمد. او صحیفه‌ای به دست داشت که مرا و به ویژه امتم را بزرگ داشتی است. گفت: یا مُحَمَّد، این را بر گیر و بخوان و بزرگ دار که گنجی است از گنج‌های جهان واپسین. این دعایی است که خدا با احترام به تو و امتت هدیه داده است. گفتم: جَبْرَئِیلا، آن دعا چیست؟ گفت: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِیمِ وَ بِحَمْدِهِ – تا – سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْعَظِیم. گفتم: جَبْرَئِیل، پاداش خواننده‌ی این دعا چیست؟ پاسخ داد: یا مُحَمَّد، پاداشی را پرسیدی که جز خدا نمی‌داند. اگر دریاها مرکب شوند و درختان قلم و فرشتگان آسمان‌ها نویسنده و هزار برابر دنیا بنویسند، مرکب‌ها تمام می‌شود و قلم‌ها می‌شکنند و ده یک آن پاداش را نتوانند نوشت! یا مُحَمَّد، به خدایی که تو را به پیامبری راستین بر گزید، هیچ بنده‌ی مرد یا زنی این دعا را نمی‌خواند مگر آن که خداوند پاداش چهار پیامبر و چهار فرشته را برایش می‌نویسد، از پیامبران، تو – یا رَسُول اللَّهِ و عِیسَی و مُوسَی و إِبْرَاهِیم عَلَیْهِمُ السَّلَام و فرشتگان، من و إِسْرَافِیل و مِیکَائِیل و عِزْرَائِیل. یا مُحَمَّد، هر مرد و زنی این دعا را در دوره‌ی عمر بیست بار بخواند خداوند تبارک و تَعَالَی او را به آتش دوزخ کیفر نکند. اگر گناهانش به اندازه‌ی کف (موج) دریاها و دانه‌های باران و شمار ستارگان و سنگینی عرش و کرسی و لوح و قلم و ریگ‌ها و درختان و موی‌ها و پشم‌ها و مردم بهشت و دوزخ باشد، خداوند آنها را خواهد آمرزید و در برابر هر گناه، هزار حسنه خواهد داد! یا مُحَمَّد، اگر او اندوه و غم با بیماری و ناخوشی و عارضه و تشنگی و هراسی داشت و آن را سه بار خواند، خداوند حاجتش را بر می‌آورد و هر که در جایی باشد که از شیر و گرگ ترس داشت یا می‌خواست نزد قدرتمند ستمگری رود، پروردگار بزرگ هر بدی و ناخواسته‌ای و آفتی را به نیرو و خواست خویش از وی دور می‌دارد. هر که در جنگی یک بار این دعا را بخواند، خداوند نیروی هفتاد جنگ جو را بدو می‌دهد و هر که آن را بر درد سر و صورت یا شکم یا زخم چشم و مار و عقرب زدگی بخواند، خداوند همه را از او دور می‌سازد. یا مُحَمَّد، هر که این دعا را باور نداشته باشد از من بیزاری جسته است و هر که انکار کند برکت از وی دور می‌شود!» حَسَن بَصْرِی گفته است: پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بعد از کتاب خدا، دعایی بهتر از این برای امت خویش به یادگار نگذاشت! سُفْیَان (ثَوْرِی) گفته است: هر که حرمت این دعا را نشناسد، در خطر هلاکت است! پیامبر فرمود: «جَبْرَئِیلا، چرا این دعا از دیگر دعاها برتر شمرده شده است؟» گفت: «زیرا اسم اعظم خداوند در آن است. هر که آن را بخواند، حافظه و هوش و دانش و عمر و سلامتی بدنش چندین برابر می‌شود و خداوند عَزَّ و جَلَّ هفتاد آفت دنیایی و هفتصد آفت آخرتی از وی دور می‌سازد.» این پایان گونه‌ی نسخت پاداش این دعاست. سپاس خدای را!

گونه‌ی دیگر پاداش این دعا:

از امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام نقل است که: «پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: پشت مقام (إِبْرَاهِیم در مسجد الحرام) نماز می‌گزاردم که جَبْرَئِیل فرود آمد. بعد از نماز، برای امتم از خدا آمرزش خواستم. جَبْرَئِیل گفت: یا مُحَمَّد، می‌بینم خیلی نگران امت خودی؛ خدا با بندگان خویش مهربان است. پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به جَبْرَئِیل فرمود: برادرم، تو محبوب من و امت من ای. دعایی به من بیاموز تا امت من پس از من مرا با آن یاد کنند. جَبْرَئِیل گفت: یا مُحَمَّد، سفارش می‌کنم که بفرمایی امتت سه روز روشن (۱۷۴) هر ماه را روزه بدارند؛ سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را. هم چنین – یا مُحَمَّد – سفارش می‌کنم که امتت را فرمان دهی این دعا را بخوانند که نگه داران عرش پروردگار، آن را به برکت این دعا نگاه می‌دارند. من نیز به برکت آن است که بر زمین فرود می‌آیم و به آسمان می‌روم. این دعا بر درهای بهشت و حجره‌ها و ایوان‌ها و خانه‌های آن نوشته است و هم بدان درهای بهشت باز می‌گردد. با این دعا، آفریدگان به فرمان حق در روز رستاخیز گرد می‌آیند. هر کدام از پیروان تو این دعا را بخوانند، خداوند، به برکت آن، سختی گور را از او بر می‌دارد و از هراس بزرگ و آفت‌های دین و دنیا ایمنی می‌بخشد و هر که آن را

بخواند، خداوند از کیفر آتش رهایی‌اش می‌دهد. در اینجا، پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم از جَبْرَئِیل پاداش (خواندن) دعا را پرسید. او پاسخ داد: یا مُحَمَّد، چیزی پرسیدی که شرح آن را نمی‌توانم و اندازه‌اش را جز خدا نمی‌داند. یا مُحَمَّد، اگر درختان جهان قلم شوند و دریاها مرکب و همه‌ی آفریدگان نویسنده، پاداش خواننده‌ی این دعا را نمی‌توانند نوشت. هر برده‌ای آن را بخواند و آزادی خویش را بخواهد، خداوند او را آزادی و از بندگی و غلامی رهایی خواهد داد. هر غم زده‌ای آن را بخواند، خداوند اندوه و غم را از او خواهد زدود. هر حاجت مندی آن را بخواند، خداوند – إِنْ شَاءَ اللَّه – حاجت او را در دنیا و آخرت برخواهد آورد و مرگ بی‌هنگام و هراس در قبر و تنگ دستی در دنیا را از وی دور خواهد داشت و در قیامت چهره خندان به شفاعتش خواهد رساند و به برکت دعا، به خانه‌ی امن (دارالسلام) در خواهد آورد و در کوشک‌های بهشتی مسکن خواهد داد و از پوشاک فرسوده ناشدنی بهشت خواهد پوشاند. هر که این دعا را روزه دار بخواند، خداوند پاداش جَبْرَئِیل و مِیکَائِیل و إِسْرَافِیل و عِزْرَائِیل و إِبْرَاهِیم خَلِیل و موسای کَلِیم و عِیسَی و پیامبر خاتم را که درود خداوند بر همگی آنها باد بدو خواهد داد! رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: من از افزونی ثواب‌هایی که جَبْرَئِیل برای خواننده‌ی این دعا بر شمرد، به شگفت آمدم. جَبْرَئِیل افزود: یا مُحَمَّد، هر یک از پیروان تو، یک بار در زندگی، این دعا را بخواند، خداوند در روز قیامت، او را با چهره‌ای به تابناکی ماه شب چهاردهم بر می‌انگیزد. مردم خواهند گفت: این کیست؟ آیا پیامبر است؟ فرشتگان خواهند گفت که: او نه پیامبر است و نه فرشته؛ او بنده‌ای از بندگان خدای متعال و از آدمی زادگان است که در زندگی خویش یک بار این دعا را خوانده است و خداوند این کرامت را بدو ارزانی داشته است. آن گاه جَبْرَئِیل به پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم گفت: یا مُحَمَّد، هر که این دعا را پنج بار بخواند، هنگام رستاخیر، من با اسبی بهشتی کنار گور او ایستاده خواهم بود تا (بر خیزد و) بر آن اسب سوار شود و جز در سرای نعمت (دارالنعیم) فرود نخواهد آمد؛ جاوید جاودان و بی‌حساب؛ در کنار إِبْرَاهِیم عَلَیْهِ السَّلَام و در کنار مُحَمَّد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم! من برای خواننده‌ی این دعا، زن یا مرد، پذیرفتارم که خدای متعال کیفرش نکند؛ هر چند گناهانش بیش از کف‌های دریا و قطره‌های باران و برگ درختان و شمار بهشتیان و دوزخیان باشد. خداوند فرمان می‌دهد برای خواننده‌ی این دعا یک حج نیکو و یک عَمْرَه‌ی پذیرفته بنویسند. یا مُحَمَّد، هر که به هنگام خواب پنج بار این دعا را بخواند، تو را در خواب می‌بیند که به بهشت وعده‌اش می‌دهی. هر که گرسنه یا تشنه باشد و خوردنی و آشامیدنی نیابد یا بیمار باشد و این دعا را بخواند، خدای متعال به برکت دعا مشکلش را آسان می‌سازد و آب و غذایش می‌دهد و خواسته‌های دنیا و آخرتش را بر می‌آورد. هر مال باخته یا برده گریخته‌ای برخیزد و وضو بسازد و دو یا چهار رکعت بگزارد و در هر کدام یک سوره‌ی حمد و دو سوره‌ای اخلاص بخواند و پس از سلام این دعا را بخواند و نوشته را پیش رو یا زیر سر بگذارد، خداوند – إِنْ شَاءَ اللَّه – به برکت این دعا، شرق و غرب را به هم می‌پیوندد و گریخته را باز می‌آورد و اگر از دشمن می‌ترسد و این دعا را بر خویش بخواند، خداوند او را در حصار محکمی قرار می‌دهد و دشمنانش بر او دسترس نخواهند داشت. هر بنده‌ای وام داری آن را بخواند وامش را خواهد توخت و إِنْ شَاءَ اللَّه، پرداخت کننده‌ای فراهم خواهد ساخت. (و هر که آن را بر بیماری بخواند، خداوند به برکت آن بهبودش خواهد داد). اگر بنده‌ای با ایمان خالص به خدای بزرگ آن را بر کوهی بخواند، به دستوری خدای متعال، آن کوه به جنبش خواهد آمد و هر که با نیت پاک بر آب بخواند، آب سخت خواهد شد. از این همه ویژگی که بر این دعا گفتم شگفتی مکن که اسم اعظم خداوند در آن است. اگر خواننده‌ای آن را خواند و فرشتگان و جن و انس آن را شنیدند، برای وی دعا می‌کنند و خدای متعال دعایشان را خواهد پذیرفت و همه‌ی این به برکت خداوند و به برکت این دعاست. هر که خدا و پیامبرش را باور دارد، باید که دلش را به آن چه درباره‌ی این دعا گفته شد سره کند که خداوند هر که را بخواهد بی‌حساب می‌بخشد. هر که آن را نگاه داشت یا نوشت، بر هیچ مسلمانی دریغ نکند.» پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: در هر نبردی این دعا را خواندم، به برکت آن، بر دشمنانم پیروز شدم. هم چنین فرمود: «هر که این دعا را بخواند در چهره‌اش نور اولیا خواهد بود و هر سختی برایش آسان و هر آسانی شدنی خواهد گردید.» حَسَن بَصْرِی

گوید: من در ارزش این دعا چیزهایی شنیده‌ام که نمی‌توانم شرح دهم. اگر خواننده‌ی آن پا بر زمین کوبد، زمین خواهد جنبید! سُفْیان ثَوْری گوید: وای بر آن که ارزش این دعا را نداند! هر که ارزش و احترام آن را دانست خداوند بزرگ هر سختی را از او باز خواهد داشت و هر مشکلی را آسان خواهد ساخت و هر ناخواسته‌ای را باز خواهد داشت و هر بدی را دور خواهد ساخت و از هر بیماری و حادثه‌ای نجاتش خواهد داد و غم و اندوه را از او خواهد زدود. آن را بیاموزید و فرا دهید که خیر فراوان در آن است! این دعای یاد شده دومین دعا در این کتاب است: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ (سه بار) سُبْحَانَهُ مِنْ إِلَهٍ مَا أَمْلَكَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيكٍ مَا أَقْدَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيرٍ مَا أَعْظَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَجَلَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَلِيلٍ مَا أَمْجَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَاجِدٍ مَا أَرْأَفَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَءُوفٍ مَا أَعَزَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَزِيزٍ مَا أَكْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَقْدَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيمٍ مَا أَعْلَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَالٍ مَا أَسْنَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَنِيٍّ مَا أَبْهَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَهِيٍّ مَا أَنْوَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنِيرٍ مَا أَظْهَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرٍ مَا أَخْفَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ خَفِيٍّ مَا أَعْلَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَلِيمٍ مَا أَخْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ خَبِيرٍ مَا أَكْرَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَرِيمٍ مَا أَلْطَفَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ لَطِيفٍ مَا أَبْصَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْمَعَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَمِيعٍ مَا أَحْفَظَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَفِيظٍ مَا أَمْلَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيٍّ مَا أَوْفَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَفِيٍّ مَا أَغْنَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ غَنِيٍّ مَا أَعْطَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعْطٍ مَا أَوْسَعَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاسِعٍ مَا أَجْوَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَوَادٍ مَا أَفْضَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُفْضِلٍ مَا أَنْعَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْعِمٍ مَا أَسْيَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَيِّدٍ مَا أَرْحَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ مَا أَشَدَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَقْوَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَوِيٍّ مَا أَحْكَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَبْطَشَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاطِشٍ مَا أَقْوَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَيُّومٍ مَا أَحْمَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَدْوَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ دَائِمٍ مَا أَبْقَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَفْرَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَرْدٍ مَا أَوْحَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاحِدٍ مَا أَصْمَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ صَمَدٍ مَا أَمْلَكَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا أَوْلَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَلِيٍّ مَا أَعْظَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَكْمَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَامِلٍ مَا أَتَمَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ تَامٍ مَا أَعْجَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَجِيبٍ مَا أَفْخَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاخِرٍ مَا أَبْعَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَعِيدٍ مَا أَقْرَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَرِيبٍ مَا أَمْنَعَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَانِعٍ مَا أَغْلَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ غَالِبٍ مَا أَعْفَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَفُوٍّ مَا أَحْسَنَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُحْسِنٍ مَا أَجْمَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَمِيلٍ مَا أَقْبَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِلٍ مَا أَشْكَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَكُورٍ مَا أَغْفَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ غَفُورٍ مَا أَكْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَجْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَبَّارٍ مَا أَدْيَنَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ دَيَّانٍ مَا أَقْضَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاضٍ مَا أَمْضَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَاضٍ مَا أَنْفَذَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذٍ مَا أَرْحَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ مَا أَخْلَقَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقٍ مَا أَقْهَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَمْلَكَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيكٍ مَا أَقْدَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَادِرٍ مَا أَرْفَعَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَفِيعٍ مَا أَشْرَفَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَرِيفٍ مَا أَرْزَقَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَازِقٍ مَا أَقْبَضَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِضٍ مَا أَبْسَطَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاسِطٍ مَا أَهْدَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ هَادٍ مَا أَصْدَقَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَبْدَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَادِئٍ مَا أَقْدَسَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قُدُّوسٍ مَا أَطْهَرَهُ [مَا أَطْهَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرٍ [مِنْ طَاهِرٍ] مَا أَزْكَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ زَكِيٍّ مَا أَبْقَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَعْوَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَوَّادٍ [مُعِيدٍ] مَا أَفْطَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاطِرٍ مَا أَرْعَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَاعٍ مَا أَعْوَنَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعِينٍ مَا أَوْهَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَهَّابٍ مَا أَتْوَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ تَوَّابٍ مَا أَسْخَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَخِيٍّ مَا أَبْصَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَلِيمٍ مَا أَشْفَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَافٍ مَا أَنْجَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْجٍ مَا أَبَرَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَارٍّ مَا أَطْلَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ طَالِبٍ مَا أَدْرَكَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُدْرِكٍ مَا أَشَدَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَعْطَفَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَعَطِّفٍ مَا أَعْدَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَادِلٍ مَا أَتْقَنَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتْقِنٍ مَا أَحْكَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَكْفَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَفِيلٍ مَا أَشْهَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَهِيدٍ مَا أَحْمَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْعَظِيمُ وَ بِحَمْدِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ دَافِعِ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَ هُوَ حَسْبِي وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ سُفْيَان ثَوْری گوید: وای بر آن که احترام این دعا را نداند که هر که ارزش و حرمت آن را دانست، خداوند متعال هر ناهمواری و هر سختی و آفت و بیماری و اندوه را (به برکت آن) از وی خواهد زدود! آن را بیاموزید و فرا دهید که برکت و خیر فراوان دنیا و آخرت در آن است؛ إِنْ شَاءَ اللَّه.

۱۸ – دعایی که جَبْرَئیل به پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آموخت

در یک کتاب قدیمی - که تاریخ نوشتنش به بیش از ۲۰۰ سال پیش از سال ۶۵۰ (معادل حدود سال ۴۵۰ هجری) باز می گردد چنین خواندم: جَبْرَئِیل همراه مِیکَائِیل و إِسْرَافِیل که درود حق بر آنها باد نزد پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آمدند و گفتند: «یا رَسُول اللَّهِ، خداوند متعال شما و امتان را با این کلمات در دنیا و آخرت، بزرگی داد. خوشا بر شما و امت و بر هر که خداوند بزرگ او را توفیق خواندن این دعا بدهد که بس بزرگ و شکوه‌مند است و از گنج‌های عرش! نام‌های پروردگار جَلَّ جَلَالُه در آن است که با همه‌ی آنها همه‌ی آفریدگان را آفرید و آسمانیان و زمینیان و بهشت و دوزخ و خورشید و ماه و ستارگان و کوه‌ها را و همه‌ی جنبندگان و جان داران و ددان و درختان خشکی و دریا را و همه‌ی جنبندگان و جان داران و ددان و درختان خشکی و دریا را و همه‌ی آفریده‌های شگفت دریاها را که جز آفریننده‌شان آنها را نمی‌شناسد. این دعا را جز به شایستگان امت خود میاموزید که فرمان حق متعال چنین رفته است که خواسته‌ی هر که آن را یک بار بخواند، بر آورد.» (اینک) متن دعا: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی إِذَا ذُکِرَتَ بِهِ تَزَعْزَعَتْ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَ انْشَقَّتْ مِنْهُ الْأَرَضُونَ وَ تَقَطَّعَتْ مِنْهُ السَّحَابُ وَ تَصَدَّعَتْ مِنْهُ الْجِبَالُ وَ جَرَتْ مِنْهُ الرِّیَاحُ وَ انْتَقَصَتْ مِنْهُ الْبِحَارُ وَ اضْطَرَبَتْ مِنْهُ الْأَمْوَاجُ وَ غَارَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ وَ وَجِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوبُ وَ زَلَّتْ مِنْهُ الْأَقْدَامُ وَ صَمَّتْ مِنْهُ الْآذَانُ وَ شَخَصَتْ مِنْهُ الْأَبْصَارُ وَ خَشَعَتْ مِنْهُ الْأَصْوَاتُ وَ خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَ قَامَتْ لَهُ الْأَرْوَاحُ وَ سَجَدَتْ لَهُ الْمَلَائِکَةُ وَ سَجَّتْ لَهُ وَ ارْتَعَدَتْ لَهُ الْفَرَائِصُ وَ اهْتَزَّ لَهُ الْعَرْشُ وَ دَانَتْ لَهُ الْخَلَائِقُ وَ بِالاسْمِ الَّذِی وُضِعَ عَلَی الْجَنَّةِ فَأُزْلِفَتْ وَ عَلَی الْجَحِیمِ فَسُعِّرَتْ وَ عَلَی النَّارِ فَتَوَقَّدَتْ وَ عَلَی السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَ قَامَتْ بِلَا عَمَدٍ وَ لَا سَنَدٍ وَ عَلَی النُّجُومِ فَتَزَیَّنَتْ وَ عَلَی الشَّمْسِ فَأَشْرَقَتْ وَ عَلَی الْقَمَرِ فَأَنَارَ وَ أَضَاءَ وَ عَلَی الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَ عَلَی الْجِبَالِ فَأَرْسَتْ وَ عَلَی الرِّیَاحِ فَذَرَتْ وَ عَلَی السَّحَابِ فَأَمْطَرَتْ وَ عَلَی الْمَلَائِکَةِ فَسَبَّحَتْ وَ عَلَی الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ فَأَجَابَتْ وَ عَلَی الطَّیْرِ وَ النَّمْلِ فَتَکَلَّمَتْ وَ عَلَی اللَّیْلِ فَأَظْلَمَ وَ عَلَی النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ وَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ فَسَبَّحَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی اسْتَقَرَّتْ بِهِ الْأَرَضُونَ عَلَی قَرَارِهَا وَ الْجِبَالُ عَلَی أَمَاکِنِهَا وَ الْبِحَارُ عَلَی حُدُودِهَا وَ الْأَشْجَارُ عَلَی عُرُوقِهَا وَ النُّجُومُ عَلَی مَجَارِیهَا وَ السَّمَاوَاتُ عَلَی بِنَائِهَا وَ حَمَلَتِ الْمَلَائِکَةُ عَرْشَ الرَّحْمَنِ بِقُدْرَةِ رَبِّهَا وَ بِالاسْمِ الْقُدُّوسِ الْقَدِیمِ الْمُتَقَدِّمِ الْمُخْتَارِ الْجَبَّارِ الْمُتَکَبِّرِ الْکَبِیرِ الْمُتَعَظِّمِ الْعَزِیزِ الْمُهَیْمِنِ الْمَلِکِ الْمُقْتَدِرِ الْقَدِیرِ الْقَادِرِ الْحَمِیدِ الْمَجِیدِ الصَّمَدِ الْمُتَوَحِّدِ الْمُتَفَرِّدِ الْکَبِیرِ الْمُتَعَظِّمِ الْمُتَعَالِ وَ بِالاسْمِ الْمَخْزُونِ الْمَکْنُونِ فِی عِلْمِهِ الْمُحِیطِ بِعَرْشِهِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُبَارَکِ الْقُدُّوسِ السَّلَامِ الْمُؤْمِنِ الْمُهَیْمِنِ الْعَزِیزِ الْجَبَّارِ الْمُتَکَبِّرِ الْخَالِقِ الْبَارِئِ الْمُصَوِّرِ الْأَوَّلِ الْآخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الْکَائِنِ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَ الْمُکَوِّنِ لِکُلِّ شَیْءٍ وَ الْکَائِنِ بَعْدَ فَنَاءِ کُلِّ شَیْءٍ لَمْ یَزَلْ وَ لَا یَزَالُ وَ لَا یَفْنَی وَ لَا یَتَغَیَّرُ نُورٌ فِی نُورٍ وَ نُورٌ عَلَی نُورٍ وَ نُورٌ فَوْقَ کُلِّ نُورٍ وَ نُورٌ یُضِیءُ بِهِ کُلُّ نُورٍ وَ بِالاسْمِ الَّذِی سَمَّی بِهِ نَفْسَهُ وَ اسْتَوَی بِهِ عَلَی الْعَرْشِ فَاسْتَقَرَّ بِهِ عَلَی کُرْسِیِّهِ وَ خَلَقَ بِهِ مَلَائِکَتَهُ وَ سَمَاوَاتِهِ وَ أَرْضَهُ وَ جَنَّتَهُ وَ نَارَهُ وَ ابْتَدَعَ بِهِ خَلْقَهُ وَاحِداً أَحَداً فَرْداً صَمَداً کَبِیراً مُتَکَبِّراً عَظِیماً مُتَعَظِّماً عَزِیزاً مَلِیکاً مُقْتَدِراً قُدُّوساً مُتَقَدِّساً - لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ وَ بِالاسْمِ الَّذِی لَمْ یَکْتُبْهُ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ صَدَقَ الصَّادِقُونَ وَ کَذَبَ الْکَاذِبُونَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی هُوَ مَکْتُوبٌ فِی رَاحَةِ مَلَکِ الْمَوْتِ الَّذِی إِذَا نَظَرَتْ إِلَیْهِ الْأَرْوَاحُ تَطَایَرَتْ وَ بِالاسْمِ الَّذِی هُوَ مَکْتُوبٌ عَلَی سُرَادِقِ عَرْشِهِ مِنْ نُورٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَ بِالاسْمِ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ بِالاسْمِ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَ بِالاسْمِ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَ بِالاسْمِ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْجَلَالِ وَ بِالاسْمِ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْعِزِّ وَ بِالاسْمِ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْجَمَالِ الْخَالِقِ الْبَاعِثِ النَّصِیرِ رَبِّ الْمَلَائِکَةِ الثَّمَانِیَةِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ وَ بِالاسْمِ الْأَکْبَرِ وَ بِالاسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْمُحِیطِ بِمَلَکُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَ أَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَ سُجِّرَتْ بِهِ الْبِحَارُ وَ نُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَ بِالاسْمِ الَّذِی قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَ الْکُرْسِیُّ وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمُقَدَّسَاتِ الْمَخْزُونَاتِ الْمَکْنُونَاتِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَهُ وَ بِالاسْمِ الَّذِی کُتِبَ عَلَی وَرَقِ الزَّیْتُونِ فَأُلْقِیَ بِهِ فِی النَّارِ فَلَمْ یَحْتَرِقْ وَ بِالاسْمِ الَّذِی مَشَی بِهِ الْخَضِرُ عَلَی الْمَاءِ فَلَمْ یَبْتَلَّ قَدَمَاهُ وَ بِالاسْمِ الَّذِی تُفَتَّحُ بِهِ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَ بِهِ یُفْرَقُ کُلُّ أَمْرٍ حَکِیمٍ وَ بِالاسْمِ الَّذِی ضَرَبَ بِهِ مُوسَی بِعَصَاهُ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَکَانَ کُلُّ فِرْقٍ کَالطَّوْدِ الْعَظِیمِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی کَانَ عِیسَی ابْنُ مَرْیَمَ یُحْیِی بِهِ الْمَوْتَی وَ یُبْرِئُ بِهِ الْأَکْمَهَ وَ الْأَبْرَصَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِی یَدْعُو بِهَا جَبْرَائِیلُ وَ إِسْرَافِیلُ وَ مِیکَائِیلُ وَ عِزْرَائِیلُ وَ حَمَلَةُ الْعَرْشِ وَ الْکَرُوبِیُّونَ وَ مَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْمَلَائِکَةِ وَ الرُّوحَانِیُّونَ الصَّافُّونَ الْمُسَبِّحُونَ وَ بِأَسْمَائِهِ الَّتِی لَا تَنْسَی وَ بِوَجْهِهِ الَّذِی لَا یَبْلَی وَ بِنُورِهِ الَّذِی لَا یُطْفَی وَ بِعِزَّتِهِ الَّتِی لَا تُرَامُ

وَ بِقُدْرَتِهِ الَّتِی لَا تُضَامُ وَ بِمُلْكِهِ الَّذِی لَا یَزُولُ وَ بِسُلْطَانِهِ الَّذِی لَا یَتَغَیَّرُ وَ بِالْعَرْشِ الَّذِی لَا یَتَحَرَّكُ وَ بِالْكُرْسِیِّ الَّذِی لَا یَزُولُ وَ بِالْعَیْنِ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ بِالْیَقْظَانِ الَّذِی لَا یَسْهُو وَ بِالْحَیِّ الَّذِی لَا یَمُوتُ وَ بِالْقَیُّومِ الَّذِی لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ وَ بِالاسْمِ الَّذِی تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَ الْأَرَضُونَ بِأَطْرَافِهَا وَ الْبِحَارُ بِأَمْوَاجِهَا وَ الْحِیتَانُ فِی بِحَارِهَا وَ الْأَشْجَارُ بِأَغْصَانِهَا وَ النُّجُومُ بِزِینَتِهَا وَ الْوُحُوشُ فِی قِفَارِهَا وَ الطُّیُورُ فِی أَوْكَارِهَا وَ النَّحْلُ فِی أَحْجَارِهَا وَ النَّمْلُ فِی مَسَاكِنِهَا وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ فِی أَفْلَاكِهِمَا وَ كُلُّ شَیْءٍ یُسَبِّحُ بِحَمْدِ رَبِّهِ فَسُبْحَانَهُ یُمِیتُ الْخَلَائِقَ وَ لَا یَمُوتُ مَا أَبْیَنَ نُورَهُ وَ أَكْرَمَ وَجْهَهُ وَ أَجَلَّ ذِكْرَهُ وَ أَقْدَسَ قُدْسَهُ وَ أَحْمَدَ حَمْدَهُ وَ أَنْفَذَ أَمْرَهُ وَ أَقْدَرَ قُدْرَتَهُ عَلَی مَا یَشَاءُ وَ أَنْجَزَ وَعْدَهُ تَعَالَی عَمَّا یَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِیراً لَیسَ لَهُ شَبِیهٌ وَ لَیْسَ كَمِثْلِهِ شَیْءٌ - لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ تَبارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعالَمِینَ [أَحْسَنُ الْخَالِقِینَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی قَرَّبَ بِهِ مُحَمَّداً صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ حَتَّی جَاوَزَ سِدْرَةَ الْمُنْتَهَی فَكَانَ مِنْهُ كَقَابِ قَوْسَیْنِ أَوْ أَدْنی وَ بِالاسْمِ الَّذِی جَعَلَ النَّارَ عَلَی إِبْرَاهِیمَ بَرْداً وَ سَلَاماً وَ وَهَبَ لَهُ مِنْ رَحْمَتِهِ إِسْحَاقَ وَ بِرَحْمَتِهِ الَّذِی أُوتِیَ بِهَا یَعْقُوبُ الْقَمِیصَ فَ أَلْقاهُ عَلی وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِیراً - وَ بِالاسْمِ الَّذِی یُنْشِئُ السَّحابَ الثِّقالَ. وَ یُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلائِكَةُ مِنْ خِیفَتِهِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی كُشِفَ بِهِ ضُرُّ أَیُّوبَ وَ اسْتَجَابَ بِهِ لِیُونُسَ عَلَیْهِ السَّلَامُ فِی ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ وَ بِالاسْمِ الَّذِی وَهَبَ لِزَكَرِیَّا یَحْیَی نَبِیّاً عَلَیْهِ السَّلَامُ وَ أَنْعَمَ عَلَی عَبْدِهِ عِیسَی ابْنِ مَرْیَمَ عَلَیْهِ السَّلَامُ إِذْ عَلَّمَهُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ - وَ جَعَلَهُ نَبِیّاً مُبَارَكاً مِنَ الصَّالِحِینَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ جَبْرَائِیلُ فِی الْمُقَرَّبِینَ وَ دَعَاكَ بِهِ مِیكَائِیلُ وَ إِسْرَافِیلُ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُمْ وَ كُنْتَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ قَرِیباً مُجِیباً وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِی اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِی الْبَیْتِ الْمَعْمُورِ وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِی لِوَاءِ الْحَمْدِ الَّذِی أَعْطَیْتَهُ نَبِیَّكَ مُحَمَّداً صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ وَعَدْتَهُ الْحَوْضَ وَ الشَّفَاعَةَ وَ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِی فِی الْحِجَابِ عِنْدَكَ لَا یُضَامُ الْحِجَابُ عَرْشَكَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِی تَطْوِی بِهِ السَّمَاوَاتِ كَطَیِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ وَ بِاسْمِكَ الَّذِی تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَ تَعْفُو عَنِ السَّیِّئَاتِ وَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیمِ أَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَ بِمَا تَوَارَتْ بِهِ الْحُجُبُ مِنْ نُورِكَ وَ بِمَا اسْتَقَلَّ بِهِ الْعَرْشُ مِنْ بَهَائِكَ یَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ وَ إِبْرَاهِیمَ وَ إِسْمَاعِیلَ وَ إِسْحَاقَ وَ یَعْقُوبَ وَ یُوسُفَ وَ الْأَسْبَاطِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِمْ یَا رَبَّ جَبْرَائِیلَ وَ مِیكَائِیلَ وَ إِسْرَافِیلَ وَ عِزْرَائِیلَ وَ رَبَّ النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ وَ مُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِیلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ الْعَظِیمِ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَكَ [نَفْسَكَ بِهِ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِی كِتَابٍ مِنْ كُتُبِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَكَ یَا وَهَّابَ الْعَطَایَا یَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ وَ طَارِدَ الْعُسْرِ مِنَ الْعَسِیرِ كُنْ شَفِیعِی إِلَیْكَ إِذْ كُنْتَ دَلِیلِی عَلَیْكَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی یُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ - وَ یُبْطِلَ الْباطِلَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی یُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلائِكَةُ مِنْ خِیفَتِهِ وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَی أَجْنِحَةِ الْكَرُوبِیِّینَ وَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِی تُحْیِی بِهَا الْعِظَامَ وَ هِیَ رَمِیمٌ وَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ عِیسَی ابْنُ مَرْیَمَ وَ بِأَسْمَائِكَ الْمَكْتُوبَاتِ عَلَی عَصَا مُوسَی وَ بِاسْمِكَ الَّذِی تَكَلَّمَ بِهِ مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَامُ عَلَی سَحَرَةِ مِصْرَ فَأَوْحَیْتَ إِلَیْهِ لا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلی وَ بِأَسْمَائِكَ الْمَنْقُوشَاتِ عَلَی خَاتَمِ سُلَیْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَیْهِ السَّلَامُ الَّتِی مَلَكَ بِهَا الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ وَ الشَّیَاطِینَ وَ أَذَلَّ بِهَا إِبْلِیسَ وَ جُنُودَهُ وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِی نَجَا بِهَا إِبْرَاهِیمُ عَلَیْهِ السَّلَامُ مِنْ نَارِ نُمْرُودَ وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِی رُفِعَ بِهَا إِدْرِیسُ مَكاناً عَلِیًّا وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمَكْتُوبَاتِ عَلَی جَبْهَةِ إِسْرَافِیلَ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمَكْتُوبَاتِ عَلَی دَارِ قُدْسِهِ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ دَعَا اللَّهَ بِهِ نَبِیٌّ مُرْسَلٌ أَوْ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ أَوْ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِی شَیْءٍ مِنْ كُتُبِهِ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ مَخْزُونٌ فِی عِلْمِهِ وَ بِأَسْمَائِهِ الْمَكْتُوبَاتِ فِی اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقَ بِهِ جِبِلَّاتِ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ وَ بِاسْمِ اللَّهِ الْأَكْبَرِ الْكَبِیرِ الْأَجَلِّ الْجَلِیلِ الْأَعَزِّ الْعَزِیزِ الْأَعْظَمِ الْعَظِیمِ وَ بِأَسْمَائِهِ كُلِّهَا الَّتِی إِذَا ذُكِرَ بِهَا ذَلَّتْ فَرَائِصُ مَلَائِكَتِهِ وَ سَمَائِهِ وَ أَرْضِهِ وَ جَنَّتِهِ وَ نَارِهِ وَ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ الَّذِی عَلَّمَهُ آدَمَ فِی جَنَّاتِ عَدْنٍ وَ صَلَّی اللَّهُ وَ مَلَائِكَتُهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَلَی جَمِیعِ أَنْبِیَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ اللَّهُمَّ فَبِحُرْمَةِ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَ بِحُرْمَةِ تَفْسِیرِهَا فَإِنَّهُ لَا یَعْلَمُ تَفْسِیرَهَا غَیْرُكَ أَنْ تَسْتَجِیبَ دُعَائِی وَ ارْحَمْ تَضَرُّعِی وَ أَدْخِلْنِی فِی عِبادِكَ الصَّالِحِینَ وَ آتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَ فِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ مَا بَیْنَهُمَا مَغْفِرَةً وَ رَحْمَةً - وَ قِنا عَذابَ النَّارِ وَ تَوَفَّنا مَعَ الْأَبْرارِ - وَ لا تُخْزِنا یَوْمَ الْقِیامَةِ إِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْمِیعادَ وَ تَرَی الْمَلائِكَةَ حَافِّینَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ یُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ قُضِیَ بَیْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَ قِیلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ این دعایی است که خواندن آن در کارهای مهم و گرفتاری‌ها به من الهام شد و از خداوند اجابت‌های بی‌درنگ و عنایت‌ها دیدم و در خواب پس از نیم روز، ایمنی از بلا و اجابت خواسته (به من) نمایانده شد

(۱۹۰) و چنان بود که در خواب نمودند.

۱۹ - دعای دیگری نیز که جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام به پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَسَلَّم آموخت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا جَمَالَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا عِمَادَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ یَا غَوْثَ الْمُسْتَغِیثِینَ یَا مُنْتَهَی رَغْبَةِ الرَّاغِبِینَ وَ الْمُفَرِّجَ عَنِ الْمَکْرُوبِینَ وَ الْمُرَوِّحَ عَنِ الْمَهْمُومِینَ وَ مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ وَ کَاشِفَ السُّوءِ وَ أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ إِلَهَ الْعَالَمِینَ وَ مُنْزَلًا بِهِ کُلُّ حَاجَةٍ یَا أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَفْعَلْ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ

۲۰ - دعای دیگر به روایت اَنَس بِن مَالِک از پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَسَلَّم از جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام

(جَبْرَئِیل) فضیلت‌های بسیار برای این دعا گفته است که من به رعایت اختصار از آن صرف نظر می‌کنم؛ چه هدف خود دعاست. (نامش دعای قدح است): بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ بِاسْمِهِ الْمُبْتَدَإِ رَبِّ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَی لَا غَایَةَ لَهُ وَ لَا مُنْتَهَی رَبِّ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ الْعُلَی الرَّحْمنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ وَ ما بَیْنَهُما وَ ما تَحْتَ الثَّری وَ إِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ یَعْلَمُ السِّرَّ وَ أَخْفی اللَّهُ عَظِیمُ الْآلَاءِ دَائِمُ النَّعْمَاءِ قَاهِرُ الْأَعْدَاءِ [رَحِیمٌ بِخَلْقِهِ عَاطِفٌ بِرِزْقِهِ مَعْرُوفٌ بِلُطْفِهِ عَادِلٌ فِی حُکْمِهِ عَالِمٌ فِی مُلْکِهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ رَحِیمُ الرُّحَمَاءِ عَالِمُ الْعُلَمَاءِ صَاحِبُ الْأَنْبِیَاءِ غَفُورُ الْغُفَرَاءِ قَادِرٌ عَلَی مَا یَشَاءُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِکِ الْوَاحِدِ الْحَمِیدِ ذِی الْعَرْشِ الْمَجِیدِ الْفَعَّالِ لِمَا یُرِیدُ رَبِّ الْأَرْبَابِ وَ مُسَبِّبِ الْأَسْبَابِ وَ سَابِقِ الْأَسْبَاقِ وَ رَازِقِ الْأَرْزَاقِ وَ خَالِقِ الْأَخْلَاقِ قَادِرٍ عَلَی مَا یَشَاءُ مُقَدِّرِ الْمَقْدُورِ وَ قَاهِرِ الْقَاهِرِینَ وَ عَادِلٍ فِی یَوْمِ النُّشُورِ إِلَهِ الْآلِهَةِ یَوْمَ الْوَاقِعَةِ رَحِیمٍ غَفُورٍ حَلِیمٍ شَکُورٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّبِّ الْعَظِیمِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِکِ الرَّحِیمِ الْأَوَّلِ الْقَدِیمِ خَالِقِ الْعَرْشِ وَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ قَابِلُ التَّوْبَةِ شَکُورٌ حَلِیمٌ الْعَزِیزُ الرَّحِیمُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الدَّائِمُ الْقَائِمُ رَازِقُ الْوُحُوشِ وَ الْبَهَائِمِ صَاحِبُ الْعَطَایَا وَ مَانِعُ الْبَلَایَا یَشْفِی السَّقِیمَ وَ یَغْفِرُ لِلْخَاطِئِینَ وَ یَعْفُو عَنِ النَّادِمِینَ وَ یُحِبُّ الصَّالِحِینَ وَ یُؤْوِی الْهَارِبِینَ وَ یَسْتُرُ عَلَی الْمُذْنِبِینَ وَ یُؤْمِنُ الْخَائِفِینَ سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْکَرِیمُ الْمَعْبُودُ فِی کُلِّ مَکَانٍ تَغْفِرُ الْخَطَایَا وَ تَسْتُرُ الْعُیُوبَ شَکُورٌ حَلِیمٌ عَالِمٌ بِالْجُحُودِ مُنْبِتُ الزُّرُوعِ وَ الْأَشْجَارِ فَالِقُ الْحُبُوبِ صَاحِبُ الْجَبَرُوتِ غَنِیٌّ عَنِ الْخَلْقِ قَاسِمُ الْأَرْزَاقِ عَلَّامُ الْغُیُوبِ أَنْتَ الَّذِی لَیْسَ کَمِثْلِکَ شَیْءٌ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ شَهِیدٌ أَنْتَ الَّذِی تَعْفُو عَنِ الْمَعَاصِی بَعْدَ أَنْ یَغْرَقَ فِی الذُّنُوبِ أَنْتَ الَّذِی کُلَّ شَیْءٍ خَلَقْتَهُ یَنْصَرِفُ إِلَیْکَ بِالْمَنْسُوبِ اغْفِرْ لِی خَطِیئَتِی کَمَا قُلْتَ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ وَ أَنْتَ بِوَعْدِکَ صَدُوقٌ نَجِّنِی مِنَ الْهُمُومِ وَ الْغُمُومِ وَ الْکُرُوبِ أَنْتَ غِیَاثُ کُلِّ مَکْرُوبٍ وَ أَنْتَ الَّذِی قُلْتَ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَتِی وَ أَنْتَ بِقَوْلِکَ لَیْسَ بِکَذُوبٍ احْفَظْنِی مِنْ آفَاتِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ هَوْلِ یَوْمِ اللُّحُودِ - وَ لَا تَفْضَحْنِی سَیِّدِی عَلَی رُءُوسِ الْخَلَائِقِ فِی الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ لَا ضِدَّ لَهُ وَ لَا نِدَّ لَهُ وَ لَا صَاحِبَةَ لَهُ وَ لَا وَالِدَ لَهُ وَ لَا وَلَدَ لَهُ وَ لَا حَدَّ لَهُ وَ لَا حُدُودَ لَهُ وَ لَا مِثَالَ لَهُ وَ لَا کُفْوَ لَهُ وَ لَا وَزِیرَ لَهُ وَ لَا شَرِیکَ لَهُ فِی مُلْکِهِ أَسْأَلُکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا عَزِیزُ یَا عَزِیزُ یَا عَزِیزُ یَا عَزِیزُ أَنْ تُرِیَنِی فِی مَنَامِی مَا رَجَوْتُ مِنْکَ وَ أَنْ تُکْرِمَنِی بِمَغْفِرَةِ خَطِیئَتِی إِنَّکَ عَلَی مَا تَشَاءُ قَدِیرٌ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا سُبْحَانُ یَا غُفْرَانُ یَا بُرْهَانُ یَا سُلْطَانُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ أَشْهَدُ أَنَّ کُلَّ مَعْبُودٍ مِنْ دُونِ عَرْشِکَ إِلَی قَرَارِ أَرْضِکَ بَاطِلٌ غَیْرَ وَجْهِکَ [الْقَدِیمِ الْکَرِیمِ الْمَعْبُودِ [الدَّائِمِ آمَنْتُ بِکَ وَ اسْتَعَنْتُ بِکَ بِحَقٍّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَغِثْنِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

۲۱ - دعای دیگر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَسَلَّم، دعای فرج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ وَ یَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ وَ یَا مَنْ مَلَکَ فَقَدَرَ وَ یَا مَنْ عُبِدَ فَشَکَرَ وَ یَا مَنْ عُصِیَ فَغَفَرَ یَا مَنْ لَا یُحِیطُ بِهِ الْفِکَرُ یَا مَنْ لَا یُدْرِکُهُ بَصَرٌ وَ یَا مَنْ لَا یَخْفَی عَلَیْهِ أَثَرٌ یَا عَالِیَ الْمَکَانِ یَا شَدِیدَ الْأَرْکَانِ یَا مُنْزِلَ

الْفُرْقَانِ یَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ یَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ یَا نَیِّرَ الْبُرْهَانِ یَا عَظِیمَ الشَّأْنِ یَا ذَا الْمَنِّ وَ الْإِحْسَانِ وَ یَا ذَا الْعِزَّةِ وَ السُّلْطَانِ یَا رَحِیمُ یَا رَحْمَانُ یَا رَبَّ الْأَرْبَابِ یَا تَوَّابُ یَا وَهَّابُ یَا مُعْتِقَ الرِّقَابِ یَا مُنْشِئَ السَّحَابِ یَا مَنْ حَیْثُ مَا دُعِیَ أَجَابَ یَا مُرْخِصَ الْأَسْعَارِ یَا مُنزِلَ الْأَمْطَارِ یَا مُنْبِتَ الْأَشْجَارِ فِی الْأَرْضِ الْقِفَارِ یَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ یَا مُحْیِیَ الْأَمْوَاتِ یَا مُقِیلَ الْعَثَرَاتِ یَا کَاشِفَ الْکُرُبَاتِ یَا مَنْ لَا تُضْجِرُهُ الْأَصْوَاتُ وَ لَا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ اللُّغَاتُ وَ لَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ یَا مُعْطِیَ السُّؤْلَاتِ یَا وَلِیَّ الْحَسَنَاتِ یَا دَافِعَ الْبَلِیَّاتِ یَا قَابِلَ الصَّدَقَاتِ یَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ یَا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ یَا مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ یَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ یَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ یَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ یَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ یَا مُنْزِلَ الْبَرَکَاتِ یَا جَامِعَ الشَّتَاتِ یَا رَادَّ مَا کَانَ فَاتَ یَا جَمَالَ الْأَرَضِینَ وَ السَّمَاوَاتِ یَا سَابِغَ النِّعَمِ یَا کَاشِفَ الْأَلَمِ یَا شَافِیَ السَّقَمِ یَا مَعْدِنَ الْجُودِ وَ الْکَرَمِ یَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِینَ – یَا أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ یَا أَبْصَرَ النَّاظِرِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یَا أَقْرَبَ الْأَقْرَبِینَ یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ یَا جَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ یَا مُتَجَاوِزاً عَنِ الْمُسِیئِینَ یَا مَنْ لَا یُعَجِّلُ عَلَی الْخَاطِئِینَ یَا فَکَّاکَ الْمَأْسُورِینَ یَا مُفَرِّجَ غَمِّ الْمَغْمُومِینَ یَا جَامِعَ الْمُتَفَرِّقِینَ یَا مُدْرِکَ الْهَارِبِینَ یَا غَایَةَ الطَّالِبِینَ یَا صَاحِبَ کُلِّ غَرِیبٍ یَا مُونِسَ کُلِّ وَحِیدٍ یَا رَاحِمَ الشَّیْخِ الْکَبِیرِ یَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِیرِ یَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْکَسِیرِ یَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِیرِ یَا مَنْ لَهُ التَّدْبِیرُ وَ إِلَیْهِ التَّقْدِیرُ یَا مَنِ الْعَسِیرُ عَلَیْهِ سَهْلٌ یَسِیرٌ یَا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ خَبِیرٌ – یَا مَنْ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ یَا خَالِقَ السَّمَاءِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِیرِ یَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ یَا مُرْسِلَ الرِّیَاحِ یَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ یَا ذَا الْجُودِ وَ السَّمَاحِ یَا مَنْ بِیَدِهِ کُلُّ مِفْتَاحٍ یَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ یَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ یَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ یَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ یَا کَنْزَ مَنْ لَا کَنْزَ لَهُ یَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ یَا عَوْنَ مَنْ لَا عَوْنَ لَهُ یَا رُکْنَ مَنْ لَا رُکْنَ لَهُ یَا غِیَاثَ مَنْ لَا غِیَاثَ لَهُ یَا عَظِیمَ الْمَنِّ یَا کَرِیمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا یَا ذَا الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ یَا ذَا الْمُلْکِ وَ الْمَلَکُوتِ یَا ذَا الْعِزَّةِ وَ الْجَبَرُوتِ یَا مَنْ هُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ أَسْأَلُکَ بِعِلْمِکَ الْغُیُوبِ وَ بِمَعْرِفَتِکَ مَا فِی ضَمَائِرِ الْقُلُوبِ وَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ اصْطَفَیْتَهُ لِنَفْسِکَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابٍ مِنْ کُتُبِکَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ وَ بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی کُلِّهَا حَتَّی انْتَهَی إِلَی اسْمِکَ الْعَظِیمِ الْأَعْظَمِ الَّذِی فَضَّلْتَهُ عَلَی جَمِیعِ أَسْمَائِکَ أَسْأَلُکَ بِهِ أَسْأَلُکَ بِهِ أَسْأَلُکَ بِهِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تُیَسِّرَ لِی مِنْ أَمْرِی مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَ تُفَرِّجَ عَنِّی الْهَمَّ وَ الْغَمَّ وَ الْکَرْبَ وَ مَا ضَاقَ بِهِ صَدْرِی وَ عِیلَ بِهِ صَبْرِی فَإِنَّهُ لَا یَقْدِرُ عَلَی فَرَجِی سِوَاکَ وَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا أَهْلَ التَّقْوَی وَ أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ یَا مَنْ لَا یَکْشِفُ الْکَرْبَ غَیْرُهُ وَ لَا یُجَلِّی الْحَزَنَ سِوَاهُ وَ لَا یُفَرِّجُ عَنِّی إِلَّا هُوَ اکْفِنِی شَرَّ نَفْسِی خَاصَّةً وَ شَرَّ النَّاسِ عَامَّةً وَ أَصْلِحْ لِی شَأْنِی کُلَّهُ وَ أَصْلِحْ أُمُورِی وَ اقْضِ لِی حَوَائِجِی وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً فَإِنَّکَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

۲۲ – دعای ارزشمند و والایی از پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

سُلَیْمَان بن إِبْرَاهِیم – مُوسَی بن یزید – اَنَس بن أُوَیْس – مولا- أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام: «رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: هر که با این عبارات خدا را بخواند، او را پاسخ می‌دهد. به آن که مرا به حقیقت پیامبری داد، اگر این نام‌ها را بر ورق‌های آهن بخوانند، نرم خواهد گردید و اگر بر آب روان بخوانند، سخت خواهد شد – چندان که بر آن بتوان پای نهاد و اگر بر دیوانه‌ای، هشیار خواهد گردید و اگر بر زن بار داری که زادن بر او سخت است، خداوند آن را آسان خواهد ساخت و اگر مردی چهل شب جمعه آن را بخواند، خداوند همه‌ی گناهان مردمی و خدایی او را خواهد بخشود. سَلْمَان فارسی که رحمت حق بر او باد گفت: یا رَسُول اللَّهِ، پدر و مادرم فدای شما باد! آیا با این دعا این همه پاداش می‌دهند؟! فرمود: ای ابا عَبْداللَّه، مردم را بدان تشویق نکنید که بیم دارم بندگی را، به امید آن، رها سازند. سپس فرمود: ای ابا عَبْداللَّه، خداوند گوینده‌ی این کلمات و خاندان او و مربی شهر و همه‌ی هم شهریان او را می‌آمرزد؛ إنْ شَاءَ اللَّه تَعَالَی.» دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ وَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنْتَ الرَّحِیمُ – الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْحَمِیدُ الْمَجِیدُ الْمُبْدِئُ الْمُعِیدُ الْوَدُودُ الشَّهِیدُ الْقَدِیمُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ الْعَلِیمُ الصَّادِقُ الرَّءُوفُ الرَّحِیمُ الشَّکُورُ الْغَفُورُ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِینُ الرَّقِیبُ الْحَفِیظُ ذُو

الْجَلالِ وَ الْإِكْرام الْعَظِيمُ الْعَلِيمُ الْغَنِيُّ الْوَلِيُّ الْفَتَّاحُ الْمُرْتَاحُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْعَدْلُ الْوَفِيُّ الْوَلِيُّ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْخَلَّاقُ الرَّزَّاقُ الْوَهَّابُ التَّوَّابُ الرَّبُّ الْوَكِيلُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الدَّيَّانُ الْمُتَعَالِي الْقَرِيبُ الْمُجِيبُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْوَاسِعُ الْبَاقِي الْحَيُّ الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَمُوتُ الْقَيُّومُ النُّورُ الْغَفَّارُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ ذُو الطَّوْلِ الْمُقْتَدِرُ عَلَّامُ الْغُيُوبِ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الدَّاعِي الظَّاهِرُ الْمُقِيتُ الْمُغِيثُ الدَّافِعُ الضَّارُّ النَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ الْمُطْعِمُ الْمُنْعِمُ الْمُهَيْمِنُ الْمُكَرِّمُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ الْحَنَّانُ الْمُفْضِلُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ مَالِكَ الْمُلْكِ - تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ - فالِقُ الْإِصْباحِ وَ فالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوى يُسَبِّحُ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُمَّ مَا قُلْتُ مِنْ قَوْلٍ أَوْ حَلَفْتُ مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذَرْتُ مِنْ نَذْرٍ فِي يَوْمِي هَذَا وَ لَيْلَتِي هَذِهِ فَمَشِيَّتُكَ بَيْنَ يَدَيْ ذَلِكَ كُلِّهِ مَا شِئْتَ مِنْهُ كَانَ وَ مَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ فَادْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تُبْ عَلَيَّ وَ تَقَبَّلْ مِنِّي وَ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي وَ يَسِّرْ أُمُورِي وَ وَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَ أَغْنِنِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ عَنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ صُنْ وَجْهِي وَ يَدَيَّ وَ لِسَانِي عَنْ مَسْأَلَةِ غَيْرِكَ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَ مَخْرَجاً فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ

گزیده‌ی حِرْزها و دعاهای مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین که برترین درودها و سلام‌ها نثارش باد

۱ – دعای آموخته رَسُول اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام هنگام فرستادن آن حضرت به یمن

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِلَا ثِقَةٍ مِنِّي بِغَيْرِكَ وَ لَا رَجَاءٍ يَأْوِي بِي إِلَّا إِلَيْكَ وَ لَا قُوَّةٍ أَتَّكِلُ عَلَيْهَا وَ لَا حِيلَةٍ أَلْجَأُ إِلَيْهَا إِلَّا طَلَبَ فَضْلِكَ وَ التَّعَرُّضَ لِرَحْمَتِكَ وَ السُّكُونَ إِلَى أَحْسَنِ عَادَتِكَ وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِي فِي وَجْهِي هَذَا مِمَّا أُحِبُّ وَ أَكْرَهُ فَأَيَّمَا أَوْقَعَتْ عَلَيَّ فِيهِ قُدْرَتُكَ فَمَحْمُودٌ فِيهِ بَلَاؤُكَ مُتَّضِحٌ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَ أَنْتَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ وَ عِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ اللَّهُمَّ فَاصْرِفْ عَنِّي مَقَادِيرَ كُلِّ بَلَاءٍ وَ مَقَاصِرَ كُلِّ لَأْوَاءٍ وَ ابْسُطْ عَلَيَّ كَنَفاً مِنْ رَحْمَتِكَ وَ سَعَةً مِنْ فَضْلِكَ وَ لُطْفاً مِنْ عَفْوِكَ حَتَّى لَا أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَ لَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ وَ ذَلِكَ مَعَ مَا أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْلُفَنِي فِي أَهْلِي وَ وُلْدِي وَ صُرُوفِ حُزَانَتِي بِأَحْسَنِ مَا خَلَّفْتَ بِهِ غَائِباً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَحْصِينِ كُلِّ عَوْرَةٍ وَ سَتْرِ كُلِّ سَيِّئَةٍ وَ حَطِّ كُلِّ مَعْصِيَةٍ وَ كِفَايَةِ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَ ارْزُقْنِي عَلَى ذَلِكَ شُكْرَكَ وَ ذِكْرَكَ وَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ وَ الرِّضَا بِقَضَائِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَ اجْعَلْنِي وَ وُلْدِي وَ مَا خَوَّلْتَنِي - وَ رَزَقْتَنِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي حِمَاكَ الَّذِي لَا يُسْتَبَاحُ وَ ذِمَّتِكَ الَّتِي لَا تُخْفَرُ وَ جِوَارِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ أَمَانِكَ الَّذِي لَا يُنْقَضُ وَ سَتْرِكَ الَّذِي لَا يَهْتِكُ فَإِنَّهُ مَنْ كَانَ فِي حِمَاكَ وَ ذِمَّتِكَ وَ جِوَارِكَ وَ أَمَانِكَ وَ سَتْرِكَ كَانَ آمِناً مَحْفُوظاً وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

۲ – دعای مولای متقیان عَلَیْهِ السَّلَام

روایت است که آن را روز جمل پیش از جنگ خواندند: اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى حُسْنِ صُنْعِكَ إِلَيَّ وَ تَعَطُّفِكَ عَلَيَّ وَ عَلَى مَا وَصَلْتَنِي بِهِ مِنْ نُورِكَ وَ تَدَارَكْتَنِي بِهِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ أَسْبَغْتَ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَتِكَ فَقَدِ اصْطَنَعْتَ عِنْدِي يَا مَوْلَايَ مَا يَحِقُّ لَكَ بِهِ جُهْدِي وَ شُكْرِي لِحُسْنِ عَفْوِكَ وَ بَلَائِكَ الْقَدِيمِ عِنْدِي وَ تَظَاهُرِ نَعْمَائِكَ عَلَيَّ وَ تَتَابُعِ أَيَادِيكَ لَدَيَّ لَمْ أَبْلُغْ إِحْرَازَ حَظِّي وَ لَا صَلَاحَ نَفْسِي وَ لَكِنَّكَ يَا مَوْلَايَ بَدَأْتَنِي أَوَّلًا بِإِحْسَانِكَ فَهَدَيْتَنِي لِدِينِكَ وَ عَرَّفْتَنِي نَفْسَكَ وَ ثَبَّتَّنِي فِي أُمُورِي كُلِّهَا بِالْكِفَايَةِ وَ الصُّنْعِ لِي فَصَرَفْتَ عَنِّي جَهْدَ الْبَلَاءِ [الْقَضَاءِ] وَ مَنَعْتَ مِنِّي مَحْذُورَ الْأَشْيَاءِ - فَلَسْتُ أَذْكُرُ مِنْكَ إِلَّا جَمِيلًا وَ لَمْ أَرَ مِنْكَ إِلَّا تَفْضِيلًا يَا إِلَهِي كَمْ مِنْ

بَلَاءٍ وَ جَهْدٍ صَرَفْتَهُ عَنِّی وَ أَرَیْتَنِیهِ فِی غَیْرِی فَکَمْ مِنْ نِعْمَهٍ أَقْرَرْتَ بِهَا عَیْنِی وَ کَمْ مِنْ صَنِیعَهٍ شَرِیفَهٍ لَکَ عِنْدِی إِلَهِی أَنْتَ الَّذِی تُجِیبُ عِنْدَ الِاضْطِرَارِ دَعْوَتِی وَ أَنْتَ الَّذِی تُنَفِّسُ عِنْدَ الْغُمُومِ کُرْبَتِی وَ أَنْتَ الَّذِی تَأْخُذُ لِی مِنَ الْأَعْدَاءِ بِظُلَامَتِی فَمَا وَجَدْتُکَ وَ لَا أَجِدُکَ بَعِیداً مِنِّی حِینَ أُرِیدُکَ وَ لَا مُنْقَبِضاً عَنِّی حِینَ أَسْأَلُکَ وَ لَا مُعْرِضاً عَنِّی حِینَ أَدْعُوکَ فَأَنْتَ إِلَهِی أَجِدُ صَنِیعَکَ عِنْدِی مَحْمُوداً وَ حُسْنَ بَلَائِکَ عِنْدِی مَوْجُوداً وَ جَمِیعَ أَفْعَالِکَ عِنْدِی جَمِیلًا یَحْمَدُکَ لِسَانِی وَ عَقْلِی وَ جَوَارِحِی وَ جَمِیعُ مَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّی یَا مَوْلَایَ أَسْأَلُکَ بِنُورِکَ الَّذِی اشْتَقَقْتَهُ مِنْ عَظَمَتِکَ وَ عَظَمَتِکَ الَّتِی اشْتَقَقْتَهَا مِنْ مَشِیَّتِکَ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی عَلَا أَنْ تَمُنَّ عَلَیَّ بِوَاجِبِ شُکْرِی نِعْمَتَکَ رَبِّ مَا أَحْرَصَنِی عَلَی مَا زَهَّدْتَنِی فِیهِ وَ حَثَثْتَنِی عَلَیْهِ إِنْ لَمْ تُعِنِّی عَلَی دُنْیَایَ بِزُهْدٍ وَ عَلَی آخِرَتِی بِتَقْوَایَ هَلَکْتُ رَبِّی دَعَتْنِی دَوَاعِی الدُّنْیَا مِنْ حَرْثِ النِّسَاءِ وَ الْبَنِینَ فَأَجَبْتُهَا سَرِیعاً وَ رَکَنْتُ إِلَیْهَا طَائِعاً وَ دَعَتْنِی دَوَاعِی الْآخِرَهِ مِنَ الزُّهْدِ وَ الِاجْتِهَادِ فَکَبَوْتُ لَهَا وَ لَمْ أُسَارِعْ إِلَیْهَا مُسَارَعَتِی إِلَی الْحُطَامِ الْهَامِدِ وَ الْهَشِیمِ الْبَائِدِ وَ السَّرَابِ الذَّاهِبِ عَنْ قَلِیلٍ - رَبِّ خَوَّفْتَنِی وَ شَوَّقْتَنِی وَ احْتَجَبْتَ عَلَیَّ فَمَا خِفْتُکَ حَقَّ خَوْفِکَ وَ أَخَافُ أَنْ أَکُونَ قَدْ تَثَبَّطْتُ عَنِ السَّعْیِ لَکَ وَ تَهَاوَنْتُ بِشَیْءٍ مِنِ احْتِجَابِکَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ فِی هَذِهِ الدُّنْیَا سَعْیِی لَکَ وَ فِی طَاعَتِکَ وَ امْلَأْ قَلْبِی خَوْفَکَ وَ حَوِّلْ تَثْبِیطِی وَ تَهَاوُنِی وَ تَفْرِیطِی وَ کُلَّمَاأَخَافُهُ مِنْ نَفْسِی فَرَقاً مِنْکَ وَ صَبْراً عَلَی طَاعَتِکَ وَ عَمَلًا بِهِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ وَ اجْعَلْ جُنَّتِی مِنَ الْخَطَایَا حَصِینَهً وَ حَسَنَاتِی مُضَاعَفَهً فَإِنَّکَ تُضَاعِفُ لِمَنْ تَشَاءُ - اللَّهُمَّ اجْعَلْ دَرَجَاتِی فِی الْجِنَانِ رَفِیعَهً وَ أَعُوذُ بِکَ رَبِّی مِنْ رَفِیعِ المَطْعَمِ وَ الْمَشْرَبِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْلَمُ وَ مِنْ شَرِّ مَا لَا أَعْلَمُ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْفَوَاحِشِ کُلِّهَا ما ظَهَرَ مِنْها وَ ما بَطَنَ وَ أَعُوذُ بِکَ رَبِّی أَنْ أَشْتَرِیَ الْجَهْلَ بِالْعِلْمِ کَمَا اشْتَرَی غَیْرِی أَوِ السَّفَهَ بِالْحِلْمِ أَوِ الْجَزَعَ بِالصَّبْرِ أَوِ الضَّلَالَهَ بِالْهُدَی أَوِ الْکُفْرَ بِالْإِیمَانِ یَا رَبِّ مُنَّ عَلَیَّ بِذَلِکَ فَإِنَّکَ تَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ وَ لَا تُضِیعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِینَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ

۳ – دعای سرور مومنان حضرت علی بن أَبی طالب عَلَیْهِ السَّلَام در آغاز جنگ صِفّین

از کتاب «صِفِّین» عَبْدُ الْعزیز جَلُودِی (اَبُو اَحْمَد بن یَحْیَی بن اَحْمَد بن عِیسَی (۳۳۲) از علمای شیعه (این دعا را می‌آوریم). او گوید: آن گاه که پرچم را پیش راندند، آن حضرت چنین خواندند: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّهَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اللَّهُمَّ إِیَّاکَ نَعْبُدُ وَ إِیَّاکَ نَسْتَعِینُ یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحِیمُ یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ یَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ إِلَیْکَ نُقِلَتِ الْأَقْدَامُ وَ أَفْضَتِ الْقُلُوبُ وَ شَخَصَتِ الْأَبْصَارُ وَ مُدَّتِ الْأَعْنَاقُ وَ طُلِبَتِ الْحَوَائِجُ وَ رُفِعَتِ الْأَیْدِی اللَّهُمَّ افْتَحْ بَیْنَنا وَ بَیْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ وَ أَنْتَ خَیْرُ الْفاتِحِینَ سپس سه بار خواندند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه و الله اکبر.»

۴ – نقل دیگری از کتاب جَلُودِی

او گوید: آنگاه که مولا عَلَیْهِ السَّلَام به جنگ می‌رفت، تا هنگام سوار شدن، نام خدا را بر زبان داشت. آن گاه می‌خواند: سُبْحانَ الَّذِی سَخَّرَ لَنا هذا وَ ما کُنَّا لَهُ مُقْرِنِینَ. وَ إِنَّا إِلی رَبِّنا لَمُنْقَلِبُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَی نِعَمِهِ عَلَیْنَا وَ فَضْلِهِ الْعَظِیمِ عِنْدَنَا سپس سوار استر پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به سوی قبله روی می‌کرد و دعای نخست را می‌خواند؛ با جابجایی در عبارت.

۵ – (یک حکایت)

در پایان کتابی به خط ابْن البَاقِلَانِی، دانشمند متکلم نَحوی (۳۳۸ – ۴۰۳) به قطع ۱۶/۱ یک ورق، این رویا را خواندم که به خط دیگری نوشته شده بود: شخصیت بزرگ و دانشمند، مُؤَیِّدُ الدِّین شرف القضاه عَبْدالْمَلِك – که خداوند برتریش را ادامه دهاد – برایم گفت: بیمار شده بودم. (در خواب دیدم که) أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام گوید از آسمان نزد من فرود آمد. خواستم برای بیماریم از آن حضرت دعا بخواهم؛ اما چیزی نگفتم: آن حضرت خود فرمود: «بهبود است» (۲۰۶) و بر بازوی راستم دست کشید. سپس فرمود: این را سه بار بخوان؛ خدا بدان، تو را حفظ می‌کند: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ – الَّذِینَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ

جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِيماناً وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ – وَ أُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبادِ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ – ما يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلا مُمْسِكَ لَها وَ ما يُمْسِكْ فَلا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ آن گاه که بگویی: «الَّذِينَ» ... تا آخر آیه، خداوند متعال می‌فرماید: فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَ إِذَا قُلْتَ أُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فَوَقاهُ اللَّهُ سَيِّئاتِ ما مَكَرُوا وَ حاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذابِ و گاهی که می گوید: «ما يفتح الله» ... تـا آخر آیه، این همه‌ی ایمـان است» ... این تفسیر أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام است. ادامه‌ی تفسیر واپسین آیه از سخن أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام افتاده است.

۶ – دعای مولا أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام در روز هَرِير در صِفِّين

سَعْد بن عَبْدِاللَّه (در كتاب (فَضْل) الـدعاء) – مُحَمَّد بن عَبْدِاللَّه مسمعی – عَبْدِاللَّه بن عَبْدالرَّحْمَان اصم (– ابُو جَعْفَر مومن الطاق). (نیز) مُوسَى بن جَعْفَر بن وَهْب بغدادی – مُحَمَّد بن حَسَن بن شَمُّون – عَبْدِاللَّه بن عَبْدِالرَّحْمَان (اصم) – ابوجَعْفَر احول مُحَمَّد بن نُعْمَان: امام صادِق عَلَيْهِ السَّلَام فرمود: «أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام در روز هَرِير – آن گاه که بر دوستان حضرتش کار سخت شد – دعای «کرب» را برخوانـد و هر که در انـدوه غم آن را بخوانـد، خداونـد از آن رهـایی‌اش می‌دهـد.» دعای کرب این است: اللَّهُمَّ لَا تُحَبِّبْ إِلَيَّ مَا أَبْغَضْتَ وَ لَا تُبَغِّضْ إِلَيَّ مَا أَحْبَبْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَرْضَى سَخَطَكَ أَوْ أَسْخَطَ رِضَاكَ أَوْ أَرُدَّ قَضَاءَكَ أَوْ أَعْدُوَ قَوْلَكَ أَوْ أُنَاصِحَ أَعْدَاءَكَ أَوْ أَعْدُوَ أَمْرَكَ فِيهِمْ اللَّهُمَّ مَا كَانَ مِنْ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْ رِضْوَانِكَ وَ يُبَاعِدُنِي مِنْ سَخَطِكَ فَصَبِّرْنِي لَهُ وَ احْمِلْنِي عَلَيْهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ لِسَاناً ذَاكِراً وَ قَلْباً شَاكِراً وَ يَقِيناً صَادِقاً وَ إِيمَاناً خَالِصاً وَ جَسَداً مُتَوَاضِعاً وَ ارْزُقْنِي مِنْكَ حُبّاً وَ أَدْخِلْ قَلْبِي مِنْكَ رُعْباً اللَّهُمَّ فَإِنْ تَرْحَمْنِي فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ وَ إِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِظُلْمِي وَ جَوْرِي وَ جُرْمِي وَ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي فَلَا عُذْرَ لِي إِنِ اعْتَذَرْتُ وَ لَا مُكَافَاةَ أَحْتَسِبُ بِهَا اللَّهُمَّ إِذَا حَضَرَتِ الْآجَالُ وَ نَفِدَتِ الْأَيَّامُ وَ كَانَ لَا بُدَّ مِنْ لِقَائِكَ فَأَوْجِبْ لِي مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا يَغْبِطُنِي بِهِ الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ لَا حَسْرَةَ بَعْدَهَا وَ لَا رَفِيقَ بَعْدَ رَفِيقِهَا فِي أَكْرَمِهَا مَنْزِلًا اللَّهُمَّ أَلْبِسْنِي خُشُوعَ الْإِيمَانِ بِالْعِزِّ قَبْلَ خُشُوعِ الذُّلِّ فِي النَّارِ أُثْنِي عَلَيْكَ رَبِّ أَحْسَنَ الثَّنَاءِ لِأَنَّ بَلَاءَكَ عِنْدِي أَحْسَنُ الْبَلَاءِ اللَّهُمَّ فَأَذِقْنِي مِنْ عَوْنِكَ وَ تَأْيِيدِكَ وَ تَوْفِيقِكَ وَ رِفْدِكَ وَ ارْزُقْنِي شَوْقاً إِلَى لِقَائِكَ وَ نَصْراً فِي نَصْرِكَ حَتَّى أَجِدَ حَلَاوَةَ ذَلِكَ فِي قَلْبِي وَ اعْزِمْ لِي عَلَى أَرْشَدِ أُمُورِي فَقَدْ تَرَى مَوْقِفِي وَ مَوْقِفَ أَصْحَابِي وَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّصْرَ الَّذِي نَصَرْتَ بِهِ رَسُولَكَ وَ فَرَّقْتَ بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَ الْبَاطِلِ حَتَّى أَقَمْتَ بِهِ دِينَكَ وَ أَفْلَجْتَ بِهِ حُجَّتَكَ يَا مَنْ هُوَ لِي فِي كُلِّ مَقَامٍ

۷ – دعایی دیگر

سَعْد بن عَبْدِاللَّه (صاحب کتاب فَضْل الـدعاء) گویـد: امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَام آن را پیش از برداشتن قرآنها برخواند. مفهوم تقریبی سخن سَعْد بن عَبْداللَّه چنین است: ابلیس فریادی کشید که برخی سپاهیان شنیدند. او مُعَاوِيَة و یارانش را به بر پا کردن نیرنگ آلود نسخه‌های شریف قرآن راهنمایی کرد. خوارج سپاه مُعَاوِيَة این شبهه افکنی را پاسخ مثبت دادند و قرآنها را بالا گرفتند. یاران أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام دو دسته شدند؛ چنان که در روزگار پیغمبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم. آن گاه مولا عَلَيْهِ السَّلَام چنین دعا فرمود: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ مِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَ زَكِّ عَمَلِي وَ اغْسِلْ خَطَايَايَ فَإِنِّي ضَعِيفٌ إِلَّا مَا قَوَّيْتَ وَ اقْسِمْ لِي حِلْماً تَسُدُّ بِهِ بَابَ الْجَهْلِ وَ عِلْماً تُفَرِّجُ بِهِ الْجَهَلَاتِ وَ يَقِيناً تُذْهِبُ بِهِ الشَّكَّ عَنِّي وَ فَهْماً تُخْرِجُنِي بِهِ مِنَ الْفِتَنِ الْمُعْضِلَاتِ وَ نُوراً أَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ وَ أَهْتَدِي بِهِ فِي الظُّلُمَاتِ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي سَمْعِي وَ بَصَرِي وَ شَعْرِي وَ بَشَرِي وَ قَلْبِي صَلَاحاً بَاقِياً تُصْلِحُ بِهَا مَا بَقِيَ مِنْ جَسَدِي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَيَّ عَمَلٍ كَانَ أَحَبَّ إِلَيْكَ وَ أَقْرَبَ لَدَيْكَ أَنْ تَسْتَعْمِلَنِي فِيهِ أَبَداً ثُمَّ لَقِّنِي أَشْرَفَ الْأَعْمَالِ عِنْدَكَ وَ آتِنِي فِيهِ قُوَّةً وَ صِدْقاً وَ جِدّاً وَ عَزْماً مِنْكَ وَ نَشَاطاً ثُمَّ اجْعَلْنِي أَعْمَلُ

ابْتِغَاءَ وَجْهِکَ وَ مَعَاشَةً فِی مَا أَتَیْتَ صَالِحِی عِبَادِکَ ثُمَّ اجْعَلْنِی لَا أَشْتَرِی بِهِ ثَمَناً قَلِیلًا وَ لَا أَبْتَغِی بِهِ بَدَلًا وَ لَا تُغَیِّرْهُ فِی سَرَّاءَ وَ لَا ضَرَّاءَ وَ لَا کَسَلًا وَ لَا نِسْیَاناً وَ لَا رِیَاءً وَ لَا سُمْعَةً حَتَّی تَتَوَفَّانِی عَلَیْهِ وَ ارْزُقْنِی أَشْرَفَ الْقَتْلِ فِی سَبِیلِکَ أَنْصُرُکَ وَ أَنْصُرُ رَسُولَکَ أَشْتَرِی الْحَیَاةَ الْبَاقِیَةَ بِالدُّنْیَا وَ أَغْنِنِی [وَ أَعِنِّی بِمَرْضَاةٍ مِنْ عِنْدِکَ اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُکَ قَلْباً سَلِیماً ثَابِتاً حَافِظاً [حَفِیظاً] مُنِیباً یَعْرِفُ الْمَعْرُوفَ فَیَتَّبِعُهُ وَ یُنْکِرُ الْمُنْکَرَ فَیَجْتَنِبُهُ لَا فَاجِراً وَ لَا شَقِیّاً وَ لَا مُرْتَاباً یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ أَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَ حَیَاتِی زِیَادَةً لِی فِی کُلِّ خَیْرٍ وَ اجْعَلِ الْوَفَاةَ نَجَاةً لِی مِنْ کُلِّ شَرٍّ وَ اخْتِمْ لِی عَمَلِی بِالشَّهَادَةِ یَا عُدَّتِی فِی کُرْبَتِی وَ یَا صَاحِبِی فِی حَاجَتِی وَ وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَرْزُقَنِی شُکْرَ نِعْمَتِکَ وَ صَبْراً عَلَی بَلِیَّتِکَ وَ رِضًی بِقُدْرَتِکَ وَ تَصْدِیقاً بِوَعْدِکَ وَ حِفْظاً لِوَصِیَّتِکَ وَ وَرَعاً عَنْ مَحَارِمِکَ وَ تَوَکُّلًا عَلَیْکَ وَ اعْتِصَاماً بِحَبْلِکَ وَ تَمَسُّکاً بِکِتَابِکَ وَ مَعْرِفَةً بِحَقِّکَ وَ قُوَّةً فِی عِبَادَتِکَ وَ نَشَاطاً لِذِکْرِکَ مَا اسْتَعْمَرْتَنِی فِی أَرْضِکَ فَإِذَا کَانَ مَا لَا بُدَّ مِنْهُ الْمَوْتُ فَاجْعَلْ مِیتَتِی قَتْلًا فِی سَبِیلِکَ بِیَدِ شَرِّ خَلْقِکَ وَ اجْعَلْ مَصِیرِی فِی الْأَحْیَاءِ الْمَرْزُوقِینَ عِنْدَکَ فِی دَارِ الْحَیَوَانِ اللَّهُمَّ اجْعَلِ النُّورَ فِی بَصَرِی وَ الْیَقِینَ فِی قَلْبِی وَ خَوْفَکَ فِی نَفْسِی وَ ذِکْرَکَ عَلَی لِسَانِی اللَّهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِی فِی مَسْأَلَتِی إِیَّاکَ رَغْبَةَ أَوْلِیَائِکَ فِی مَسَائِلِهِمْ وَ اجْعَلْ رَهْبَتِی إِیَّاکَ فِی اسْتِجَارَتِی مِنْ عَذَابِکَ رَهْبَةَ أَوْلِیَائِکَ اللَّهُمَّ وَ اسْتَعْمِلْنِی فِی مَرْضَاتِکَ وَ طَاعَتِکَ عَمَلًا لَا أَتْرُکُ شَیْئاً مِنْ مَرْضَاتِکَ وَ طَاعَتِکَ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ دُونَکَ اللَّهُمَّ مَا آتَیْتَنِی مِنْ خَیْرٍ فَآتِنِی مَعَهُ شُکْراً یُحْدِثُ لِی بِهِ ذِکْراً وَ أَحْسِنْ لِی بِهِ ذُخْراً وَ مَا زَوَیْتَ عَنِّی مِنْ عَطَاءٍ وَ آتَیْتَنِی عَنْهُ غِنًی فَاجْعَلْ لِی فِیهِ أَجْراً وَ آتِنِی عَلَیْهِ صَبْراً اللَّهُمَّ سُدَّ فَقْرِی فِی الدُّنْیَا وَ لَا تُلْهِنِی عَنْ عِبَادَتِکَ وَ لَا تُنْسِنِی ذِکْرَکَ وَ لَا تُقَصِّرْ رَغْبَتِی فِی مَا عِنْدَکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْغَمِّ وَ الْحَزَنِ وَ الْعَجْزِ وَ الْکَسَلِ وَ الْجُبْنِ وَ الْبُخْلِ وَ سُوءِ الْخُلُقِ وَ ضَلَعِ الدَّیْنِ وَ غَلَبَةِ الرِّجَالِ وَ غَلَبَةِ الْعَدُوِّ وَ تَوَالِی الْأَیَّامِ وَ مِنْ شَرِّ مَا یَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِی الْأَرْضِ وَ بَلِیَّةٍ لَا أَسْتَطِیعُ عَلَیْهَا صَبْراً وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ زَحْزَحَ بَیْنِی وَ بَیْنَکَ أَوْ بَاعَدَ مِنْکَ أَوْ صَرَفَ عَنِّی وَجْهَکَ أَوْ نَقَصَ مِنْ حَظِّی عِنْدَکَ وَ أَعُوذُ بِکَ أَنْ تَحُولَ خَطَایَایَ أَوْ ظُلْمِی أَوْ إِسْرَافِی عَلَی نَفْسِی وَ اتِّبَاعُ هَوَایَ وَ اسْتِعْمَالُ شَهْوَتِی دُونَ رَحْمَتِکَ وَ بِرِّکَ وَ فَضْلِکَ وَ بَرَکَاتِکَ وَ مَوْعُودِکَ عَلَی نَفْسِکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ صَاحِبِ سَوءٍ فِی الْمَغِیبِ وَ الْمَحْضَرِ فَإِنَّ قَلْبَهُ یَرْعَانِی وَ عَیْنَاهُ تَبْصُرَانِی وَ أُذُنَاهُ تَسْمَعَانِی إِنْ رَأَی حَسَنَةً أَطْفَأَهَا [أَخْفَاهَا] وَ إِنْ رَأَی سَیِّئَةً أَبْدَاهَا وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ طَمَعٍ یُدْنِی إِلَی طَبَعٍ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ ضَلَالَةٍ تُرْدِینِی وَ مِنْ فِتْنَةٍ تَعْرُضُ لِی وَ مِنْ خَطِیئَةٍ لَا تَوْبَةَ مَعَهَا وَ مِنْ مَنْظَرِ سَوْءٍ فِی الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ عِنْدَ غَضَاضَةِ الْمَوْتِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْکُفْرِ وَ الشَّکِّ وَ الْبَغْیِ وَ الْحَمِیَّةِ وَ الْغَضَبِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ غِنًی یُطْغِینِی وَ مِنْ فَقْرٍ یُنْسِینِی وَ مِنْ هَوًی یُرْدِینِی وَ مِنْ عَمَلٍ یُخْزِینِی وَ مِنْ صَاحِبٍ یُغْوِینِی اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ یَوْمٍ أَوَّلُهُ فَزَعٌ وَ آخِرُهُ جَزَعٌ تَسْوَدُّ فِیهِ الْوُجُوهُ وَ تَجِفُّ فِیهِ الْأَکْبَادُ وَ أَعُوذُ بِکَ أَنْ أَعْمَلَ ذَنْباً مُحْبِطاً لَا تَغْفِرُهُ أَبَداً وَ مِنْ ذَنْبٍ یَمْنَعُ خَیْرَ الْآخِرَةِ وَ مِنْ أَمَلٍ یَمْنَعُ خَیْرَ الْعَمَلِ وَ مِنْ حَیَاةٍ تَمْنَعُ خَیْرَ الْمَمَاتِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْجَهْلِ وَ الْهَزْلِ وَ مِنْ شَرِّ الْقَوْلِ وَ الْفِعْلِ وَ مِنْ سَقَمٍ یَشْغَلُنِی وَ مِنْ صِحَّةٍ تُلْهِینِی وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ التَّعَبِ وَ النَّصَبِ وَ الْوَصَبِ وَ الضِّیقِ وَ الضَّنْکِ وَ الضَّلَالَةِ وَ الْغَائِلَةِ وَ الذِّلَّةِ وَ الْمَسْکَنَةِ وَ الرِّیَاءِ وَ السُّمْعَةِ وَ النَّدَامَةِ وَ الْحَزَنِ وَ الْخُشُوعِ وَ الْبَغْیِ وَ الْفِتَنِ وَ مِنْ جَمِیعِ الْآفَاتِ وَ السَّیِّئَاتِ وَ بَلَاءِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْفَوَاحِشِ ما ظَهَرَ مِنْها وَ ما بَطَنَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ وَسْوَسَةِ الْأَنْفُسِ مِمَّا تُحِبُّ مِنَ الْقَوْلِ وَ الْفِعْلِ وَ الْعَمَلِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الْحَسِّ وَ اللَّبْسِ وَ مِنْ طَوَارِقِ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ وَ أَنْفُسِ الْجِنِّ وَ أَعْیُنِ الْإِنْسِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسِی وَ مِنْ شَرِّ لِسَانِی وَ مِنْ شَرِّ سَمْعِی وَ مِنْ شَرِّ بَصَرِی وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَ مِنْ قَلْبٍ لَا یَخْشَعُ وَ مِنْ دُعَاءٍ لَا یُسْمَعُ وَ صَلَاةٍ لَا تُرْفَعُ [لَا تُقْبَلُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِی فِی شَیْءٍ مِنْ عَذَابِکَ وَ لَا تَرُدَّنِی فِی ضَلَالَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ بِشِدَّةِ مُلْکِکَ وَ عِزَّةِ قُدْرَتِکَ وَ عَظَمَةِ سُلْطَانِکَ مِنْ شَرِّ خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ امام صادق عَلَیْهِ السَّلَام افزودند: «این دعا - که در هر مشکل و سختی می‌شود خواند - دعایی است که خواننده‌اش پاسخ نه نمی‌شنود؛ إِنْ شَاءَ اللَّه تَعَالَی.»

۸ – دعای دیگر مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام در روز صِفِّین

در کتاب «الدعاء و الذکر» اثر حُسَیْن بِنِ سعید اهوازی رَحِمَهُ اللَّه خواندم و به سند او روایت می‌کنم که یَعْقُوب بِنِ شُعَیْب گوید:

حضرت امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام فرمود: «از دعاهای أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام در روز صِفِّين این بود: صِفِّينَ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ الْمَكْفُوفِ الْمَحْفُوظِ الَّذِى جَعَلْتَهُ مَغِيضَ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ جَعَلْتَ فِيهَا مَجَارِيَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ وَ مَنَازِلَ الْكَوَاكِبِ وَ النُّجُومِ وَ جَعَلْتَ سَاكِنَهُ سِبْطاً مِنَ الْمَلَائِكَةِ لا يَسْأَمُونَ الْعِبَادَةَ وَ رَبَّ هَذِهِ الْأَرْضِ الَّتِي جَعَلْتَهَا قَرَاراً لِلنَّاسِ وَ الْأَنْعَامِ وَ الْهَوَامِّ وَ مَا نَعْلَمُ وَ مَا لَا نَعْلَمُ مِمَّا يُرَى وَ مِمَّا لَا يُرَى مِنْ خَلْقِكَ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْجِبَالِ الَّتِي جَعَلْتَهَا لِلْأَرْضِ أَوْتَاداً وَ لِلْخَلْقِ مَتَاعاً وَ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ الْمُحِيطِ بِالْعَالَمِ وَ رَبَّ السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ رَبَّ الْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِما يَنْفَعُ النَّاسَ إِنْ أَظْفَرْتَنَا عَلَى عَدُوِّنَا فَجَنِّبْنَا الْكِبْرَ وَ سَدِّدْنَا لِلرُّشْدِ وَ إِنْ أَظْفَرْتَهُمْ عَلَيْنَا فَارْزُقْنَا الشَّهَادَةَ وَ اعْصِمْ بَقِيَّةَ أَصْحَابِي مِنَ الْفِتْنَةِ. این پایان دعاست. شاید عبارت: أَظْفَرْتَنَا (ما را یاری دادی) و أَظْفَرْتَهُمْ (ایشان را پیروزی دادی) در اصل، اظهرتنا اظهرتهم (تقریباً به همان معنا) بوده است؛ زیرا بعد از هر یک، عَلی است (عَلی عدونا و علینا) نه باعداءنا؛ هر چند حروف در معنای یک دیگر به کار می‌روند.

۹ – (دعایی دیگر)

در پایان مجموعه نوشته‌هایی از اَحْمَد بِنِ حُسَيْن بِنِ سُلَيْمَان دیدم که چنین نوشته بود: از دعاهای نبی اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم. اللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَفْتَقِرَ فِي غِنَاكَ أَوْ أَضِلَّ فِي هُدَاكَ أَوْ أَذِلَّ فِي عِزِّكَ أَوْ أُضَامَ فِي سُلْطَانِكَ أَوْ أُضْطَهَدَ وَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَقُولَ زُوراً أَوْ أَغْشَى فُجُوراً أَوْ أَكُونَ بِكَ مَغْرُوراً

۱۰ – نیز از مولا أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام در صِفِّين

این دعا را در جزء چهارم کتاب «دَفْعِ الْهُمُومِ وَ الْأَحْزَان» اَحْمَد بِنِ داوود نُعْمَانی دیدم که ابْن عَبَّاس گوید: در شب صِفِّين، به امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَام عرض کردم: آیا نمی‌بینید که دشمنان ما را محاصره کرده‌اند؟ فرمود: «می ترسی گفتم: آری (آن حضرت) خواند: اللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَفْتَقِرَ فِي غِنَاكَ اللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُضَيَّعَ فِي سَلَامَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْلَبَ وَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ

۱۱ – دعای دیگر از مولا أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام

این دعا را آن حضرت به أُوَيْس قَرَنِی آموخت و این غیر از دعایی است که در «کتاب السعاده» (السعادات) آورده‌ایم و نه آن که در «إِغَاثَةِ الدَّاعِي.» مُوسَی بِنِ زَيْد از أُوَيْس قَرَنِی نقل می‌کند که امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَام فرمود: «هر که این دعا را بخواند، خداوند دعایش را می‌پذیرد و همه‌ی خواسته‌هایش را بر می‌آورد.» رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نیز فرمود: «سوگند به آن کسی که مرا پیامبری راستین داد، هر که سخت تشنه و گرسنه گردد و این دعا را بخواند، خداوند آب و خوراکش دهد. اگر این دعا را بر کوهی بخوانند که مانع رسیدن به هدف است، گشاده می‌شود و راهی به مقصد در آن باز می‌شود. اگر آن را بر دیوانه بخوانند، هشیار می گردد و اگر بر باردار سخت زایی بخوانند، خداوند – عَزَّ و جَلَّ – زادن را بر او آسان می‌سازد.» (پیامبر گرامی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در ادامه) فرمود: «به آن که مرا به حقیقت به پیامبری برانگیخت سوگند که هر کس چهل شب جمعه این دعا را بخواند، هر گناهی که نسبت به پروردگار داشته است آمرزیده می‌شود و اگر نزد شاهی رود، از گزند او ایمن خواهد بود و اگر با خواندن این دعا به خواب رود، خداوند به شمار هر حرف آن، هزار فرشته‌ی روحانی با چهره‌هایی هفتاد هزار بار نیکوتر از خورشید می‌انگیزد تا برای او آمرزش بخواهند. اگر خواننده‌ی این دعا گناهان کبیره آورده باشد، همه‌ی گناهانش آمرزیده می‌شود و اگر در شب خواندن دعا بمیرد، شهید به شمار می‌رود. آن گاه (أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام) به من فرمود: «ای ابا عَبْدِاللَّه» خداوند او (خواننده‌ی دعا) و خانواده و موذن مسجدش و امام آن را – برای خویش برگزیده است – می‌آمرزد!» متن دعا: يَا سَلَامُ الْمُؤْمِنُ

الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الطَّاهِرُ الْمُطَهَّرُ الْقَاهِرُالْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ يَا مَنْ يُنَادِي مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ بِأَلْسِنَةٍ شَتَّى وَ لُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ وَ حَوَائِجَ أُخْرَى يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ أَنْتَ الَّذِي لَا تُغَيِّرُكَ الْأَزْمِنَةُ وَ لَا تُحِيطُ بِكَ الْأَمْكِنَةُ وَ لَا تَأْخُذُكَ نَوْمٌ وَ لَا سِنَةٌ يَسِّرْ لِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَ فَرِّجْ لِي مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ كَرْبَهُ وَ سَهِّلْ لِي مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ حُزْنَهُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ – إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ عَمِلْتُ سُوءاً وَ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ – وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيماً

۱۲ – دعای دیگری از مولا حضرت أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام ایضاً به أُوَيْس قَرَنِی

اَبُو عَبْدِاللَّه (مُحَمَّد بِنِ وَهْبَان) دُبَیْلِی (یا دُبَیْلِی) در حدیث مرفوعی به نقل از أُوَیْس قَرَنِی، از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام روایت می‌کند که فرمود: «رسول گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودنـد: هر بنـده‌ای این دعا را بخواند، خواسـته‌اش بر آورده می‌شود.» پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بارها سوگند یاد فرمود که اگر آن را بر آب روان بخوانند، بر جای می‌ایستد و اگر بر مردی که سخت تشنه و گرسنه است بخوانند، خداوند سیر و سیرابش می‌سازد و اگر بر کوهی تا از جایش حرکت کند، جابجا می‌شود و اگر بر زنی که زادن بر او دشوار شده است، خداوند آن را آسان می‌سازد و اگر کسـی در خانه‌ای بخواند – چنانچه سراسر شـهر آتش بگیرد – خانه‌اش نخواهـد سوخت و اگر مردی چهل شب جمعه آن را بخواند، خداوند همه‌ی گناهان او را نسبت به دیگران می‌آمرزد. هیچ غم زده و انـدوهناکی آن را نمی‌خوانـد مگر این که انـدوهش زدوده شود و بر هیچ غم زده و اندوهناکی آن را نمی‌خواند مگر این که انـدوهش زدوده شود و بر هیچ حاکم ستمگری خوانده نمی‌شود مگر آن که خداوند خواسـته‌ی خواننده را بر آورد. (فضـیلت و آثـار) این دعـا توضیـح مفصـلی دارد که مـا بخشـی از آن را آوردیم. متن دعا: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَ لَا أَسْأَلُ غَيْرَكَ وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ وَ لَا أَرْغَبُ إِلَى غَيْرِكَ أَسْأَلُكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ أَنْتَ الْفَتَّاحُ ذُو الْخَيْرَاتِ مُقِيلُ الْعَثَرَاتِ مَاحِي السَّيِّئَاتِ وَ كَاتِبُ الْحَسَنَاتِ وَ رَافِعُ الدَّرَجَاتِ أَسْأَلُكَ بِأَفْضَلِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَ أَنْجَحِهَا الَّتِي لَا يَنْبَغِي لِلْعِبَادِ أَنْ يَسْأَلُوكَ إِلَّا بِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ وَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ أَمْثَالِكَ الْعُلْيَا وَ نِعَمِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى وَ بِأَكْرَمِ أَسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَ أَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَ أَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَ أَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسِيلَةً وَ أَجْزَلِهَا مَبْلَغاً وَ أَسْرَعِهَا مِنْكَ إِجَابَةً وَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْجَلِيلِ الْأَجَلِّ الْعَظِيمِ الَّذِي تُحِبُّهُ وَ تَرْضَاهُ وَ تَرْضَى عَنْ مَنْ دَعَاكَ بِهِ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ حَقٌّ عَلَيْكَ أَلَّا تَحْرِمَ سَائِلَكَ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ أَوْ لَمْ تُعْلِمْهُ أَحَداً وَ بِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَ مَلَائِكَتُكَ وَ أَصْفِيَاؤُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ بِحَقِّ السَّائِلِينَ لَكَ وَ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَ الْمُتَعَوِّذِينَ بِكَ وَ الْمُتَضَرِّعِينَ لَدَيْكَ وَ بِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ عَظُمَ جُرْمُهُ وَ أَشْرَفَ عَلَى الْهَلَكَةِ وَ ضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَ مَنْ لَا يَثِقُ بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ وَ لَا يَجِدُ لِذَنْبِهِ غَافِراً غَيْرَكَ وَ لَا لِسَعْيِهِ [لِسَعْيِهِ سِوَاكَ هَرَبْتُ مِنْكَ إِلَيْكَ مُعْتَرِفاً غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَ لَا مُسْتَكْبِرٍ عَنْ عِبَادَتِكَ يَا أُنْسَ كُلِّ فَقِيرٍ مُسْتَجِيرٍ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ – بَدِيعُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِكْرامِ – عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الذَّلِيلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ أَنْتَ الْحَيُّ وَ أَنَا الْمَيِّتُ وَ أَنْتَ الْبَاقِي وَ أَنَا الْفَانِي وَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَ أَنَا الْمُسِيءُ وَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَ أَنَا الْمُذْنِبُ وَ أَنْتَ الرَّحِيمُ وَ أَنَا الْخَاطِي وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ أَنْتَ الْمُعْطِي وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْأَمِينُ وَ أَنَا الْخَائِفُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَ اسْتَغَثْتُ بِهِ وَ رَجَوْتُهُ لِأَنَّكَ كَمْ مِنْ مُذْنِبٍ قَدْ غَفَرْتَ لَهُ وَ كَمْ مِنْ مُسِيءٍ قَدْ تَجَاوَزْتَ عَنْهُ فَاغْفِرْ لِي وَ تَجَاوَزْ عَنِّي وَ ارْحَمْنِي وَ عَافِنِي مِمَّا نَزَلَ بِي وَ لَا تَفْضَحْنِي بِمَا جَنَيْتُهُ عَلَى نَفْسِي وَ خُذْ بِيَدِي وَ بِيَدِ وَالِدِي وَ وُلْدِي وَ ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

۱۳ – دعای دیگر از مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام معروف به دعای یمانی (۲۱۹)

اَبُو عَبْداللَّه حُسَیْن بِن إبْرَاهِیم قُمِّی معروف به ابْن الخیاط – اَبُو مُحَمَّد هَارُون بِن مُوسَی تَلَّعُکْبَرِی – اَبُو اَلْقاسم عَبْدُ الْواحد بِن عَبْداللَّه ابْن یونس مَوْصِلِی (در حلب) – عَلِی بِن مُحَمَّد بِن اَحْمَد عَلَوِی معروف به مستنجد – اَبُو اَلْحَسَن کاتب – عَبْدالرَّحْمَان بِن عَلِی بِن زیاد – عَبْداللَّه بِن عَبَّاس و عَبْداللَّه جَعْفَر: روزی در محضر مولا ـ عَلِی بِن أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام نشسته بودیم. حضرت مُجْتَبی عَلَیْهِ السَّلَام وارد شد و عرضه داشت: «یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین، مردی مشک بو در آستانه‌ی، در، اجازه‌ی ورود می‌خواهد.» فرمود: «بیاید.» مردی درشت اندام و نیک چهره و گیرا و بلند بالا و خویش بیان با لباس شاهانه وارد شد و گفت: سلام و رحمت خدا بر شما، یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! من از دورترین جای یمن می‌آیم. از بزرگان عرب و از پیروان شمایم. فرمان روایی بزرگ و نعمت فراوانی را وانهادم و آمدم. من در ناز و نعمت و راحتی ام؛ با دارایی و آبادی فراوان و کاردانی و تجربه‌ی روزگاران؛ اما دشمنی سرسخت دارم که با انبوهی سپاه و نیرو و توانمندی‌اش، کار را بر من سخت کرده است و راه چاره‌ای نمی‌دانم. شبی در خواب، ندایی به من گفت: مرد! برخیز و به نزد برترین خلق خدا بعد از پیامبر روانه شو و از حضرتش بخواه دعایی را بیاموزدت که حبیب خدا و برگزیده‌ی شایسته‌ی حق حضرت مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه بِن عَبْدُ الْمطلب بِن هَاشِم که بر او و خاندانش درود باد بدو آموخته است. این دعا اسم اعظم دارد. در برابر دشمن کین توزت آن را بخوان. یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! از خواب که برخاستم، پیش از هر کار، با چهارصد غلام همراه، به خدمت آمدم. من خدا و رسول و شما را به گواهی می گیرم که همه را در راه خدای بزرگ آزاد کردم. یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! از گردنه‌های سخت و از سرزمین دور آمده‌ام. پیکرم زار و ناتوان شده است. یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! بر من منت نه و به بزرگی و پدری و مهربانی فراگیرت، دعایی را که در خواب فرمان گرفتم تا برای آن، نزد شما بیایم، به من بیاموز. مولا ـ أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «باشد. إنْ شَاءَ اللَّه می گویم.» آن گاه کاغذ و مرکبی خواست و این دعا را نوشت: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِکُ الْحَقُّ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنَا عَبْدُکَ ظَلَمْتُ نَفْسِی وَ اعْتَرَفْتُ بِذَنْبِی وَ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاغْفِرْ لِی یَا غَفُورُ یَا شَکُورُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْمَدُکَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَی مَا خَصَصْتَنِی بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ وَ مَا وَصَلَ إِلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ السَّابِغِ وَ مَا أَوْلَیْتَنِی بِهِ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَیَّ وَ بَوَّأْتَنِی بِهِ مِنْ مَظِنَّةِ الْعَدْلِ وَ أَنَلْتَنِی مِنْ مَنِّکَ الْوَاصِلِ إِلَیَّ وَ مِنَ الدِّفَاعِ عَنِّی وَ التَّوْفِیقِ لِی وَ الْإِجَابَةِ لِدُعَائِی حَتَّی [حِینَ أُنَاجِیکَ دَاعِیاً وَ أَدْعُوکَ مُضَاماً وَ أَسْأَلُکَ فَأَجِدُکَ فِی الْمَوَاطِنِ کُلِّهَا لِی جَابِراً وَ فِی الْأُمُورِ نَاظِراً وَ لِذُنُوبِی غَافِراً وَ لِعَوْرَاتِی سَاتِراً لَمْ أَعْدَمْ خَیْرَکَ طَرْفَةَ عَیْنٍ مُنْذُ أَنْزَلْتَنِی دَارَ الِاخْتِیَارِ لِتَنْظُرَ مَا أُقَدِّمُ لِدَارِ الْقَرَارِ فَأَنَا عَتِیقُکَ مِنْ جَمِیعِ الْآفَاتِ وَ الْمَصَائِبِ فِی اللَّوَازِبِ وَ الْغُمُومِ الَّتِی سَاوَرَتْنِی فِیهَا الْهُمُومُ بِمَعَارِیضِ أَصْنَافِ الْبَلَاءِ وَ مَصْرُوفِ جُهْدِ الْقَضَاءِ لَا أَذْکُرُ مِنْکَ إِلَّا الْجَمِیلَ وَ لَا أَرَی مِنْکَ غَیْرَ التَّفْضِیلِ خَیْرُکَ لِی شَامِلٌ وَ فَضْلُکَ عَلَیَّ مُتَوَاتِرٌ وَ نِعْمَتُکَ عِنْدِی مُتَّصِلَةٌ وَ سَوَابِقُ لَمْ تُحَقِّقْ حِذَارِی بَلْ صَدَّقْتَ رَجَائِی وَ صَاحَبْتَ أَسْفَارِی وَ أَکْرَمْتَ أَحْضَارِی وَ شَفَیْتَ أَمْرَاضِی وَ أَوْصَابِی وَ عَافَیْتَ مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ وَ لَمْ تُشْمِتْ بِی أَعْدَائِی وَ رَمَیْتَ مَنْ رَمَانِی وَ کَفَیْتَنِی مَئُونَةَ مَنْ عَادَانِی فَحَمْدِی لَکَ وَاصِلٌ وَ ثَنَائِی عَلَیْکَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَی الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِیحِ خَالِصاً لِذِکْرِکَ وَ مَرْضِیّاً لَکَ بِیَانِعِ [بنایع التَّوْحِیدِ وَ إِمْحَاضِ التَّمْجِیدِ بِطُولِ التَّعْدِیدِ وَ مَزِیَّةِ أَهْلِ الْمَزِیدِ لَمْ تُعَنْ [تُعَنْ فِی قُدْرَتِکَ وَ لَمْ تُشَارَکْ فِی إِلَهِیَّتِکَ وَ لَمْ تَعْلَمْ لَکَ مَائِیَّةٌ فَتَکُونَ لِلْأَشْیَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ مُجَانِساً وَ لَمْ تُعَایَنْ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْیَاءَ عَلَی الْغَرَائِزِ وَ لَا خَرَقَتِ الْأَوْهَامُ حُجُبَ الْغُیُوبِ فَتَعْتَقِدُ فِیکَ مَحْدُوداً فِی عَظَمَتِکَ فَلَا یَبْلُغُکَ بُعْدُ الْهِمَمِ وَ لَا یَنَالُکَ غَوْصُ الْفِکَرِ وَ لَا یَنْتَهِی إِلَیْکَ نَظَرُ نَاظِرٍ فِی مَجْدِ جَبَرُوتِکَ ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِینَ صِفَاتُ قُدْرَتِکَ وَ عَلَا عَنْ ذَلِکَ کِبْرِیَاءُ عَظَمَتِکَ لَا یَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَزْدَادَ وَ لَا یَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَنْقُصَ لَا أَحَدَ حَضَرَکَ حِینَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ کَلَّتِ الْأَوْهَامُ عَنْ تَفْسِیرِ صِفَتِکَ وَ انْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ کُنْهِ عَظَمَتِکَ وَ کَیْفَ تُوصَفُ وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِی لَمْ تَزَلْ أَزَلِیّاً دَائِماً فِی الْغُیُوبِ وَحْدَکَ لَیْسَ فِیهَا غَیْرُکَ وَ لَمْ یَکُنْ لَهَا سِوَاکَ. حَارَ فِی مَلَکُوتِکَ عَمِیقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْکِیرِ فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوکُ لِهَیْبَتِکَ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الِاسْتِکَانَةِ لَکَ وَ انْقَادَ کُلُّ شَیْءٍ لِعَظَمَتِکَ وَ اسْتَسْلَمَ کُلُّ شَیْءٍ لِقُدْرَتِکَ وَ خَضَعَتْ لَکَ الرِّقَابُ وَ کَلَّ دُونَ ذَلِکَ تَحْبِیرُ اللُّغَاتِ وَ ضَلَّ هُنَالِکَ التَّدْبِیرُ فِی تَصَارِیفِ الصِّفَاتِ فَمَنْ تَفَکَّرَ فِی ذَلِکَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَیْهِ حَسِیراً وَ عَقْلُهُ مَبْهُوراً وَ تَفَکُّرُهُ مُتَحَیِّراً اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِراً مُتَوَالِیاً مُتَّسِقاً مُسْتَوْثِقاً یَدُومُ وَ لَا یَبِیدُ غَیْرَ مَفْقُودٍ فِی الْمَلَکُوتِ وَ لَا مَطْمُوسٍ فِی الْمَعَالِمِ وَ لَا

مُنْتَقِصٍ فِی الْعِرْفَانِ وَ لَکَ الْحَمْدُ مَا لَا تُحْصَی مَکَارِمُهُ فِی اللَّیْلِ إِذْ أَدْبَرَ وَ الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ وَ فِی الْبَرَارِی وَ الْبِحَارِ وَ الْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ وَ الْعَشِیِّ وَ الْإِبْکَارِ وَ فِی الظَّهَائِرِ وَ الْأَسْحَارِ - اللَّهُمَّ بِتَوْفِیقِکَ قَدْ أَحْضَرْتَنِی الرَّغْبَةَ وَ جَعَلْتَنِی مِنْکَ فِی وَلَایَةِ الْعِصْمَةِ فَلَمْ أَبْرَحْ فِی سُبُوغِ نَعْمَائِکَ وَ تَتَابُعِ آلَائِکَ مَحْفُوظاً لَکَ فِی الْمَنْعَةِ وَ الدِّفَاعِ مَحُوطاً بِکَ فِی مَثْوَایَ وَ مُنْقَلَبِی وَ لَمْ تُکَلِّفْنِی فَوْقَ طَاقَتِی إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّی إِلَّا طَاعَتِی وَ لَیْسَ شُکْرِی وَ إِنْ أَبْلَغْتُ فِی الْمَقَالِ وَ بَالَغْتُ فِی الْفِعَالِ بِبَالِغِ أَدَاءِ حَقِّکَ وَ لَا مُکَافِیاً لِفَضْلِکَ لِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَغِبْ وَ لَا تَغِیبُ عَنْکَ غَائِبَةٌ وَ لَا تَخْفَی عَلَیْکَ خَافِیَةٌ وَ لَمْ تَضِلَّ لَکَ فِی ظُلَمِ الْخَفِیَّاتِ ضَالَّةٌ إِنَّمَا أَمْرُکَ إِذَا أَرَدْتَ شَیْئاً أَنْ تَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَکَ وَ حَمِدَکَ بِهِ الْحَامِدُونَ وَ مَجَّدَکَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ وَ کَبَّرَکَ بِهِ الْمُکَبِّرُونَ وَ عَظَّمَکَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ حَتَّی یَکُونَ لَکَ مِنِّی وَحْدِی بِکُلِّ طَرْفَةِ عَیْنٍ وَ أَقَلَّ مِنْ ذَلِکَ مِثْلُ حَمْدِ الْحَامِدِینَ وَ تَوْحِیدِ أَصْنَافِ الْمُخْلِصِینَ وَ تَقْدِیسِ أَجْنَاسِ الْعَارِفِینَ وَ ثَنَاءِ جَمِیعِ الْمُهَلِّلِینَ وَ مِثْلُ مَا أَنْتَ بِهِ عَارِفٌ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ مِنَ الْحَیَوَانِ وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ فِی رَغْبَةِ مَا أَنْطَقْتَنِی بِهِ مِنْ حَمْدِکَ فَمَا أَیْسَرَ مَا کَلَّفْتَنِی بِهِ مِنْ حَقِّکَ وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِی عَلَی شُکْرِکَ ابْتَدَأْتَنِی بِالنِّعَمِ فَضْلًا وَ طَوْلًا وَ أَمَرْتَنِی بِالشُّکْرِ حَقّاً وَ عَدْلًا وَ وَعَدْتَنِی عَلَیْهِ أَضْعَافاً وَ مَزِیداً وَ أَعْطَیْتَنِی مِنْ رِزْقِکَ اعْتِبَاراً وَ فَضْلًا وَ سَأَلْتَنِی مِنْهُ یَسِیراً صَغِیراً وَ أَعْفَیْتَنِی مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ لَمْ تُسَلِّمْنِی لِلسُّوءِ مِنْ بَلَائِکَ مَعَ مَا أَوْلَیْتَنِی مِنَ الْعَافِیَةِ وَ سَوَّغْتَ مِنْ کَرَائِمِ النِّحَلِ وَ ضَاعَفْتَ لِیَ الْفَضْلَ مَعَ مَا أَوْدَعْتَنِی مِنَ الْمَحَجَّةِ الشَّرِیفَةِ وَ یَسَّرْتَ لِیَ مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِیعَةِ الْعَالِیَةِ وَ اصْطَفَیْتَنِی بِأَعْظَمِ النَّبِیِّینَ دَعْوَةً وَ أَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ فَاغْفِرْ لِی مَا لَا یَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُکَ وَ لَا یَمْحَقُهُ إِلَّا عَفْوُکَ وَ لَا یُکَفِّرُهُ إِلَّا فَضْلُکَ وَ هَبْ لِی فِی یَوْمِی یَقِیناً تُهَوِّنُ عَلَیَّ بِهِ مُصِیبَاتِ الدُّنْیَا وَ أَحْزَانَهَا بِشَوْقٍ إِلَیْکَ وَ رَغْبَةٍ فِیمَا عِنْدَکَ وَ اکْتُبْ لِی عِنْدَکَ الْمَغْفِرَةَ وَ بَلِّغْنِی الْکَرَامَةَ وَ ارْزُقْنِی شُکْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ فَإِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِیعُ الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الَّذِی لَیْسَ لِأَمْرِکَ مَدْفَعٌ وَ لَا عَنْ قَضَائِکَ مُمْتَنَعٌ أَشْهَدُ أَنَّکَ رَبِّی وَ رَبُّ کُلِّ شَیْءٍ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ عَالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الثَّبَاتَ فِی الْأَمْرِ وَ الْعَزِیمَةَ عَلَی الرُّشْدِ وَ الشُّکْرَ عَلَی نِعْمَتِکَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ جَوْرِ کُلِّ جَائِرٍ وَ بَغْیِ کُلِّ بَاغٍ وَ حَسَدِ کُلِّ حَاسِدٍ بِکَ أَصُولُ عَلَی الْأَعْدَاءِ وَ بِکَ أَرْجُو وَلَایَةَ الْأَحِبَّاءِ مَعَ مَا لَا أَسْتَطِیعُ إِحْصَاءَهُ وَ لَا تَعْدِیدَهُ مِنْ عَوَائِدِ فَضْلِکَ وَ طُرَفِ رِزْقِکَ وَ أَلْوَانِ مَا أَوْلَیْتَ مِنْ إِرْفَادِکَ فَإِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ رِفْدُکَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ یَدُکَ وَ لَا تُضَادُّ فِی حُکْمِکَ وَ لَا تُنَازَعُ فِی أَمْرِکَ تَمْلِکُ مِنَ الْأَنَامِ مَا تَشَاءُ وَ لَا یَمْلِکُونَ إِلَّا مَا تُرِیدُ - قُلِ اللَّهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ. تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِی نُورِ الْقُدْسِ تَرَدَّیْتَ بِالْمَجْدِ وَ الْعِزِّ وَ تَعَظَّمْتَ بِالْکِبْرِیَاءِ وَ تَغَشَّیْتَ بِالنُّورِ وَ الْبَهَاءِ وَ تَجَلَّلْتَ بِالْمَهَابَةِ وَ السَّنَاءِ لَکَ الْمَنُّ الْقَدِیمُ وَ السُّلْطَانُ الشَّامِخُ وَ الْجُودُ الْوَاسِعُ وَ الْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ جَعَلْتَنِی مِنْ أَفْضَلِ بَنِی آدَمَ وَ جَعَلْتَنِی سَمِیعاً بَصِیراً صَحِیحاً سَوِیّاً مُعَافاً لَمْ تَشْغَلْنِی بِنُقْصَانٍ فِی بَدَنِی وَ لَمْ تَمْنَعْکَ کَرَامَتُکَ إِیَّایَ وَ حُسْنُ صَنِیعِکَ عِنْدِی وَ فَضْلُ إِنْعَامِکَ عَلَیَّ أَنْ وَسَّعْتَ عَلَیَّ فِی الدُّنْیَا وَ فَضَّلْتَنِی عَلَی کَثِیرٍ مِنْ أَهْلِهَا فَجَعَلْتَ لِی سَمْعاً یَسْمَعُ آیَاتِکَ وَ فُؤَاداً یَعْرِفُ عَظَمَتَکَ وَ أَنَا بِفَضْلِکَ حَامِدٌ وَ بِجُهْدِ یَقِینِی لَکَ شَاکِرٌ وَ بِحَقِّکَ شَاهِدٌ فَإِنَّکَ حَیٌّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ وَ حَیٌّ بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ وَ حَیٌّ لَمْ تَرِثِ الْحَیَاةَ مِنْ حَیٍّ وَ لَمْ تَقْطَعْ خَیْرَکَ عَنِّی طَرْفَةَ عَیْنٍ فِی کُلِّ وَقْتٍ وَ لَمْ تُنْزِلْ بِی عُقُوبَاتِ النِّقَمِ وَ لَمْ تُغَیِّرْ عَلَیَّ دَقَائِقَ الْعِصَمِ فَلَوْ لَمْ أَذْکُرْ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَّا عَفْوَکَ وَ إِجَابَةَ دُعَائِی حِینَ رَفَعْتَ رَأْسِی بِتَحْمِیدِکَ وَ تَمْجِیدِکَ وَ فِی قِسْمَةِ الْأَرْزَاقِ حِینَ قَدَّرْتَ فَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَهُ عِلْمُکَ وَ عَدَدَ مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُکَ وَ عَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ رَحْمَتُکَ - اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَکَ فِیمَا بَقِیَ کَمَا أَحْسَنْتَ فِیمَا مَضَی فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِتَوْحِیدِکَ وَ تَمْجِیدِکَ وَ تَحْمِیدِکَ وَ تَهْلِیلِکَ وَ تَکْبِیرِکَ وَ تَعْظِیمِکَ وَ بِنُورِکَ وَ رَأْفَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ عُلُوِّکَ وَ جَمَالِکَ وَ جَلَالِکَ وَ بَهَائِکَ وَ سُلْطَانِکَ وَ قُدْرَتِکَ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ أَلَّا تَحْرِمَنِی رِفْدَکَ وَ فَوَائِدَکَ فَإِنَّهُ لَا یَعْتَرِیکَ لِکَثْرَةِ مَا یَتَدَفَّقُ بِهِ عَوَائِقُ الْبُخْلِ وَ لَا یَنْقُصُ جُودَکَ تَقْصِیرٌ فِی شُکْرِ نِعْمَتِکَ وَ لَا تُفْنِی خَزَائِنَ مَوَاهِبِکَ النِّعَمُ وَ لَا تَخَافُ ضَیْمَ إِمْلَاقٍ فَتُکْدِیَ وَ لَا یَلْحَقُکَ خَوْفُ عُدْمٍ فَیَنْقُصَ فَیْضُ فَضْلِکَ - اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی قَلْباً خَاشِعاً وَ یَقِیناً صَادِقاً وَ لِسَاناً ذَاکِراً وَ لَا تُؤْمِنِّی مَکْرَکَ وَ لَا تَکْشِفْ عَنِّی

سِتْرِکَ وَ لَا تُنْسِنِی ذِکْرَکَ وَ لَا تُبَاعِدْنِی مِنْ جِوَارِکَ وَ لَا تَقْطَعْنِی مِنْ رَحْمَتِکَ وَ لَا تُؤْیِسْنِی مِنْ رَوْحِکَ وَ کُنْ لِی أَنِیساً مِنْ کُلِّ وَحْشَةٍ وَ اعْصِمْنِی مِنْ کُلِّ هَلَکَةٍ وَ نَجِّنِی مِنْ کُلِّ بَلَاءٍ فَ إِنَّکَ لَا تُخْلِفُ الْمِیعادَ اللَّهُمَّ ارْفَعْنِی وَ لَا تَضَعْنِی وَ زِدْنِی وَ لَا تَنْقُصْنِی وَ ارْحَمْنِی وَ لَا تُعَذِّبْنِی وَ انْصُرْنِی وَ لَا تَخْذُلْنِی وَ آثِرْنِی وَ لَا تُؤْثِرْ عَلَیَّ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ وَ سَلِّمْ تَسْلِیماً کَثِیراً ابْنِ عَبَّاس رَضِیَ اللَّهُ عَنْه گوید: آن حضرت افزود: «ببین آن را از بر کرده باشی و هیچ روز خواندن آن را ترک مکن. امیدوارم وقتی به سرزمین خویش می‌رسی، خداوند دشمنت را نابود کرده باشد. من از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم شنیدم: هر که این دعا را با نیت پاک و دلی فروتن بخواند، اگر فرمان دهد تا کوهها حرکت کند، حرکت خواهند کرد و اگر بخواهد، بر دریا راه خواهد رفت.» آن مرد رهسپار دیار خود شد. چهل روز بعد، نامه‌اش به أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام رسید که خداوند دشمنش را نابود کرده است؛ چنان که در آن ناحیه یک تن (از دشمنان) باقی نمانده است. أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «می دانستم. این را پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به من فرمود. هر کار سخت من با این دعا آسان شده است.»

۱۴ – دعای مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین حضرت عَلِی بِن أَبِی طالب صَلَوَاتُ اللَّهِ و سلامه عَلَیه

الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوَّلَ مَحْمُودٍ وَ آخِرَ مَعْبُودٍ وَ أَقْرَبَ مَوْجُودٍ الْبَدِیءِ بِلَا مَعْلُومٍ لِأَزَلِیَّتِهِ وَ لَا آخِرِ لِأَوَّلِیَّتِهِ وَ الْکَائِنِ قَبْلَ الْکَوْنِ بِغَیْرِ کِیَانٍ وَ الْمَوْجُودِ فِی کُلِّ مَکَانٍ بِغَیْرِ عِیَانٍ وَ الْقَرِیبِ مِنْ کُلِّ نَجْوَی بِغَیْرِ تَدَانٍ عَلَنَتْ عِنْدَهُ الْغُیُوبُ وَ ضَلَّتْ فِی عَظَمَتِهِ الْقُلُوبُ فَلَا الْأَبْصَارُ تُدْرِکُ عَظَمَتَهُ وَ لَا الْقُلُوبُ عَلَی احْتِجَابِهِ تُنْکِرُ مَعْرِفَتَهُ تَمَثَّلَ فِی الْقُلُوبِ بِغَیْرِ مِثَالٍ تَحُدُّهُ الْأَوْهَامُ أَوْ تُدْرِکُهُ الْأَحْلَامُ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ نَفْسِهِ دَلِیلًا عَلَی تَکَبُّرِهِ عَنِ الضِّدِ وَ النِّدِّ وَ الشَّکْلِ وَ الْمِثْلِ فَالْوَحْدَانِیَّةُ آیَةُ الرُّبُوبِیَّةِ وَ الْمَوْتُ الْآتِی عَلَی خَلْقِهِ مُخْبِرٌ عَنْ خَلْقِهِ وَ قُدْرَتِهِ ثُمَّ خَلَقَهُمْ مِنْ نُطْفَةٍ وَ لَمْ یَکُونُوا شَیْئاً دَلِیلٌ عَلَی إِعَادَتِهِمْ خَلْقاً جَدِیداً بَعْدَ فَنَائِهِمْ کَمَا خَلَقَهُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ – وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ الَّذِی لَمْ یَضُرَّهُ بِالْمَعْصِیَةِ الْمُتَکَبِّرُونَ وَ لَمْ یَنْفَعْهُ بِالطَّاعَةِ الْمُتَعَبِّدُونَ الْحَلِیمِ عَلَی الْجَبَابِرَةِ الْمُدَّعِینَ وَ الْمُمْهِلِ الزَّاعِمِینَ لَهُ شَرِیکاً فِی مَلَکُوتِهِ الدَّائِمِ فِی سُلْطَانِهِ بِغَیْرِ أَمَدٍ – وَ الْبَاقِی فِی مُلْکِهِ بَعْدَ انْقِضَاءِ الْأَبَدِ وَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ وَ الْمُتَکَبِّرِ عَنِ الصَّاحِبَةِ وَ الْوَلَدِ رَافِعِ السَّمَاءِ بِغَیْرِ عَمَدٍ وَ مُجْرِی السَّحَابِ بِغَیْرِ صَفَدٍ قَاهِرِ الْخَلْقِ بِغَیْرِ عَدَدٍ لَکِنَّ اللَّهَ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَخْلُ مِنْ فَضْلِهِ الْمُقِیمُونَ عَلَی مَعْصِیَتِهِ وَ لَمْ یُجَازِهِ لِأَصْغَرِ نِعَمِهِ الْمُجْتَهِدُونَ فِی طَاعَتِهِ الْغَنِیُّ الَّذِی لَا یَضُنُّ بِرِزْقِهِ عَلَی جَاحِدِهِ وَ لَا یَنْقُصُ عَطَایَاهُ أَرْزَاقُ خَلْقِهِ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ مُفْنِیهِ وَ مُعِیدُهُ وَ مُبْدِیهِ وَ مُعَافِیهِ [معاقبته عَالِمٌ مَا أَکَنَّتْهُ السَّرَائِرُ وَ أَخْبَتْهُ الضَّمَائِرُ وَ اخْتَلَفَتْ بِهِ الْأَلْسُنُ وَ أَنْسَتْهُ الْأَزْمُنُ الْحَیُّ الَّذِی لَا یَمُوتُ وَ الْقَیُّومُ الَّذِی لَا یَنَامُ وَ الدَّائِمُ الَّذِی لَا یَزُولُ وَ الْعَدْلُ الَّذِی لَا یَجُورُ وَ الصَّافِحُ عَنِ الْکَبَائِرِ بِفَضْلِهِ وَ الْمُعَذِّبُ مَنْ عَذَّبَ بِعَدْلِهِ لَمْ یَخَفِ الْفَوْتَ فَحَلُمَ وَ عَلِمَ الْفَقْرَ إِلَیْهِ فَرَحِمَ وَ قَالَ فِی مُحْکَمِ کِتَابِهِ – وَ لَوْ یُؤاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِما کَسَبُوا ما تَرَکَ عَلی ظَهْرِها مِنْ دَابَّةٍ أَحْمَدُهُ حَمْداً أَسْتَزِیدُهُ فِی نِعْمَتِهِ وَ أَسْتَجِیرُ بِهِ مِنْ نِقْمَتِهِ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْهِ بِالتَّصْدِیقِ لِنَبِیِّهِ الْمُصْطَفَی لِوَحْیِهِ الْمُتَخَیَّرِ لِرِسَالَتِهِ الْمُخْتَصِّ بِشَفَاعَتِهِ الْقَائِمِ بِحَقِّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَی أَصْحَابِهِ وَ عَلَی النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ وَ الْمَلَائِکَةِ أَجْمَعِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً إِلَهِی دَرَسَتِ الْآمَالُ وَ تَغَیَّرَتِ الْأَحْوَالُ وَ کَذَبَتِ الْأَلْسُنُ وَ أُخْلِفَتِ الْعِدَةُ إِلَّا عِدَتُکَ فَإِنَّکَ وَعَدْتَ مَغْفِرَةً وَ فَضْلًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِی مِنْ فَضْلِکَ وَ أَعِذْنِی مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ سُبْحَانَکَ وَ بِحَمْدِکَ مَا أَعْظَمَکَ وَ أَحْلَمَکَ وَ أَکْرَمَکَ وَسِعَ بِفَضْلِکَ حِلْمُکَ تَمَرُّدَ الْمُسْتَکْبِرِینَ وَ اسْتَغْرَقَتْ نِعْمَتُکَ شُکْرَ الشَّاکِرِینَ وَ عَظُمَ حِلْمُکَ عَنْ إِحْصَاءِ الْمُحْصِینَ وَ جَلَّ طَوْلُکَ عَنْ وَصْفِ الْوَاصِفِینَ کَیْفَ لَوْ لَا فَضْلُکَ حَلُمْتَ عَمَّنْ خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ وَ لَمْ یَکُ شَیْئاً فَرَبَّیْتَهُ بِطِیبِ رِزْقِکَ وَ أَنْشَأْتَهُ فِی تَوَاتُرِ نِعْمَتِکَ وَ مَکَّنْتَ لَهُ فِی مِهَادِ أَرْضِکَ وَ دَعَوْتَهُ إِلَی طَاعَتِکَ فَاسْتَنْجَدَ عَلَی عِصْیَانِکَ بِإِحْسَانِکَ وَ جَحَدَکَ وَ عَبَدَ غَیْرَکَ فِی سُلْطَانِکَ کَیْفَ لَوْ لَا حِلْمُکَ أَمْهَلْتَنِی وَ قَدْ شَمَلْتَنِی بِسِتْرِکَ وَ أَکْرَمْتَنِی بِمَعْرِفَتِکَ وَ أَطْلَقْتَ لِسَانِی بِشُکْرِکَ وَ هَدَیْتَنِی السَّبِیلَ إِلَی طَاعَتِکَ وَ سَهَّلْتَنِی الْمَسْلَکَ إِلَی کَرَامَتِکَ وَ أَحْضَرْتَنِی سَبِیلَ قُرْبَتِکَ فَکَانَ جَزَاؤُکَ مِنِّی إِنْ کَافَأْتُکَ عَنِ الْإِحْسَانِ بِالْإِسَاءَةِ حَرِیصاً عَلَی مَا أَسْخَطَکَ مُتَنَقِّلًا فِیمَا أَسْتَحِقُّ بِهِ الْمَزِیدَ مِنْ نَقِمَتِکَ سَرِیعاً إِلَی مَا أَبْعَدَ مِنْ رِضَاکَ مُغْتَبِطاً بِعِزَّةِ الْأَمَلِ مُعْرِضاً عَنْ زَوَاجِرِ الْأَجَلِ لَمْ یَقْنَعْنِی حِلْمُکَ

عَنِّی وَ قَدْ أَتَانِی تَوَعُّدُکَ بِأَخْذِ الْقُوَّةِ مِنِّی حَتَّی دَعَوْتُکَ عَلَی عَظِیمِ الْخَطِیئَةِ أَسْتَزِیدُکَ فِی نِعْمَتِکَ غَیْرَ مُتَأَهِّبٍ لِمَا قَدْ أَشْرَفْتُ عَلَیْهِ مِنْ نَقِمَتِکَ مُسْتَبْطِئاً لِمَزِیدِکَ وَ مُتَسَخِّطاً لِمَیْسُورِ رِزْقِکَ مُقْتَضِیاً جَوَائِزَکَ بِعَمَلِ الْفُجَّارِ کَالْمُرَاصِدِ رَحْمَتَکَ بِعَمَلِ الْأَبْرَارِ مُجْتَهِداً أَتَمَنَّی عَلَیْکَ الْعَظَائِمَ کَالْمُدِلِّ الْآمِنِ مِنْ قِصَاصِ الْجَرَائِمِ فَ إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ راجِعُونَ مُصِیبَةٌ عَظُمَ رُزْئُهَا وَ جَلَّ عِقَابُهَا بَلْ کَیْفَ لَوْ لَا أَمَلِی وَ وَعْدُکَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِی أَرْجُو إِقَالَتَکَ وَ قَدْ جَاهَرْتُکَ بِالْکَبَائِرِ مُسْتَخْفِیاً عَنْ أَصَاغِرِ خَلْقِکَ فَلَا أَنَا رَاقَبْتُکَ وَ أَنْتَ مَعِی وَ لَا رَاعَیْتُ حُرْمَةَ سَتْرِکَ عَلَیَّ بِأَیِّ وَجْهٍ أَلْقَاکَ وَ بِأَیِّ لِسَانٍ أُنَاجِیکَ وَ قَدْ نَقَضْتُ الْعُهُودَ وَ الْأَیْمَانَ بَعْدَ تَوْکِیدِهَا وَ جَعَلْتُکَ عَلَیَّ کَفِیلًا ثُمَّ دَعَوْتُکَ مُقْتَحِماً فِی الْخَطِیئَةِ فَأَجَبْتَنِی وَ دَعَوْتَنِی وَ إِلَیْکَ فَقْرِی فَلَمْ أُجِبْ فَوَا سَوْأَتَاهْ وَ قُبْحَ صَنِیعَاهْ أَیَّةُ جُرْأَةٍ تَجَرَّأْتُ وَ أَیَّ تَغْرِیرٍ غَرَّرْتُ نَفْسِی سُبْحَانَکَ فَبِکَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ وَ بِحَقِّکَ أُقْسِمُ وَ مِنْکَ أَهْرُبُ إِلَیْکَ بِنَفْسِی اسْتَخْفَفْتُ عِنْدَ مَعْصِیَتِی لَا بِنَفْسِکَ وَ بِجَهْلِی اغْتَرَرْتُ لَا بِحِلْمِکَ وَ حَقِّی أَضَعْتُ لَا عَظِیمَ حَقِّکَ وَ نَفْسِی ظَلَمْتُ وَ لِرَحْمَتِکَ الْآنَ رَجَوْتُ وَ بِکَ آمَنْتُ وَ عَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ وَ إِلَیْکَ أَنَبْتُ وَ تَضَرَّعْتُ فَارْحَمْ إِلَیْکَ فَقْرِی وَ فَاقَتِی وَ کَبْوَتِی لِحَرِّ وَجْهِی وَ حَیْرَتِی فِی سَوْأَةِ ذُنُوبِی إِنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ یَا أَسْمَعَ مَدْعُوٍّ وَ خَیْرَ مَرْجُوٍّ وَ أَحْلَمَ مُغْضٍ وَ أَقْرَبَ مُسْتَغَاثٍ أَدْعُوکَ مُسْتَغِیثاً اسْتِغَاثَةَ الْمُتَحَیِّرِ الْمُسْتَیْئِسِ مِنْ إِغَاثَةِ خَلْقِکَ فَعُدْ بِلُطْفِکَ عَلَی ضَعْفِی وَ اغْفِرْ بِسَعَةِ رَحْمَتِکَ کَبَائِرَ ذُنُوبِی وَ هَبْ لِی عَاجِلَ صُنْعِکَ إِنَّکَ أَوْسَعُ الْوَاهِبِینَ لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ یَا اللَّهُ یَا أَحَدُ یَا اللَّهُ یَا صَمَدُ یَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ - اللَّهُمَّ أَعْیَتْنِی الْمَطَالِبُ وَ ضَاقَتْ عَلَیَّ الْمَذَاهِبُ وَ أَقْصَانِی الْأَبَاعِدُ وَ مَلَّنِی الْأَقَارِبُ وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ إِذَا انْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَ الْمُسْتَعَانُ إِذَا عَظُمَ الْبَلَاءُ وَ اللَّجَأُ فِی الشِّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ فَنَفِّسْ کُرْبَةَ نَفْسٍ إِذَا ذَکَّرَهَا الْقُنُوطُ مَسَاوِیَهَا أَیْأَسَتْ مِنْ رَحْمَتِکَ وَ لَا تُؤْیِسْنِی مِنْ رَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

۱۵ – دعای یمانی، به روایتی دیگر

نویسنده‌ی کتاب، عَلی بنِ مُوسَی بنِ جَعْفَر بنِ مُحَمَّد طاووس، گوید: دعای معروف به یمانی را به روایت دیگر یافتم که نسبت به گونه‌ای که آوردیم افزوده و اختلاف‌هایی دارد. خواستم هر دو نقل این دعا را آورده باشم. روایت دیگر چنین است: شریف اَبُو اَلْحُسَیْن زَیْد بنِ جَعْفَر عَلَوی محمدی - اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بنِ عَبْداللَّه بنِ البساط (به گونه‌ی قرائت) - مغیره بنِ عَمْرو بنِ وَلِید عزرمی مکی (در مَکَّةُ) - اَبُو سعید مُفَضَّل بنِ مُحَمَّد حُسَیْنِی (به شیوه‌ی قرائت) - ابواِسْحَاق إِبْرَاهِیم بنِ مُحَمَّد شافعی + مُحَمَّد بنِ یَحْیَی بنِ أَبِی عمر عبدی - فُضَیْل بنِ عیاض - عَطَاء بنِ سائب - طاووس (بنِ کَیْسَان یمانی) عَبْداللَّه بنِ عَبَّاس. روزی در پیشگاه أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام نشسته بودم و با هم گفتگو می‌کردیم. فرزندش حضرت مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام وارد شد و گفت: «یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین، سواری بر در است که بوی مشک و عنبر می‌دهد. اجازه‌ی ورود می‌خواهد.» فرمود: «بگذار بیاید.» مردی درشت هیکل و خوش سیما، با چهره و اندامی نیکو، لباس شاهان به بر کرده وارد شد و گفت: درود و رحمت و برکات خدا بر شما ای أَمِیر الْمُؤْمِنِین! أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام پاسخ فرمود: «درود بر تو!» آن گاه او را نزدیک خواند. او گفت: یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین، از دورترین نقطه‌ی یمن می‌آیم. من از بزرگان عربم و از پیروان شما. پادشاهی بزرگ و نعمت فراوان و زمین‌های بسیار پشت سر گذاشتم. زندگانی پر نعمت و روزگار آسوده‌ای دارم؛ جز آن که دشمنی در پی چیرگی بر من است و همواره در کمین من. سال‌هاست در راه آزار و جنگ با من است. راه چاره‌ای نمی‌دانم. شبی - ای أَمِیر الْمُؤْمِنِین - در خواب بودم که شنیدم گوینده‌ای ندا در داد: برخیز و به نزد خلیفه‌ی خدا پیشوای مومنان عَلی بنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام رو و از حضرتش دعایی را بخواه که پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بدو آموخت. اسم اعظم الهی و واژه‌های تام او در آن است. تو در دربار خداوند، بدو شایسته‌ی پذیرفتن و رهایی از این دشمن ستیزنده‌ای. وقتی برخاستم، سر از پا نمی‌شناختم و هیچ اندیشه نمی‌داشتم تا این که همراه چهارصد برده و دربار شما آمدم. پروردگار بزرگ و شما را گواه می‌گیرم که در راه خدا آزادشان ساختم و طوق بندگی را از ایشان برداشتم؛ آزادند. یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! از سرزمینی دور و راهی دراز و جلگه‌ای پست آمده‌ام. پیکرم در آنجا آزرده و اندامم فرسوده شده است. به حق پدری و

خویشی و نزدیکی، بر من منت گذارید و دعایی را که در خواب دیدم تا برای آن به سویتان بیایم، به من بیاموزید. فرمود: «آری.» آن گاه دوات و کاغذی خواست و دعا را نوشت. من نیز آن را نوشتم. چنین بود: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَ الْعاقِبَةُ لِلْمُتَّقِینَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى خاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ عَلَى أَهْلِ بَیْتِهِ أَجْمَعِینَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْمَدُکَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى مَا اخْتَصَصْتَنِی بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ وَ أُوصِلَ إِلَیَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ وَ مَا أَوْلَیْتَنِی بِهِ مِنْ إِحْسَانِکَ وَ بَوَّأْتَنِی مِنْ مَظِنَّةِ الصِّدْقِ وَ أَنَلْتَنِی بِهِ مِنْ مَنِّکَ الْوَاصِلِ إِلَیَّ وَ مِنَ الدِّفَاعِ عَنِّی وَ التَّوْفِیقِ لِی وَ الْإِجَابَةِ لِدُعَائِی حِینَ أُنَاجِیکَ رَاغِباً وَ أَدْعُوکَ مُصَافِیاً حَتَّى أَرْجُوکَ وَ أَجِدُکَ فِی الْمَوَاضِعِ کُلِّهَا لِی جَابِراً وَ فِی الْأُمُورِ نَاظِراً وَ عَلَى الْأَعْدَاءِ نَاصِراً وَ لِلذُّنُوبِ سَاتِراً لَمْ أَعْدَمْ فَضْلَکَ طَرْفَةَ عَیْنٍ مُذْ أَنْزَلْتَنِی دَارَ الِاخْتِیَارِ لِتَنْظُرَ مَا ذَا أُقَدِّمُ لِدَارِ الْقَرَارِ فَأَنَا عَتِیقُکَ مِنْ جَمِیعِ الْمَصَائِبِ وَ اللَّوَازِبِ وَ الْغُمُومِ الَّتِی سَاوَرَتْنِی فِیهَا الْهُمُومُ بِمَعَارِیضِ أَصْنَافِ الْبَلَاءِ وَ مَصْرُوفِ جُهْدِ الْقَضَاءِ – لَا أَذْکُرُ مِنْکَ إِلَّا الْجَمِیلَ وَ لَا أَرَى مِنْکَ إِلَّا التَّفْضِیلَ خَیْرُکَ لِی شَامِلٌ وَ فَضْلُکَ عَلَیَّ مُتَوَاتِرٌ وَ نِعَمُکَ عِنْدِی مُتَّصِلَةٌ لَمْ تُحَقِّقْ حِذَارِی وَ صَدَّقْتَ رَجَائِی وَ صَاحَبْتَ أَسْفَارِی وَ أَکْرَمْتَ إِحْضَارِی وَ شَفَیْتَ أَمْرَاضِی وَ عَافَیْتَ مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ وَ لَمْ تُشْمِتْ بِی أَعْدَائِی وَ رَمَیْتَ مَنْ رَمَانِی وَ کَفَیْتَنِی شَنَئَانَ مَنْ عَادَانِی فَحَمْدِی لَکَ وَاصِلٌ وَ ثَنَائِی عَلَیْکَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِیحِ خَالِصاً لِذِکْرِکَ وَ مَرْضِیّاً لَکَ بِنَاصِعِ التَّحْمِیدِ وَ إِمْحَاضِ التَّمْجِیدِ بِطُولِ التَّعْدِیدِ وَ إِکْذَابِ أَهْلِ التَّنْدِیدِ لَمْ تُعَنْ فِی قُدْرَتِکَ وَ لَمْ تُشَارَکْ فِی إِلَهِیَّتِکَ وَ لَمْ تُعَایَنْ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْیَاءَ عَلَى الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَ لَمَا خَرَقَتِ الْأَوْهَامُ حُجُبَ الْغُیُوبِ إِلَیْکَ فَاعْتَقَدْتُ مِنْکَ مَحْدُوداً فِی عَظَمَتِکَ وَ لَمْ تَعْلَمْ لَکَ مَائِیَّةٌ فَتَکُونَ لِلْأَشْیَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ مُجَانِساً لَا یَبْلُغُکَ بُعْدُ الْهِمَمِ وَ لَا یَنَالُکَ غَوْصُ الْفِطَنِ لَا یَنْتَهِی إِلَیْکَ نَظَرُ النَّاظِرِ فِی مَجْدِ جَبَرُوتِکَ ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِینَ صِفَاتُ قُدْرَتِکَ وَ عَلَا عَنْ ذَلِکَ کَبِیرُ عَظَمَتِکَ لَا یَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَزْدَادَ وَ لَا یَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَنْقُصَ لَا أَحَدٌ شَهِدَکَ حِینَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ وَ لَا نِدٌّ حَضَرَکَ حِینَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ وَ کَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ تَفْسِیرِ صِفَتِکَ وَ انْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ کُنْهِ مَعْرِفَتِکَ وَ کَیْفَ تُوصَفُ وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِی لَمْ یَزَلْ أَزَلِیّاً دَائِماً فِی الْغُیُوبِ وَحْدَکَ لَیْسَ فِیهَا غَیْرُکَ وَ لَمْ یَکُنْ لَهَا سِوَاکَ وَ لَا هَجَمَتِ الْعُیُونُ عَلَیْکَ فَتُدْرِکَ مِنْکَ إِنْشَاءً وَ لَا تَهْدِی الْقُلُوبُ لِصِفَتِکَ وَ لَا یَبْلُغُ الْعُقُولُ جَلَالَ عِزَّتِکَ حَارَتْ فِی مَلَکُوتِکَ عَمِیقَاتِ مَذَاهِبِ التَّفْکِیرِ فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوکُ لِهَیْبَتِکَ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ بِذِلَّةِ الِاسْتِکَانَةِ لَکَ وَ انْقَادَ کُلُّ شَیْءٍ لِعَظَمَتِکَ وَ اسْتَسْلَمَ کُلُّ شَیْءٍ لِقُدْرَتِکَ وَ خَضَعَتْ لَکَ الرِّقَابُ وَ کَلَّ دُونَ ذَلِکَ تَحْبِیرُ اللُّغَاتِ وَ ضَلَّ هُنَالِکَ التَّدْبِیرُ فِی تَصَاعِیفِ الصِّفَاتِ فَمَنْ تَفَکَّرَ فِی ذَلِکَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَیْهِ حَسِیراً وَ عَقْلُهُ مَبْهُوتاً وَ تَفَکُّرُهُ مُتَحَیِّراً اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِراً مُتَوَالِیاً مُتَّسِقاً مُسْتَوْثِقاً یَدُومُ وَ لَا یَبِیدُ غَیْرَ مَفْقُودٍ فِی الْمَلَکُوتِ وَ لَا مَطْمُوسٍ فِی الْعَالَمِ وَ لَا مُنْتَقِصٍ فِی الْعِرْفَانِ وَ لَکَ الْحَمْدُ فِیمَا لَا تُحْصَى مَکَارِمُهُ فِی اللَّیْلِ إِذْ أَدْبَرَ وَ الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ وَ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ الْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ وَ الْعَشِیِّ وَ الْإِبْکَارِ وَ الظَّهِیرَةِ وَ الْأَسْحَارِ اللَّهُمَّ بِتَوْفِیقِکَ قَدْ أَحْضَرْتَنِی النَّجَاةَ وَ جَعَلْتَنِی مِنْکَ فِی وَلَایَةِ الْعِصْمَةِ وَ لَمْ أَبْرَحْ فِی سُبُوغِ نَعْمَائِکَ وَ تَتَابُعِ آلَائِکَ مَحْفُوظاً لَکَ فِی الْمَنَعَةِ وَ الدِّفَاعِ لَمْ تُکَلِّفْنِی فَوْقَ طَاقَتِی إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّی إِلَّا طَاعَتِی فَلَیْسَ شُکْرِی وَ لَوْ دَأَبْتُ مِنْهُ فِی الْمَقَالِ وَ بَالَغْتُ فِی الْفِعَالِ یَبْلُغُ أَدْنَى حَقِّکَ وَ لَا مُکَافِ فَضْلَکَ – لِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَغِبْ وَ لَا تَغِیبُ عَنْکَ غَائِبَةٌ وَ لَا تَخْفَى فِی غَوَامِضِ الْوَلَائِجِ عَلَیْکَ خَافِیَةٌ وَ لَمْ تَضِلَّ لَکَ فِی ظُلَمِ الْخَفِیَّاتِ ضَالَّةٌ إِنَّمَا أَمْرُکَ إِذَا شِئْتَ أَنْ تَقُولَ کُنْ فَیَکُونُ اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَکَ وَ حَمِدَکَ بِهِ الْحَامِدُونَ وَ مَجَّدَکَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ وَ کَبَّرَکَ بِهِ الْمُکَبِّرُونَ وَ عَظَّمَکَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ حَتَّى یَکُونَ لَکَ مِنِّی وَحْدِی فِی کُلِّ طَرْفَةِ عَیْنٍ وَ أَقَلَّ مِنْ ذَلِکَ مِثْلُ حَمْدِ الْحَامِدِینَ وَ تَوْحِیدِ أَصْنَافِ الْمُخْلِصِینَ وَ ثَنَاءِ جَمِیعِ الْمُهَلِّلِینَ وَ تَقْدِیسِ أَحِبَّائِکَ الْعَارِفِینَ وَ مِثْلُ مَا أَنْتَ عَارِفٌ وَ مَحْمُودٌ بِهِ فِی جَمِیعِ خَلْقِکَ مِنَ الْحَیَوَانِ وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ فِی بَرَکَةِ مَا أَنْطَقْتَنِی بِهِ مِنْ حَمْدِکَ فَمَا أَیْسَرَ مَا کَلَّفْتَنِی مِنْ حَمْدِکَ وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِی عَلَى شُکْرِکَ مِنْ ثَوَابِهِ ابْتَدَاءً لِلنِّعَمِ فَضْلًا وَ طَوْلًا وَ أَمَرْتَنِی بِالشُّکْرِ حَقّاً وَ عَدْلًا وَ وَعَدْتَنِی أَضْعَافاً وَ مَزِیداً وَ أَعْطَیْتَنِی مِنْ رِزْقِکَ اعْتِبَاراً وَ فَرْضاً وَ سَأَلْتَنِی مِنْهُ صَغِیراً وَ أَعْفَیْتَنِی مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ لَمْ تُسَلِّمْنِی لِلسُّوءِ مِنْ بَلَائِکَ وَ جَعَلْتَ بَلِیَّتِی الْعَافِیَةَ وَ وَلَّیْتَنِی بِالْبَسْطَةِ وَ الرَّخَاءِ وَ شَرَعْتَ لِی أَیْسَرَ الْفَضْلِ مَعَ مَا وَعَدْتَنِی مِنَ الْمَحَجَّةِ الشَّرِیفَةِ وَ یَسَّرْتَ لِی مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِیعَةِ وَ اصْطَفَیْتَنِی بِأَعْظَمِ النَّبِیِّینَ دَعْوَةً وَ أَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ اللَّهُمَّ فَاغْفِرْ لِی مَا لَا یَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُکَ وَ لَا یَمْحَاهُ إِلَّا عَفْوُکَ وَ لَا یُکَفِّرُهُ إِلَّا فَضْلُکَ وَ هَبْ لِی

فِی یَوْمِی هَذَا یَقِیناً یُهَوِّنُ عَلَیَّ مُصِیبَاتِ الدُّنْیا وَ أَحْزَانَهَا وَ شَوْقاً إِلَیْکَ وَ رَغْبَةً فِیمَا عِنْدَکَ وَ اکْتُبْ لِی عِنْدَکَ الْمَغْفِرَةَ وَ بَلِّغْنِی الْکَرَامَةَ وَ ارْزُقْنِی شُکْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ فَإِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِیعُ الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الَّذِی لَیْسَ لِأَمْرِکَ مَدْفَعٌ وَ لَا عَنْ فَضْلِکَ مَمْنَعٌ وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ رَبِّی وَ رَبُّ کُلِّ شَیْءٍ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ عَالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الثَّبَاتَ فِی الْأَمْرِ وَ الْعَزِیمَةَ عَلَی الرُّشْدِ وَ الشُّکْرَ عَلَی نِعْمَتِکَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ جَوْرِ کُلِّ جَائِرٍ وَ بَغْیِ کُلِّ بَاغٍ وَ حَسَدِ کُلِّ حَاسِدٍ بِکَ أَصُولُ عَلَی الْأَعْدَاءِ وَ إِیَّاکَ أَرْجُو الْوَلَایَةَ لِلْأَحِبَّاءِ مَعَ مَا لَا أَسْتَطِیعُ إِحْصَاءَهُ وَ لَا تَعْدِیدَهُ مِنْ فَوَائِدِ فَضْلِکَ وَ طَرَفِ رِزْقِکَ وَ أَلْوَانِ مَا أَوْلَیْتَنِی مِنْ إِرْفَادِکَ فَأَنَا مُقِرٌّ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ حَمْدُکَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ یَدَکَ لَا تُضَادُّ فِی حُکْمِکَ وَ لَا تُنَازَعُ فِی أَمْرِکَ تَمْلِکُ مِنَ الْأَنَامِ مَا تَشَاءُ وَ لَا یَمْلِکُونَ إِلَّا مَا تُرِیدُ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِی نُورِ الْقُدْسِ تَرَدَّیْتَ الْمَجْدَ بِالْعِزِّ وَ تَعَظَّمْتَ الْعِزَّ بِالْکِبْرِیَاءِ وَ تَغَشَّیْتَ النُّورَ بِالْبَهَاءِ وَ تَجَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ لَکَ الْمَنُّ الْقَدِیمُ وَ السُّلْطَانُ الشَّامِخُ وَ الْحَوْلُ الْوَاسِعُ وَ الْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ إِذْ جَعَلْتَنِی مِنْ أَفَاضِلِ بَنِی آدَمَ وَ جَعَلْتَنِی سَمِیعاً بَصِیراً صَحِیحاً سَوِیّاً مُعَافاً لَمْ تَشْغَلْنِی فِی نُقْصَانٍ فِی یَدَنِی ثُمَّ لَمْ تَمْنَعْکَ کَرَامَتُکَ إِیَّایَ وَ حُسْنُ صَنِیعِکَ عِنْدِی وَ فَضْلُ نَعْمَائِکَ عَلَیَّ إِذْ وَسَّعْتَ عَلَیَّ فِی الدُّنْیَا وَ فَضَّلْتَنِی عَلَی کَثِیرٍ مِنْ أَهْلِهَا فَجَعَلْتَ لِی سَمْعاً یَعْقِلُ آیَاتِکَ وَ بَصَراً یَرَی قُدْرَتَکَ وَ فُؤَاداً یَعْرِفُ عَطِیَّتَکَ فَأَنَا لِفَضْلِکَ عَلَیَّ حَامِدٌ وَ تَحْمَدُهُ لَکَ نَفْسِی وَ بِحَقِّکَ شَاهِدٌ لِأَنَّکَ حَیٌّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ وَ حَیٌّ بَعْدَ کُلِّ مَیِّتٍ وَ حَیٌّ تَرِثُ الْحَیَاةَ لَمْ تَقْطَعْ عَنِّی خَیْرَکَ فِی کُلِّ وَقْتٍ وَ لَمْ تَنْزِلْ بِی عُقُوبَاتِ النِّقَمِ وَ لَمْ تُغَیِّرْ عَلَیَّ وَثَائِقَ الْعِصَمِ فَلَوْ لَمْ أَذْکُرْ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَّا عَفْوَکَ عَنِّی وَ الِاسْتِجَابَةَ لِدُعَائِی حِینَ رَفَعْتُ رَأْسِی وَ أَنْطَقْتَ لِسَانِی بِتَحْمِیدِکَ وَ تَمْجِیدِکَ لَا فِی تَقْدِیرِکَ خَطَأً حِینَ صَوَّرْتَنِی - وَ لَا فِی قِسْمَةِ الْأَرْزَاقِ حِینَ قَدَّرْتَ فَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَهُ عِلْمُکَ وَ عَدَدَ مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُکَ وَ عَدَدَ مَا وَسِعَتْ رَحْمَتُکَ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَکَ فِیمَا بَقِیَ کَمَا أَحْسَنْتَ إِلَیَّ فِی مَا مَضَی فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِتَوْحِیدِکَ وَ تَمْجِیدِکَ وَ تَحْمِیدِکَ وَ تَهْلِیلِکَ وَ تَکْبِیرِکَ وَ تَعْظِیمِکَ وَ تَنْوِیرِکَ وَ رَأْفَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ عُلُوِّکَ وَ حِیَاطَتِکَ وَ وِقَائِکَ وَ مَنِّکَ وَ جَلَالِکَ وَ جَمَالِکَ وَ بَهَائِکَ وَ سُلْطَانِکَ وَ قُدْرَتِکَ أَلَّا تَحْرِمَنِی رِفْدَکَ وَ فَوَائِدَ کَرَامَتِکَ فَإِنَّهُ لَا یَعْتَرِیکَ لِکَثْرَةِ مَا یَنْدَفِقُ مِنْ سُیُوبِ الْعَطَایَا عَوَائِقُ الْبُخْلِ وَ لَا یَنْقُصُ جُودَکَ التَّقْصِیرُ فِی شُکْرِ نِعْمَتِکَ وَ لَا یَجِمُّ خَزَائِنَکَ الْمَنْعُ وَ لَا یُؤَثِّرُ فِی جُودِکَ الْعَظِیمِ مِنَحُکَ الْفَائِقُ الْجَلِیلُ وَ لَا تَخَافُ ضَیْمَ إِمْلَاقٍ فَتُکْدِیَ وَ لَا یَلْحَقُکَ خَوْفُ عُدْمٍ فَتَقْبِضَ [فَتَنْقُصَ فَیْضَ فَضْلِکَ وَ تَرْزُقَنِی قَلْباً خَاشِعاً وَ یَقِیناً صَادِقاً وَ لِسَاناً ذَاکِراً وَ لَا تُؤْمِنِّی مَکْرَکَ وَ لَا تَکْشِفْ عَنِّی سِتْرَکَ وَ لَا تُنْسِنِی ذِکْرَکَ وَ لَا تَنْزِعْ مِنِّی بَرَکَتَکَ وَ لَا تَقْطَعْ مِنِّی رَحْمَتَکَ وَ لَا تُبَاعِدْنِی مِنْ جِوَارِکَ وَ لَا تُؤْیِسْنِی مِنْ رَوْحِکَ وَ کُنْ لِی أَنِیساً مِنْ کُلِّ وَحْشَةٍ وَ اعْصِمْنِی مِنْ کُلِّ هَلَکَةٍ إِنَّکَ لَا تُخْلِفُ الْمِیعادَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ مرد گفت: یا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ! نا امیدم نساختید و حق پدری را گزاردید. خداوند پاداش نیکو کارانتان دهاد! سپس افزود: یا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ! می‌خواهم ده هزار دینار صَدَقَة دهم؛ که شایستگی دریافت دارد؟ فرمود: «آن را میان پارسایان قرآنی پخش کن. کار نیک جز در مانند ایشان به جا نیست تا در بندگی پروردگارشان و تلاوت کتابش نیرو بگیرند.» آن مرد به توصیه‌ی حضرتش عمل کرد.

۱۶ – دعای أَمِیر الْمُؤْمِنِین صَلَوَاتُ اللَّهِ و سلامه عَلَیه که بر همه‌ی دعاهای دیگر برتری دارد

این دعـا را أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیهِ السَّلَام و حضـرت بَاقِر و امـام صـادِق عَلَیهِمَاالسَّلَام می‌خواندنـد. آن را به ابوجَعْفَر مُحَمَّد بن عُثْمَان (عمری) رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَیه ارائه کردند. گفت: این دعا مانند ندارد. خواندن آن از بهترین عبادت‌هاست. دعا این است: اللَّهُمَ أَنْتَ رَبِّی وَ أَنَا عَبْدُکَ آمَنْتُ بِکَ مُخْلِصاً لَکَ عَلَی عَهْدِکَ وَ وَعْدِکَ مَا اسْتَطَعْتُ أَتُوبُ إِلَیْکَ مِنْ سُوءِ عَمَلِی وَ أَسْتَغْفِرُکَ لِذُنُوبِیَ الَّتِی لَا یَغْفِرُهَا غَیْرُکَ أَصْبَحَ ذُلِّی مُسْتَجِیراً بِعِزَّتِکَ وَ أَصْبَحَ فَقْرِی مُسْتَجِیراً بِغِنَاکَ وَ أَصْبَحَ جَهْلِی مُسْتَجِیراً بِحِلْمِکَ وَ أَصْبَحَتْ قِلَّةُ حِیلَتِی مُسْتَجِیراً بِقُدْرَتِکَ وَ أَصْبَحَ خَوْفِی مُسْتَجِیراً بِأَمَانِکَ وَ أَصْبَحَ دَائِی مُسْتَجِیراً بِدَوَائِکَ وَ أَصْبَحَ سُقْمِی مُسْتَجِیراً بِشِفَائِکَ وَ أَصْبَحَ حَیْنِی [جُبْنِی مُسْتَجِیراً بِقَضَائِکَ وَ أَصْبَحَ ضَعْفِی مُسْتَجِیراً بِقُوَّتِکَ وَ أَصْبَحَ ذَنْبِی مُسْتَجِیراً بِمَغْفِرَتِکَ وَ أَصْبَحَ وَجْهِیَ الْفَانِی الْبَالِی مُسْتَجِیراً

بِوَجْهِكَ الْبَاقِي الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَبْلَى وَ لَا يَفْنَى يَا مَنْ لَا يُوَارِيهِ لَيْلٌ دَاجٍ وَ لَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَ لَا حُجُبٌ ذَاتُ أَتْرَاجٍ [ارْتِجَاجٍ وَ لَا مَاءٌ ثَجَّاجٌ فِي قَعْرِ بَحْرٍ عَجَّاجٍ يَا دَافِعَ السَّطَوَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ أَسْأَلُكَ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهِ خَزَائِنُ كُلِّ مِفْتَاحٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ وَ أَنْ تَفْتَحَ لِي مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ تَحْجُبَ عَنِّي فِتْنَةَ الْمُوَكَّلِ بِي وَ لَا تُسَلِّطْهُ عَلَيَّ فَيُهْلِكَنِي وَ لَا تَكِلْنِي إِلَى أَحَدٍ طَرْفَةَ عَيْنٍ فَيَعْجِزَ عَنِّي وَ لَا تَحْرِمْنِي الْجَنَّةَ وَ ارْحَمْنِي وَ تَوَفَّنِي مُسْلِماً وَ أَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ وَ اكْفِنِي بِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ وَ الطَّيِّبِ عَنِ الْخَبِيثِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ – اللَّهُمَّ خَلَقْتَ الْقُلُوبَ عَلَى إِرَادَتِكَ وَ فَطَرْتَ الْعُقُولَ عَلَى مَعْرِفَتِكَ فَتَمَلْمَلَتِ الْأَفْئِدَةُ مِنْ مَخَافَتِكَ وَ صَرَخَتِ الْقُلُوبُ بِالْوَلَهِ وَ تَقَاصَرَ وُسْعُ قَدْرِ الْعُقُولِ عَنِ الثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَ انْقَطَعَتِ الْأَلْفَاظُ عَنْ مِقْدَارِ مَحَاسِنِكَ وَ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ إِحْصَاءِ نِعَمِكَ فَإِذَا وَلَجَتْ بِطُرُقِ الْبَحْثِ عَنْ نَعْتِكَ بَهَرَتْهَا حَيْرَةُ الْعَجْزِ عَنْ إِدْرَاكِ وَصْفِكَ فَهِيَ تَرَدَّدُ فِي التَّقْصِيرِ عَنْ مُجَاوَزَةِ مَا حَدَّدْتَ لَهَا إِذْ لَيْسَ لَهَا أَنْ تَتَجَاوَزَ مَا أَمَرْتَهَا فَهِيَ بِالاقْتِدَارِ عَلَى مَا مَكَّنْتَهَا تَحْمَدُكَ بِمَا أَنْهَيْتَ إِلَيْهَا وَ الْأَلْسُنُ مُنْبَسِطَةٌ بِمَا تُمْلِي عَلَيْهَا وَ لَكَ عَلَى كُلِّ مَنِ اسْتَعْبَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ أَلَّا يَمِلُّوا مِنْ حَمْدِكَ وَ إِنْ قَصُرَتِ الْمَحَامِدُ عَنْ شُكْرِكَ عَلَى مَا أَسْدَيْتَ إِلَيْهَا مِنْ نِعَمِكَ فَحَمِدَكَ بِمَبْلَغِ طَاقَةِ جَهْدِهِمْ [حَمِدَ] الْحَامِدُونَ وَ اعْتَصَمَ بِرَجَاءِ عَفْوِكَ الْمُقَصِّرُونَ وَ أَوْجَسَ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ الْخَائِفُونَ وَ قَصَدَ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ الطَّالِبُونَ وَ انْتَسَبَ إِلَى فَضْلِكَ الْمُحْسِنُونَ وَ كُلٌّ يَتَفَيَّأُ فِي ظِلَالِ تَأْمِيلِ عَفْوِكَ وَ يَتَضَاءَلُ بِالذُّلِّ لِخَوْفِكَ وَ يَعْتَرِفُ بِالتَّقْصِيرِ فِي شُكْرِكَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ صُدُوفُ مَنْ صَدَفَ عَنْ طَاعَتِكَ وَ لَا عُكُوفُ مَنْ عَكَفَ عَلَى مَعْصِيَتِكَ إِنْ أَسْبَغْتَ عَلَيْهِمُ النِّعَمَ وَ أَجْزَلْتَ لَهُمُ الْقِسَمَ وَ صَرَفْتَ عَنْهُمُ النِّقَمَ وَ خَوَّفْتَهُمْ عَوَاقِبَ النَّدَمِ وَ ضَاعَفْتَ لِمَنْ أَحْسَنَ وَ أَوْجَبْتَ عَلَى الْمُحْسِنِينَ شُكْرَ تَوْفِيقِكَ لِلْإِحْسَانِ وَ عَلَى الْمُسِيءِ شُكْرَ تَعَطُّفِكَ بِالامْتِنَانِ – وَ وَعَدْتَ مُحْسِنَهُمْ بِالزِّيَادَةِ فِي الْإِحْسَانِ مِنْكَ فَسُبْحَانَكَ تُثِيبُ عَلَى مَا بَدْؤُهُ مِنْكَ وَ انْتِسَابُهُ إِلَيْكَ وَ الْقُوَّةُ عَلَيْهِ بِكَ وَ الْإِحْسَانُ فِيهِ مِنْكَ وَ التَّوَكُّلُ فِي التَّوْفِيقِ لَهُ عَلَيْكَ فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ مَنْ عَلِمَ أَنَّ الْحَمْدَ لَكَ وَ أَنَّ بَدْأَهُ مِنْكَ وَ مَعَادَهُ إِلَيْكَ حَمْداً لَا يَقْصُرُ عَنْ بُلُوغِ الرِّضَا مِنْكَ حَمْدَ مَنْ قَصَدَكَ بِحَمْدِهِ وَ اسْتَحَقَّ الْمَزِيدَ لَهُ مِنْكَ فِي نِعَمِهِ وَ لَكَ مُؤَيِّدَاتٌ مِنْ عَوْنِكَ وَ رَحْمَةٌ تَخُصُّ بِهَا مَنْ أَحْبَبْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اخْصُصْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَ مُؤَيِّدَاتِ لُطْفِكَ بِأَوْجَبِهَا لِلْإِقَالاتِ وَ أَعْصَمِهَا مِنَ الْإِضَاعَاتِ وَ أَنْجَاهَا مِنَ الْهَلَكَاتِ وَ أَرْشَدِهَا إِلَى الْهِدَايَاتِ وَ أَوْقَاهَا مِنَ الْآفَاتِ وَ أَوْفَرِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ وَ أَنْزَلِهَا بِالْبَرَكَاتِ وَ أَزْيَدِهَا فِي الْقِسَمِ وَ أَسْبَغِهَا لِلنِّعَمِ وَ أَسْتَرِهَا لِلْعُيُوبِ وَ أَغْفَرِهَا لِلذُّنُوبِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ فَصَلِّ عَلَى خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ صِفْوَتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَ أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ بِأَفْضَلِ الصَّلَوَاتِ وَ بَارِكْ عَلَيْهِ بِأَفْضَلِ الْبَرَكَاتِ بِمَا بَلَّغَ عَنْكَ مِنَ الرِّسَالاتِ وَ صَدَعَ بِأَمْرِكَ وَ دَعَا إِلَيْكَ وَ أَفْصَحَ بِالدَّلَائِلِ عَلَيْكَ بِالْحَقِّ الْمُبِينِ حَتَّى أَتَاهُ الْيَقِينُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الْأَوَّلِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ وَ عَلَى آلِهِ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ اخْلُفْهُ فِيهِمْ بِأَحْسَنِ مَا خَلَّفْتَ بِهِ أَحَداً مِنَ الْمُرْسَلِينَ بِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ إِرَادَاتٌ لَا تُعَارِضُ دُونَ بُلُوغِهَا الْغَايَاتِ قَدِ انْقَطَعَ مُعَارَضَتُهَا بِعَجْزِ الِاسْتِطَاعَاتِ عَنِ الرَّدِّ لَهَا دُونَ النِّهَايَاتِ فَأَيَّةُ إِرَادَةٍ جَعَلْتَهَا إِرَادَةً لِعَفْوِكَ وَ سَبَباً لِنَيْلِ فَضْلِكَ وَ اسْتِنْزَالًا لِخَيْرِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَ صِلْهَا اللَّهُمَّ بِدَوَامٍ وَ ابْدَأْهَا بِتَمَامٍ إِنَّكَ وَاسِعُ الْحِبَاءِ كَرِيمُ الْعَطَاءِ مُجِيبُ النِّدَاءِ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

۱۷ نیز دعای ارزشمندی از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام

اَبُو عَبْدِاللَّه اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن غالب – عَبْدِاللَّه بِن أَبِی حَبِیبَهْ + خَلِیل بِن سالم – حارث بِن عُمَیْر: امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام از پدرش و آن حضرت از جدش و آن حضرت از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام که درود و سلام فراوان حق بر تبار پاک و شایسته و برگزیده‌ی حضرتش باد نقل می‌فرماید که فرمود: «رسول گرامی که بر او و خاندانش سلام خدا باد این دعا را به من آموخت و فرمان داد تا در هر زمان و در هر سختی و راحتی، آن را به همراه داشته باشم و به جانشین خود بیاموزم و نیز فرمود که در طول زندگی آن را از خویش جدا نسازم تا فردا پروردگار بزرگ را با همراه داشتن آن دیدار کنم! آن حضرت به من فرمود: هر صبح شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنج‌های عرش. گفتم: چه بخوانم؟ فرمود: این دعا را – که من بعد از توضیح ثواب آن

می گویم - بخوان. آن گاه که پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم (دعا را) به پایان رساندند، أَبی بنِ کعب انصاری گفت: یا رَسُول اللَّهِ، پاداش خواننده‌ی این دعا چیست؟ فرمود: آرام بگیر، أُبی! عالمان زبان توضیح ارزش خواننده‌ی این دعا را ندارند. گفت: پدر و مادرم به فدای شما! ارزش آن را بیان فرمایید. پیامبر خدا لبخندی زد و فرمود: آدمی زاده بر آن چه از او باز داشته می‌شود آزمندتر است. گوشه‌ای از پاداش این دعا را برایتان می گویم: وقتی خواننده‌ی دعا آن را در پیشگاه حق - عَزَّ و جَلَّ - می‌خواند، خوبی از همه سوی آسمان تا زمین بر فرق سر او می‌ریزد؛ خداوند آرامش بر او فرو می‌فرستد و رحمت او را در بر می گیرد. این دعا پایانه‌ای جز عرش پروردگار جهانیان ندارد. زمزمه‌ای چونان صدای زنبور عسل دارد. خداوند به خواننده‌ی این دعا نگاه خویش می‌افکند. هر که سه بار آن را بخواند و از خیرهای دنیا یا آخرت بخواهد، خداوند خواسته‌ی او را بر می‌آورد و به انجام می‌رساند و از عذاب قبر و سینه تنگی (پس از مرگ) رهایی می‌دهد. در روز رستاخیز، خواننده‌ی این دعا بر مرکبی سفید از مروارید، در برابر پروردگار هستی به پا می‌خیزد. خداوند همه‌ی نعمت‌ها را برای او فرمان می‌دهد و می گوید: بنده‌ی من! هر جای بهشت را می‌خواهی، برگزین. افزون بر این، پاداش‌هایی نزد خدای دارد که نه چشمی دیده است و نه گوشی شنیده و نه به گمان آفریده‌ای و نه بر زبان ستاینده‌ای آمده است. سَلْمَان پارسی رَحِمَهُ اللَّه عرض کرد: فدای شما شوم! بیشتر از ارزش آن بگویید. پیامبر که درود و سلام فروان خدا بر آن حضرت و خاندانش باد فرمود: ابا عَبْداللَّه! سوگند به آن که مرا به پیامبری راستین برگزید، اگر این دعا را بر دیوانه‌ای بخوانند، همان ساعت هوشیار می گردد و اگر بر زن سخت زایی، پیش از چشم بر هم زدنی، زادنش آسان می‌شود و اگر بر رانده‌ی پدر و مادر، همان لحظه کارش با پدر و مادر درست خواهد شد. آری، سلمان؛ به آن که مرا به پیامبری راستین فرستاد. هر بنده‌ای چهل شب جمعه با خلوص آن را بخواند، همه‌ی گناهان مردمی و خدایی او آمرزیده، خواهد گردید. به آن که مرا به پیامبری راستین فرستاد، هر که این دعا را بخواند، غم‌ها و اندوه‌ها و بیماری‌های جهان از دلش زدوده خواهد شد. آری سَلْمَان، هر که خدا را با این دعا بخواند - درست خوانده باشد یا نادرست - آن گاه با امید پاداش به بستر رود، با هر حرف آن، خداوند هزار فرشته‌ی آسمانی (بر او) خواهد فرستاد؛ با چهره‌هایی روشن‌تر از خورشید و ماه بدر. سَلْمَان پرسید: آیا خدای بزرگ با این دعا، همه‌ی این پاداش‌ها را به بنده می‌دهد؟! فرمود: سَلْمَان! به هیچ کسی آن را خبر مده تا مهم‌تر از آن را برایت بگویم. گفت: یا رَسُول اللَّهِ، چرا فرمان می‌دهید که آن را پوشیده بدارم؟ فرمود: بیم دارم بندگی را رها کنند و تنها بر دعا تکیه کنند. گفت: بفرمایید یا رَسُول اللَّهِ. فرمود: آری، (می گویم) سَلْمَان! هر که این دعا را بخواند و در زندگی همه‌ی گناهان بزرگ را آورده باشد و در همان شب یا روز خواندن دعا بمیرد، شهید به شمار می‌رود! و اگر بی‌توبه بمیرد، خداوند، به بزرگی و آمرزش خویش، گناهان او را خواهد بخشود!» دعا این است. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِکُ الْمُبِینُ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِیرٍ وَ لَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ یَسْتَشِیرُ الْأَوَّلُ غَیْرُ مَصْرُوفٍ وَ الْبَاقِی بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِیمُ الرُّبُوبِیَّةِ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ وَ فَاطِرُهُمَا وَ مُبْتَدِعُهُمَا بِغَیْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا وَ فَتَقَهُمَا فَتْقاً فَقَامَتِ السَّمَاوَاتُ طَائِعَاتٌ بِأَمْرِهِ وَ اسْتَقَرَّتِ الْأَرَضُونَ بِأَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِی السَّمَاوَاتِ الْعُلَی - الرَّحْمنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ وَ ما بَیْنَهُما وَ ما تَحْتَ الثَّری فَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَ لَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ وَ لَا مُعِزَّ لِمَنْ أَذْلَلْتَ وَ لَا مُذِلَّ لِمَنْ أَعْزَزْتَ وَ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَیْتَ وَ لَا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ کُنْتَ إِذْ لَمْ تَکُنْ سَمَاءٌ مَبْنِیَّةٌ وَ لَا أَرْضٌ مَدْحِیَّةٌ وَ لَا شَمْسٌ مُضِیئَةٌ وَ لَا لَیْلٌ مُظْلِمٌ وَ لَا نَهَارٌ مُضِیءٌ وَ لَا بَحْرٌ لُجِّیٌّ لَا جَبَلٌ رَاسٍ وَ لَا نَجْمٌ سَارٍ وَ لَا قَمَرٌ مُنِیرٌ وَ لَا رِیحٌ تَهُبُّ وَ لَا سَحَابٌ یَسْکُبُ وَ لَا بَرْقٌ یَلْمَعُ وَ لَا رَعْدٌ یُسَبِّحُ وَ لَا رُوحٌ تَنَفَّسُ وَ لَا طَائِرٌ تَطِیرُ وَ لَا نَارٌ تَتَوَقَّدُ وَ لَا مَاءٌ یَطَّرِدُ کُنْتَ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَ کَوَّنْتَ کُلَّ شَیْءٍ وَ قَدَرْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ وَ ابْتَدَعْتَ کُلَّ شَیْءٍ وَ أَغْنَیْتَ وَ أَفْقَرْتَ وَ أَمَتَّ وَ أَحْیَیْتَ وَ أَضْحَکْتَ وَ أَبْکَیْتَ وَ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوَیْتَ فَتَبَارَکْتَ یَا اللَّهُ وَ تَعَالَیْتَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَلَّاقُ الْمُعِینُ أَمْرُکَ غَالِبٌ وَ عِلْمُکَ نَافِذٌ وَ کَیْدُکَ غَرِیبٌ وَ وَعْدُکَ صَادِقٌ وَ قَوْلُکَ حَقٌّ وَ حُکْمُکَ عَدْلٌ وَ کَلَامُکَ هُدًی وَ وَحْیُکَ نُورٌ وَ رَحْمَتُکَ وَاسِعَةٌ وَ عَفْوُکَ عَظِیمٌ وَ فَضْلُکَ کَثِیرٌ وَ عَطَاؤُکَ جَزِیلٌ وَ حَبْلُکَ مَتِینٌ وَ إِمْکَانُکَ عَتِیدٌ وَ جَارُکَ عَزِیزٌ وَ بَأْسُکَ شَدِیدٌ وَ

مَكْرُوكَ مَكِيدُ أَنْتَ يَا رَبِّ مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى حَاضِرُ كُلِّ مَلَإٍ وَ شَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ مُفَرِّجُ كُلِّ حُزْنٍ غَنِيُّ كُلِّ مِسْكِينٍ حِصْنُ كُلِّ هَارِبٍ أَمَانُ كُلِّ خَائِفٍ حِرْزُ الضُّعَفَاءِ كَنْزُ الْفُقَرَاءِ مُفَرِّجُ الْغَمَّاءِ مُعِينُ الصَّالِحِينَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَكْفِي مِنْ عِبَادِكَ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَ أَنْتَ جَارُ مَنْ لَاذَ بِكَ وَ تَضَرَّعَ إِلَيْكَ عِصْمَةُ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ نَاصِرُ مَنِ انْتَصَرَ بِكَ تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنِ اسْتَغْفَرَكَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ عَظِيمُ الْعُظَمَاءِ كَبِيرُ الْكُبَرَاءِ سَيِّدُ السَّادَاتِ مَوْلَى الْمَوَالِي صَرِيخُ الْمُسْتَصْرِخِينَ مُنَفِّسٌ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَسْمَعُ السَّامِعِينَ أَبْصَرُ النَّاظِرِينَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ قَاضِي حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ مُغِيثُ الصَّالِحِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ وَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ الْمُعْطِي وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَ أَنَا الْبَخِيلُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الذَّلِيلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ أَنْتَ السَّيِّدُ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْغَافِرُ وَ أَنَا الْمُسِيءُ وَ أَنْتَ الْعَالِمُ وَ أَنَا الْجَاهِلُ وَ أَنْتَ الْحَلِيمُ وَ أَنَا الْعَجُولُ وَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ وَ أَنْتَ الْمُعَافِي وَ أَنَا الْمُبْتَلَى وَ أَنْتَ الْمُجِيبُ وَ أَنَا الْمُضْطَرُّ وَ أَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطِي عِبَادَكَ بِلَا سُؤَالٍ وَ أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ اسْتُرْ عَلَيَّ عُيُوبِي وَ افْتَحْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ رِزْقاً وَاسِعاً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

۱۸ – دعایی از مولای متقیان عَلَیْهِ السَّلَام که می‌توان بر خویش نصب (و همراه) کرد

از حضرت أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام نقل است که: «هر که روزی‌اش تنگ شود و راه‌های در آمد در زندگی بر او بسته گردد، این نوشته را بر پوست آهویی یا پاره‌ای از چرم بنویسد و بر (گردن) خویش آویزد یا در لباس خود پنهان سازد و از خود دور ندارد، خداوند روزی‌اش را افزون می‌کند و درهایی را که هرگز بدان نمی‌اندیشیده است به رویش خواهد گشود.» دعا این است: اللَّهُمَّ لَا طَاقَةَ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ بِالْجَهْدِ وَ لَا صَبْرَ لَهُ عَلَى الْبَلَاءِ وَ لَا قُوَّةَ لَهُ عَلَى الْفَقْرِ وَ الْفَاقَةِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَحْظُرْ عَلَى فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ رِزْقَكَ وَ لَا تَقْتُرْ عَلَيْهِ سَعَةَ مَا عِنْدَكَ وَ لَا تَحْرِمْهُ فَضْلَكَ وَ لَا تَحْسِمْهُ مِنْ جَزِيلِ قِسْمِكَ وَ لَا تَكِلْهُ إِلَى خَلْقِكَ وَ لَا إِلَى نَفْسِهِ فَيَعْجِزَ عَنْهَا وَ يَضْعُفَ عَنِ الْقِيَامِ فِيمَا يُصْلِحُهُ وَ يُصْلِحُ مَا قِبَلَهُ بَلْ تَنْفَرِدُ بِلَمِّ شَعْثِهِ وَ تَوَلَّى كِفَايَتِهِ وَ انْظُرْ إِلَيْهِ فِي جَمِيعِ أُمُورِهِ إِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَهُ إِلَى خَلْقِكَ لَمْ يَنْفَعُوهُ وَ إِنْ أَلْجَأْتَهُ إِلَى أَقْرِبَائِهِ حَرَمُوهُ وَ إِنْ أَعْطَوْهُ أَعْطَوْهُ قَلِيلًا نَكِداً وَ إِنْ مَنَعُوهُ مَنَعُوهُ كَثِيراً وَ إِنْ بَخِلُوا بَخِلُوا وَ هُمْ لِلْبُخْلِ أَهْلٌ اللَّهُمَّ أَغْنِ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ مِنْ فَضْلِكَ وَ لَا تُخْلِهِ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُضْطَرٌّ إِلَيْكَ فَقِيرٌ إِلَى مَا فِي يَدَيْكَ وَ أَنْتَ غَنِيٌّ عَنْهُ وَ أَنْتَ بِهِ خَبِيرٌ عَلِيمٌ – وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْراً – وَ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً. وَ يَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لا يَحْتَسِبُ

۱۹ – دعایی زود اثر از مولای متقیان حضرت امیر عَلَیْهِ السَّلَام در سختی‌ها و بلاها

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنَا عَبْدُكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ اعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا غَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى مَا خَصَصْتَنِي بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ وَوَصَلَ إِلَيَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ وَ عَلَى مَا أَوْلَيْتَنِي بِهِ وَ تَوَلَّيْتَنِي بِهِ مِنْ رِضْوَانِكَ وَ أَمَلْتَنِي مِنْ مَنِّكَ الْوَاصِلِ إِلَيَّ وَ مِنَ الدِّفَاعِ عَنِّي وَ التَّوْفِيقِ لِي وَ الْإِجَابَةِ لِدُعَائِي حَتَّى أُنَاجِيَكَ رَاغِباً وَ أَدْعُوَكَ مُصَافِياً وَ حَتَّى أَرْجُوَكَ فَأَجِدَكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِي جَابِراً وَ فِي أُمُورِي نَاظِراً وَ لِذُنُوبِي غَافِراً وَ لِعَوْرَتِي سَاتِراً لَمْ أَعْدَمْ خَيْرَكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ مُنْذُ أَنْزَلْتَنِي دَارَ الِاخْتِيَارِ لِتَنْظُرَ مَا ذَا أُقَدِّمُ لِدَارِ الْقَرَارِ فَأَنَا عَتِيقُكَ اللَّهُمَّ مِنْ جَمِيعِ الْمَصَائِبِ وَ اللَّوَازِبِ وَ الْغُمُومِ الَّتِي سَاوَرَتْنِي فِيهَا الْهُمُومُ بِمَعَارِيضِ الْقَضَاءِ وَ مَصْرُوفِ جَهْدِ الْبَلَاءِ لَا أَذْكُرُ مِنْكَ إِلَّا الْجَمِيلَ وَ لَا أَرَى مِنْكَ غَيْرَ التَّفْضِيلِ خَيْرُكَ لِي شَامِلٌ وَ فَضْلُكَ عَلَيَّ مُتَوَاتِرٌ وَ نِعَمُكَ عِنْدِي مُتَّصِلَةٌ سَوَابِغُ لَمْ تُحَقِّقْ حِذَارِي بَلْ صَدَّقْتَ رَجَائِي وَ صَاحَبْتَ أَسْفَارِي وَ أَكْرَمْتَ أَحْضَارِي وَ شَفَيْتَ أَمْرَاضِي وَ عَافَيْتَ

أَوْصَابِی وَ أَحْسَنْتَ مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ وَ لَمْ تُشْمِتْ بِی أَعْدَائِی وَ رَمَیْتَ مَنْ رَمَانِی وَ كَفَیْتَنِی شَرَّ مَنْ عَادَانِی اللَّهُمَّ كَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَی عَلَیَّ سَیْفَ عَدَاوَتِهِ وَ شَحَذَ لِقَتْلِی ظُبَةَ مُدْیَتِهِ وَ أَرْهَفَ لِی شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِی قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ سَدَّدَ لِی صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَ أَضْمَرَ أَنْ یَسُومَنِی الْمَكْرُوهَ وَ یُجَرِّعَنِی ذُعَافَ مَرَارَتِهِ فَنَظَرْتَ یَا إِلَهِی إِلَی ضَعْفِی عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجْزِی عَنِ الِانْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِی بِمُحَارَبَتِهِ وَ وَحْدَتِی فِی كَثِیرٍ مِمَّنْ نَاوَانِی وَ أَرْصَدَ لِی فِیمَا لَمْ أُعْمِلْ فِكْرِی فِی الِانْتِصَارِ مِنْ مِثْلِهِ فَأَیَّدْتَنِی یَا رَبِّ بِعَوْنِكَ وَ شَدَدْتَ أَیْدِی بِنَصْرِكَ ثُمَّ فَلَلْتَ لِی حَدَّهُ وَ صَیَّرْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِیدِهِ وَحْدَهُ وَ أَعْلَیْتَ كَعْبِی عَلَیْهِ وَ رَدَدْتَهُ حَسِیراً لَمْ تَشْفِ غَلِیلَهُ وَ لَمْ تُبَرِّدْ حَرَارَاتِ غَیْظِهِ قَدْ عَضَّ عَلَیَّ شَوَاهُ وَ آبَ مُوَلِّیاً قَدْ أُخْلِفَتْ سَرَایَاهُ وَ أُخْلِفَتْ آمَالُهُ - اللَّهُمَّ وَ كَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَی عَلَیَّ بِمَكَایِدِهِ وَ نَصَبَ لِی شَرَكَ مَصَایِدِهِ وَ ضَبَأَ إِلَیَّ ضُبُوءَ السَّبُعِ لِطَرِیدَتِهِ وَ انْتَهَزَ فُرْصَتَهُ وَ اللَّحَاقَ بِفَرِیصَتِهِ وَ هُوَ مُظْهِرٌ بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَ یَبْسُطُ إِلَیَّ وَجْهاً طَلِقاً فَلَمَّا رَأَیْتَ یَا إِلَهِی دَغَلَ سَرِیرَتِهِ وَ قُبْحَ طَوِیَّتِهِ أَنْكَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ فِی زُبْیَتِهِ وَ أَرْكَسْتَهُ فِی مَهْوَی حَفِیرَتِهِ وَ أَنْكَصْتَهُ عَلَی عَقِبَیْهِ وَ رَمَیْتَهُ بِحَجَرِهِ وَ نَكَأْتَهُ بِمِشْقَصِهِ وَ خَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ وَ رَدَدْتَ كَیْدَهُ فِی نَحْرِهِ وَ وَبَقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ فَاسْتَخْذَلَ وَ تَضَاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَ بَخَعَ وَ انْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِیلًا مَأْسُوراً فِی حَبَائِلِهِ الَّذِی كَانَ یُحِبُّ أَنْ یَرَانِی فِیهَا وَ قَدْ كِدْتُ لَوْ لَا رَحْمَتُكَ أَنْ یَحِلَّ بِی مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَالْحَمْدُ لِرَبٍّ مُقْتَدِرٍ لَا یُنَازَعُ وَ لِوَلِیٍّ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ وَ قَیُّومٍ لَا یَغْفُلُ وَ حَلِیمٍ لَا یَجْهَلُ نَادَیْتُكَ یَا إِلَهِی مُسْتَجِیراً بِكَ وَاثِقاً بِسُرْعَةِ إِجَابَتِكَ مُتَوَكِّلًا عَلَی مَا لَمْ أَزَلْ أَعْرِفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِكَ عَنِّی عَالِماً أَنَّهُ لَنْ یُضْطَهَدَ مَنْ أَوَی إِلَی ظِلِّ كِفَایَتِكَ وَ لَا یَقْرَعُ الْقَوَارِعُ مَنْ لَجَأَ إِلَی مَعْقِلِ الِانْتِصَارِ بِكَ فَخَلَّصْتَنِی یَا رَبِّ بِقُدْرَتِكَ وَ نَجَّیْتَنِی مِنْ بَأْسِهِ بِتَطَوُّلِكَ وَ مَنِّكَ - اللَّهُمَّ وَ كَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَكْرُوهٍ جَلَّیْتَهَا وَ سَمَاءِ نِعْمَةٍ أَمْطَرْتَهَا وَ جَدَاوِلِ كَرَامَةٍ أَجْرَیْتَهَا وَ أَعْیُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَ نَاشِئِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَ غَوَاشِی كُرَبٍ فَرَّجْتَهَا وَ غُمَمِ بَلَاءٍ كَشَفْتَهَا وَ جُنَّةِ عَافِیَةٍ أَلْبَسْتَهَا وَ أُمُورٍ حَادِثَةٍ قَدَّرْتَهَا لَمْ تُعْجِزْكَ إِذْ طَلَبْتَهَا فَلَمْ تَمْتَنِعْ مِنْكَ إِذْ أَرَدْتَهَا اللَّهُمَّ وَ كَمْ مِنْ حَاسِدِ سُوءٍ تَوَلَّنِی بِحَسَدِهِ وَ سَلَقَنِی بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَخَزَنِی بِقَرْفِ عَیْنَیْهِ وَ جَعَلَ عِرْضِی غَرَضاً لِمَرَامِیهِ وَ قَلَّدَنِی خِلَالًا لَمْ یَزَلْ فِیهِ كَفَیْتَنِی أَمْرَهُ اللَّهُمَّ وَ كَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ عُدْمٍ وَ إِمْلَاقٍ ضَرَّرَنِی جَبَرْتَ وَ أَوْسَعْتَ وَ مِنْ صَرْعَةٍ أَقَمْتَ وَ مِنْ كُرْبَةٍ نَفَّسْتَ وَ مِنْ مَسْكَنَةٍ حَوَّلْتَ وَ مِنْ نِعْمَةٍ خَوَّلْتَ لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَ لَا بِمَا أَعْطَیْتَ تَبْخَلُ وَ لَقَدْ سُئِلْتَ فَبَذَلْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ وَ اسْتُمِیحَ فَضْلُكَ فَمَا أَكْدَیْتَ أَبَیْتَ إِلَّا إِنْعَاماً وَ امْتِنَاناً وَ تَطَوُّلًا وَ أَبَیْتُ إِلَّا تَقَحُّماً عَلَی مَعَاصِیكَ وَ انْتِهَاكاً لِحُرُمَاتِكَ وَ تَعَدِّیاً لِحُدُودِكَ وَ غَفْلَةً عَنْ وَعِیدِكَ وَ طَاعَةً لِعَدُوِّی وَ عَدُوِّكَ لَمْ تَمْتَنِعْ عَنْ إِتْمَامِ إِحْسَانِكَ وَ تَتَابُعِ امْتِنَانِكَ وَ لَمْ یَحْجُزْنِی ذَلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاخِطِكَ اللَّهُمَّ فَهَذَا مَقَامُ الْمُعْتَرِفِ لَكَ بِالتَّقْصِیرِ عَنْ أَدَاءِ حَقِّكَ الشَّاهِدِ عَلَی نَفْسِهِ بِسُبُوغِ نِعْمَتِكَ وَ حُسْنِ كِفَایَتِكَ فَهَبْ لِیَ اللَّهُمَّ یَا إِلَهِی مَا أَصِلُ بِهِ إِلَی رَحْمَتِكَ وَ أَتَّخِذُهُ سُلَّماً أَعْرُجُ فِیهِ إِلَی مَرْضَاتِكَ وَ آمَنُ بِهِ مِنْ عِقَابِكَ فَإِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِیدُ وَ أَنْتَ عَلَی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ حَمْدِی لَكَ مُتَوَاصِلٌ وَ ثَنَائِی عَلَیْكَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَی الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِیحِ وَ فُنُونِ التَّقْدِیسِ خَالِصاً لِذِكْرِكَ وَ مَرْضِیّاً لَكَ بِنَاصِعِ التَّوْحِیدِ وَ مَحْضِ التَّحْمِیدِ وَ طُولِ التَّعْدِیدِ فِی إِكْذَابِ أَهْلِ التَّنْدِیدِ لَمْ تُعَنْ فِی شَیْءٍ مِنْ قُدْرَتِكَ وَ لَمْ تُشَارَكْ فِی إِلَهِیَّتِكَ وَ لَمْ تُعَایَنْ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْیَاءَ عَلَی الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَ فَطَرْتَ الْخَلَائِقَ عَلَی صُنُوفِ الْهَیْئَاتِ وَ لَا خَرَقَتِ الْأَوْهَامُ حُجُبَ الْغُیُوبِ إِلَیْكَ فَاعْتَقَدَتْ مِنْكَ مَحْدُوداً فِی عَظَمَتِكَ وَ لَا كَیْفِیَّةً فِی أَزَلِیَّتِكَ وَ لَا مُمْكِناً فِی قِدَمِكَ وَ لَا یَبْلُغُكَ بُعْدُ الْهِمَمِ وَ لَا یَنَالُكَ غَوْصُ الْفِطَنِ وَ لَا یَنْتَهِی إِلَیْكَ نَظَرُ النَّاظِرِینَ فِی مَجْدِ جَبَرُوتِكَ وَ عَظِیمِ قُدْرَتِكَ ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِینَ صِفَةُ قُدْرَتِكَ وَ عَلَا عَنْ ذَلِكَ كِبْرِیَاءُ عَظَمَتِكَ وَ لَا یَنْتَقِصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَزْدَادَ وَ لَا یَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَنْتَقِصَ وَ لَا أَحَدٌ شَهِدَكَ حِینَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ وَ لَا ضِدٌّ حَضَرَكَ حِینَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ تَبْیِینِ صِفَتِكَ وَ انْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ وَ كَیْفَ تُدْرِكُكَ الصِّفَاتُ أَوْ تَحْوِیكَ الْجِهَاتُ وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِی لَمْ تَزَلْ أَزَلِیّاً دَائِماً فِی الْغُیُوبِ وَحْدَكَ لَیْسَ فِیهَا غَیْرُكَ وَ لَمْ یَكُنْ لَهَا سِوَاكَ - حَارَتْ فِی مَلَكُوتِكَ عَمِیقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْكِیرِ وَ حَسَرَ عَنْ إِدْرَاكِكَ بَصَرُ الْبَصِیرِ وَ تَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَیْبَتِكَ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الِاسْتِكَانَةِ لِعِزَّتِكَ وَ انْقَادَ كُلُّ شَیْءٍ لِعَظَمَتِكَ وَ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَیْءٍ لِقُدْرَتِكَ وَ خَضَعَتِ الرِّقَابُ بِسُلْطَانِكَ فَضَلَّ هُنَالِكَ التَّدْبِیرُ فِی تَصَارِیفِ الصِّفَاتِ لَكَ فَمَنْ تَفَكَّرَ فِی ذَلِكَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَیْهِ حَسِیراً وَ عَقْلُهُ مَبْهُوتاً مَبْهُوراً وَ فِكْرُهُ مُتَحَیِّراً اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً مُتَوَاتِراً مُتَوَالِیاً مُتَّسِقاً مُسْتَوْثِقاً یَدُومُ وَ لَا یَبِیدُ غَیْرَ مَفْقُودٍ فِی الْمَلَكُوتِ وَ لَا مَطْمُوسٍ فِی الْعَالَمِ وَ لَا مُنْتَقَصٍ فِی الْعِرْفَانِ

فَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا تُحْصَی مَکَارِمُهُ فِی اللَّیْلِ إِذَا أَدْبَرَ وَ فِی الصُّبْحِ إِذا أَسْفَرَ وَ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِالْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ وَ الْعَشِیِّ وَ الْإِبْکَارِ وَ الظَّهِیرَةِ وَ الْأَسْحَارِ اللَّهُمَّ وَ بِتَوْفِیقِکَ أَحْضَرْتَنِی النَّجَاةَ وَ جَعَلْتَنِی مِنْکَ فِی وَلَایَةِ الْعِصْمَةِ لَمْ تُکَلِّفْنِی فَوْقَ طَاقَتِی إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّی إِلَّا بِطَاعَتِی فَلَیْسَ شُکْرِی وَ إِنْ دَأَبْتُ مِنْهُ فِی الْمَقَالِ وَ بَالَغْتُ مِنْهُ فِی الْفَعَالِ بِبَالِغٍ أَدَاءَ حَقِّکَ وَ لَا مُکَافٍ فَضْلَکَ لِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَغِبْ عَنْکَ غَائِبَةٌ وَ لَا تَخْفَی عَلَیْکَ خَافِیَةٌ وَ لَا تَضِلُّ لَکَ فِی ظُلَمِ الْخَفِیَّاتِ ضَالَّةٌ إِنَّمَا أَمْرُکَ إِذَا أَرَدْتَ شَیْئاً أَنْ تَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَکَ وَ حَمِدَکَ بِهِ الْحَامِدُونَ وَ مَجَّدَکَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ وَ کَبَّرَکَ بِهِ الْمُکَبِّرُونَ وَ عَظَّمَکَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ حَتَّی یَکُونَ لَکَ مِنِّی وَحْدِی فِی کُلِّ طَرْفَةِ عَیْنٍ وَ أَقَلَّ مِنْ ذَلِکَ مِثْلُ حَمْدِ جَمِیعِ الْحَامِدِینَ وَ تَوْحِیدِ أَصْنَافِ الْمُوَحِّدِینَ الْمُخْلِصِینَ وَ تَقْدِیسِ أَحِبَّائِکَ الْعَارِفِینَ وَ ثَنَاءِ جَمِیعِ الْمُهَلِّلِینَ وَ مِثْلُ مَا أَنْتَ عَارِفٌ بِهِ وَ مَحْمُودٌ بِهِ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ مِنَ الْحَیَوَانِ وَ الْجَمَادِ وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ اللَّهُمَّ فِی شُکْرِ مَا أَنْطَقْتَنِی مِنْ حَمْدِکَ فَمَا أَیْسَرَ مَا کَلَّفْتَنِی مِنْ ذَلِکَ وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِی عَلَی شُکْرِکَ ابْتَدَأْتَنِی بِالنِّعَمِ فَضْلًا وَ طَوْلًا وَ أَمَرْتَنِی بِالشُّکْرِ حَقّاً وَ عَدْلًا وَ وَعَدْتَنِی عَلَیْهِ أَضْعَافاً وَ مَزِیداً وَ أَعْطَیْتَنِی مِنْ رِزْقِکَ اعْتِبَاراً وَ امْتِحَاناً وَ سَأَلْتَنِی مِنْهُ قَرْضاً یَسِیراً صَغِیراً وَ وَعَدْتَنِی عَلَیْهِ أَضْعَافاً وَ مَزِیداً وَ إِعْطَاءً کَثِیراً وَ عَافَیْتَنِی مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ لَمْ تُسَلِّمْنِی لِلسُّوءِ مِنْ بَلَائِکَ وَ مَنَحْتَنِی الْعَافِیَةَ وَ أَوْلَیْتَنِی بِالْبَسْطَةِ وَ الرَّخَاءِ وَ ضَاعَفْتَ لِیَ الْفَضْلَ مَعَ مَا وَعَدْتَنِی بِهِ مِنَ الْمَحَلَّةِ الشَّرِیفَةِ وَ بَشَّرْتَنِی بِهِ مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِیعَةِ الْمَنِیعَةِ وَ اصْطَفَیْتَنِی بِأَعْظَمِ النَّبِیِّینَ دَعْوَةً وَ أَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی مَا لَا یَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُکَ وَ لَا یَمْحَقُهُ إِلَّا عَفْوُکَ وَ هَبْ لِی فِی یَوْمِی هَذَا وَ سَاعَتِی هَذِهِ یَقِیناً یُهَوِّنُ عَلَیَّ مُصِیبَاتِ الدُّنْیَا وَ أَحْزَانَهَا وَ یُشَوِّقُنِی إِلَیْکَ وَ یُرَغِّبُنِی فِیمَا عِنْدَکَ وَ اکْتُبْ لِیَ الْمَغْفِرَةَ وَ بَلِّغْنِی الْکَرَامَةَ وَ ارْزُقْنِی شُکْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ فَإِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الَّذِی لَیْسَ لِأَمْرِکَ مَدْفَعٌ وَ لَا عَنْ قَضَائِکَ مُمْتَنَعٌ وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ رَبِّی وَ رَبُّ کُلِّ شَیْءٍ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ عَالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ الْمُتَعَالِ - اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الثَّبَاتَ فِی الْأَمْرِ وَ الْعَزِیمَةَ فِی الرُّشْدِ وَ إِلْهَامَ الشُّکْرِ عَلَی نِعْمَتِکَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ جَوْرِ کُلِّ جَائِرٍ وَ بَغْیِ کُلِّ بَاغٍ وَ حَسَدِ کُلِّ حَاسِدٍ اللَّهُمَّ بِکَ أَصُولُ عَلَی الْأَعْدَاءِ وَ إِیَّاکَ أَرْجُو وَلَایَةَ الْأَحِبَّاءِ مَعَ مَا لَا أَسْتَطِیعُ إِحْصَاءَهُ مِنْ فَوَائِدِ فَضْلِکَ وَ أَصْنَافِ رِفْدِکَ وَ أَنْوَاعِ رِزْقِکَ فَإِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ حَمْدُکَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ یَدَکَ لَا تُضَادُّ فِی حُکْمِکَ وَ لَا تُنَازَعُ فِی سُلْطَانِکَ وَ مُلْکِکَ وَ لَا تُرَاجَعُ فِی أَمْرِکَ تَمْلِکُ مِنَ الْأَنَامِ مَا شِئْتَ وَ لَا یَمْلِکُونَ إِلَّا مَا تُرِیدُ - اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِی نُورِ الْقُدْسِ تَرَدَّیْتَ بِالْعِزَّةِ وَ الْمَجْدِ وَ تَعَظَّمْتَ بِالْقُدْرَةِ وَ الْکِبْرِیَاءِ وَ غَشَّیْتَ النُّورَ بِالْبَهَاءِ وَ جَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ الْعَظِیمُ وَ الْمَنُّ الْقَدِیمُ وَ السُّلْطَانُ الشَّامِخُ وَ الْحَوْلُ الْوَاسِعُ وَ الْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ وَ الْحَمْدُ الْمُتَتَابِعُ الَّذِی لَا یَنْفَدُ بِالشُّکْرِ سَرْمَداً وَ لَا یَنْقَضِی أَبَداً إِذْ جَعَلْتَنِی مِنْ أَفَاضِلِ بَنِی آدَمَ وَ جَعَلْتَنِی سَمِیعاً بَصِیراً صَحِیحاً سَوِیّاً مُعَافاً لَمْ تَشْغَلْنِی بِنُقْصَانٍ فِی بَدَنِی وَ لَا بِآفَةٍ فِی جَوَارِحِی وَ لَا عَاهَةٍ فِی نَفْسِی وَ لَا فِی عَقْلِی وَ لَمْ یَمْنَعْکَ کَرَامَتُکَ إِیَّایَ وَ حُسْنُ صُنْعِکَ عِنْدِی وَ فَضْلُ نَعْمَائِکَ عَلَیَّ إِذْ وَسَّعْتَ عَلَیَّ فِی الدُّنْیَا وَ فَضَّلْتَنِی عَلَی کَثِیرٍ مِنْ أَهْلِهَا تَفْضِیلًا وَ جَعَلْتَنِی سَمِیعاً أَعِی مَا کَلَّفْتَنِی بَصِیراً أَرَی قُدْرَتَکَ فِیمَا ظَهَرَ لِی وَ اسْتَرْعَیْتَنِی وَ اسْتَوْدَعْتَنِی قَلْباً یَشْهَدُ بِعَظَمَتِکَ - وَ لِسَاناً نَاطِقاً بِتَوْحِیدِکَ فَإِنِّی لِفَضْلِکَ عَلَیَّ حَامِدٌ وَ لِتَوْفِیقِکَ إِیَّایَ بِحَمْدِکَ شَاکِرٌ وَ بِحَقِّکَ شَاهِدٌ وَ إِلَیْکَ فِی مُلِمِّی وَ مُهِمِّی ضَارِعٌ لِأَنَّکَ حَیٌّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ وَ حَیٌّ بَعْدَ کُلِّ مَیِّتٍ وَ حَیٌّ تَرِثُ الْأَرْضَ وَ مَنْ عَلَیْها وَ أَنْتَ خَیْرُ الْوارِثِینَ اللَّهُمَّ لَمْ تَقْطَعْ عَنِّی خَیْرَکَ فِی کُلِّ وَقْتٍ وَ لَمْ تُنْزِلْ بِی عُقُوبَاتِ النعم [النِّقَمِ وَ لَمْ تُغَیِّرْ مَا بِی مِنَ النِّعَمِ وَ لَا أَخْلَیْتَنِی مِنْ وَثِیقِ الْعِصَمِ فَلَوْ لَمْ أَذْکُرْ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَیَّ وَ إِنْعَامِکَ عَلَیَّ إِلَّا عَفْوَکَ عَنِّی وَ الِاسْتِجَابَةَ لِدُعَائِی حِینَ رَفَعْتُ رَأْسِی بِتَحْمِیدِکَ لَا فِی تَقْدِیرِکَ جَزِیلَ حَظِّی حِینَ وَفَّرْتَهُ انْتَقَصَ مُلْکُکَ وَ لَا فِی قِسْمَةِ الْأَرْزَاقِ حِینَ قَتَّرْتَ عَلَیَّ تَوَفَّرَ مُلْکُکَ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ وَ عَدَدَ مَا أَدْرَکَتْهُ قُدْرَتُکَ وَ عَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ رَحْمَتُکَ وَ أَضْعَافَ ذَلِکَ کُلِّهِ حَمْداً وَاصِلًا مُتَوَاتِراً مُتَوَازِیاً لِآلَائِکَ وَ أَسْمَائِکَ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَکَ إِلَیَّ فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِی کَمَا أَحْسَنْتَ فِیمَا مَضَی مِنْهُ فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِتَوْحِیدِکَ وَ تَهْلِیلِکَ وَ تَحْمِیدِکَ وَ تَمْجِیدِکَ وَ تَکْبِیرِکَ وَ تَعْظِیمِکَ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الرُّوحِ الْمَکْنُونِ الْحَیِّ الْحَیِّ الْحَیِّ وَ بِهِ وَ بِهِ وَ بِهِ وَ بِکَ أَلَّا تَحْرِمَنِی رِفْدَکَ وَ فَوَائِدَ کَرَامَتِکَ وَ لَا تُوَلِّنِی غَیْرَکَ بِکَ وَ لَا تُسْلِمْنِی إِلَی عَدُوِّی وَ لَا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی وَ أَحْسِنْ إِلَیَّ أَتَمَّ الْإِحْسَانِ عَاجِلًا وَ آجِلًا وَ حَسِّنْ فِی الْعَاجِلَةِ عَمَلِی

وَ بَلِّغْنِی فِیهَا أَمَلِی وَ فِی الْآجِلَةِ وَ الْخَیْرَ فِی مُنْقَلَبِی فَإِنَّهُ لَا تُفْقِرُکَ کَثْرَةُ مَا یَتَدَفَّقُ بِهِ فَضْلُکَ وَ سَیْبُ الْعَطَایَا مِنْ مَنِّکَ وَ لَا یَنْقُصُ جُودَکَ تَقْصِیرِی فِی شُکْرِ نِعْمَتِکَ وَ لَا تُجِمُّ خَزَائِنَ نِعْمَتِکَ النِّعَمُ وَ لَا یَنْقُصُ عَظِیمَ مَوَاهِبِکَ مِنْ سَعَتِکَ الْإِعْطَاءُ وَ لَا تُؤَثِّرُ فِی جُودِکَ الْعَظِیمِ الْفَاضِلِ الْجَلِیلِ مِنَحُکَ وَ لَا تَخَافُ ضَیْمَ إِمْلَاقٍ فَتُکْدِیَ وَ لَا یَلْحَقُکَ خَوْفُ عُدْمٍ فَیَنْقُصَ فَیْضُ مُلْکِکَ وَ فَضْلِکَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی قَلْباً خَاشِعاً وَ یَقِیناً صَادِقاً بِالْحَقِّ صَادِعاً وَ لَا تُؤْمِنِّی مَکْرَکَ وَ لَا تُنْسِنِی ذِکْرَکَ وَ لَا تَهْتِکْ عَنِّی سِتْرَکَ وَ لَا تُوَلِّنِی غَیْرَکَ وَ لَا تُقَنِّطْنِی مِنْ رَحْمَتِکَ بَلْ تَغَمَّدْنِی بِفَوَائِدِکَ وَ لَا تَمْنَعْنِی جَمِیلَ عَوَائِدِکَ وَ کُنْ لِی فِی کُلِّ وَحْشَةٍ أَنِیساً وَ کُلِّ جَزَعٍ حِصْناً وَ مِنْ کُلِّ هَلَکَةٍ غِیَاثاً. وَ نَجِّنِی مِنْ کُلِّ بَلَاءٍ وَ اعْصِمْنِی مِنْ کُلِّ زَلَلٍ وَ خَطَاءٍ وَ تَمِّمْ لِی فَوَائِدَکَ وَ قِنِی وَعِیدَکَ وَ اصْرِفْ عَنِّی أَلِیمَ عَذَابِکَ وَ تَدْمِیرَ تَنْکِیلِکَ وَ شَرِّفْنِی بِحِفْظِ کِتَابِکَ وَ أَصْلِحْ لِی دِینِی وَ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی وَ أَهْلِی وَ وُلْدِی وَ وَسِّعْ رِزْقِی وَ أَدِرَّهُ عَلَیَّ وَ أَقْبِلْ عَلَیَّ وَ لَا تُعْرِضْ عَنِّی اللَّهُمَّ ارْفَعْنِی وَ لَا تَضَعْنِی وَ ارْحَمْنِی وَ لَا تُعَذِّبْنِی وَ انْصُرْنِی وَ لَا تَخْذُلْنِی وَ آثِرْنِی وَ لَا تُؤْثِرْ عَلَیَّ وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی یُسْراً وَ فَرَجاً وَ عَجِّلْ إِجَابَتِی وَ اسْتَنْقِذْنِی مِمَّا قَدْ نَزَلَ بِی - إِنَّکَ عَلى کُلِّ شَیْ‌ءٍ قَدِیرٌ وَ ذَلِکَ عَلَیْکَ یَسِیرٌ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْکَرِیمُ

۲۰ - دعای پناه جویی و ذکر توحید و درخواست، از مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام

اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْقَائِمُ عَلى کُلِّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِی قَالَ لِلسَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ائْتِیا طَوْعاً أَوْ کَرْهاً قالَتا أَتَیْنا طائِعِینَ - اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ - لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ - الرَّحْمنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى یَعْلَمُ خائِنَةَ الْأَعْیُنِ وَ ما تُخْفِی [خَائِنَةَ السِّرِّ وَ مَا یُخْفِی الصُّدُورُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ - لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ وَ ما بَیْنَهُما وَ ما تَحْتَ الثَّرى اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ یَرَى وَ لَا یُرَى وَ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى رَبِّ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِی ذَلَّ کُلُّ شَیْ‌ءٍ لِمُلْکِهِ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِی خَضَعَ کُلُّ شَیْ‌ءٍ لِعِزَّتِهِ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِی هُوَ فِی عُلُوِّهِ دَانٍ وَ فِی دُنُوِّهِ عَالٍ وَ فِی سُلْطَانِهِ قَوِیٌّ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْبَدِیعُ الرَّفِیعُ الْحَیُّ الدَّائِمُ الْبَاقِی الَّذِی لَا یَزُولُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِی لَا تَصِفُ الْأَلْسُنُ قُدْرَتَهُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِکْرامِ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَکْرَمُ الْأَکْرَمِینَ الْکَبِیرُ الْأَکْبَرُ الْعَلِیُّ الْأَعْلَى اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَ هُوَ عَلى کُلِّ شَیْ‌ءٍ قَدِیرٌ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ یُسَبِّحُ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ کُلٌّ لَهُ قانِتُونَ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْحَکِیمُ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَسْأَلَتِی وَ أَطْلُبُ إِلَیْکَ وَ أَنْتَ الْعَالِمُ بِحَاجَتِی وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ وَ أَنْتَ مُنْتَهَى رَغْبَتِی فَیَا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ وَ سَامِکَ السَّمَاوَاتِ وَ دَافِعَ الْبَلِیَّاتِ وَ مَطْلَبَ الْحَاجَاتِ وَ مُعْطِیَ السُّؤْلَاتِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ عَلَى آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی خَطِیئَتِی وَ إِسْرَافِی فِی أَمْرِی کُلِّهِ وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّی اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی خَطَایَایَ وَ عَمْدِی وَ جَهْلِی وَ هَزْلِی وَ جِدِّی فَکُلُّ ذَلِکَ عِنْدِی وَ اغْفِرْ لِی مَا قَدَّمْتُ وَ مَا أَخَّرْتُ وَ مَا أَسْرَرْتُ وَ مَا أَعْلَنْتُ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَ أَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَ أَنْتَ عَلَى کُلِّ شَیْ‌ءٍ قَدِیرٌ إِنْ تَغْفِرِ اللَّهُمَّ تَغْفِرْ جَمّاً وَ أَیُّ عَبْدٍ لَکَ إِلَّا لَمَّا لَا أَلَمَّا؟ در متن چنین بود.

۲۱ - دعایی جامع از حضرت أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام

سَعْدِ بنِ عَبْدِاللَّه (أَشْعَرِی قُمِّی) در کتاب خود، «فضل الدعاء (و الذکر») - حَسَن بنِ عَلی بنِ عَبْدِاللَّه کوفی - پدرش - سَیْف بنِ عَمِیرَة - إِبْرَاهِیم بنِ أَبِی یَحْیَى از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام و آن حضرت از طریق پدر خویش، از جدشان از امیر المؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام. (نیز) راوی دیگری از حضرت فاطمه دخت پیامبر خدا که درود خدا بر آن حضرت و پدر و خاندانش باد. (نیز) مُحَمَّد (بِنِ مُسْلِم؟)

بِن شـهاب – سَلْمَان از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام (نیز) عَطَاء (بِن أَبِی رباح؟) – أَبُوذَر از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام. (نیز) عَاصِم (بِن أَبِی النجود) – اَبُو عَبْدِ الرحمان (عَبْداللَّه بِن حبیب بِن ربیعه‌ی کوفی سلمی از امیر المؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام. نیز در حدود ۳۰ راوی – مجاهد. همه می گوینـد: شـنیدیم که أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «آری به خـدای کعبه» ... تـا به هر چهـار رکن نزدیـک شـد و هر بـار می‌فرمـود: «بـه خـدای کعبـه.» آن گـاه فرمـود: «آری، بـه خـدای همـه‌ی این رکن هـا؛ آری به خـدای مشـعرها؛ آری به خـدای این حرمت‌ها، شـنیدم که پیامبر خدا سخنی را که اکنون می گویم می‌فرمود: در زبور داوود و تورات مُوسَی و انجیل عِیسَی و قرآن پیامبر درود خدا بر آن حضرت و خاندانش و همه پیامبران باد و نیز در هزار نوشته‌ی فرود آمده از آسمان بر هزار پیامبر آمده است: هر که بخوانـد: لَـا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِی عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَـاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بَعْـدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ اللَّهُ أَکْبَرُ فِی عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَـاهُ اللَّهُ أَکْبَرُ بَعْـدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَـاهُ اللَّهُ أَکْبَرُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَـاهُ الْحَمْـدُ لِلَّهِ فِی عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَـاهُ الْحَمْـدُ لِلَّهِ بَعْـدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ سُـبْحَانَ اللَّهِ فِی عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ سُـبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ سُبْحَانَ اللَّهِ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِیعِ مَحَامِدِهِ عَلَی جَمِیعِ نِعَمِهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ بِحَمْدِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ فِی عِلْمِهِ وَ اللَّهُ أَکْبَرُ وَ حَقٌّ لَهُ ذَلِکَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ لَـا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ لَـا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نُورُ السَّمَـاوَاتِ السَّبْعِ وَ نُورُ الْأَرَضِـینَ السَّبْعِ وَ نُورُ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَهْلِیلًا لَا تُحْصِـیهِ غَیْرُهُ قَبْلَ کُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ کُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ کُلِّ أَحَدٍ وَ اللَّهُ أَکْبَرُ تَکْبِیراً لَا تُحْصِـیهِ غَیْرُهُ قَبْلَ کُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ کُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ کُلِّ أَحَدٍ [وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ تَحْمِیداً لَا یُحْصِـیهِ غَیْرُهُ قَبْلَ کُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ کُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ کُلِّ أَحَدٍ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ تَمْجِیداً لَا یُحْصِـیهِ غَیْرُهُ قَبْلَ کُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ کُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ کُلِّ أَحَدٍ] وَ سُـبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِیحاً لَا یُحْصِیهِ غَیْرُهُ قَبْلَ کُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ کُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ کُلِّ أَحَدٍ اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْـهِدُکَ وَ کَفَی بِکَ شَـهِیداً فَاشْهَدْ لِی بِأَنَّ قَوْلَکَ حَقٌّ وَ فِعْلَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ قَضَاءَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ قَدَرَکَ حَقٌّ وَ أَنَ رُسُـلَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ أَوْصِـیَاءَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ رَحْمَتَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ جَنَّتَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَارَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ قِیَامَتَکَ حَقٌّ وَ أَنَّکَ مُمِیتُ الْأَحْیَاءِ وَ أَنَّکَ مُحْیِی الْمَوْتَی وَ أَنَّکَ بَـاعِثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ وَ أَنَّکَ جـامِعُ النَّاسِ لِیَوْمٍ لا رَیْبَ فِیهِ وَ أَنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمِیعادَ اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْـهِدُکَ وَ کَفَی بِکَ شَـهِیداً فَاشْـهَدْ لِی أَنَّکَ رَبِّی وَ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُکَ نَبِیِّی وَ الْأَوْصِـیَاءَ مِنْ بَعْـدِهِ أَئِمَّتِی وَ أَنَّ الـدِّینَ الَّذِی شَـرَعْتَ دِینِی وَ أَنَّ الْکِتَابَ الَّذِی أَنْزَلْتَ عَلَی مُحَمَّدٍ رَسُولِکَ صَـلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ نُورِی اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ وَ کَفَی بِکَ شَـهِیداً فَاشْهَدْ لِی فَإِنَّکَ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَیَّ لَا غَیْرُکَ لَکَ الْحَمْـدُ وَ بِنِعْمَتِکَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَکْبَرُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سُـبْحَانَ اللَّهِ وَ بِحَمْدِهِ وَ تَبَارَکَ اللَّهُ وَ تَعَـالَی وَ لَـا حَوْلَ وَ لَـا قُوَّةَ إِلَّا بِـاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَ لَا مَنْجَی وَ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَیْهِ عَـدَدَ الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ وَ عَـدَدَ کَلِمَاتِ رَبِّی الطَّیِّبَاتِ التَّامَّاتِ الْمُبَارَکَـاتِ صَـدَقَ اللَّهُ وَ صَـدَقَ الْمُرْسَـلُونَ (آن گـاه) فرمود: اگر در تمـام عمر، صـد بـار این را بخوانـد، به صورت امتی بر انگیخته خواهـد شـد و به سوی او هزار هزار فرشـته به راهبری فرشـته‌ای به نـام مجـدیال گسـیل خواهنـد شـد. هر یک از ایشان هزار مرکب به همراه دارنـد که هیـچ یک به دیگرماننـد نیست و هر یک از ایشان هزار تن پوش؛ هر کـدام به گونه‌ای. وقتی به این بنـده می‌رسـند، می‌ایسـتند و مجدیال می گوید: این شـما و این ولی خدا. (همه با هم) چون یک فرشته در برابرش به پا می‌ایستند و همه‌ی مرکب‌ها و لباس‌ها در اختیار او نهاده می‌شود. فرشتگان از چپ و راست، او را در میان می گیرند و با او همراه می‌شوند و می گویند: این ولی خداست؛ خوشا بر او! بر هر گروه فرشـتگان یا آدمیان که می گذرد، بر او سلام می کنند (و می گویند): درود بر تو؛ ای ولی خدا! و او را ارج می‌نهند تا گاهی که زیر پرچم سـتایش (لواء الحمد) می‌ایسـتد. تختی از یاقوت سـرخ برایش می‌نهند؛ با سایبانی از زمرد سبز و دارای پریانی سیاه چشم. گاهی به راست تکیه می کند و گاه به چپ تا زمانی که داوری میان مردمان به پایان می‌رسد و هر یک به جایگاه خویش می‌روند. آن گاه هزار فرشته فرمان می‌یابند تا او را در میان گیرند و آن تخت را بر بهشتی مرکب نژاده‌ای بس روشن می‌نهنـد. این چنین می‌رود تا به نخستین منزلگاه خویش می‌رسـد. در آنجا، با یکی از پیش کاران خود رو به رو می‌شود که می‌خواهـد دست او را بگیرد. اگر خـدا نگاهش ندارد، به تعظیم آن پیش کار خم می‌شود. آن کار گزار می گوید: ای ولی خدا! من یکی از فرمـان گزاران شـما در این کاخم. شـما یک صـد کاخ از این دست داریـد و هر یک را کارگزارانی چون من است. هر

یک از این پیش کاران را همسری است که او نیز فرمان گزار همسران شماست. نیز شما را به شمار هر همسر کنیزی است و در هر خانه چیزهایی که شماره پذیر نیست! آن گاه (آن بنده‌ی خدا) می گوید: الْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِلْءَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ أَضْعَافَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِلْءَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ أَضْعَافَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِلْءَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ أَضْعَافَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِلْءَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ أَضْعَافَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وقتی این را می گوید، خانه‌ها و خواسته‌های درون آنها دو چندان می‌شود و خدا گسترنده و بخشنده است.»

۲۲ – دعای جامع دیگری از مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام

کتاب «فضل الدعاء (و الذکر)» سَعْد بنِ عَبْداللَّه (أَشْعَرِی) – یَعْقُوب بنِ یزید (به سند مرفوع) – سَلْمَان فارسی رَضِیَ اللَّهُ عَنْه: شنیدم عَلی بنِ أَبی طالب سَلَامُ اللَّهِ عَلَیه فرمود: «رسول خدا به من فرمود: یا عَلی! اگر کسی این دعا را بر صفحه‌هایی آهنین بخواند، نرم خواهند شد. به فرستنده‌ی من به پیامبری راستین، اگر این را بر آب روان بخوانند خواهد ایستاد؛ چنان که بر آن بگذرند. به آن که مرا به راستی برانگیخت سوگند، اگر گرسنه و تشنه کامی آن را بخواند، سیر و سیراب خواهد شد. به آن که مرا به رسالت حق بر انگیخت، اگر کسی این دعا را بر کوهی که بر سر راه اوست بخواند، خواهد شکافت تا به مقصدش رسد. به فرستنده‌ی من به نبوت حق، اگر به دیوانه‌ای بخوانند، بهبود خواهد یافت. به آن که مرا به حق پیامبری داد، اگر بر زن سخت زایی خوانده شود، خداوند زادن را بر او آسان خواهد فرمود. سوگند به آن که مرا به درستی رسالت داد، اگر کسی آن را در شهر بخواند و آن شهر در آتش بسوزد، خانه‌ی او ایمن خواهد ماند. به فرستنده‌ی من به نبوت حق، هر کس چهل شب جمعه آن را بخواند، خداوند گناهان او را نسبت به دیگر بندگان خواهد آمرزید؛ هر چند با مادر خویش آمیخته باشد! سوگند به آن که مرا به پیامبری راستین برگزید، اگر آن را در برابر فرمان رای ستمگری بخوانند، رام دستان خواهد شد. سوگند به فرستنده‌ی من به حق، هر که هنگام خواب آن را بخواند، به ازای هر حرف آن هزار هزار فرشته‌ی روحانی به سوی او می‌فرستد که چهره‌هاشان هفتاد برابر درخشان‌تر از خورشید و ماه است. آنها برای وی آمرزش می‌خواهند و پاداش می‌نویسند و پایه‌اش را افزون‌تر می‌برند.» سَلْمَان گوید: گفتم: پدر و مادرم فدایتان؛ یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! آیا با این نام‌ها، همه‌ای این (پاداش ها را می‌دهند؟! فرمود: «من (هم) به رسول خدا چنین گفتم: پدر و مادرم به فدای شما؛ یا رَسُول اللَّه! آیا با این نام‌ها همه‌ی اینها را می‌دهند؟ حضرتش فرمود: یا عَلی! از این بالاتر بگویم؛ اگر کسی همه‌ی گناهان بزرگ را آورده باشد و پس از خواندن این دعا بخوابد و در خواب بمیرد، شهید از جهان رفته است و اگر بی‌توبه بمیرد، او و خاندان و پدر و مادر و فرزند و موذن مسجد (محل) و امام (مسجد محل) او به آمرزش و مهر خدا، آمرزیده خواهند بود!» دعا این است: اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ وَ صَادِقٌ لَا تَكْذِبُ وَ قَاهِرٌ لَا تُقْهَرُ وَ بَدِيءٌ لَا تَنْفَدُ وَ قَرِيبٌ لَا تَبْعُدُ وَ قَادِرٌ لَا تُضَادُّ وَ غَافِرٌ لَا تُظْلَمُ وَ صَمَدٌ لَا تُطْعَمُ وَ قَيُّومٌ لَا تَنَامُ وَ مُجِيبٌ لَا تَسْأَمُ وَ جَبَّارٌ لَا تُعَانُ وَ عَظِيمٌ لَا تُرَامُ وَ عَالِمٌ لَا تُعَلَّمُ وَ قَوِيٌّ لَا تَضْعُفُ وَ حَلِيمٌ لَا تَعْجَلُ وَ جَلِيلٌ لَا تُوصَفُ وَ وَفِيٌّ لَا تُخْلِفُ وَ غَالِبٌ لَا تُغْلَبُ وَ عَادِلٌ لَا تَحِيفُ وَ غَنِيٌّ لَا تَفْتَقِرُ وَ كَبِيرٌ لَا تُغَادَرُ وَ حَكِيمٌ لَا تَجُورُ وَ وَكِيلٌ لَا تَحِيفُ وَ فَرْدٌ لَا تَسْتَشِيرُ وَ وَهَّابٌ لَا تَمَلُّ وَ عَزِيزٌ لَا تُسْتَذَلُّ وَ سَمِيعٌ لَا تَذْهَلُ وَ جَوَادٌ لَا تَبْخَلُ وَ حَافِظٌ لَا تَغْفَلُ وَ قَائِمٌ لَا تَسْهُو وَ دَائِمٌ لَا تَفْنَى وَ مُحْتَجِبٌ لَا تُرَى وَ بَاقٍ لَا تُبْلَى وَ وَاحِدٌ لَا تُشَبَّهُ وَ مُقْتَدِرٌ لَا تُنَازَعُ يَا كَرِيمُ الْجَوَادُ الْمُتَكَرِّمُ يَا ظَاهِرُ يَا قَاهِرُ أَنْتَ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ يَا عَزِيزُ الْمُتَعَزِّزُ يَا مَنْ يُنَادَى مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ بِأَلْسِنَةٍ شَتَّى وَ لُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ وَ حَوَائِجَ مُتَتَابِعَةٍ لَا يَشْغَلُكَ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ أَنْتَ الَّذِي لَا تُفْنِيكَ الدُّهُورُ وَ لَا تُحِيطُ بِكَ الْأَمْكِنَةُ وَ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ يَسِّرْ لِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَ فَرِّجْ عَنِّي مَا أَخَافُ كَرْبَهُ وَ سَهِّلْ لِي مَا أَخَافُ حُزُونَتَهُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

۲۳ – دعای زود اثر دیگری که أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام در خواب آموختند

این دعـا را بـا سـند طولانی یافتم و آن را کوتاه کردم؛ بـدین ترتیب: سالی حاجیان به تشـنگی افتادنـد؛ چنـدان که به مرگ نزدیک شدنـد. یکی از ایشـان نشـست و آمـاده‌ی مرگ شـد. انـدکی خواب او را فرا گرفت. مولاـ أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام را دیـد که بـدو فرمود: «غـافلی از جملهی نجات بخش!» گفت: جمله‌ی نجات چیست؟ فرمود: «بگو: (الهی) (۲۸۸) أَدِمْ مُلْکَکَ عَلَی مُلْکِکَ بِلُطْفِکَ الْخَفِیِّ و من عَلی بِنِ أَبِی طالبم.» مرد گفت: برخاسـتم و آن (دعای کوتاه) را خوانـدم. ابری پدیـد آمـد و بر مردم باریـد؛ چندان که زنده شدند. سپاس تنها از آن خداست.

گزیـده‌ی دعاهای بزرگ بانو و مادر گرامی ما، حضـرت فاطمه‌ی زهرا سـرور زنان جهان و دخت مهتر پیامبران که درود خدا بر ایشان و خاندان پاکشان باد

۱ – دعایی که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به آن حضرت آموخت.

به سـند خویش از اَبُو اَلْمُفَضَّل مُحَمَّد بِنِ (عَبْداللَّه بِنِ) مُطَّلِبِ شَـیْبَانی نقل می‌کنیم که در جزء ۳ کتاب اَمَالِی خود، به سـند صحیح از مولا حَسَن بِنِ عَلی عَلَیْهِ السَّلَام چنین می‌آورد: مادر آن حضـرت، دخت رسول خدا صَـلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَـلَّم، نقل می‌کند که آن حضـرت فرمود: «دخترم! می‌خواهی دعایی بیاموزمت که هر که بخواند، خواسـته‌اش برآورده می‌شود و هیچ جادو و ستمی در تو اثر نکند و هیچ دشـمنی سـرزنش نتواند (و شَـیْطَان در برابرت نیاید) و خدای مهربان از تو روی نگرداند و دلت نلغزد و در خواستت رد نشود و همه‌ی خواسته‌هایت بر آورده گردد؟» پاسـخ داد: «پـدرا! این از دنیـا و هر چه در اوست برای من بهتر است.» فرمود: «بگو: یَا أَعَزَّ مَذْکُورٍ وَ أَقْدَمَهُ قِدَماً فِی الْعِزِّ وَ الْجَبَرُوتِ یَا رَحِیمَ کُلِّ مُسْتَرْحِمٍ وَ مَفْزَعَ کُلِّ مَلْهُوفٍ إِلَیْهِ یَا رَاحِمَ کُلِّ حَزِینٍ یَشْـکُو بَثَّهُ وَ حُزْنَهُ إِلَیْهِ یَا خَیْرَ مَنْ سُـئِلَ الْمَعْرُوفَ مِنْهُ وَ أَسْـرَعَهُ إِعْطَـاءً یَـا مَنْ یَخَـافُ الْمَلَائِکَـهُ الْمُتَوَقِّدَهُ بِـالنُّورِ مِنْهُ أَسْأَلُکَ بِالْأَسْـمَاءِ الَّتِی یَـدْعُوکَ بِهَا حَمَلَهُ عَرْشِکَ وَ مَنْ حَوْلَ عَرْشِکَ بِنُورِکَ یُسَـبِّحُونَ شَـفَقَهً مِنْ خَوْفِ عِقَابِکَ وَ بِالْأَسْـمَاءِ الَّتِی یَدْعُوکَ بِهَا جَبْرَئِیلُ وَ مِیکَائِیلُ وَ إِسْـرَافِیلُ إِلَّا أَجَبْتَنِی وَ کَشَـفْتَ یَـا إِلَهِی کُرْبَتِی وَ سَتَرْتَ ذُنُوبِی یَـا مَنْ أُمِرَ بِالصَّیْحَـهِ فِی خَلْقِهِ – فَـإِذا هُمْ بِـالسَّاهِرَهِ یُحْشَـرُونَ وَ بِـذَلِکَ الِاسْمِ الَّذِی أَحْیَیْتَ بِهِ الْعِظَامَ وَ هِیَ رَمِیمٌ أَحْیِ قَلْبِی وَ اشْرَحْ صَدْرِی وَ أَصْلِحْ شَأْنِی یَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْبَقَاءِ وَ خَلَقَ لِبَرِیَّتِهِ الْمَوْتَ وَ الْحَیَاهَ وَ الْفَنَاءَ یَا مَنْ فِعْلُهُ قَوْلٌ وَ قَوْلُهُ أَمْرٌ وَ أَمْرُهُ مَاضٍ عَلَی مَا یَشَاءُ أَسْأَلُکَ بِالاسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ خَلِیلُکَ حِینَ أُلْقِیَ فِی النَّارِ فَـدَعَاکَ بِهِ فَاسْـتَجَبْتَ لَهُ وَ قُلْتَ یـا نارُ کُونِی بَرْداً وَ سَـلاماً عَلی إِبْراهِیمَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ مُوسَـی مِنْ جانِبِ الطُّورِ الْأَیْمَنِ فَاسْـتَجَبْتَ لَهُ – وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ عِیسَی مِنْ رُوحِ الْقُدُسِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی تُبْتَ بِهِ عَلَی دَاوُدَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی وَهَبْتَ بِهِ لِزَکَرِیَّا یَحْیَی وَ بِالاسْمِ الَّذِی کَشَفْتَ بِهِ عَنْ أَیُّوبَ الضُّرَّ وَ تُبْـتَ بِـهِ عَلَی دَاوُدَ وَ سَـخَّرْتَ بِهِ لِسُـلَیْمَانَ الرِّیـحَ تَجْرِی بِـأَمْرِهِ وَ الشَّیَـاطِینَ وَ عَلَّمْتَهُ مَنْطِـقَ الطَّیْرِ وَ بِالاـسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ الْعَرْشَ وَ بِالاـسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ الْکُرْسِـیَّ وَ بِالاـسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ الرُّوحَانِیِّینَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ جَمِیعَ الْخَلْقِ وَ بِالاـسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ جَمِیعَ مَا أَرَدْتَ مِنْ شَـیْءٍ وَ بِالاسْمِ الَّذِی قَدَرْتَ بِهِ عَلَی کُلِّ شَـیْءٍ أَسْأَلُکَ بِحَقِّ هَـذِهِ الْأَسْمَاءِ إِلَّا مَا أَعْطَیْتَنِی سُؤْلِی وَ قَضَیْتَ حَوَائِجِی یَا کَرِیمُ به تو خواهند گفت: آری، آری، یا فاطمه!»

۲ – دعای دیگر از بانوی ما حضرت زهرا سَلَامُ اللَّهِ عَلَیْهَا

اللَّهُمَّ قَنِّعْنِی بِمَـا رَزَقْتَنِی وَ اسْتُرْنِی وَ عَـافِنِی أَبَـداً مَا أَبْقَیْتَنِی وَ اغْفِرْ لِی وَ ارْحَمْنِی إِذَا تَوَفَّیْتَنِی اللَّهُمَّ لَا تُعْیِنِی فِی طَلَبِ مَا لَا تُقَـدِّرُ لِی وَ مَا قَـدَّرْتَهُ عَلَیَّ فَاجْعَلْهُ مُیَسَّراً سَـهْلًا اللَّهُمَّ کَافِ عَنِّی وَالِدَیَّ وَ کُلَّ مَنْ لَهُ نِعْمَهٌ عَلَیَّ خَیْرَ مُکَافَاهٍ اللَّهُمَّ فَرِّغْنِی لِمَا خَلَقْتَنِی لَهُ وَ لَا تَشْـغَلْنِی بِمَا تَکَفَّلْتَ لِی بِهِ وَ لَـا تُعَـذِّبْنِی وَ أَنَا أَسْتَغْفِرُکَ وَ لَا تَحْرِمْنِی وَ أَنَا أَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ ذَلِّلْ نَفْسِـی فِی نَفْسِـی وَ عَظِّمْ شَأْنَکَ فِی نَفْسِـی وَ أَلْهِمْنِی

طَاعَتَکَ وَ الْعَمَلَ بِمَا یُرْضِیکَ وَ التَّجَنُّبَ لِمَا یُسْخِطُکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

۳ – دعای دیگر از بانوی ما حضرت زهرا سَلَامُ اللَّهِ عَلَیْهَا

پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به خانه‌ی حضرت زهرا سَلَامُ اللَّهِ عَلَیْهَا در آمدند. امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام را تب دار یافتند. اندوهناک شدند. جَبْرَئِیل فرود آمد و گفت: «یا مُحَمَّد! می‌خواهید دعایی بیاموزمتان تا ناراحتی او بر طرف گردد؟» فرمود: «آری.» گفت: «بخوانید: اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ ذُو السُّلْطَانِ الْقَدِیمِ وَ الْمَنِّ الْعَظِیمِ وَ الْوَجْهِ الْکَرِیمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ وَلِیُّ الْکَلِمَاتِ التَّامَّاتِ وَ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ حُلَّ مَا أَصْبَحَ بِفُلَانٍ پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم خواندند و بر پیشانی امام حَسَن عَلَیْهِ السَّلَام دست نهادند به عنایت حق، چشم گشود.

۴ – دعایی دیگر از حضرت صدیقه سَلَامُ اللَّهِ عَلَیْهَا

روایت است که آن حضرت رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را دیدار کرد. فرمودند: «می خواهی چیزی بدهمت؟» پاسخ داد: «آری.» فرمود: «بگو: اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَ رَبَّ کُلِّ شَیْءٍ مُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِیلِ وَ الْفُرْقَانِ فَالِقَ الْحَبِّ وَ النَّوَی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَیْسَ قَبْلَکَ شَیْءٌ وَ أَنْتَ الْآخِرُ فَلَیْسَ بَعْدَکَ شَیْءٌ وَ أَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَیْسَ فَوْقَکَ شَیْءٌ وَ أَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَیْسَ دُونَکَ شَیْءٌ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَ اقْضِ عَنِّی الدَّیْنَ وَ أَغْنِنِی مِنَ الْفَقْرِ وَ یَسِّرْ لِی کُلَّ الْأَمْرِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

۵ – دعای دیگری از حضرت زهرا سَلَامُ اللَّهِ عَلَیْهَا برای رهایی از زندان و تنگنا

گویند: مردی را در شام، روزگاری دراز، به زندان سختی افکنده بودند. در خواب، آن حضرت را دید که گویی به دیدارش آمده‌اند. بدو فرمودند: «این دعا را بخوان.» آن را آموخت و خواند و آزاد شد و به خانه‌اش رفت. دعا این بود: اللَّهُمَّ بِحَقِّ الْعَرْشِ وَ مَنْ عَلَاهُ وَ بِحَقِّ الْوَحْیِ وَ مَنْ أَوْحَاهُ وَ بِحَقِّ النَّبِیِّ وَ مَنْ نَبَّأَهُ وَ بِحَقِّ الْبَیْتِ وَ مَنْ بَنَاهُ یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ یَا جَامِعَ کُلِّ فَوْتٍ یَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ وَ آتِنَا وَ جَمِیعَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِی مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا فَرَجاً مِنْ عِنْدِکَ عَاجِلًا بِشَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَی ذُرِّیَّتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراً

گزیده‌ی دعاهای مولا و نیای والایمان امام حَسَن بِن عَلی بِن أَبی طالب عَلَیهماالسلام

۱ – دعای حضرت امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام هنگامی که نزد مُعَاوِیَة رفتند

این دعا را به سند خود، از اَبُو الْمُفَضَّل مُحَمَّد بِن عَبْدِاللَّه بِن مطلب شَیْبَانی داریم. او می گوید: اَبُو الْحُسَیْن رَجاء بِن یحیای عبرتایی گفت: من این دعا را در خانه‌ی سرورمان حضرت اَبُو مُحَمَّد عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام نوشتم که دعای امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام بود به هنگام رفتن به سوی مُعَاوِیَة. مُعَاوِیَةَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِیمِ الْأَکْبَرِ اللَّهُمَّ سُبْحَانَکَ یَا قَیُّومُ سُبْحَانَ الْحَیِّ الَّذِی لَا یَمُوتُ أَسْأَلُکَ کَمَا أَمْسَکْتَ عَنْ دَانِیَالَ أَفْوَاهَ الْأَسَدِ وَ هُوَ فِی الْجُبِّ فَلَا یَسْتَطِیعُونَ إِلَیْهِ سَبِیلًا إِلَّا بِإِذْنِکَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُمْسِکَ عَنِّی أَمْرَ هَذَا الرَّجُلِ وَ کُلَّ عَدُوٍّ لِی فِی مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا مِنَ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ خُذْ بِآذَانِهِمْ وَ أَسْمَاعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ قُلُوبِهِمْ وَ جَوَارِحِهِمْ وَ اکْفِنِی کَیْدَهُمْ بِحَوْلٍ مِنْکَ وَ قُوَّةٍ وَ کُنْ لِی جَاراً مِنْهُمْ وَ مِنْ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ وَ مِنْ کُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیدٍ لا یُؤْمِنُ بِیَوْمِ الْحِسابِ – إِنَّ وَلِیِّیَ اللَّهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ این را در

کتاب «إِغَاثَةِ الدَّاعِی و إِعَانَهٔ السَّاعِی» آورده‌ایم که نزد دانای هوشیار، این کتاب بدان شایان‌تر بود.

۲ – دعای دیگری از امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام

یَا مَنْ إِلَیْهِ یَفِرُّ الْهَارِبُونَ وَ بِهِ یَسْتَأْنِسُ الْمُسْتَوْحِشُونَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ أُنْسِی بِکَ فَقَدْ ضَاقَتْ عَنِّی بِلَادُکَ وَ اجْعَلْ تَوَکُّلِی عَلَیْکَ فَقَدْ مَالَ عَلَیَّ أَعْدَاؤُکَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی بِکَ أَصُولُ وَ بِکَ أَجُولُ وَ عَلَیْکَ أَتَوَکَّلُ وَ إِلَیْکَ أُنِیبُ اللَّهُمَّ وَ مَا وَصَفْتُکَ مِنْ صِفَهٍٔ – أَوْ دَعَوْتُکَ مِنْ دُعَاءٍ یُوَافِقُ ذَلِکَ مَحَبَّتَکَ وَ رِضْوَانَکَ وَ مَرْضَاتَکَ فَأَحْیِنِی عَلَى ذَلِکَ وَ أَمِتْنِی عَلَیْهِ وَ مَا کَرِهْتَ مِنْ ذَلِکَ فَخُذْ بِنَاصِیَتِی إِلَى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى بُؤْتُ إِلَیْکَ رَبِّی مِنْ ذُنُوبِی وَ أَسْتَغْفِرُکَ مِنْ جُرْمِی وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّهَٔ إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اکْفِنَا مُهِمَّ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِٔ فِی عَافِیَهٍٔ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

۳ – دعای دیگری از امامان حضرت مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ إِنَّکَ الْخَلَفُ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ وَ لَیْسَ فِی خَلْقِکَ خَلَفٌ مِنْکَ إِلَهِی مَنْ أَحْسَنَ فَبِرَحْمَتِکَ وَ مَنْ أَسَاءَ فَبِخَطِیئَتِهِ فَلَا الَّذِی أَحْسَنَ اسْتَغْنَى عَنْ رِفْدِکَ وَ مَعُونَتِکَ وَ لَا الَّذِی أَسَاءَ اسْتَبْدَلَ بِکَ وَ خَرَجَ مِنْ قُدْرَتِکَ إِلَهِی بِکَ عَرَفْتُکَ وَ بِکَ اهْتَدَیْتُ إِلَى أَمْرِکَ وَ لَوْ لَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ فَیَا مَنْ هُوَ هَکَذَا وَ لَا هَکَذَا غَیْرُهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِی الْإِخْلَاصَ فِی عَمَلِی وَ السَّعَهَٔ فِی رِزْقِی اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَیْرَ عُمُرِی آخِرَهُ وَ خَیْرَ عَمَلِی خَوَاتِمَهُ وَ خَیْرَ أَیَّامِی یَوْمَ أَلْقَاکَ إِلَهِی أَطَعْتُکَ وَ لَکَ الْمِنَّهُٔ عَلَیَّ فِی أَحَبِّ الْأَشْیَاءِ إِلَیْکَ الْإِیمَانِ بِکَ وَ التَّصْدِیقِ بِرَسُولِکَ وَ لَمْ أَعْصِکَ فِی أَبْغَضِ الْأَشْیَاءِ إِلَیْکَ الشِّرْکِ بِکَ وَ التَّکْذِیبِ بِرَسُولِکَ فَاغْفِرْ لِی مَا بَیْنَهُمَا یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

۴ – دعایی دیگر که أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام به فرزند خود امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام آموخت

(آن حضرت فرمود:) «اگر برای کاری خواستی نزد کسی بروی، این را بنویس و در دست راست پنهان ساز و هر جا می‌خواهی برو.» اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا اللَّهُ یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ یَا وَتْرُ یَا نُورُ یَا صَمَدُ یَا مَنْ مَلَأَتْ أَرْکَانُهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ أَنْ تَسْخَرَ لِی قَلْبَ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ کَمَا سَخَّرْتَ الْحَیَّهَٔ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَسْخَرَ لِی قَلْبَهُ کَمَا سَخَّرْتَ لِسُلَیْمانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الطَّیْرِ فَهُمْ یُوزَعُونَ وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَلِینَ لِی قَلْبَهُ کَمَا لَیَّنْتَ الْحَدِیدَ لِدَاوُدَ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُذَلِّلَ لِی قَلْبَهُ کَمَا ذَلَّلْتَ نُورَ الْقَمَرِ لِنُورِ الشَّمْسِ یَا اللَّهُ هُوَ عَبْدُکَ ابْنُ أَمَتِکَ وَ أَنَا عَبْدُکَ ابْنُ أَمَتِکَ أَخَذْتَ بِقَدَمَیْهِ وَ بِنَاصِیَتِهِ فَسَخِّرْهُ لِی حَتَّى یَقْضِیَ حَاجَتِی هَذِهِ وَ مَا أُرِیدُ إِنَّکَ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ هُوَ عَلَى مَا هُوَ فِیمَا هُوَ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ

۵ – دعای دیگری که أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام به امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام آموخت.

یَا عُدَّتِی عِنْدَ کُرْبَتِی یَا غِیَاثِی عِنْدَ شِدَّتِی یَا وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی یَا مُنْجِحِی فِی حَاجَتِی یَا مَفْزَعِی فِی وَرْطَتِی یَا مُنْقِذِی مِنْ هَلَکَتِی یَا کَالِئِی فِی وَحْدَتِی اغْفِرْ لِی خَطِیئَتِی وَ یَسِّرْ لِی أَمْرِی وَ اجْمَعْ لِی شَمْلِی وَ أَنْجِحْ لِی طَلِبَتِی وَ أَصْلِحْ لِی شَأْنِی وَ اکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ لَا تُفَرِّقْ بَیْنِی وَ بَیْنَ الْعَافِیَهِٔ أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی وَ فِی الْآخِرَهِٔ إِذَا تَوَفَّیْتَنِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ گزیده‌ی دعاهای سرور آزادگان (حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام) (آن حضرت از طریق مادرمان ام کلثوم دخت امام عَلی بِن الْحُسَیْن زَیْن الْعَابِدِین عَلَیْهِ السَّلَام، نیای ما به شمار می‌آیند؛ چه او همسر جد (یازدهم) نویسنده، داوود بِن الحَسَن بِن الحَسَن عَلَیْهِ السَّلَام بود و جد (دهم) نویسنده، سُلَیْمَان بِن داوود بِن الحَسَن فرزند او) (۲۹۵). این دعای بزرگی است و از اسرار است. شش روایت مختلف از آن دیده‌ام که دو تای آنها را در کتاب «عمل الیوم و اللیله» (فَلَاحُ السَّائِل) از (مجموعه‌ی) «المهمات»، یکی در تعقیبات هنگام غروب و

دیگری صبح، آورده‌ام و یکی را در تعقیب عصر جمعه، در جلد چهارم «المهمات» (جمال الاسبوع) و دیگری را در «إِغاثَةِ الدَّاعِی و إِعَانَةِ السَّاعِی.» در این کتاب، پنجمین و ششمین نقل را می‌آوریم تا جایگاه این دعای ارجمند نزد خردمندان آگاه روشن شود.

۱ – روایت نخست از دعای عشرات

سَعْد بِن عَبْداللَّه – اَحْمَد بِن مُحَمَّد (بِن عِیسَی) – حَسَن بِن عَلی ابْن فَضَّال – حُسَیْن بِن جَهْم – شخصی – حَسَن بِن محبوب یا کسی دیگر – مُعَاوِیَة بن وَهْب: امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «نزد ما چیزهایی هست که پنهان می‌داریم و به دیگران نمی‌آموزیم. پدرم از پدر خویش و آن حضرت از پدرش نقل فرمود که أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: فرزندم! بی‌شک، قضای الهی – چنان که او می‌خواهد و رقم می‌زند – انجام خواهد شد و او تقدیر و فرمان خویش را در مورد تو اجرا خواهد داشت. به من قول بده آن چه را به تو می‌گویم به کسی نگویی مگر ۱۳ ماه پس از وفات من. خبری می‌گویم که به خدا باز می‌گردد. (اگر) صبح و شام این (دعا) را بگویی، هزار هزار فرشته بدان خواهند پرداخت که هر یک را در سرعت نوشتن، نیروی هزار هزار نویسنده باشد و هزار هزار فرشته برای آمرزش خواهی تو گماشته خواهند شد که هر یک را در سرعت گفتار، نیروی هزار هزار گوینده باشد و در دار السلام هزار غرفه در یک صد کاخ – که از همسایگان آن (دارالسلام) باشد (۲۹۶) – برایت خواهند ساخت و در بهشت هزار خانه در یک صد کاخ – که همسایگی جدت را داشته باشی (۲۹۷) و در بهشت‌های جاوید، هزار هزار شهر برایت می‌سازد و در گورت نوشته‌ای با تو خواهد بود که می‌گوید: این من ام. ترس و بیم و هراس و لغزش بر صراط و کیفر دوزخ نخواهد داشت. هر چه بخواهی و دوست داشته باشی که همان روز آن را به دست آوری، روز به پایان نمی‌رسد مگر آن که برایت بر خواهم آورد؛ هر چه و هر کجا باشد و جز به شهادت نخواهی مرد و سراسر زندگی را سعادتمند خواهی بود و هرگز به تنگ دستی و جنون و آشفتگی دچار نخواهی شد و همه روزه، به ازای هر نفس، هزار هزار رتبه بالا- می‌روی و عرش و کرسی برایت آمرزش می‌خواهند تا آنجا که در برابر حق – عَزَّ و جَلَّ – بایستی و هر چه برای کسی در خواست کنی روا شود و برای خود و دیگری، تا آخر روزگار، در دنیا و آخرت خود، هر چه بخواهی بر آورده شود. با من چنان که می‌گویم پیمان ببند. امام حُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام عرض کرد: پدر، هر چه را دوست دارید، با من شرط کنید. فرمود: از تو تعهد می‌گیرم که این را پوشیده بداری و اگر هنگامه‌ی مرگت در رسید، جز به کسی از ما أَهْلِ الْبیت یا دوستان و یارانمان مگویی که اگر چنین کنی، مردم همه گونه خواسته‌ای از پروردگارشان خواهند خواست و او برخواهد آورد! من دوست دارم که خداوند – بدان چه به من آموخته و من به شما می‌آموزم – شما را به رستاخیز برساند؛ بی‌آن که هراس و غم داشته باشید. سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام پیمان بست. أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: اگر، به خواست خدا، این (دعا) را خواستی، بگو: سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِیم سُبْحَانَ اللَّهِ فِی آنَاءِ اللَّیْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَ الْآصالِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعَشِیِّ وَ الْإِبْكارِ سُبْحَانَ اللَّهِ حِینَ تُمْسُونَ وَ حِینَ تُصْبِحُونَ. وَ لَهُ الْحَمْدُ فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِیًّا وَ حِینَ تُظْهِرُونَ. یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ یُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ یُحْیِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَ كَذلِكَ تُخْرَجُونَ – سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُونَ وَ سَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِینَ. وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِی الْعِزَّةِ وَ الْعَظَمَةِ وَ الْجَبَرُوتِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الْحَیِّ الْقَیُّومِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِی نِعْمَةٍ وَ عَافِیَةٍ فَأَتْمِمْ عَلَیَّ نِعْمَتَكَ وَ عَافِیَتَكَ لِی بِالنَّجَاةِ مِنَ النَّارِ وَ ارْزُقْنِی شُكْرَكَ وَ عَافِیَتَكَ أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَیْتُ وَ بِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَیْتُ وَ أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِیداً وَ أُشْهِدُ مَلَائِكَتَكَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ أَنْبِیَاءَكَ وَ رُسُلَكَ وَ جَمِیعَ خَلْقِكَ وَ سَمَاوَاتِكَ وَ أَرْضِكَ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِیكَ لَكَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ وَ أَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ تُحْیِی وَ تُمِیتُ وَ تُمِیتُ وَ تُحْیِی وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَ النَّارَ حَقٌّ – وَ أَنَّ السَّاعَةَ

آتِيَةٌ لا ـ رَيْبَ فِيها وَ أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَام وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَ الْإِمَامَ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْأَئِمَّةُ الْهُدَاةُ الْمَهْدِيُّونَ غَيْرُ الضَّالِّينَ وَ لَا الْمُضِلِّينَ وَ أَنَّهُمْ أَوْلِيَاؤُكَ الْمُصْطَفَوْنَ وَ حِزْبُكَ الْغَالِبُونَ وَ صِفْوَتُكَ وَ خِيَرَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ نُجَبَاؤُكَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ لِوَلَايَتِكَ وَ اخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَ اصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَ جَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ حَتَّى تُلَقِّنِيهَا وَ أَنْتَ عَنِّي رَاضٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ قَدْ رَضِيتَ عَنِّي – إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ – اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً تَضَعُ لَكَ السَّمَاءُ كَنَفَيْهَا وَ تُسَبِّحُ لَكَ الْأَرْضُ وَ مَنْ عَلَيْهَا وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً يَصْعَدُ وَ لَا يَنْفَدُ وَ حَمْداً يَزِيدُ وَ لَا يَبِيدُ سَرْمَداً مَدَداً لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَ لَا نَفَادَ أَبَداً حَمْداً يَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَ لَا يَنْفَدُ آخِرُهُ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ وَ مَعِي وَ فِيَّ وَ قَبْلِي وَ بَعْدِي وَ أَمَامِي وَ لَدَيَّ وَ إِذَا مِتُّ وَ فَنِيتُ وَ بَقِيتُ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحَمْدُ إِذَا نُشِرْتُ وَ بُعِثْتُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نَعْمَائِكَ كُلِّهَا وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ عِرْقٍ سَاكِنٍ وَ عَلَى كُلِّ أَكْلَةٍ وَ شَرْبَةٍ وَ بَطْشَةٍ وَ حَرَكَةٍ وَ نَوْمَةٍ وَ يَقَظَةٍ وَ لَحْظَةٍ وَ طَرْفَةٍ وَ نَفَسٍ وَ عَلَى كُلِّ مَوْضِعِ شَعْرَةٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَ لَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ وَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتُهُ وَ سِرُّهُ وَ أَنْتَ مُنْتَهَى الشَّأْنِ كُلِّهِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بَاعِثَ الْحَمْدِ وَ وَارِثَ الْحَمْدِ وَ بَدِيعَ الْحَمْدِ وَ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَ وَافِيَ الْعَهْدِ وَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَ عَزِيزَ الْجُنْدِ قَدِيمَ الْمَجْدِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ مُنْزِلَ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَ جَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَ قَابِلَ التَّوْبِ شَدِيدَ الْعِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذا يَغْشى وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهارِ إِذا تَجَلَّى وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ نَجْمٍ وَ مَلَكٍ فِي السَّمَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ فِي الْبِحَارِ وَ الْأَوْدِيَةِ وَ الْأَنْهَارِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الشَّجَرِ وَ الْوَرَقِ وَ الْحَصَى وَ الثَّرَى وَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الْبَهَائِمِ وَ الطَّيْرِ وَ الْوُحُوشِ وَ الْأَنْعَامِ وَ السِّبَاعِ وَ الْهَوَامِّ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ وَ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ حَمْداً كَثِيراً دَائِماً مُبَارَكاً فِيهِ أَبَداً لا إِلهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ – لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ – وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (ده بار) أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ (ده بار) يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ (ده بار) يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ (ده بار) يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ (ده بار) يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَام (ده بار) يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ (ده بار) يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ (ده بار) يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ (ده بار) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ (ده بار) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرحيم (ده بار) آمِينَ آمِينَ (ده بار) افْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا اين را يك بار پس از نماز صبح و بار ديگر بعد از نماز پسين (عصر) می‌خوانی. آن گاه خواسته‌ات را می گویی.»

۲ – روایت دیگر دعای عشرات

سند اين روايت را به ارزش روايت پيشين نيافتيم و مقصود ما متن دعاى آن بود؛ به جهت اختلاف آن با نقل‌هاى ديگر. اين دعا نيز از امام حُسَيْنِ بنِ عَلى عَلَيْهِ السَّلَام است و به الهام خدا دريافتيم كه از پيشين درست‌تر است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَ الْآصالِ سُبْحَانَ اللَّهِ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ. وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ. يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ يُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَ كَذلِكَ تُخْرَجُونَ – سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ. وَ سَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ. وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْعَظَمَةِ وَ الْجَبَرُوتِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى سُبْحَانَ اللَّهِ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ رَبِ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَ عَافِيَةٍ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَ عَافِيَتَكَ وَ ارْزُقْنِي شُكْرَكَ اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ وَ بِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْتُ وَ بِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ ذُنُوبِي بَيْنَ يَدَيْكَ أَسْتَغْفِرُكَ وَ أَتُوبُ إِلَيْكَ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ أَنْتَ الْجَدُّ لَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَ أُشْهِدُ مَلَائِكَتَكَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ جَمِيعَ خَلْقِكَ فِي سَمَاوَاتِكَ وَ أَرْضِكَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ حَتَّى تُلَقِّنِيهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ قَدْ رَضِيتَ بِهَا عَنِّي إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً تَضَعُ لَكَ السَّمَاوَاتُ كَنَفَيْهَا وَ تُسَبِّحُ لَكَ الْأَرْضُ وَ مَنْ عَلَيْهَا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً يَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَ لَا يَنْفَدُ آخِرُهُ حَمْداً يَزِيدُ وَ لَا يَبِيدُ سَرْمَداً أَبَداً لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَ لَا نَفَادَ حَمْداً يَصْعَدُ وَ لَا يَنْفَدُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِيَّ وَ عَلَيَّ وَ مَعِي وَ قَبْلِي وَ بَعْدِي وَ أَمَامِي وَ وَرَائِي وَ خَلْفِي وَ إِذَا مِتُّ وَ فَنِيْتُ يَا مَوْلَايَ وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي كُلِّ عِرْقٍ سَاكِنٍ وَ عَلَى كُلِّ عِرْقٍ ضَارِبٍ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ أَكْلَةٍ وَ شَرْبَةٍ وَ بَطْشَةٍ وَ نَشْطَةٍ وَ عَلَى كُلِّ مَوْضِعِ شَعْرَةٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَ لَكَ الْمَنُّ كُلُّهُ وَ لَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ وَ لَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ وَ لَكَ الْأَمْرُ كُلُّهُ وَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَ إِلَيْكَ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتُهُ وَ سِرُّهُ وَ أَنْتَ مُنْتَهَى الشَّأْنِ كُلِّهِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ فِيَّ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ عَنِّي بَعْدَ قُدْرَتِكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ صَاحِبَ الْحَمْدِ وَ وَارِثَ الْحَمْدِ وَ مَالِكَ الْحَمْدِ وَ وَارِثَ الْمُلْكِ بَدِيعَ الْحَمْدِ وَ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَفِيَّ الْعَهْدِ صَادِقَ الْوَعْدِ عَزِيزَ الْجُنْدِ قَدِيمَ الْمَجْدِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلَ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَ جَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَ قَابِلَ التَّوْبِ شَدِيدَ الْعِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذا يَغْشى وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهارِ إِذا تَجَلَّى وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ نَجْمٍ وَ مَلَكٍ فِي السَّمَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ فِي الْبِحَارِ وَ الْأَوْدِيَةِ وَ الْأَنْهَارِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الشَّجَرِ وَ الْوَرَقِ وَ الْحَصَى وَ الثَّرَى وَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الْبَهَائِمِ وَ الطَّيْرِ وَ الْوُحُوشِ وَ الْأَنْعَامِ وَ السِّبَاعِ وَ الْهَوَامِّ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ وَ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ حَمْداً كَثِيراً دَائِماً مُبَارَكاً فِيهِ أَبَداً آن گاه ده بار بگو: أشهد أن لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ - لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ - وَ هُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و ده بار: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ سپس: يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ، يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ [يَا رَحِيمُ]، يَا حَنَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ (هر يک از اينها ده بار) و ده بار: يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ و ده بار: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ و ده بار: يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ و ده بار: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ و آلِ مُحَمَّدٍ و: آمين آمين (ده بار).» پس از آن، خواسته‌های دنیایی و آخرتی خود را یاد کن؛ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، بر آورده خواهد شد.

۳ - دعای دیگر از حضرت سَيِّدِ الشُّهَدَاء عَلَيْهِ السَّلَام معروف به دعای جوان گرفتار کیفر گناه

گروهی (از مُحَدِّثان) به سند، از سالار شهیدان عَلَيْهِ السَّلَام نقل می‌کنند که فرمود: «شبی بس تاریک و کم فروغ، همراه پدرم أَمِيرِ الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام در طواف بودم. مسجد خلوت شده بود و زائران خفته و چشم‌ها آرام. در این میان، ناله کننده‌ای پناه آورده و با دلی دردمند و ترحم انگیز و با صدایی غمگین چنین سر داده بود: - ای آن که خواهش گرفتار تاریکی‌ها را می‌شنود! ای زداینده‌ی سختی و گرفتاری و بیماری! - میهمانان تو گرد سرایت خفته‌اند و بیدار و (به درگاهت) دعا می‌کنند؛ اما دیدگان تو - ای به پا دارنده(ی هستی)! - به خواب نرفته است. - به بخشندگی‌ات، از گناهانم درگذر؛ ای آن که آفریدگان در این حرم به او روی آورده‌اند. - اگر بخشایش تو را پر گناهی شایستگی ندارد، پس کیست که با نعمت‌ها بر گناه کاران بخشش کند؟» (۳۰۸) حضرت حُسَيْن بِن عَلى عَلَيْهِمَاالسَّلَام فرمود: «(پدرم) به من فرمود: ابا عَبْدِاللَّه! شنیدی خواننده‌ای را که به خاطر گناهانش پروردگار را می‌خواند؟ پاسخ دادم: آری، شنیدم. فرمود: جستجو کن؛ شاید او را بیابی. در سیاهی تاریکی در پی او شد و در میان خفتگان، به

جستجو پرداختم. میان رکن و مقام، شبحی ایستاده دیدم. دقت کردم؛ همان مرد بود که (به نماز) ایستاده بود. گفتم: سلام بر تو، ای بنده‌ی پناه آورده‌ی عذر خواه معترف! برای خدا، پسر عم رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را پاسخ گو: نمازش را به شتاب به سلام رساند و بی‌آن که سخت گوید، اشاره کرد که: پیش رو تا من در پی‌ات بیایم. او را نزد أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام آوردم و عرضه داشتم: این هموست. بدو نگریست. دید جوانی است خوب رو و پاکیزه لباس. فرمود: از کجایی مرد؟ گفت: از قبیله‌ای عرب. فرمود: داستان چیست؟ چرا چنین به ناله می‌گریستی؟ فرمود: چگونه است داستان کسی که نافرمانی کرده و به تنگنا افتاده است و مصیبت‌ها او را فرا گرفته و غم‌ها وی را در خود داشته است و دعایش پذیرفته نمی‌شود؟! فرمود: چرا چنین شده است؟ پاسخ داد: من با دیگر عرب‌ها سرگرم بازی و شادی بودم و هماره (حتی) در رجب و شعبان، به نافرمانی؛ بی‌آن که خدای مهربان را بر خویش بینا ببینم. پدری داشتم دل سوز و مهربان. او لغزشگاه‌های زندگی را به من تذکر می‌داد و کیفر آتش را بیم می‌داد و می‌گفت: تا کی روشنایی و تاریکی و شب‌ها و روزها و ماه‌ها و سال‌ها و فرشتگان از تو به ناله باشند؟! هر گاه خیلی پندم می‌داد، بر او می‌آشفتم و دورش می‌ساختم و بر وی یورش می‌بردم و او را می‌زدم! یک روز خواستم پولی را که در خانه بود بردارم و به راه کارهایم مصرف کنم. مرا بازداشت. به شدت او را زدم دستش را پیچاندم! آن گاه پول را برداشتم و رفتم. دستش را بر زانو گرفت تا برخیزد؛ از شدت درد نتوانست. به زبان شعر چنین سرود: - رابطه‌ی خویشاوندی (پدری) از من به منازل رسیده است درست آن گونه که آب جوینده‌ای، باران جوید. - او را پروراندم؛ چندان که نیرومند و بلند اندام شد و به هنگام ایستادن هم دوش حیوان نر. - چنان بود که در کودکی‌اش - وقتی گرسنه می‌شد - گزیده‌ترین پاکیزه‌ترین غذاها را برایش می‌آوردم. - وقتی به آغاز جوانی رسید و زبانش چونان نیزه‌ی رُدَیْنِی (۳۰۹) (تیز و بران) گشت، - دارایی ام را از من ستاند و دستم را پیچش داد! خدایی که بر او چیره است دستش را بپیچاناد! (۳۱۰) آن گاه سوگند یاد کرد که به خانه‌ی خدا رود و مرا نفرین کند. چندین هفته روزه گرفت و نماز گزارد و دعا کرد. سپس بر شتری چابک سوار شد و رو به راه نهاد. دشت‌ها و کوه‌ها را پیمود تا هنگام حج به مَکَّهٔ رسید. از مرکب خویش فرود آمد و به سوی خانه‌ی خدا رهسپار گردید. سعی و طواف کرد و به پرده‌ی خانه آویخت و بسیار نیاز کرد. آن گاه سرود: - ای آن که حاجیان از دور دست‌ترین جای‌ها و سوار کجاوه‌ها با تلاش به سوی او آمده‌اند، - من به سوی تو آمدم؛ ای آن که هر که او را دعا گویان به یگانگی و بی‌نیازی بخواند، نومید نمی‌شود. - این منازل (پسرم)، از نافرمانی (و ناخشنودی) من باک ندارد. ای برترین توانا، داد مرا از فرزندم بستان. - آن چنان (سخت بگیر) که نیمی از او را فلج سازی؛ ای آن که از پاکی و والایی، او را پدری و فرزندی نیست. (۳۱۱) (جوان) افزود: سوگند به آن که آسمان را بلندی داد و آب (در چشمه ساران) بر جهاند، هنوز دعایش به پایان نرسیده بود که این چنین شدم که می‌بینید (و نیم راست بدن خود را نمایاند که فلج بود). سه سال بود که از او در خواست می‌کردم که در همان جایی که نفرینم کرد دعایم کند؛ نمی‌پذیرفت. تا آن که امسال پذیرفت. بر ماده شتر ده ماهه بار داری سوار شدیم به امید بهبود به سرعت و شتاب به راه افتادیم. وقتی به «اراک» و گذرگاه‌های بیابان درختان مسواک (۳۱۲) رسیدیم، شب هنگام، پرنده‌ای به ناگاه به پرواز در آمد؛ شتری که او بر آن بود رمید و او را به پایین دره پرتاب کرد. میان دو سنگ (۳۱۳) تکه تکه شد. همان جا او را در خاک کردم. از این بالاتر این که همه مرا به نفرین شده‌ی پدر می‌شناسند! أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام بدو فرمود: فریادرست آمد. می‌خواهی دعایی بیاموزمت که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به من آموخت؟ اسم اعظم خدای بزرگ در آن است؛ همان که هر دعا کننده‌ای را بدان پاسخ می‌دهد و خواسته‌ی هر خواننده‌ای را با آن روا می‌دارد و هم بدان غم و اندوه را می‌زداید و بیماری را بهبود و می‌دهد و شکستگی را التیام می‌بخشد و تنگ دست را ثروتمند می‌سازد و وام وام دار را می‌پرداز و چشم زخم را بی‌زیان می‌سازد و گناهان را می‌آمرزد و زشتی‌ها را پنهان می‌دارد و هر بیم زده از (هر) شَیْطَان سرکش و زور گوی حق ناپذیری را ایمنی می‌بخشد. اگر بنده‌ی فرمان پذیری این دعا را به کوهی بخواند، آن را از جا حرکت می‌دهد و اگر بر مرده‌ای، خداوند زنده‌اش می‌سازد و اگر روی آب بخواند - به شرط آن که خود بینی نکند - بر آب

راه خواهد رفت. ای مرد! خدا را در نظر بگیر (و بدان) که دل من بر تو مهر آورده است. خداوند درستی نیت را می‌داند. نباید آن را در راه گناه به کار گیری و جز به دین دار مطمئن نیاموزی. اگر با نیت خالص خواندی، خداوند خواهد پذیرفت و پیامبر را در خواب خواهی دید که بهشت و پذیرفته شدن دعا را به تو مژده می‌دهد.» حضرت سَيِّدِ الشُّهَدَاء عَلَيْهِ السَّلَام فرمود: «من از بهره‌ی این دعا بیش از شادی آن مرد از بهبود و سرنوشتش خوش حال شدم؛ زیرا آن را پیش‌تر، از حضرتش نشنیده بودم و نمی‌شناختم. آن گاه (پدرم فرمود:) کاغذ و دواتی بیاور و آن چه را می‌خوانم بنویس. من چنان کردم. دعا این بود: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ وَ لَا أَيْنَ هُوَ وَ لَا حَيْثُ هُوَ وَ لَا كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا ذَا الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَ الْجَبَرُوتِ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا وَدُودُ [يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا مُبِيدُ] يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا كَرِيمُ يَا مَحْمُودُ يَا مَعْبُودُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُنِيلُ يَا نَبِيلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِي يَا بَادِي يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِي يَا عَادِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ - وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَ لَا كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ وَ لَا اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِيراً وَ لَا احْتَاجَ إِلَى ظَهِيرٍ وَ لَا كَانَ مَعَهُ إِلَهٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الْجَاحِدُونَ [الظَّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً يَا عَلِيُّ يَا عَالِمُ يَا شَامِخُ يَا بَاذِخُ يَا فَتَّاحُ [يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مُفَرِّجُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا مُهْلِكُ [مُدْرِكُ يَا مُنْتَقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا أَوَّلُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ لَا يَفُوتُهُ هَارِبٌ يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ يَا مُفَتِّحَ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِيَ أَجَابَ يَا طَهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وَتْرُ يَا فَرْدُ يَا صَمَدُ [يَا أَبَدُ] يَا سَنَدُ يَا كَافِي [يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُعَافِي يَا مُنْعِمُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُتَكَرِّمُ يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ وَ سَتَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكَرُ وَ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ وَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ وَ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِيَ الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الْإِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزِّ وَ السُّلْطَانِ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمَسْأَلَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا مُطَّلِعُ عَلَى النِّيَّاتِ يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ يَا مَنْ لَا تُضْجِرُهُ الْمَسْأَلَاتُ وَ لَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا بَارِئَ النَّسَمِ يَا جَامِعَ الْأُمَمِ يَا شَافِيَ السَّقَمِ يَا خَالِقَ النُّورِ وَ الظُّلَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْكَرَمِ يَا مَنْ لَا يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا ظَهْرَ اللَّاجِينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالَّةٍ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا فَكَّاكَ كُلِّ أَسِيرٍ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَ التَّقْدِيرُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى تَفْسِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَ السَّمَاحِ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا سَابِقَ كُلِّ فَوْتٍ يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي غُرْبَتِي يَا مُونِسِي فِي وَحْدَتِي يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي يَا كَنَفِي حِينَ تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ وَ تُسَلِّمُنِي الْأَقَارِبُ وَ يَخْذُلُنِي كُلُّ صَاحِبٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ يَا جَارِيَ اللَّصِيقُ يَا رُكْنِيَ الْوَثِيقُ يَا إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فُكَّنِي مِنْ حِلَقِ الْمَضِيقِ وَ اصْرِفْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَ غَمٍّ وَ ضِيقٍ وَ اكْفِنِي شَرَّ مَا لَا أُطِيقُ وَ أَعِنِّي عَلَى مَا أُطِيقُ يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ يَا رَافِعَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ

يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفِيَ مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ غَفَرَ لِآدَمَ خَطِيئَتَهُ وَ رَفَعَ إِدْرِيسَ بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ نَجَّى نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عاداً الْأُولى وَ ثَمُود فما أَبْقى وَ قَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَ أَطْغى وَ الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوى يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَى قَوْمِ لُوطٍ وَ دَمْدَمَ عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ يَا مَنِ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا يَا مَنِ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيماً وَ اتَّخَذَ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حَبِيباً يَا مُؤْتِيَ لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ وَ الْوَاهِبَ لِسُلَيْمَانَ مُلْكاً لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ يَا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ يَا مَنْ أَعْطَى الْخَضِرَ الْحَيَاةَ وَ رَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعْدَ غُرُوبِهَا يَا مَنْ رَبَطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ مُوسَى وَ أَحْصَنَ فَرْجَ مَرْيَمَ بِنْتِ عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ وَ سَكَّنَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ - يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحْيَى يَا مَنْ فَدَى إِسْمَاعِيلَ مِنَ الذَّبْحِ يَا مَنْ قَبِلَ قُرْبَانَ هَابِيلَ وَ جَعَلَ اللَّعْنَةَ عَلَى قَابِيلَ يَا هَازِمَ الْأَحْزَابِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلَكَ بِهَا أَحَدٌ مِمَّنْ رَضِيتَ عَنْهُ فَحَتَمْتَ لَهُ عَلَى الْإِجَابَةِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي شَيْءٍ مِنْ كُتُبِكَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِمَا لَوْ أَنَّ ما فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلامٌ وَ الْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ ما نَفِدَتْ كَلِماتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي بَيَّنْتَهَا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ وَ لِلَّهِ الْأَسْماءُ الْحُسْنى فَادْعُوهُ بِها وَ قُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَ قُلْتَ وَ إِذا سَأَلَكَ عِبادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذا دَعانِ وَ قُلْتَ يا عِبادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلى أَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ أَنَا أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَ أَطْمَعُ فِي إِجَابَتِي يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي وَ قَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَافْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا آن گاه (به جای كَذَا وَ كَذَا) خواسته‌ات را بر زبان می‌آوری و هر چه دوست داری از خدای متعال می‌خواهی و جز با پاکیزگی، آن را مخوان. سپس به جوان فرمود: شب که شد، ۱۰ بار آن را بخوان و فردا صبح خبر آن را بیاور.» (۳۲۸) سَيِّدِ الشُّهَدَاء عَلَيْهِ السَّلَام افزود: «جوان نوشته را گرفت و رفت. فردا صبح، چیزی نگذشته بود که سالم و بهبود یافته، همراه با دعا نزد ما آمد. می‌گفت: این - به خدا سوگند - اسم اعظم است. به پروردگار کعبه سوگند، دعایم پذیرفته شد. أَمِيرِ الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام فرمود: بگو چه شد؟ گفت: آن گاه که چشم‌ها به خواب رفت و تاریکی شب افزوده شد، دعا را به دست گرفتم و دستانم را به آسمان برداشتم و خدا را چندین بار بدان سوگند دادم. بار دوم بود که پاسخ شنیدم: بس است؛ خدا را به اسم اعظم حق خواندی. در این هنگام، به خواب رفتم. پیامبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را در رویا دیدم. آن حضرت دست مبارک خود بر من کشید و فرمود اسم اعظم خدا را نگاه دار که در راه درست هستی. از خواب برخاستم. خوب شده بودم؛ چنان که می‌بینید. خدا پاداش خیرتان دهاد!»

۴ - دعایی دیگر از مولا حُسَيْن بِن عَلی عَلَيْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَوْفِيقَ أَهْلِ الْهُدَى وَ أَعْمَالَ أَهْلِ التَّقْوَى وَ مُنَاصَحَةَ أَهْلِ التَّوْبَةِ وَ عَزْمَ أَهْلِ الصَّبْرِ وَ حَذَرَ أَهْلِ الْخَشْيَةِ وَ طَلَبَ أَهْلِ الْعِلْمِ وَ زِينَةَ أَهْلِ الْوَرَعِ وَ خَوْفَ أَهْلِ الْجَزَعِ حَتَّى أَخَافَكَ اللَّهُمَّ مَخَافَةً تَحْجُزُنِي عَنْ مَعَاصِيكَ وَ حَتَّى أَعْمَلَ بِطَاعَتِكَ عَمَلًا أَسْتَحِقُّ بِهِ كَرَامَتَكَ وَ حَتَّى أُنَاصِحَكَ فِي التَّوْبَةِ خَوْفاً لَكَ وَ حَتَّى أُخْلِصَ لَكَ فِي النَّصِيحَةِ حُبّاً لَكَ وَ حَتَّى أَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فِي الْأُمُورِ حُسْنَ ظَنٍّ بِكَ سُبْحَانَ خَالِقِ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ

۵ - دعای دیگری از سالار شهیدان عَلَيْهِ السَّلَام در صبح و شام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ وَ إِلَى اللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَ وَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ إِيَّاكَ أَسْأَلُ الْعَافِيَةَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَكْفِينِي مِنْ كُلِّ أَحَدٍ وَ لَا يَكْفِينِي أَحَدٌ مِنْكَ فَاكْفِنِي مِنْ كُلِّ أَحَدٍ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي

فَرَجاً وَ مَخْرَجاً إِنَّکَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ گزیده‌ی دعاهای حضرت امام زَيْن الْعَابِدِين عَلی بِن الْحُسَيْن عَلَيْهِ السَّلَام (نیای بزرگ مولف ازطریق دخت بزرگوار آن حضرت، ام کلثوم)

۱ – دعای امام عَلی بِن الْحُسَيْن عَلَيْهِ السَّلَام به گاه داوری بردن نزد حجرالاسود در برابر (عموی خود) مُحَمَّد بِن الحنفیه (۳۳۴)

کتاب سَعْد بِن عَبْداللَّه – حَسَن بِن عَلی بِن عَبْداللَّه (بِن المغیره) – حُسَيْن بِن سَيْف – مُحَمَّد بِن سُلَيْمَان بَصْرِی – إِبْرَاهِيم بِن المُفَضَّل – ابـان بِن تَغْلِب: امـام صـادِق عَلَيْهِ السَّلَـام فرمود: «دعـایی که حضـرت سـجاد عَلَيْهِ السَّلَـام به هنگـام رفتن همراه مُحَمَّد بِن الحنفیه برای داوری به نزد حجرالاسود خواندند این بود: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْجَلَالِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْعِزَّةِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ النَّضِيرِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ بِالْعَيْنِ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ بِالاسْمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ وَ بِالاسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْمُحِيطِ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ بِالاسْمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَ أَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَ سُجِّرَتْ بِهِ الْبِحَارُ وَ نُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَ بِالاسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَ الْكُرْسِيُّ وَ بِأَسْمَائِكَ الْمُقَدَّسَاتِ الْمُكَرَّمَاتِ الْمَكْنُونَاتِ الْمَخْزُونَاتِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ كُلِّهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا ابان بِن تَغْلِب گوید: امام صادِق عَلَيْهِ السَّلَام فرمود» «آبان! مبادا این دعا را جز در امر مهم آخرتی یا دنیایی بخوانید! مردم نمی‌دانند این چیست. این از گنجینه‌ی دانش آل مُحَمَّد عَلَيْهِمُ السَّلَام است.»

۲ – دعای دیگری از امام سجاد عَلَيْهِ السَّلَام

مُحَمَّد بِن حَسَن (اَحْمَد بِن) وَلِيد – پـدرش – مُحَمَّد بِن حَسَن صَفَّار – اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن عِيسَى – هَارُون بِن مُسْلِم – مَسْعَدَة ابْن صَدَقَة: از حضـرت امـام جَعْفَر صـادِق عَلَيْهِ السَّلَـام خواسـتم دعـایی به من بیاموزنـد تـا در خواسـته‌های بزرگ بخـوانم. آن حضـرت برگه‌هـایی از مجمـوعه‌ای قـدیمی بیرون آوردنـد و فرمودنـد: «از روی ایـن بنـویس. ایـن دعـای جـدم حضـرت عَلی بِن الْحُسَيْن عَلَيْهِمَاالسَّلَـام است برای گرفتاری‌هـای مهم.» از روی آن نوشـتم. هرگز در انـدوه و گرفتـاری ای، (این دعا را) نخوانـدم؛ جز آن که خداونـد گشـایش داد و غم را زدود و خواسـته‌ام را بر آورد. دعـا این بـود: اللَّهُمَّ هَدَيْتَنِي فَلَهَوْتُ وَ وَعَظْتَنِي فَقَسَوْتُ وَ أَبْلَيْتَ الْجَمِيلَ فَعَصَيْتُ ثُمَّ عَرَفْتُ مَا أَصْدَرْتَ إِذْ عَرَّفْتَنِيهِ فَاسْتَغْفَرْتُ وَ أَقَلْتَ فَعُدْتُ فَسَتَرْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي تَقَحَّمْتُ أَوْدِيَةَ هَلَاكِي وَ تَحَلَّلْتُ [حَلَّلْتُ شِعَابَ تَلَفِي وَ تَعَرَّضْتُ فِيهَا بِسَطَوَاتِكَ وَ بِحُلُولِهَا لِعُقُوبَاتِكَ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ التَّوْحِيدُ وَ ذَرِيعَتِي إِنِّي لَمْ أُشْرِكْ بِكَ شَيْئاً وَ لَمْ أَتَّخِذْ مَعَكَ إِلَهاً وَ قَدْ فَرَرْتُ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِي وَ إِلَيْكَ يَفِرُّ الْمُسِيءُ وَ أَنْتَ مَفْزَعُ الْمُضِيعِ حَظَّ نَفْسِهِ الْمُلْتَجِئِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي فَكَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ وَ شَحَذَ لِي ظُبَةَ مُدْيَتِهِ وَ أَرْهَفَ لِي شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِي قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ صَدَدَ نَحْوِي صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَ لَمْ تَنَمْ عَنِّي عَيْنُ حِرَاسَتِهِ وَ أَضْمَرَ أَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ وَ يُجَرِّعَنِي ذُعَافَ مَرَارَتِهِ فَنَظَرْتَ يَا إِلَهِي إِلَى ضَعْفِي عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجْزِي عَنِ الِانْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحَارَبَتِهِ وَ وَحْدَتِي فِي كَثْرَةِ عَدَدِ مَنْ نَاوَانِي وَ أَرْصَدَ لِي بِالْبَلَاءِ فِيمَا لَمْ أُعْمِلْ فِيهِ فِكْرِي وَ ابْتَدَأْتَنِي بِنُصْرَتِكَ وَ شَدَدْتَ أَزْرِي بِقُوَّتِكَ ثُمَّ فَلَلْتَ لِي حَدَّهُ وَ صَيَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعِ عَدِيدِهِ وَحْدَهُ وَ أَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ وَ جَعَلْتَ مَا سَدَّدَهُ مَرْدُوداً عَلَيْهِ وَ رَدَدْتَهُ لَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ وَ لَمْ يُبَرِّدْ حَرَارَةَ غَيْظِهِ قَدْ عَضَّ عَلَيَّ شَوَاهُ وَ أَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ أُخْلِفَتْ سَرَايَاهُ وَ كَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِي بِمَكَايِدِهِ وَ نَصَبَ لِي أَشْرَاكَ مَصَايِدِهِ وَ وَكَّلَ بِي تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ وَ أَضْبَأَ إِلَيَّ إِضْبَاءَ السَّبُعِ لِطَرِيدَتِهِ انْتِظَاراً لِانْتِهَازِ الْفُرْصَةِ لِفَرِيصَتِهِ وَ هُوَ يُظْهِرُ لِي بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَ يُبْطِنُ عَلَيَّ شِدَّةَ الْحَنَقِ فَلَمَّا رَأَيْتَ يَا إِلَهِي تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ دَغَلَ سَرِيرَتِهِ وَ قُبْحَ مَا انْطَوَى عَلَيْهِ أَرْكَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ فِي زُبْيَتِهِ وَ رَدَدْتَهُ فِي مَهْوَى حَفِيرَتِهِ فَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِيلًا فِي رِبَقِ حَبَائِلِهِ الَّتِي كَانَ يَقْدِرُ لِي أَنْ يَرَانِي فِيهَا وَ قَدْ كَادَ أَنْ يَحُلَّ بِي لَوْ لَا رَحْمَتُكَ مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ وَ كَمْ مِنْ حَاسِدٍ قَدْ شَرِقَ بِي بِغُصَّتِهِ وَ شَجِيَ مِنِّي بِغَيْظِهِ وَ سَلَقَنِي بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَخَزَنِي بِقَرْفِ عُيُوبِهِ وَ

جَعَلَ عِرْضِی غَرَضاً لِمَرَامِيهِ وَ قَلَّدَنِی خِلَالًا لَمْ يَزَلْ فِيهِ وَ وَخَزَنِی بِكَيْدِهِ وَ قَصَدَنِی بِمَكِيدَتِهِ فَنَادَيْتُكَ يَا إِلَهِی مُسْتَغِيثاً بِكَ وَاثِقاً بِسُرْعَةِ إِجَابَتِكَ عَالِماً أَنَّهُ لَنْ يُضْطَهَدَ مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كَنَفِكَ وَ لَمْ يَفْزَعْ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعَاقِلِ انْتِصَارِكَ فَحَصَّنْتَنِی مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِكَ وَ كَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَكْرُوهٍ قَدْ جَلَّيْتَهَا عَنِّی وَ سَحَائِبِ نِعَمٍ أَمْطَرْتَهَا عَلَيَّ وَ جَدَاوِلِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَ عَافِيَةٍ أَلْبَسْتَهَا وَ أَعْيُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَ غَوَاشِی كُرُبَاتٍ كَشَفْتَهَا وَ كَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ عُدْمٍ إِمْلَاقٍ جَبَرْتَ وَ صَرْعَةٍ أَنْعَشْتَ وَ مَسْكَنَةٍ حَوَّلْتَ كُلُّ ذَلِكَ إِنْعَاماً وَ تَطَوُّلًا مِنْكَ وَ فِی جَمِيعِ ذَلِكَ انْهِمَاكاً مِنِّی عَلَى مَعَاصِيكَ لَمْ يَمْنَعْكَ إِسَاءَتِی عَنْ إِتْمَامِ إِحْسَانِكَ وَ لَا حَجَزَنِی ذَلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاخِطِكَ لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَ لَقَدْ سُئِلْتَ فَأَعْطَيْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ وَ اسْتُمِيحَ فَضْلُكَ فَمَا أَكْدَيْتَ أَبَيْتَ إِلَّا إِحْسَاناً وَ أَبَيْتُ إِلَّا تَقَحُّمَ حُرُمَاتِكَ وَ تَعَدِّيَ حُدُودِكَ وَ الْغَفْلَةَ عَنْ وَعِيدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ هَذَا مَقَامُ مَنِ اعْتَرَفَ لَكَ بِسُبُوغِ النِّعَمِ وَ قَابَلَهَا بِالتَّقْصِيرِ وَ شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّضْيِيعِ إِلَهِی أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْمُحَمَّدِيَّةِ الرَّفِيعَةِ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْعَلَوِيَّةِ الْبَيْضَاءِ فَأَعِذْنِی مِنْ شَرِّ مَا يَكِيدُنِی وَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ وَ مِنْ شَرِّ مَنْ يُرِيدُنِی سُوءاً فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَضِيقُ عَلَيْكَ فِی وُجْدِكَ وَ لَا يَتَكَأَّدُكَ فِی قُدْرَتِكَ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَهَبْ لِی يَا إِلَهِی مِنْ رَحْمَتِكَ وَ دَوَامِ تَوْفِيقِكَ مَا أَتَّخِذُهُ سُلَّماً أَعْرُجُ بِهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَ آمَنُ بِهِ مِنْ عِقَابِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلَهِی ارْحَمْنِی بِتَرْكِ الْمَعَاصِی مَا أَبْقَيْتَنِی وَ ارْحَمْنِی بِتَرْكِ تَكَلُّفِ مَا لَا يَعْنِينِی وَ ارْزُقْنِی حُسْنَ النَّظَرِ فِی مَا يُرْضِيكَ عَنِّی وَ أَلْزِمْ قَلْبِی حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِی وَ اجْعَلْنِی أَتْلُوهُ عَلَى مَا يُرْضِيكَ بِهِ عَنِّی وَ نَوِّرْ بِهِ بَصَرِی وَ أَوْعِهِ سَمْعِی وَ اشْرَحْ بِهِ صَدْرِی وَ فَرِّجْ بِهِ قَلْبِی وَ أَطْلِقْ بِهِ لِسَانِی وَ اسْتَعْمِلْ بِهِ بَدَنِی وَ اجْعَلْ فِيَّ مِنَ الْحَوْلِ وَ الْقُوَّةِ مَا يُسَهِّلُ ذَلِكَ عَلَيَّ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّی وَ مَوْلَایَ وَ سَيِّدِی وَ أَمَلِی وَ إِلَهِی وَ غِيَاثِی وَ سَنَدِی وَ خَالِقِی وَ نَاصِرِی وَ ثِقَتِی وَ رَجَائِی لَكَ مَحْيَایَ وَ مَمَاتِی وَ لَكَ سَمْعِی وَ بَصَرِی وَ بِيَدِكَ رِزْقِی وَ إِلَيْكَ أَمْرِی فِی الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مَلَكْتَنِی بِقُدْرَتِكَ وَ قَدَرْتَ عَلَيَّ بِسُلْطَانِكَ فَلَكَ الْقُدْرَةُ فِی أَمْرِی وَ نَاصِيَتِی بِيَدِكَ لَا يَحُولُ أَحَدٌ دُونَ رِضَاكَ بِرَأْفَتِكَ أَرْجُو رَحْمَتَكَ وَ بِرَحْمَتِكَ أَرْجُو رِضْوَانَكَ لَا أَرْجُو ذَلِكَ بِعَمَلِی فَقَدْ عَجَزَ عَنِّی عَمَلِی فَكَيْفَ أَرْجُو مَا قَدْ عَجَزَ عَنِّی أَشْكُو إِلَيْكَ فَاقَتِی وَ ضَعْفَ قُوَّتِی وَ إِفْرَاطِی فِی أَمْرِی وَ كُلُّ ذَلِكَ مِنْ عِنْدِی وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّی فَاكْفِنِی ذَلِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ وَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَ يَوْمَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ مِنَ الْآمِنِينَ فَآمِنِّی وَ بِتَيْسِيرِكَ فَيَسِّرْ لِی وَ بِإِظْلَالِكَ فَظَلِّلْنِی وَ بِمَفَازَةٍ مِنَ النَّارِ فَنَجِّنِی وَ لَا تُمَسَّنِی السُّوءَ وَ لَا تُخْزِنِی وَ مِنَ الدُّنْيَا فَسَلِّمْنِی وَ حُجَّتِی يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَقِّنِّی وَ بِذِكْرِكَ فَذَكِّرْنِی وَ لِلْيُسْرَى فَيَسِّرْنِی وَ لِلْعُسْرَى فَجَنِّبْنِی وَ لِلصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيّاً فَأَلْهِمْنِی وَ لِعِبَادَتِكَ فَقَوِّنِی وَ فِی الْفِقْهِ وَ مَرْضَاتِكَ فَاسْتَعْمِلْنِی وَ مِنْ فَضْلِكَ فَارْزُقْنِی وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَبَيِّضْ وَجْهِی وَ حِسَاباً يَسِيراً فَحَاسِبْنِی وَ بِقَبِيحِ عَمَلِی فَلَا تَفْضَحْنِی وَ بِهُدَاكَ فَاهْدِنِی وَ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِی الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِی الْآخِرَةِ فَثَبِّتْنِی وَ مَا أَحْبَبْتَ فَحَبِّبْهُ إِلَيَّ وَ مَا كَرِهْتَ فَبَغِّضْهُ إِلَيَّ وَ مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَاكْفِنِی وَ فِی صَلَاتِی وَ صِيَامِی وَ دُعَائِی وَ نُسُكِی وَ شُكْرِی وَ دُنْيَایَ وَ آخِرَتِی فَبَارِكْ لِی وَ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ فَابْعَثْنِی وَ سُلْطَاناً نَصِيراً فَاجْعَلْ لِی وَ ظُلْمِی وَ جَهْلِی وَ إِسْرَافِی فِی أَمْرِی فَتَجَاوَزْ عَنِّی وَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَ الْمَمَاتِ فَخَلِّصْنِی وَ مِنَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَنَ فَنَجِّنِی وَ مِنْ أَوْلِيَائِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَاجْعَلْنِی وَ أَدِمْ لِی صَلَاحَ الَّذِی آتَيْتَنِی وَ بِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ فَأَغْنِنِی وَ بِالطَّيِّبِ عَنِ الْخَبِيثِ فَاكْفِنِی أَقْبِلْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ إِلَيَّ وَ لَا تَصْرِفْهُ عَنِّی وَ إِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ فَاهْدِنِی وَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى فَوَفِّقْنِی اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِكَ مِنَ الرِّيَاءِ وَ السُّمْعَةِ وَ الْكِبْرِيَاءِ وَ التَّعَظُّمِ وَ الْخُيَلَاءِ وَ الْفَخْرِ وَ الْبَذَخِ وَ الْأَشَرِ وَ الْبَطَرِ وَ الْإِعْجَابِ بِنَفْسِی وَ الْجَبَرِيَّةِ رَبِّ فَنَجِّنِی وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ مِنَ الْعَجْزِ وَ الْبُخْلِ وَ الْحِرْصِ وَ الْمُنَافَسَةِ وَ الْغِشِّ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الطَّمَعِ وَ الطَّبْعِ وَ الْهَلَعِ وَ الْجَزَعِ وَ الزَّيْغِ وَ الْقَمْعِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَغْیِ وَ الظُّلْمِ وَ الِاعْتِدَاءِ وَ الْفَسَادِ وَ الْفُجُورِ وَ الْفُسُوقِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ وَ الْعُدْوَانِ وَ الطُّغْيَانِ رَبِّ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَضِيحَةِ وَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ وَ الْقَطِيعَةِ وَ السَّيِّئَةِ وَ الْفَوَاحِشِ وَ الذُّنُوبِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْإِثْمِ وَ الْمَأْثَمِ وَ الْحَرَامِ وَ الْمُحَرَّمِ وَ الْخَبِيثِ وَ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَ بَغْيِهِ وَ ظُلْمِهِ وَ عُدْوَانِهِ وَ شَرَكِهِ وَ زَبَانِيَتِهِ وَ جُنْدِهِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ مِنْ دَابَّةٍ وَ هَامَّةٍ أَوْ جِنٍّ أَوْ إِنْسٍ مِمَّا يَتَحَرَّكُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِی الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ كَاهِنٍ وَ سَاحِرٍ وَ رَاكِنٍ وَ نَافِثٍ وَ رَاقٍ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ وَ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ نَافِسٍ وَ ظَالِمٍ وَ مُتَعَدٍّ وَ جَائِرٍ وَ أَعُوذُ بِكَ

مِنَ الْعَمَى وَ الصَّمَمِ وَ الْبَكَمِ وَ الْبَرَصِ وَ الْجُذَامِ وَ الشَّكِّ وَ الرَّيْبِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَ الْفَشَلِ وَ الْعَجْزِ وَ التَّفْرِيطِ وَ الْعَجَلَةِوَ التَّضْيِيعِ وَ التَّقْصِيرِ وَ الْإِبْطَاءِ وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ - وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ الثَّرَى رَبِّ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَ الْفَاقَةِ وَ الْحَاجَةِ وَ الْمَسْكَنَةِ وَ الضِّيقَةِ وَ الْعَائِلَةِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقِلَّةِ وَ الذِّلَّةِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الضِّيقِ وَ الشِّدَّةِ وَ الْقَيْدِ وَ الْحَبْسِ وَ الْوَثَاقِ وَ السُّجُونِ وَ الْبَلَاءِ وَ كُلِّ مُصِيبَةٍ لَا صَبْرَ لِي عَلَيْهَا آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِنَا كُلَّ الَّذِي سَأَلْنَاكَ وَ زِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ عَلَى قَدْرِ جَلَالِكَ وَ عَظَمَتِكَ بِحَقٍّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۳ – دعای ایمنی از دشمنان و مصونیت از خطرات به محافظت الهی

این دعای حضرت سَیِّد الساجدین عَلَيْهِ السَّلَام را پس از طلوع آفتاب و به هنگام غروب آن خواند: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ لَا غَالِبَ إِلَّا اللَّهُ غَالِبُ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِهِ يَغْلِبُ الْغَالِبُونَ وَ مِنْهُ يَطْلُبُ الرَّاغِبُونَ وَ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ وَ بِهِ يَعْتَصِمُ الْمُعْتَصِمُونَ وَ يَثِقُ الْوَاثِقُونَ وَ يَلْتَجِئُ الْمُلْتَجِئُونَ وَ هُوَ حَسْبُهُمْ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ احْتَرَزْتُ بِاللَّهِ وَ احْتَرَسْتُ بِاللَّهِ وَ لَجَأْتُ إِلَى اللَّهِ وَ اسْتَجَرْتُ بِاللَّهِ وَ اسْتَعَنْتُ بِاللَّهِ وَ امْتَنَعْتُ بِاللَّهِ وَ اعْتَزَزْتُ بِاللَّهِ وَ قَهَرْتُ بِاللَّهِ وَ غَلَبْتُ بِاللَّهِ وَ اعْتَمَدْتُ عَلَى اللَّهِ وَ اسْتَتَرْتُ بِاللَّهِ وَ حُفِظْتُ بِاللَّهِ وَ اسْتُحْفِظْتُ بِاللَّهِ خَيْرِ الْحَافِظِينَ وَ تَكَهَّفْتُ بِاللَّهِ وَ حُطْتُ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ إِخْوَانِي وَ كُلَّ مَنْ يَعْنِينِي أَمْرُهُ بِاللَّهِ الْحَافِظِ اللَّطِيفِ وَ اكْتَلَأْتُ بِاللَّهِ وَ صَحِبْتُ حَافِظَ الصَّاحِبِينَ وَ حَافِظَ الْأَصْحَابِ الْحَافِظِينَ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي مَنِ اعْتَصَمَ بِهِ نَجَا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ - وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ - ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيماً - اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ - وَ لَقَدْ ذَرَأْنا لِجَهَنَّمَ كَثِيراً مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لا يَفْقَهُونَ بِها وَ لَهُمْ أَعْيُنٌ لا يُبْصِرُونَ بِها وَ لَهُمْ آذانٌ لا يَسْمَعُونَ بِها أُولئِكَ كَالْأَنْعامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولئِكَ هُمُ الْغافِلُونَ سَواءٌ عَلَيْهِمْ أَ دَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صامِتُونَ. إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبادٌ أَمْثالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صادِقِينَ. أَ لَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِها أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِها أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِها أَمْ لَهُمْ آذانٌ يَسْمَعُونَ بِها - إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ - وَ إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدى لا يَسْمَعُوا وَ تَراهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَ هُمْ لا يُبْصِرُونَ - أُولئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلى قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِكَ هُمُ الْغافِلُونَ - إِنَّا جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذاً أَبَداً - فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسى قُلْنا لا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلى وَ أَلْقِ ما فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ ما صَنَعُوا إِنَّما صَنَعُوا كَيْدُ ساحِرٍ وَ لا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتى أَ فَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِها أَوْ آذانٌ يَسْمَعُونَ بِها فَإِنَّها لا تَعْمَى الْأَبْصارُ وَ لكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. طسم تِلْكَ آياتُ الْكِتابِ الْمُبِينِ. لَعَلَّكَ باخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ. إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّماءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْناقُهُمْ لَها خاضِعِينَ - قالَ أَ وَ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ. قالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ. فَأَلْقى عَصاهُ فَإِذا هِيَ ثُعْبانٌ مُبِينٌ. وَ نَزَعَ يَدَهُ فَإِذا هِيَ بَيْضاءُ لِلنَّاظِرِينَ قالَ كَلَّا إِنَّ مَعِي رَبِّي سَيَهْدِينِيا مُوسى لا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ إِنِّي لا يَخافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ يا مُوسى أَقْبِلْ وَ لا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ قالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكُما سُلْطاناً فَلا يَصِلُونَ إِلَيْكُما بِآياتِنا أَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغالِبُونَ - وَ لَقَدْ مَنَنَّا عَلى مُوسى وَ هارُونَ. وَ نَجَّيْناهُما وَ قَوْمَهُما مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ. وَ نَصَرْناهُمْ فَكانُوا هُمُ الْغالِبِينَ - وَ أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَ لِتُصْنَعَ عَلى عَيْنِي. إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلى أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَ هُمْ لَهُ ناصِحُونَ. فَرَدَدْناهُ إِلى أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُها وَ لا تَحْزَنَ - وَ قَتَلْتَ نَفْساً فَنَجَّيْناكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنَّاكَ فُتُوناً - وَ قالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنا مَكِينٌ أَمِينٌ - إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ ما مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّي عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ

۴ - دعایی دیگر از امام زَیْن الْعَابِدِین سَلَامُ اللَّهِ عَلَیه

اَبُو حَمْزَهٔی ثُمَالِی رَحِمَهُ اللَّه گوید: یک بار، دست پسرم شکست. او را نزد یَحْیَی ابْن عَبْدِاللَّه شکسته بند بردم. وقتی دید، گفت: شکستگی بدی است. آن گاه به اتاق خویش بالا رفت تا پارچه و دستمالی برای بستن بیاورد. من در همان لحظه به یاد دعای افتادم که حضرت عَلی بِن الْحُسَیْن زَیْن الْعَابِدِین عَلَیْهِمَاالسَّلَام به من آموخته بودند. دست فرزندم را گرفتم و دعا را بر آن خواندم و جای شکستگی را دست کشیدم. به فرمان خدا، بهبود یافت. یَحْیَی بن عَبْدِاللَّه آمد؛ چیزی ندید. گفت: دست دیگر را نشانم ده؛ شکستگی نداشت. گفت: سبحان الله! مگر من شکستگی بدی ندیدم؟! این چیست؟ واقعاً از جادوی شما شیعه‌ها شگفت نیست! گفتم: مادرت سوگوارت شود! این جادو نیست. من دعایی را که از مولایم حضرت عَلی بِن الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام شنیده بودم به یاد آوردم و آن را خواندم. گفت: به من هم بیاموز. گفتم: حال که چنین گفتی؟! نه! چشمت روشن مباد! تو شایسته‌ی آن نیستی. حمران بِن اَعْیَن گوید: من (با شنیدن این واقعه) به ابوحَمْزَهٔ گفتم: تو را به خدا سوگند می‌دهم که آن را به ما بیاموزی. گفت: سبحان الله! این را نگفتم مگر برای آن که به شما بیاموزم. بنویسید: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا حَیُّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ یَا حَیُّ بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ یَا حَیُّ مَعَ کُلِّ حَیٍّ یَا حَیُّ حِینَ لَا حَیَّ یَا حَیُّ یَبْقَی وَ یَفْنَی کُلُّ حَیٍّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا حَیُّ یَا کَرِیمُ یَا مُحْیِیَ الْمَوْتَی یَا قَائِمٌ عَلی کُلِّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ إِنِّی أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ وَ رَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِحُرْمَةِ هَذَا الْقُرْآنِ وَ بِحُرْمَةِ الْإِسْلَامِ وَ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ وَ أَسْتَشْفِعُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً وَ بِأَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ وَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ عَبْدَیْکَ وَ أَمِینَیْکَ وَ حُجَّتَیْکَ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ وَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِینَ وَ نُورِ الزَّاهِدِینَ وَ وَارِثِ عِلْمِ النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ وَ إِمَامِ الْخَاشِعِینَ وَ وَلِیِّ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْقَائِمِ فِی خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ وَ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ وَ الدَّلِیلِ عَلَی أَمْرِ النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ وَ الْمُقْتَدِی بِآبَائِهِ الصَّالِحِینَ وَ کَهْفِ الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِیِّینَ وَ الْمُقْتَدِی بِآبَائِهِ الصَّالِحِینَ وَ الْبَارِّ مِنْ عِتْرَتِهِ الْبَرَرَةِ الْمُتَّقِینَ وَ وَلِیِّ دِینِکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی الْعَالَمِینَ وَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصَّالِحِ مِنْ أَهْلِ بَیْتِ الْمُرْسَلِینَ وَ لِسَانِکَ فِی خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ وَ النَّاطِقِ بِأَمْرِکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی بَرِیَّتِکَ وَ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضَی الزَّکِیِّ الْمُصْطَفَی الْمَخْصُوصِ بِکَرَامَتِکَ وَ الدَّاعِی إِلَی طَاعَتِکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الرَّشِیدِ الْقَائِمِ بِأَمْرِکَ النَّاطِقِ بِحُکْمِکَ وَ حَقِّکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی بَرِیَّتِکَ وَ وَلِیِّکَ وَ ابْنِ أَوْلِیَائِکَ وَ حَبِیبِکَ وَ ابْنِ أَحِبَّائِکَ وَ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ السِّرَاجِ الْمُنِیرِ وَ الرُّکْنِ الْوَثِیقِ الْقَائِمِ بِعَدْلِکَ وَ الدَّاعِی إِلَی دِینِکَ وَ دِینِ نَبِیِّکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی بَرِیَّتِکَ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّکَ وَ خَلِیفَتِکَ الْمُؤَدِّی عَنْکَ فِی خَلْقِکَ عَنْ آبَائِهِ الصَّادِقِینَ وَ بِحَقِّ خَلَفِ الْأَئِمَّةِ الْمَاضِینَ وَ الْإِمَامِ الزَّکِیِّ الْهَادِی الْمَهْدِیِّ وَ الْحُجَّةِ بَعْدَ آبَائِهِ عَلَی خَلْقِکَ الْمُؤَدِّی عَنْ عِلْمِ نَبِیِّکَ وَ وَارِثِ عِلْمِ الْمَاضِینَ مِنَ الْوَصِیِّینَ الْمَخْصُوصِ الدَّاعِی إِلَی طَاعَتِکَ وَ طَاعَةِ آبَائِهِ الصَّالِحِینَ یَا مُحَمَّدُ یَا أَبَا الْقَاسِمِ بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی إِلَی اللَّهِ أَتَشَفَّعُ بِکَ وَ بِالْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِکَ وَ بِعَلِیٍّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ وَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَ عَلِیِّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَ الْخَلَفِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی مَنِ اتَّبَعَهُمْ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةَ الْمُرْسَلِینَ وَ الصِّدِّیقِینَ وَ الصَّالِحِینَ صَلَاةً لَا یَقْدِرُ عَلَی إِحْصَائِهَا غَیْرُکَ اللَّهُمَّ أَلْحِقْ أَهْلَ بَیْتِ نَبِیِّکَ وَ ذُرِّیَّتَهُمْ وَ شِیعَتَهُمْ بِنَبِیِّکَ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ وَ أَلْحِقْنَا بِهِمْ مُؤْمِنِینَ مُخْبِتِینَ فَائِزِینَ مُتَّقِینَ صَالِحِینَ خَاشِعِینَ عَابِدِینَ مُوَفَّقِینَ مُسَدَّدِینَ عَامِلِینَ زَاکِینَ تَائِبِینَ سَاجِدِینَ رَاکِعِینَ شَاکِرِینَ حَامِدِینَ صَابِرِینَ مُحْتَسِبِینَ مُنِیبِینَ مُصِیبِینَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَلَّی وَلِیَّهُمْ وَ أَتَبَرَّأُ إِلَیْکَ مِنْ عَدُوِّهِمْ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِحُبِّهِمْ وَ مُوَالاتِهِمْ وَ طَاعَتِهِمْ فَارْزُقْنِی بِهِمْ خَیْرَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّی بِهِمْ أَهْوَالَ یَوْمِ الْقِیَامَةِ اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً وَ عَلِیّاً وَ زَوْجَتَهُ وَ وَلَدَیْهِ عَبِیدُکَ وَ إِمَاؤُکَ وَ أَنْتَ وَلِیُّهُمْ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ هُمْ أَوْلِیَاؤُکَ وَ الأولین [الْأَوْلَوْنَ بِالْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِینَ وَ الْمُسْلِمَاتِ مِنْ بَرِیَّتِکَ وَ أَشْهَدُ أَنَّهُمْ عِبَادُکَ الْمُؤْمِنُونَ لَا یَسْبِقُونَکَ بِالْقَوْلِ وَ هُمْ بِأَمْرِکَ یَعْمَلُونَ اللَّهُمَّ إِنِّی

أَتَوَسَّلُ إِلَيْکَ بِهِمْ وَ أَتَشَفَّعُ بِهِمْ إِلَيْکَ أَنْ تُحْيِيَنِي مَحْيَاهُمْ وَ تُمِيتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَ مِلَّتِهِمْ وَ تَمْنَعَنِي مِنْ طَاعَةِ عَدُوِّهِمْ وَ تَمْنَعَ عَدُوَّکَ وَ عَدُوَّهُمْ مِنِّي وَ تُغْنِيَنِي بِکَ وَ بِأَوْلِيَائِکَ عَمَّنْ أَغْنَيْتَهُ عَنِّي وَ تُسَهِّلَنِي لِمَنْ أَحْوَجْتَهُمْ إِلَيَّ وَ تَجْعَلَنِي فِي حِفْظِکَ فِي الدِّينِ وَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ تُلْبِسَنِي الْعَافِيَةَ حَتَّى تُهَنِّئَنِي الْمَعِيشَةَ وَ الْحَظْنِي بِلَحْظَةٍ مِنْ لَحَظَاتِکَ الْکَرِيمَةِ الرَّحِيمَةِ الشَّرِيفَةِ تَکْشِفْ بِهَا عَنِّي مَا قَدِ ابْتُلِيتُ بِهِ وَ دَبِّرْنِي بِهَا إِلَى أَحْسَنِ عَادَاتِکَ وَ أَجْمَلِهَا عِنْدِي فَقَدْ ضَعُفَتْ قُوَّتِي وَ قَلَّتْ حِيلَتِي وَ نَزَلَ بِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ فَرُدَّنِي إِلَى أَحْسَنِ عَادَاتِکَ فَقَدْ آيَسْتُ مِمَّا عِنْدَ خَلْقِکَ فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا رَجَاؤُکَ فِي قَلْبِي وَ قَدِيماً مَا مَنَنْتَ عَلَيَّ وَ قُدْرَتُکَ يَا سَيِّدِي وَ رَبِّي وَ خَالِقِي وَ مَوْلَايَ وَ رَازِقِي عَلَى إِذْهَابِ مَا أَنَا فِيهِ کَقُدْرَتِکَ عَلَيَّ حَيْثُ ابْتَلَيْتَنِي بِهِ إِلَهِي ذِکْرُ عَوَائِدِکَ يُؤْنِسُنِي وَ رَجَاءُ إِنْعَامِکَ يُقَرِّبُنِي وَ لَمْ أَخْلُ مِنْ نِعْمَتِکَ مُنْذُ خَلَقْتَنِي فَأَنْتَ يَا رَبِّ ثِقَتِي وَ رَجَائِي وَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ الذَّابُّ عَنِّي وَ الرَّاحِمُ بِي وَ الْمُتَکَفِّلُ بِرِزْقِي فَأَسْأَلُکَ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تَجْعَلَ رُشْدِي بِمَا قَضَيْتَ مِنَ الْخَيْرِ وَ خَتَمْتَهُ وَ قَدَّرْتَهُ وَ أَنْ تَجْعَلَ خَلَاصِي مِمَّا أَنَا فِيهِ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ عَلَى ذَلِکَ إِلَّا بِکَ وَحْدَکَ لَا شَرِيکَ لَکَ وَ لَا أَعْتَمِدُ فِيهِ إِلَّا عَلَيْکَ فَکُنْ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّي بِکَ وَ أَعْطِنِي مَسْأَلَتِي يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ وَ يَا أَحْکَمَ الْحَاکِمِينَ وَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ وَ يَا أَقْهَرَ الْقَاهِرِينَ وَ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَ يَا آخِرَ الْآخِرِينَ وَ يَا حَبِيبَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ الْأَوْصِيَاءِ الْمُنْتَجَبِينَ وَ يَا حَبِيبَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَوْصِيَائِهِ وَ أَنْصَارِهِ وَ خُلَفَائِهِ وَ أَحِبَّائِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَ حُجَجِکَ الْبَالِغِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ الرَّحْمَةِ الْمُطَهَّرِينَ الزَّاهِدِينَ أَجْمَعِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مجموعه‌ی گران ارج دعاهای حضرت سَیِّد ساجدین امام چهارم عَلَيْهِ السَّلَام (صحیفه‌ی سجادیه) حاوی دعاهایی است که دانندگان را بسنده است.

گزیده‌ی دعاهای حضرت باقرالعلوم امام مُحَمَّد بِن عَلی بِن الْحُسَيْن عَلَيْهِمُ السَّلَام

۱ – روایت عِیسَی بِن مُحَمَّد

وَهْب بِن إِسْمَاعِيل گوید: امام بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام به نقل از پدر و جدشان (حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَيْهِ السَّلَام) چنین فرمودند: «رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند: هر بنده‌ای این دعا را هر روز صبح زود بخواند، تا پایان روز در پناه خدا خواهد بود و هر غم و اندوه و نگرانی و باری از او برداشته می‌شود و برای وارد شدن نزد سلطان و نگاه داشته شدن از شَيْطَان خوب است. در سختی‌ها آن را بخوان که اگر زده‌ای آن را بخواند، غمش زدوده خواهد شد و اگر زندانی ای بخواند، آزادی خواهد یافت و خواسته‌ها بر آورده خواهد شد. مبادا (به نفرین) بر کسی بخوانی که از تیر بران کاری‌تر است! دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ يَا صَرِيخَ الْمَکْرُوبِينَ وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا کَاشِفَ الْکَرْبِ الْعَظِيمِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اکْشِفْ کَرْبِي وَ هَمِّي فَإِنَّهُ لَا يَکْشِفُ الْکَرْبَ إِلَّا أَنْتَ فَقَدْ تَعْرِفُ حَالِي وَ حَاجَتِي وَ فَقْرِي وَ فَاقَتِي فَاکْفِنِي مَا أَهَمَّنِي وَ مَا غَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ اللَّهُمَّ بِنُورِکَ اهْتَدَيْتُ وَ بِفَضْلِکَ اسْتَغْنَيْتُ وَ فِي نِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ ذُنُوبِي بَيْنَ يَدَيْکَ أَسْتَغْفِرُکَ وَ أَتُوبُ إِلَيْکَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُکَ مِنْ حِلْمِکَ لِجَهْلِي وَ مِنْ فَضْلِکَ لِفَاقَتِي وَ مِنْ مَغْفِرَتِکَ لِخَطَايَايَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُکَ الصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلَاءِ وَ الشُّکْرَ عِنْدَ الرَّخَاءِ – اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَخْشَاکَ إِلَى يَوْمِ أَلْقَاکَ حَتَّى کَأَنِّي أَرَاکَ اللَّهُمَّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَذْکُرَکَ کَيْ لَا أَنْسَاکَ لَيْلًا وَ لَا نَهَاراً وَ لَا صَبَاحاً وَ لَا مَسَاءً آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُکَ ابْنُ أَمَتِکَ نَاصِيَتِي بِيَدِکَ مَاضٍ فِيَّ حُکْمُکَ عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُکَ مُجْزِلٌ فِيَّ فَضْلُکَ وَ عَطَاؤُکَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَکَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي کِتَابِکَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَکَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَ نُورَ بَصَرِي وَ جَلَاءَ حُزْنِي وَ ذَهَابَ هَمِّي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُکَ يَا أَکْبَرَ مِنْ کُلِّ کَبِيرٍ يَا مَنْ لَا شَرِيکَ لَهُ وَ لَا وَزِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَ يَا مُغِيثَ الْمَظْلُومِ الْحَقِيرِ وَ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ وَ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْکَسِيرِ يَا مُطْلِقَ الْمُکَبَّلِ الْأَسِيرِ يَا قَاصِمَ کُلِّ جَبَّارٍ

عَنِيدٍ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ يُسْراً وَ ارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي اللَّهُمَّ إِنَّكَ مُحْسِنٌ فَأَحْسِنْ إِلَيَّ اللَّهُمَّ إِنَّكَ رَحِيمٌ تُحِبُّ الرَّحْمَةَ فَارْحَمْنِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ لَطِيفٌ تُحِبُّ اللُّطْفَ فَالْطُفْ بِي يَا مُقِيلَ عَثْرَتِي وَ يَا رَاحِمَ عَبْرَتِي وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَتِي أَسْأَلُكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ وَ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ وَ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ اغْفِرْ لِي عِلْمَكَ فِيَّ وَ شَهَادَتَكَ عَلَيَّ فَإِنَّكَ تَسَمَّيْتَ لِسَعَةِ رَحْمَتِكَ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ وَ الْعَزِيمَةَ عَلَى الرُّشْدِ وَ أَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ قَلْباً خَاشِعاً سَلِيماً وَ لِسَاناً ذَاكِراً صَادِقاً وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا أَعْلَمُ وَ مِنْ خَيْرِ مَا لَا أَعْلَمُ إِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَ بِكَ أَمْسَيْنَا وَ بِكَ نُصْبِحُ وَ بِكَ نُمْسِي وَ بِكَ نَحْيَا وَ بِكَ نَمُوتُ وَ عَلَيْكَ نَتَوَكَّلُ وَ إِلَيْكَ النُّشُورُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهاً وَاحِداً أَحَداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَ لا وَلَداً - أَ فَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلى بَصَرِهِ غِشاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَ فَلا تَذَكَّرُونَ اللَّهُمَّ اطْمِسْ عَلَى أَبْصَارِ أَعْدَائِنَا كُلِّهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ اجْعَلْ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً وَ اخْتِمْ عَلَى قَلْبِهِ وَ أَخْرِجْ ذِكْرِي مِنْ قَلْبِهِ وَ اجْعَلْ بَيْنِي وَ بَيْنَ عَدُوِّي حِجَاباً وَ حِصْناً حَصِيناً مَنِيعاً لَا يَرُومُهُ سُلْطَانٌ وَ لَا شَيْطَانٌ وَ لَا إِنْسٌ وَ لَا جِنٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهِ وَ أَسْتَعِيذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَ أَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِ فَاكْفِنِيهِ كَيْفَ شِئْتَ وَ أَنَّى شِئْتَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَ بِكَ الْمُسْتَغَاثُ وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَدْرَ يَوْمِي هَذَا فَلَاحاً وَ أَوْسَطَهُ صَلَاحاً وَ آخِرَهُ نَجَاحاً اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي صَدْرِ جَمِيعِ بَنِي آدَمَ وَ حَوَّاءَ وَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الشَّيَاطِينِ وَ الْمَرَدَةِ رَأْفَةً وَ رَحْمَةً خَيْرَهُمْ بَيْنَ أَعْيُنِهِمْ وَ شَرَّهُمْ تَحْتَ أَقْدَامِهِمْ وَ بِاللَّهِ أَسْتَعِينُ عَلَيْهِمْ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ أَنْ يَطْغَى عَزَّ جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِي الْخَيْرَ كُلَّهُ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى آلَائِهِ وَ أَحْمَدُهُ عَلَى نَعْمَائِهِ وَ أَشْكُرُهُ عَلَى بَلَائِهِ وَ أُومِنُ بِقَضَاءِ الَّذِي لَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَّ وَ لَا خَاذِلَ لِمَنْ نَصَرَ وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ - وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ الْمُصْطَفَى وَ أَمِينُهُ الْمُرْتَضَى انْتَجَبَهُ وَ حَبَاهُ وَ اخْتَارَهُ وَ ارْتَضَاهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَاناً صَادِقاً لَيْسَ بَعْدَهُ كُفْرٌ وَ رَحْمَةً أَنَالُ بِهَا شَرَفَ كَرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَ تَعَالَيْتَ تَمَّ نُورُكَ رَبِّي فَهَدَيْتَ وَ عَظُمَ حِلْمُكَ رَبِّي فَعَفَوْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَجْهُكَ أَكْرَمُ الْوُجُوهِ وَ جَاهُكَ أَفْضَلُ الْجَاهِ وَ عَطِيَّتُكَ أَرْفَعُ الْعَطَايَا وَ أَهْنَؤُهَا تُطَاعُ رَبَّنَا فَتَشْكُرُ وَ تُعْصَى رَبَّنَا فَتَغْفِرُ لِمَنْ تَشَاءُ تُجِيبُ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَاكَ وَ تَكْشِفُ الضُّرَّ وَ تَشْفِي السَّقِيمَ وَ تَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ لَا يُحْصِي نَعْمَاءَكَ أَحَدٌ رَبَّنَا فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً أَبَداً لَا يُحْصَى عَدَدُهُ وَ لَا يَضْمَحِلُّ سَرْمَدُهُ حَمْداً كَمَا حَمِدَ الْحَامِدُونَ مِنْ عِبَادِكَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّصِيبَ الْأَوْفَرَ مِنَ الْجَنَّةِ وَ أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَ التُّقَى وَ الْعَافِيَةَ وَ الْبُشْرَى عِنْدَ انْقِطَاعِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَقْوَى لَا تَنْفَدُ وَ فَرَجاً لَا يَنْقَطِعُ وَ تَوْفِيقَ الْحَمْدِ وَ لِبَاسَ التَّقْوَى وَ زِينَةَ الْإِيمَانِ وَ مُرَافَقَةَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِي أَعْلَى جَنَّةِ الْخُلْدِ يَا بَادِئُ لَا بَدِيءَ لَهُ وَ يَا دَائِمَ لَا نَفَادَ لَهُ يَا حَيُّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا قَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَ التُّقَى وَ الْعَافِيَةَ وَ الْغِنَى وَ التَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي ذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِقُوَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَ بِسُلْطَانِكَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعِلْمِكَ الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي يَبِيدُ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِوَجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي كُلَّ ذَنْبٍ وَ تَمْحُوَ عَنِّي كُلَّ خَطِيئَةٍ وَ أَنْ تُوَفِّقَنِي لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى وَ أَنْ تَكْفِيَنِي مَا هَمَّنِي وَ غَمَّنِي مِنَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ تَرْزُقَنِي جُمَلَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ

۲ – دعایی دیگر از امام پنجم حضرت بَاقِر العلوم عَلَيْهِ السَّلَام

مُحَمَّد بِن حَسَن صَفَّار در کتاب «فضل الدعاء» – اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن عِيسَى – حَسَن بِن عَلى بِن فَضَّال + عَلى بْن الْحَكَم – ابوجميله –

جابر (بن یزید جعفی): امام بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام فرمودند: «جَبْرَئِيل گفت: ای پیامبر خدا، بدان هیچ یک از پیامبران را به اندازه‌ی شما دوست نداشته‌ام. بسیار بگو: اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ أَنَّ إِلَيْكَ الْمُنْتَهَى وَ الرُّجْعَى وَ أَنَّ لَكَ الْآخِرَةَ وَ الْأُولَى وَ أَنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَ الْمَحْيَا وَ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُذَلَّ أَوْ أُخْزَى

۳ – دعای دیگری از امام پنجم عَلَيْهِ السَّلَام که حضرتش آن را دعای جامع می‌نامید

سَعْد بن عَبْدِاللَّه – حَسَن بن عَلی – اَحْمَد بن هلال – حَسَن بن محبوب – هِشَام بن سالم – اَبُو حَمْزَه‌ی ثُمَالِی: این دعا را از حضرت ابوجَعْفَر بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام فرا گرفتم. آن را دعای جامع می‌نامید. (مُحَمَّد بن یَعْقُوب کلینی نیز به سند خویش، این دعا را از امام بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام روایت می‌کند): بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِجَمِيعِ رُسُلِ اللَّهِ وَ بِجَمِيعِ مَا أُرْسِلَ بِهِ رُسُلُ اللَّهِ وَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لِقَاءَهُ حَقٌّ وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ بَلَّغَ الْمُرْسَلُونَ – وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهَ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبَّحَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كُلَّمَا حَمِدَ اللَّهَ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللَّهَ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُهَلَّلَ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللَّهَ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَفَاتِيحَ الْخَيْرِ وَ خَوَاتِيمَهُ وَ شَرَائِعَهُ وَ سَوَابِقَهُ وَ فَوَائِدَهُ وَ بَرَكَاتِهِ وَ مَا بَلَغَ عِلْمُهُ عِلْمِي وَ مَا قَصُرَ عَنْ إِحْصَائِهِ حِفْظِي اللَّهُمَّ انْهَجْ لِي أَسْبَابَ مَعْرِفَتِكَ وَ افْتَحْ لِي أَبْوَابَهُ وَ غَشِّنِي بَرَكَاتِ رَحْمَتِكَ وَ مُنَّ عَلَيَّ بِعِصْمَةٍ عَنِ الْإِزَالَةِ عَنْ دِينِكَ وَ طَهِّرْ قَلْبِي مِنَ الشَّكِّ وَ لَا تَشْغَلْ قَلْبِي بِدُنْيَايَ وَ عَاجِلِ مَعَاشِي عَنْ آجِلِ ثَوَابِ آخِرَتِي وَ اشْغَلْ قَلْبِي بِحِفْظِ مَا لَا تَقْبَلُ مِنِّي جَهْلَهُ وَ ذَلِّلْ لِكُلِّ خَيْرٍ لِسَانِي وَ طَهِّرْ قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَ لَا تُجْرِهِ فِي مَفَاصِلِي وَ اجْعَلْ عَمَلِي خَالِصاً لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ وَ أَنْوَاعِ الْفَوَاحِشِ كُلِّهَا ظَاهِرِهَا وَ بَاطِنِهَا وَ غَفَلَاتِهَا وَ جَمِيعِ مَا يُرِيدُنِي بِهِ الشَّيْطَانُ الرَّجِيمُ وَ مَا يُرِيدُنِي بِهِ السُّلْطَانُ الْعَنِيدُ مِمَّا أَحَطْتَ بِعِلْمِهِ وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى صَرْفِهِ عَنِّي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ طَوَارِقِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ زَوَابِعِهِمْ وَ تَوَابِعِهِمْ وَ بَوَائِقِهِمْ وَ مَكَايِدِهِمْ وَ مَشَاهِدِ الْفَسَقَةِ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ أَنْ أُسْتَزَلَّ عَنْ دِينِي فَتَفْسُدَ عَلَيَّ آخِرَتِي وَ يَكُونَ ذَلِكَ مِنْهُمْ ضَرَراً عَلَيَّ فِي مَعَاشِي أَوْ يَعْرِضَ بَلَاءٌ يُصِيبُنِي مِنْهُمْ لَا قُوَّةَ لِي بِهِ وَ لَا صَبْرَ لِي عَلَى احْتِمَالِهِ فَلَا تَبْتَلِنِي يَا إِلَهِي بِمُقَاسَاتِهِ فَيَمْنَعَنِي ذَلِكَ مِنْ ذِكْرِكَ وَ يَشْغَلَنِي عَنْ عِبَادَتِكَ أَنْتَ الْعَاصِمُ الْمَانِعُ وَ الدَّافِعُ الْوَاقِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ الرَّفَاهِيَةَ فِي مَعِيشَتِي مَا أَبْقَيْتَنِي مَعِيشَةً أَقْوَى بِهَا عَلَى طَاعَتِكَ وَ أَبْلُغُ بِهَا رِضْوَانَكَ وَ أَصِيرُ بِهَا مِنْكَ إِلَى دَارِ الْحَيَوَانِ غَداً وَ ارْزُقْنِي رِزْقاً حَلَالًا يَكْفِينِي وَ لَا تَرْزُقْنِي رِزْقاً يُطْغِينِي وَ لَا تَبْتَلِنِي بِفَقْرٍ أَشْقَى بِهِ مُضَيِّقاً عَلَيَّ أَعْطِنِي حَظّاً وَافِراً فِي آخِرَتِي وَ مَعَاشاً وَاسِعاً هَنِيئاً مَرِيئاً فِي دُنْيَايَ وَ لَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا عَلَيَّ سِجْناً وَ لَا تَجْعَلْ فِرَاقَهَا عَلَيَّ حُزْناً أَجِرْنِي مِنْ فِتْنَتِهَا مَرْضِيّاً عَنِّي وَ اجْعَلْ عَمَلِي فِيهَا مَقْبُولًا وَ سَعْيِي فِيهَا مَشْكُوراً – اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ بِمِثْلِهِ وَ مَنْ كَادَنِي فِيهَا فَكِدْهُ وَ اصْرِفْ عَنِّي هَمَّ مَنْ أَدْخَلَ عَلَيَّ هَمَّهُ وَ امْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِي فَإِنَّكَ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ وَ افْقَأْ عَنِّي عُيُونَ الْكَفَرَةِ وَ الظَّلَمَةِ الطُّغَاةِ الْحَسَدَةِ اللَّهُمَّ وَ أَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْكَ السَّكِينَةَ وَ الْوَقَارَ وَ أَلْبِسْنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ وَ احْفَظْنِي بِسِتْرِكَ الْوَاقِي وَ جَلِّلْنِي عَافِيَتَكَ النَّافِعَةَ وَ صَدِّقْ قَوْلِي وَ فِعَالِي وَ بَارِكْ لِي فِي وُلْدِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ مَا قَدَّمْتُ وَ مَا أَخَّرْتُ وَ مَا أَغْفَلْتُ وَ مَا تَعَمَّدْتُ وَ مَا تَوَانَيْتُ وَ مَا أَعْلَنْتُ وَ مَا أَسْرَرْتُ فَاغْفِرْ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ این پایان نقل ماست از سَعْد بن عَبْدِاللَّه در کتاب «فضل الدعاء.»

۴ – (دعایی دیگر)

نیز از مُحَمَّد بن حَسَن صَفَّار روایت داریم که به طریق سندی خود از امام مُحَمَّد بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام نقل می‌کند که آن حضرت می‌فرمود: اللَّهُمَّ مَنْ كَانَتْ لَهُ حَاجَةٌ هَاهُنَا وَ هَاهُنَا وَ هَاهُنَا فَإِنَّ حَاجَتِي إِلَيْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

۵ – دعای دیگری از حضرت امام مُحَمَّد بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام

هم چنین مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار در «کتاب الدعاء»: عُثْمَان بِنِ عِیسَی (عامری کلابی واقفی) - ابوحَمْزَهٔ ثُمَالِی: بر در خانه‌ی امام بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام اجازه‌ی ورود خواستم. آن حضرت - در حالی که لب‌هایشان حرکت می‌کرد - خارج شدند. فرمودند: «فهمیدی (که من چیزی می‌خواندم)؛ ثمالی؟» گفتم: آری؛ جانم فدایتان! فرمودند: «به خدا، من چیزی می‌خواندم که هرگز کسی نخوانده است؛ مگر آن که خداوند مشکل دنیا و آخرت او را روا سازد.» گفتم: خداوند مرا برخی شما سازد! به من هم آن را بیاموزید. فرمود: «آری. هر که هنگام بیرون شدن از خانه‌اش بگوید: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ حَسْبِیَ اللَّهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ خَیْرَ أُمُورِی کُلِّهَا وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیَا وَ عَذَابِ الْآخِرَةِ هر چه دوست دارد انجام می‌شود.»

۶ - دعای دیگری از حضرت بَاقِر العلوم عَلَیْهِ السَّلَام

این دعا را در یکی از «اصل» (۳۶۸) های بزرگانمان یافتم: عَبَّاس بِنِ عَامِر - رَبِیع (بِنِ مُحَمَّد مسلی) - عَبْدِاللَّه بِنِ عَبْدالرَّحْمَان: امام اَبُو جَعْفَر بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «می خواهی دعایی بیاموزمت که ما اهل بیت - هر گاه اندوهناک می‌شویم یا از قدرتمندی بیم خطر داریم که ما را توان برابری با آن نیست - می‌خوانیم؟» گفتم: آری؛ پدر و مادرم فدای شما؛ ای زاده‌ی رسول خدا! فرمود: «بگو: یَا کَائِناً قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَ یَا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیْءٍ وَ یَا بَاقِیاً بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ وَ افْعَلْ بِی کَذَا وَ کَذَا بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

گزیده‌ی دعاهای حضرت صادِق امام جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیهم

۱ - دعای نخست آن حضرت

اَبُو مُحَمَّد هَارُون بِنِ مُوسَی تَلَّعُکْبَرِی رَحِمَهُ اللَّه - مُحَمَّد بِنِ همام - عَبْدُاللَّه بِنِ کثیر تمار - مُحَمَّد بِنِ عَلی صیرفی - عَبْدالرَّحْمَان بِنِ أَبِی نجران - یَاسِر مولای رَبِیع - رَبِیع (بِنِ یونس حَاجِب مَنْصُور دَوَانِیقِی): وقتی مَنْصُور حج گزارد و به مدینه بازگشت، شبی به نشست گذارند. مرا خواند و گفت: رَبِیع، هم اکنون از پنهان‌ترین و بی‌سر و صداترین راه و اگر توانستی، تنها - راه بیفت تا به نزد اَبُو عَبْدِاللَّه جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام رسی. آن گاه بگو: پسر عمت سلام می‌رساند و می‌گوید: هر چند از هم دور شده‌ایم و چهره‌ی زندگی گونه‌ای دیگر شده است، خویشی ما به هم نزدیکمان می‌سازد؛ نزدیک‌تر از دست راست به چپ و بند پای افزار بدان. او از شما می‌خواهد که بی‌درنگ نزدش آیی. (آن گاه مَنْصُور به من گفت:) اگر پذیرفت با تو بیاید، در خدمتش باش و اگر بهانه و عذری آورد، (اصرار مکن) به خودش واگذار و اگر خواست آرام بیایی، چنان کن و سخت مگر و عذر بپذیر و در رفتار و گفتار درشتی مکن. رَبِیع گوید: به در خانه‌ی آن حضرت رفتم. حضرتش را در اتاق مخصوص خود یافتم. بی‌کسب اجازه، وارد شدم. دیدم گونه بر زمین نهاده است و دست توسل برداشته. خاک بر چهره‌اش اثر گذاشته بود. هیبت مرا گرفت و چیزی نتوانستم بگویم تا نماز و دعا را به پایان رساند. آن گاه به من رو کرد. سلام کردم. فرمود: «سلام بر تو؛ برادرم. به چه کار آمده‌ای؟» گفتم: پسر عمویتان سلام می‌رساند و می‌گوید ...: و داستان را تا پایان گفتم. فرمود: «وای بر تو، رَبِیع! (سپس این آیه را تلاوت فرمود:) أَ لَمْ یَأْنِ لِلَّذِینَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِکْرِ اللَّهِ وَ ما نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَ لا یَکُونُوا کَالَّذِینَ أُوتُوا الْکِتابَ مِنْ قَبْلُ فَطالَ عَلَیْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ و ای بر تو، رَبِیع! (دوباره این آیات را بر خواند:) أَ فَأَمِنَ أَهْلُ الْقُری أَنْ یَأْتِیَهُمْ بَأْسُنا بَیاتاً وَ هُمْ نائِمُونَ. أَ وَ أَمِنَ أَهْلُ الْقُری أَنْ یَأْتِیَهُمْ بَأْسُنا ضُحًی وَ هُمْ یَلْعَبُونَ. أَ فَأَمِنُوا مَکْرَ اللَّهِ فَلا یَأْمَنُ مَکْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخاسِرُونَ أَ فَأَمِنَ أَهْلُ الْقُری أَنْ یَأْتِیَهُمْ بَأْسُنا بَیاتاً وَ هُمْ نائِمُونَ. أَ وَ أَمِنَ أَهْلُ الْقُری أَنْ یَأْتِیَهُمْ بَأْسُنا ضُحًی وَ هُمْ یَلْعَبُونَ. أَ فَأَمِنُوا مَکْرَ اللَّهِ فَلا یَأْمَنُ مَکْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخاسِرُونَ (سپس افزود:) «سلام مرا همراه با رحمت و برکت خداوندی به فرمان روای مسلمانان برسان.» آن گاه به نماز خویش بازگشت و از من روی

گرداند. گفتم: غیر از سلام، پاسخ دیگری هم هست؟ فرمود: «آری؛ به او بگو (و این آیاترا بر خواند:) أَ فَرَأَيْتَ الَّذِى تَوَلَّى. وَ أَعْطى قَلِيلًا وَ أَكْدى أَ عِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرى أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِما فِى صُحُفِ مُوسى وَ إِبْراهِيمَ الَّذِى وَفَّى. أَلَّا تَزِرُ وازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرى وَ أَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسانِ إِلَّا ما سَعى وَ أَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرى (سپس افزود: بگو:) به خدا - ای امیر مسلمانان! ما بیمناک شدیم و از بیم ما زنان نیز - که خود بهتر می‌دانی - ترسیدند. اگر دست برنداری، روزی پنج نوبت به درگاه خدا تو را نفرین خواهیم کرد و تو خود از پدرت نقل کردی که جدت از قول پیامبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم گفت: چهار دعاست که بی‌واسطه به درگاه حق خواهد رسید: پدر برای فرزند، برادر (دینی) در غیاب برادرش، مظلوم و با اخلاص.» رَبیع گوید: هنوز سخن تمام نشده بود که پیک مَنْصُور به دنبال من آمد تا خبر گیرد. وقتی بازگشتم و حال را باز گفتم، گریست و گفت: باز گرد و بگو: دیدار و عدم دیدار با ما به اختیار شما باشد. زنانی را هم که یاد کردی آرامش باد! خداوند بیمشان را به ایمنی بدل سازد و هراسشان را بزداید! (رَبیع) گوید: به نزد حضرتش آمدم و سخن مَنْصُور را رساندم. فرمود: «او را بگوی: پیوند خویشی را گزاردی. پاداش نیک باد!» آن گاه چشمان حضرتش پر از اشک شد؛ چنان که بر دامان ریخت. سپس فرمود: «ربیعا! این جهان - هر چند دل شاد کننده باشد و به زیورش بفریبد - باید که پایانش چونان سر انجام بهاران بود؛ سرسبزی خیره کننده و در پایان، خشکی. هر که خیر خود را می‌خواهد و سود و زیان خود را به نیکی می‌شناسد باید که نگاهش بدان نگاه عبرت الهی باشد و از فرجام بد بترسد. این جهان کسانی را فریفته است و چه زود از آن و خوشی‌های آن جدا شدند! شبان هنگام - گاهی که به خواب بودند - یا در روز - که سرگرم بازی بودند - اجل در خانه‌هایشان را کوبید. چگونه از آن بیرون شدند و به سرانجام آینده‌ی خود رسیدند! دنیا به دردشان انداخت و پشیمانیشان رساند و جرعه‌های تلخشان نوشانید و جام جدایی به دستشان داد. بیچاره آن که آن را پسندید یا بدان دل بست! آیا مرگ پدران خود و دوستان و دشمنان گذشته‌ی خویش را ندید؟! ربیعا! درازترین حسرت و نازیباترین فزونی و زیان بارترین سودا و بزرگ‌ترین اندوه در دنیا از آن کسی است که فریفته‌ی آن شده و با خواسته‌های دل آرزوها گذرانده باشد؛ اما «ناگهان» اجل را فرا روی خود ببیند. باید که آدمی - بر آن که درازترین و بلندترین عمرها را بدو داده‌اند و با آن به همه‌ی دل خواه‌های خود رسیده است - کار (نیک) کند. آیا آینده‌ای جز پیری دارد و انجامی جز زیان؟! از خدا برای خود و برای تو، از طریق بندگی او، نیکو کاری می‌خواهم و دوری از نافرمانی‌اش و بینش درباره‌اش که این از اوست و وابسته بدو.» گفتم: ای ابا عَبْدِاللَّه! به همه‌ی حقی که در میان خود و خداوند بزرگ دارید، دعایی را که خواندید و ترس و بیم را از شما دور داشت به من بیاموزید؛ باشد که خداوند به داروی شما بسیاری را درمان کند و تنگ دستی را دارا. به خدا، من جز خود را ندارم. رَبیع گوید: آن حضرت دست خود بلند کرد به سوی نماز رو کرد. نمی‌خواست آن را (بی‌توجه و) از روی نوشته بخواند (۳۶۹). پس فرمود: «بگو: اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ وَ يَا مَلْجَأَ الْخَائِفِينَ وَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ السَّائِلِينَ وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَقُّ يَا مُبِينُ يَا ذَا الْكَيْدِ الْمَتِينِ يَا مُنْصِفَ الْمَظْلُومِينَ مِنَ الظَّالِمِينَ يَا مُؤْمِنَ أَوْلِيَائِهِ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ بِخَافِيَاتِ لَحْظِ الْجُفُونِ وَ سَرَائِرِ الْقُلُوبِ وَ مَا كَانَ وَ يَكُونُ يَا رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِينَ وَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْأَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ وَ رَبِّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِينَ يَا شَاهِداً لَا يَغِيبُ يَا غَالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا مَنْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ وَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبٌ وَ مِنْ كُلِّ عَبْدٍ قَرِيبٌ وَ لِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجِيبٌ يَا إِلَهَ الْمَاضِينَ وَ الْغَابِرِينَ وَ الْمُقِرِّينَ وَ الْجَاحِدِينَ وَ إِلَهَ الصَّامِتِينَ وَ النَّاطِقِينَ وَ رَبَّ الْأَحْيَاءِ وَ الْمَيِّتِينَ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهْ يَا عَزِيزُ يَا حَكِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ يَا أَوَّلُ يَا قَدِيمُ يَا شَكُورُ يَا حَلِيمُ يَا قَاهِرُ يَا عَلِيمُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا عَالِمُ يَا قَدِيرُ يَا قَهَّارُ يَا غَفَّارُ يَا جَبَّارُ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا صَادِقُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا وَاحِدُ يَا مَاجِدُ يَا رَحْمَانُ يَا فَرْدُ يَا مَنَّانُ يَا سُبُّوحُ يَا حَنَّانُ يَا قُدُّوسُ يَا رَءُوفُ يَا مُهَيْمِنُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا وَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا غَنِيُّ يَا قَوِيُّ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مَلِكُ يَا مُقْتَدِرُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا عَظِيمُ يَا بَاسِطُ يَا قَابِضُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا بَارُّ يَا وَتْرُ يَا مُعْطِي يَا مَانِعُ يَا ضَارُّ يَا نَافِعُ يَا مُفَرِّقُ يَا جَامِعُ يَا حَقُّ يَا مُبِينُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا وَدُودُ يَا مُعِيدُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مُدْرِكُ يَا جَلِيلُ يَا مُفْضِلُ يَا كَرِيمُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُتَطَوِّلُ يَا أَوَّابُ يَا

سَمِحُ يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا مُنْزِلَ الْحَقِّ يَا قَابِلَ الصِّدْقِ يَا فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا عِمَادَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا مُمْسِكَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْبَلَاءِ الْجَمِيلِ وَ الطَّوْلِ الْعَظِيمِ يَا ذَا السُّلْطَانِ الَّذِي لَا يَذِلُّ وَ الْعِزِّ الَّذِي لَا يُضَامُ يَا مَعْرُوفاً بِالْإِحْسَانِ يَا مَوْصُوفاً بِالامْتِنَانِ يَا ظَاهِراً بِلَا مُشَافَهَةٍ يَا بَاطِناً بِلَا مُلَامَسَةٍ يَا سَابِقَ الْأَشْيَاءِ بِنَفْسِهِ يَا أَوَّلًا بِغَيْرِ غَايَةٍ يَا آخِراً بِغَيْرِ نِهَايَةٍ يَا قَائِماً بِلَا انْتِصَابٍ يَا عَالِماً بِلَا اكْتِسَابٍ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَ الصِّفَاتِ الْمُثْلَى وَ الْمَثَلِ الْأَعْلَى يَا مَنْ قَصُرَتْ عَنْ وَصْفِهِ أَلْسُنُ الْوَاصِفِينَ وَ انْقَطَعَتْ عَنْهُ أَفْكَارُ الْمُتَفَكِّرِينَ وَ عَلَا وَ تَكَبَّرَ عَنْ صِفَاتِ الْمُلْحِدِينَ وَ جَلَّ وَ عَزَّ عَنْ عَيْبِ الْعَائِبِينَ وَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى عَنْ كِذْبِ الْكَاذِبِينَ وَ أَبَاطِيلِ الْمُبْطِلِينَ وَ أَقَاوِيلِ الْعَادِلِينَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ وَ ظَهَرَ فَقَدَرَ وَ أَعْطَى فَشَكَرَ وَ عَلَا فَقَهَرَ يَا رَبَّ الْعَيْنِ وَ الْأَثَرِ وَ الْجِنِّ وَ الْبَشَرِ وَ الْأُنْثَى وَ الذَّكَرِ وَ الْبَحْثِ وَ النَّظَرِ وَ الْقَطْرِ وَ الْمَطَرِ وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ يَا شَاهِدَ النَّجْوَى وَ كَاشِفَ الْغُمَّى وَ دَافِعَ الْبَلْوَى وَ غَايَةَ كُلِّ شَكْوَى يَا نِعْمَ النَّصِيرُ وَ الْمَوْلَى يَا مَنْ هُوَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ الثَّرَى يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُحْيِي يَا مُمِيتُ يَا مَنْ يَرَى وَ لَا يُرَى وَ لَا يَسْتَعِينُ بِسَنَاءِ الضِّيَاءِ - يَا مُحْصِيَ عَدَدِ الْأَشْيَاءِ يَا عَلِيَّ الْجَدِّ يَا غَالِبَ الْجُنْدِ يَا مَنْ لَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَدٌ وَ فِي كُلِّ شَيْءٍ كَيْدٌ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ صَغِيرٌ عَنْ كَبِيرٍ وَ لَا حَقِيرٌ عَنْ خَطِيرٍ وَ لَا يَسِيرٌ عَنْ عَسِيرٍ يَا فَاعِلُ بِغَيْرِ مُبَاشَرَةٍ يَا عَالِمُ مِنْ غَيْرِ مُعَلِّمٍ يَا مَنْ بَدَأَ بِالنِّعْمَةِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا وَ الْفَضِيلَةِ قَبْلَ اسْتِيجَابِهَا يَا مَنْ أَنْعَمَ عَلَى الْمُؤْمِنِ وَ الْكَافِرِ وَ اسْتَصْلَحَ الْفَاسِدَ وَ الصَّالِحَ عَلَيْهِ وَ رَدَّ الْمُعَانِدَ وَ الشَّارِدَ عَنْهُ يَا مَنْ أَهْلَكَ بَعْدَ الْبَيِّنَةِ وَ أَخَذَ بَعْدَ قَطْعِ الْمَعْذِرَةِ وَ أَقَامَ الْحُجَّةَ وَ دَرَأَ عَنِ الْقُلُوبِ الشُّبْهَةَ وَ أَقَامَ الدَّلَالَةَ وَ قَادَ إِلَى مُعَايَنَةِ الْآيَةِ يَا بَارِئَ الْجَسَدِ وَ مُوَسِّعَ الْبَلَدِ وَ مُجْرِيَ الْقُوتِ وَ مُنْشِرَ الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَ مُنْزِلَ الْغَيْثِ يَا سَامِعَ الصَّوْتِ وَ سَابِقَ الْفَوْتِ يَا رَبَّ الْآيَاتِ وَ الْمُعْجِزَاتِ مَطَرٍ وَ نَبَاتٍ وَ آبَاءٍ وَ أُمَّهَاتٍ وَ بَنِينَ وَ بَنَاتٍ وَ ذَاهِبٍ وَ آتٍ وَ لَيْلٍ دَاجٍ وَ سَمَاءٍ ذَاتِ أَبْرَاجٍ وَ سِرَاجٍ وَهَّاجٍ وَ بَحْرٍ عَجَّاجٍ وَ نُجُومٍ تَمُورُ وَ أَرْوَاحٍ تَدُورُ وَ مِيَاهٍ تَفُورُ وَ مِهَادٍ مَوْضُوعٍ وَ سِتْرٍ مَرْفُوعٍ وَ رِيَاحٍ تَهُبُّ وَ بَلَاءٍ مَدْفُوعٍ وَ كَلَامٍ مَسْمُوعٍ وَ مَنَامٍ وَ سِبَاعٍ وَ أَنْعَامٍ وَ دَوَابَّ وَ هَوَامَّ وَ غَمَامٍ وَ آكَامٍ وَ أُمُورٍ ذَاتِ نِظَامٍ مِنْ شِتَاءٍ وَ مَصِيفٍ وَ رَبِيعٍ وَ خَرِيفٍ أَنْتَ أَنْتَ خَلَقْتَ هَذَا يَا رَبِّ فَأَحْسَنْتَ وَ قَدَّرْتَ فَأَتْقَنْتَ وَ سَوَّيْتَ فَأَحْكَمْتَ وَ نَبَّهْتَ عَلَى الْفِكْرَةِ فَأَنْعَمْتَ وَ نَادَيْتَ الْأَحْيَاءَ فَأَفْهَمْتَ وَ لَمْ يَبْقَ عَلَيَّ إِلَّا الشُّكْرُ لَكَ وَ الذِّكْرُ لِمَحَامِدِكَ وَ الِانْقِيَادُ إِلَى طَاعَتِكَ وَ الِاسْتِمَاعُ لِلدَّاعِي إِلَيْكَ فَإِنْ عَصَيْتُكَ فَلَكَ الْحُجَّةُ وَ إِنْ أَطَعْتُكَ فَلَكَ الْمِنَّةُ يَا مَنْ يُمْهِلُ فَلَا يَعْجَلُ وَ يَعْلَمُ فَلَا يَجْهَلُ وَ يُعْطِي فَلَا يَبْخَلُ يَا أَحَقَّ مَنْ عُبِدَ وَ حُمِدَ وَ سُئِلَ وَ رُجِيَ وَ اعْتُمِدَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ مُقَدَّسٍ مُطَهَّرٍ مَكْنُونٍ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَ كُلِّ ثَنَاءٍ عَالٍ رَفِيعٍ كَرِيمٍ رَضِيتَ بِهِ مِدْحَةً لَكَ وَ بِحَقِّ كُلِّ مَلَكٍ قَرِيبٍ مَنْزِلَتُهُ عِنْدَكَ وَ بِحَقِّ كُلِّ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ إِلَى عِبَادِكَ وَ بِكُلِّ شَيْءٍ جَعَلْتَهُ مُصَدِّقاً لِرُسُلِكَ وَ بِكُلِّ كِتَابٍ فَصَّلْتَهُ وَ وَصَلْتَهُ وَ بَيَّنْتَهُ وَ أَحْكَمْتَهُ وَ شَرَعْتَهُ وَ نَسَخْتَهُ وَ بِكُلِّ دُعَاءٍ سَمِعْتَهُ فَأَجَبْتَهُ وَ عَمَلٍ رَفَعْتَهُ وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَنْ عَظَّمْتَ حَقَّهُ وَ أَعْلَيْتَ قَدْرَهُ وَ شَرَّفْتَ بُنْيَانَهُ مِمَّنْ أَسْمَعْتَنَا ذِكْرَهُ وَ عَرَّفْتَنَا أَمْرَهُ وَ مِمَّنْ لَمْ تُعَرِّفْنَا مَقَامَهُ وَ لَمْ تُظْهِرْ لَنَا شَأْنَهُ مِمَّنْ خَلَقْتَهُ مِنْ أَوَّلِ مَا ابْتَدَأْتَ بِهِ خَلْقَكَ وَ مِمَّنْ تَخْلُقُهُ إِلَى انْقِضَاءِ عِلْمِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِتَوْحِيدِكَ الَّذِي فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُولَ وَ أَخَذْتَ بِهِ الْمَوَاثِيقَ وَ أَرْسَلْتَ بِهِ الرُّسُلَ وَ أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ الْكُتُبَ وَ جَعَلْتَهُ أَوَّلَ فُرُوضِكَ وَ نِهَايَةَ طَاعَتِكَ فَلَمْ تَقْبَلْ حَسَنَةً إِلَّا مَعَهَا وَ لَمْ تَغْفِرْ سَيِّئَةً إِلَّا بَعْدَهَا وَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَ مَجْدِكَ وَ كَرَمِكَ وَ عِزِّكَ وَ جَلَالِكَ وَ عَفْوِكَ وَ امْتِنَانِكَ وَ تَطَوُّلِكَ وَ بِحَقِّكَ الَّذِي هُوَ أَعْظَمُ مِنْ حُقُوقِ خَلْقِكَ وَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهْ يَا رَبَّاهْ يَا رَبَّاهْ ثَلَاثَ عَشْرَةَ مَرَّةً وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ خَاصّاً وَ عَامّاً وَ أَوَّلًا وَ آخِراً وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْأَمِينِ رَسُولِكَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ نَبِيِّكَ إِمَامِ الْمُتَّقِينَ وَ بِالرِّسَالَةِ الَّتِي أَدَّاهَا وَ الْعِبَادَةِ الَّتِي اجْتَهَدَ فِيهَا وَ الْمِحْنَةِ الَّتِي صَبَرَ عَلَيْهَا وَ الْمَغْفِرَةِ الَّتِي دَعَا إِلَيْهَا وَ الدِّيَانَةِ الَّتِي حَرَّضَ [حَضَ عَلَيْهَا مُنْذُ وَقْتِ رِسَالَتِكَ إِيَّاهُ إِلَى أَنْ تَوَفَّيْتَهُ بِمَا بَيَّنَ ذَلِكَ مِنْ أَقْوَالِهِ الْحَكِيمَةِ وَ أَفْعَالِهِ الْكَرِيمَةِ وَ مَقَامَاتِهِ الْمَشْهُورَةِ وَ سَاعَاتِهِ الْمَعْدُودَةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ كَمَا وَعَدْتَهُ مِنْ نَفْسِكَ وَ تُعْطِيَهُ أَفْضَلَ مَا أَمَّلَ مِنْ ثَوَابِكَ وَ تُزْلِفَ لَدَيْكَ مَنْزِلَتَهُ وَ تُعْلِيَ عِنْدَكَ دَرَجَتَهُ وَ تَبْعَثَهُ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَ تُورِدَهُ حَوْضَ الْكَرَمِ وَ الْجُودِ وَ تُبَارِكَ عَلَيْهِ بَرَكَةً عَامَّةً خَاصَّةً مَاسَّةً زَاكِيَةً عَالِيَةً سَامِيَةً لَا انْقِطَاعَ لِدَوَامِهَا وَ لَا نَقِيصَةَ فِي كَمَالِهَا وَ لَا مَزِيدَ إِلَّا فِي قُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَ تَزِيدَهُ بَعْدَ ذَلِكَ مِمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ وَ أَقْدَرُ عَلَيْهِ وَ أَوْسَعُ لَهُ وَ تُؤْتِيَ ذَلِكَ حَتَّى يَزْدَادَ فِي الْإِيمَانِ بِهِ بَصِيرَةً وَ فِي مَحَبَّتِهِ ثَبَاتاً وَ حُجَّةً وَ عَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ الْمُنْتَجَبِينَ الْأَبْرَارِ وَ عَلَى جَبْرَئِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ حَمَلَةِ عَرْشِكَ أَجْمَعِينَ وَ عَلَى جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَ

الْمُرْسَلِينَ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَداءِ وَ الصَّالِحِينَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ إِنِّى أَصْبَحْتُ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِى ضَرّاً وَ لَا نَفْعاً وَ لَا مَوْتاً وَ لا حَياةً وَ لا نُشُوراً قَدْ ذَلَّ مَصْرَعِى وَ انْقَطَعَ وَ ذَهَبَ مَسْأَلَتِى وَ ذَلَّ نَاصِرِى وَ أَسْلَمَنِى أَهْلِى وَ وُلْدِى بَعْدَ قِيَامِ حُجَّتِكَ وَ ظُهُورِ بَرَاهِينِكَ عِنْدِى وَ وُضُوحِ دَلَائِلِكَ اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ أَكْدَى الطَّلَبُ وَ أَعْيَتِ الْحِيَلُ إِلَّا عِنْدَكَ وَ انْغَلَقَتِ الطُّرُقُ وَ ضَاقَتِ الْمَذَاهِبُ إِلَّا إِلَيْكَ - وَ دَرَسَتِ الْآمَالُ وَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ وَ كُذِّبَ الظَّنُّ وَ أُخْلِفَتِ الْعِدَاةُ إِلَّا عِدَتُكَ اللَّهُمَّ إِنَّ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لِفَضْلِكَ مُتْرَعَةٌ وَ أَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاكَ مُفَتَّحَةٌ وَ الِاسْتِغَاثَةَ لِمَنِ اسْتَغَاثَ بِكَ مُبَاحَةٌ وَ أَنْتَ لِدَاعِيكَ بِمَوْضِعِ الْإِجَابَةِ وَ الصَّارِخِ إِلَيْكَ وَلِيُّ الْإِغَاثَةِ وَ الْقَاصِدَ إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَ إِنَّ مَوْعِدَكَ عِوَضٌ عَنْ مَنْعِ الْبَاخِلِينَ وَ مَنْدُوحَةٌ عَمَّا فِى أَيْدِى الْمُسْتَأْثِرِينَ وَ دَرَكٌ مِنْ حِيَلِ الْمُوَازِرِينَ وَ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ يَا رَبِّ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ مِنْكَ وَ أَنْتَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ السَّيِّئَةُ دُونَكَ وَ مَا أُبَرِّئُ نَفْسِى مِنْهَا وَ لَا أَرْفَعُ قَدْرِى عَنْهَا إِنِّى لِنَفْسِى يَا سَيِّدِى لَظَلُومٌ وَ بِقَدْرِى لَجَهُولٌ إِلَّا أَنْ تَرْحَمَنِى وَ تَلْحَظَنِى وَ تَعُودَ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ وَ تَدْرَأَ عِقَابَكَ عَنِّى وَ تَرْحَمَنِى وَ تَلْحَظَنِى بِالْعَيْنِ الَّتِى أَنْقَذْتَنِى بِهَا مِنْ حَيْرَةِ الشَّكِّ وَ رَفَعْتَنِى مِنْ هُوَّةِ الضَّلَالَةِ وَ أَنْعَشْتَنِى مِنْ مِيتَةِ الْجَهَالَةِ وَ هَدَيْتَنِى بِهَا مِنَ الْأَنْهَاجِ الْحَائِرَةِ اللَّهُمَّ وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَيْكَ عَزْمُ إِرَادَةٍ وَ إِخْلَاصُ نِيَّةٍ وَ قَدْ دَعَوْتُكَ بِعَزْمِ إِرَادَتِى وَ إِخْلَاصِ طَوِيَّتِى وَ صَادِقِ نِيَّتِى فَهَا أَنَا ذَا مِسْكِينُكَ بَائِسُكَ أَسِيرُكَ فَقِيرُكَ سَائِلُكَ مُنِيخٌ بِفِنَائِكَ قَارِعٌ بَابَ رَجَائِكَ وَ أَنْتَ آنَسُ الْآنِسِينَ لِأَوْلِيَائِكَ وَ أَحْرَى بِكِفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَيْكَ وَ أَوْلَى بِنَصْرِ الْوَاثِقِ بِكَ وَ أَحَقُّ بِرِعَايَةِ الْمُنْقَطِعِ إِلَيْكَ سِرِّى لَكَ مَكْشُوفٌ وَ أَنَا إِلَيْكَ مَلْهُوفٌ وَ أَنَا عَاجِزٌ وَ أَنْتَ قَدِيرٌ وَ أَنَا صَغِيرٌ وَ أَنْتَ كَبِيرٌ وَ أَنَا ضَعِيفٌ وَ أَنْتَ قَوِيٌّ وَ أَنَا فَقِيرٌ وَ أَنْتَ غَنِيٌّ إِذَا أَوْحَشَتْنِى الْغُرْبَةُ آنَسَنِى ذِكْرُكَ وَ إِذَا صُبَّتْ عَلَيَّ الْأُمُورُ اسْتَجَرْتُ بِكَ وَ إِذَا تَلَاحَكَتْ عَلَيَّ الشَّدَائِدُ أَمَّلْتُكَ وَ أَيْنَ يُذْهَبُ بِى عَنْكَ وَ أَنْتَ أَقْرَبُ مِنْ وَرِيدِى وَ أَحْصَنُ مِنْ عَدِيدِى وَ أَوْجَدُ مِنْ مَكَانِى وَ أَصَحُّ مِنْ مَعْقُولِى وَ أَزِمَّةُ الْأُمُورِ كُلِّهَا بِيَدِكَ صَادِرَةٌ عَنْ قَضَائِكَ مُذْعِنَةٌ بِالْخُضُوعِ لِقُدْرَتِكَ فَقِيرَةٌ إِلَى عَفْوِكَ ذَاتُ فَاقَةٍ إِلَى قَارِبٍ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ قَدْ مَسَّنِيَ الْفَقْرُ وَ نَالَنِى الضُّرُّ وَ شَمِلَتْنِى الْخَصَاصَةُ وَ عَرَّتْنِى الْحَاجَةُ وَ تَوَسَّمْتُ بِالذِّلَّةِ وَ عَلَتْنِى الْمَسْكَنَةُ وَ حَقَّتْ عَلَيَّ الْكَلِمَةُ وَ أَحَاطَتْ بِيَ الْخَطِيئَةُ وَ هَذَا الْوَقْتُ الَّذِى وَعَدْتَ أَوْلِيَاءَكَ فِيهِ الْإِجَابَةَ فَامْسَحْ مَا بِى بِيَمِينِكَ الشَّافِيَةِ وَ انْظُرْ إِلَيَّ بِعَيْنِكَ الرَّاحِمَةِ وَ أَدْخِلْنِى فِى رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَ أَقْبِلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ ذِى الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ فَإِنَّكَ إِذَا أَقْبَلْتَ عَلَى أَسِيرٍ فَكَكْتَهُ وَ عَلَى ضَالٍّ فَهَدَيْتَهُ وَ عَلَى حَائِرٍ آوَيْتَهُ وَ عَلَى ضَعِيفٍ قَوَّيْتَهُ وَ عَلَى خَائِفٍ آمَنْتَهُ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَمْ أَشْكُرْهُ وَ ابْتَلَيْتَنِى فَلَمْ أَصْبِرْ فَلَمْ يُوجِبْ عَجْزِى عَنْ شُكْرِكَ مَنْعَ الْمُؤَمِّلِ مِنْ فَضْلِكَ وَ أَوْجَبَ عَجْزِى عَنِ الصَّبْرِ عَلَى بَلَائِكَ كَشْفَ ضُرِّكَ وَ إِنْزَالَ رَحْمَتِكَ فَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلَائِهِ صَبْرِى فَعَافَانِى وَ عِنْدَ نَعْمَائِهِ شُكْرِى فَأَعْطَانِى أَسْأَلُكَ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِكَ وَ الْإِيزَاعَ لِشُكْرِكَ وَ الِاعْتِدَادَ بِنَعْمَائِكَ فِى أَعْفَى الْعَافِيَةِ وَ أَسْبَغِ النِّعْمَةِ - إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا تُخْلِنِى مِنْ يَدِكَ وَ لَا تَتْرُكْنِى لِقَاءً لِعَدُوِّكَ وَ لَا لِعَدُوِّى وَ لَا تُوحِشْنِى مِنْ لَطَائِفِكَ الْخَفِيَّةِ وَ كِفَايَتِكَ الْجَمِيلَةِ وَ إِنْ شَرَدْتُ عَنْكَ فَارْدُدْنِى إِلَيْكَ وَ إِنْ فَسَدْتُ عَلَيْكَ فَأَصْلِحْنِى لَكَ فَإِنَّكَ تَرُدُّ الشَّارِدَ وَ تُصْلِحُ الْفَاسِدَ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ اللَّائِذِ بِعَفْوِكَ الْمُسْتَجِيرِ بِعِزِّ جَلَالِكَ قَدْ رَأَى أَعْلَامَ قُدْرَتِكَ فَأَرِهِ آثَارَ رَحْمَتِكَ فَإِنَّكَ تَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ تُعِيدُهُ وَ هُوَ أَهْوَنُ عَلَيْكَ وَ لَكَ الْمَثَلُ الْأَعْلى فِى السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُمَّ فَتَوَلَّنِى وَلَايَةً تُغْنِينِى بِهَا عَنْ سِوَاهَا وَ أَعْطِنِى عَطِيَّةً لَا أَحْتَاجُ إِلَى غَيْرِكَ مَعَهَا فَإِنَّهَا لَيْسَتْ بِبِدْعٍ مِنْ وَلَايَتِكَ وَ لَا بِنُكْرٍ مِنْ عَطِيَّتِكَ وَ لَا بِأَوْلَى مِنْ كِفَايَتِكَ ادْفَعِ الصَّرْعَةَ وَ انْعَشِ السَّقْطَةَ وَ تَجَاوَزْ عَنِ الزَّلَّةِ وَ اقْبَلِ التَّوْبَةَ وَ ارْحَمِ الْهَفْوَةَ وَ أَنْجِ مِنَ الْوَرْطَةِ وَ أَقِلِ الْعَثْرَةَ يَا مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ وَ غِيَاثَ الْكُرْبَةِ وَ وَلِيَّ النِّعْمَةِ وَ صَاحِبِى فِى الشِّدَّةِ وَ رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ أَنْتَ رَحْمَانِى إِلَى مَنْ تَكِلُنِى إِلَى بَعِيدٍ يَتَجَهَّمُنِى أَوْ عَدُوٍّ يَمْلِكُ أَمْرِى إِنْ لَمْ تَكُ عَلَيَّ سَاخِطاً فَمَا أُبَالِى غَيْرَ أَنَّ عَفْوَكَ لَا يَضِيقُ عَنِّى وَ رِضَاكَ يَنْفَعُنِى وَ كَنَفَكَ يَسَعُنِى وَ يَدَكَ الْبَاسِطَةَ تَدْفَعُ عَنِّى فَخُذْ بِيَدِى مِنْ دَحْضِ الزَّلَّةِ فَقَدْ كَبَوْتُ وَ ثَبِّتْنِى عَلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ اهْدِنِى وَ إِلَّا غَوَيْتُ يَا هَادِىَ الطَّرِيقِ يَا فَارِجَ الْمَضِيقِ يَا إِلَهِى بِالتَّحْقِيقِ يَا جَارِىَ اللَّصِيقُ يَا رُكْنِىَ الْوَثِيقُ يَا كَنْزِىَ الْعَتِيقُ احْلُلْ عَنِّى الْمَضِيقَ وَ اكْفِنِى شَرَّ مَا أُطِيقُ وَ مَا لَا أُطِيقُ - يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ الْمَغْفِرَةِ وَ ذَا الْعِزِّ وَ الْقُدْرَةِ وَ الْآلَاءِ وَ الْعَظَمَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ خَيْرَ الْغَافِرِينَ وَ أَكْرَمَ النَّاظِرِينَ وَ رَبَّ الْعَالَمِينَ لَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِى وَ لَا تُخَيِّبْ دُعَائِى وَ لَا تُجْهِدْ بَلَائِى وَ لَا تُسِئْ قَضَائِى وَ لَا تَجْعَلِ النَّارَ مَأْوَايَ وَ اجْعَلِ الْجَنَّةَ مَثْوَايَ وَ أَعْطِنِى مِنَ الدُّنْيَا

سُؤْلِی و مُنَایَ وَ بَلِّغْنِی مِنَ الْآخِرَةِ أَمَلِی وَ رِضَایَ وَ آتِنِی فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَ فِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا بِرَحْمَتِکَ عَذابَ النَّارِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ بِکُلِّ شَیْءٍ مُحِیطٌ وَ أَنْتَ حَسْبِی وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ من این را از مجموعه‌ای به خط عالم بزرگوار اَبُو الْحَسَن مُحَمَّد بِن هَارُون تَلَّعُکْبَرِی که توفیقش افزون باد نوشتم و متن چنین بود.

۲ – دعای امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام وقتی مَنْصُور (عَبَّاسی)، پس از بازگشت از مَکَّهٔ به مدینه، یک بار دیگر حضرتش را فراخواند

اَبُو مُحَمَّد حَسَن بِن مُحَمَّد نَوْفَلی – رَبِیع (بِن یونس بِن مُحَمَّد)، ندیم مَنْصُور: با ابوجَعْفَر مَنْصُور حج گزاردم. وقتی در میان راه بودم، مَنْصُور به من گفت: رَبِیع، وقتی به مدینه رسیدیم جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن عَلی بِن حُسَیْن بِن عَلی عَلَیْهِمُ السَّلَام را به یاد من آر. به خدای بزرگ سوگند، قاتل او کسی جز من نخواهد بود. مبادا یاد آوری نکنی! (رَبِیع) افزود: وقتی به مدینه رسیدیم، خداوند متعال حضرتش را از یاد من برد. چون به مَکَّهٔ رسیدیم، (مَنْصُور) گفت: رَبِیع، مگر نگفته بودم وقتی به مدینه رسیدیم، جَعْفَر بِن مُحَمَّد را به یاد من آری؟! گفتم: فراموش کردم؛ یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! گفت: اگر به مدینه بازگشتیم، یاد آوری کن. من باید او را بکشم. اگر چنین نکنی، تو را گردن خواهم زد! گفتم: باشد؛ ای أَمِیر الْمُؤْمِنِین. آن گاه به غلامان و همراهان خود گفت: وقتی – إِنْ شَاءَ اللَّه – به مدینه رسیدیم، جَعْفَر بِن مُحَمَّد را فرا یاد من بیاورید. غلامان و همراهان من – در هر هنگام و در هر منزلگاه که فرود می‌آمدیم – به من یاد آوری می‌کردند تا به مدینه رسیدیم. وقتی به شهر وارد شدیم، نزد مَنْصُور رسیدم و پیش او ایستادم و گفتم: یا امیر، جَعْفَر بِن مُحَمَّد! خندید و گفت: آری رَبِیع. برو و او را نزد من بیاور. کشان کشان هم بیاور! گفتم: سرورم، ای پیشوای مومنان، به دیده منت! (۳۸۱) من به فرمان بری از شما چنین خواهم کرد. آن گاه – در حالی که سخت اندیشناك این کار بودم – برخاستم (و رفتم). به خانه‌ی حضرت امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام آمدم. آن حضرت در میانه‌ی سرای خویش نشسته بود. گفتم: قربانتان گردم؛ فرمان روای مسلمانان شما را می‌خواند. فرمود: «اطاعت!» و برخاست و همراه من به راه افتاد. گفتم: ای فرزند پیامبر! او فرمان داده است که شما را کشان ببرم! فرمود: «به فرمان کن؛ رَبِیع.» من آستین حضرتش را گرفتم و به حالت کشیدن، به راه ادامه دادم. وقتی آن حضرت را بر وی وارد کردم، دیدم به تختش نشسته است و باگرز آهنینی که در دست دارد، می‌خواهد حضرتش را به قتل برساند. نگاهی کردم. لب‌های جَعْفَر بِن مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام حرکت می‌کرد. شک نداشتم که آن حضرت را خواهد کشت. نمی‌فهمیدم زیر لب چه می‌خواند. آن دو را می‌نگریستم. وقتی جَعْفَر بِن مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام به مَنْصُور نزدیک شد، مَنْصُور گفت: پسر عمو، نزدیک آ. (همراه با این سخن) چهره‌اش باز شد و آن حضرت را به خویش نزدیک کرد و نزد خود بر تخت نشاند. سپس صدا زد: غلام! پیرایه دان را بیاور. آن را آورد. ظرف غالیه‌ای در آن بود. به دست خود، به حضرتش عطر زد و بر مرکبی سوار کرد و فرمان داد کسیه‌ای و جامه‌ای هدیه دهند و از آن حضرت خواست باز گردند. وقتی (امام عَلَیْهِ السَّلَام) از نزد او رفت، من هم خارج شدم و به دنبال رفتم تا به خانه رسید. گفتم: پدر و مادرم به فدایتان، ای زاده رسول خدا! وقتی وارد شدید، شک نداشتم شما را خواهد کشت؛ اما دیدم لب‌هایتان حرکت می‌کرد. چه می‌گفتید؟ فرمود: «چنین است، رَبِیع. بدان که من این را می‌خواندم: حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِینَ حَسْبِیَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ حَسْبِی مَنْ لَمْ یَزَلْ حَسْبِی – حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیم حَسْبِیَ الَّذِی لَمْ یَزَلْ حَسْبِی حَسْبِی حَسْبِی حَسْبِیَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ احْفَظْنِی بِعِزِّکَ وَ اکْفِنِی شَرَّهُ بِقُدْرَتِکَ وَ مُنَّ عَلَیَّ بِنَصْرِکَ وَ إِلَّا هَلَکْتُ وَ أَنْتَ رَبِّی اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَجَلُّ وَ أَجْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْرَؤُکَ فِی نَحْرِهِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّهِ وَ أَسْتَعِینُکَ عَلَیْهِ وَ أَسْتَکْفِیکَ إِیَّاهُ یَا کَافِیَ مُوسَی فِرْعَوْنَ وَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ الْأَحْزَابَ – الَّذِینَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَکُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِیماناً وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ – وَ أُولئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللَّهُ عَلی قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ – لا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِی الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ بعد از این دعا، این افزوده را یافتم: تَعْوِیذ حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام هنگام دعوت

مَنْصُور از آن حضرت، به روایت رَبیع. بِاللَّهِ أَسْتَنْجِحُ وَ بِرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَتَوَسَّلُ وَ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ أَتَشَفَّعُ وَ بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَتَقَرَّبُ اللَّهُمَّ لَيِّنْ لِي صُعُوبَتَهُ وَ سَهِّلْ لِي حُزُونَتَهُ وَ وَجِّهْ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ وَ جَمِيعَ جَوَارِحِهِ إِلَيَّ بِالرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ اذْهَبْ عَنِّي غَيْظَهُ وَ بَأْسَهُ وَ مَكْرَهُ وَ جُنُودَهُ وَ أَحْزَابَهُ وَ انْصُرْنِي عَلَيْهِ بِحَقِّ كُلِّ سَائِحٍ فِي رِيَاضِ قُدْسِكَ وَ فَضَاءِ نُورِكَ وَ شَرِبَ مِنْ حَيْوَانِ مَائِكَ وَ أَنْقِذْنِي بِنَصْرِكَ الْعَامِّ الْمُحِيطِ جَبْرَئِيلُ عَنْ يَمِينِي وَ مِيكَائِيلُ عَنْ يَسَارِي - وَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَمَامِي وَ اللَّهُ وَلِيِّي وَ حَافِظِي وَ نَاصِرِي وَ أَمَانِي - فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ اسْتَتَرْتُ وَ احْتَجَبْتُ وَ امْتَنَعْتُ وَ تَعَزَّزْتُ بِكَلِمَةِ اللَّهِ الْوَحْدَانِيَّةِ الْأَزَلِيَّةِ الْإِلَهِيَّةِ الَّتِي مَنِ امْتَنَعَ بِهَا كَانَ مَحْفُوظاً - إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ رَبیع گوید: این تَعْوِیذ را روی تکه پوستی نوشتم و در دسته‌ی شمشیرم قرار دادم. به خدا، پس از آن هرگز از مَنْصُور نهراسیدم. در کتابی قدیمی - که مادر ناصر (سی و چهارمین خلیفه‌ی) عَبَّاسی آن را وقف کرده بود و با داستان رخ داد حره آغاز می‌شد - دیدم که به سند از امام صادِق عَلَيْهِ السَّلَام نقل می‌کرد: «هنگام وارد شدن به مَنْصُور - که قصد جان من داشت - سوره‌ی قدر را خواندم. خداوند از این کار او جلو گرفت.» وقتی امام عَلَيْهِ السَّلَام هنگام نگریستن، بدو آن را خواند، او بر نخاست مگر با گشاده رویی. از حضرتش پرسیدند: به که پناه بردید؟ فرمود: «به خدا و به سوره‌ی قدر و سپس خواندم: یا الله یا الله - (هفت بار) - إِنِّي أَتَشَفَّعُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْلِبَهُ لِي. (۳۸۴) هر که این سان گرفتار شود، چونان من کند. اگر ما آن را نخوانیم و شیعیان خویش را به خواندن آن فرمان ندهیم، مردم ایشان را در خواهند ربود؛ اما به خدا سوگند، این سوره پناه ایشان است.»

۳ - دعای امام صادِق عَلَيْهِ السَّلَام وقتی مَنْصُور بار سوم آن حضرت را در رَبَذَة فراخوند

مُحَمَّد بِن حَسَن صَفَّار در کتاب «فضل الدعاء» - إِبْرَاهِيم بِن جَبَلَة - مَخْرَمَه‌ی کندی: (۳۸۵) وقتی مَنْصُور دَوَانِيقِي در رَبَذَة فرود آمد و آن روز جَعْفَر بِن مُحَمَّد (عَلَيْهِمَاالسَّلَام) آنجا بود - گفت: کی داد مرا از این جَعْفَر می‌گیرد؟! او با دست پس می‌زند و با پا پیش می‌آورد! (۳۸۶) (با خود) می‌گوید: با مُحَمَّد (منظورش مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه بِن الحَسَن بود) همراهی نمی‌کنم. اگر پیروز شد، موقعیت به دست من خواهد افتاد و اگر شکست خورد، من جان خود را حفظ کرده‌ام! به خدا سوگند، او را خواهم کشت. سپس به إِبْرَاهِيم بِن جَبَلَة رو کرد و گفت: إِبْرَاهِيم! بشتاب و لباسش را در گردن انداز و کشان بیاور! إِبْرَاهِيم گوید: به سوی خانه‌ی او (امام عَلَيْهِ السَّلَام) رهسپار شدم. نیافتمش. به جستجو به مسجد أَبُوذَر شتافتم. او را در مسجد یافتم: شرم کردم که به فرمان عمل کنم. تنها آستین حضرتش را گرفتم و گفتم: پیشوای مسلمانان شما را می‌خواند. فرمود: «إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ! بگذار دو رکعت بگزارم.» (نماز خواند) و گریه‌ی سختی کرد. من پشت سرش بودم. سپس خواند: اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَ أَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي ثِقَةٌ وَ عُدَّةٌ فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ وَ تَقِلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ وَ يَخْذُلُ فِيهِ الْقَرِيبُ وَ يَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَ تُعْيِينِي فِيهِ الْأُمُورُ أَنْزَلْتُهُ بِكَ وَ شَكَوْتُهُ إِلَيْكَ رَاغِباً فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهُ وَ كَشَفْتَهُ وَ كَفَيْتَنِيهِ فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَ صَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَ مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيراً وَ لَكَ الْمَنُّ فَاضِلًا از حضرت رضا عَلَيْهِ السَّلَام افزوده‌ای بر این دعا یافتم: بِنِعْمَتِكَ اللَّهُمَّ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ يَا مَعْرُوفاً بِالْمَعْرُوفِ يَا مَنْ هُوَ بِالْمَعْرُوفِ مَوْصُوفٌ أَنِلْنِي مِنْ مَعْرُوفِكَ مَعْرُوفاً تُغْنِينِي بِهِ عَنْ مَعْرُوفِ مَنْ سِوَاكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سپس فرمود: «به فرمان کن.» گفتم: به خدا، چنان نخواهم کرد؛ گر چه بدانم کشته می‌شوم. آن گاه دست آن حضرت را گرفته راه افتادم. نه، به خدا شک نداشتم که حضرتش را خواهد کشت. وقتی به در اصلی رسیدیم، چنین خواند: يَا إِلَهَ جَبْرَئِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ وَ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ تَوَلَّ عَافِيَتِي وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ فِي هَذِهِ الْغَدَاةِ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ بِشَيْءٍ لَا طَاقَةَ لِي بِهِ إِبْرَاهِيم افزود: حضرتش را نزد مَنْصُور وارد کردم. برخاست و نشست و همان اعتراض را تکرار کرد و گفت: با دست پس می‌زنی و با پا پیش! پاسخ فرمود: «چنین نیست؛ ای فرمان روای مسلمانان! با من تندی مکن که به خدا سوگند با تو اندکی بیش نخواهم بود.» مَنْصُور گفت: باز گرد. آن گاه (بعد از رفتن امام عَلَيْهِ السَّلَام) به (عموی

خود) عِیسَی بِن عَلی رو کرد و گفت: اَبُو اَلْعَبَّاس، خود را بدو برسان و بپرس: (مرگ) بر من (زودتر) خواهد افتاد یا شما؟ (إبْرَاهِیم) گوید: (عِیسَی بِن عَلی) بیرون شتافت تا به آن حضرت رسید. سپس گفت: یا ابا عَبْدِاللَّه، فرمان روای مسلمانان می‌پرسد: به من (خواهد بود) یا بر شما؟ فرمود: «نه؛ بر من (خواهد بود)» (۳۸۷) مَنْصُور گفت: راست می گوید! إبْرَاهِیم می‌افزاید: بیرون آمدم. آن حضرت به انتظار من نشسته بود تا از کاری که نسبت بدو کردم سپاس گزاری فرماید. دیدم که خدا را سپاس می گفت و (این دعا را) می‌خواند: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَدْعُوهُ فَیُجِیبُنِی وَ إِنْ کُنْتُ بَطِیئاً حِینَ یَدْعُونِی وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَسْأَلُهُ فَیُعْطِینِی وَ إِنْ کُنْتُ بَخِیلًا حِینَ یَسْتَقْرِضُنِی وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی اسْتَوْجَبَ الشُّکْرَ عَلَیَّ بِفَضْلِهِ وَ إِنْ کُنْتُ قَلِیلًا شُکْرِی وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی وَکَلَنِی النَّاسُ إِلَیْهِ فَأَکْرَمَنِی وَ لَمْ یَکِلْنِی إِلَیْهِمْ فَیُهِینُونِی فَرَضِیتُ بِلُطْفِکَ یَا رَبِّ لُطْفاً وَ بِکِفَایَتِکَ خَلَفاً اللَّهُمَّ یَا رَبِّ مَا أَعْطَیْتَنِی مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِی فِیمَا تُحِبُّ اللَّهُمَّ وَ مَا زَوَیْتَ عَنِّی مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ قَوَاماً لِی فِیمَا تُحِبُّ اللَّهُمَّ أَعْطِنِی مَا أُحِبُّ وَ اجْعَلْهُ خَیْراً لِی وَ اصْرِفْ عَنِّی مَا أَکْرَهُ وَ اجْعَلْهُ خَیْراً لِی اللَّهُمَّ مَا غَیَّبْتَ عَنِّی مِنَ الْأُمُورِ فَلَا تُغَیِّبْنِی عَنْ حِفْظِکَ وَ مَا فَقَدْتُ فَلَا أَفْقُدُ عَوْنَکَ وَ مَا نَسِیتُ فَلَا أَنْسَی ذِکْرَکَ وَ مَا مَلِلْتُ فَلَا أَمَلُّ شُکْرَکَ عَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ حَسْبِیَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ

۴ – دعای امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام وقتی مَنْصُور آن حضرت را برای چهارمین بار به کوفه خواند

عالم بزرگ، اَبُو جَعْفَر بِن أَبِی القاسم (عَلی بِن مُحَمَّد بِن عَلی مشهور به عماد الدین) طَبَری (در شوال سال ۵۵۵ در نجف اشرف) – شَیخ اَبُو عَبْدِاللَّه مُحَمَّد بِن اَحْمَد بِن شهریار خزانه دار (در صفر ۵۱۶ در بارگاه مولای متقیان عَلَیْهِ السَّلَام) – شَیخ اَبُو مَنْصُور مُحَمَّد بِن مُحَمَّد بِن أَحْمَدَ بْنِ (حُسَیْن بِن) (۳۸۹) عَبْدُ الْعزیز، عُکْبَری معدل در ذیقعده‌ی ۴۷۰ در بغداد) – اَبُو اَلْحُسَیْن مُحَمَّد بِن عُمَر بِن حَلُوبَةُ قَطَّان (در عُکْبَری، به گونه‌ی قرائت حدیث) – عَبْدِاللَّه بِن خَلَف بِن عَلی بِن حُسَیْن بِن ملیح شروطی (در عُکْبَری) – قاضی اَبُوبَکْر مُحَمَّد بِن إبْرَاهِیم همدانی – حَسَن بِن عَلی بَصْرِی – هَیْثَم بِن عَبْدِاللَّه رُمَّانِی + عَبَّاس بِن عَبْدُ الْعَظِیم عنبری – فَضْل بِن رَبِیع – پدرش، رَبِیع حَاجِب: مَنْصُور إبْرَاهِیم بِن جَبَلَة را به مدینه فرستاد تا جَعْفَر بِن مُحَمَّد (عَلَیْهِمَاالسَّلَام) را احضار کند. إبْرَاهِیم – پس از آن که چنین کرد – به من گفت که وقتی بر آن حضرت وارد شدم و نامه‌ی مَنْصُور را ارائه کردم، شنیدم که خواند: اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِی فِی کُلِّ کَرْبٍ وَ رَجَائِی فِی کُلِّ شِدَّةٍ وَ اتِّکَالِی فِی کُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِی عَلَیْکَ ثِقَةٌ وَ بِکَ عُدَّةٌ فَکَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ فِیهِ الْقُوَی وَ تَقِلُّ فِیهِ الْحِیلَةُ وَ تُعْیِینِی فِیهِ الْأُمُورُ وَ یَخْذُلُ فِیهِ الْقَرِیبُ وَ یَشْمَتُ فِیهِ الْعَدُوُّ وَ أَنْزَلْتُهُ بِکَ وَ شَکَوْتُهُ إِلَیْکَ رَاغِباً فِیهِ إِلَیْکَ عَمَّنْ سِوَاکَ فَفَرَّجْتَهُ وَ کَشَفْتَهُ فَأَنْتَ وَلِیُّ کُلِّ نِعْمَةٍ وَ مُنْتَهَی کُلِّ حَاجَةٍ لَکَ الْحَمْدُ کَثِیراً وَ لَکَ الْمَنُّ فَاضِلًا وقتی مرکب حضرت را پیش آوردند و برای سوار شدن بیرون آمد، شنیدم که خواند: اللَّهُمَّ بِکَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِکَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ أَتَوَجَّهُ اللَّهُمَّ ذَلِّلْ حُزُونَتَهُ وَ کُلَّ حُزُونَةٍ وَ سَهِّلْ لِی صُعُوبَتَهُ وَ کُلَّ صُعُوبَةٍ وَ ارْزُقْنِی مِنَ الْخَیْرِ فَوْقَ مَا أَرْجُو وَ اصْرِفْ عَنِّی مِنَ الشَّرِّ فَوْقَ مَا أَحْذَرُ فَإِنَّکَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ وَ عِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَابِ (إبْرَاهِیم) گوید: وقتی وارد کوفه شدیم، (امام عَلَیْهِ السَّلَام) فرود آمد و دو رکعت گزارد. سپس دست به آسمان برداشت و گفت: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَ مَا أَظَلَّتْ وَ رَبَّ الْأَرَضِینَ السَّبْعِ وَ مَا أَقَلَّتْ وَ الرِّیَاحِ وَ مَا ذَرَتْ وَ الشَّیَاطِینِ وَ مَا أَضَلَّتْ وَ الْمَلَائِکَةِ وَ مَا عَمِلَتْ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَرْزُقَنِی خَیْرَ هَذِهِ الْبَلْدَةِ وَ خَیْرَ مَا فِیهَا وَ خَیْرَ أَهْلِهَا وَ خَیْرَ مَا قَدِمْتُ لَهُ وَ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّی شَرَّهَا وَ شَرَّ مَا فِیهَا وَ شَرَّ أَهْلِهَا وَ شَرَّ مَا قَدِمْتُ لَهُ رَبِیع گوید: آن گاه که (آن حضرت) به دربار مَنْصُور رسید، من (پیش رفتم و) ورود ایشان و إبْرَاهِیم را خبر دادم. مَنْصُور مُسَیَّب بِن زُهَیْر ضبی (۳۹۲) را خواند و شمشیری بدو داد و گفت: چون جَعْفَر بِن مُحَمَّد از در درآمد و من با او به گفتگو شدم و به تو اشاره کردم، او را گردن بزن و منتظر فرمان مباش. من برای آوردن آن حضرت – که با من دوستی داشت و در حج‌ها با حضرتش همراهی می کردم – به راه افتادم. به آن حضرت گفتم: ای زاده پیامبر، این ستمگر درباره‌ی شما فرمانی به من داده است که اجرای آن خوشایندم نیست. اگر چیزی هست، بفرمایید. فرمود: «مترس. لحظه‌ای که مرا ببیند، همه‌ی اینها دور خواهد رفت.» آن گاه گوشه‌های پرده(ی در خانه) را به دست گرفت و چنین خواند:

یَا إِلَهَ جَبْرَئِیلَ وَ مِیکَائِیلَ وَ إِسْرَافِیلَ وَ إِلَهَ إِبْرَاهِیمَ وَ إِسْمَاعِیلَ وَ إِسْحَاقَ وَ یَعْقُوبَ وَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَیْهِمْ تَوَلَّنِی فِی هَذِهِ الْغَدَاةِ وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَیَّ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ بِشَیْ‌ءٍ لَا طَاقَةَ لِی بِهِ پس از آن، بر او وارد شد. لب‌ها را حرکت می‌داد و نمی‌فهمیدم چه می‌خواند. نگاهی به مَنْصُور انداختم. تنها می‌توانم بگویم: آتشی بود که بر آن آب ریخته باشند و خاموش شود. آرام آرام خشمش فرو نشست تا جَعْفَر بِن مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام بدو نزدیک شد و به تخت وی رسید. مَنْصُور از جا پرید و دست آن حضرت را گرفت و بر تخت نشاند. سپس گفت: ای ابا عَبْداللَّه! به زحمت افتادن شما بر من ناگوار است. شما را خواندم تا از خویشانتان گله کنم؛ پیوند خویشی با من بریده اگر دورتر از من به جای من می‌بود، از او می‌شنیدند و فرمان می‌بردند. امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «ای فرمان روای مومنان، چرا شیوه‌ی پیشینیان شایسته خود را پیش نمی‌گیری؟ أَیُّوب عَلَیْهِ السَّلَام گرفتار شد؛ بردباری پیشه کرد. بر یُوسُف عَلَیْهِ السَّلَام ستم کردند؛ آمرزید به سُلَیْمَان عَلَیْهِ السَّلَام دادند؛ سپاس گزارد.» مَنْصُور گفت: (من هم) بردباری خواهم کرد و خواهم گذشت و سپاس خواهم گفت. در اینجا (مَنْصُور) گفت: یا ابا عَبْدِاللَّه، حدیثی را که درباره‌ی پیوند با خویشاوندان از شما شنیده بودم دوباره بگویید. فرمود: «پدرم از جدم باز گفت که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: نیکوکاری و رسیدگی به بستگان آباد کردن دنیاست و افزونی سال‌های عمر.» گفت: نه؛ این حدیث نبود. فرمود: «پدرم از جدم باز گفت که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: هر که دوست دارد اجلش به تاخیر افتد و سلامت یابد، با خویشان خود پیوند داشته باشد.» گفت: نه؛ این هم نبود. فرمود: «پدرم از جدم باز گفت، که: رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: (در شب معراج) خویشاوندانی را آویخته به عرش دیدم که از جدا کننده‌ی خود به خدای متعال شکایت می‌کردند. من پرسیدم: جَبْرَئِیلا، اینها چند پشت با هم فاصله دارند؟ گفت: هفت نسل.» گفت: این هم نبود. فرمود: «پدرم از جدم باز گفت که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: مرد نیکوکاری در بستر مرگ قرار داشت. در همسایگی او کسی زندگی می‌کرد که پیوند خویشاوندی بریده بود. خداوند - عَزَّ وَ جَلَّ - فرشته‌ی مرگ را فرمان داد: ای فرشته‌ی مرگ، (ببین) از عمر این بریده از خویشان چه قدر مانده است؟ گفت: سی سال گفت: آن را به این نیکوکار واگذار.» در اینجا مَنْصُور صدا زد: غلام! عطر را بیاور. غلام آورد. آن گاه به دست خود آن را بر سر و روی امام عَلَیْهِ السَّلَام مالید. سپس ۴۰۰۰ دینار تقدیم کرد و مرکب خود را خواست. آن را آوردند. پیاپی می‌گفت: نزدیک‌تر! نزدیک‌تر! تا آن را نزدیک تختش آوردند. حضرت جَعْفَر بِن مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام بر آن سوار گردید. من پیشاپیش حضرتش به راه افتادم. شنیدم که می‌خواند: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَدْعُوهُ فَیُجِیبُنِی وَ إِنْ کُنْتُ بَطِیئاً حِینَ یَدْعُونِی وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَسْأَلُهُ فَیُعْطِینِی - وَ إِنْ کُنْتُ بَخِیلًا حِینَ یَسْأَلُنِی وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی اسْتَوْجَبَ مِنِّی الشُّکْرَ وَ إِنْ کُنْتُ قَلِیلًا شُکْرِی وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی وَکَلَنِی النَّاسُ إِلَیْهِ فَأَکْرَمَنِی وَ لَمْ یَکِلْنِی إِلَیْهِمْ فَیُهِینُونِی یَا رَبِّ کَفَی بِلُطْفِکَ لُطْفاً وَ بِکِفَایَتِکَ خَلَفاً من به آن حضرت گفتم: ای زاده‌ی پیامبر! این ستمگر گاه و بی‌گاه، مرا با شمشیر رو به رو می‌سازد (و به مرگ یا کشتن این و آن نزدیک می‌کند). او مُسَیَّب بِن زُهَیْر را خواست و بدو شمشیر داد و فرمان داد تا شما را گردن زند؛ اما من دیدم که هنگام ورود، زیر لب چیزی می‌خواندید که نفهمیدم چه بود. فرمود: «الان هنگام گفتن آن نیست.» شب به خدمت رسیدم. فرمود: «آری، پدرم از جدم روایت کرد که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم - وقتی (در جنگ أَحْزَاب) یهود و بَنِی فَزَارَهْ و غَطَفَان در برابر حضرتش هم داستان شدند که خداوند متعال فرمود: «آن گاه که از فرادست و فروترتان به شما یورش آوردند و دیدگان (از بیم) خیره شد و دل‌ها به گلوها رسید (و نزدیک بود از سینه‌ها خارج شود) و به خدا گمان‌ها(ی بد) بردید» (...، ۳۹۳) و آن روز از سخت‌ترین روزها بر آن پیامبر خدا بود - (از خیمه گاه) بیرون می‌آمد و درون می‌رفت و به آسمان می‌نگریست و می‌فرمود: (ای آسمان، بر دشمنان) تنگ بگیر تا (بر ما) فراخ شوی. (۳۹۴) آن گاه در تاریکی شب بیرون آمد. شبحی دید که آرام حرکت می‌کرد. به حذیفه (که در رکاب حضرتش بود) فرمود: ببین این کیست؟ عرض کرد: یا رَسُول اللَّهِ، عَلی بِن أَبِی طالب است. پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: ابا الحَسَن! نترسیدی که تو را چشم زنند (و تنها بیرون آمدی)؟! پاسخ داد: من جان خود را به خدای و پیامبرش وا گذاشته‌ام. این وقت شب، به نگاهبانی از مسلمانان بیرون

آمده‌ام. گفتگوی پیامبر و امیر مؤمنان عَلَیْهِمَاالسَّلَام تمام نشده بود که جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام فرود آمد و گفت: یا مُحَمَّد! حقت سلام می‌رساند و می گوید: امشب کار عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام را دیدم. از نهانگان دانش خود کلماتی (به پاداش) بدو می‌دهم که نزد هیچ شَیْطان سرکش و فرمان روای ستمگری نمی‌خواند مگر آن که خدایش از سوختن و غرق شدن و ویران و باز داشته شدن و از هر درنده‌ی زیان بخش و هر دزد راه زنی ایمن سازد. دعا این است: یَقُولَ اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْنُفْنَا بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ أَعِزَّنَا بِسُلْطَانِکَ الَّذِی لَا یُضَامُ وَ ارْحَمْنَا بِقُدْرَتِکَ عَلَیْنَا وَ لَا تُهْلِکْنَا وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ رَبِّ کَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا شُکْرِی وَ کَمْ مِنْ بَلِیَّةٍ ابْتَلَیْتَنِی بِهَا قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا صَبْرِی فَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُکْرِی فَلَمْ یَحْرِمْنِی وَ یَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِیَّتِهِ صَبْرِی فَلَمْ یَخْذُلْنِی یَا ذَا الْمَعْرُوفِ الدَّائِمِ الَّذِی لَا یَنْقَضِی أَبَداً وَ یَا ذَا النَّعْمَاءِ الَّتِی لَا تُحْصَی عَدَداً أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِینَ وَ أَدْرَأُ بِکَ فِی نُحُورِ الْأَعْدَاءِ وَ الْجَبَّارِینَ اللَّهُمَّ أَعِنِّی عَلَی دِینِی بِدُنْیَایَ وَ عَلَی آخِرَتِی بِتَقْوَایَ وَ احْفَظْنِی فِی مَا غِبْتُ عَنْهُ وَ لَا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی فِیمَا حَضَرْتُهُ یَا مَنْ لَا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَةُ وَ لَا تَضُرُّهُ الْمَعْصِیَةُ أَسْأَلُکَ فَرَجاً عَاجِلًا وَ صَبْراً جَمِیلًا وَ رِزْقاً وَاسِعاً وَ الْعَافِیَةَ مِنْ جَمِیعِ الْبَلَاءِ وَ الشُّکْرَ عَلَی الْعَافِیَةِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ رَبِیع گوید: به خدا سوگند، مَنْصُور سه بار مرا احضار کرد تا بکشد. این دعا را برای حفظ خواندم. خداوند او را از کشتن من باز داشت. حَسَن بِنِ عَلی (بَصْرِی) گوید: عَبَّاس بِنِ عَبْدُ الْعَظِیم گفت: هیچ شب از دکانم نرفتم مگر آن که این دعا را خواندم. شبی فراموش کردم که پیش از رفتن بخوانم. پاسی از شب گذشته بود و من خوابیده بودم. بیدار شدم و به یاد آوردم که آن را نخوانده‌ام. همان طور که در بستر بودم، شروع کردم به خداوند آن بر دکان و دست کشیدن به (در و دیوار خیالی) آن. صبح فردا، زود به دکان رفتم. دیدم در بسته است و کسی در آن گرفتار! گفتم: کیستی و چه می کنی؟ گفت: برای دزدی آمده بودم. وقتی خواستم بیرون روم، دیواری آهنین جلوگیرم می‌شد!

۵ – دعای حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام، هنگامی که مَنْصُور برای پنجمین نوبت آن حضرت را، پیش از کشتن مُحَمَّد و إِبْرَاهِیم فرزندان عَبْداللَّه بِنِ الحَسَن عَلَیْهِمَاالسَّلَام، به بغداد فراخواند.

این دعا را در کتابی قدیمی دیدم که در پایان آن (به عربی) چنین نوشته بود: (این کتاب را) حُسَیْن بِنِ عَلی بِنِ هند در شوال ۳۹۶ به خط خویش نوشت. (سند دعا این گونه بود:) اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ عَبْداللَّه بِنِ صفوه همدانی (در مصیصه) (۳۹۶) – مُحَمَّد بِنِ عَبَّاس بِنِ داوود عَاصِمی – حَسَن بِنِ عَلی بِنِ یَقْطِین – پدرش (عَلی بِنِ یَقْطِین) – مُحَمَّد فرزند رَبِیع حَاجِب: روزی فرمان روای مسلمانان، مَنْصُور، در کاخش در القبه الخضراء نشسته بود که پیش از کشته شدن مُحَمَّد و إِبْرَاهِیم، القبه الحمراء نام داشت. او روزی را برای نشستن به نام یوم الذبح (۳۹۷) نامیده بود. (آن روز) جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِمَاالسَّلَام را از مدینه فرا خوانده بود و سراسر روز در آن کاخ بود. شب هم رسید و بیشتر آن گذشت. آن گاه پدرم رَبِیع را خواند و بدو گفت: رَبِیع! تو جایگاه خود را نزد من می‌دانی و این که گاه باشد که خبری از همسران من هم پوشیده داشته می‌شود و تو (آن را می‌دانی؛ چون) بر آن توانایی. رَبِیع گوید: گفتم:: ای فرمان روای مسلمانان، این لطف خداست بر من و لطف پیشوای مسلمانان. من برای خلیفه خیر خواه‌ترین ام. گفت: چنین است. هم اکنون به نزد جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد فرزند فاطمه (عَلَیْهِمَاالسَّلَام) رو او را – همان گونه که هست – بی‌تغییر حالتی، نزد من آر. (با خود) گفت: إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ راجِعُونَ! به خدا کار تباه شد. با این حالتی که از او می‌بینم، اگر آن حضرت را بیاورم، خواهد کشت و آخرت من نابود خواهد شد و اگر سستی کنم و نیاورم، من و فرزندانم را خواهد کشت و اموالم را خواهد ستاند. خود را بر سر دو راهی دنیا و آخرت یافتم و به دنیا متمایل شدم. مُحَمَّد بِنِ رَبِیع گوید: پدرم مرا خواند. من درشت‌ترین و سخت دل‌ترین فرزندان او بودم. گفت: (هم اکنون) به نزد جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد روانه شو. از دیوار خانه‌اش بالا- رو و در مزن تا حالت خود را دگرگون نسازد. ناگهانی درآ و او را به همان گونه که هست بیاور! من رفتم. شب رو به پایان می‌رفت. (به همراهیان) فرمان دادم تا نردبان‌ها را کار بگذارند. از دیوار بالا رفتم. وارد خانه شدم. دیدم به نماز ایستاده است؛ با پیراهنی و هوله‌ای به کمر بسته. وقتی نماز

را سلام داد، گفتم: فرمان روای مسلمانان شما را می‌خواند. فرمود: «بگذار دعا بخوانم و لباس (رسمی بیرون) بر کنم.» گفتم: اجازه‌ی این کار نیست. فرمود: «به آب ریزگاه روم و وضو بسازم.» گفتم: این نیز نمی‌شود! عامل کندی درست نکنید؛ من اجازه‌ی هیچ تغییری نمی‌دهم. آن حضرت را - در حالی که سال‌های عمر را از هفتاد گذارنده بود - بی‌پاپوش و جنگ افزار، با همان پیراهن و حوله بیرون بردم. بخشی از راه را پیموده بودیم که آن (پیشوای) سال خورده خسته شد. دلم بر او مهر آورد. گفتم: سوار شوید. بر استر چاکری که همراه داشتیم سوار شد. به نزد رَبِیع (غرفه‌ی مجاور جایگاه خلیفه در کاخ) رسیدیم. شنیدم که (مَنْصُور) بر او سخت گرفته بود که: وای بر تو رَبِیع! آمدن مرد دیر شد! وقتی رَبِیع (به غرفه‌ی خود آمد و) دیدگانش به آن حضرت افتاد و آن حالت را دید، گریست. رَبِیع (مخفیانه) اظهار تَشَیُّع می‌کرد. امام عَلَيْهِ السَّلَام بدو فرمود: «رَبِیع! من می‌دانم که به ما گرایش داری. بگذار دو رکعت بگزارم و دعا کنم.» گفت: هر چه می‌خواهید بکنید. آن حضرت دو رکعت نماز کوتاه به جای آورد و دعایی خواند که نفهمیدم؛ اما طولانی بود. در طول این مدت، مَنْصُور از رَبِیع باز خواست می‌کرد. وقتی (حضرتش) آن دعای بلند را تمام فرمود، رَبِیع دو دست آن حضرت را، از بالای مچ‌ها، گرفت و به نزد مَنْصُور در آورد. وقتی به میانه‌ی بارگاه رسید، ایستاد. سپس چیزی زیر لب گفت. آن گاه من حضرتش را جلو بردم و نزدیک مَنْصُور آوردم. وقتی نگاه مَنْصُور بر وی افتاد، گفت: تو - یا جَعْفَر! - رشک و ستم و تباه کردن کار بر خاندان عَبَّاسی را وا نمی‌نهی؟! با این کار، خداوند تنها بر رشک و سختی آن چه می‌خواهی بدان رسی می‌افزاید! فرمود: «به خدا، ای پیشوای مسلمانان! هیچ از این که می‌گویی نکرده‌ام. من در حکومت بَنِی امیه بوده‌ام و تو می‌دانی که آنها با ما دشمن‌ترین بودند و حق خلافت نداشتند. (با این همه)، به خدا، نه بر ایشان ستم کردم و نه - با آن همه بدی که بر من روا داشتند - بدیشان بدی نمودم. چگونه، ای پیشوای مسلمانان - اکنون که تو عمو زاده‌ی منی و نزدیک‌ترین خویش و بیشترین خوبی و بخشش را به من داری - بر تو چنین کنم؟!» مَنْصُور لختی سر فرو فکند. او بر زیر اندازی نمد بافت نشسته بود و در سوی چپ وی، متکایی ابریشمین رنگارنگ. (۳۹۸) زیر فرش خود شمشیری داشت دارای مهره‌هایی (که برای تقویت به آن چسبانیده بودند). او این شمشیر را - وقتی در آن شبستان می‌نشست - از خود دور نمی‌داشت. گفت: (خویشی را) تباه کردی و دچار گناه شدی! آن گاه گوشه‌ی بالش را بالا زد و دسته‌ای از نوشته‌ها از زیر آن برداشت و به سوی آن حضرت انداخت و گفت: این نامه‌های توست به اهل خراسان که آنها را بر سرپیچی از اطاعت من و به بیعت با خود خوانده‌ای! فرمود: «به خدا سوگند، ای پیشوای مسلمانان، که من چنین نکرده‌ام. نه این را روا می‌دانم و نه در آیین من است. من از آنانم که همواره فرمانروایی تو را باور دارند. اگر هم چنین خواسته باشم، سال خورده‌تر از آنم که توان این کار برایم مانده باشد. مرا در یک زندان نظامی نگاه دار تا مرگم فرا رسد که نزدیک است.» گفت: نه! گذشت نه! آن گاه سر فرو افکند و دست به شمشیر برد. به اندازه‌ی یک وجب از شمشیر را بیرون کشید و دسته‌ی آن را گرفت. گفتم: انا لله! او را کشت! اما ... شمشیر را باز گرداند. سپس گفت: یا جَعْفَر! با این سالخوردگی و این دودمان، شرم نمی‌کنی که باطل می‌گویی و میان مسلمانان شکاف می‌افکنی؟! می‌خواهی خون بریزی و رعیت را بر والیان بشورانی! فرمود: «نه، به خدای؛ ای فرمان روای مسلمانان. من چنین نکرده‌ام. اینها نه نامه‌های من است و نه به خط من و نه مهر من.» مَنْصُور شمشیر را به اندازه‌ی یک گز بیرون کشید. گفتم: انا لله! رفت! با خود قرار گذاشتم که اگر به من فرمان دهد، نافرمانی کنم؛ زیرا می‌پنداشتم که به من فرمان خواهد داد شمشیر را بگیرم و (امام) صادِق عَلَيْهِ السَّلَام را بکشم. گفتم: اگر چنین فرمان داد، خود او را خواهم کشت؛ هر چند جان خود و فرزندانم را بر سر این کار بگذارم و از اندیشه‌ای که نخست داشتم (و دنیا را بر آخرت ترجیح داده بودم) در پیشگاه خدای متعال توبه کردم. مَنْصُور به سرزنش پرداخت و آن حضرت عذر می‌آورد تا جایی که بیشتر شمشیر را بر کشید. گفتم: انا لله! به خدا تمام شد! اما تیغ را در نیام کرد و لختی سر فرو افکند. آن گاه سر برداشت و گفت: به گمانم راست می‌گویی. رَبِیع! آن جعبه را از جایش در آن شبستان بیاور. آوردم. گفت: در آن دست کن و بر محاسن ایشان بگذار. (دست کردم) پر از مشک بود. ریش آن حضرت (را بدان بیالودم). سپید بود؛ مشکین شد. سپس مَنْصُور گفت: یکی

از چارپایان نیکوی مرا – که خود سوار می‌شوم – در اختیار ایشان بگذار و ۱۰۰۰۰ درهم بده و با احترام تا خانه همراهیشان کن. وقتی رسیدید، بگو، می‌توانید نزد ما بمانید و می‌توانید به شهر جدتان رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، مدینه، بروید. شاد از سلامت آن حضرت و شگفت زده از آن تصمیم و این سرانجام، از نزد مَنْصُور بیرون شدیم. وقتی به حیاط قصر رسیدیم، گفتم: ای زاده‌ی رسول خدا! در شگفتم که او بر در خانه‌ی شما چه می‌خواست و خدا چگونه او را باز داشت و دور ساخت! اما از کار خدای – عَزَّ و جَلَّ – شگفتی نیست. من شنیدم که پس از آن دو گانه دعایی خواندید که ندانستم چه بود؛ جز این که بلند بود. اینجا هم – منظورم در صحن است – دیدم لب‌هاتان حرکت کرد؛ اما متوجه نشدم چه خواندید. فرمود: «دعای نخست دعای اندوه و سختی هاست؛ هرگز آن را تاکنون درباره‌ی کسی نخوانده بودم. آن را جای گزین دعاهای بیشتری که پس از نماز می‌خواندم قرار دادم؛ زیرا من نمی‌خواستم دعاهای خود را ترک کنم. دعایی که زیر لب خواندم، دعای رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در جنگ خَنْدَق بود که پدرم از پدر خویش باز گو فرمود که جدش از امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام نقل فرمود: روز أَحْزَاب، مدینه از انبوهی مشرکان چون تاج (در میان گرفته) شده بود. آنان همان گونه بودند که خدا فرمود: «آن گاه که از فراز و فروترتان بر شما یورش آوردند و دیدگان (از بیم) خیره شد و دل‌ها به گلوها رسید (و نزدیک بود از سینه‌ها خارج شود) و به خدا گمان‌ها(ی بد) بردید، آن هنگام بود که باور داران آزموده شدند و سخت به لرزه افتادند.» (۳۹۹) رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم (آن روز) این دعا را خواند و امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام نیز – هر گاه به غمی دچار می‌شد – آن را می‌خواند.» متن دعا: اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُضَامُ وَ اغْفِرْ لِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ رَبِّ لَا أَهْلِکُ وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَعَزُّ وَ أَکْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ بِاللَّهِ أَسْتَفْتِحُ وَ بِاللَّهِ أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ ص أَتَوَجَّهُ یَا کَافِیَ إِبْرَاهِیمَ نُمْرُودَ وَ مُوسَی فِرْعَوْنَ اکْفِنِی مَا أَنَا فِیهِ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّی لَا أُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِینَ حَسْبِیَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ حَسْبِیَ الْمَانِعُ مِنَ الْمَمْنُوعِینَ حَسْبِی مَنْ لَمْ یَزَلْ حَسْبِی حَسْبِی مُذْ قَطُّ حَسْبِی حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ سپس فرمودند: «اگر بیم این حاکم بر مسلمانان نبود، این مبلغ (اهدایی او) را به تو می‌دادم؛ اما تو قبلا می‌خواستی زمین مرا در مدینه به ۱۰۰۰۰ دینار بخری؛ من نفروختم (اکنون) آن را به تو می‌بخشم.» گفتم: ای فرزند پیامبر! من آن دو دعا را می‌خواهم. اگر بیاموزید، نیکی این است. اکنون به زمین نیاز ندارم. فرمود: «ما خاندانی هستیم که احسان خود باز پس نمی‌گیریم. هم دعا را برایت می‌نویسم و هم زمین را واگذار می‌کنم. با من به خانه بیا.» چنان که مَنْصُور گفته بود، با آن حضرت رفتم. (در خانه) سند زمین را به نام من نوشت و دعای رَسُول اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم و دعای بعد از آن دو رکعت را نیز برای من خواند و نوشتم. (راوی) در اینجا دعایی را ذکر می‌کند که ما در روایت نخست آوردیم و آغازش این بود: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا مُدْرِکَ الْهَارِبِینَ وَ یَا مَلْجَأَ الْخَائِفِینَ، این دعا در آن نسخه‌ی کهن است که در حدود ۶ ورق به قطع طالبی است و چنین پایان می‌پذیرد: أَنْتَ رَبِّی وَ أَنْتَ حَسْبِی وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ وَ الْمُعِینُ (رَبیع) گوید: به آن حضرت عرض کردم: ای فرزند پیامبر، مَنْصُور سخت مرا تحت فشار قرار داده بود و شتاب می‌نمود؛ اما شما آسوده این دعا بلند را می‌خواندید؛ گویی که از او باکی ندارید! فرمود: «آری، من بعد از نماز صبح، دعایی می‌خواندم که بایسته بود. آن دو رکعت نماز صبح بود. سبک گزاردم و پس از آن، دعا را خواندم.» پرسیدم: آیا از مَنْصُور نترسیدید که چنان تصمیمی برای شما داشت؟ فرمود: «ترس از خدا از ترس او به من نزدیک‌تر بود و خداوند سبحان در دل من از او بزرگ‌تر.» رَبِیع گوید: از آن چه که از مَنْصُور دیدم و از خشم و کینه‌اش نسبت به (حضرت) صادِق عَلَیْهِ السَّلَام و هم زمان بزرگ داشت حضرتش چنان در شگفتی بودم که گمان ندارم برای هیچ کس چنین باشد. وقتی او را تنها و سر خوش یافتم، گفتم: ای فرمان روای مسلمانان، کاری شگفت از شما دیدم! پرسید: چه؟ گفتم: ای امیر مسلمانان! بر جَعْفَر (صادِق عَلَیْهِ السَّلَام) چنان خشم گرفتی که ندیدم هرگز بر دیگری چنان کنی؛ نه بر عَبْداللَّه بِنِ الحَسَن و نه هیچ کس دیگر؛ تا جایی که خواستی او را با تیغ به قتل برسانی و این که یک وجب از آن را بیرون کشیدی؛ اما در غِلَاف کردی! پس از گله مندی از او، دوباره‌ی یک گز بیرون کشیدی؛ اما باز غِلَاف کردی! دیگر بار، جز اندکی از تیغ،

همه‌ی آن را آختی! چنان که شک نکردم او را خواهی کشت - اما همه‌ی اینها کنار رفت و خشنودی باز گشت؛ تا جایی که به من فرمان دادی محاسنش را از آن مشک بیالایم که خاص خلیفه است و حتی فرزند شما، مَهْدِی و ولی عهد شما و عموهایتان هم اجازه‌ی استفاده از آن را ندارند. آن گاه او را هدیه و مرکب دادی و مرا فرمودی تا به احترام همراهی‌اش کنم! گفت: ای وای! رَبِیع! روا نیست که این داستان را باز گویی؛ پوشیده ماندنش بهتر است. دوست ندارم از فرزندان فاطمه عَلَیْهَاالسَّلَام کسی آن را بشنود تا بدان فخر و بر ما مباهات کنند. گرفتاری ای که داریم برای ما بس است؛ اما چیزی را از تو پنهان نمی‌دارم. ببین کسی در خانه اگر هست، دور ساز. هر که را آنجا بود دور کردم. دوباره گفت: باز گرد و هیچ کس را مگذار بماند. چنین کردم. گفت: (اکنون) جز من و تو کسی نیست. به خدا سوگند، اگر آن چه را می گویم از کسی شنیدم، تو و فرزندان و همه‌ی خانواده‌ات را خواهم کشت و اموالت را خواهم ستاند. گفتم: ای پیشوای مسلمانان! به خدایت می‌سپارم! گفت: رَبِیع! به کشتن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام مصمم بودم. نه می‌خواستم سخنی درباره‌اش بشنوم و نه پوزشی از او بپذیرم. هر چند او قیام مسلحانه نمی‌کرد، خطرش از عَبْداللَّه بِنِ الحَسَن بیشتر بود و این را از او و پدرانش، از روزگار بَنِی امیه، می‌دانستم. وقتی بار اول دست به تیغ بردم، رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، بین من و او، در برابرم ظاهر شد؛ با دستان گشاده و آستین بالا زده و با نگاه تند و خشم‌آگین به من. رو باز گرداندم. وقتی دوباره بیش از بار نخست تیغ کشیدم، پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را بسیار به خود نزدیک‌تر یافتم؛ با قصد حمله به من، در صورت اقدام. خود داری کردم. آن گاه گستاخی کردم و (با خود) گفتم: پندار بود! و باز شمشیر کشیدم. این بار رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم با آستین‌های بالا زده و چهره‌ای سخت بر افروخته و تند و غضب آلود و گرفته در برابر ظاهر شد؛ چنان که نزدیک بود دست بر من نهد. به خدا، ترسیدم که اگر او را بکشم، مرا بکشد. این بود که چنان دیدی. حقیقت فرزندان فاطمه عَلَیْهَاالسَّلَام را تنها نادانی که از دین بهره ندارد نمی‌شناسد. زنهار که کسی این را از تو بشنود! مُحَمَّد بِن رَبِیع گوید: تنها پس از مرگ مَنْصُور، پدرم این را برایم گفت و من تا زنده بودن مَهْدِی و مُوسَی و هَارُون و مُحَمَّد (امین) آن را به کسی نگفتم.

۶ – دعای حضرت امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام وقتی ششمین بار به نزد مَنْصُور فرا خوانده شدند (این پس از قتل مُحَمَّد و إِبْرَاهِیم فرزندان عَبْداللَّه بِنِ الحَسَن، دومین احضار به بغداد بود.)

در کتاب قدیمی یاد شده به خط حُسَیْن بِن عَلی بِنِ هند چنین دیدم: مُحَمَّد بِنِ جَعْفَر رزاز قُرَیْشی - مُحَمَّد بِنِ عِیسَی بِنِ عبیدبن یَقْطِین - بَشِیر بِنِ حَمَّاد - صَفْوَان بِنِ مِهْرَان جمال: مردی از قُرَیْشیان مدینه از بَنِی مخزوم، پس از داستان قتل دو فرزند عَبْداللَّه بِنِ الحَسَن، به مَنْصُور دَوَانِیقِی نوشت: جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام هوادارش مُعَلَّی بِنِ خُنَیْس را برای جمع آوری اموال زکات و هدایا و صدقات) از شیعیان خود فرستاده است. او با این پول، مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه (بِنِ الحَسَن) را تقویت می کند. مَنْصُور از خشم نزدیک بود دست خود را بجود! به عمویش داوود بِنِ عَلی - که آن هنگام بر مدینه امیر بود - نوشت تا جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام را، بی‌دستوری ماندگاری و درنگ، به سوی وی گسیل دارد. داوود بِنِ عَلی نامه‌ی مَنْصُور را برای آن حضرت فرستاد و افزود: فردا، بی‌تاخیر به سوی فرمان روای مسلمانان حرکت کنید. صَفْوَان گوید: من آن روز در مدینه بودم. امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام در پی من فرستاد. به خدمت رسیدم. فرمود: «برای ما مرکب فراهم ساز که فردا صبح، به عِراق رهسپار خواهیم شد.» سپس در همان هنگام از جا برخاست و من نیز. به سوی مسجد پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم رفتیم. وقت میانه‌ی نماز ظهر و عصر بود. چند رکعت گزارد. آن گاه (به دعا) دست برداشت. آن روز از دعای حضرتش، این بخش را حفظ کردم: یَا مَنْ لَیسَ لَهُ ابْتِدَاءٌ وَ لَا انْقِضَاءٌ یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ أَمَدٌ وَ لَا نِهَایَةٌ وَ لَا مِیقَاتٌ وَ لَا غَایَةٌ یَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِیدِ وَ الْبَطْشِ الشَّدِیدِ یَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ لِما یُرِیدُ یَا مَنْ لَا یَخْفَی عَلَیْهِ اللُّغَاتُ وَ لَا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ الْأَصْوَاتُ یَا مَنْ قَامَتْ بِجَبَرُوتِهِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاوَاتُ یَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ یَا کَرِیمَ الْعَفْوِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ احْرُسْنِی فِی سَفَرِی وَ مُقَامِی وَ فِی حَرَکَتِی وَ انْتِقَالِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُضَامُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَجَّهُ فِی سَفَرِی

هَذَا بِلَا ثِقَةٍ مِنِّی لِغَیْرِکَ وَ لَا رَجَاءٍ یَأْوِی بِی إِلَّا إِلَیْکَ وَ لَا قُوَّةَ لِی أَتَّکِلُ عَلَیْهَا وَ لَا حِیلَةَ أَلْجَأُ إِلَیْهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ فَضْلِکَ وَ الْتِمَاسَ عَافِیَتِکَ وَ طَلَبَ فَضْلِکَ وَ إِجْرَاؤُکَ لِی عَلَی أَفْضَلِ عَوَائِدِکَ عِنْدِی اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِی فِی سَفَرِی هَذَا مِمَّا أُحِبُّ وَ أَکْرَهُ فَمَهْمَا أَوْقَعْتَ عَلَیْهِ قَدَرَکَ فَمَحْمُودٌ فِیهِ بَلَاؤُکَ مُنْتَصِحٌ فِیهِ قَضَاؤُکَ وَ أَنْتَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ وَ عِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَابِ اللَّهُمَّ فَاصْرِفْ عَنِّی فِیهِ مَقَادِیرَ کُلِّ بَلَاءٍ وَ مَقْضِیَّ کُلِّ لَأْوَاءٍ وَ ابْسُطْ عَلَیَّ کَنَفاً مِنْ رَحْمَتِکَ وَ لُطْفاً مِنْ عَفْوِکَ وَ تَمَاماً مِنْ نِعْمَتِکَ حَتَّی تَحْفَظَنِی فِیهِ بِأَحْسَنِ مَا حَفِظْتَ بِهِ غَائِباً مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَ خَلَفْتَهُ فِی سَتْرِ کُلِّ عَوْرَةٍ وَ کِفَایَةِ کُلِّ مَضَرَّةٍ وَ صَرْفِ کُلِّ مَحْذُورٍ وَ هَبْ لِی فِیهِ أَمْناً وَ إِیمَاناً وَ عَافِیَةً وَ یُسْراً وَ صَبْراً وَ شُکْراً وَ أَرْجِعْنِی فِیهِ سَالِماً إِلَی سَالِمِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ صَفْوَان گوید: از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام خواستم تا دعا را دوباره برای من بخوانند. آن را خواندند و من نوشتم. صبح که شد، شتر آن حضرت را آماده ساختم. رهسپار عِراق شدند تا به شهر مَنْصُور (بغداد) رسیدند. اجازه‌ی ورود (به کاخ) خواستند. رخصت داده شد. صَفْوَان گوید: یکی از حاضران مجلس مَنْصُور برای من تعریف کرد: وقتی مَنْصُور آن حضرت را دید، به خود نزدیک و نزدیک ترشان کرد. سپس نامه‌ی آن فرستنده را – که نوشته بود: مُعَلَّی بِن خُنَیس، هوادار جَعْفَر بِن مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام از همه جا برای او اموال گرد می‌آورد و می‌فرستد حضرتش آن را به مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه (فرزند حسن مُثَنَّی) می‌رساند – طلبید و آن را ارائه کرد. امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام نامه را خواند. مَنْصُور بدان حضرت رو کرد و گفت: جَعْفَر بِن مُحَمَّد! این کدام اموال است که مُعَلَّی بِن خُنَیس برای شما فراهم می‌آورد؟ آن حضرت پاسخ فرمود: «پناه بر خدا از چنین کاری، ای پیشوای مسلمانان! گفت: آیا سوگند می‌خورید که بی‌گناهید؟ فرمود: «آری؛ به خدا سوگند می‌خورم که چنین نبوده است.» مَنْصُور گفت: به طَلَاق و عَتَاق سوگند خورا (۴۰۲) فرمود: «آیا به خدایی که جز او خدایی نیست، سوگند می‌خورم و نمی‌پذیری؟!» گفت: پیش من اظهار علم مکن!! فرمود: «چگونه علم را از من دور می‌داری؛ ای فرمان روای مسلمانان؟!» گفت: رها کن این را. هم اکنون نویسنده‌ی نامه را رو به رو خواهم کرد. مرد را آوردند و در حضور امام عَلَیْهِ السَّلَام، درستی خبر از او پرسیدند: گفت: آری؛ درست است. این هم جَعْفَر بِن مُحَمَّد است و هر چه گفته‌ام همان است. امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «مرد! سوگند می‌خوردی که آن چه گفته‌ای راست است؟» گفت: آری و چنین به سوگند پرداخت: به خدای خواهنده‌ی چیره‌ی زنده‌ی استوار دارنده‌ای که جز او خدایی نیست ... امام عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «شتاب مکن! من تو را سوگند می‌دهم.» مَنْصُور گفت: مگر سوگندش چه عیب داشت؟ فرمود: «خدای – تَعَالَی – آزرمگین و بزرگوار است. اگر بنده‌ای او را ثنا گفت، شرم می‌دارد که با این ستایش او را زود کیفر کند. ای مرد، چنین بگو: از قدرت و توان خدا بیزاری می‌جویم و به پناه قدرت و توان خود می‌روم؛ اگر راست نگفته باشم!» مَنْصُور به مرد قُرَیْشی گفت: این گونه که ابوعَبْداللَّه عَلَیْهِ السَّلَام می گوید، سوگند یاد کن. مرد نیز چنین کرد. هنوز سخنش به پایان نرسیده بود که خاموش شد و افتاد و مرد! مَنْصُور بیمناک شد و به خود لرزید. آن گاه گفت: یا ابا عَبْداللَّه! اگر خواستید، فردا صبح به مدینه‌ی جدتان باز می گردید و اگر خواستید پیش ما بمانید، در احترام و نیکی به شما کوتاهی نخواهیم کرد. به خدا، از این پس، بد گویی هیچ کس را درباره‌ی شما نخواهم پذیرفت.

۷ – دعای حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام آن گاه که مَنْصُور هفتمین بار آن حضرت را فراخواند.

این را در حِرْزهای آن حضرت آوردیم؛ اما در این روایت بر آن فزونی هست. شاید این افزونی مربوط به پیش از نوبت قبل باشد که به سِعایَت آن قُرَیْشی بود. راوی این نقل مُحَمَّد بِن عَبداللَّه اسکندری است. این دعا، دعای ارزشمندی است که اجابت آن تعهد شده است. آن را از کتابی به قطع برگ ۶۱/۱ برگ نقل می‌کنیم که شامل چندین کتاب است. نخستین آنها کتاب «التنبیه لمن یتفکر فیه» است که این دعا در آخر آن است: از مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه اسکندری نقل است که گفت: من از جمله ندیمان و نزدیکان فرمان روای مسلمانان اَبُو جَعْفَر مَنْصُور بودم. از میان همه، من راز دار وی بودم. روزی بر او وارد شدم. غمگین بود و به سردی آه می کشید. گفتم: چرا در اندیشه‌اید، ای پیشوای مومنان؟ گفت: مُحَمَّد، صد تا یا بیشتر از اولاد فاطمه عَلَیْهَاالسَّلَام کشته شده‌اند؛ اما

سالار و بزرگ ایشان هنوز هست. گفتم کیست؟ گفت: جَعْفَر صادِق! گفتم: ای پیشوای مسلمانان، او مردی است که از بسیاری عبادت کاهیده شده است و توجه به خدا او را از حکومت و خلافت خواهی باز داشته است. گفت: مُحَمَّد، می‌دانم تو به او معتقدی و او را امام می‌دانی؛ اما حکومت پدر و مادر ندارد. با خود عهد کرده‌ام امروز را به پایان نرسانم تا از این غم بیرون آیم. مُحَمَّد گوید: به خدا سوگند، (سخت ناراحت شدم و) همه‌ی راه‌ها را بر خود بسته یافتم. آن گاه شمشیر داری را خواست و گفت: اَبُو عَبْداللَّه صادِق عَلَیْهِ السَّلَام را می‌خوانم و با او به گفتگو می‌شوم. هر گاه کلاه از سر برداشتم، با این علامت او را گردن بزن. آن گاه همان ساعت به احضار امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمان داد. من در صحن کاخ، با آن حضرت برخوردم. لب‌هایش حرکت می‌کرد و نمی‌دانستم چه می‌خواند. دیدم همه‌ی کاخ چون کشتی گرفتار امواج دریا می‌لرزد. سپس دیدم که مَنْصُور پیشاپیش آن حضرت سر و پا برهنه راه می‌رود. دندان‌هایش به هم می‌خورد و همه‌ی بدنش می‌لرزد. گاه سرخ می‌شود و گاه زرد! بازوی امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام را گرفت و بر تخت حکومت خود نشاند و خود، مانند بنده‌ای در برابر مولا، جلوی تخت زانو زد. آن گاه پرسید: ای زاده‌ی پیامبر! چه شد که این هنگام آمدید؟ فرمود: «ای فرمان روای مسلمانان! به اطاعت خدا و رسول و به فرمان پیشوای مسلمین آمدم.» گفت: من شما را نخواندم؛ اشتباه از پیک بود. سپس گفت: خواسته‌ای بخواهید. فرمود: «می خواهم مرا جز برای کاری فرا مخوانی.» گفت: این خواسته و هر خواسته‌ی دیگر را انجام خواهم داد. امام عَلَیْهِ السَّلَام به سرعت بازگشت. خدای - عَزَّ و جَلَّ - را بسیار سپاس گفتم. اَبُو جَعْفَر مَنْصُور فرمان داد لباس (و بستر) خواب فراهم ساختند. به خواب عمیقی فرو رفت. نیمه شب برخاست. من بالای سرش نشسته بودم. خوش حال شد. گفت: باش تا نمازم را قضا کنم و داستان را برایت بگویم. وقتی نمازش را قضا کرد، رو به من گفت: وقتی اَبُو عَبْداللَّه صادِق عَلَیْهِ السَّلَام را فراخواندم و تصمیم قتل او داشتم، اژدهایی دیدم که با دم خویش پیرامون کاخ مرا احاطه کرده بود و بالا و پایین آن را در میان دو فک گرفته. به زبان عربی فصیح و آشکاری به من می‌گفت: مَنْصُور! خداوند توانا و بزرگ مرا فرستاده است تا اگر گزندی به اَبُو عَبْداللَّه صادِق برسانی، تو و همه‌ی کاخت را فرو بلعم! عقل از سرم پرید و بدنم به لرزه افتاد و دندان‌هایم شروع به لرزیدن کرد. مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه اسکندری می‌گوید: بدو گفتم: ای امیر مسلمانان! این شگفت نیست. اَبُو عَبْداللَّه میراث دار دانش پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم و جدش امیر مؤمنان عَلی بِن طالب عَلَیْهِ السَّلَام است. او دعاها و اذکاری می‌داند که اگر بر شب بخواند، روشن می‌شود و اگر بر روز، تاریک و اگر بر امواج دریاها، آرام می‌گیرند. چند روز بعد به او گفتم: ای پیشوای مسلمانان! آیا اجازه می‌دهی به دیدار اَبُو عَبْداللَّه صادِق عَلَیْهِ السَّلَام روم؟ پذیرفت و مخالفتی نکرد. به محضر امام عَلَیْهِ السَّلَام رسیدم. سلام کردم و گفتم: مولای من، به حق جدتان رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، دعایی را که هنگام ورود نزد اَبُو جَعْفَر مَنْصُور خواندید به من بیاموزید. فرمود: «باشد.» سپس افزود: «محمد، این دعا حِرْز ارزشمند و دعای بزرگی است. من آن را از پدران والایم که درود خدا بر ایشان باد دارم. این حِرْز از کتاب پر ارزش خداوند بزرگ دارم؛ کتابی که از هیچ سو باطل به آن راه ندارد و فرستاده‌ی استوار ستوده است. بنویس» ... سپس آن را بر من خواند که حِرْز ارزشمند و دعای بزرگ و خجسته و پذیرفته‌ای است. زمانی که اَبُو مخلد عَبْداللَّه بِن یَحْیَی از سوی بغداد نامه‌ای به خراسان نزد امیر اَبُو اَلْحَسَن نَصْر بِن اَحْمَد (بِن إِسْمَاعِیل سامانی) در بخارا آورد، این حِرْز در دفتری با برگ‌های سیمین، با آب طلا نوشته بود. او آن را به شیخ اَبُو اَلْفَضْل مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه بلعمی اهدا کرد و گفت: این از ارزشمندترین هدیه‌ها و گران سنگ‌ترین تحفه‌هاست. هر که خداوند متعال صبحگاهان او را به خواندن آن توفیق دهد، خود از هر بلایی مصونش خواهد داشت و از شر بیماری‌ها و آفت‌ها و سختی‌ها پناهش خواهد داد. این تجربه شده است؛ مگر آن که کسی خالصانه برای خداوند - عَزَّ و جَلَّ - نخواند: آغاز آن چنین است: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَبَداً حَقّاً حَقّاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِیمَاناً وَ صِدْقاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَبُّداً وَ رِقّاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَلَطُّفاً وَ رِفْقاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقّاً حَقّاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ أُعِیذُ نَفْسِی وَ شَعْرِی وَ بَشَرِی وَ دِینِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وُلْدِی وَ ذُرِّیَّتِی وَ دُنْیَایَ وَ جَمِیعَ مَنْ أَمْرُهُ یَعْنِینِی مِنْ شَرِّ کُلِّ ذِی شَرٍّ یُؤْذِینِی أُعِیذُ نَفْسِی وَ جَمِیعَ مَا رَزَقَنِی رَبِّی وَ مَا أُغْلِقَتْ عَلَیْهِ أَبْوَابِی وَ أَحَاطَتْ بِهِ جُدْرَانِی وَ جَمِیعَ مَا أَتَقَلَّبُ

فِيهِ مِنْ نِعَمِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِحْسَانِهِ وَ جَمِيعِ إِخْوَانِي وَ أَخَوَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ بِأَسْمَائِهِ التَّامَّةِ الْكَامِلَةِ الْمُتَعَالِيَةِ الْمُنِيفَةِ الشَّرِيفَةِ الشَّافِيَةِ الْكَرِيمَةِ الطَّيِّبَةِ الْفَاضِلَةِ الْمُبَارَكَةِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْعَظِيمَةِ الْمَخْزُونَةِ الْمَكْنُونَةِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ وَ بِأُمِّ الْكِتَابِ وَ فَاتِحَتِهِ وَ خَاتِمَتِهِ وَ مَا بَيْنَهُمَا مِنْ سُورَةٍ شَرِيفَةٍ وَ آيَةٍ مُحْكَمَةٍ وَ شِفَاءٍ وَ رَحْمَةٍ وَ عُوذَةٍ وَ بَرَكَةٍ وَ بِالتَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ بِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى وَ بِكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ بِكُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَهُ اللَّهُ وَ بِكُلِّ بُرْهَانٍ أَظْهَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ بِآلَاءِ اللَّهِ وَ عِزَّةِ اللَّهِ وَ قُدْرَةِ اللَّهِ وَ قُوَّةِ اللَّهِ وَ جَلَالِ اللَّهِ وَ عَظَمَةِ اللَّهِ وَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ مَنَعَةِ اللَّهِ وَ مَنِّ اللَّهِ وَ حِلْمِ اللَّهِ وَ عَفْوِ اللَّهِ وَ غُفْرَانِ اللَّهِ وَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ وَ كُتُبِ اللَّهِ وَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِ اللَّهِ وَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ وَ عِقَابِهِ وَ سَخَطِ اللَّهِ وَ نَكَالِهِ وَ مِنْ نَقِمَةِ اللَّهِ وَ إِعْرَاضِهِ وَ صُدُودِهِ وَ خِذْلَانِهِ وَ مِنَ الْكُفْرِ وَ النِّفَاقِ وَ الْحَيْرَةِ وَ الشِّرْكِ وَ الشَّكِّ فِي دِينِ اللَّهِ وَ مِنْ شَرِّ يَوْمِ الْحَشْرِ وَ النُّشُورِ وَ الْمَوْقِفِ وَ الْحِسَابِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ كِتَابٍ قَدْ سَبَقَ وَ مِنْ زَوَالِ النِّعْمَةِ وَ حُلُولِ النِّقْمَةِ وَ تَحَوُّلِ الْعَافِيَةِ وَ مُوجِبَاتِ الْهَلَكَةِ وَ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ وَ الْفَضِيحَةِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ هَوًى مُرْدٍ وَ قَرِينِ سَوْءٍ مُكْدٍ وَ جَارٍ مُؤْذٍ وَ غِنًى مُطْغٍ وَ فَقْرٍ مُنْسٍ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ وَ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَ بَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَ مِنْ نَصَبٍ وَ اجْتِهَادٍ يُوجِبَانِ الْعَذَابَ وَ مِنْ مُرَدٍّ إِلَى النَّارِ وَ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِي النَّفْسِ وَ الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ عِنْدَ مُعَايَنَةِ مَلَكِ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الشَّيَاطِينِ وَ مِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَ جُنُودِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ أَتْبَاعِهِ وَ مِنْ شَرِّ السَّلَاطِينِ وَ أَتْبَاعِهِمْ وَ مِنْ شَرِّ ما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما يَعْرُجُ فِيها وَ مِنْ شَرِّ ما يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ ما يَخْرُجُ مِنْها وَ مِنْ كُلِّ سُقْمٍ وَ آفَةٍ وَ غَمٍّ وَ هَمٍّ وَ فَاقَةٍ وَ عُدْمٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مِنْ شَرِّ الْفُسَّاقِ وَ الْفُجَّارِ وَ الدُّعَّارِ وَ الْحُسَّادِ وَ الْأَشْرَارِ وَ السُّرَّاقِ وَ اللُّصُوصِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّي عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْتَجِزُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ وَ أَحْتَرِسُ بِكَ مِنْهُمْ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنَ الْحَرَقِ وَ الْغَرَقِ وَ الشَّرَقِ وَ الْهَدْمِ وَ الْخَسْفِ وَ الْمَسْخِ وَ الْجُنُونِ وَ الْحِجَارَةِ وَ الصَّيْحَةِ وَ الزَّلَازِلِ وَ الْفِتَنِ وَ الْعَيْنِ وَ الصَّوَاعِقِ وَ الْجُذَامِ وَ الْبَرَصِ وَ الْأَمْرَاضِ وَ الْآفَاتِ وَ الْعَاهَاتِ وَ الْمُصِيبَاتِ وَ أَكْلِ السَّبُعِ وَ مِيتَةِ السَّوْءِ وَ جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَايَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَ الْأَنْبِيَاءُ الْمُرْسَلُونَ وَ خَاصَّةً مِمَّا اسْتَعَاذَ بِهِ عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلُوا وَ أَنْ تُعِيذَنِي مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُوا وَ أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَ آجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَ أَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ وَ ما تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ وَ ما شاءَ اللَّهُ وَ أُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ - وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ مَا صَبْرِي إِلَّا بِاللَّهِ وَ نِعْمَ الْقَادِرُ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْمَوْلى اللَّهُ وَ نِعْمَ النَّصِيرُ اللَّهُ وَ لَا يَأْتِي بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا يَصْرِفُ السَّيِّئَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا يَسُوقُ الْخَيْرَ إِلَّا اللَّهُ وَ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ بِيَدِ اللَّهِ وَ أَسْتَكْفِي اللَّهَ وَ أَسْتَغْنِي بِاللَّهِ وَ أَسْتَقِيلُ اللَّهَ وَ أَسْتَغِيثُ بِاللَّهِ وَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ عَلَى رُسُلِ اللَّهِ وَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ وَ عَلَى الصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ - إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمانَ وَ إِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَ أْتُونِي مُسْلِمِينَ - كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ - لا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً إِنَّ اللَّهَ بِما يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ - وَ اجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَ اجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيراً - إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ - وَ اللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكافِرِينَ - كُلَّما أَوْقَدُوا ناراً لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ - قُلْنا يا نارُ كُونِي بَرْداً وَ سَلاماً عَلى إِبْراهِيمَ - وَ زادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً - لَهُ مُعَقِّباتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ - رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ أَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطاناً نَصِيراً - وَ قَرَّبْناهُ نَجِيًّا وَ رَفَعْناهُ مَكاناً عَلِيًّا - سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمنُ وُدًّا - وَ أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَ لِتُصْنَعَ عَلى عَيْنِي. إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْناكَ إِلى أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُها وَ لا تَحْزَنَ وَ قَتَلْتَ نَفْساً فَنَجَّيْناكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنَّاكَ فُتُوناً - لا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ - لا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ - لا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلى لا تَخافُ دَرَكاً وَ لا تَخْشى لا تَخافا إِنَّنِي مَعَكُما أَسْمَعُ وَ أَرى لا تَخَفْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَ أَهْلَكَ - وَ يَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْراً عَزِيزاً - وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً - فَوَقاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذلِكَ الْيَوْمِ وَ لَقَّاهُمْ

نَضْرَةً وَ سُرُوراً – وَ يَنْقَلِبُ إِلى أَهْلِهِ مَسْرُوراً وَ رَفَعْنا لَكَ ذِكْرَكَ – يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَ الَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ – رَبَّنا أَفْرِغْ عَلَيْنا صَبْراً وَ ثَبِّتْ أَقْدامَنا وَ انْصُرْنا عَلَى الْقَوْمِ الْكافِرِينَ – الَّذِينَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِيماناً – وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ – رَبَّنا ظَلَمْنا أَنْفُسَنا وَ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنا وَ تَرْحَمْنا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخاسِرِينَ – رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذابَها كانَ غَراماً. إِنَّها ساءَتْ مُسْتَقَرًّا وَ مُقاماً – رَبَّنا ما خَلَقْتَ هذا باطِلًا سُبْحانَكَ فَقِنا عَذابَ النَّارِ. رَبَّنا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَ ما لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصارٍ. رَبَّنا إِنَّنا سَمِعْنا مُنادِياً يُنادِي لِلْإِيمانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنا فَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَ كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئاتِنا وَ تَوَفَّنا مَعَ الْأَبْرارِ. رَبَّنا وَ آتِنا ما وَعَدْتَنا عَلى رُسُلِكَ وَ لا تُخْزِنا يَوْمَ الْقِيامَةِ إِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْمِيعادَ – وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبِّرْهُ تَكْبِيراً – وَ ما لَنا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَ قَدْ هَدانا سُبُلَنا وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلى ما آذَيْتُمُونا وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ – إِنَّما أَمْرُهُ إِذا أَرادَ شَيْئاً أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ. فَسُبْحانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ – أَ وَ مَنْ كانَ مَيْتاً فَأَحْيَيْناهُ وَ جَعَلْنا لَهُ نُوراً يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ – هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ. وَ أَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ ما فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ما أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَ لكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ – سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكُما سُلْطاناً فَلا يَصِلُونَ إِلَيْكُما بِآياتِنا أَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغالِبُونَ – عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنا وَ بَيْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفاتِحِينَ – إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ ما مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّي عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ – فَسَتَذْكُرُونَ ما أَقُولُ لَكُمْ وَ أُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبادِ – حَسْبِيَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبِّ إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ – لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ – بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. الم اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ – الم ذلِكَ الْكِتابُ لا رَيْبَ فِيهِ هُدىً لِلْمُتَّقِينَ. الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ يُقِيمُونَ الصَّلاةَ – اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ ما بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا يَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ. لا إِكْراهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقى لَا انْفِصامَ لَها وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ – شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلائِكَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلامُ – قُلِ اللَّهُمَّ مالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ – رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنا وَ هَبْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ – لَقَدْ جاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ – عَزِيزٌ عَلَيْهِ ما عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ. فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ – الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ – الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنا لَغَفُورٌ شَكُورٌ. الَّذِي أَحَلَّنا دارَ الْمُقامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لا يَمَسُّنا فِيها نَصَبٌ وَ لا يَمَسُّنا فِيها لُغُوبٌ – الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لِهذا وَ ما كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْ لا أَنْ هَدانَا اللَّهُ – الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنا عَلى كَثِيرٍ مِنْ عِبادِهِ الْمُؤْمِنِينَ – فَقُطِعَ دابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ – فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّماواتِ وَ (رَبِّ) الْأَرْضِ رَبِّ الْعالَمِينَ. وَ لَهُ الْكِبْرِياءُ فِي السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ – فَسُبْحانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ. وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ. يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَ كَذلِكَ تُخْرَجُونَ – فَسُبْحانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ – إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثاً وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ وَ النُّجُومَ مُسَخَّراتٍ بِأَمْرِهِ أَلا لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ تَبارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعالَمِينَ. ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعاً وَ خُفْيَةً إِنَّهُ لا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ. وَ لا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلاحِها وَ ادْعُوهُ خَوْفاً وَ طَمَعاً إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ – الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ. وَ الَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَ يَسْقِينِ. وَ إِذا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ. وَ الَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ. وَ الَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ. رَبِّ هَبْ لِي حُكْماً وَ أَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ. وَ اجْعَلْ لِي لِسانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ. وَ اجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ. وَ اغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كانَ مِنَ

الضَّالِّينَ. وَ لا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ يَوْمَ لا يَنْفَعُ مالٌ وَ لا بَنُونَ. إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ جَعَلَ الظُّلُماتِ وَ النُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. وَ الصَّافَّاتِ صَفًّا فَالزَّاجِراتِ زَجْراً. فَالتَّالِياتِ ذِكْراً إِنَّ إِلهَكُمْ لَواحِدٌ. رَبُّ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ ما بَيْنَهُما وَ رَبُّ الْمَشارِقِ. إِنَّا زَيَّنَّا السَّماءَ الدُّنْيا بِزِينَةٍ الْكَواكِبِ. وَ حِفْظاً مِنْ كُلِّ شَيْطانٍ مارِدٍ. لا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلى وَ يُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جانِبٍ دُحُوراً وَ لَهُمْ عَذابٌ واصِبٌ. إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهابٌ ثاقِبٌ - يا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطارِ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ فَانْفُذُوا لا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطانٍ. فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ. يُرْسَلُ عَلَيْكُما شُواظٌ مِنْ نارٍ وَ نُحاسٌ فَلا تَنْتَصِرانِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ فاطِرِ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ جاعِلِ الْمَلائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنى وَ ثُلاثَ وَ رُباعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ ما يَشاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. ما يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلا مُمْسِكَ لَها وَ ما يُمْسِكْ فَلا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ - إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشاءُ وَ اللَّهُ واسِعٌ عَلِيمٌ. يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشاءُ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ - وَ نُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ما هُوَ شِفاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ - وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلى أَدْبارِهِمْ نُفُوراً أَ فَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلى بَصَرِهِ غِشاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَ فَلا تَذَكَّرُونَ - أُولئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلى قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِكَ هُمُ الْغافِلُونَ - وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ - وَ ما تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ - وَ لا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَ لا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ. إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَ الَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ - وَ قالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنا مَكِينٌ أَمِينٌ - وَ خَشَعَتِ الْأَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْساً - فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ - إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ ما مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّي عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ - وَ إِلهُكُمْ إِلهٌ واحِدٌ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ - ذلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ... خالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَ هُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ - قُلْ هُوَ رَبِّي لا إِلهَ إِلَّا هُوَ - عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ - يا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ (عَلَيْكُمْ) هَلْ مِنْ خالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّماءِ وَ الْأَرْضِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ - ذلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعالَمِينَ. هُوَ الْحَيُّ الَّذِي لا إِلهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ - رَبُّ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا - رَبَّنا أَفْرِغْ عَلَيْنا صَبْراً وَ ثَبِّتْ أَقْدامَنا وَ انْصُرْنا عَلَى الْقَوْمِ الْكافِرِينَ - لَوْ أَنْزَلْنا هذَا الْقُرْآنَ عَلى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خاشِعاً مُتَصَدِّعاً مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَ تِلْكَ الْأَمْثالُ نَضْرِبُها لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ. هُوَ اللَّهُ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْماءُ الْحُسْنى يُسَبِّحُ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ. وَ مِنْ شَرِّ غاسِقٍ إِذا وَقَبَ. وَ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثاتِ فِي الْعُقَدِ. وَ مِنْ شَرِّ حاسِدٍ إِذا حَسَدَ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلهِ النَّاسِ. مِنْ شَرِّ الْوَسْواسِ الْخَنَّاسِ. الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرادَ بِي شَرّاً أَوْ بِأَهْلِي شَرّاً أَوْ بَأْساً أَوْ ضَرّاً فَاقْمَعْ رَأْسَهُ وَ اصْرِفْ عَنِّي سُوءَهُ وَ مَكْرُوهَهُ وَ اعْقِدْ لِسَانَهُ وَ احْبِسْ كَيْدَهُ وَ ارْدُدْ عَنِّي إِرَادَتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ مِنَ الْكُفْرِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا ذَكَرَكَ الذَّاكِرُونَ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِآبَائِنَا وَ لِأُمَّهَاتِنَا وَ ذُرِّيَّاتِنَا وَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ تَابِعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ وَ مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ وَ دَافِعُ السَّيِّئَاتِ - إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ أَهْلِي وَ أَوْلَادِي وَ عِيَالِي وَ أَمَانَتِي وَ جَمِيعَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ لَا يَضِيعُ صَنَائِعُكَ وَ لَا تَضِيعُ وَدَائِعُكَ وَ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ اللَّهُمَّ رَبَّنا آتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النَّارِ إِلَى هُنَا وَ الزِّيَادَةُ عَلَى هَذَا مِنَ الْكِتَابِ فَإِنِّي أَرْجُوكَ وَ لَا أَرْجُو أَحَداً سِوَاكَ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ أَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَ نَجِّنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ در نسخه‌ای که این دعا از

آن نقل شـده آمده است: دعا تا این جاست. بیش از این افزوده‌ی کاتبان نسخه‌ی نقل شده است. سالار و سرور ما، جمال عارفان و نمونه‌ی پدران پاک سرشت، رکن الاسلام رَضِیّ الدِّین اَبُو اَلْقاسم عَلی بِن مُوسَی بِن جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن مُحَمَّد طاووس عَلَوی فاطمی - که خدا دشمنانش را شکست و بدخواهانش را خواری دهاد - فرماید: شگفتا! دنیا خواهی بنده از خاک و نطفه‌ی آب پست آفریده را به جایی می‌رساند که به سرکشی با پروردگار جهانیان بر می‌خیزد و با آن همه نشانه‌ها و آیه‌ها، به کشتن مولا حضرت امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام دست می‌یازد؛ تا جایی که هفت بار حضرتش را فرا می‌خواند. شگفتی بیشتر و غریب‌تر این که مَنْصُور خود این نشانه‌ها و معجزه‌ها و کرامت‌ها را از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام می‌بیند و آن گاه که خبر رحلت آن حضرت را می‌شنود، بر او می‌گرید؛ اما به کشتن وصی حضرتش فرمان می‌دهد؛ چنان که مُحَمَّد بِن یَعْقُوب کلینی در (کافی، بخش) کتاب الحجه در باب تصریح به امامت حضرت مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام می‌آورد. او به سند خویش از داوود بِن زُرْبِی (یا زُرْبِی) از اَبُو أَیُّوب خوزی (۴۱۲) نقل می‌کند که: نیمه شبی، اَبُو جَعْفَر مَنْصُور در پی من فرستاد. نزد او رفتم. روی تختی نشسته بود. شمعی پیش رو و نامه‌ای به دست داشت. وقتی بر او سلام کردم، نامه را با گریه پرتاب کرد. گفت: این نامه مُحَمَّد بِن سُلَیْمَان است؛ می‌گوید: جَعْفَر بِن مُحَمَّد از دنیا رفت و سه بار گفت: إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ راجِعُونَ! (سپس افزود:) کجا چون او پیدا می‌شود؟! آن گاه گفت: بنویس. من مقدمات نامه را نوشتم. گفت: بنویس: اگر شخص معینی را وصی خود قرار داده است، او را احضار کن و گردن بزن! پاسخ آمد: (آن حضرت) ۵ نفر را وصی خویش تعیین فرموده است؛ یکی از ایشان ابوجَعْفَر مَنْصور است و دو دیگر مُحَمَّد بِن سُلَیْمَان (بِن عَلی بِن عَبْداللَّه بِن عَبَّاس، پسر عموی خلیفه) و دیگری عَبْداللَّه (بِن جَعْفَر معروف به أفلح فرزند آن حضرت) و چهارمی مُوسَی (بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام) و پنجم حَمِیدَه (همسر بزرگوارش). (۴۱۳) در روایت دیگر چنین است که: امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام مَنْصُور و فرزندان خود، عَبْداللَّه و مُوسَی و مُحَمَّد و غلام خود را وصی خویش تعیین فرموده بود. از این رو، مَنْصُور گفت: این همه را نمی‌شود کشت! (۴۱۴) إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ راجِعُونَ! دنیا دوستی به جایی می‌رساند که دل‌ها و دیده‌ها را کور می‌سازد! «آیا دیده‌ای که اگر ایشان را سال‌ها برخوردار سازیم آن گاه آن چه وعده می‌شدند بدیشان رسید؟! همه‌ی آن چه از آن بهره می‌بردند سودشان نکرد.» (۴۱۵) شگفت‌تر از این، نوشته‌ای است که به خط صفی (الدین) مُحَمَّد بِن مَعَدّ رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَیه دیدم که مَنْصُور، با این همه نشانه‌ها، از کشتن مولا حضرت جَعْفَر ابْن مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام دست نکشید و خودداری نکرد تا جایی که به کشتن حضرتش فرمان داد. در سال ۶۰۳ در بغداد، کتابی به خطر عَبْدُ الْسلام بَصْرِی دیدم که در صفحه‌ی اول آن چنین نوشته بود: نقل‌ها و خبرهای اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِن یُوسُف بِن موسای ناقط از عَبْدُ الْسَّلَّام بِن الْحُسَیْن و در حضور او که وجودش پر بهره باد: اَبُو غالب اَحمَد بِن مُحَمَّد (بِن مُحَمَّد) بِن سُلَیْمَان زراری - جدش، مُحَمَّد بِن سُلَیْمَان (بِن حَسَن بِن جَهْم) - اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِن حُسَیْن بِن أَبِی خطاب کوفی - مُحَمَّد بِن سِنَان - عَبْداللَّه بِن مسکان - اَبُو سعید (هَاشِم بِن حیان) مکاری و چند تن دیگر از شیعیان - عَبْدُ الْاعلی بِن أعین - رزام بِن مُسْلِم، هم پیمان خَالِد (بِن عَبْداللَّه قسری) نقل کرد که: دَوَانِیقِی مرا با چند نفر برای کشتن امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام به حیره فرستاد. شبانه به سرای آن حضرت در آمدیم و او و فرزندش إِسْمَاعِیل را به قتل رسانیدیم. به نزد دَوَانِیقِی باز گشتیم و گفتیم: فرمان را به جا آوردیم! صبح فردا در سرای حضرتش دو شتر کشته شده یافتیم! اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِن یُوسُف گفت: خدا او را (منظورش حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام بود) از ایشان نگاه داشت. خطیب بغدادی در تاریخ بغداد درباره‌ی اَبُو عَبْداللَّه (۴۱۶) (عَبْدُ الْسلام) بَصْرِی چنین می‌گوید: اَبُو اَحمَد عَبْدُ الْسَلَّام بِن الْحُسَیْن بِن مُحَمَّد بَصْرِی لغوی در بغداد زیست و هم در آن از مُحَمَّد بِن إِسْحَاق بِن عباد خرما فروش و گروهی از بصریان حدیث می‌گفت: این را عَبْدُ الْعزیز أَزْجِی و دیگران به من گفتند: او راست گو و عالم و ادیب بود و نیز قاری قرآن و آشنا به قرائات آن. در بغداد سرپرست و مسؤول دارالکتب بود. از اَبُو اَلْقاسم عُبَیْدِاللَّه بِن عَلی رقی ادیب شنیدم که: عَبْدُ الْسلام بَصْرِی در میان مردم از بهترین قرآن خوانان بود و شعر را نیکو می‌خواند. خوش برخورد و بخشنده بود. گاه - در حالی که چیزی نداشت - خواهنده‌ای بدو مراجعه می‌کرد؛ کتابی بسیار پر قیمت و ارزشمند بدو می‌داد! عَلی بِن محسن تَنُوخِی برای من

تعریف کرد که: عَبْدُ الْسلام بَصْرِی روز سه شنبه ۱۹ محرم سال ۴۰۵ درگذشت. کس دیگری گفت: او را در مقبره‌ی شُونیزی نزدیک اَبُو عَلی فارسی به خاک سپردند. ولادت او در سال ۳۲۹ بود. (۴۱۷) این متن را از آن رو از خطیب آوردم که دانسته شود راوی داستان مَنْصُور و امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام چنین است که خطیب گوید تا کسی که این معجزه‌ی بزرگ و کرامت روشن و آیت آشکار را می‌شنود در نقل از عَبْدُ الْسلام بر خطیب خرده نگیرد. ما «تاریخ بغداد» را از چند طریق روایتی دریافت کرده‌ایم که آن سندها را در کتاب «اجازات» آورده‌ایم. این گفتار خطیب بغدادی درباره‌ی عَبْدُ الْسلام بَصْرِی را نیز به سند متصل دریافت کرده‌ایم.

۸ – دعای امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام وقتی مَنْصُور برای کشن آن حضرت به مدینه نیرو فرستاد (و این نهمین بار بود.)

این دعا را از کتاب خَصَائِص (۴۱۸) حافظ اَبُو اَلْفتح مُحَمَّد بِن اَحْمَد بِن عَلی نطنزی می‌آوریم. (این نطنزی را مُحَمَّد بِن (مُحَمَّد بِن حسن) نَجَّار (۵۷۸ – ۶۴۳) در ذیل تاریخ بغداد ستوده است. او از جمله چنین می‌گوید: اَبُو اَلْفتح مُحَمَّد بِن (اَحْمَد بِن) عَلی أَصْفَهَانِی نطنزی ... نظنر شهر کوچکی است نزدیک اصفهان. او در برخی فضیلت‌ها از هم عصرانش پیش بود.) وی در کتاب خَصَائِص چنین گوید: نزد امام اَبُو مَنْصُور بِن أَبِی شجاع حدیث خواندم: پدرتان امام حافظ (اَبُو شجاع) برای شما روایت کرد (و او تاءیید کرد): اَبُو اَلْفَضْل عَبْدُ الْوحد بِن عَلی بِن نوعه – اَبُو اَلْعَبَّاس اَحْمَد بِن إِبْرَاهِیم بِن ترکان – مَنْصُور بِن مُحَمَّد بِن جَعْفَر صیرفی – اَبُو اَلْحَسَن إِسْحَاق بِن عَبْدُ الْرب بِن الْمُفَضَّل – عَبْدالله بِن عَبْدُ الْحَمِید – مُحَمَّد بِن مِهْرَان أَصْفَهَانِی – خَلَّاد بِن یَحْیَی (بِن صَفْوَان) – قَیْس بِن رَبِیع – پدرش، رَبِیع: روزی مَنْصُور مرا فرا خواند و گفت: نمی‌بینی از دست این حبشی چه به من می‌رسد؟ گفتم: او کیست، سرورم؟ گفت: جَعْفَر بِن مُحَمَّد! به خدا ریشه‌اش را خواهم کند. (۴۱۹) آن گاه یکی از سر کردگان سپاه خود را خواند و گفت: با هزار سپاهی، به مدینه برو و بر جَعْفَر بِن مُحَمَّد یورش برو در این ماموریت سر او و فرزندش مُوسَی بِن جَعْفَر را از تن جدا کن. آن فرمانده همان ساعت بیرون آمد تا به مدینه رسید. (امام) جَعْفَر بِن مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام خبر دار شد. فرمان داد دو ماده شتر آوردند. آنها را دم در خانه بست. آن گاه فرزندش مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام و إِسْمَاعِیل و مُحَمَّد و عَبْدالله را گرد آورد و خود در محراب نشست و زیر لب به دعا پرداخت. اَبُو نَصْر گوید: مولایم مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام گوید: سر کرده مَنْصُور حمله کرد. پدرم را دیدم که آرام دعا را زمزمه می‌کرد. سر کرده و همه‌ی سپاهیان همراه وی آمدند. به آنها گفت: این دو ایستاده را گردن زنید و سرشان را جدا سازید. چنین کردند و به سوی مَنْصُور باز گشتند. وقتی بر او وارد شدند، مَنْصُور در ظرفی که دو سر در آن بود گردن کشید؛ سر دو ماده شتر بود! این چیست؟ (سر کرده) پاسخ داد: سرورم! با شتاب بسیار، به خانه‌ای که جَعْفَر بِن مُحَمَّد در آن بود وارد شدم. سرم گیج شد و پیش روی خود را ندیدم. اندام دو نفر ایستاده به نظرم آمد و پنداشتم جَعْفَر و مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام‌اند. سر ایشان را از تن جدا ساختم! مَنْصُور گفت: این را پنهان بدار. من نیز – تا وقتی که او زنده بود – به کسی نگفتم. رَبِیع گوید: از مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام دعا را خواستم. فرمود: «من از پدرم آن را خواستم. فرمود: این دعای حجاب بود: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَ بَیْنَ الَّذِینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلی أَدْبارِهِمْ نُفُوراً اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالاسْمِ الَّذِی بِهِ تُحْیِی وَ تُمِیتُ وَ تَرْزُقُ وَ تُعْطِی وَ تَمْنَعُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَام اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنَا بِسُوءٍ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ فَأَعْمِ عَنَّا عَیْنَهُ وَ أَصْمِمْ عَنَّا سَمْعَهُ وَ اشْغَلْ عَنَّا قَلْبَهُ وَ اغْلُلْ عَنَّا یَدَهُ وَ اصْرِفْ عَنَّا کَیْدَهُ وَ خُذْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ یَمِینِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ مِنْ تَحْتِهِ وَ مِنْ فَوْقِهِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَام (حضرت) مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «پدرم که درود خدا بر او باد فرمود: این دعای پوشیده ماندن از دید همه‌ی دشمنان است.»

۹ – دعا تضرع (مویه) از آن حضرت

امام صادِق عَلَيْهِ السَّلَام این دعا را در سختی‌ها می‌خواند؛ آستین بالا زده و با صدای بلند و ناله و گریه‌ی بسیار: اللَّهُمَّ لَوْ لَا أَنْ أَلْقِيَ بِيَدِي وَ أُعِينَ عَلَى نَفْسِي وَ أُخَالِفَ كِتَابَكَ وَ قَدْ قُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ - فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذا دَعانِ لَمَا انْشَرَحَ قَلْبِي وَ لِسَانِي لِدُعَائِكَ وَ الطَّلَبِ مِنْكَ وَ قَدْ عَلِمْتَ مِنْ نَفْسِي فِيمَا بَيْنِي وَ بَيْنَكَ مَا عَرَفْتَ اللَّهُمَّ مَنْ أَعْظَمُ جُرْماً مِنِّي وَ قَدْ سَاوَرْتُ مَعْصِيَتَكَ الَّتِي زَجَرْتَنِي عَنْهَا بِنَهْيِكَ إِيَّايَ وَ كَاثَرْتُ الْعَظِيمَ مِنْهَا الَّتِي أَوْجَبْتَ النَّارَ لِمَنْ عَمِلَهَا مِنْ خَلْقِكَ وَ كُلَّ ذَلِكَ عَلَى نَفْسِي جَنَيْتُ وَ إِيَّاهَا أَوْبَقْتُ وَ إِلَهِي فَتَدَارَكْنِي بِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا تَجْمَعُ الْخَيْرَاتِ لِأَوْلِيَائِكَ وَ بِهَا تَصْرِفُ السَّيِّئَاتِ عَنْ أَحِبَّائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ النَّصُوحَ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَ ارْحَمْ عَبْرَتِي وَ أَقِلْنِي عَثْرَتِي اللَّهُمَّ لَوْ لَا رَجَائِي لِعَفْوِكَ لَصَمَتُّ عَنِ الدُّعَاءِ وَ لَكِنَّكَ عَلَى كُلِّ حالٍ يَا إِلَهِي غَايَةُ الطَّالِبِينَ وَ مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ وَ اسْتِعَاذَةِ الْعَائِذِينَ اللَّهُمَّ فَأَنَا أَسْتَعِيذُكَ مِنْ غَضَبِكَ وَ سُوءِ سَخَطِكَ وَ عِقَابِكَ وَ نَقِمَتِكَ وَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ. وَ أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَ أَسْأَلُكَ الْغَنِيمَةَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي بِالْعَافِيَةِ أَبَداً مَا أَبْقَيْتَنِي وَ أَسْأَلُكَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ الرَّحْمَةَ إِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَإِنَّكَ لِذَلِكَ لَطِيفٌ وَ عَلَيْهِ قَادِرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْكُو إِلَيْكَ كُلَّ حاجَةٍ لَا يُجِيرُنِي مِنْهَا إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ هُوَ عُدَّتِي فِي كُلِّ عُسْرٍ وَ يُسْرٍ يَا مَنْ هُوَ حَسَنُ الْبَلَاءِ عِنْدِي يَا قَدِيمَ الْعَفْوِ عَنِّي إِنَّنِي لَا أَرْجُو غَيْرَكَ وَ لَا أَدْعُو سِوَاكَ إِذَا لَمْ تُجِبْنِي اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِي لِقِلَّةِ شُكْرِي وَ لَا تُؤْيِسْنِي لِكَثْرَةِ ذُنُوبِي فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ إِلَهِي أَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتَ بِئْسَ الْعَبْدُ أَنَا وَ خَيْرُ الْمَوْلَى أَنْتَ فَيَا مَخْشِيَّ الِانْتِقَام وَ يَا مَرْهُوبَ الْبَطْشِ يَا مَعْرُوفاً بِالْمَعْرُوفِ إِنِّي لَيْسَ أَخَافُ مِنْكَ إِلَّا عَدْلَكَ وَ لَا أَرْجُو الْفَضْلَ وَ الْعَفْوَ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ لَا عَبْدَ لَكَ أَحَقُّ بِاسْتِيجَابِ جَمِيعِ الْعُقُوبَةِ وَ بِذُنُوبِي مِنِّي وَ لَكِنِّي وَسِعَنِي عَفْوُكَ وَ حِلْمُكَ وَ أَخَّرْتَنِي إِلَى الْيَوْمِ فَلَيْتَ شِعْرِي يَا إِلَهِي لِأَزْدَادَ إِثْماً أَخَّرْتَنِي أَمْ لِيَتِمَّ لِي رَجَائِي مِنْكَ وَ يَتَحَقَّقَ حُسْنُ ظَنِّي بِكَ فَأَمَّا بِعَمَلِي فَقَدْ أَعْلَمْتُكَ يَا إِلَهِي أَنَّنِي مُسْتَحِقٌّ لِجَمِيعِ عُقُوبَتِكَ بِذُنُوبِي غَيْرَ أَنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ أَنْتَ بِي أَعْلَمُ مِنْ نَفْسِي وَ عِنْدَ أَرْحَم الرَّاحِمِينَ رَجَاءُ الرَّحْمَةِ فَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَا تُشَوِّهْ خَلْقِي بِالنَّارِ وَ لَا تَقْطَعْ عَصَبِي بِالنَّارِ يَا اللَّهُ وَ لَا تَفْلِقْ قِحْفَ رَأْسِي بِالنَّارِ يَا رَحْمَانُ وَ لَا تُفَرِّقْ بَيْنَ أَوْصَالِي بِالنَّارِ يَا كَرِيمُ وَ لَا تَهْشِمْ عِظَامِي بِالنَّارِ يَا عَفُوُّ وَ لَا تَصِلْ شَيْئاً مِنْ جَسَدِي بِالنَّارِ يَا رَحْمَانُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ ثُمَّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ فَإِنَّهُ لَا يَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ غَيْرُكَ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مُحِيطاً بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مُدَبِّرَ أُمُورِهِمَا أَوَّلِهَا وَ آخِرِهَا أَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ أَصْلِحْ لِي نَفْسِي وَ مَالِي وَ مَا خَوَّلْتَنِي يَا اللَّهُ خَلِّصْنِي مِنَ الْخَطَايَا - يَا اللَّهُ مُنَّ عَلَيَّ بِتَرْكِ الْخَطَايَا يَا رَحِيمُ تَحَنَّنْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ يَا عَفُوُّ تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ يَا حَنَّانُ جُدْ عَلَيَّ بِسَعَةِ عَافِيَتِكَ يَا مَنَّانُ امْنُنْ عَلَيَّ بِالْعِتْقِ مِنَ النَّارِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَام أَوْجِبْ لِيَ الْجَنَّةَ الَّتِي حَشْوُهَا رَحْمَتُكَ وَ سُكَّانُهَا مَلَائِكَتُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَام أَكْرِمْنِي وَ لَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ عَلَيَّ سَبِيلًا أَبَداً مَا أَبْقَيْتَنِي فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ أَنْتَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (پس از دعا) حاجت خود را ذکر می کنی.

گزیده‌ی دعاهای حضرت مُوسَى بِنِ جَعْفَر عَلَيْهِ السَّلَام

۱ – دعای معروف به جَوشَن (زره) (۴۲۲) روایت شده از آن حضرت

این دعا از چند طریق، از نیای سعادتمند اَبُو جَعْفَر طوسی که رضوان خدا بر او باد به ما رسیده است و در یک نسخه چنین است: به نام خداوند بخشاینده‌ی مهربان. عالم خجسته و سودمند اَبُو عَلی حَسَن بِن مُحَمَّد (بِن حَسَن) بِن عَلی طوسی (در ماه رمضان ۵۰۷ در ایوان بزرگ (۴۲۳) بالای سر مرقد مطهر مولا أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام). نیز عالم پر بهره مایه‌ی سر افرازی علما شَیخ الاسلام اَبُو اَلْوفا عَبْدُ الْجبار بِن عَبْداللَّه بِن عَلی رازی (در شعبان ۵۰۳، در مدرسه‌اش در ری). نیز دانشمند پرهیزگار فرخنده پی همه‌ی شرف و دارای هر دو فضیلت، نجم الدین اَبُو اَلْفَضْل المنتهی بِن أَبِی زَیْد بِن کاکا حُسَیْنِی (در ذی الحجه‌ی ۵۰۳، در خانه‌اش در گرگان). نیز امین خجسته شَیخ اَبُو عَبْداللَّه مُحَمَّد بِن اَحْمَد بِن شهریار خزانه دار بارگاه مقدس أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام (در رجب ۵۱۴، با

اجازه‌ی حدیثی) - شَیخ اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِن حَسَن بِن عَلی طوسی (در رمضان ۴۵۸، در شهر مقدس نجف اشرف) - اَبُو عَبْداللّه حُسَیْن بِن عُبَیْدالله غَضَائِری + اَحْمَد بِن عبدون + اَبُو طالب بِن غرور + اَبُو اَلْحَسَن صَفَّار + اَبُو عَلی حَسَن بِن (مُحَمَّد بِن) إِسْمَاعِیل بِن اشناس - اَبُو اَلْفَضْل مُحَمَّد ابْن عَبْدِاللّه بِن مطلب شَیْبَانی - مُحَمَّد بِن یزید بِن أَبِی الازهر بُوشَنْجی نَحوی - اَبُو اَلْوَضَّاح مُحَمَّد بِن عَبْدِاللّه بِن زَیْد نهشلی - پدرش: امام اَبُو اَلْحَسَن مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «بازگویی نعمت‌های خداوند سپاس است و وانهادن آنها ناسپاسی. با سپاس گزاری، به نعمت‌های حق بپیوندید و اموالتان را با زکات دادن نگاه دارید و بلا را با دعا دور سازید که دعا سپری است رهایی بخش و بلای بسیار سخت را باز می‌دارد.» اَبُو اَلْوَضَّاح گوید: پدرم گفت: وقتی حُسَیْن بِن عَلی بِن حَسَن بِن حَسَن (حَسَن بِن عَلی بِن أَبِی طالب عَلَیْهِمُ السَّلَام) شهید فَخ به شهادت رسید و مردم از گرد او پراکنده شدند و سر بریده‌ی او را با همراهان اسیر وی، نزد مُوسَی بِن مَهْدِی (هادی عَبَّاسی) آوردند، (خلیفه) با نگاه به اسیران، این ابیات را یاد کرد: - عموزادگان! پس از آن که قافیه‌ها را در بیابان غَمِیم (۴۲۴) به خاک سپردید، زبان به شعر مگشایید. - ما چون آن کس نبودیم که بر او دست می‌یافتید؛ آن گاه ستم بپذیریم یا به داوری تن دهیم. - تنها فرمان تیغ در میان ما چیره است و هر گاه شمشیر خرسند شود، ما خرسند می‌شویم. - عمو زادگان ما! آن چه جنگ در میان ما (دو گروه) فراکشید مرا اندوهناک ساخت؛ اگر عاملی نزدیک کننده(ی ما به هم) می‌بود. - اگر بگویید: بر ما ستم، رفت، ما نبودیم که ستم کردیم؛ آری ما بد (و سخت) گرفتیم. سپس یکی از اسیران را پیش خواند و پس از سرزنش وی، او را کشت و این کار را با گروهی از فرزندان امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام کرد. آن گاه به یاد کرد یکایک طالبیان (فرزندان أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام) پرداخت و بد گویی کرد تا به حضرت مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام رسید و گفت: به خدا، حُسَیْن (شهید فَخ) جز به فرمان او قیام نکرد و جز راه دوستی او نپیمود که او وارث (امر امامت) در این خاندان است. خدایم بکشد؛ اگر او را زنده بگذارم! اَبُو یُوسُف یَعْقُوب بِن إِبْرَاهِیم قاضی - که در برابر خلیفه جرات داشت - گفت: ای فرمانروای مسلمانان! بگویم یا خاموش بمانم؟ گفت: خدا مرا بکشد؛ اگر از مُوسَی بِن جَعْفَر در گذرم! اگر از (پدرم) مَهْدِی نشنیده بودم که مَنْصُور (عَبَّاسی) چه پایه از برجستگی‌های دینی و رفتاری و فضیلتی جَعْفَر (صادِق عَلَیْهِ السَّلَام) نسبت به خاندانش ستایش می کرد و اگر نشنیده بودم که (عموی پدرم نخستین خلیفه‌ی عَبَّاسی) سَفَّاح او را می‌ستود و بزرگ می‌داشت، گورش را می‌شکافتم و او را به آتش می‌سوزاندم! اَبُو یُوسُف قاضی سوگند یاد کرد که زنانش طَلَاق داده و همه‌ی بردگانش آزاد باشند و همه‌ی دارایی‌هایش بخشیده و ستورانش وقف باشند و پیاده به خانه‌ی خدا رود (۴۲۵)، اگر مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام آهنگ شورش در سر داشته باشد؛ نه او نه هیچ یک از فرزندانش و این شایسته‌ی ایشان نیست. آن گاه زَیْدِیَّة و گرایش ایشان را یاد کرد و گفت: از زَیْدِیَّة تنها همین گروه مانده بودند که همراه حُسَیْن (شهید فَخ) قیام کردند و خلیفه بر آنها پیروز شد. آن قدر با مهربانی با او سخن گفت تا خشمش فرو نشست. عَلی بِن یَقْطِین داستان را برای حضرت مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام نوشت. نامه رسید. صبح هنگام، امام عَلَیْهِ السَّلَام خانواده و دوستان خویش را گرد آورد و خبر را باز فرمود. سپس افزود: «در این باره چه نظری دارید؟» گفتند: خدا کار شما و ما را همراهتان سامان دهد! رأیمان این است که خود را از این زور گو دور و پنهان بدارید که از آسیب و بیداد و ستم او امانی نیست؛ به ویژه آن که شما و ما را تهدید کرده است. امام عَلَیْهِ السَّلَام لبخندی زدند؛ سپس این بیت کعب بِن مَالِك مَالِكٍ سلمی را یاد کردند: قُرَیْش پنداشته است که بر پروردگار خویش پیروز گردد! بی‌شک، در افتاده با آن همواره پیروز، شکست خواهد خورد. (۴۲۶) آن گاه به دوستان حاضر و خانواده‌ی خویش روی آورد و فرمود: «بیمتان مباد! نخستین نامه‌ای که از عِراق خواهد آمد خبر هلاکت مُوسَی بِن مَهْدِی را خواهد آورد.» گفتند: خداوند کار ساز شما باشد؛ چگونه؟ فرمود: «به حرمت صاحب این قبر سوگند، او هم امروز مرد! به خدا «این حق است؛ چنان که شما سخن می گویید» (۴۲۷). اکنون برایتان می گویم: بعد از تعقیبات، در جای نماز خود نشسته بودم. چشمانم اندکی به خواب رفت. جدم پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به رؤیایم آمد. از مُوسَی بِن مَهْدِی به حضرتش شکایت بردم و از کارهایی که درباره‌ی اهل بیت آن حضرت روا داشته است و این که من از

آشوبگری او بیمناك ام. (جدم) به من فرمود: مُوسَی! نگران مباش. خداوند اندکی پیش دشمنت را نابود ساخت. سپاس حق را نیکو به جای آر.» امام عَلَیْهِ السَّلَام در اینجا به سوی قبله روی کرد و دست به دعا برداشت. اَبُو اَلْوَضَّاح گوید: پدرم برایم گفت: گروهی از خویشان و یاران نزدیک حضرت کاظم عَلَیْهِ السَّلَام روزها به نزد آن حضرت می‌آمدند و در آستین‌هاشان حضرت کاظم عَلَیْهِ السَّلَام روزها به نزد آن حضرت می‌آمدند و در آستین‌هاشان تخته‌های ظریف چون آبنوس و قلم به همراه داشتند. وقتی امام هفتم عَلَیْهِ السَّلَام سخنی می‌فرمود یا در مورد حادثه‌ای حکمی بیان می‌داشت، آن چه را می‌شنیدند می‌نوشتند. ما شنیدیم که حضرتش به سپاس خداوند که بزرگی‌اش شکوه‌مند باد چنین دعا فرمود: إِلَهِی کَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَی عَلَیَّ سَیْفَ عَدَاوَتِهِ وَ شَحَذَ لِی ظُبَةَ مُدْیَتِهِ وَ أَرْهَفَ لِی شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِی قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ سَدَّدَ نَحْوِی صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَ لَمْ تَنَمْ عَنِّی عَیْنُ حِرَاسَتِهِ وَ أَضْمَرَ أَنْ یَسُومَنِی الْمَکْرُوهَ وَ یُجَرِّعَنِی ذُعَافَ مَرَارَتِهِ فَنَظَرْتَ إِلَی ضَعْفِی عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجْزِی عَنِ الِانْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِی بِمُحَارَبَتِهِ وَ وَحْدَتِی فِی کَثِیرِ مَنْ نَاوَانِی وَ إِرْصَادِهِمْ لِی فِیمَا لَمْ أُعْمِلْ فِیهِ فِکْرِی فِی الْإِرْصَادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَأَیَّدْتَنِی بِقُوَّتِکَ وَ شَدَدْتَ أَزْرِی بِنَصْرِکَ وَ فَلَلْتَ لِی شَبَا حَدِّهِ وَ خَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِیدِهِ وَ حَشْدِهِ وَ أَعْلَیْتَ کَعْبِی عَلَیْهِ وَ وَجَّهْتَ مَا سَدَّدَ إِلَیَّ مِنْ مَکَایِدِهِ إِلَیْهِ وَ رَدَدْتَهُ وَ لَمْ یَشْفِ غَلِیلَهُ وَ لَمْ تَبْرُدْ حَرَارَاتُ غَیْظِهِ وَ قَدْ عَضَّ عَلَیَّ أَنَامِلَهُ وَ أَدْبَرَ مُوَلِّیاً قَدْ أَخْفَقَتْ سَرَایَاهُ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِی بِمَکَایِدِهِ وَ نَصَبَ لِی أَشْرَاکَ مَصَایِدِهِ وَ وَکَّلَ بِی تَفَقُّدَ رِعَایَتِهِ وَ أَضْبَأَ إِلَیَّ إِضْبَاءَ السَّبُعِ لِطَرِیدَتِهِ انْتِظَاراً لِانْتِهَازِ فُرْصَتِهِ [الْفُرْصَةِ] وَ هُوَ یُظْهِرُ لِی بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَ یَبْسُطُ لِی وَجْهاً غَیْرَ طَلِقٍ فَلَمَّا رَأَیْتَ دَغَلَ سَرِیرَتِهِ وَ قُبْحَ مَا انْطَوَی عَلَیْهِ لِشَرِیکِهِ فِی مُلَّتِهِ وَ أَصْبَحَ مُجْلِباً إِلَیَّ فِی بَغْیِهِ أَرْکَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ وَ أَتَیْتَ بُنْیَانَهُ مِنْ أَسَاسِهِ فَصَرَعْتَهُ فِی زُبْیَتِهِ وَ أَرْدَیْتَهُ فِی مَهْوَی حُفْرَتِهِ وَ رَمَیْتَهُ بِحَجَرِهِ وَ خَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ وَ ذَکَّیْتَهُ بِمَشَاقِصِهِ وَ کَبَبْتَهُ بِمَنْخِرِهِ وَ رَدَدْتَ کَیْدَهُ فِی نَحْرِهِ وَ وَبَقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ وَ فَتَنْتَهُ بِحَسْرَتِهِ فَاسْتَخْذَلَ وَ اسْتَخْذَأَ وَ تَضَاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَ انْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِیلًا مَأْسُوراً فِی رِبْقِ حَبَائِلِهِ الَّتِی کَانَ یُؤَمِّلُ أَنْ یَرَانِی فِیهَا یَوْمَ سَطْوَتِهِ وَ قَدْ کِدْتُ لَوْ لَا رَحْمَتُکَ یَحِلُّ بِی مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ حَاسِدٍ شَرِقَ بِحَسَدِهِ وَ شَجِیَ بِغَیْظِهِ وَ سَلَقَنِی بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَخَزَنِی بِمُؤْقِ عَیْنِهِ وَ جَعَلَ عِرْضِی غَرَضاً لِمَرَامِیهِ وَ قَلَّدَنِی خِلَالًا لَمْ یَزَلْ فِیهِ فَنَادَیْتُکَ یَا رَبِّ مُسْتَجِیراً بِکَ وَاثِقاً بِسُرْعَةِ إِجَابَتِکَ مُتَوَکِّلًا عَلَی مَا لَمْ أَزَلْ أَعْرِفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِکَ عَالِماً أَنَّهُ لَمْ یُضْطَهَدْ مَنْ أَوَی إِلَی ظِلِّ کَنَفِکَ وَ أَنْ لَا تَقْرَعَ الْفَوَادِحُ مَنْ لَجَأَ إِلَی مَعْقِلِ الِانْتِصَارِ بِکَ فَحَصَّنْتَنِی مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِکَ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَکْرُوهٍ قَدْ جَلَّیْتَهَا وَ سَمَاءِ نِعْمَةٍ أَمْطَرْتَهَا وَ جَدَاوِلِ کَرَامَةٍ أَجْرَیْتَهَا وَ أَعْیُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَ نَاشِئَةِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَ جُنَّةِ عَافِیَةٍ أَلْبَسْتَهَا وَ غَوَامِرِ کُرُبَاتٍ کَشَفْتَهَا وَ أُمُورٍ جَارِیَةٍ قَدَّرْتَهَا إِذْ لَمْ یُعْجِزْکَ إِذْ طَلَبْتَهَا وَ لَمْ تَمْتَنِعْ عَلَیْکَ إِذْ أَرَدْتَهَا فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ مِنْ عُدْمِ إِمْلَاقٍ جَبَرْتَ وَ مِنْ مَسْکَنَةٍ قَادِحَةٍ حَوَّلْتَ وَ مِنْ صَرْعَةٍ مُهْلِکَةٍ أَنْعَشْتَ وَ مِنْ مَشَقَّةٍ أَزَحْتَ لَا تُسْأَلُ یَا سَیِّدِی عَمَّا تَفْعَلُ وَ هُمْ یُسْئَلُونَ وَ لَا یَنْقُصُکَ مَا أَنْفَقْتَ وَ لَقَدْ سُئِلْتَ فَأَعْطَیْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ وَ اسْتُمِیحَ بَابُ فَضْلِکَ فَمَا أَکْدَیْتَ أَبَیْتَ إِلَّا إِنْعَاماً وَ امْتِنَاناً وَ إِلَّا تَطَوُّلًا یَا رَبِّ وَ إِحْسَاناً وَ أَبَیْتُ یَا رَبِّ إِلَّا انْتِهَاکاً لِحُرُمَاتِکَ وَ اجْتِرَاءً عَلَی مَعَاصِیکَ وَ تَعَدِّیاً لِحُدُودِکَ وَ غَفْلَةً عَنْ وَعِیدِکَ وَ طَاعَةً لِعَدُوِّی وَ عَدُوِّکَ. لَمْ یَمْنَعْکَ یَا إِلَهِی وَ نَاصِرِی إِخْلَالِی بِالشُّکْرِ عَنْ إِتْمَامِ إِحْسَانِکَ وَ لَا حَجَزَنِی ذَلِکَ عَنِ ارْتِکَابِ مَسَاخِطِکَ اللَّهُمَّ فَهَذَا مَقَامُ عَبْدٍ ذَلِیلٍ اعْتَرَفَ لَکَ بِالتَّوْحِیدِ وَ أَقَرَّ عَلَی نَفْسِهِ بِالتَّقْصِیرِ فِی أَدَاءِ حَقِّکَ وَ شَهِدَ لَکَ بِسُبُوغِ نِعْمَتِکَ عَلَیْهِ وَ جَمِیلِ عَادَاتِکَ عِنْدَهُ وَ إِحْسَانِکَ إِلَیْهِ فَهَبْ لِی یَا إِلَهِی وَ سَیِّدِی مِنْ فَضْلِکَ مَا أُرِیدُهُ سَبَباً إِلَی رَحْمَتِکَ وَ أَتَّخِذُهُ سُلَّماً أَعْرُجُ فِیهِ إِلَی مَرْضَاتِکَ وَ آمَنُ بِهِ مِنْ سَخَطِکَ بِعِزَّتِکَ وَ طَوْلِکَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَ الْأَئِمَّةِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ

كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فِي كَرْبِ الْمَوْتِ وَ حَشْرَجَةِ الصَّدْرِ وَ النَّظَرِ إِلَى مَا تَقْشَعِرُّ مِنْهُ الْجُلُودُ وَ تَفْزَعُ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ سَقِيماً مُوجَعاً مُدْنِفاً فِي أَنِينٍ وَ عَوِيلٍ يَتَقَلَّبُ فِي غَمِّهِ وَ لَا يَجِدُ مَحِيصاً وَ لَا يُسِيغُ طَعَاماً وَ لَا يَسْتَعْذِبُ شَرَاباً وَ لَا يَسْتَطِيعُ ضَرّاً وَ لَا نَفْعاً وَ هُوَ فِي حَسْرَةٍ وَ نَدَامَةٍ وَ أَنَا فِي صِحَّةٍ مِنَ الْبَدَنِ وَ سَلَامَةٍ مِنَ الْعَيْشِ كُلُّ ذَلِكَ مِنْكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ خَائِفاً مَرْعُوباً مُسَهَّداً مُشْفِقاً وَحِيداً وَ جَاهِلًا هَارِباً طَرِيداً أَوْ مُنْحَجِزاً فِي مَضِيقٍ أَوْ مَخْبَأَةٍ مِنَ الْمَخَابِئِ قَدْ ضَاقَتْ عَلَيْهِ الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا وَ لَا يَجِدُ حِيلَةً وَ لَا مَنْجَى وَ لَا مَأْوَى وَ لَا مَهْرَباً وَ أَنَا فِي أَمْنٍ وَ أَمَانٍ وَ طُمَأْنِينَةٍ وَ عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مَغْلُولًا مُكَبَّلًا بِالْحَدِيدِ بِأَيْدِي الْعُدَاةِ وَ لَا يَرْحَمُونَهُ فَقِيداً مِنْ أَهْلِهِ وَ وُلْدِهِ مُنْقَطِعاً عَنْ إِخْوَانِهِ وَ بَلَدِهِ يَتَوَقَّعُ كُلَّ سَاعَةٍ بِأَيَّةِ قِتْلَةٍ يُقْتَلُ وَ بِأَيِّ مُثْلَةٍ يُمَثَّلُ وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ يُقَاسِي الْحَرْبَ وَ مُبَاشَرَةَ الْقِتَالِ بِنَفْسِهِ قَدْ غَشِيَتْهُ الْأَعْدَاءُ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ وَ السُّيُوفُ وَ الرِّمَاحُ وَ آلَةُ الْحَرْبِ يَتَقَعْقَعُ فِي الْحَدِيدِ مَبْلَغَ مَجْهُودِهِ وَ لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَ لَا يَهْتَدِي سَبِيلًا وَ لَا يَجِدُ مَهْرَباً قَدْ أُدْنِفَ بِالْجِرَاحَاتِ أَوْ مُتَشَحِّطاً بِدَمِهِ تَحْتَ السَّنَابِكِ وَ الْأَرْجُلِ يَتَمَنَّى شَرْبَةً مِنْ مَاءٍ أَوْ نَظْرَةً إِلَى أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ وَ لَا يَقْدِرُ عَلَيْهَا وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فِي ظُلُمَاتِ الْبِحَارِ وَ عَوَاصِفِ الرِّيَاحِ وَ الْأَهْوَالِ وَ الْأَمْوَاجِ يَتَوَقَّعُ الْغَرَقَ وَ الْهَلَاكَ لَا يَقْدِرُ عَلَى حِيلَةٍ أَوْ مُبْتَلَى بِصَاعِقَةٍ أَوْ هَدْمٍ أَوْ غَرَقٍ أَوْ حَرَقٍ أَوْ شَرَقٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ قَذْفٍ وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مُسَافِراً شَاحِطاً عَنْ أَهْلِهِ وَ وَطَنِهِ وَ وَلَدِهِ مُتَحَيِّراً فِي الْمَفَاوِزِ تَائِهاً مَعَ الْوُحُوشِ وَ الْبَهَائِمِ وَ الْهَوَامِّ وَحِيداً فَرِيداً لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَ لَا يَهْتَدِي سَبِيلًا أَوْ مُتَأَذِّياً بِبَرْدٍ أَوْ حَرٍّ أَوْ جُوعٍ أَوْ عُرًى أَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ مِمَّا أَنَا مِنْهُ [فِيهِ خِلْوٌ وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ - وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فَقِيراً عَائِلًا عَارِياً مُمْلِقاً مُخْفِقاً مَهْجُوراً جَائِعاً خَائِفاً ظَمْآنَ يَنْتَظِرُ مَنْ يَعُودُ عَلَيْهِ بِفَضْلٍ أَوْ عَبْدٍ وَجِيهٍ هُوَ أَوْجَهُ مِنِّي عِنْدَكَ أَوْ أَشَدُّ عِبَادَةً لَكَ مَغْلُولًا مَقْهُوراً قَدْ حُمِّلَ ثِقْلًا مِنْ تَعَبِ الْعَنَاءِ وَ شِدَّةِ الْعُبُودِيَّةِ وَ كُلْفَةِ الرِّقِّ وَ ثِقْلِ الضَّرِيبَةِ أَوْ مُبْتَلَى بِبَلَاءٍ شَدِيدٍ لَا قِبَلَ لَهُ بِهِ إِلَّا بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَ أَنَا الْمَخْدُومُ الْمُنَعَّمُ الْمُعَافَى الْمُكَرَّمُ فِي عَافِيَةٍ مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ - صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ شَرِيداً طَرِيداً حَيْرَانَ مُتَحَيِّراً جَائِعاً خَائِفاً حَاسِراً فِي الصَّحَارِي وَ الْبَرَارِي أَحْرَقَهُ الْحَرُّ وَ الْبَرْدُ وَ هُوَ فِي ضُرٍّ مِنَ الْعَيْشِ وَ ضَنْكٍ مِنَ الْحَيَاةِ وَ ذُلٍّ مِنَ الْمُقَامِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَقْدِرُ عَلَى ضُرٍّ وَ لَا نَفْعٍ وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ عَلِيلًا مَرِيضاً سَقِيماً مُدْنِفاً عَلَى فُرُشِ الْعِلَّةِ وَ فِي لِبَاسِهَا يَنْقَلِبُ يَمِيناً وَ شِمَالًا لَا يَعْرِفُ شَيْئاً مِنْ لَذَّةِ الطَّعَامِ وَ لَا مِنْ لَذَّةِ الشَّرَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرّاً وَ لَا نَفْعاً وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ قَدْ دَنَا يَوْمُهُ مِنْ حَتْفِهِ وَ قَدْ أَحْدَقَ بِهِ

مَلَکَ الْمَوْتِ فِی أَعْوَانِهِ یُعَالِجُ سَکَرَاتِ الْمَوْتِ وَ حِیَاضَهُ تَدُورُ عَیْنَاهُ یَمِیناً وَ شِمَالًا یَنْظُرُ إِلَی أَحِبَّائِهِ وَ أَوِدَّائِهِ وَ أَخِلَّائِهِ قَدْ مُنِعَ عَنِ الْکَلَامِ وَ حُجِبَ عَنِ الْخِطَابِ یَنْظُرُ إِلَی نَفْسِهِ حَسْرَةً فَلَا یَسْتَطِیعُ لَهَا نَفْعاً وَ لَا ضَرّاً وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ الْعَابِدِینَ وَ لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا مَالِکَ الرَّاحِمِینَ مَوْلَایَ وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ فِی مَضَایِقِ الْحُبُوسِ وَ السُّجُونِ وَ کُرَبِهَا وَ ذُلِّهَا وَ حَدِیدِهَا یَتَدَاوَلُهُ أَعْوَانُهَا وَ زَبَانِیَتُهَا فَلَا یَدْرِی أَیَّ حَالٍ یُفْعَلُ بِهِ وَ أَیُّ مُثْلَةٍ یُمَثَّلُ بِهِ فَهُوَ فِی ضُرٍّ مِنَ الْعَیْشِ وَ ضَنْکٍ مِنَ الْحَیَاةِ یَنْظُرُ إِلَی نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا یَسْتَطِیعُ لَهَا ضَرّاً وَ لَا نَفْعاً وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ – سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ الْعَابِدِینَ وَ لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ مَوْلَایَ وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَیْهِ الْقَضَاءُ وَ أَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ وَ فَارَقَ أَوِدَّاءَهُ وَ أَحِبَّاءَهُ وَ أَخِلَّاءَهُ وَ أَمْسَی حَقِیراً أَسِیراً ذَلِیلًا فِی أَیْدِی الْکُفَّارِ وَ الْأَعْدَاءِ یَتَدَاوَلُونَهُ یَمِیناً وَ شِمَالًا قَدْ حُمِّلَ فِی الْمَطَامِیرِ وَ ثُقِّلَ بِالْحَدِیدِ لَا یَرَی شَیْئاً مِنْ ضِیَاءِ الدُّنْیَا وَ لَا مِنْ رَوْحِهَا یَنْظُرُ إِلَی نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا یَسْتَطِیعُ لَهَا ضَرّاً وَ لَا نَفْعاً وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ الْعَابِدِینَ وَ لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا مَالِکَ الرَّاحِمِینَ مَوْلَایَ وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ قَدِ اشْتَاقَ إِلَی الدُّنْیَا لِلرَّغْبَةِ فِیهَا إِلَی أَنْ خَاطَرَ بِنَفْسِهِ وَ مَالِهِ حِرْصاً مِنْهُ عَلَیْهَا قَدْ رَکِبَ الْفُلْکَ وَ کُسِرَتْ بِهِ وَ هُوَ فِی آفَاقِ الْبِحَارِ وَ ظُلَمِهَا یَنْظُرُ إِلَی نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا یَقْدِرُ لَهَا عَلَی ضَرٍّ وَ لَا نَفْعٍ وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ الْعَابِدِینَ وَ لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا مَالِکَ الرَّاحِمِینَ مَوْلَایَ وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَیْهِ الْقَضَاءُ وَ أَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ وَ الْکُفَّارُ وَ الْأَعْدَاءُ وَ أَخَذَتْهُ الرِّمَاحُ وَ السُّیُوفُ وَ السِّهَامُ وَ جُدِّلَ صَرِیعاً وَ قَدْ شَرِبَتِ الْأَرْضُ مِنْ دَمِهِ وَ أَکَلَتِ السِّبَاعُ وَ الطُّیُورُ مِنْ لَحْمِهِ وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ لَا بِاسْتِحْقَاقٍ مِنِّی یَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا مَالِکَ الرَّاحِمِینَ وَ عِزَّتِکَ یَا کَرِیمُ لَأَطْلُبَنَّ مِمَّا لَدَیْکَ وَ لَأُلِحَّنَّ عَلَیْکَ وَ لَأُلْجِئَنَّ إِلَیْکَ وَ لَأَمُدَّنَّ یَدِی نَحْوَکَ مَعَ جُرْمِهَا إِلَیْکَ فَبِمَنْ أَعُوذُ یَا رَبِّ وَ بِمَنْ أَلُوذُ لَا أَحَدَ لِی إِلَّا أَنْتَ أَ فَتَرُدُّنِی وَ أَنْتَ مُعَوَّلِی وَ عَلَیْکَ مُعْتَمَدِی [مُتَّکَلِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی وَضَعْتَهُ عَلَی السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَ عَلَی الْجِبَالِ فَرَسَتْ وَ عَلَی الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَ عَلَی اللَّیْلِ فَأَظْلَمَ وَ عَلَی النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِیَ لِی جَمِیعَ حَوَائِجِی وَ تَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی کُلَّهَا صَغِیرَهَا وَ کَبِیرَهَا وَ تُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنَ الرِّزْقِ مَا تُبَلِّغُنِی بِهِ شَرَفَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ مَوْلَایَ بِکَ اسْتَعَنْتُ [اسْتَغَثْتُ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعِنِّی [أَغِثْنِی وَ بِکَ اسْتَجَرْتُ وَ أَغْنِنِی بِطَاعَتِکَ عَنْ طَاعَةِ عِبَادِکَ وَ بِمَسْأَلَتِکَ عَنْ مَسْأَلَةِ خَلْقِکَ وَ انْقُلْنِی مِنْ ذُلِّ الْفَقْرِ إِلَی عِزِّ الْغِنَی وَ مِنْ ذُلِّ الْمَعَاصِی إِلَی عِزِّ الطَّاعَةِ فَقَدْ فَضَّلْتَنِی عَلَی کَثِیرٍ مِنْ خَلْقِکَ جُوداً وَ کَرَماً لَا بِاسْتِحْقَاقٍ مِنِّی إِلَهِی فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی ذَلِکَ کُلِّهِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ (راوی) گوید: آن گاه حضرت امام مُوسَی بن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام به ما رو کرد و فرمود: «از پدرم جَعْفَر بِن مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام شنیدم که به نقل از پدرانش (عَلَیْهِمُ السَّلَام) از امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌فرمود: که آن حضرت این سخن را از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم شنید: به نعمت‌های پروردگار توانای خویش اعتراف کنید و از همه‌ی گناهانتان بدو باز گردید که او بندگان سپاس گزار خود را دوست می‌دارد.» (راوی) گوید: آن گاه به نماز برخاستیم و همه رفتند. گرد آمدن دیگرشان برای خواندن نامه‌ی حاوی مرگ موسای عَبَّاسی و بیعت برای هَارُون بود!

۲ – دعای معروف به «اعتقاد» از آن حضرت

شَیخ عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ یُوسُف حَرَّانی – شَیخ اَبُو عَبْدِاللَّه مُحَمَّد ابْن عَبْدِاللَّه بِنِ إِبْرَاهِیم بِنِ جَعْفَر نُعْمانی کاتب رَضِیَ اللَّهُ عَنْه – اَبُو عَلی (مُحَمَّد) بِنِ همام – إِبْرَاهِیم بِنِ اِسْحاق نهاوندی – اَبُو عَبْدِاللَّه حُسَیْن ابْن عَلی اهوازی – پدرش، عَلی بِنِ مهزیار اهوازی: شنیدم مولا-یم امـام هفتم عَلَیْهِ السَّلَام این دعا را – که دعای اعتقاد است – می‌خوانـد: إِلَهِی إِنَّ ذُنُوبِی وَ کَثْرَتَهَا قَدْ غَبَّرَتْ وَجْهِی عِنْدَکَ وَ حَجَبَتْنِی عَنِ اسْتِیهَالِ رَحْمَتِکَ وَ بَاعَدَتْنِی عَنِ اسْتِنْجَازِ مَغْفِرَتِکَ وَ لَوْ لَا تَعَلُّقِی بِآلَائِکَ وَ تَمَسُّکِی بِالرَّجَاءِ لَمَا وَعَدْتَ أَمْثَالِی مِنَ الْمُسْرِفِینَ وَ أَشْبَاهِی مِنَ الْخَاطِئِینَ بِقَوْلِکَ یا عِبادِیَ الَّذِینَ أَسْرَفُوا عَلی أَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِیعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ وَ حَذَّرْتَ الْقَانِطِینَ مِنْ رَحْمَتِکَ فَقُلْتَ وَ مَنْ یَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ثُمَّ نَدَبْتَنَا بِرَحْمَتِکَ إِلَی دُعَائِکَ فَقُلْتَ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ إِنَّ الَّذِینَ یَسْتَکْبِرُونَ عَنْ عِبادَتِی سَیَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ داخِرِینَ إِلَهِی لَقَدْ کَانَ ذُلُّ الْإِیَاسِ عَلَیَّ مُشْتَمِلًا وَ الْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِکَ بِی مُلْتَحِفاً إِلَهِی قَدْ وَعَدْتَ الْمُحْسِنَ ظَنَّهُ بِکَ ثَوَاباً وَ أَوْعَدْتَ الْمُسِیءَ ظَنَّهُ بِکَ عِقَاباً اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَسْبَلَ دَمْعِی حُسْنُ ظَنِّی بِکَ فِی عِتْقِ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَ تَغَمُّدِ زَلَلِی وَ إِقَالَةِ عَثْرَتِی وَ قُلْتَ وَ قَوْلُکَ الْحَقُّ لَا خُلْفَ لَهُ وَ لَا تَبْدِیلَ – یَوْمَ نَدْعُوا کُلَّ أُناسٍ بِإِمامِهِمْ ذَلِکَ یَوْمُ النُّشُورِ فَإِذا نُفِخَ فِی الصُّورِ وَ بُعْثِرَ ما فِی الْقُبُورِ اللَّهُمَّ إِنِّی أُقِرُّ وَ أُشْهِدُ وَ أَعْتَرِفُ وَ لَا أَجْحَدُ وَ أُسِرُّ وَ أُظْهِرُ وَ أُعْلِنُ وَ أُبْطِنُ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ وَ أَنَّ عَلِیّاً أَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ وَ سَیِّدُ الْوَصِیِّینَ وَ وَارِثُ عِلْمِ النَّبِیِّینَ وَ قَاتِلُ الْمُشْرِکِینَ وَ إِمَامُ الْمُتَّقِینَ وَ مُبِیرُ الْمُنَافِقِینَ وَ مُجَاهِدُ النَّاکِثِینَ وَ الْقَاسِطِینَ وَ الْمَارِقِینَ إِمَامِی وَ مَحَجَّتِی وَ مَنْ لَا أَثِقُ بِالْأَعْمَالِ وَ إِنْ زَکَتْ وَ لَا أَرَاهَا مُنْجِیَةً لِی وَ إِنْ صَلَحَتْ إِلَّا بِوَلَایَتِهِ وَ الِایتِمَامِ بِهِ وَ الْإِقْرَارِ بِفَضَائِلِهِ وَ الْقَبُولِ مِنْ حَمَلَتِهَا وَ التَّسْلِیمِ لِرُوَاتِهَا اللَّهُمَّ وَ أُقِرُّ بِأَوْصِیَائِهِ مِنْ أَبْنَائِهِ أَئِمَّةً وَ حُجَجاً وَ أَدِلَّةً وَ سُرُجاً وَ أَعْلَاماً وَ مَنَاراً وَ سَادَةً وَ أَبْرَاراً وَ أَدِینُ بِسِرِّهِمْ وَ جَهْرِهِمْ وَ بَاطِنِهِمْ وَ ظَاهِرِهِمْ وَ حَیِّهِمْ وَ مَیِّتِهِمْ وَ شَاهِدِهِمْ وَ غَائِبِهِمْ لَا شَکَّ فِی ذَلِکَ وَ لَا ارْتِیَابَ وَ لَا تَحَوُّلَ عَنْهُ وَ لَا انْقِلَابَ اللَّهُمَّ فَادْعُنِی یَوْمَ حَشْرِی وَ حِینَ نَشْرِی بِإِمَامَتِهِمْ وَ احْشُرْنِی فِی زُمْرَتِهِمْ وَ اکْتُبْنِی فِی أَصْحَابِهِمْ وَ اجْعَلْنِی مِنْ إِخْوَانِهِمْ وَ أَنْقِذْنِی بِهِمْ یَا مَوْلَایَ مِنْ حَرِّ النِّیرَانِ فَإِنَّکَ إِنْ أَعْفَیْتَنِی مِنْهَا کُنْتُ مِنَ الْفَائِزِینَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَصْبَحْتُ فِی یَوْمِی هَذَا لَا ثِقَةَ لِی وَ لَا مَلْجَأَ وَ لَا مُلْتَجَأَ غَیْرَ مَنْ تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَیْکَ مِنْ آلِ رَسُولِکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ عَلَی أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ عَلَی سَیِّدَتِی فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ وَ الْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِمْ وَ الْحُجَّةِ الْمَسْتُورَةِ مِنْ ذُرِّیَّتِهِمُ الْمَرْجُوِّ لِلْأُمَّةِ مِنْ بَعْدِهِمْ وَ خِیَرَتِکَ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُمْ حِصْنِی مِنَ الْمَکَارِهِ وَ مَعْقِلِی مِنَ الْمَخَاوِفِ وَ نَجِّنِی بِهِمْ مِنْ کُلِّ عَدُوٍّ طَاغٍ وَ فَاسِقٍ بَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْرِفُ وَ مَا أُنْکِرُ وَ مَا اسْتَتَرَ عَلَیَّ وَ مَا أُبْصِرُ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ رَبِّی آخِذٌ بِناصِیَتِها إِنَّ رَبِّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ اللَّهُمَّ بِوَسِیلَتِی إِلَیْکَ بِهِمْ وَ تَقَرُّبِی بِمَحَبَّتِهِمْ افْتَحْ عَلَیَّ أَبْوَابَ رَحْمَتِکَ وَ مَغْفِرَتِکَ وَ حَبِّبْنِی إِلَی خَلْقِکَ وَ جَنِّبْنِی عَدَاوَتَهُمْ وَ بُغْضَهُمْ – إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ وَ لِکُلِّ مُتَوَسِّلٍ ثَوَابٌ وَ لِکُلِّ ذِی شَفَاعَةٍ حَقٌّ فَأَسْأَلُکَ بِمَنْ جَعَلْتَهُ إِلَیْکَ سَبَبِی وَ قَدَّمْتَهُ أَمَامَ طَلِبَتِی أَنْ تُعَرِّفَنِی بَرَکَةَ یَوْمِی هَذَا وَ عَامِی هَذَا وَ شَهْرِی هَذَا اللَّهُمَّ فَهُمْ مُعَوَّلِی فِی شِدَّتِی وَ رَخَائِی وَ عَافِیَتِی وَ بَلَائِی وَ نَوْمِی وَ یَقَظَتِی وَ ظَعْنِی وَ إِقَامَتِی وَ عُسْرِی وَ یُسْرِی وَ صَبَاحِی وَ مَسَائِی وَ مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ اللَّهُمَّ فَلَا تُخْلِنِی بِهِمْ مِنْ نِعْمَتِکَ وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِی مِنْ رَحْمَتِکَ وَ لَا تَفْتِنِّی بِإِغْلَاقِ أَبْوَابِ الْأَرْزَاقِ وَ انْسِدَادِ مَسَالِکِهَا وَ افْتَحْ لِی مِنْ لَدُنْکَ فَتْحاً یَسِیراً وَ اجْعَلْ لِی مِنْ کُلِّ ضَنْکٍ مَخْرَجاً وَ إِلَی کُلِّ سَعَةٍ مَنْهَجاً بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اللَّهُمَّ وَ اجْعَلِ اللَّیْلَ وَ النَّهَارَ مُخْتَلِفَیْنِ عَلَیَّ بِرَحْمَتِکَ وَ مُعَافَاتِکَ وَ مَنِّکَ وَ فَضْلِکَ وَ لَا تُفْقِرْنِی إِلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ – إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ بِکُلِّ شَیْءٍ مُحِیطٌ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ

۳ – دعایی مستجاب از آن حضرت

روایت است که این دعـا از حضـرت اَبُو إِبْرَاهِیم مُوسَی بِنِ جَعْفَر صادِق صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیه است. هر غم زده‌ای آن را بخوانـد، غمش زدوده می‌گردد و هر انـدوهگینی بخوانـد، خداونـد انـدوهش را می‌برد و عذاب قبر را از او باز می‌دارد و روزی‌اش افزون می‌شود و در رسـتاخیز با راسـتان و شـهیدان و نیکان برانگیخته می‌گردد و پاداش او نزد خدای بزرگ به شـمار همه‌ی خوانندگان حق است و

چیزی نمی‌خواهد مگر آن که خداوند بدو می‌دهد و همه‌ی گناهانش را می‌آمرزد؛ هر چند به اندازه‌ی ریگستان بیابان عالج باشد.

آغاز دعا: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ أُثْنِي عَلَيْكَ وَ مَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ مِنْ ثَنَائِي عَلَيْكَ وَ مَجْدِكَ مَعَ قِلَّةِ عَمَلِي وَ قَصْرِ ثَنَائِي وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْمَرْبُوبُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ إِلَيْكَ وَ أَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ لَا يَزُولُ مُلْكُكَ وَ لَا يَبِيدُ عِزُّكَ وَ لَا تَمُوتُ وَ أَنَا خَلْقٌ أَمُوتُ وَ أَزُولُ وَ أَفْنَى وَ أَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا تَطْعَمُ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ بِغَيْرِ شَبِيهٍ وَ الْقَائِمُ بِلَا مُدَّةٍ وَ الْبَاقِي إِلَى غَيْرِ غَايَةٍ وَ الْمُتَوَحِّدُ بِالْقُدْرَةِ وَ الْغَالِبُ عَلَى الْأُمُورِ بِلَا زَوَالٍ وَ لَا فَنَاءٍ تُعْطِي مَنْ تَشَاءُ كَمَا تَشَاءُ الْمَعْبُودُ بِالْعُبُودِيَّةِ الْمَحْمُودُ بِالنِّعَمِ الْمَرْهُوبُ بِالنِّقَمِ حَيٌّ لَا يَمُوتُ صَمَدٌ لَا يُطْعَمُ قَيُّومٌ لَا يَنَامُ وَ جَبَّارٌ لَا يَظْلِمُ وَ مُحْتَجِبٌ لَا يُرَى سَمِيعٌ لَا يَشُكُّ بَصِيرٌ لَا يَرْتَابُ غَنِيٌّ لَا يَحْتَاجُ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ خَبِيرٌ لَا يَذْهَلُ ابْتَدَأْتَ الْمَجْدَ بِالْعِزِّ وَ تَعَطَّفْتَ الْفَخْرَ بِالْكِبْرِيَاءِ وَ تَجَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ وَ الْجَمَالَ بِالنُّورِ وَ اسْتَشْعَرْتَ الْعَظَمَةَ بِالسُّلْطَانِ الشَّامِخِ وَ الْعِزِّ الْبَاذِخِ وَ الْمُلْكِ الظَّاهِرِ وَ الشَّرَفِ الْقَاهِرِ وَ الْكَرَمِ الْفَاخِرِ وَ النُّورِ السَّاطِعِ وَ الْآلَاءِ الْمُتَظَاهِرَةِ وَ الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَ النِّعَمِ السَّابِقَةِ وَ الْمِنَنِ الْمُتَقَدِّمَةِ وَ الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ كُنْتَ إِذْ لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ وَ كَانَ عَرْشُكَ عَلَى الْمَاءِ إِذْ لَا أَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَ لَا سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَ لَا شَمْسٌ تُضِيءُ وَ لَا قَمَرٌ يَجْرِي وَ لَا نَجْمٌ يَسْرِي وَ لَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ وَ لَا سَحَابَةٌ مُنْشَأَةٌ وَ لَا دُنْيَا مَعْلُومَةٌ وَ لَا آخِرَةٌ مَفْهُومَةٌ وَ تَبْقَى وَحْدَكَ وَحْدَكَ كَمَا كُنْتَ وَحْدَكَ عَلِمْتَ مَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ وَ حَفِظْتَ مَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ لَا مُنْتَهَى لِنِعْمَتِكَ نَفَذَ عِلْمُكَ فِي مَا تُرِيدُ وَ مَا تَشَاءُ وَ سُلْطَانُكَ فِيمَا تُرِيدُ وَ فِيمَا تَشَاءُ مِنْ تَبْدِيلِ الْأَرْضِ بَعْدَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ وَ مَا ذَرَأْتَ فِيهِنَّ وَ خَلَقْتَ وَ بَرَأْتَ مِنْ شَيْءٍ وَ أَنْتَ تَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْتَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ اللَّهُ اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ اللَّهُ اللَّهُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ اللَّهُ اللَّهُ بَدِيعُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ عِزُّكَ عَزِيزٌ وَ جَارُكَ مَنِيعٌ وَ أَمْرُكَ غَالِبٌ وَ أَنْتَ مَالِكٌ قَاهِرٌ عَزِيزٌ فَاخِرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَوْتَ فِي الْمَلَكُوتِ وَ اسْتَتَرْتَ بِالْجَبَرُوتِ وَ حَارَتْ أَبْصَارُ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ ذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ فِي فِكْرِ عَظَمَتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَرَى مِنْ بُعْدِ ارْتِفَاعِكَ وَ عُلُوِّ مَكَانِكَ مَا تَحْتَ الثَّرَى وَ مُنْتَهَى الْأَرَضِينَ السُّفْلَى مِنْ عِلْمِ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى وَ الظُّلُمَاتِ وَ الْهَوَى وَ تَرَى بَثَّ الذَّرِّ فِي الثَّرَى وَ تَرَى قُوَّامَ النَّمْلِ عَلَى الصَّفَا وَ تَسْمَعُ خَفَقَانَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ وَ تَعْلَمُ تَقَلُّبَ السَّارِي فِي الْمَاءِ - تُعْطِي السَّائِلَ وَ تَنْصُرُ الْمَظْلُومَ وَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَتُؤْمِنُ الْخَائِفَ وَ تَهْدِي السَّبِيلَ وَ تَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَ تُغْنِي الْفَقِيرَ قَضَاؤُكَ فَصْلٌ وَ حُكْمُكَ عَدْلٌ وَ أَمْرُكَ جَزْمٌ وَ وَعْدُكَ صِدْقٌ وَ مَشِيَّتُكَ عَزِيزٌ وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ كَلَامُكَ نُورٌ وَ طَاعَتُكَ نَجَاةٌ لَيسَ لَكَ فِي الْخَلْقِ شَرِيكٌ وَ لَوْ كَانَ لَكَ شَرِيكٌ لَتَشَابَهَ عَلَيْنَا وَ لَذَهَبَ كُلُّ إِلهٍ بِما خَلَقَ وَ لَعَلَا عُلُوّاً كَبِيراً جَلَّ قَدْرُكَ عَنْ مُجَاوَرَةِ الشُّرَكَاءِ وَ تَعَالَيْتَ عَنْ مُخَالَطَةِ الْخُلَطَاءِ وَ تَقَدَّسْتَ عَنْ مُلَامَسَةِ النِّسَاءَ فَلَا وَلَدَ لَكَ وَ لَا وَالِدَ كَذَلِكَ وَصَفْتَ نَفْسَكَ فِي كِتَابِكَ الْمَكْنُونِ الْمُطَهَّرِ الْمُنَزَّلِ الْبُرْهَانِ الْمُضِيءِ الَّذِي أَنْزَلْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ الْقُرَشِيِّ الزَّكِيِّ التَّقِيِّ النَّقِيِّ الْأَبْطَحِيِّ الْمُضَرِيِّ الْهَاشِمِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ رَحِمَ وَ كَرَّمَ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذَلَّ كُلُّ عَزِيزٍ لِعِزَّتِكَ وَ صَغُرَتْ كُلُّ عَظَمَةٍ لِعَظَمَتِكَ وَ لَا يُفْزِعُكَ لَيْلٌ دَامِسٌ وَ لَا قَلْبٌ هَاجِسٌ وَ لَا جَبَلٌ بَاذِخٌ وَ لَا عُلُوٌّ شَامِخٌ وَ لَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَ لَا بِحَارٌ ذَاتُ أَمْوَاجٍ وَ لَا حُجُبٌ ذَاتُ أَرْتَاجٍ وَ لَا أَرْضٌ ذَاتُ فِجَاجٍ وَ لَا لَيْلٌ دَاجٍ وَ لَا ظُلَمٌ ذَاتُ أَدْعَاجٍ وَ لَا سَهْلٌ وَ لَا جَبَلٌ وَ لَا بَرٌّ وَ لَا بَحْرٌ وَ لَا شَجَرٌ وَ لَا مَدَرٌ وَ لَا يُسْتَتَرُ مِنْكَ شَيْءٌ وَ لَا يَحُولُ دُونَكَ سِتْرٌ وَ لَا يَفُوتُكَ شَيْءٌ السِّرُّ عِنْدَكَ عَلَانِيَةٌ وَ الْغَيْبُ عِنْدَكَ شَهَادَةٌ تَعْلَمُ وَهْمَ الْقُلُوبِ وَ رَجْمَ الْغُيُوبِ وَ رَجْعَ الْأَلْسُنِ وَ خائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ ما تُخْفِي الصُّدُورُ وَ أَنْتَ رَجَاؤُنَا عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ وَ غِيَاثُنَا عِنْدَ كُلِّ مَحَلٍّ وَ سَنَدُنَا فِي كُلِّ كَرِيهَةٍ وَ نَاصِرُنَا عِنْدَ كُلِّ ظَالِمٍ وَ قُوَّتُنَا فِي كُلِّ ضَعْفٍ وَ بَلَاغُنَا فِي كُلِّ عَجْزٍ مِنْ كَرِيهَةٍ وَ شِدَّةٍ ضَعُفَتْ فِيهَا الْقُوَّةُ وَ قَلَّتْ فِيهَا الْحِيلَةُ أَسْلَمَنَا فِيهَا الرَّفِيقُ وَ خَذَلَنَا فِيهَا الشَّفِيقُ أَنْزَلْتُهَا بِكَ يَا رَبِّ وَ لَمْ نَرْجُ غَيْرَكَ فَفَرَّجْتَهَا وَ خَفَّفْتَ ثِقَلَهَا وَ كَشَفْتَ غَمْرَتَهَا وَ كَفَيْتَنَا إِيَّاهَا عَمَّنْ سِوَاكَ فَلَكَ الْحَمْدُ أَفْلَحَ سَائِلُكَ وَ أَنْجَحَ طَالِبُكَ وَ عَزَّ جَارُكَ وَ رَبِحَ مَتَاجِرُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَ عَلَا مُلْكُكَ وَ غَلَبَ أَمْرُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِأَسْمَائِكَ الْمُتَعَالِيَاتِ الْمُكَرَّمَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْمُقَدَّسَةِ الْعَزِيزَةِ وَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي بَعَثْتَ بِهِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ قُلْتَ إِنِّي أَنَا اللَّهُ فِي الدَّهْرِ الْبَاقِي وَ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ وَ قُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ حَوْلَ كُرْسِيِّكَ وَ بِكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ وَ أَقْدَمَهُ فِي الْعِزِّ وَ أَدْوَمَهُ فِي

الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوتِ يَا رَحِيماً بِكُلِّ مُسْتَرْحِمٍ وَ يَا رَءُوفاً بِكُلِّ مِسْكِينٍ وَ يَا أَقْرَبَ مَنْ دُعِيَ وَ أَسْرَعَهُ إِجَابَةً وَ يَا مُفَرِّجاً عَنْ كُلِّ مَلْهُوفٍ وَ يَا خَيْرَ مَنْ طُلِبَ إِلَيْهِ الْخَيْرُ وَ أَسْرَعَهُ إِعْطَاءً وَ نَجَاحاً وَ أَحْسَنَهُ عَطْفاً وَ تَفَضُّلًا يَا مَنْ خَافَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورِهِ الْمُتَوَقِّدِ حَوْلَ كُرْسِيِّهِ وَ عَرْشِهِ صَافُّونَ مُسَبِّحُونَ طَائِفُونَ خَاضِعُونَ مُذْعِنُونَ - يَا مَنْ يُشْتَكَى إِلَيْهِ مِنْهُ وَ يُرْغَبُ مِنْهُ إِلَيْهِ مَخَافَةَ عَذَابِهِ فِي سَهَرِ اللَّيَالِي يَا فَعَّالَ الْخَيْرِ وَ لَا يَزَالُ الْخَيْرُ فَعَالَهُ يَا صَالِحَ خَلْقِهِ يَوْمَ يَبْعَثُ خَلْقَهُ وَ عِبَادَهُ بِالسَّاهِرَةِ فَإِذا هُمْ قِيامٌ يَنْظُرُونَ يَا مَنْ إِذَا هَمَّ بِشَيْ‏ءٍ أَمْضَاهُ يَا مَنْ قَوْلُهُ فَعَالُهُ يَا مَنْ يَفْعَلُ ما يَشاءُ كَيْفَ يَشَاءُ وَ لَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْخُلْدِ وَ الْبَقَاءِ وَ كَتَبَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ الْمَوْتَ وَ الْفَنَاءَ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ أَحاطَ بِكُلِّ شَيْ‏ءٍ عِلْماً وَ أَحْصى كُلَّ شَيْ‏ءٍ عَدَداً لَا شَرِيكَ لَكَ فِي الْمُلْكِ وَ لَا وَلِيَّ لَكَ مِنَ الذُّلِّ تَعَزَّزْتَ بِالْجَبَرُوتِ وَ تَقَدَّسْتَ بِالْمَلَكُوتِ وَ أَنْتَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ وَ أَنْتَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ قَيُّومٌ لَا تَنَامُ قَاهِرٌ لَا تُغْلَبُ وَ لَا تُرَامُ ذُو الْبَأْسِ الَّذِي لَا يُسْتَضَامُ أَنْتَ مَالِكُ الْمُلْكِ وَ مُجْرِي الْفُلْكِ تُعْطِي مِنْ سَعَةٍ وَ تَمْنَعُ مِنْ قُدْرَةٍ - تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْ‏ءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مَوْلَانَا وَ سَيِّدِنَا وَ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ الْخَالِصِ وَ صَفِيِّكَ الْمُسْتَخَصِّ الَّذِي اسْتَخْصَصْتَهُ بِالْحَيَاةِ وَ التَّفْوِيضِ وَ ائْتَمَنْتَهُ عَلَى وَحْيِكَ وَ مَكْنُونِ سِرِّكَ وَ خَفِيِّ عِلْمِكَ وَ فَضَّلْتَهُ عَلَى مَنْ خَلَقْتَ وَ قَرَّبْتَهُ إِلَيْكَ وَ اخْتَرْتَهُ مِنْ بَرِيَّتِكَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ الَّذِي أَيَّدْتَهُ بِسُلْطَانِكَ وَ اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَ عَلَى أَخِيهِ وَ وَصِيِّهِ وَ صِهْرِهِ وَ وَارِثِهِ وَ الْخَلِيفَةِ لَكَ مِنْ بَعْدِهِ فِي خَلْقِكَ وَ أَرْضِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ عَلَى ابْنَتِهِ الْكَرِيمَةِ الْفَاضِلَةِ الطَّاهِرَةِ الزَّاهِرَةِ [الزَّهْرَاءِ] الْغَرَّاءِ فَاطِمَةَ وَ عَلَى وَلَدَيْهَا الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْفَاضِلَيْنِ الرَّاجِحَيْنِ الزَّكِيَّيْنِ التَّقِيَّيْنِ الشَّهِيدَيْنِ الْخَيِّرَيْنِ الْفَاضِلَيْنِ وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَ سَيِّدِهِمْ ذِي الثَّفِنَاتِ وَ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْهَادِي وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيَّيْنِ وَ الْمُنْتَظِرِ لِأَمْرِكَ وَ الْقَائِمِ فِي أَمْرِكَ بِمَا يُرْضِيكَ وَ الْحُجَّةِ عَلَى خَلْقِكَ وَ الْخَلِيفَةِ لَكَ عَلَى عِبَادِكَ الْمَهْدِيِّ بْنِ الْمَهْدِيِّينَ الرَّشِيدِ الْمُرْشِدِ ابْنِ الْمُرْشِدِينَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ صَلَاةً تَامَّةً عَامَّةً دَائِمَةً نَامِيَةً بَاقِيَةً شَامِلَةً مُتَوَاصِلَةً وَ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَ تَرْحَمَنَا وَ تُفَرِّجَ عَنَّا كَرْبَنَا وَ هَمَّنَا وَ غَمَّنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَ لَا أَسْأَلُ غَيْرَكَ وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ وَ لَا أَرْغَبُ إِلَى سِوَاكَ وَ أَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَسَائِلِكَ وَ أَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَ أَدْعُوكَ وَ أَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِأَحَبِّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ وَ أَحْظَاهَا عِنْدَكَ وَ كُلُّهَا حَظِيٌّ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَرْزُقَنِي الشُّكْرَ عِنْدَ النَّعْمَاءِ وَ الصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلَاءِ وَ النَّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَ أَنْ تُعْطِيَنِي خَيْرَ السَّفَرِ وَ الْحَضَرِ وَ الْقَضَاءِ وَ الْقَدَرِ وَ خَيْرَ مَا سَبَقَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ وَ خَيْرَ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُسْنَ ذِكْرِ الذَّاكِرِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ ارْزُقْنِي خُشُوعَ الْخَاشِعِينَ وَ عَمَلَ الصَّالِحِينَ وَ صَبْرَ الصَّابِرِينَ وَ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ وَ سَعَادَةَ الْمُتَّقِينَ وَ قَبُولَ الْفَائِزِينَ وَ حُسْنَ عِبَادَةِ الْعَابِدِينَ وَ تَوْبَةَ التَّائِبِينَ وَ إِجَابَةَ الْمُخْلِصِينَ وَ يَقِينَ الصِّدِّيقِينَ وَ أَلْبِسْنِي مَحَبَّتَكَ وَ أَلْهِمْنِي الْخَشْيَةَ لَكَ وَ اتِّبَاعَ أَمْرِكَ وَ طَاعَتِكَ - وَ نَجِّنِي مِنْ سَخَطِكَ وَ اجْعَلْ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَ لَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَ لَا لِلسُّلْطَانِ وَ اكْفِنِي شَرَّهُمَا وَ شَرَّ ذَلِكَ كُلِّهِ وَ عَلَانِيَتَهُ وَ سِرَّهُ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الِاسْتِعْدَادَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ اكْتِسَابَ الْخَيْرِ قَبْلَ الْفَوْتِ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ عُدَّةً فِي آخِرَتِي وَ أُنْساً لِي فِي وَحْشَتِي يَا وَلِيَّ نِعْمَتِي اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَ تَجَاوَزْ عَنْ زَلَّتِي وَ أَقِلْنِي عَثْرَتِي وَ فَرِّجْ عَنْ [عَنِّي كُرْبَتِي وَ أَبْرِدْ بِإِجَابَتِكَ حَرَّ غُلَّتِي وَ اقْضِ لِي حَاجَتِي وَ سُدَّ بِغِنَاكَ فَاقَتِي وَ أَعِنِّي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَحْسِنْ مَعُونَتِي وَ ارْحَمْ فِي الدُّنْيَا غُرْبَتِي وَ عِنْدَ الْمَوْتِ صَرْعَتِي وَ فِي الْقَبْرِ وَحْشَتِي وَ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَحْدَتِي وَ لَقِّنِّي عِنْدَ الْمُسَاءَلَةِ حُجَّتِي وَ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَ لَا تُؤَاخِذْنِي عَلَى زَلَّتِي وَ طَيِّبْ لِي مَضْجَعِي وَ هَنِّئْنِي مَعِيشَتِي يَا صَاحِبِيَ الشَّفِيقَ وَ يَا سَيِّدِيَ الرَّفِيقَ وَ يَا مُونِسِي فِي كُلِّ طَرِيقٍ وَ يَا مَخْرَجِي مِنْ حَلَقِ الْمَضِيقِ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ يَا مُفَرِّجَ كُرَبِ الْمَكْرُوبِينَ وَ يَا حَبِيبَ التَّائِبِينَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا نَاصِرَ أَوْلِيَائِهِ الْمُتَّقِينَ يَا مُونِسَ أَحِبَّائِهِ الْمُسْتَوْحِشِينَ وَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ بِكَ اعْتَصَمْتُ وَ بِكَ وَثِقْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْكَ أَنَبْتُ وَ بِكَ انْتَصَرْتُ وَ بِكَ احْتَجَزْتُ وَ إِلَيْكَ هَرَبْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِي الْخَيْرَ فِيمَنْ أَعْطَيْتَ وَ اهْدِنِي فِي مَنْ هَدَيْتَ وَ عَافِنِي فِي مَنْ عَافَيْتَ وَ اكْفِنِي فِي مَنْ كَفَيْتَ وَ قِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَ لَا يُقْضَى

عَلَيْكَ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ وَ لَا مُذِلَّ لِمَنْ وَالَيْتَ وَ لَا نَاصِرَ لِمَنْ عَادَيْتَ وَ لَا مَلْجَأَ وَ لَا مُلْتَجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ فَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ ارْزُقْنِي الْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ وِزْرٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ لَا يَخَافُ الْفَوْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْلِبْ لِيَ الرِّزْقَ جَلْباً فَإِنِّي لَا أَسْتَطِيعُ لَهُ طَلَباً وَ لَا تَضْرِبْ بِالطَّلَبِ وَجْهِي وَ لَا تَحْرِمْنِي رِزْقِي وَ لَا تَحْبِسْ عَنِّي إِجَابَتِي وَ لَا تُوقِفْ مَسْأَلَتِي وَ لَا تُطِلْ حَيْرَتِي وَ شَفِّعْ وَلَايَتِي وَ وَسِيلَتِي بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ صَفِيِّكَ وَ خَاصَّتِكَ وَ خَالِصَتِكَ وَ رَسُولِكَ النَّذِيرِ الْمُنْذِرِ الطَّيِّبِ الطَّاهِرِ وَ أَخِيهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَائِدِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ وَ بِفَاطِمَةَ الْكَرِيمَةِ الزَّاهِرَةِ الطَّاهِرَةِ وَ الْأَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلِّ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ ارْزُقْنِي رِزْقاً وَاسِعاً وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ فَقَدْ تَقَدَّمْتُ وَسِيلَتِي بِهِمْ إِلَيْكَ وَ تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَيْكَ يَا بَرُّ يَا رَءُوفُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْمَعَارِجِ فَإِنَّكَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ - اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْنَا وَ أَعْتِقْنَا مِنَ النَّارِ وَ اخْتِمْ لَنَا بِخَيْرٍ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

۴ – تَعْوِيذ امام هفتم عَلَيْهِ السَّلَام؛ آن گاه که در بِرْكَةُ السِّبَاع (گودال درندگان) افکنده شدند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ فِي حِمَى اللَّهِ الَّذِي لَا يُسْتَبَاحُ وَ سِتْرِهِ الَّذِي لَا تَهْتِكُهُ الرِّيَاحُ وَ لَا تُحْرِقُهُ الرِّمَاحُ وَ ذِمَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُخْفَرُ وَ فِي عِزَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُسْتَذَلُّ وَ لَا تُقْهَرُ وَ فِي حِزْبِهِ الَّذِي لَا يُغْلَبُ وَ فِي جُنْدِهِ الَّذِي لَا يُهْزَمُ بِاللَّهِ اسْتَفْتَحْتُ وَ اسْتَنْجَحْتُ وَ تَعَزَّزْتُ وَ اسْتَنْصَرْتُ وَ تَقَوَّيْتُ وَ احْتَرَزْتُ وَ اسْتَعَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِقُوَّةِ اللَّهِ ضَرَبْتُ عَلَى أَعْدَائِي وَ قَهَرْتُهُمْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ اسْتَعَنْتُ عَلَيْهِمْ بِاللَّهِ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ - وَ تَراهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَ هُمْ لا يُبْصِرُونَ شَاهَتْ وُجُوهُ أَعْدَائِي فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ - صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لا يَرْجِعُونَ غَلَبْتُ أَعْدَاءَ اللَّهِ بِكَلِمَةِ اللَّهِ أَيْنَ مَنْ يَغْلِبُ كَلِمَةَ اللَّهِ فَلَجَتْ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَاءِ اللَّهِ الْفَاسِقِينَ وَ جُنُودِ إِبْلِيسَ أَجْمَعِينَ لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذىً وَ إِنْ يُقاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبارَ ثُمَّ لا يُنْصَرُونَ. ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ ما ثُقِفُوا - أُخِذُوا وَ قُتِّلُوا تَقْتِيلًا لا يُقاتِلُونَكُمْ جَمِيعاً إِلَّا فِي قُرىً مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَراءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعاً وَ قُلُوبُهُمْ شَتَّى ذلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لا يَعْقِلُونَ تَحَصَّنْتُ مِنْهُمْ بِالْحِصْنِ الْحَصِينِ - فَمَا اسْطاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَ مَا اسْتَطاعُوا لَهُ نَقْباً فَأَوَيْتُ إِلى رُكْنٍ شَدِيدٍ وَ الْتَجَأْتُ إِلَى الْكَهْفِ الْمَنِيعِ وَ تَمَسَّكْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ وَ تَدَرَّعْتُ بِهَيْبَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ - وَ تَعَوَّذْتُ بِعُوذَةِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ احْتَرَزْتُ بِخَاتَمِهِ فَأَنَا أَيْنَ كُنْتُ كُنْتُ آمِناً مُطْمَئِنّاً وَ عَدُوِّي فِي الْأَهْوَالِ حَيْرَانُ قَدْ حُفَّ بِالْمَهَابَةِ وَ أُلْبِسَ الذُّلَّ وَ قُمِّعَ بِالصَّغَارِ وَ ضَرَبْتُ عَلَى نَفْسِي سُرَادِقَ الْحِيَاطَةِ وَ دَخَلْتُ فِي هَيْكَلِ الْهَيْبَةِ وَ تَتَوَّجْتُ بِتَاجِ الْكَرَامَةِ وَ تَقَلَّدْتُ بِسَيْفِ الْعِزِّ الَّذِي لَا يُفَلُّ وَ خَفِيتُ عَنِ الظُّنُونِ وَ تَوَارَيْتُ عَنِ الْعُيُونِ وَ أَمِنْتُ عَلَى رُوحِي وَ سَلِمْتُ مِنْ أَعْدَائِي وَ هُمْ لِي خَاضِعُونَ وَ مِنِّي خَائِفُونَ وَ عَنِّي نَافِرُونَ - كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ - قَصُرَتْ أَيْدِيهِمْ عَنْ بُلُوغِي وَ صَمَّتْ آذَانُهُمْ عَنِ اسْتِمَاعِ كَلَامِي وَ عَمِيَتْ أَبْصَارُهُمْ عَنْ رُؤْيَتِي وَ خَرِسَتْ أَلْسِنَتُهُمْ عَنْ ذِكْرِي وَ ذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ عَنْ مَعْرِفَتِي وَ تَخَوَّفَتْ قُلُوبُهُمْ وَ ارْتَعَدَتْ فَرَائِصُهُمْ مِنْ مَخَافَتِي وَ انْفَلَّ حَدُّهُمْ وَ انْكَسَرَتْ شَوْكَتُهُمْ وَ نُكِسَتْ رُءُوسُهُمْ وَ انْحَلَّ عَزْمُهُمْ وَ تَشَتَّتَ جَمْعُهُمْ وَ اخْتَلَفَتْ كَلِمَتُهُمْ - وَ تَفَرَّقَتْ أُمُورُهُمْ وَ ضَعُفَ جُنْدُهُمْ وَ انْهَزَمَ جَيْشُهُمْ وَ وَلَّوْا مُدْبِرِينَ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَ يُوَلُّونَ الدُّبُرَ. بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَ السَّاعَةُ أَدْهى وَ أَمَرُّ عَلَوْتُ عَلَيْهِمْ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ بِعُلُوِّ اللَّهِ الَّذِي كَانَ يَعْلُو بِهِ عَلِيٌّ صَاحِبُ الْحُرُوبِ مُنَكِّسُ الْفُرْسَانِ مُبِيدُ الْأَقْرَانِ وَ تَعَزَّزْتُ مِنْهُمْ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى وَ كَلِمَاتِهِ الْعُلْيَا وَ تَجَهَّزْتُ عَلَى أَعْدَائِي بِبَأْسِ اللَّهِ بَأْسٍ شَدِيدٍ وَ أَمْرٍ عَتِيدٍ - وَ أَذْلَلْتُهُمْ وَ جَمَعْتُ رُءُوسَهُمْ وَ وَطِئْتُ رِقَابَهُمْ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِي خَاضِعِينَ خَابَ مَنْ نَاوَانِي وَ هَلَكَ مَنْ عَادَانِي وَ أَنَا الْمُؤَيَّدُ الْمَحْبُورُ الْمُظَفَّرُ الْمَنْصُورُ قَدْ كَرَّمَتْنِي كَلِمَةُ التَّقْوَى وَ اسْتَمْسَكْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقى وَ اعْتَصَمْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ فَلَنْ يَضُرَّنِي بَغْيُ الْبَاغِينَ وَ لَا كَيْدُ الْكَائِدِينَ وَ لَا حَسَدُ الْحَاسِدِينَ أَبَدَ الْآبِدِينَ فَلَنْ يَصِلَ إِلَى أَحَدٍ وَ لَنْ يَضُرَّنِي أَحَدٌ وَ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيَّ أَحَدٌ بَلْ أَنَا أَدْعُوا رَبِّي وَ لا أُشْرِكُ بِهِ أَحَداً يَا مُتَفَضِّلُ تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ وَ السَّلَامَةِ مِنَ الْأَعْدَاءِ وَ حُلْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ بِالْمَلَائِكَةِ الْغِلَاظِ الشِّدَادِ - وَ مُدَّنِي بِالْجُنْدِ الْكَثِيفِ وَ الْأَرْوَاحِ الْمُطِيعَةِ يَحْصُبُونَهُمْ بِالْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ وَ يَقْذِفُونَهُمْ بِالشِّهَابِ الثَّاقِبِ وَ الْحَرِيقِ الْمُلْهِبِ وَ الشُّوَاظِ الْمُحْرِقِ وَ النُّحَاسِ النَّافِذِ

– وَ يُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جانِبٍ دُحُوراً وَ لَهُمْ عَذابٌ واصِبٌ ذَلَّلْتُهُمْ وَ زَجَرْتُهُمْ وَ عَلَوْتُهُمْ ب بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ب طه وَ يس وَ الذَّارِياتِ وَ الطَّوَاسِينِ وَ تَنْزِيلِ وَ الْحَوَامِيمِ وَ كهيعص وَ حم عسق وَ ق وَ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ وَ تبارَكَ وَ ن وَ الْقَلَمِ وَ ما يَسْطُرُونَ وَ بِمَواقِعِ النُّجُومِ وَ ب الطُّورِ وَ كِتابٍ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ. وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ. إِنَّ عَذابَ رَبِّكَ لَواقِعٌ ما لَهُ مِنْ دافِعٍ فَ وَلَّوْا مُدْبِرِينَ وَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ نَاكِصِينَ وَ فِي دِيارِهِمْ جاثِمِينَ – فَوَقَعَ الْحَقُّ وَ بَطَلَ ما كانُوا يَعْمَلُونَ. فَغُلِبُوا هُنالِكَ وَ انْقَلَبُوا صاغِرِينَ. وَ أُلْقِيَ السَّحَرَةُ ساجِدِينَ – فَوَقاهُ اللَّهُ سَيِّئاتِ ما مَكَرُوا – وَ حاقَ بِهِمْ ما كانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ – وَ حاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذابِ – وَ مَكَرُوا وَ مَكَرَ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْماكِرِينَ – الَّذِينَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِيماناً وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَ اتَّبَعُوا رِضْوانَ اللَّهِ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ وَ أَدْرَأُ بِكَ فِي نُحُورِهِمْ وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ – فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ جَبْرَئِيلُ عَنْ يَمِينِي وَ مِيكَائِيلُ عَنْ يَسَارِي وَ إِسْرَافِيلُ مِنْ وَرَائِي وَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ شَفِيعِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَ اللَّهُ مُطِلٌّ عَلَيَّ يَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حاجِزاً احْجُزْ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَعْدَائِي فَلَنْ يَصِلُوا إِلَيَّ بِسُوءٍ أَبَداً وَ [سَتَرْتُ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ سِتْرَ اللَّهِ الَّذِي سَتَرَ اللَّهُ بِهِ الْأَنْبِيَاءَ عَنِ الْفَرَاعِنَةِ وَ مَنْ كَانَ فِي سِتْرِ اللَّهِ كَانَ مَحْفُوظاً حَسْبِيَ اللَّهُ الَّذِي يَكْفِينِي مَا لَا يَكْفِينِي أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ – وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلى أَدْبارِهِمْ نُفُوراً – إِنَّا جَعَلْنا فِي أَعْناقِهِمْ أَغْلالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ. وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ اللَّهُمَّ اضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَ حِفْظِكَ الَّذِي لَا تَهْتِكُهُ الرِّيَاحُ وَ لَا تُخْرِقُهُ الرِّمَاحُ وَ وَقِّ رُوحِي بِرُوحِ قُدْسِكَ الَّذِي مَنْ أَلْقَيْتَهُ عَلَيْهِ كَانَ مُعَظَماً فِي أَعْيُنِ النَّاظِرِينَ وَ كَبِيراً فِي صُدُورِ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ – وَ وَفِّقْنِي بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ أَمْثَالِكَ الْعُلْيَا لِصَلَاحِي فِي جَمِيعِ مَا أُؤَمِّلُهُ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّي أَبْصَارَ النَّاظِرِينَ وَ اصْرِفْ عَنِّي قُلُوبَهُمْ مِنْ شَرِّ مَا يُضْمِرُونَ إِلَيَّ مَا لَا يَمْلِكُهُ أَحَدٌ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ مَلَاذِي فَبِكَ أَلُوذُ وَ أَنْتَ مُعَاذِي فَبِكَ أَعُوذُ اللَّهُمَّ إِنَّ خَوْفِي أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مُسْتَجِيراً بِوَجْهِكَ الْبَاقِي الَّذِي لَا يَبْلَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سُبْحَانَ مَنْ أَلْجَمَ الْبِحارَ بِقُدْرَتِهِ وَ أَطْفَأَ نَارَ إِبْرَاهِيمَ بِكَلِمَتِهِ وَ اسْتَوى عَلَى الْعَرْشِ بِعَظَمَتِهِ وَ قَالَ لِمُوسَى أَقْبِلْ وَ لا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ – إِنِّي لا يَخافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ وَ لا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَ لا تَخافُ دَرَكاً وَ لا تَخْشى لا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلى وَ ما تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ – وَ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً وَ يَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لا يَحْتَسِبُ وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً – أَ لَيْسَ اللَّهُ بِكافٍ عَبْدَهُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ

۵ – دعایی که حضرت پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در زندان به امام کاظم عَلَيْهِ السَّلَام آموختند

به سند صحیح، از عَبْداللَّه بِنِ مَالِك خُزَاعی روایت است که گفت: هَارُون مرا فراخواند و گفت: عَبْداللَّه، چه اندازه راز نگه داری؟ گفتم: ای فرمان روای مسلمانان! من بنده‌ای از غلامان توام! گفت: به آن حجره برو و هر که را در آن است باز گیر و نگاه دار تا وقتی که بخواهم. به آنجا رفتم و مُوسَى ابْن جَعْفَر عَلَيْهِ السَّلَام را در آن یافتم. وقتی آن حضرت مرا دید، سلام کردم و حضرتش را با مرکب خویش به خانه‌ی خودم آوردم. درون خانه در اتاقی زندانی‌اش کردم و کلید آن را به همراه برداشتم و خود کارهای وی را عهده دار شدم. روزها گذشت. روزی ناگهان پیک هَارُون رسید: نزد خلیفه بشتاب. برخاستم و به سرای او رفتم. نشسته بود. در دو سویش فرش گسترده بودند. سلام کردم. بی‌پاسخ گفت: امانت را چه کردی؟ گفتی که نفهمیدم چه می گوید. (دوباره) پرسید: رفیقت چه کرد؟ گفتم: در سلامت است. گفت: نزد او برو و ۳۰۰۰ درهم بدو بده و به خانه و خانواده‌اش باز گردان. برخاستم بروم. گفت: می‌دانی چرا؟ گفتم: نه؛ ای پیشوای مسلمانان. گفت: روی این فرش – که سوی راست من است – خوابیده بودم. در خواب دیدم کسی به من می گوید: هَارُون! مُوسَى بِن جَعْفَر را آزاد کن. از خواب پریدم. گفتم: بُوَد که از اندیشیدن من به او باشد. به این فرش دیگر آمدم. باز (در خواب) همان شخص را دیدم که می گفت: هَارُون! فرمان دادم تا مُوسَى بِن جَعْفَر را رها کنی و نکردی!

برخاستم و از شَیْطَان به خدا پناه بردم! آن گاه روی فرش که هم اکنون هستم آمدم. باز (در خواب) همو را دیدم؛ اما حربه‌ای به دست داشت که یک سرش در باختر بود و سر دیگر در خاور. به من اشاره کرد و گفت: «به خدا – ای هَارُون – اگر مُوسَی بِن جَعْفَر را آزاد نکنی، این را در سینه‌ات فرو می‌کنم و از پشتت بیرون می‌آورم.» این بود که در پی تو فرستادم و چنین خواستم. این را به هیچ کس مگو که می‌کشمت. در جان خودت اندیشه کن! من به خانه‌ام بازگشتم و در اتاق را گشودم و نزد مُوسَی بِن جَعْفَر رفتم. دیدم در سجده به خواب رفته است. نشستم تا بیدار شد و سر برداشت. فرمود: «عَبْداللَّه! فرمان را به جای آر.» گفتم: آقای من! به خدا و جدتان رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم سوگندتان می‌دهم! آیا امروز دعا کردید آزاد شوید؟ فرمود: «آری. بعد از نماز واجب، سجده کردم به خواب رفتم. رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را در خواب دیدم که فرمود: مُوسَی! می‌خواهی آزاد شوی؟ گفتم: آری، ای پیامبر خدا. فرمود: این دعا را بخوان: یَا سَابِغَ النِّعَم یَا دَافِعَ النِّقَم یَا بَارِئَ النَّسَم یَا مُجَلِّیَ الْهِمَم یَا مُغَشِّیَ الظُّلَم یَا کَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْأَلَم یَا ذَا الْجُودِ وَ الْکَرَم وَ یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ یَا مُدْرِکَ کُلِّ فَوْتٍ یَا مُحْیِیَ الْعِظَام وَ هِیَ رَمِیمٌ وَ مُنْشِئَهَا بَعْدَ الْمَوْتِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَام مود و من تکرار می‌کردم تا شنیدم که فرمود: خداوند خواسته‌ات را پذیرفت.» در اینجا من آن چه را هَارُون فرمان داده بود گفتم و آن را تقدیم کردم.

گزیده‌ی دعاهای مولا حضرت ثامِن الحُجَج عَلی بِن مُوسَی الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام

۱ – تَعْوِیذی که در لباس آن حضرت یافتند

(راوی) گوید: بعد از رحلت امام اَبُو اَلْحَسَن الرضا عَلَیْهِ السَّلَام، تَعْوِیذی آویخته (به لباس) با آن حضرت یافتند که در پایان آن نوشته بود که پدران آن حضرت عَلَیْهِمُ السَّلَام می‌فرمودند که جدشان أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام در برابر دشمنان از این دعا استفاده می‌فرمود و آن را در غِلَاف شمشیر نگاه می‌داشت. در پایان آن نام‌های خداوند متعال بود و بر فرزندان خود شرط فرموده بود تا آن را در برابر کسی به کار نگیرند؛ زیرا هر که آن را بخواند، دعایش از پروردگار بزرگ و پاکیزه نام باز داشته نشود. دعا این بود: اللَّهُمَّ بِکَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِکَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ أَتَوَجَّهُ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِی حُزُونَتَهُ وَ کُلَّ حُزُونَةٍ وَ ذَلِّلْ لِی صُعُوبَتَهُ وَ کُلَّ صُعُوبَةٍ وَ اکْفِنِی مَئُونَتَهُ وَ کُلَّ مَئُونَةٍ وَ ارْزُقْنِی مَعْرُوفَهُ وَ وُدَّهُ وَ اصْرِفْ عَنِّی ضَرَّهُ وَ مَعَرَّتَهُ إِنَّکَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ وَ عِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَابِ – أَلا إِنَّ أَوْلِیاءَ اللَّهِ لا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ – إِنَّا رُسُلُ رَبِّکَ لَنْ یَصِلُوا إِلَیْکَ طه حم لا یُبْصِرُونَ وَ جَعَلْنا فِی أَعْناقِهِمْ أَغْلالًا فَهِیَ إِلَی الْأَذْقانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ. وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ – أُولئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللَّهُ عَلی قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ لا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ یَعْلَمُ ما یُسِرُّونَ وَ ما یُعْلِنُونَ – فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ وَ تَراهُمْ یَنْظُرُونَ إِلَیْکَ وَ هُمْ لا یُبْصِرُونَ صُمٌّ بُکْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لا یَرْجِعُونَ طسم تِلْکَ آیاتُ الْکِتابِ الْمُبِینِ. لَعَلَّکَ باخِعٌ نَفْسَکَ أَلَّا یَکُونُوا مُؤْمِنِینَ. إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَیْهِمْ مِنَ السَّماءِ آیَةً فَظَلَّتْ أَعْناقُهُمْ لَها خاضِعِینَ نام‌ها: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالْعَیْنِ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ بِالْعِزِّ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ بِالْمُلْکِ الَّذِی لَا یُضَامُ وَ بِالنُّورِ الَّذِی لَا یُطْفَأُ وَ بِالْوَجْهِ الَّذِی لَا یَبْلَی وَ بِالْحَیَاةِ الَّذِی لَا تَمُوتُ وَ بِالصَمَدِیَّةِ الَّتِی لَا تُقْهَرُ وَ بِالدَّیْمُومِیَّةِ الَّتِی لَا تَفْنَی وَ بِالاسْمِ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ بِالرُّبُوبِیَّةِ الَّتِی لَا تُسْتَذَلُّ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَ کَذَا آن گاه خواسته‌ی خویش را ذکر می‌کنی که – اگر خدا بخواهد – بر آورده خواهد شد.

۲ – تَعْوِیذ حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام به هنگام افکنده شدن در بِرْکَةِ السِّبَاع

این را این چنین (در جایی) یافتم: فَضْل بِن رَبِیع گوید: صبح روزی، هَارُون حَاجِب خویش را فراخواند و گفت: به نزد عَلی بِن مُوسَی بِن جَعْفَر رو و او را از زندان بیرون آر و در میان گودال درندگان بیفکن! (حَاجِب یاد شده گوید:) شروع کردم به نرمی و

آرامی با او سخن گفتن؛ اما بر خشم او افزوده می‌شد تا جایی که به من گفت: اگر چنین نکنی، تو را به جای وی خواهم افکند. نزد عَلی بِن مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام رفتم و گفتم: پیشوای مسلمانان مرا چنین و چنان فرمان داده است. فرمود: «به فرمان عمل کن؛ من در برابر او از خدای بلند مرتبه یاری می‌جویم.» آن گاه همراه با خواندن این دعا، با من به راه افتاد. به محل گودال رسیدیم. در (ورودی) آن را گشودم و آن حضرت را وارد ساختم. چهل حیوان درنده در آن بود. از این که چون اویی به دست من کشته می‌گردد، بسیار اندوهناک و پریشان بودم. به جای خود بازگشتم. نیمه شب، خدمت کاری آمد و گفت: خلیفه می‌خواندت. رفتم. گفت: بود که دیروز بدی یا خطایی به جای آورده ام؛ زیرا امشب خوابی هولناک دیدم: مردانی مسلح بر من وارد شدند. در میان ایشان مردی بود با چهره‌ای چون ماه. هیبتش در دلم افتاد. کسی گفت: این عَلی بِن أَبی طالب أَمِیر الْمُؤْمِنِین است. جلو رفتم تا پاهایش را ببوسم. مرا باز داشت و (این آیه را تلاوت) فرمود: «پس آیا – اگر به قدرت رسیدید – بر آنید تا در زمین تباهی کنید و از خویشانتان ببرید؟!» (۴۸۷) آن گاه روی برگرداند و از دری (خارج و به جای دیگر) وارد شد. بیم زده از خواب پریدم. (اکنون گزارش این خواب چیست؟) گفتم: ای فرمان روای مسلمانان! مرا فرمودی تا عَلی بِن مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام را به گودال درندگان افکنم. گفت: چه می‌گویی؟! آیا چنین کردی؟! گفتم: آری، به خدا! گفت: برو و ببین در چه حالت است؟ شمع به دست، به جستجوی حضرتش رفتم. دیدم که به نماز ایستاده است و درندگان گرد حضرت او. بازگشتم و خبر را به خلیفه گفتم: باور نکرد. برخاست و (آمد و) خود نگاه افکند. آن حضرت را به همان حالت دید. صدا زد: سلام بر شما، عموزاده! (امام عَلَیْهِ السَّلَام) پاسخ نفرمود تا نماز را به پایان برد. آن گاه فرمود: «سلام بر تو، عموزاده! امید نداشتم در چنین حالتی بر من سلام کنی!» گفت: از من در گذر که پوزش می‌خواهم. فرمود: «خداوند به لطف خویش نجاتمان داد؛ سپاس او را!» آن گاه (هَارُون) فرمان داد آن حضرت را بیرون آورند و چنین کردند. به خدا هیچ حیوانی بیرون نیامد. وقتی به هَارُون رسید، او آن حضرت را در آغوش گرفت. سپس به مجلس خویش برد و بر تخت خود نشانید. آن گاه چنین گفت: پسر عمو! اگر بخواهید، می‌توانید آسوده و خوش نزد ما بمانید؛ فرموده‌ایم تا شما و خانواده را پول و لباس دهند. فرمود: «نیازی به لباس و پول ندارم؛ اما در قُرَیْش کسانی هستند که می‌شود میان ایشان تقسیم کرد» و گروهی را نام برد. خلیفه فرمان داد تا صِلِه و لباس دهند. استران پیک رسانی را هم برای بردن آن حضرت تا مقصد دل خواه فراخواند. آن حضرت پذیرفت. به من گفت: ایشان را همراهی کن. من حضرتش را تا نیمه‌ی راه همراهی کردم و گفتم: سرورم! اگر موافقید لطف فرموده دعا را به من بیاموزید. فرمود: «اجازه نداریم دعا و تسبیح خود را به هر کس بدهیم؛ اما تو بر من حق همراهی و خدمت گزاری داری. (از این رو، می‌دهمت.) نگاه دار.» من آن را در دفتری نوشتم و در پارچه‌ای به آستین بستم. هر گاه (با این دعا) نزد خلیفه می‌رفتم، خوش رویی می‌نمود و خواسته‌ام را بر می‌آورد و در هر سفری نگه دار و ایمنی ده من از هر بیم بود و در هر سختی آن را می‌خواندم؛ نجاتم می‌داد. آن گاه آن را یاد کرد. نویسنده‌ی کتاب عَلی بِن مُوسَی بِن طاووس گوید: ممکن است این حدیث از حضرت مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام باشد؛ زیرا آن حضرت بود که زندانی هَارُون بود؛ اما من آن را چنین یافتم. دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ فَ لَهُ الْمُلْکُ وَ لَهُ الْحَمْدُ – الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ أَمْسَیْتُ وَ أَصْبَحْتُ فِی حِمَی اللَّهِ الَّذِی لَا یُسْتَبَاحُ وَ ذِمَّتِهِ الَّتِی لَا تُرَامُ وَ لَا تُخْفَرُ وَ فِی عِزِّ اللَّهِ الَّذِی لَا یُذَلُّ وَ لَا یُقْهَرُ وَ فِی حِزْبِهِ الَّذِی لَا یُغْلَبُ وَ فِی جُنْدِهِ الَّذِی لَا یُهْزَمُ وَ حَرِیمِهِ الَّذِی لَا یُسْتَبَاحُ بِاللَّهِ اسْتَجَرْتُ وَ بِاللَّهِ أَصْبَحْتُ وَ بِاللَّهِ اسْتَنْجَحْتُ وَ تَعَزَّزْتُ وَ تَعَوَّذْتُ وَ انْتَصَرْتُ وَ تَقَوَّیْتُ وَ بِعِزَّةِ اللَّهِ قَوِیتُ عَلَی أَعْدَائِی وَ بِجَلَالِ اللَّهِ وَ کِبْرِیَائِهِ ظَهَرْتُ عَلَیْهِمْ وَ قَهَرْتُهُمْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ وَ اسْتَعَنْتُ عَلَیْهِمْ بِاللَّهِ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَی اللَّهِ وَ حَسْبِیَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ – وَ تَراهُمْ یَنْظُرُونَ إِلَیْکَ وَ هُمْ لا یُبْصِرُونَ – أَتی أَمْرُ اللَّهِ فَلَجَتْ حُجَّةُ اللَّهِ غَلَبَتْ کَلِمَتُهُ عَلَی أَعْدَاءِ اللَّهِ الْفَاسِقِینَ وَ جُنُودِ إِبْلِیسَ أَجْمَعِینَ لَنْ یَضُرُّوکُمْ إِلَّا أَذیً وَ إِنْ یُقاتِلُوکُمْ یُوَلُّوکُمُ الْأَدْبارَ ثُمَّ لا یُنْصَرُونَ. ضُرِبَتْ عَلَیْهِمُ الذِّلَّةُ أَیْنَما ثُقِفُوا أُخِذُوا وَ قُتِّلُوا تَقْتِیلًا – لا یُقاتِلُونَکُمْ جَمِیعاً إِلَّا فِی قُریً مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَراءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَیْنَهُمْ شَدِیدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِیعاً وَ قُلُوبُهُمْ شَتَّی ذلِکَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لا یَعْقِلُونَ تَحَصَّنْتُ مِنْهُمْ بِالْحِصْنِ الْمَحْفُوظِ – فَمَا

اسْطاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَ مَا اسْتَطاعُوا لَهُ نَقْباً أَوَيْتُ إِلى رُكْنٍ شَدِيدٍ وَ الْتَجَأْتُ إِلَى كَهْفٍ رَفِيعٍ وَ تَمَسَّكْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ وَ تَدَرَّعْتُ بِدِرْعِ اللَّهِ الْحَصِينَةِ وَ تَدَرَّقْتُ بِدَرَقَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ تَعَوَّذْتُ بِعُوذَةِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ وَ تَخَتَّمْتُ بِخَاتَمِهِ فَأَنَا حَيْثُمَا سَلَكْتُ آمِنٌ مُطْمَئِنٌّ وَ عَدُوِّي فِي الْأَهْوَالِ حَيْرَانُ قَدْ حُفَّ بِالْمَهَانَةِ وَ أُلْبِسَ الذُّلَّ وَ قُمِّعَ بِالصَّغَارِ ضَرَبْتُ عَلَى نَفْسِي سُرَادِقَ الْحِيَاطَةِ وَ لَبِسْتُ دِرْعَ الْحِفْظِ وَ عَلِقْتُ عَلَى هَيْكَلِ الْهَيْبَةِ وَ تَتَوَّجْتُ بِتَاجِ الْكَرَامَةِ وَ تَقَلَّدْتُ بِسَيْفِ الْعِزِّ الَّذِى لَا يُفَلُّ وَ خَفِيتُ عَنْ أَعْيُنِ الْبَاغِينَ النَّاظِرِينَ وَ تَوَارَيْتُ عَنِ الظُّنُونِ وَ أَمِنْتُ عَلَى نَفْسِى وَ سَلِمْتُ مِنْ أَعْدَائِى بِجَلَالِ اللَّهِ فَهُمْ لِى خَاضِعُونَ وَ عَنِّى نَافِرُونَ - كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ قَصُرَتْ أَيْدِيهِمْ عَنْ بُلُوغِى وَ عَمِيَتْ أَبْصَارُهُمْ عَنْ رُؤْيَتِى وَ خَرِسَتْ أَلْسِنَتُهُمْ عَنْ ذِكْرِى وَ ذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ عَنْ مَعْرِفَتِى وَ تَخَوَّفَتْ قُلُوبُهُمْ وَ ارْتَعَدَتْ فَرَائِصُهُمْ وَ نُفُوسُهُمْ مِنْ مَخَافَتِى يَا اللَّهُ الَّذِى لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَا هُوَ يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ افْلُلْ جُنُودَهُمْ وَ اكْسِرْ شَوْكَتَهُمْ وَ نَكِّسْ رُءُوسَهُمْ وَ أَعْمِ أَبْصَارَهُمْ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِى خَاضِعِينَ وَ انْهَزَمَ جَيْشُهُمْ وَ وَلَّوْا مُدْبِرِينَ - سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَ يُوَلُّونَ الدُّبُرَ. بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَ السَّاعَةُ أَدْهى وَ أَمَرُّ - وَ مَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ عَلَوْتُ عَلَيْهِمْ بِعُلُوِّ اللَّهِ الَّذِى كَانَ يَعْلُو بِهِ صَاحِبُ الْحُرُوبِ مُنَكِّسُ الرَّايَاتِ وَ مُبِيدُ الْأَقْرَانِ وَ تَعَوَّذْتُ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى وَ كَلِمَاتِهِ الْعُلْيَا وَ ظَهَرْتُ عَلَى أَعْدَائِى بِبَأْسٍ شَدِيدٍ وَ أَمْرٍ رَشِيدٍ وَ أَذْلَلْتُهُمْ وَ قَمَعْتُ رُءُوسَهُمْ وَ ظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِى خَاضِعِينَ فَخَابَ مَنْ نَاوَانِى وَ هَلَكَ مَنْ عَادَانِى وَ أَنَا الْمُؤَيَّدُ الْمَنْصُورُ وَ الْمُظَفَّرُ الْمُتَوَّجُ الْمَحْبُورُ وَ قَدْ لَزِمْتُ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَ اسْتَمْسَكْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقى وَ اعْتَصَمْتُ بِحَبْلِ اللَّهِ الْمَتِينِ فَلَنْ يَضُرَّنِى كَيْدُ الْكَائِدِينَ وَ حَسَدُ الْحَاسِدِينَ أَبَدَ الْآبِدِينَ وَ دَهْرَ الدَّاهِرِينَ فَلَنْ يَرَانِى أَحَدٌ وَ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيَّ أَحَدٌ - قُلْ إِنَّما أَنَا أَدْعُوا رَبِّى وَ لا أُشْرِكُ بِهِ أَحَداً أَسْأَلُكَ يَا مُتَفَضِّلُ أَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ وَ الْإِيمَانِ عَلَى نَفْسِى وَ رُوحِى بِالسَّلَامَةِ مِنْ أَعْدَائِى وَ أَنْ تَحُولَ بَيْنِى وَ بَيْنَ شَرِّهِمْ بِالْمَلَائِكَةِ الْغِلَاظِ الشِّدَادِ - لا يَعْصُونَ اللَّهَ ما أَمَرَهُمْ وَ يَفْعَلُونَ ما يُؤْمَرُونَ وَ أَيِّدْنِى بِالْجُنْدِ الْكَثِيفَةِ وَ الْأَرْوَاحِ الْعَظِيمَةِ الْمُطِيعَةِ فَيَجِيبُونَهُمْ بِالْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ وَ يَقْذِفُونَهُمْ بِالْحَجَرِ الدَّامِغِ وَ يَضْرِبُونَهُمْ بِالسَّيْفِ الْقَاطِعِ وَ يَرْمُونَهُمْ بِالشِّهَابِ الثَّاقِبِ وَ الْحَرِيقِ الْمُلْتَهِبِ وَ الشُّوَاظِ الْمُحْرِقِ - وَ يُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جانِبٍ دُحُوراً وَ لَهُمْ عَذابٌ واصِبٌ. قَذَفْتُهُمْ وَ زَجَرْتُهُمْ بِفَضْلِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ب طه وَ يس وَ الذَّارِيَاتِ وَ الطَّوَاسِينِ وَ تَنْزِيلِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ الْحَوَامِيمِ وَ ب كهيعص وَ بِكَافٍ كُفِيتُ وَ بِهَاءٍ هُدِيتُ وَ بِيَاءٍ يُسِّرَ لِى وَ بِعَيْنٍ عَلَوْتُ وَ بِصَادٍ صَدَّقْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ ب ن وَ الْقَلَمِ وَ ما يَسْطُرُونَ وَ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ وَ ب الطُّورِ وَ كِتابٍ مَسْطُورٍ فِى رَقٍّ مَنْشُورٍ. وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ. إِنَّ عَذابَ رَبِّكَ لَواقِعٌ ما لَهُ مِنْ دافِعٍ فَ وَلَّوْا مُدْبِرِينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ نَاكِصِينَ وَ فِى دِيَارِهِمْ خَائِفِينَ - فَوَقَعَ الْحَقُّ وَ بَطَلَ ما كانُوا يَعْمَلُونَ. فَغُلِبُوا هُنالِكَ وَ انْقَلَبُوا صاغِرِينَ. وَ أُلْقِيَ السَّحَرَةُ ساجِدِينَ فَوَقاهُ اللَّهُ سَيِّئاتِ ما مَكَرُوا وَ حاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذابِ - وَ مَكَرُوا وَ مَكَرَ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْماكِرِينَ - الَّذِينَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِيماناً وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَ اتَّبَعُوا رِضْوانَ اللَّهِ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ - رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزاتِ الشَّياطِينِ. وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ اللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ - فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ جَبْرَئِيلُ عَنْ يَمِينِى وَ مِيكَائِيلُ عَنْ شِمَالِى وَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَمَامِى وَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ يُظِلُّ عَلَيَّ يَمْنَعُكُمْ مِنِّى وَ يَمْنَعُ الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ يَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حاجِزاً احْجُزْ بَيْنِى وَ بَيْنَ أَعْدَائِى حَتَّى لَا يَصِلُوا إِلَيَّ بِسُوءٍ سَتَرْتُ بَيْنِى وَ بَيْنَهُمْ بِسِتْرِ اللَّهِ الَّذِى يُسْتَتَرُ بِهِ مِنْ سَطَوَاتِ الْفَرَاعِنَةِ وَ مَنْ كَانَ فِى سِتْرِ اللَّهِ كَانَ مَحْفُوظاً - حَسْبِيَ الَّذِى يَكْفِى وَ مَا لَا يَكْفِى أَحَدٌ سِوَاهُ - وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ اللَّهُمَّ اضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ الَّذِى لَا يَهْتِكُهُ الرِّيَاحُ وَ لَا تُخْرِقُهُ الرِّمَاحُ وَ اكْفِنِى شَرَّ مَا أَخَافُهُ بِرُوحِ قُدْسِكَ الَّذِى مَنْ أَلْقَيْتَهُ عَلَيْهِ كَانَ مَسْتُوراً عَنْ عُيُونِ النَّاظِرِينَ وَ كَبِيراً فِى صُدُورِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ وَ وَفِّقْ لِى بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ كَلِمَاتِكَ الْعُلْيَا صَلَاحِى فِى جَمِيعِ مَا أُؤَمِّلُهُ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّى أَبْصَارَ النَّاظِرِينَ - وَ اصْرِفْ عَنِّى شَرَّ قُلُوبِهِمْ وَ شَرَّ مَا يُضْمِرُونَ إِلَى خَيْرِ مَا لَا يَمْلِكُهُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ مَوْلَايَ وَ مَلَاذِى فَبِكَ أَلُوذُ وَ أَنْتَ مَعَاذِى فَبِكَ أَعُوذُ يَا مَنْ دَانَ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَ خَضَعَتْ لَهُ عَمَالِيقُ الْفَرَاعِنَةِ أَجِرْنِى اللَّهُمَّ مِنْ خِزْيِكَ وَ كَشْفِ سِتْرِكَ وَ نِسْيَانِ ذِكْرِكَ وَ الْإِضْرَابِ عَنْ شُكْرِكَ أَنَا فِى كَنَفِكَ لَيْلِى وَ نَهَارِى وَ نَوْمِى وَ قَرَارِى وَ انْتِبَاهِى وَ انْتِشَارِى ذِكْرُكَ شِعَارِى وَ ثَنَاؤُكَ دِثَارِى

اللَّهُمَّ إِنَّ خَوْفِی أَمْسَی وَ أَصْبَحَ مُسْتَجِیراً بِکَ وَ بِأَمَانِکَ مِنْ خَوْفِکَ وَ سُوءِ عَذَابِکَ – وَ اضْرِبْ عَلَیَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِکَ وَ ارْزُقْنِی حِفْظَ عِنَایَتِکَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ آمِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِین

۳ – دعای دیگر امام هشتم عَلَیْهِ السَّلَام

این دعا را در اصل یونس بِن بکیر (۴۹۶) یافتم. او گوید: از مولایم (حضرت علی بِن مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام) خواستم تا دعایی به من بیاموزد که در سختی‌ها بخوانم. فرمود: «یونس! آن چه می‌نویسم نگاه دار و در مشکلات بخوان. خواسته‌ات بر آورده خواهد شد.» آن گاه چنین مرقوم فرمود: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِی وَ کَثْرَتَهَا قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِی عِنْدَکَ وَ حَجَبَتْنِی عَنِ اسْتِیهَالِ رَحْمَتِکَ وَ بَاعَدَتْنِی عَنِ اسْتِیجَابِ مَغْفِرَتِکَ وَ لَوْ لَا تَعَلُّقِی بِآلَائِکَ وَ تَمَسُّکِی بِالدُّعَاءِ وَ مَا وَعَدْتَ أَمْثَالِی مِنَ الْمُسْرِفِینَ وَ أَشْبَاهِی مِنَ الْخَاطِئِینَ وَ أَوْعَدْتَ الْقَانِطِینَ مِنْ رَحْمَتِکَ بِقَوْلِکَ یا عِبادِیَ الَّذِینَ أَسْرَفُوا عَلی أَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِیعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ وَ حَذَّرْتَ الْقَانِطِینَ مِنْ رَحْمَتِکَ – فَقُلْتَ وَ مَنْ یَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ثُمَّ نَدَبْتَنَا بِرَأْفَتِکَ إِلَی دُعَائِکَ فَقُلْتَ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ إِنَّ الَّذِینَ یَسْتَکْبِرُونَ عَنْ عِبادَتِی سَیَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ داخِرِینَ إِلَهِی لَقَدْ کَانَ ذَلِکَ الْإِیَاسُ عَلَیَّ مُشْتَمِلًا وَ الْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِکَ مُلْتَحِفاً إِلَهِی لَقَدْ وَعَدْتَ الْمُحْسِنَ ظَنَّهُ بِکَ ثَوَاباً وَ أَوْعَدْتَ الْمُسِیءَ ظَنَّهُ بِکَ عِقَاباً اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَمْسَکَ رَمَقِی حُسْنُ الظَّنِّ بِکَ فِی عِتْقِ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَ تَغَمُّدِ زَلَّتِی وَ إِقَالَةِ عَثْرَتِی اللَّهُمَّ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ وَ قَوْلُکَ الْحَقُّ الَّذِی لَا خُلْفَ لَهُ وَ لَا تَبْدِیلَ – یَوْمَ نَدْعُوا کُلَّ أُناسٍ بِإِمامِهِمْ وَ ذَلِکَ یَوْمُ النُّشُورِ فَإِذا نُفِخَ فِی الصُّورِ وَ بُعْثِرَ ما فِی الْقُبُورِ اللَّهُمَّ فَإِنِّی أُوفِی وَ أَشْهَدُ وَ أُقِرُّ وَ لَا أُنْکِرُ وَ لَا أَجْحَدُ وَ أُسِرُّ وَ أُعْلِنُ وَ أُظْهِرُ وَ أُبْطِنُ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ أَنَّ عَلِیّاً أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ سَیِّدُ الْأَوْصِیَاءِ وَ وَارِثُ عِلْمِ الْأَنْبِیَاءِ عَلَمُ الدِّینِ وَ مُبِیرُ الْمُشْرِکِینَ وَ مُمَیِّزُ الْمُنَافِقِینَ وَ مُجَاهِدُ الْمَارِقِینَ وَ إِمَامِی وَ حُجَّتِی وَ عُرْوَتِی وَ صِرَاطِی وَ دَلِیلِی وَ حُجَّتِی وَ مَنْ لَا أَثِقُ بِأَعْمَالِی وَ لَوْ زَکَتْ وَ لَا أَرَاهَا مُنْجِیَةً لِی وَ لَوْ صَلَحَتْ إِلَّا بِوَلَایَتِهِ وَ الِائْتِمَامِ بِهِ وَ الْإِقْرَارِ بِفَضَائِلِهِ وَ الْقَبُولِ مِنْ حَمَلَتِهَا وَ التَّسْلِیمِ لِرُوَاتِهَا وَ أُقِرُّ بِأَوْصِیَائِهِ مِنْ أَبْنَائِهِ أَئِمَّةً وَ حُجَجاً وَ أَدِلَّةً وَ سُرُجاً وَ أَعْلَاماً وَ مَنَاراً وَ سَادَةً وَ أَبْرَاراً وَ أُومِنُ بِسِرِّهِمْ وَ جَهْرِهِمْ وَ ظَاهِرِهِمْ وَ بَاطِنِهِمْ وَ شَاهِدِهِمْ وَ غَائِبِهِمْ وَ حَیِّهِمْ وَ مَیِّتِهِمْ لَا شَکَّ فِی ذَلِکَ وَ لَا ارْتِیَابَ عِنْدَ تَحَوُّلِکَ وَ لَا انْقِلَابَ اللَّهُمَّ فَادْعُنِی یَوْمَ حَشْرِی وَ نَشْرِی بِإِمَامَتِهِمْ وَ أَنْقِذْنِی بِهِمْ یَا مَوْلَایَ مِنْ حَرِّ النِّیرَانِ وَ إِنْ لَمْ تَرْزُقْنِی رُوحَ الْجِنَانِ فَإِنَّکَ إِنْ أَعْتَقْتَنِی مِنَ النَّارِ کُنْتُ مِنَ الْفَائِزِینَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَصْبَحْتُ یَوْمِی هَذَا لَا ثِقَةَ لِی وَ لَا رَجَاءَ وَ لَا لَجَأَ وَ لَا مَفْزَعَ وَ لَا مَنْجَی غَیْرُ مَنْ تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَیْکَ – مُتَقَرِّباً إِلَی رَسُولِکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ ثُمَّ عَلِیٍّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ وَ عَلِیٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَی وَ عَلِیٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ وَ الْحَسَنِ وَ مَنْ بَعْدَهُمْ یُقِیمُ الْمَحَجَّةَ إِلَی الْحُجَّةِ الْمَسْتُورَةِ مِنْ وُلْدِهِ الْمَرْجُوِّ لِلْأُمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُمْ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَ مَا بَعْدَهُ حِصْنِی مِنَ الْمَکَارِهِ وَ مَعْقِلِی مِنَ الْمَخَاوِفِ وَ نَجِّنِی بِهِمْ مِنْ کُلِّ عَدُوٍّ وَ طَاغٍ وَ بَاغٍ وَ فَاسِقٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْرِفُ وَ مَا أُنْکِرُ وَ مَا اسْتَتَرَ عَنِّی وَ مَا أُبْصِرُ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ رَبِّی آخِذٌ بِناصِیَتِها – إِنَّکَ عَلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ اللَّهُمَّ بِتَوَسُّلِی بِهِمْ إِلَیْکَ وَ تَقَرُّبِی بِمَحَبَّتِهِمْ وَ تَحَصُّنِی بِإِمَامَتِهِمْ افْتَحْ عَلَیَّ فِی هَذَا الْیَوْمِ أَبْوَابَ رِزْقِکَ وَ انْشُرْ عَلَیَّ رَحْمَتَکَ وَ حَبِّبْنِی إِلَی خَلْقِکَ وَ جَنِّبْنِی بُغْضَهُمْ وَ عَدَاوَتَهُمْ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ وَ لِکُلِّ مُتَوَسِّلٍ ثَوَابٌ وَ لِکُلِّ ذِی شَفَاعَةٍ حَقٌّ فَأَسْأَلُکَ بِمَنْ جَعَلْتُهُ إِلَیْکَ [سَبَبِی وَ قَدَّمْتُهُ أَمَامَ طَلِبَتِی أَنْ تُعَرِّفَنِی بَرَکَةَ یَوْمِی هَذَا وَ شَهْرِی هَذَا وَ عَامِی هَذَا اللَّهُمَّ وَ هُمْ مَفْزَعِی وَ مَعُونَتِی فِی شِدَّتِی وَ رَخَائِی وَ عَافِیَتِی وَ بَلَائِی وَ نَوْمِی وَ یَقَظَتِی وَ ظَعْنِی وَ إِقَامَتِی وَ عُسْرِی وَ یُسْرِی وَ عَلَانِیَتِی وَ سِرِّی وَ إِصْبَاحِی وَ إِمْسَائِی وَ تَقَلُّبِی وَ مَثْوَایَ وَ سِرِّی وَ جَهْرِی اللَّهُمَّ فَلَا تُخَیِّبْنِی بِهِمْ مِنْ نَائِلِکَ – وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِی مِنْ رَحْمَتِکَ وَ لَا تُؤْیِسْنِی مِنْ رَوْحِکَ وَ لَا تَبْتَلِنِی بِانْغِلَاقِ أَبْوَابِ الْأَرْزَاقِ وَ انْسِدَادِ مَسَالِکِهَا وَ ارْتِیَاحِ مَذَاهِبِهَا وَ افْتَحْ لِی مِنْ لَدُنْکَ فَتْحاً یَسِیراً وَ اجْعَلْ لِی مِنْ کُلِّ ضَنْکٍ مَخْرَجاً وَ إِلَی کُلِّ سَعَةٍ مَنْهَجاً إِنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

۴ – دعای دیگر از حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام

از اَبُو جَعْفَر صدوق در کتاب عُیُون اَخْبار الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام به سند برای ما روایت شده است: مردی به محضر امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام رسید و از ستم دیگری شکایت کرد. فرمود: «چرا دعای مظلوم را – که پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به امیر مؤمنان آموختند – نمی‌خوانی؟ هر ستم دیده‌ای آن را بخواند، خداوند یاری‌اش می‌کند و ستم ظالم را از او باز می‌دارد. دعا این است: هُوَ اللَّهُمَّ طُمَّهُ بِالْبَلَاءِ طَمّاً وَ غُمَّهُ بِالْبَلَاءِ غَمّاً وَ قُمَّهُ بِالْأَذَی قَمّاً وَ ارْمِهِ بِیَوْمٍ لَا مَعَادَ لَهُ وَ سَاعَةٍ لَا مَرَدَّ لَهَا وَ أَبِحْ حَرِیمَهُ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَ قِنِی شَرَّهُ وَ اکْفِنِی أَمْرَهُ وَ اصْرِفْ عَنِّی کَیْدَهُ وَ أَخْرِجْ قَلْبَهُ وَ سُدَّ فَاهُ عَنِّی – وَ خَشَعَتِ الْأَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْساً وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَیِّ الْقَیُّومِ وَ قَدْ خابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْماً – اخْسَؤُا فِیها وَ لا تُکَلِّمُونِ صَهْ صَهْ صَهْ صَهْ صَهْ صَهْ صَهْ

۵ – دعای دیگری از حضرت عَلی بِنِ مُوسَی الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام

از کتاب سَعْد بِنِ عَبْداللَّه، به سند مرفوع، برای ما روایت شده است که امام هشتم عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «مردی از صحابه نبشته‌ای یافت. آن را به محضر رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آورد. پیامبر ندا دادند: به نماز گرد آیید! (۵۰۷) هیچ مرد و زنی نماند. همه آمدند. آن حضرت به فراز منبر شدند و آن را خواندند. نامه‌ی یُوشَع بْنِ نُون، وصی مُوسَی (کَلِیم الله عَلی نبینا و آله و عَلَیْهِ السَّلَام) بود. در آن چنین آمده بود: به نام خداوند بخشاینده‌ی مهربان. پروردگار شما بس مهربان و آمرزنده است. هان! بهترین بندگان خدا، پرهیزگار پنهان است و بدترین ایشان انگشت نمای مردمان. هر که خواهد با بهترین پیمانه کارش را بسنجند و حق نعمت‌های خداوند را بگزارد، همه روزه بخواند: سُبْحَانَ اللَّهِ کَمَا یَنْبَغِی لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ کَمَا یَنْبَغِی لِلَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ کَمَا یَنْبَغِی لِلَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ النَّبِیِّ الْعَرَبِیِّ الْهَاشِمِیِّ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی جَمِیعِ الْمُرْسَلِینَ وَ النَّبِیِّینَ حَتَّی یَرْضَی اللَّهُ پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرود آمدند. مردم سرگرم دعا شده بودند. چند لحظه بعد، دوباره به فراز رفتند و فرمودند: هر که بخواهد ستایشی بالاتر از ستایش تلاشگران (راه خدا) داشته باشد، این را همه روزه بخواند. اگر حاجتی داشت، بر آورده خواهد شد و اگر دشمن، شکست خواهد دید و اگر وامی، توخته خواهد گردید و اندوهی، خواهد زدود و دعایش آسمان‌ها را خواهد شکافت تا به لوح محفوظ رسد.»

۶ – دعای دیگر از حضرت امام رضا عَلَیْهِ السَّلَام در سجده‌ی شکر

به سند خویش از کتاب فصل الدعاء سَعْد بِنِ عَبْداللَّه روایت داریم که: اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ إِسْمَاعِیل بِنِ بزیع و سُلَیْمَان بِنِ جَعْفَر (به نقل بکیر بِنِ صالح) گویند: بر آن حضرت وارد شدیم. سجده‌ی شکر می‌گزارد. سجده طولانی شد تا سر برداشت. عرض کردیم. سجده‌ی طولانی آوردید! فرمود: «هر که در سجده‌ی شکر این دعا را بخواند، چنان است که در رکاب پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز بدر جنگیده باشد.» پرسیدیم (می‌توانیم) آن را بنویسیم؟ فرمود: «بنویسید. هر کدام از شما دو تن به هنگام سجده‌ی شکر بگویید: اللَّهُمَّ الْعَنِ اللَّذَیْنِ بَدَّلَا دِینَکَ وَ غَیَّرَا نِعْمَتَکَ وَ اتَّهَمَا رَسُولَکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ خَالَفَا مِلَّتَکَ وَ صَدَّا عَنْ سَبِیلِکَ وَ کَفَرَا آلَاءَکَ وَ رَدَّا عَلَیْکَ کَلَامَکَ وَ اسْتَهْزَءَا بِرَسُولِکَ وَ قَتَلَا ابْنَ نَبِیِّکَ وَ حَرَّفَا کِتَابَکَ وَ جَحَدَا آیَاتِکَ وَ سَخِرَا بِآیَاتِکَ وَ اسْتَکْبَرَا عَنْ عِبَادَتِکَ وَ قَتَلَا أَوْلِیَاءَکَ وَ جَلَسَا فِی مَجْلِسٍ لَمْ یَکُنْ لَهُمَا بِحَقٍّ وَ حَمَلَا النَّاسَ عَلَی أَکْتَافِ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا لَعْناً یَتْلُو بَعْضُهُ بَعْضاً وَ احْشُرْهُمَا وَ أَتْبَاعَهُمَا إِلَی جَهَنَّمَ زُرْقاً اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِاللَّعْنَةِ لَهُمَا وَ الْبَرَاءَةِ مِنْهُمَا فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ قَتَلَةَ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ وَ ابْنِ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ اللَّهُمَّ زِدْهُمَا عَذَاباً فَوْقَ عَذَابٍ وَ هَوَاناً فَوْقَ هَوَانٍ وَ ذُلًّا فَوْقَ ذُلٍّ وَ خِزْیاً فَوْقَ خِزْیٍ. اللَّهُمَّ دُعَّهُمَا فِی النَّارِ دَعّاً وَ أَرْکِسْهُمَا فِی أَلِیمِ عِقَابِکَ رَکْساً اللَّهُمَّ احْشُرْهُمَا وَ أَتْبَاعَهُمَا

إلى جَهَنَّمَ زُمَراً اللَّهُمَّ فَرِّقْ جَمْعَهُمْ وَ شَتِّتْ أَمْرَهُمْ وَ خَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَ بَدِّدْ جَمَاعَتَهُمْ وَ الْعَنْ أَئِمَّتَهُمْ وَ اقْتُلْ قَادَتَهُمْ وَ سَادَتَهُمْ وَ كُبَرَاءَهُمْ وَ الْعَنْ رُؤَسَاءَهُمْ وَ اكْسِرْ رَايَتَهُمْ وَ أَلْقِ الْبَأْسَ بَيْنَهُمْ وَ لَا تُبْقِ مِنْهُمْ دَيَّاراً اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَا جَهْلٍ وَ الْوَلِيدَ لَعْناً يَتْلُو بَعْضُهُ بَعْضاً وَ يَتْبَعُ بَعْضُهُ بَعْضاً اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا لَعْناً يَلْعَنُهُمَا بِهِ كُلُّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ وَ كُلُّ نَبِيٍّ مُرْسَلٍ وَ كُلُّ مُؤْمِنٍ امْتَحَنْتَ قَلْبَهُ لِلْإِيمَانِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا لَعْناً يَتَعَوَّذُ مِنْهُ أَهْلُ النَّارِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا لَعْناً لَمْ يَخْطُرْ لِأَحَدٍ بِبَالٍ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا فِي مُسْتَسِرِّ سِرِّكَ وَ ظَاهِرِ عَلَانِيَتِكَ وَ عَذِّبْهُمَا عَذَاباً فِي التَّقْدِيرِ وَ شَارِكْ مَعَهُمَا ابْنَتَيْهِمَا وَ أَشْيَاعَهُمَا وَ مُحِبِّيهِمَا وَ مَنْ شَايَعَهُمَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

گزیده‌ی دعاهای حضرت جواد الائمه امام مُحَمَّد تقی عَلَيْهِ السَّلَام

اشاره

آن چه از دعاهـای آن حضـرت، از آموزه‌های طلحی که خـدایش بیامرزاد (۵۰۸) در «زَهْرَةُ الرَّبِيع فی أَدْعِيَةِ الْأَسَابِيع» آورده‌ام برای خواهان آن کافی است که از اسرار الهی است برای بندگان ویژه‌ای. با این همه، در اینجا آن چه مناسب و در خور این کتاب است می‌آوریم.

۱ – دعای «الْوَسَائِل إِلَى الْمَسَائِل»

به سند از شَیخ صدوق رَحِمَهُ اللَّه روایت شده است که إِبْرَاهِیم بِن مُحَمَّد بِن حارث نَوْفَلی از پدرش – که خدمت کار عَلی بِن مُوسَی الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَام بود – نقل می‌کند: وقتی مامون دخترش را به زنی به حضرت اَبُو جَعْفَر جواد عَلَيْهِ السَّلَام داد، (آن حضرت) این نامه را بـدو نوشت: «هر زنی را کـابینی از مـال مرد است. خداونـد دارایی مـا را برای آخرت نگـاه داشـته و ذخیره کرده است؛ چنـان که دارایی شـما را زودتر داده است و شما آن را همین جا ذخیره کرده‌اید! کابین دختر شما را (به جای پول) «الْوَسَائِل إِلَى الْمَسَائِل» قرار دادم که دعایی است که پـدرم به من داد و فرمود: پـدرم مُوسَی بِن جَعْفَر به من سپرده و فرموده است: پدرم، جَعْفَر بِن مُحَمَّد به من داده و فرموده است: پـدرم، مُحَمَّد بِن عَلی به من آموخته و فرموده است: پدرم عَلی بِن الْحُسَیْن به من فرا داده و فرموده است: پدرم حُسَیْن بِن عَلی (که درود خـدا بر همه‌ی ایشـان باد) به من داده و فرموده است: پـدرم عَلی بِن أَبِی طالب أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَيْهِ السَّلَام به من رسانـده و فرموده است: رسول خـدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم این را به من سپـرده و فرموده است: این را جَبْرَئِیـل به من داد و گفـت: یـا مُحَمَّد! پروردگـار عزت، تـو را سـلام می‌رسانـد و می‌فرمایـد: این کلیـد گنـج‌های دنیـا و آخرت است. آن را وسـیله‌های خواسـته‌هایت قرار ده؛ به آرزو می‌رسـی و نیـازت بر آورده می‌شود. آنهـا را تنهـا در راه خواسـته‌های دنیایی به کار مگیر که بهره‌ی آخرتی را از دست دهی! این (مجموعه) ده وسیله است برای ده خواسته. بـا آنهـا درهـای نیـاز را می کوبی؛ گشوده خواهنـد شـد و خواسته‌هایی را می‌خواهی؛ بر آورده خواهند گردید.» متن این است:

[۲–] راز و نیاز برای خیر خواهی

اللَّهُمَّ إِنَّ خِيَرَتَكَ فِيمَا اسْتَخَرْتُكَ فِيهِ تُنِيلُ الرَّغَائِبَ وَ تُجْزِلُ الْمَوَاهِبَ وَ تُغْنِمُ الْمَطَالِبَ وَ تُطَيِّبُ الْمَكَاسِبَ وَ تَهْدِي إِلَى أَجْمَلِ الْمَذَاهِبِ وَ تَسُوقُ إِلَى أَحْمَدِ الْعَوَاقِبِ وَ تَقِي مَخُوفَ النَّوَائِبِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ فِيمَا عَزَمَ رَأْيِي عَلَيْهِ وَ قَادَنِي عَقْلِي إِلَيْهِ فَسَهِّلِ اللَّهُمَّ فِيهِ مَا تَوَعَّرَ وَ يَسِّرْ مِنْهُ مَا تَعَسَّرَ وَ اكْفِنِي فِيهِ الْمُهِمَّ وَ ادْفَعْ بِهِ عَنِّي كُلَّ مُلِمٍّ وَ اجْعَلْ يَا رَبِّ عَوَاقِبَهُ غُنْماً وَ مَخُوفَهُ سِلْماً وَ بُعْدَهُ قُرْباً وَ جَدْبَهُ خِصْباً – وَ أَرْسِلِ اللَّهُمَّ إِجَابَتِي وَ أَنْجِحْ طَلِبَتِي وَ اقْضِ حَاجَتِي وَ اقْطَعْ عَنِّي عَوَائِقَهَا وَ امْنَعْ عَنِّي بَوَائِقَهَا وَ أَعْطِنِي اللَّهُمَّ لِوَاءَ الظَّفَرِ وَ الْخِيَرَةَ فِيمَا اسْتَخَرْتُكَ وَ وُفُورِ الْمَغْنَمِ فِيمَا دَعَوْتُكَ وَ عَوَائِدِ الْإِفْضَالِ فِيمَا رَجَوْتُكَ وَ اقْرِنْهُ اللَّهُمَّ بِالنَّجَاحِ وَ خُصَّهُ [حُطَّهُ بِالصَّلَاحِ وَ أَرِنِي أَسْبَابَ

الْخِيَرَةُ فِيهِ وَاضِحَةً وَ أَعْلَامَ غُنْمِهَا لَائِحَةً وَ اشْدُدْ خُنَاقَ تَعْسِيرِهَا وَ انْعَشْ صَرِيخَ تَكْسِيرِهَا وَ بَيِّنِ اللَّهُمَّ مُلْتَبِسَهَا وَ أَطْلِقْ مُحْتَبَسَهَا وَ مَكِّنْ أُسَّهَا حَتَّى تَكُونَ خِيَرَةً مُقْبِلَةً بِالْغَنَمِ مُزِيلَةً لِلْغُرْمِ عَاجِلَةً لِلنَّفْعِ بَاقِيَةَ الصُّنْعِ إِنَّكَ مَلِيءٌ بِالْمَزِيدِ مُبْتَدِئٌ بِالْجُودِ

[۳-] راز و نیاز برای پوزش خواهی

اللَّهُمَّ إِنَّ الرَّجَاءَ لِسَعَةِ رَحْمَتِكَ أَنْطَقَنِي بِاسْتِقَالَتِكَ وَ الْأَمَلَ لِأَنَاتِكَ وَ رِفْقِكَ شَجَّعَنِي عَلَى طَلَبِ أَمَانِكَ وَ عَفْوِكَ وَ لِي يَا رَبِّ ذُنُوبٌ قَدْ وَاجَهَتْهَا أَوْجُهُ الِانْتِقَامِ وَ خَطَايَا قَدْ لَاحَظَتْهَا أَعْيُنُ الِاصْطِلَامِ وَ اسْتَوْجَبْتُ بِهَا عَلَى عَدْلِكَ أَلِيمَ الْعَذَابِ وَ اسْتَحْقَقْتُ بِاجْتِرَاحِهَا مُبِيرَ الْعِقَابِ وَ خِفْتُ تَعْوِيقَهَا لِإِجَابَتِي وَ رَدَّهَا إِيَّايَ عَنْ قَضَاءِ حَاجَتِي بِإِبْطَالِهَا لِطَلِبَتِي وَ قَطْعِهَا لِأَسْبَابِ رَغْبَتِي مِنْ أَجْلِ مَا قَدِ انْقَضَّ ظَهْرِي مِنْ ثِقْلِهَا وَ بَهَظَنِي مِنَ الِاسْتِقْلَالِ بِحَمْلِهَا ثُمَّ تَرَاجَعْتُ رَبِّ إِلَى حِلْمِكَ عَنِ الْخَاطِئِينَ وَ عَفْوِكَ عَنِ الْمُذْنِبِينَ وَ رَحْمَتِكَ لِلْعَاصِينَ فَأَقْبَلْتُ بِثِقَتِي مُتَوَكِّلًا عَلَيْكَ طَارِحاً نَفْسِي بَيْنَ يَدَيْكَ شَاكِياً بَثِّي إِلَيْكَ سَائِلًا مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْ تَفْرِيجِ الْهَمِّ - وَ لَا أَسْتَحِقُّهُ مِنْ تَنْفِيسِ الْغَمِّ مُسْتَقِيلًا لَكَ إِيَّايَ وَاثِقاً مَوْلَايَ بِكَ اللَّهُمَّ فَامْنُنْ عَلَيَّ بِالْفَرَجِ وَ تَطَوَّلْ بِسُهُولَةِ الْمَخْرَجِ وَ ادْلُلْنِي بِرَأْفَتِكَ عَلَى سَمْتِ الْمَنْهَجِ وَ أَزْلِقْنِي بِقُدْرَتِكَ عَنِ الطَّرِيقِ الْأَعْوَجِ وَ خَلِّصْنِي مِنْ سِجْنِ الْكَرْبِ بِإِقَالَتِكَ وَ أَطْلِقْ أَسْرِي بِرَحْمَتِكَ وَ طُلْ عَلَيَّ بِرِضْوَانِكَ وَ جُدْ عَلَيَّ بِإِحْسَانِكَ وَ أَقِلْنِي عَثْرَتِي وَ فَرِّجْ كُرْبَتِي وَ ارْحَمْ عَبْرَتِي وَ لَا تَحْجُبْ دَعْوَتِي وَ اشْدُدْ بِالْإِقَالَةِ أَزْرِي وَ قَوِّ بِهَا ظَهْرِي وَ أَصْلِحْ بِهَا أَمْرِي وَ أَطِلْ بِهَا عُمُرِي وَ ارْحَمْنِي يَوْمَ حَشْرِي وَ وَقْتَ نَشْرِي إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ غَفُورٌ رَحِيمٌ

[۴-] از و نیاز در سفر

اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ سَفَراً فَخِرْ لِي فِيهِ وَ أَوْضِحْ لِي فِيهِ سَبِيلَ الرَّأْيِ وَ فَهِّمْنِيهِ وَ افْتَحْ عَزْمِي بِالاسْتِقَامَةِ وَ اشْمُلْنِي فِي سَفَرِي بِالسَّلَامَةِ وَ أَفِدْنِي جَزِيلَ الْحَظِّ وَ الْكَرَامَةِ وَ اكْلَأْنِي بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَ الْحِرَاسَةِ وَ جَنِّبْنِي اللَّهُمَّ وَعْثَاءَ الْأَسْفَارِ وَ سَهِّلْ لِي حُزُونَةَ الْأَوْعَادِ وَ اطْوِ لِي بِسَاطَ الْمَرَاحِلِ وَ قَرِّبْ مِنِّي بُعْدَ نَأْيِ الْمَنَاهِلِ وَ بَاعِدْنِي فِي الْمَسِيرِ بَيْنَ خُطَى الرَّوَاحِلِ حَتَّى تُقَرِّبَ نِيَاطَ الْبَعِيدِ وَ تُسَهِّلَ وُعُورَ الشَّدِيدِ وَ لَقِّنِي اللَّهُمَّ فِي سَفَرِي نُجْحَ طَائِرِ الْوَاقِيَةِ وَ هَبْنِي فِيهِ غُنْمَ الْعَافِيَةِ وَ خَفِيرَ الِاسْتِقْلَالِ وَ دَلِيلَ مُجَاوَزَةِ الْأَهْوَالِ وَ بَاعِثَ وُفُورِ الْكِفَايَةِ وَ سَانِحَ خَفِيرِ الْوِلَايَةِ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ سَبَبَ عَظِيمِ السِّلْمِ حَاصِلَ الْغُنْمِ وَ اجْعَلِ اللَّيْلَ عَلَيَّ سِتْراً مِنَ الْآفَاتِ وَ النَّهَارَ مَانِعاً مِنَ الْهَلَكَاتِ وَ اقْطَعْ عَنِّي قِطَعَ لُصُوصِهِ بِقُدْرَتِكَ وَ احْرُسْنِي مِنْ وُحُوشِهِ بِقُوَّتِكَ حَتَّى تَكُونَ السَّلَامَةُ فِيهِ مُصَاحِبَتِي وَ الْعَافِيَةُ فِيهِ مُقَارِنَتِي وَ الْيُمْنُ سَائِقِي وَ الْيُسْرُ مُعَانِقِي وَ الْعُسْرُ مُفَارِقِي وَ الْفَوْزُ مُوَافِقِي وَ الْأَمْنُ مُرَافِقِي إِنَّكَ ذُو الطَّوْلِ وَ الْمَنِّ وَ الْقُوَّةِ وَ الْحَوْلِ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ بِعِبَادِكَ بَصِيرٌ خَبِيرٌ

[۵-] راز و نیاز برای روزی خواستن

اللَّهُمَّ أَرْسِلْ عَلَيَّ سِجَالَ رِزْقِكَ مِدْرَاراً وَ أَمْطِرْ عَلَيَّ سَحَائِبَ إِفْضَالِكَ غِزَاراً وَ أَدِمْ غَيْثَ نَيْلِكَ إِلَيَّ سِجَالًا وَ أَسْبِلْ مَزِيدَ نِعَمِكَ عَلَى خَلَّتِي إِسْبَالًا وَ أَفْقِرْنِي بِجُودِكَ إِلَيْكَ وَ أَغْنِنِي عَمَّنْ يَطْلُبُ مَا لَدَيْكَ وَ دَاوِ دَاءَ فَقْرِي بِدَوَاءِ فَضْلِكَ وَ انْعَشْ صَرْعَةَ عَيْلَتِي بِطَوْلِكَ وَ تَصَدَّقْ عَلَى إِقْلَالِي بِكَثْرَةِ عَطَائِكَ وَ عَلَى اخْتِلَالِي بِكَرِيمِ حِبَائِكَ - وَ سَهِّلْ رَبِّ سَبِيلَ الرِّزْقِ إِلَيَّ وَ ثَبِّتْ قَوَاعِدَهُ لَدَيَّ وَ بَجِّسْ لِي عُيُونَ سَعَتِهِ بِرَحْمَتِكَ وَ فَجِّرْ أَنْهَارَ رَغَدِ الْعَيْشِ قِبَلِي بِرَأْفَتِكَ وَ أَجْدِبْ أَرْضَ فَقْرِي وَ أَخْصِبْ جَدْبَ ضُرِّي وَ اصْرِفْ عَنِّي فِي الرِّزْقِ الْعَوَائِقَ وَ اقْطَعْ عَنِّي مِنَ الضِّيقِ الْعَلَائِقَ وَ ارْمِنِي مِنْ سَعَةِ الرِّزْقِ اللَّهُمَّ بِأَخْصَبِ سِهَامِهِ وَ احْبُنِي مِنْ رَغَدِ الْعَيْشِ بِأَكْثَرِ دَوَامِهِ وَ اكْسُنِي اللَّهُمَّ سَرَابِيلَ السَّعَةِ وَ حلابيب [جَلَابِيبَ الدَّعَةِ فَإِنِّي يَا رَبِّ مُنْتَظِرٌ لِإِنْعَامِكَ بِحَذْفِ الْمَضِيقِ وَ لِتَطَوُّلِكَ بِقَطْعِ التَّعْوِيقِ وَ لِتَفَضُّلِكَ بِإِزَالَةِ التَّقْتِيرِ وَ لِوُصُولِ حَبْلِي بِكَرَمِكَ بِالتَّيْسِيرِ وَ أَمْطِرِ اللَّهُمَّ عَلَى سَمَاءِ رِزْقِكَ بِسِجَالِ الدِّيَمِ وَ أَغْنِنِي عَنْ خَلْقِكَ بِعَوَائِدِ النِّعَمِ وَ ارْمِ مَقَاتِلَ الْإِقْتَارِ مِنِّي وَ احْمِلْ كَشْفَ الضُّرِّ عَنِّي عَلَى مَطَايَا الْإِعْجَالِ وَ اضْرِبْ عَنِّي الضِّيقَ بِسَيْفِ الِاسْتِيصَالِ وَ أَتْحِفْنِي رَبِّ مِنْكَ بِسَعَةِ الْإِفْضَالِ وَ

امْدُدْنِی بِنُمُوِّ الْأَمْوَالِ وَ احْرُسْنِی مِنْ ضِیقِ الْإِقْلَالِ وَ اقْبِضْ عَنِّی سُوءَ الْجَدْبِ وَ ابْسُطْ لِی بِسَاطَ الْخِصْبِ وَ اسْقِنِی مِنْ مَاءِ رِزْقِکَ غَدَقاً وَ انْهَجْ لِی مِنْ عَمِیمِ بَذْلِکَ طُرُقاً وَ فَاجِئْنِی بِالثَّرْوَةِ وَ الْمَالِ وَ انْعَشْنِی بِهِ مِنَ الْإِقْلَالِ وَ صَبِّحْنِی بِالاسْتِظْهَارِ وَ مَسِّنِی بِالتَّمَکُّنِ مِنَ الْیَسَارِ إِنَّکَ ذُو الطَّوْلِ الْعَظِیمِ وَ الْفَضْلِ الْعَمِیمِ وَ الْمَنِّ الْجَسِیمِ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْکَرِیمُ

[۶-] راز و نیاز برای پناه جستن

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ مُلِمَّاتِ نَوَازِلِ الْبَلَاءِ وَ أَهْوَالِ عَظَائِمِ الضَّرَّاءِ فَأَعِذْنِی رَبِّ مِنْ صَرْعَةِ الْبَأْسَاءِ وَ احْجُبْنِی مِنْ سَطَوَاتِ الْبَلَاءِ وَ نَجِّنِی مِنْ مُفَاجَاةِ النِّقَمِ وَ أَجِرْنِی مِنْ زَوَالِ النِّعَمِ وَ مِنْ زَلَلِ الْقَدَمِ وَ اجْعَلْنِی اللَّهُمَّ فِی حِیَاطَةِ عِزِّکَ وَ حِفَاظِ حِرْزِکَ مِنْ مُبَاغَتَةِ الدَّوَائِرِ وَ مُعَاجَلَةِ الْبَوَادِرِ اللَّهُمَّ رَبِّ وَ أَرْضُ الْبَلَاءِ فَاخْسِفْهَا وَ عَرْصَةُ الْمِحَنِ فَارْجُفْهَا وَ شَمْسُ النَّوَائِبِ فَاکْسِفْهَا وَ جِبَالُ السُّوءِ فَانْسِفْهَا وَ کُرَبُ الدَّهْرِ فَاکْشِفْهَا وَ عَوَائِقُ الْأُمُورِ فَاصْرِفْهَا وَ أَوْرِدْنِی حِیَاضَ السَّلَامَةِ وَ احْمِلْنِی عَلَی مَطَایَا الْکَرَامَةِ وَ اصْحَبْنِی بِإِقَالَةِ الْعَثْرَةِ وَ اشْمَلْنِی بِسَتْرِ الْعَوْرَةِ وَ جُدْ عَلَیَّ یَا رَبِّ بِآلَائِکَ وَ کَشْفِ بَلَائِکَ وَ دَفْعِ ضَرَّائِکَ وَ ارْفَعْ کَلَاکِلَ عَذَابِکَ وَ اصْرِفْ عَنِّی أَلِیمَ عِقَابِکَ - وَ أَعِذْنِی مِنْ بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَ أَنْقِذْنِی مِنْ سُوءِ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ وَ احْرُسْنِی مِنْ جَمِیعِ الْمَحْذُورِ وَ اصْدَعْ صَفَاءَ الْبَلَاءِ عَنْ أَمْرِی وَ اشْلُلْ یَدَهُ عَنِّی مَدَی عُمُرِی إِنَّکَ الرَّبُّ الْمَجِیدُ الْمُبْدِئُ الْمُعِیدُ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِیدُ

[۷-] راز و نیاز برای بازگشت خواستن

اللَّهُمَّ إِنِّی قَصَدْتُ إِلَیْکَ بِإِخْلَاصِ تَوْبَةٍ نَصُوحٍ وَ تَثْبِیتِ عَقْدٍ صَحِیحٍ وَ دُعَاءِ قَلْبٍ قَرِیحٍ وَ إِعْلَانِ قَوْلٍ صَرِیحٍ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنِّی مُخْلَصَ التَّوْبَةِ وَ إِقْبَالَ سَرِیعِ الْأَوْبَةِ وَ مَصَارِعَ تَخَشُّعٍ وَ قَابِلْ رَبِّ تَوْبَتِی بِجَزِیلِ الثَّوَابِ وَ کَرِیمِ الْمَآبِ وَ حَطِّ الْعِقَابِ وَ صَرْفِ الْعَذَابِ وَ غُنْمِ الْإِیَابِ وَ سِتْرِ الْحِجَابِ وَ امْحُ اللَّهُمَّ مَا ثَبَتَ مِنْ ذُنُوبِی وَ اغْسِلْ بِقَبُولِهَا جَمِیعَ عُیُوبِی وَ اجْعَلْهَا جَالِیَةً لِقَلْبِی شَاخِصَةً لِبَصِیرَةِ لُبِّی غَاسِلَةً لِدَرَنِی مُطَهِّرَةً لِنَجَاسَةِ بَدَنِی مُصَحِّحَةً فِیهَا ضَمِیرِی عَاجِلَةً إِلَی الْوَفَاءِ بِهَا بَصِیرَتِی وَ اقْبَلْ یَا رَبِّ تَوْبَتِی فَإِنَّهَا تَصْدُرُ مِنْ إِخْلَاصِ نِیَّتِی وَ مَحْضٍ مِنْ تَصْحِیحِ بَصِیرَتِی وَ احْتِفَالًا فِی طَوِیَّتِی وَ اجْتِهَاداً فِی نَقَاءِ سَرِیرَتِی وَ تَثْبِیتاً لِإِنَابَتِی مُسَارِعَةً إِلَی أَمْرِکَ بِطَاعَتِی وَ اجْلُ اللَّهُمَّ بِالتَّوْبَةِ عَنِّی ظُلْمَةَ الْإِصْرَارِ وَ امْحُ بِهَا مَا قَدَّمْتُهُ مِنَ الْأَوْزَارِ وَ اکْسُنِی لِبَاسَ التَّقْوَی وَ جَلَابِیبَ الْهُدَی فَقَدْ خَلَعْتُ رِبْقَ الْمَعَاصِی عَنْ جِلْدِی وَ نَزَعْتُ سِرْبَالَ الذُّنُوبِ عَنْ جَسَدِی مُسْتَمْسِکاً رَبِّ بِقُدْرَتِکَ مُسْتَعِیناً عَلَی نَفْسِی بِعِزَّتِکَ مُسْتَوْدِعاً تَوْبَتِی مِنَ النَّکْثِ بِخَفْرَتِکَ مُعْتَصِماً مِنَ الْخِذْلَانِ بِعِصْمَتِکَ مُقَارِناً بِهِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِکَ

[۸-] راز و نیاز برای آرزوی حج

االلَّهُمَّ ارْزُقْنِی الْحَجَّ الَّذِی افْتَرَضْتَهُ عَلَی مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَیْهِ سَبِیلًا وَ اجْعَلْ لِی فِیهِ هَادِیاً وَ إِلَیْهِ دَلِیلًا وَ قَرِّبْ لِی بُعْدَ الْمَسَالِکِ وَ أَعِنِّی عَلَی تَأْدِیَةِ الْمَنَاسِکِ وَ حَرِّمْ بِإِحْرَامِی عَلَی النَّارِ جَسَدِی وَ زِدْ لِلسَّفَرِ قُوَّتِی وَ جَلَدِی وَ ارْزُقْنِی رَبِّ الْوُقُوفَ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ الْإِفَاضَةَ إِلَیْکَ وَ أَظْفِرْنِی بِالنُّجْحِ بِوَافِرِ الرِّبْحِ وَ أَصْدِرْنِی رَبِّ مِنْ مَوْقِفِ الْحَجِّ الْأَکْبَرِ إِلَی مُزْدَلِفَةِ الْمَشْعَرِ وَ اجْعَلْهَا زُلْفَةً إِلَی رَحْمَتِکَ وَ طَرِیقاً إِلَی جَنَّتِکَ وَ قِفْنِی مَوْقِفَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَ مَقَامَ وُقُوفِ الْإِحْرَامِ وَ أَهِّلْنِی لِتَأْدِیَةِ الْمَنَاسِکِ وَ نَحْرِ الْهَدْیِ التَّوَامِکِ بِدَمٍ یَثُجُّ وَ أَوْدَاجٍ یَمُجُّ وَ إِرَاقَةِ الدِّمَاءِ الْمَسْفُوحَةِ وَ الْهَدَایَا الْمَذْبُوحَةِ وَ فَرْیِ أَوْدَاجِهَا عَلَی مَا أَمَرْتَ وَ التَّنَفُّلِ بِهَا کَمَا وَسَمْتَ وَ أَحْضِرْنِی اللَّهُمَّ صَلَاةَ الْعِیدِ رَاجِیاً لِلْوَعْدِ خَائِفاً مِنَ الْوَعِیدِ حَالِقاً شَعْرَ رَأْسِی وَ مُقَصِّراً وَ مُجْتَهِداً فِی طَاعَتِکَ مُشَمِّراً رَامِیاً لِلْجِمَارِ بِسَبْعٍ بَعْدَ سَبْعٍ مِنَ الْأَحْجَارِ وَ أَدْخِلْنِی اللَّهُمَّ عَرْصَةَ بَیْتِکَ وَ عَقْوَتَکَ وَ مَحَلَّ أَمْنِکَ وَ کَعْبَتِکَ وَ مُشَاکِیکَ وَ سُؤَّالِکَ وَ مَحَاوِیجِکَ وَ جُدْ عَلَیَّ اللَّهُمَّ بِوَافِرِ الْأَجْرِ مِنَ الِانْکِفَاءِ وَ النَّفْرِ وَ اخْتِمِ اللَّهُمَّ مَنَاسِکَ حَجِّی وَ انْقِضَاءِ عَجِّی بِقَبُولٍ مِنْکَ لِی وَ رَأْفَةٍ مِنْکَ بِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

[۹-] راز و نیاز برای برکنار شدن ستم

اللَّهُمَّ إِنَّ ظُلْمَ عِبَادِكَ قَدْ تَمَكَّنَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى أَمَاتَ الْعَدْلَ وَ قَطَعَ السُّبُلَ وَ مَحَقَ الْحَقَّ وَ أَبْطَلَ الصِّدْقَ وَ أَخْفَى الْبِرَّ وَ أَظْهَرَ الشَّرَّ وَ أَخْمَدَ التَّقْوَى وَ أَزَالَ الْهُدَى وَ أَزَاحَ الْخَيْرَ وَ أَثْبَتَ الضَّيْرَ وَ أَنْمَى الْفَسَادَ وَ قَوَّى الْعِنَادَ وَ بَسَطَ الْجَوْرَ وَ عَدَى الطَّوْرَ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ لَا يَكْشِفُ ذَلِكَ إِلَّا سُلْطَانُكَ وَ لَا يُجِيرُ مِنْهُ إِلَّا امْتِنَانُكَ اللَّهُمَّ رَبِّ فَابْتُرِ [فَابْتَزَّ] الظُّلْمَ وَ بُثَّ حِبَالَ الْغَشْمِ وَ أَخْمِدْ سُوقَ الْمُنْكَرِ وَ أَعِزَّ مَنْ عَنْهُ يَنْزَجِرُ وَ احْصُدْ شَافَةَ أَهْلِ الْجَوْرِ وَ أَلْبِسْهُمُ الْحَوْرَ بَعْدَ الْكَوْرِ وَ عَجِّلِ اللَّهُمَّ إِلَيْهِمُ الْبَيَاتَ وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمُ الْمَثُلَاتِ وَ أَمِتْ حَيَاةَ الْمُنْكَرِ لِيُؤْمَنَ الْمَخُوفُ وَ يَسْكُنَ الْمَلْهُوفُ وَ يَشْبَعَ الْجَائِعُ -وَ يَحْفَظَ الضَّائِعُ وَ يَأْوَى الطَّرِيدُ وَ يَعُودَ الشَّرِيدُ وَ يُغْنَى الْفَقِيرُ وَ يُجَارَ الْمُسْتَجِيرُ وَ يُوَقَّرَ الْكَبِيرُ وَ يُرْحَمَ الصَّغِيرُ وَ يُعَزَّ الْمَظْلُومُ وَ يُذَلَّ الظَّالِمُ وَ يُفَرَّجَ الْمَغْمُومُ وَ تَنْفَرِجَ الْغَمَاءُ وَ تَسْكُنَ الدَّهْمَاءُ وَ يَمُوتَ الِاخْتِلَافُ وَ يَعْلُوَ الْعِلْمُ وَ يَشْمَلَ السِّلْمُ وَ يُجْمَعَ الشَّتَاتُ وَ يَقْوَى الْإِيمَانُ وَ يُتْلَى الْقُرْآنُ إِنَّكَ أَنْتَ الدَّيَّانُ الْمُنْعِمُ الْمَنَّانُ

[۱۰] راز و نیاز برای سپاس خداوندی

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَرَدِّ نَوَازِلِ الْبَلَاءِ وَ تَوَالِي سُبُوغِ النَّعْمَاءِ وَ مُلِمَّاتِ الضَّرَّاءِ وَ كَشْفِ نَوَائِبِ اللَّأْوَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى هَنِيءِ عَطَائِكَ وَ مَحْمُودِ بَلَائِكَ وَ جَلِيلِ آلَائِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى إِحْسَانِكَ الْكَثِيرِ وَ خَيْرِكَ العزير [الْغَزِيرِ وَ تَكْلِيفِكَ الْيَسِيرِ وَ دَفْعِ الْعَسِيرِ وَ لَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ عَلَى تَثْمِيرِكَ قَلِيلَ الشُّكْرِ وَ إِعْطَائِكَ وَافِرَ الْأَجْرِ وَ حَطِّكَ مُثْقَلَ الْوِزْرِ وَ قَبُولِكَ ضَيِّقَ الْعُذْرِ وَ وَضْعِكَ بَاهِضَ الْإِصْرِ وَ تَسْهِيلِكَ مَوْضِعَ الْوَعْرِ وَ مَنْعِكَ مُفْظِعَ الْأَمْرِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْبَلَاءِ الْمَصْرُوفِ وَ وَافِرِ الْمَعْرُوفِ وَ دَفْعِ الْمَخُوفِ وَ إِذْلَالِ الْعَسُوفِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى قِلَّةِ التَّكْلِيفِ وَ كَثْرَةِ التَّخْفِيفِ وَ تَقْوِيَةِ الضَّعِيفِ وَ إِغَاثَةِ اللَّهِيفِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى سَعَةِ إِمْهَالِكَ وَ دَوَامِ إِفْضَالِكَ وَ صَرْفِ إِمْحَالِكَ وَ حَمِيدِ أَفْعَالِكَ وَ تَوَالِي نَوَالِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى تَأْخِيرِ مُعَاجَلَةِ الْعِقَابِ وَ تَرْكِ مُغَافَصَةِ الْعَذَابِ وَ تَسْهِيلِ طَرِيقِ الْمَآبِ وَ إِنْزَالِ غَيْثِ السَّحَابِ

[۱۱] راز و نیاز در خواست حاجت

جَدِيرٌ مَنْ أَمَرْتَهُ بِالدُّعَاءِ أَنْ يَدْعُوَكَ وَ مَنْ وَعَدْتَهُ بِالْإِجَابَةِ أَنْ يَرْجُوَكَ وَ لِيَ اللَّهُمَّ حَاجَةٌ قَدْ عَجَزَتْ عَنْهَا حِيلَتِي وَ كَلَّتْ فِيهَا طَاقَتِي وَ ضَعُفَ عَنْ مَرَامِهَا قُوَّتِي وَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِيَ الْأَمَّارَةُ بِالسُّوءِ وَ عَدُوِّيَ الْغَرُورُ الَّذِي أَنَا مِنْهُ مَبْلُوٌّ [مُبْتَلًى أَنْ أَرْغَبَ إِلَيْكَ فِيهَا اللَّهُمَّ وَ أَنْجِحْهَا بِأَيْمَنِ النَّجَاحِ وَ اهْدِهَا سَبِيلَ الْفَلَاحِ وَ اشْرَحْ بِالرَّجَاءِ لِإِسْعَافِكَ صَدْرِي وَ يَسِّرْ فِي أَسْبَابِ الْخَيْرِ أَمْرِي وَ صَوِّرْ إِلَيَّ الْفَوْزَ بِبُلُوغِ مَا رَجَوْتُهُ بِالْوُصُولِ إِلَى مَا أَمَّلْتُهُ وَ وَفِّقْنِي اللَّهُمَّ فِي قَضَاءِ حَاجَتِي بِبُلُوغِ أُمْنِيَّتِي وَ تَصْدِيقِ رَغْبَتِي وَ أَعِذْنِي اللَّهُمَّ بِكَرَمِكَ مِنَ الْخَيْبَةِ وَ الْقُنُوطِ وَ الْأَنَاةِ وَ التَّثْبِيطِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَلِيءٌ بِالْمَنَائِحِ الْجَزِيلَةِ وَفِيٌّ بِهَا وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِعِبَادِكَ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

گزیده‌ی دهای حضرت اَبُو اَلْحَسَن الهادی امام عَلی النقی عَلَیْهِ السَّلَام

۱ – دعایی از یک نسخه‌ی کهن

شریف اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِن مُحَمَّد بِن محسَن بِن یَحْیَی بِن رضا که خداوند پشتیبانش باد (روز جمعه ۲۵ ذی الحجه ۴۰۴ در آرامگاه گورستان قُرَیْش (بارگاه حضرت مُوسَی بِن جَعْفَر و امام جواد عَلَیْهِمَاالسَّلَام) – پدرش که خدای از او خشنود باد – اَبُو عَبْداللَّه مُحَمَّد بِن إبْرَاهِیم بِن صَدَقَة (روز شنبه ۲۷ صفر ۳۶۲، در زیارتگاه یاد شـده، از حفظ (بدون نوشـته» – سـلامه بِن مُحَمَّد ازدی (۶۰۳) – اَبُو جَعْفَر بِن عَبْداللَّه عقیلی (نسابه؟) (نیز) اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِن بُرَیْک رُهَاوِی (به شیوه‌ی اجازه) – اَبُو اَلْقَاسم عَبْدُ الْوَاحد (بِن عَبْداللَّه) مَوْصِلی – اَبُو مُحَمَّد جَعْفَر (بِن عَبْداللَّه أَصْفَهَانِی؟) بِن عقیل (بِن أَبِی جَعْفَر نسابه؟) بِن عَبْداللَّه بِن عقیل ابْن مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه (بِن

محمد؟) بِن عقیل بِنِ أَبی طالب عَلَیْهِ السَّلَام - عَلی بِنِ اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ حُسَیْن بِنِ إِسْحَاق بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد - ابوروح نسایی: حضرت اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِنِ مُحَمَّد هادی عَلَیْهِمَاالسَّلَام مُتَوَکِّل را نفرین فرمود. آن حضرت بعد از درود و ستایش خداوند، چنین خواند ...: اللَّهُمَّ إِنِّی وَ فُلَاناً عَبْدَانِ مِنْ عَبِیدِکَ ... تا آخر دعا که خواهد آمد. (مولف گوید:) این دعا را از طریق دیگر چنین یافتم: (راوی) به سند از زَرَافَهٔ، حَاجِب مُتَوَکِّل عَبَّاسی - که شیعی بود - نقل می‌کند که گفت: مُتَوَکِّل، به دلیل جایگاه فَتْح بِنِ خَاقَان نزدش، او را بزرگ می‌داشت و بیش از دیگر مردمان و بیش از فرزندان و خاندان خویش به خود نزدیک می‌ساخت. خواست تا جایگاه او را بدیشان بنماید. فرمان داد تا همه‌ی مردم، از بزرگان خانواده‌اش و دیگر شخصیت‌ها تا وزیران و امیران و سران لشکر و سپاهیان و طبقات برجسته‌ی مردم، بهترین لباس خویش را به بر کنند و با گران‌ترین زیور آلات و نشان‌ها خود را بیارایند و پیاده در رکاب او بیرون آیند و جز او و فَتْح بِنِ خَاقَان، به ویژه در سَامَرَّاء، کسی سوار نباشد. همراهان، به ترتیب موقعیت، پیاده به راه افتادند. روز بسیار گرمی بود. در میان بزرگان، حضرت اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِمَاالسَّلَام ار نیز آورده بودند. گرما و سختی حضرتش را می‌آزرد. زَرَافَهٔ گوید: جلو رفتم و گفتم: سرورم! به خدا، بر من سخت است که شما از این ستمگران این مایه آسیب و آزار می‌بینید! و دست حضرتش را گرفتم. به من تکیه داد و فرمود: «زرافه! ماده شتر صالح (پیامبر) نزد خدا آبرومندتر (یا ارزشمندتر) از من نبود.» هم چنان پرسش‌هایم را مَطَرح می‌کردم و بهره‌مند می‌شدم و گفتگو می‌کردم تا مُتَوَکِّل پیاده شد و فرمان داد مردم بروند. مرکب‌ها را پیش آوردم. سوار شدند و به خانه‌هاشان رفتند. استری نیز برای آن حضرت آوردم. سوار شدند. من نیز سوار شدم و به سوی خانه راه افتادیم. (وقتی رسیدیم،) حضرتش پیاده شد. او را بدرود گفتم و به خانه‌ی خویش رفتم. فرزندم مربی شیعی مذهبی داشت که عالم و با فَضْل بود. عادتم چنین بود که به غذای نیم روز دعوتش می‌کردم. آمد و به گفتگو پرداختم. داستان سوار شدن مُتَوَکِّل و فتح و پیاده رفتن بزرگان و شخصیت‌ها را در رکاب ایشان گفتم و نیز آن چه را از امام هادی عَلَیْهِ السَّلَام دیدم و سخن حضرتش را که: «ماده شتر صالح نزد خدا از من گرامی‌تر نیست.» او داشت غذا می‌خورد. ناگهان دست کشید و گفت: تو را به خدا، خودت این را شنیدی؟! گفتم: به خدا خودم شنیدم. گفت: بدان، مُتَوَکِّل سه روز بیش زنده نخواهد ماند و به هلاکت خواهد رسید! هشیار باش و آن چه را باید نگاه دار و آماده باش که مرگ او غافلگیرتان نسازد و دارایی‌تان را در آشوب کار از دست ندهید! گفتم: از کجا می‌گویی؟ گفت: مگر داستان صالح عَلَیْهِ السَّلَام و شترش را در قرآن نخوانده‌ای که: «تنها» سه روز در سرایتان بیاسایید! این وعده‌ای است بی‌دروغ» (۶۰۴)؟! سخن امام، باطل نتواند بود. زَرَافَهٔ گوید: به خدا، روز سوم، مُنْتَصِر (فرزند مُتَوَکِّل) همراه بغا و وَصِیف و ترکان بر مُتَوَکِّل یورش آوردند و او و فَتْح بِنِ خَاقَان را کشتند و تکه تکه کردند؛ چنان که از یکدیگر باز شناخته نمی‌شدند و (این چنین) خداوند بهره‌مندی و فرمان روایی را از او ستاند. حضرت هادی عَلَیْهِ السَّلَام را پس از این ماجرا دیدم و داستان مربی (فرزندم) و سخن او را باز گفتم: فرمود: «راست گفت. وقتی کار آن چنان بر من سخت شد، به گنجینه‌هایی که از پدرانمان به ما ارث رسیده و از دژها و جنگ افزارها و سپرها دست نایافتنی‌تر است - روی آوردم؛ به دعای ستم دیده (و نفرین) بر ستمگر. دعا یا خواندم و خداوند او را نابود ساخت.» عرض کردم: سرورم، اگر می‌شود به من بیاموزید. حضرتش آن را به من آموخت. این بود: اللَّهُمَّ إِنِّی وَ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ عَبْدَانَ مِنْ عَبِیدِکَ نَوَاصِینَا بِیَدِکَ تَعْلَمُ مُسْتَقَرَّنَا وَ مُسْتَوْدَعَنَا وَ تَعْلَمُ مُنْقَلَبَنَا وَ مَثْوَانَا وَ سِرَّنَا وَ عَلَانِیَتَنَا وَ تَطَّلِعُ عَلَی نِیَّاتِنَا وَ تُحِیطُ بِضَمَائِرِنَا عِلْمُکَ بِمَا نُبْدِیهِ کَعِلْمِکَ بِمَا نُخْفِیهِ وَ مَعْرِفَتُکَ بِمَا نُبْطِنُهُ کَمَعْرِفَتِکَ بِمَا نُظْهِرُهُ وَ لَا یَنْطَوِی عَنْکَ شَیْءٌ مِنْ أُمُورِنَا وَ لَا یَسْتَتِرُ دُونَکَ حَالٌ مِنْ أَحْوَالِنَا - وَ لَا لَنَا مِنْکَ مَعْقِلٌ یُحَصِّنُنَا وَ لَا حِرْزٌ یَحْرُزُنَا وَ لَا هَارِبٌ یَفُوتُکَ مِنَّا وَ لَا یَمْتَنِعُ الظَّالِمُ مِنْکَ بِسُلْطَانِهِ وَ لَا یُجَاهِدُکَ عَنْهُ جُنُودُهُ وَ لَا یُغَالِبُکَ مُغَالِبٌ بِمَنْعَةٍ وَ لَا یُعَازُّکَ مُتَعَزِّزٌ بِکَثْرَةٍ أَنْتَ مُدْرِکُهُ أَیْنَ مَا سَلَکَ وَ قَادِرٌ عَلَیْهِ أَیْنَ لَجَأَ فَمَعَاذُ الْمَظْلُومِ مِنَّا بِکَ وَ تَوَکُّلُ الْمَقْهُورِ مِنَّا عَلَیْکَ وَ رُجُوعُهُ إِلَیْکَ وَ یَسْتَغِیثُ بِکَ إِذَا خَذَلَهُ الْمُغِیثُ وَ یَسْتَصْرِخُکَ إِذَا قَعَدَ عَنْهُ النَّصِیرُ وَ یَلُوذُ بِکَ إِذَا نَفَتْهُ الْأَفْنِیَةُ وَ یَطْرُقُ بَابَکَ إِذَا أُغْلِقَتْ دُونَهُ الْأَبْوَابُ الْمُرْتَجَةُ وَیَصِلُ إِلَیْکَ إِذَا احْتَجَبَتْ عَنْهُ الْمُلُوکُ الْغَافِلَةُ تَعْلَمُ مَا حَلَّ بِهِ قَبْلَ أَنْ یَشْکُوهُ إِلَیْکَ وَ تَعْرِفُ مَا یُصْلِحُهُ قَبْلَ أَنْ یَدْعُوَکَ لَهُ فَلَکَ الْحَمْدُ سَمِیعاً بَصِیراً لَطِیفاً قَدِیراً اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ

كَانَ فِي سَابِقِ عِلْمِكَ وَ مُحْكَمِ قَضَائِكَ وَ جَارِي قَدَرِكَ وَ مَاضِي حُكْمِكَ وَ نَافِذِ مَشِيئَتِكَ فِي خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ سَعِيدِهِمْ وَ شَقِيِّهِمْ وَ بَرِّهِمْ وَ فَاجِرِهِمْ أَنْ جَعَلْتَ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ عَلَيَّ قُدْرَةً فَظَلَمَنِي بِهَا وَ بَغَى عَلَيَّ لِمَكَانِهَا وَ تَعَزَّزَ عَلَيَّ بِسُلْطَانِهِ الَّذِي خَوَّلْتَهُ إِيَّاهُ وَ تَجَبَّرَ عَلَيَّ بِعُلُوِّ حَالِهِ الَّتِي جَعَلْتَهَا لَهُ وَ غَرَّهُ إِمْلَاؤُكَ لَهُ وَ أَطْغَاهُ حِلْمُكَ عَنْهُ فَقَصَدَنِي بِمَكْرُوهٍ عَجَزْتُ عَنِ الصَّبْرِ عَلَيْهِ وَ تَغَمَّدَنِي بِشَرٍّ ضَعُفْتُ عَنِ احْتِمَالِهِ وَ لَمْ أَقْدِرْ عَلَى الِانْتِصَارِ مِنْهُ لِضَعْفِي وَ الِانْتِصَافِ مِنْهُ لِذُلِّي فَوَكَلْتُهُ إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلْتُ فِي أَمْرِهِ عَلَيْكَ وَ تَوَعَّدْتُهُ بِعُقُوبَتِكَ وَ حَذَّرْتُهُ سَطْوَتَكَ وَ خَوَّفْتُهُ نَقِمَتَكَ فَظَنَّ أَنَّ حِلْمَكَ عَنْهُ مِنْ ضَعْفٍ وَ حَسِبَ أَنَّ إِمْلَاءَكَ لَهُ مِنْ عَجْزٍ وَ لَمْ تَنْهَهُ وَاحِدَةٌ عَنْ أُخْرَى وَ لَا انْزَجَرَ عَنْ ثَانِيَةٍ بِأُولَى وَ لَكِنَّهُ تَمَادَى فِي غَيِّهِ وَ تَتَابَعَ فِي ظُلْمِهِ وَ لَجَّ فِي عُدْوَانِهِ وَ اسْتَشْرَى فِي طُغْيَانِهِ جُرْأَةً عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي وَ تَعَرُّضاً لِسَخَطِكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الظَّالِمِينَ وَ قِلَّةِ اكْتِرَاثٍ بِبَأْسِكَ الَّذِي لَا تَحْبِسُهُ عَنِ الْبَاغِينَ فَهَا أَنَا ذَا يَا سَيِّدِي مُسْتَضْعَفٌ فِي يَدَيْهِ مُسْتَضَامٌ تَحْتَ سُلْطَانِهِ مُسْتَذَلٌّ بِعَنَائِهِ مَغْلُوبٌ مَبْغِيٌّ عَلَيَّ مَغْضُوبٌ وَجِلٌ خَائِفٌ مُرَوَّعٌ مَقْهُورٌ قَدْ قَلَّ صَبْرِي وَ ضَاقَتْ حِيلَتِي وَ انْغَلَقَتْ عَلَيَّ الْمَذَاهِبُ إِلَّا إِلَيْكَ وَ انْسَدَّتْ عَلَيَّ الْجِهَاتُ إِلَّا جِهَتُكَ وَ الْتَبَسَتْ عَلَيَّ أُمُورِي فِي دَفْعِ مَكْرُوهِهِ عَنِّي وَ اشْتَبَهَتْ عَلَيَّ الْآرَاءُ فِي إِزَالَةِ ظُلْمِهِ وَ خَذَلَنِي مَنِ اسْتَنْصَرْتُهُ مِنْ عِبَادِكَ وَ أَسْلَمَنِي مَنْ تَعَلَّقْتُ بِهِ مِنْ خَلْقِكَ طُرّاً وَ اسْتَشَرْتُ نَصِيحِي فَأَشَارَ إِلَيَّ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ اسْتَرْشَدْتُ دَلِيلِي فَلَمْ يَدُلَّنِي إِلَّا عَلَيْكَ فَرَجَعْتُ إِلَيْكَ يَا مَوْلَايَ صَاغِراً رَاغِماً مُسْتَكِيناً عَالِماً أَنَّهُ لَا فَرَجَ إِلَّا عِنْدَكَ وَ لَا خَلَاصَ لِي إِلَّا بِكَ أَنْتَجِزُ وَعْدَكَ فِي نُصْرَتِي وَ إِجَابَةَ دُعَائِي فَإِنَّكَ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ - وَ مَنْ عاقَبَ بِمِثْلِ ما عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ وَ قُلْتَ جَلَّ جَلَالُكَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ - ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَ أَنَا فَاعِلٌ مَا أَمَرْتَنِي بِهِ لَا مَنّاً عَلَيْكَ وَ كَيْفَ أَمُنُّ بِهِ وَ أَنْتَ عَلَيْهِ دَلَلْتَنِي - فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي يَا مَنْ لا يُخْلِفُ الْمِيعادَ وَ إِنِّي لَأَعْلَمُ يَا سَيِّدِي أَنَّ لَكَ يَوْماً تَنْتَقِمُ فِيهِ مِنَ الظَّالِمِ لِلْمَظْلُومِ وَ أَتَيَقَّنُ لَكَ وَقْتاً تَأْخُذُ فِيهِ مِنَ الْغَاصِبِ لِلْمَغْصُوبِ لِأَنَّكَ لَا يَسْبِقُكَ مُعَانِدٌ وَ لَا يَخْرُجُ عَنْ قَبْضَتِكَ مُنَابِذٌ وَ لَا تَخَافُ فَوْتَ فَائِتٍ وَ لَكِنْ جَزَعِي وَ هَلَعِي لَا يَبْلُغَانِ بِيَ الصَّبْرَ عَلَى أَنَاتِكَ وَ انْتِظَارِ حِلْمِكَ فَقُدْرَتُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ فَوْقَ كُلِّ قُدْرَةٍ وَ سُلْطَانُكَ غَالِبٌ عَلَى كُلِّ سُلْطَانٍ وَ مَعَادُ كُلِّ أَحَدٍ إِلَيْكَ وَ إِنْ أَمْهَلْتَهُ - وَ رُجُوعُ كُلِّ ظَالِمٍ إِلَيْكَ وَ إِنْ أَنْظَرْتَهُ وَ قَدْ أَضَرَّنِي يَا رَبِّ حِلْمُكَ عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَ طُولُ أَنَاتِكَ لَهُ وَ إِمْهَالُكَ إِيَّاهُ وَ كَادَ الْقُنُوطُ يَسْتَوْلِي عَلَيَّ لَوْ لَا الثِّقَةُ بِكَ وَ الْيَقِينُ بِوَعْدِكَ فَإِنْ كَانَ فِي قَضَائِكَ النَّافِذِ وَ قُدْرَتِكَ الْمَاضِيَةِ أَنْ يُنِيبَ أَوْ يَتُوبَ أَوْ يَرْجِعَ عَنْ ظُلْمِي أَوْ يَكُفَّ مَكْرُوهَهُ عَنِّي وَ يَنْتَقِلَ عَنْ عَظِيمِ مَا رَكِبَ مِنِّي فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَوْقِعْ ذَلِكَ فِي قَلْبِهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ قَبْلَ إِزَالَةِ نِعْمَتِكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَ تَكْدِيرِهِ مَعْرُوفَكَ الَّذِي صَنَعْتَهُ عِنْدِي وَ إِنْ كَانَ فِي عِلْمِكَ بِهِ غَيْرُ ذَلِكَ مِنْ مُقَامٍ عَلَى ظُلْمِي فَأَسْأَلُكَ يَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِ الْمَبْغِيِّ عَلَيْهِ إِجَابَةَ دَعْوَتِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ خُذْهُ مِنْ مَأْمَنِهِ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ وَ افْجَأْهُ فِي غَفْلَتِهِ مُفَاجَاةَ مَلِيكٍ مُنْتَصِرٍ وَ اسْلُبْهُ نِعْمَتَهُ وَ سُلْطَانَهُ وَ افْضُضْ عَنْهُ [وَ فُلَّ جُمُوعَهُ وَ أَعْوَانَهُ وَ مَزِّقْ مُلْكَهُ كُلَّ مُمَزَّقٍ وَ فَرِّقْ أَنْصَارَهُ كُلَّ مُفَرَّقٍ وَ أَعِرْهُ مِنْ نِعْمَتِكَ الَّتِي لَمْ يُقَابِلْهَا بِالشُّكْرِ وَ انْزَعْ عَنْهُ سِرْبَالَ عِزِّكَ الَّذِي لَمْ يُجَازِهِ بِالْإِحْسَانِ. وَ اقْصِمْهُ يَا قَاصِمَ الْجَبَابِرَةِ وَ أَهْلِكْهُ يَا مُهْلِكَ الْقُرُونِ الْخَالِيَةِ وَ أَبِرْهُ يَا مُبِيرَ الْأُمَمِ الظَّالِمَةِ وَ اخْذُلْهُ يَا خَاذِلَ الْفِئَاتِ الْبَاغِيَةِ وَ ابْتُرْ عُمُرَهُ وَ ابْتَزَّ مُلْكَهُ وَ عَفِّ أَثَرَهُ وَ اقْطَعْ خَبَرَهُ وَ أَطْفِئْ نَارَهُ وَ أَظْلِمْ نَهَارَهُ وَ كَوِّرْ شَمْسَهُ وَ أَزْهِقْ نَفْسَهُ وَ اهْشِمْ شِدَّتَهُ وَ جُبَّ سَنَامَهُ وَ أَرْغِمْ أَنْفَهُ وَ عَجِّلْ حَتْفَهُ وَ لَا تَدَعْ لَهُ جُنَّةً إِلَّا هَتَكْتَهَا وَ لَا دِعَامَةً إِلَّا قَصَمْتَهَا وَ لَا كَلِمَةً مُجْتَمِعَةً إِلَّا فَرَّقْتَهَا وَ لَا قَائِمَةَ عُلُوٍّ إِلَّا وَضَعْتَهَا - وَ لَا رُكْناً إِلَّا وَهَنْتَهُ وَ لَا سَبَباً إِلَّا قَطَعْتَهُ وَ أَرِنَا أَنْصَارَهُ وَ جُنْدَهُ وَ أَحِبَّاءَهُ وَ أَرْحَامَهُ عَبَادِيدَ بَعْدَ الْأُلْفَةِ وَ شَتَّى بَعْدَ اجْتِمَاعِ الْكَلِمَةِ وَ مُقْنِعِي الرُّءُوسِ بَعْدَ الظُّهُورِ عَلَى الْأُمَّةِ وَ اشْفِ بِزَوَالِ أَمْرِهِ الْقُلُوبَ الْمُنْقَلِبَةَ الْوَجِلَةَ وَ الْأَفْئِدَةَ اللَّهِفَةَ وَ الْأُمَّةَ الْمُتَحَيِّرَةَ وَ الْبَرِيَّةَ الضَّائِعَةَ وَ أَدِلْ بِبَوَارِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَةَ وَ الْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ وَ السُّنَنَ الدَّاثِرَةَ وَ الْمَعَالِمَ الْمُغَيَّرَةَ وَ التِّلَاوَاتِ الْمُتَغَيِّرَةَ وَ الْآيَاتِ الْمُحَرَّفَةَ وَ الْمَدَارِسَ الْمَهْجُورَةَ وَ الْمَحَارِيبَ الْمَجْفُوَّةَ وَ الْمَسَاجِدَ الْمَهْدُومَةَ وَ أَرِحْ بِهِ الْأَقْدَامَ الْمُتْعَبَةَ وَ أَشْبِعْ بِهِ الْخِمَاصَ السَّاغِبَةَ وَ أَرْوِ بِهِ اللَّهَوَاتِ اللَّاغِبَةَ وَ الْأَكْبَادَ الظَّامِئَةَ وَ أَرِحْ بِهِ الْأَقْدَامَ الْمُتْعَبَةَ وَ أَطْرِقْهُ بِلَيْلَةٍ لَا أُخْتَ لَهَا وَ سَاعَةٍ لَا شِفَاءَ مِنْهَا وَ بِنَكْبَةٍ لَا انْتِعَاشَ مَعَهَا وَ بِعَثْرَةٍ لَا إِقَالَةَ مِنْهَا وَ أَبِحْ حَرِيمَهُ وَ نَغِّصْ نَعِيمَهُ - وَ أَرِهِ بَطْشَتَكَ الْكُبْرَى وَ نَقِمَتَكَ الْمُثْلَى وَ قُدْرَتَكَ الَّتِي هِيَ فَوْقَ كُلِّ قُدْرَةٍ وَ سُلْطَانَكَ الَّذِي هُوَ أَعَزُّ مِنْ سُلْطَانِهِ وَ اغْلِبْهُ لِي بِقُوَّتِكَ الْقَوِيَّةِ وَ مِحَالِكَ الشَّدِيدِ وَ امْنَعْنِي مِنْهُ بِمَنْعَتِكَ الَّتِي كُلُّ خَلْقٍ فِيهَا ذَلِيلٌ وَ ابْتَلِهِ

بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَ بِسُوءٍ لَا تَسْتُرُهُ وَ كِلْهُ إِلَى نَفْسِهِ فِيمَا يُرِيدُ إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ وَ أَبْرِئْهُ مِنْ حَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ أَحْوِجْهُ إِلَى حَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ وَ أَذِلَّ مَكْرَهُ بِمَكْرِكَ وَ ادْفَعْ مَشِيَّتَهُ بِمَشِيَّتِكَ وَ أَسْقِمْ جَسَدَهُ وَ أَيْتِمْ وُلْدَهُ وَ انْقُصْ أَجَلَهُ وَ خَيِّبْ أَمَلَهُ وَ أَزِلْ دَوْلَتَهُ وَ أَطِلْ عَوْلَتَهُ وَ اجْعَلْ شُغُلَهُ فِي بَدَنِهِ وَ لَا تَفُكَّهُ مِنْ حُزْنِهِ وَ صَيِّرْ كَيْدَهُ فِي ضَلَالٍ وَ أَمْرَهُ إِلَى زَوَالٍ وَ نِعْمَتَهُ إِلَى انْتِقَالٍ وَ جَدَّهُ فِي سَفَالٍ وَ سُلْطَانَهُ فِي اضْمِحْلَالٍ وَ عَاقِبَتَهُ إِلَى شَرِّ مَآلٍ وَ أَمِتْهُ بِغَيْظِهِ إِذَا أَمَتَّهُ وَ أَبْقِهِ لِحُزْنِهِ إِنْ أَبْقَيْتَهُ وَ قِنِي شَرَّهُ وَ هَمْزَهُ وَ لَمْزَهُ وَ سَطْوَتَهُ وَ عَدَاوَتَهُ وَ الْمَحْهُ لَمْحَةً تُدَمِّرُ بِهَا عَلَيْهِ فَإِنَّكَ أَشَدُّ بَأْساً وَ أَشَدُّ تَنْكِيلًا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ این دعا با مقداری اختلاف از امام مُوسَى بِنِ جَعْفَر عَلَيْهِ السَّلَام نیز پیش‌تر گذشت؛ اما آن یک، این داستان را نداشت.

۲ – دعای دیگر از حضرت امام هادی عَلَيْهِ السَّلَام

مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ عُبَيْدالله مَنْصُورِی – عموی پدرش (عِيسَى ابْن اَحْمَد بِنِ عِيسَى بِنِ مَنْصُور): به مولایم حضرت اَبُو اَلْحَسَن هادی عَسْکَرِی (۶۳۲) عَلَيْهِ السَّلَام عرض کردم: دعایی به من بیاموزید که ویژه‌ی خودم باشد. فرمود: «اَبُو مُوسَى، بگو: قُلْ يَا عُدَّتِي دُونَ الْعُدَدِ وَ يَا رَجَائِي وَ الْمُعْتَمَدَ وَ يَا كَهْفِي وَ السَّنَدَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا مَنْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَ لَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِنْهُمْ أَحَداً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى جَمَاعَتِهِمْ وَ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا من از خدای سبحان خواسته‌ام که خواهنده به آن را نومید مدارد.»

۳ – دعایی دیگر از حضرت امام عَلی النقی عَلَيْهِ السَّلَام

مُحَمَّد بِنِ جَعْفَر بِنِ هِشَام اصبغی – الْيَسَع بِنِ حَمْزَةِی قُمِّی: عَمْرو بِنِ مَسْعَدَة وزیر خلیفه مُعْتَصِم مرا به حادثه‌ی ناگوار و مهیبی تهدید کرد؛ چندان که بر مرگ خود و تنگ دستی باز ماندگانم بیمناک شدم. به مولایم اَبُو اَلْحَسَن هادی عَسْکَرِی عَلَيْهِ السَّلَام نامه‌ای به شکایت از این رخ داد نوشتم. پاسخ نوشت: «بیم مدار؛ چیزی نیست. خدای را با این دعا بخوان؛ به زودی از این سختی رهایی‌ات می‌دهد و گشایش می‌یابی. خاندان پیامبر عَلَيْهِمُ السَّلَام، در چیرگی بلاها و پیدایش دشمنان و بیم ناداری و در هنگام به تنگ آمدن سینه، آن را می‌خوانند.» الْيَسَع بِنِ حَمْزَة گوید: دعایی را که مولایم برایم نوشت در آغاز روز خواندم. به خدا، چیزی نگذشته بود که فرستاده‌ی عَمْرو بِنِ مَسْعَدَة آمد و گفت: وزیر تو را می‌خواند! برخاستم و نزد او رفتم. وقتی مرا دید، به رویم لبخند زد و دستور داد بند و زنجیر را از من گشودند و از لباس‌های خوبش خلعتی به من بخشید و عطری به تحفه داد. آن گاه نزدیکم خواند و به گفتگو با من پرداخت و عذر خواهی کرد و همه‌ی ستانده‌ها را باز پس داد و پذیرایی نیکویی کرد. اداره‌ی ناحیه‌ای را نیز که زیر نظر من بود باز گرداند و آبادی مجاور آن را نیز بر آن افزود. دعا این بود: يَا مَنْ تُحَلُّ بِأَسْمَائِهِ عُقَدُ الْمَكَارِهِ وَ يَا مَنْ يُفَلُّ بِذِكْرِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَ يَا مَنْ يُدْعَى بِأَسْمَائِهِ الْعِظَامِ مِنْ ضِيقِ الْمَخْرَجِ إِلَى مَحَلِّ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّعَابُ وَ تَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ الْأَسْبَابُ وَ جَرَى بِطَاعَتِكَ الْقَضَاءُ وَ مَضَتْ عَلَى ذِكْرِكَ الْأَشْيَاءُ فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ وَ بِإِرَادَتِكَ دُونَ وَحْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ وَ أَنْتَ الْمَرْجُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ وَ أَنْتَ الْمَفْزَعُ لِلْمُلِمَّاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَ لَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ وَ قَدْ نَزَلَ بِي مِنَ الْأَمْرِ مَا فَدَحَنِي ثِقْلُهُ وَ حَلَّ بِي مِنْهُ مَا بَهَظَنِي حَمْلُهُ وَ بِقُدْرَتِكَ أَوْرَدْتَ عَلَيَّ ذَلِكَ وَ بِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَّ فَلَا مُصْدِرَ لِمَا أَوْرَدْتَ وَ لَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ وَ لَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَ لَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ وَ لَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ وَ لَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْتَحْ لِي بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَ اصْرِفْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ وَ أَنِلْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِي مَا شَكَوْتُ وَ ارْزُقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُكَ وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ فَرَجاً وَحِيّاً وَ اجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجاً هَنِيئاً وَ لَا تَشْغَلْنِي بِالاهْتِمَامِ عَنْ تُعَاهِدِ فَرَائِضِكَ وَ اسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ فَقَدْ ضِقْتُ بِمَا نَزَلَ بِي ذَرْعاً وَ امْتَلَأْتُ بِحَمْلِ مَا حَدَثَ عَلَيَّ جَزَعاً وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا بُلِيتُ بِهِ وَ دَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِي وَ إِنْ كُنْتَ غَيْرَ مُسْتَوْجِبِهِ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ ذَا الْمَنِّ الْكَرِيمِ فَأَنْتَ قَادِرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ در کتاب «الفلاح و النجاح فی عمل الیوم و اللیله» (۶۳۵) و در کتاب «زَهْرَةُ الرَّبِيع فِی أَدْعِيَةِ الاسابیع» (نیز) دعاهای رسا و پر برکتی از حضرت امام علی النقی عَلَيْهِ

السَّلَام آورده‌ایم.

گزیده‌های دعاهای مولایمان حضرت امام حَسَن بِن عَلی عَسْکَری عَلَیه السلام

در بخش‌های گذشته‌ی کتاب دعاهایی آوردیم که خردوران را بسنده است. در کتاب «المهمات و التتمات» نیز دعاهای ارزشمندی از حضرتش آورده‌ایم. سه تن از حاکمان معاصر امام عَلَیْهِ السَّلَام – از آنجا که شنیده بودند مولا حضرت مَهْدِی عَلَیْهِ السَّلَام فرزند آن حضرت خواهد بود – به کشتن حضرتش دست یازیدند و بارها به زندانش افکندند. امام عَلَیْهِ السَّلَام یکی (یا تنی چند) از ایشان را نفرین فرمود که در زمان کوتاهی به هلاکت رسید. این دعاها را هنوز نیافته‌ام و اگر بیابم، در این بخش کتاب خواهم آورد. یکی از خلفایی که می‌خواست حضرتش را به شهادت برساند مستعین عَبَّاسی بود. این روایت را از کتاب «الاوصیاء عَلَیْهِمُ السَّلَام و ذکر الوصایا» نوشته‌ی جناب عَلی بِن مُحَمَّد بِن زیاد صَیْمَری داریم که نسخه‌ی کهنی از آن، به تاریخ ۷۱ سال بعد از ولادت حضرت مَهْدِی صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیه، نزد ما هست. این کتاب در سال ۲۸۰، پس از در گذشت مولف، در گنجینه‌ی آثارش یافت شد. او فیض حضور مولای ما حضرت هادی و امام حَسَن عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام را داشت و در خدمتشان بود. (۶۳۶) وی از هر دو امام نامه‌ها و نوشته‌های بسیاری دریافت کرد. او در کتاب یاد شده چنین گوید: وقتی مستعین نقشه‌ی خود را درباره حضرت عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام طرح ریزی کرد و به سعید حَاجِب فرمان داد تا حضرتش را به کوفه برد و در راه به شهادت رساند، خبر در میان شیعیان پیچید و نگرانشان ساخت. کمتر از ۵ سال از شهادت حضرت هادی عَلَیْهِ السَّلَام می‌گذشت. مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه و (اَبُو) الهَیْثَم ابْن سَیَابَة به آن حضرت نوشتند: جان ما فدای شما! خبری شنیدیم که بس نگران و اندوهناکمان ساخته است. پاسخ آمد: «بعد از سه (روز) گشایش خواهد رسید.» (عَلی بِن مُحَمَّد) گوید: پس از سه روز – چنان که فرموده بود – مستعین خلع شد و مُعْتَز به جای او نشست. عَلی بِن مُحَمَّد صَیْمَری هم چنین در کتاب یاد شده، در این باره گوید: مُحَمَّد بِن عُمَر کاتب از عَلی بِن مُحَمَّد بِن زیاد و او از عَلی بِن مُحَمَّد بِن زیاد صَیْمَری داماد جَعْفَر بِن محمود وزیر (همسر دخترش ام اَحْمَد) – که از بزرگان مورد اعتماد شیعه و در نویسندگی و ادب و دانش و معرفت پیش بود – (۶۳۷) روایت می‌کند: نزد اَبُو اَحْمَد عُبَیْداللَّه بِن عَبْداللَّه بِن طاهر رفتم. نامه‌ی حضرت اَبُو مُحَمَّد عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام در برابرش بود که در آن چنین آمده بود: «نابودی این ستمگر (مستعین) را از خدا خواستم؛ سه روز دیگر جانش را خواهد ستاند.» او در روز سوم، خلع شد و سر نوشتش چنان شد که مردم گفتند؛ این که او را به «واسط» فرود آوردند و کشتند. این داستان حضرت امام حَسَن عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام با مستعین بود و دعای آن حضرت (در این نقل) نیامده است. تعرض خلیفه‌ی مُعْتَز نام عَبَّاسی نسبت به امام عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام را عالم بزرگوار اَبُو جَعْفَر طوسی که خدا از او خشنود باد در کتاب «غیبت» خویش – در نسخه‌ای که تاریخ کتابت آن سال ۴۷۱ است و اکنون نزد ماست – در بخش معجزات امام حَسَن عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام ذکر کرده است: سَعْد بِن عَبْداللَّه – اَحْمَد بِن حُسَیْن (بِن) عُمَر بِن یزید – اَبُو الْهَیْثَم بِن سَیَابَة: وقتی مُعْتَز فرمان داد امام عَلَیْهِ السَّلَام را، هنگام رفتن سعید حَاجِب به کوفه، بدو سپارند و آن چه را میان مردم شایع شده بود در قصر ابْن هُبَیْرَة (آبادی ای که در زمان بَنِی امیه ساخته و در زمان بَنِی عَبَّاس تکمیل شد) درباره‌ی حضرتش به جای آورد (و آن حضرت را به شهادت رساند)، به پیشگاه ایشان نوشتم: قربانتان گردم! خبری به ما رسیده است که سخت نگرانمان داشته است. پاسخ کتبی آن حضرت این بود: «سه روز بعد، گشایش خواهید یافت.» روز سوم، مُعْتَز خلع شد. تا کنون آن دعا را نیافته‌ام. روایت تعرض خلیفه‌ی مُهْتَدِی نام عَبَّاسی به مولایمان حضرت عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام از تنی چند به ما رسیده است؛ از جمله عَلی بِن مُحَمَّد صَیْمَری در کتاب نام برده. او چنین آورد: سَعْد (بِن عَبْداللَّه) – ابوهَاشِم (داوود بِن قاسم بِن عَبْداللَّه جَعْفَری): من همراه با حضرت اَبُو مُحَمَّد عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام در زندان مُهْتَدِی گرفتار بودم. شبی به من فرمود: «ابا هَاشِم! این سرکش امشب می‌خواست با خدا در افتد؛ اما خداوند زندگانی‌اش را قطع کرد و خلافت را به جانشین وی رساند. من فرزندی ندارم. خدا، به کرم و لطف خود، پسری خواهدم داد.» صبح که شد، ترکان بر مُهْتَدِی

یورش آوردنـد و توده‌ی مردم – که مُعْتَزِلی و قَدَری بودن او را دانسته بودند – بر او شوریدند و او را به قتل رساندند و مُعْتَمَد را به جای او نشانـده با وی بیعت کردند. مُهْتَدِی بر کشـتن امام عَلَیْهِ السَّلَام تصـمیم جدی داشت؛ اما خداوند او را به خود وا نهاد تا کشـته شد و به سوی کیفر سـخت خداوندی رفت. صَـیْمَری که خدا از او خشنود باد هم چنین در کتاب یاد شده‌اش و نیز دیگران فرموده‌ی امام حَسَن عَسْـکَری عَلَیْهِ السَّلَام و خبر کشـته شدن به اصـطلاح مُهْتَدِی عَبَّاسی را پیش از حادثه، چنین باز می‌گویند: مُحَمَّد بِن حَسَن بِن شَـمُّون از راوی دیگری نقـل می‌کنـد که: به امـام اَبُو مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام – وقتی مُهْتَـدِی حضـرتش را دسـتگیر سـاخت – نوشـتم: سرورم! سـپاس خدای را که او را از ما به خود سرگرم ساخت. من شـنیده‌ام که شیعیان را تهدید می‌کند و می‌گوید: به خدا آنان را از روی زمین دور خواهم ساخت! نامه‌ی پاسـخ آن حضـرت چنین بود: «عمرش کوتاه‌تر از آن است. از امروز، ۵ روز بشمار؛ در روز ششم به خواری و سـبکی و ناچیزی، کشـته خواهـد شـد.» چنان که فرموده بود، شـد. بسا که گفته شود: در همه‌ی این احادیث گفته نشـده است که امام عَسْـکَری عَلَیْهِ السَّلَام بر زنـدانی کننـده و آزار رساننـده‌ی خود دعا (و نفرین) فرموده باشد. حقیقت این است که زبان حال چنین می‌رساند که آن حضرت دعا و نفرین فرموده باشد. دست یازی مُعْتَمَد عَبَّاسی را به حضرت امام عَلَیْهِ السَّلَام گروهی نقل کرده‌اند: ما روایت عَلی بِن مُحَمَّد صَیْمَری را که خشنودی خدا بر او باد از کتاب یاد شده می‌آوریم: (عَبْداللَّه بِن جَعْفَر) حِمْیَری – حَسَن بِن عَلی – إِبْرَاهِیم بِن مهزیار – مُحَمَّد بِن أَبِی الزَعْفَرَان: مادر حضـرت اَبُو مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام (بانو سلیل یا حدیث عَلَیْهَاالسَّلَام) چنین گفت: (فرزنـدم امام عَسْـکَری عَلَیْهِ السَّلَام) روزی به من فرمود: «در سال ۲۶۰، به حادثه‌ی سـنگینی بر خواهم خورد که بیم آن دارم مرا به کلی از پا اندازد.» (بانو سلیل) فرماید: من بی‌تابانه به گریه افتادم. فرمود: «فرمان خداوند شدنی است؛ بی‌تابی مکن.» (آن بانو) در صفر سال ۲۶۰، نا آرام و بی‌تاب شد. (۶۳۸) گاه و بی‌گاه به بیرون شـهر می‌رفت و جویای اخبار می‌شد تا آن که خبر آمد: مُعْتَمَـد آن حضـرت را نزد عَلی بِن جَرِین (زنـدانبان) زندانی ساخته و برادرش جَعْفَر (بِن عَلی عَلَیْهِ السَّلَام معروف به کَذَّاب) را با آن حضـرت همراه کرده است. مُعْتَمَـد همواره از عَلی بِن جَرِین جویـای حال می‌شـد. او نیز خبر می‌داد که آن حضـرت روزها روزه دار است و شب‌ها به نماز. روزی (خلیفه) خبر گرفت. مثل همیشه پاسـخ داد. گفت: هم اکنون برو و از سوی من سـلامش برسان و بگو: همراه (بـا ملازم) به خـانه‌ی خویش بـاز گردیـد. من به در زنـدان رفتم. دیـدم چارپـایی زین کرده آمـاده است. به درون شـدم. آن حضـرت را نشسـته یـافتم و پـای افزار و لباس پوشـیده. وقتی مرا دیـد، برخاست. نامه را دادم. سوار شـد. چون بر چارپا جای گرفت، ایسـتاد. پرسـیدم: چرا ایسـتاده‌اید، سـرورم؟ فرمود: «تا جَعْفَر بیایـد.» گفتم: (خلیفه) به من فرمان داده است که تنها شـما را آزاد کنم. فرمود: «باز می‌گردی و می‌گویی: ما دو تن از یک خانه بیرون آمدیم. اگر من باز گردم و او با من نباشد، چنان می‌شود که بر خلیفه پوشـیده نیست.» (عَلی بِن جَرِین) رفت و (همراه جَعْفَر) بازگشت و گفت: (خلیفه) می‌گویـد: جَعْفَر را به خاطر شـما آزاد ساختم. من او را – به خـاطر بـدی ای که به خـود و شـما کرده بود و سـخنانی که می‌گفت – بـاز داشـته بودم. آن گـاه او را آزادی داد و بـا آن حضـرت به خانه بازگشت. صَیْمَری هم چنین در کتاب یاد شده‌اش، بیرون آمدن امام عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام را از زندان مُعْتَمَد و سخن او را بـدان حضـرت چنین می‌گویـد: از محمودی (روایت شـده است که): دست خـط حضـرت اَبُو مُحَمَّد عَسْـکَری عَلَیْهِ السَّلَام را به هنگام خروج از زنـدان مُعْتَمَـد دیـدم. (این آیه را نوشـته بود): «می خواهند نور خداوند را با دهان‌هاشان خاموش کنند! خداوند نور خویش را تمام خواهـد داشت.» (۶۳۹) ما در کتاب «الِاصْـطِفَاء» توضیـح دادیم که چگونه روزگار خلفا آشـفته شد تا میلاد حضرت مَهْـدِی عَلَیْهِ السَّلَام تحقق یابـد. شـرح آن در جزء ۳ کتاب «المـذاکره» تَنُوخِی (۶۴۰)، در داسـتان آشوب‌های زنـده شده در روزگار مُعْتَمَـد و نیز در جزء ۳ «اخبـار الـوزراء» مُحَمَّد بِن عُبْـدُوس جهشیاری، در (فصـل) اخبـار وزیران مُعْتَمَـد (عَبَّاسـی) و نیز در کتـاب «الـوزراء» فناخسـرو بِن رسـتم بِن هرمز، در (حوادث زنـدگی) عَبْـداللَّه بِن یَحْیَی بِن خَاقَـان آمـده است. مـا این روایـات را در کتـاب «الِاصْـطِفَاء فی أخبار الملوك و الخلفاء» آورده‌ایم. نَصْر بِن عَلی (بِن نَصْر بِن عَلی) جَهْضَمِی (بَصْری (۱۶۰ – ۲۵۰) – که (از راویان) غیر شـیعه‌ی موثق است و خطیب بغدادی او را در «تاریخ» خود می‌ستاید (۶۴۱) و خطیب آشـکارا با أَهْل الْبیت عَلَیْهِمُ السَّلَام دشمنی

می‌ورزد – در اثر خود در موضوع مَوالید ائمه عَلَیْهِمُ السَّلَام، ذیل الحَسَن بِن عَلی العَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام گوید: از جمله‌ی نشانه‌ها سخن حَسَن بِن عَلی عَسْکَری است هنگام زاده شدن مُحَمَّد بِن الحَسَن (عَلَیْهِمَاالسَّلَام): «ستم کاران پنداشتند که مرا می‌کشند تا این دودمان را براندازند! قدرت (خداوند) توانا را چگونه یافتند؟!» و او را مؤمل (امید) نامید. نیز از عَلی بِن مُحَمَّد (صَیْمَری) روایت است که آن حضرت (۶۴۲) فرمود: «اگر ما اجازه‌ی سخن گفتن می‌داشتیم. شک‌ها زدوده می‌شد. هر چه خدا بخواهد می‌شود.» (۶۴۳)

گزیده‌ی دعاهای مولا حضرت مَهْدِی صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیه

۱ – دعای معروف به «علوی مصری»، برای هر سختی و مصیبت

مصنف کتاب، عَلی بِن مُوسَی بِن جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن مُحَمَّد طاووس گوید در کتابی قدیمی – که نویسنده‌اش خود را حُسَیْن بِن عَلی بِن هند نامیده و آن را در شوال ۳۹۶ نوشته است – دعای عَلَوی مصری را با این سند این گونه یافتم: این دعا را سرور و امیدمان (حضرت امام زمان) – که درود خدا بر او باد – در خواب به مرد ستم دیده‌ای از شیعیان و به خانواده‌اش آموختند. خداوند از کارش گره گشود و دشمنش را کشت. اَبُو عَلی اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن حُسَیْن بِن إِسْحَاق بِن جَعْفَر بِن مُحَمَّد عَلَوی عریضی (در حَرَّان) – مُحَمَّد بِن عَلی عَلَوی حُسَیْنِی (که در مِصْر ساکن بود): از فرمان روای مِصْر هراس بزرگ و بیم شدیدی برایم پیش آمد. بر جان خود بیمناک شدم: نزد اَحْمَد بِن طولون از من سِعایَت شده بود. به آهنگ خانه‌ی خدا از مِصْر بیرون شدم و از حِجَاز روانه‌ی عِراق گشتم. به زیارت مولایم سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام رفتم و از چیرگی بیمی که داشتم، به قبر حضرتش پناه بردم. ۱۵ روز در کربلا ماندم. شب و روز می‌نالیدم و دعا می‌کردم. به من فرمود: «امام حُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام به تو می‌فرماید: فرزندم! از فلانی ترسیده‌ای؟» پاسخ دادم: آری؛ می‌خواست مرا بکشد؛ به سرورم پناه آوردم و تصمیم بزرگ او را درباره‌ی خود شکوه بردم. فرمود: «چرا پروردگار خود و پدرانت را با دعاهای پیامبران گذشته عَلَیْهِمُ السَّلَام نمی‌خوانی؟ ایشان در سختی بودند و خداوند آن را با این دعاها از ایشان زدود.» پرسیدم: چگونه بخوانمش؟ فرمود: «شب جمعه که شد، غسل کن و نماز شب بگزار. بعد از سجده‌ی شکر، دو زانو بنشین و این دعا را بخوان.» آن گاه دعایی برای من خواند. (سَیِّد مُحَمَّد بِن عَلی عَلَوی مصری) گوید: (آن حضرت) ۵ شب پیاپی – در همان زمان که من بین خواب و بیداری بودم – بر من آشکار می‌شد و این دعا را می‌فرمود تا آن را حفظ شدم. شب جمعه نیامد. غسل به جای آوردم و لباس تازه کردم و بوی خوش زدم و نماز شب گزاردم و به سجده شکر رفتم. آن گاه بر دو زانو نشسته این دعا را به درگاه حق – جَلَّ وَ عَلَا – خواندم. آن حضرت شب شنبه بر من ظاهر گردید و فرمود: «محمد! خواستهات انجام شد و با پایان یافتن دعا، دشمنت نزد آن که بدو سِعایَت برده بود، کشته شد.» صبح، با مولایم (سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام) خداحافظی کردم و به سوی مِصْر راه افتادم. وقتی در راه مِصْر به اردن رسیدم، مردم مومن از همسایگانم را در مِصْر دیدم. خبر داد که اَحْمَد بِن طولون دشمن مرا دستگیر ساخت و فرمان داد او را از قفا سر بریدند. این در شب جمعه رخ داد. سپس فرمان داد تا در رود نیلش افکندند! بنا به توضیح جمعی از دوستان و برادران شیعی، این حادثه – همان گونه که مولایم به من خبر داد – هم زمان با آن بود که من دعا را به پایان رسانده بودم. تذکر: این دعا را – به روایتی که بر این نقل فزونی و کاستی دارد – خواهیم آورد. للّه للّه دعای مولایمان حضرت ولی عصر عَلَیْهِ السَّلَام به روایت دیگر: للّه للّه اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِن حَمَّاد مصری – اَبُو عَبْدِاللَّه حُسَیْن بِن مُحَمَّد عَلَوی – مُحَمَّد بِن عَلی عَلَوی حُسَیْنِی: یکی از فرمان روایان سرزمینم اندوه بزرگی برایم پیش آورد و هراس فراوانی آفرید. سخت بیمناک شدم؛ چندان که امید رهایی نداشتم. به زیارت پدران و سرورانم عَلَیْهِمُ السَّلَام به کربلا رفتم و به ایشان و خاکشان پناهنده و پناه جو شدم و از هراسی که بر من چیره شده بود از ایشان امان خواستم. ۱۵ روز را، شب و روز، به نیاز و ناله گذراندم. (روزی) در

حالت بین خواب و بیداری، ولی خداوند و حجت زمان را که برترین درود و سلام بر او و پدرانش باد دیدار کردم. به من فرمود: «پسرم! از فلان ترسیده‌ای؟» گفتم: آری؛ درباره‌ی من چنین و چنان تصمیم دارد. من به سرورانم که درود خدا بر ایشان باد به شکوه پناه آورده‌ام تا از وی رهایی ام دهند. فرمود: «چرا دعایی را که پدران پیامبر من صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيهم در سختی‌ها می‌خواندند و بدان کار گشایی شدند، به درگاه پروردگار خویش و پروردگار پدران خویش نمی‌خوانی؟.» پرسیدم: آنها چه می‌خواندند تا من بخوانم؟ فرمود: «شب جمعه که آمد، برخیز و غسل کن و نماز بگزار. پس از سجده‌ی شکر، در حالت زانو زده، این دعا را از ژرفای دل بخوان.» آن حضرت ۵ شب پیاپی بر من ظاهر می‌شد و این سخن و دعا را تکرار می‌فرمود تا آن را از بر کردم. شب جمعه آمدن آن حضرت قطع شد. برخاستم و غسل به جای آوردم و لباس تازه کردم و بوی خوش زدم و نماز بایسته‌ی شب را گزاردم. آن گاه نشسته بر دو زانو این دعا را خواندم. شب شنبه، به سان شب‌های پیش، بر من آشکار گردید و فرمود: «محمد! دعایت پذیرفته شد و دشمنت به هلاکت رسید. وقتی دعایت به پایان رسید، خداوند او را کشت.» صبح که شد، تنها اندیشه‌ام وداع با سرورانم عَلَيْهِمُ السَّلَام بود و بازگشت به خانه‌ای که از آن گریخته بودم. در میان راه، پیک حامل نامه‌های فرزندانم را دیدم که: مردی که از او گریختی گروهی را به میهمانی خوانده بود. میهمانان خوردند و آشامیدند و پراکنده شدند. او با غلامانش همان جا خوابید. صبح شد. صدایی از او بر نمی‌خاست. روانداز را کنار زدند. دیدند از پشت او را سر بریده‌اند و خون از وی روان است. این در شب جمعه اتفاق افتاد و کسی ندانست که چنین کرد. (خانواده‌ام در نامه) از من می‌خواستند که باز گردم. وقتی به خانه رسیدم و جویای او شدم و این که چه هنگام کشته شده است، معلوم شد که درست با پایان دعا هم زمان بوده است! دعا این بود: رَبِّ مَنْ ذَا الَّذِي دَعَاكَ فَلَمْ تُجِبْهُ وَ مَنْ ذَا الَّذِي سَأَلَكَ فَلَمْ تُعْطِهِ وَ مَنْ ذَا الَّذِي نَاجَاكَ فَخَيَّبْتَهُ أَوْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَأَبْعَدْتَهُ وَ رَبِّ هَذَا فِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ مَعَ عِنَادِهِ وَ كُفْرِهِ وَ عُتُوِّهِ وَ إِدْعَائِهِ الرُّبُوبِيَّةَ لِنَفْسِهِ وَ عِلْمِكَ بِأَنَّهُ لَا يَتُوبُ وَ لَا يَرْجِعُ وَ لَا يَئُوبُ وَ لَا يُؤْمِنُ وَ لَا يَخْشَعُ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ أَعْطَيْتَهُ سُؤْلَهُ كَرَماً مِنْكَ وَ جُوداً وَ قِلَّةَ مِقْدَارٍ لِمَا سَأَلَكَ عِنْدَكَ مَعَ عِظَمِهِ عِنْدَهُ أَخْذاً بِحُجَّتِكَ عَلَيْهِ وَ تَأْكِيداً لَهَا حِينَ فَجَرَ وَ كَفَرَ وَ اسْتَطَالَ عَلَى قَوْمِهِ وَ تَجَبَّرَ وَ بِكُفْرِهِ عَلَيْهِمْ افْتَخَرَ وَ بِظُلْمِهِ لِنَفْسِهِ تَكَبَّرَ وَ بِحِلْمِكَ عَنْهُ اسْتَكْبَرَ فَكَتَبَ وَ حَكَمَ عَلَى نَفْسِهِ جُرْأَةً مِنْهُ إِنَّ جَزَاءَ مِثْلِهِ أَنْ يُغْرَقَ فِي الْبَحْرِ فَجَزَيْتَهُ بِمَا حَكَمَ بِهِ عَلَى نَفْسِهِ إِلَهِي وَ أَنَا عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أَمَتِكَ مُعْتَرِفٌ لَكَ بِالْعُبُودِيَّةِ مُقِرٌّ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ خَالِقِي لَا إِلَهَ لِي غَيْرُكَ وَ لَا رَبَّ لِي سِوَاكَ مُوقِنٌ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ رَبِّي وَ إِلَيْكَ مَرَدِّي وَ إِيَابِي عَالِمٌ بِأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِكَ وَ لَا رَادَّ لِقَضَائِكَ وَ أَنَّكَ الْأَوَّلُ وَ الْآخِرُ وَ الظَّاهِرُ وَ الْبَاطِنُ لَمْ تَكُنْ مِنْ شَيْءٍ وَ لَمْ تَبِنْ عَنْ شَيْءٍ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ أَنْتَ الْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَ الْمُكَوِّنُ لِكُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِتَقْدِيرٍ وَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ كَذَلِكَ كُنْتَ وَ تَكُونُ وَ أَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ وَ لَا تُوصَفُ بِالْأَوْهَامِ وَ لَا تُدْرَكُ بِالْحَوَاسِّ – وَ لَا تُقَاسُ بِالْمِقْيَاسِ وَ لا تُشَبَّهُ بِالنَّاسِ وَ إِنَّ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ عَبِيدُكَ وَ إِمَاؤُكَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ نَحْنُ الْمَرْبُوبُونَ وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ نَحْنُ الْمَخْلُوقُونَ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ نَحْنُ الْمَرْزُوقُونَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي إِذْ خَلَقْتَنِي بَشَراً سَوِيّاً وَ جَعَلْتَنِي غَنِيّاً مَكْفِيّاً بَعْدَ مَا كُنْتُ طِفْلًا صَبِيّاً تَقُوتُنِي مِنَ الثَّدْيِ لَبَناً مَرِيئاً وَ غَذَّيْتَنِي غِذَاءً طَيِّباً هَنِيئاً وَ جَعَلْتَنِي ذَكَراً مِثَالًا سَوِيّاً فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً إِنْ عُدَّ لَمْ يُحْصَ وَ إِنْ وُضِعَ لَمْ يَتَّسِعْ لَهُ شَيْءٌ – حَمْداً يَفُوقُ عَلَى جَمِيعِ حَمْدِ الْحَامِدِينَ وَ يَعْلُو عَلَى حَمْدِ كُلِّ شَيْءٍ وَ يَفْخُمُ وَ يَعْظُمُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَ كُلَّمَا حَمِدَ اللَّهَ شَيْءٌ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ وَ زِنَةَ مَا خَلَقَ وَ زِنَةَ أَجَلِّ مَا خَلَقَ وَ بِوَزْنِ أَخَفِّ مَا خَلَقَ وَ بِعَدَدِ أَصْغَرِ مَا خَلَقَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ حَتَّى يَرْضَى رَبُّنَا وَ بَعْدَ الرِّضَا وَ أَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يَغْفِرَ لِي ذَنْبِي وَ أَنْ يَحْمَدَ لِي أَمْرِي وَ يَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ إِلَهِي وَ إِنِّي أَنَا أَدْعُوكَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ صَفْوَتُكَ أَبُونَا آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ هُوَ مُسِيءٌ ظَالِمٌ حِينَ أَصَابَ الْخَطِيئَةَ فَغَفَرْتَ لَهُ خَطِيئَتَهُ وَ تُبْتَ عَلَيْهِ وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي وَ تَرْضَى عَنِّي فَإِنْ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فَاعْفُ عَنِّي فَإِنِّي مُسِيءٌ ظَالِمٌ خَاطِئٌ عَاصٍ وَ قَدْ يَعْفُو السَّيِّدُ عَنْ عَبْدِهِ وَ لَيْسَ بِرَاضٍ عَنْهُ وَ أَنْ تُرْضِيَ عَنِّي خَلْقَكَ وَ تُمِيطَ عَنِّي حَقَّكَ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِدْرِيسُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَجَعَلْتَهُ صِدِّيقاً نَبِيّاً وَ

رَفَعْتَهُ مَكاناً عَلِيًّا وَ اسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ كُنتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ – وَ أَنْ تَجْعَلَ مَآبِی إِلَی جَنَّتِكَ وَ مَحَلِّی فِی رَحْمَتِكَ وَ تُسْكِنَنِی فِيهَا بِعَفْوِكَ وَ تُزَوِّجَنِی مِنْ حُورِهَا بِقُدْرَتِكَ يَا قَدِيرُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ إِذْ نَادَی رَبَّهُ أَنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ. فَفَتَحْنا أَبْوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ. وَ فَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُوناً فَالْتَقَی الْماءُ عَلی أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ – وَ نَجَّيْتَهُ عَلی ذاتِ أَلْواحٍ وَ دُسُرٍ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُنْجِيَنِی مِنْ ظُلْمِ مَنْ يُرِيدُ ظُلْمِی وَ تَكُفَّ عَنِّی بَأْسَ مَنْ يُرِيدُ هَضْمِی وَ تَكْفِيَنِی شَرَّ كُلِّ سُلْطَانٍ جَائِرٍ وَ عَدُوٍّ قَاهِرٍ وَ مُسْتَخِفٍّ قَادِرٍ وَ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَ إِنْسِيٍّ شَدِيدٍ وَ كَيْدِ كُلِّ مَكِيدٍ يَا حَلِيمُ يَا وَدُودُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ صَالِحٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْخَسْفِ وَ أَعْلَيْتَهُ عَلَى عَدُوِّهِ وَ اسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُخَلِّصَنِی مِنْ شَرِّ مَا يُرِيدُنِی أَعْدَائِی بِهِ وَ سَعَی بِی حُسَّادِی وَ تُكْفِنِيهِمْ بِكِفَايَتِكَ وَ تَتَوَلَّانِی بِوَلَايَتِكَ وَ تَهْدِيَ قَلْبِی بِهُدَاكَ وَ تُؤَيِّدَنِی بِتَقْوَاكَ وَ تُبَصِّرَنِی [تَنْصُرَنِی بِمَا فِيهِ رِضَاكَ وَ تُغْنِيَنِی بِغِنَاكَ يَا حَلِيمُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ وَ خَلِيلُكَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ أَرَادَ نُمْرُودُ إِلْقَاءَهُ فِی النَّارِ فَجَعَلْتَ لَهُ النَّارَ بَرْداً وَ سَلَاماً وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُبَرِّدَ عَنِّی حَرَّ نَارِكَ وَ تُطْفِئَ عَنِّی لَهِيبَهَا وَ تَكْفِيَنِی حَرَّهَا وَ تَجْعَلَ نَائِرَةَ أَعْدَائِی فِی شِعَارِهِمْ وَ دِثَارِهِمْ – وَ تَرُدَّ كَيْدَهُمْ فِی نُحُورِهِمْ وَ تُبَارِكَ لِی فِيمَا أَعْطَيْتَنِيهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُكَ بِالاسْمِ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ إِسْمَاعِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَجَعَلْتَهُ نَبِيّاً وَ رَسُولًا وَ جَعَلْتَ لَهُ حَرَمَكَ مَنْسَكاً وَ مَسْكَناً وَ مَأْوًی وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ نَجَّيْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ وَ قَرَّبْتَهُ رَحْمَةً مِنْكَ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْسَحَ لِی فِی قَبْرِی وَ تَحُطَّ عَنِّی وِزْرِی وَ تَشُدَّ لِی أَزْرِی وَ تَغْفِرَ لِی ذَنْبِی وَ تَرْزُقَنِی التَّوْبَةَ بِحَطِّ السَّيِّئَاتِ وَ تَضَاعُفِ الْحَسَنَاتِ وَ كَشْفِ الْبَلِيَّاتِ وَ رِبْحِ التِّجَارَاتِ وَ دَفْعِ مَعَرَّةِ السِّعَايَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ وَ مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ وَ قَاضِی الْحَاجَاتِ وَ مُعْطِی الْخَيْرَاتِ وَ جَبَّارُ السَّمَاوَاتِ إِلَهِی وَ أَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكَ بِهِ ابْنُ خَلِيلِكَ إِسْمَاعِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِی نَجَّيْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ وَ فَدَيْتَهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ وَ قَلَبْتَ لَهُ الْمِشْقَصَ حَتَّی نَاجَاكَ مُوقِناً بِذَبْحِهِ رَاضِياً بِأَمْرِ وَالِدِهِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُنْجِيَنِی مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَ بَلِيَّةٍ وَ تَصْرِفَ عَنِّی كُلَّ ظُلْمَةٍ وَخِيمَةٍ وَ تَكْفِيَنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أُمُورِ دُنْيَایَ وَ آخِرَتِی وَ مَا أُحَاذِرُهُ وَ أَخْشَاهُ وَ مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ بِحَقِّ آلِ يس إِلَهِی وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَنَجَّيْتَهُ وَ أَهْلَهُ مِنَ الْخَسْفِ وَ الْهَدْمِ وَ الْمَثُلَاتِ وَ الشِّدَّةِ وَ الْجُهْدِ وَ أَخْرَجْتَهُ وَ أَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَأْذَنَ لِی بِجَمِيعِ [بِجَمْعِ مَا شُتِّتَ مِنْ شَمْلِی وَ تُقِرَّ عَيْنِی بِوَلَدِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ تُصْلِحَ لِی أُمُورِی وَ تُبَارِكَ لِی فِی جَمِيعِ أَحْوَالِی وَ تُبَلِّغَنِی فِی نَفْسِی آمَالِی – وَ أَنْ تُجِيرَنِی مِنَ النَّارِ وَ تَكْفِيَنِی شَرَّ الْأَشْرَارِ بِالْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ الْأَئِمَّةِ الْأَبْرَارِ وَ نُورِ الْأَنْوَارِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ وَ الصَّفْوَةِ الْمُنْتَجَبِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ تَرْزُقَنِی مُجَالَسَتَهُمْ وَ تَمُنَّ عَلَيَّ بِمُرَافَقَتِهِمْ وَ تُوَفِّقَ لِی صُحْبَتَهُمْ مَعَ أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ وَ حَمَلَةِ عَرْشِكَ وَ الْكَرُوبِيِّينَ إِلَهِی وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی سَأَلَكَ بِهِ يَعْقُوبُ وَ قَدْ كُفَّ بَصَرُهُ وَ شُتِّتَ شَمْلُهُ [جَمْعُهُ وَ فُقِدَ قُرَّةُ عَيْنِهِ ابْنُهُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ جَمَعْتَ شَمْلَهُ وَ أَقْرَرْتَ عَيْنَهُ وَ كَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَأْذَنَ لِی بِجَمِيعِ مَا تَبَدَّدَ مِنْ أَمْرِی وَ تُقِرَّ عَيْنِی بِوَلَدِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ تُصْلِحَ شَأْنِی كُلَّهُ وَ تُبَارِكَ لِی فِی جَمِيعِ أَحْوَالِی وَ تُبَلِّغَنِی فِی نَفْسِی وَ آمَالِی وَ تُصْلِحَ لِی أَفْعَالِی وَ تَمُنَّ عَلَيَّ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْمَعَالِی بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلَهِی وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ يُوسُفُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ نَجَّيْتَهُ مِنْ غَيَابَتِ الْجُبِّ وَ كَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ كَفَيْتَهُ كَيْدَ إِخْوَتِهِ وَ جَعَلْتَهُ بَعْدَ الْعُبُودِيَّةِ مَلِكاً وَ اسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَدْفَعَ عَنِّی كَيْدَ كُلِّ كَائِدٍ وَ شَرَّ كُلِّ حَاسِدٍ – إِنَّكَ عَلی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَهِی وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ مُوسَی بْنُ عِمْرَانَ إِذْ قُلْتَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ وَ نَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَ قَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا وَ ضَرَبْتَ لَهُ طَرِيقاً فِی الْبَحْرِ يَبَساً وَ نَجَّيْتَهُ وَ مَنْ مَعَهُ [تَبِعَهُ مِنْ بَنِی إِسْرَائِيلَ وَ أَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ

قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعِيذَنِي مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ وَ تُقَرِّبَنِي مِنْ عَفْوِكَ وَ تَنْشُرَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ مَا تُغْنِيَنِي بِهِ عَنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ يَكُونُ لِي بَلَاغاً أَنَالُ بِهِ مَغْفِرَتَكَ وَ رِضْوَانَكَ يَا وَلِيِّي وَ وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِالاسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ دَاوُدُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ سَخَّرْتَ لَهُ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ مَعَهُ بِالْعَشِيِّ وَ الْإِبْكَارِ - وَ الطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ وَ شَدَدْتَ مُلْكَهُ وَ آتَيْتَهُ الْحِكْمَةَ وَ فَصْلَ الْخِطَابِ وَ أَلَنْتَ لَهُ الْحَدِيدَ وَ عَلَّمْتَهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَهُمْ وَ غَفَرْتَ ذَنْبَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُسَخِّرَ لِي جَمِيعَ أُمُورِي وَ تُسَهِّلَ لِي تَقْدِيرِي وَ تَرْزُقَنِي مَغْفِرَتَكَ وَ عِبَادَتَكَ وَ تَدْفَعَ عَنِّي ظُلْمَ الظَّالِمِينَ وَ كَيْدَ الْكَائِدِينَ وَ مَكْرَ الْمَاكِرِينَ وَ سَطَوَاتِ الْفَرَاعِنَةِ الْجَبَّارِينَ وَ حَسَدَ الْحَاسِدِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَ ثِقَةَ الْوَاثِقِينَ وَ ذَرِيعَةَ الْمُؤْمِنِينَ وَ رَجَاءَ الْمُتَوَكِّلِينَ وَ مُعْتَمَدَ الصَّالِحِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِالاسْمِ الَّذِي سَأَلَكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذْ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ هَبْ لِي مُلْكاً لا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ أَطَعْتَ لَهُ الْخَلْقَ وَ حَمَلْتَهُ عَلَى الرِّيحِ وَ عَلَّمْتَهُ مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَ سَخَّرْتَ لَهُ الشَّيَاطِينَ مِنْ كُلِّ بَنَّاءٍ وَ غَوَّاصٍ. وَ آخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ هَذَا عَطَاؤُكَ لَا عَطَاءُ غَيْرِكَ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَهْدِيَ لِي قَلْبِي وَ تَجْمَعَ لِي لُبِّي وَ تَكْفِيَنِي هَمِّي وَ تُؤْمِنَ خَوْفِي وَ تَفُكَّ أَسْرِي وَ تَشُدَّ أَزْرِي وَ تُمْهِلَنِي وَ تُنَفِّسَنِي وَ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَ تَسْمَعَ نِدَائِي وَ لَا تَجْعَلَ فِي النَّارِ مَأْوَايَ وَ لَا الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّي وَ أَنْ تُوَسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي وَ تُحَسِّنَ خُلُقِي وَ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فَإِنَّكَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ مُؤَمَّلِي إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ لَمَّا حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ بَعْدَ الصِّحَّةِ وَ نَزَلَ السَّقَمُ مِنْهُ مَنْزِلَ الْعَافِيَةِ وَ الضِّيقُ بَعْدَ السَّعَةِ وَ الْقُدْرَةِ فَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ رَدَدْتَ عَلَيْهِ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ حِينَ نَادَاكَ دَاعِياً لَكَ رَاغِباً إِلَيْكَ رَاجِياً لِفَضْلِكَ شَاكِياً إِلَيْكَ رَبِّ إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ كَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَكْشِفَ ضُرِّي - وَ تُعَافِيَنِي فِي نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وُلْدِي وَ إِخْوَانِي فِيكَ عَافِيَةً بَاقِيَةً شَافِيَةً كَافِيَةً وَافِرَةً هَادِئَةً نَامِيَةً مُسْتَغْنِيَةً عَنِ الْأَطِبَّاءِ وَ الْأَدْوِيَةِ وَ تَجْعَلَهَا شِعَارِي وَ دِثَارِي وَ تُمَتِّعَنِي بِسَمْعِي وَ بَصَرِي وَ تَجْعَلَهُمَا الْوَارِثَيْنِ مِنِّي - إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُونُسُ بْنُ مَتَّى فِي بَطْنِ الْحُوتِ حِينَ نَادَاكَ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ - أَنْ لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ أَنْبَتَّ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ وَ أَرْسَلْتَهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَ تُدَارِكَنِي بِعَفْوِكَ فَقَدْ غَرِقْتُ فِي بَحْرِ الظُّلْمِ لِنَفْسِي وَ رَكِبَتْنِي مَظَالِمُ كَثِيرَةٌ لِخَلْقِكَ عَلَيَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْتُرْنِي مِنْهُمْ وَ أَعْتِقْنِي مِنَ النَّارِ وَ اجْعَلْنِي مِنْ عُتَقَائِكَ وَ طُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ فِي مَقَامِي هَذَا بِمَنِّكَ يَا مَنَّانُ. إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذْ أَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَ أَنْطَقْتَهُ فِي الْمَهْدِ فَأَحْيَا بِهِ الْمَوْتَى وَ أَبْرَأَ بِهِ الْأَكْمَهَ وَ الْأَبْرَصَ بِإِذْنِكَ وَ خَلَقَ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَصَارَ طَائِراً بِإِذْنِكَ - وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُفَرِّغَنِي لِمَا خُلِقْتُ لَهُ وَ لَا تَشْغَلَنِي بِمَا قَدْ تَكَلَّفْتَهُ لِي وَ تَجْعَلَنِي مِنْ عِبَادِكَ وَ زُهَّادِكَ فِي الدُّنْيَا وَ مِمَّنْ خَلَقْتَهُ لِلْعَافِيَةِ وَ هَنَّأْتَهُ بِهَا مَعَ كَرَامَتِكَ يَا كَرِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آصَفُ بْنُ بَرْخِيَا عَلَى عَرْشِ مَلِكَةِ سَبَإٍ فَكَانَ أَقَلَّ مِنْ لَحْظَةِ الطَّرْفِ حَتَّى كَانَ مُصَوَّراً بَيْنَ يَدَيْهِ فَلَمَّا رَأَتْهُ قِيلَ أَ هكَذا عَرْشُكِ قالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تُكَفِّرَ عَنِّي سَيِّئَاتِي وَ تَقْبَلَ مِنِّي حَسَنَاتِي وَ تَقْبَلَ تَوْبَتِي وَ تَتُوبَ عَلَيَّ وَ تُغْنِيَ فَقْرِي وَ تَجْبُرَ كَسْرِي وَ تُحْيِيَ فُؤَادِي بِذِكْرِكَ وَ تُحْيِيَنِي فِي عَافِيَةٍ وَ تُمِيتَنِي فِي عَافِيَةٍ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِالاسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ زَكَرِيَّا عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ سَأَلَكَ دَاعِياً لَكَ رَاغِباً إِلَيْكَ رَاجِياً لِفَضْلِكَ فَقَامَ فِي الْمِحْرَابِ يُنَادِي نِدَاءً خَفِيًّا فَقَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا. يَرِثُنِي وَ يَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَ اجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا فَوَهَبْتَ لَهُ يَحْيَى وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُبْقِيَ لِي أَوْلَادِي وَ أَنْ تُمَتِّعَنِي بِهِمْ وَ تَجْعَلَنِي وَ إِيَّاهُمْ مُؤْمِنِينَ لَكَ رَاغِبِينَ فِي ثَوَابِكَ خَائِفِينَ مِنْ عِقَابِكَ رَاجِينَ لِمَا عِنْدَكَ آيِسِينَ مِمَّا عِنْدَ غَيْرِكَ حَتَّى تُحْيِيَنَا حَيَاةً طَيِّبَةً وَ تُمِيتَنَا مَيْتَةً طَيِّبَةً إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِالاسْمِ الَّذِي سَأَلَتْكَ بِهِ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ إِذْ قالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتاً فِي الْجَنَّةِ وَ نَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ وَ

نَجِّنِی مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَ کُنْتَ مِنْهَا قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُقِرَّ عَیْنِی بِالنَّظَرِ إِلَی جَنَّتِکَ وَ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَ أَوْلِیَائِکَ وَ تُفَرِّجَنِی بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ تُؤْنِسَنِی بِهِ وَ بِآلِهِ وَ بِمُصَاحَبَتِهِمْ وَ مُرَافَقَتِهِمْ وَ تُمَکِّنَ لِی فِیهَا وَ تُنْجِیَنِی مِنَ النَّارِ وَ مَا أُعِدَّ لِأَهْلِهَا مِنَ السَّلَاسِلِ وَ الْأَغْلَالِ وَ الشَّدَائِدِ وَ الْأَنْکَالِ وَ أَنْوَاعِ الْعَذَابِ بِعَفْوِکَ یَا کَرِیمُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَتْکَ بِهِ عَبْدَتُکَ وَ صِدِّیقَتُکَ مَرْیَمُ الْبَتُولُ وَ أُمُّ الْمَسِیحِ الرَّسُولِ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ إِذْ قُلْتَ وَ مَرْیَمَ ابْنَتَ عِمْرانَ الَّتِی أَحْصَنَتْ فَرْجَها فَنَفَخْنا فِیهِ مِنْ رُوحِنا - وَ صَدَّقَتْ بِکَلِماتِ رَبِّها وَ کُتُبِهِ وَ کانَتْ مِنَ الْقانِتِینَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَ کُنْتَ مِنْهَا قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُحْصِنَنِی بِحِصْنِکَ الْحَصِینِ وَ تَحْجُبَنِی بِحِجَابِکَ الْمَنِیعِ وَ تُحْرِزَنِی بِحِرْزِکَ الْوَثِیقِ وَ تَکْفِیَنِی بِکِفَایَتِکَ الْکَافِیَةِ مِنْ شَرِّ کُلِّ طَاغٍ وَ ظُلْمِ کُلِّ بَاغٍ وَ مَکْرِ کُلِّ مَاکِرٍ وَ غَدْرِ کُلِّ غَادِرٍ وَ سِحْرِ کُلِّ سَاحِرٍ وَ جَوْرِ کُلِّ سُلْطَانٍ جَائِرٍ بِمَنْعِکَ یَا مَنِیعُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِالاسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَ نَبِیُّکَ وَ صَفِیُّکَ وَ خِیَرَتُکَ مِنْ خَلْقِکَ وَ أَمِینُکَ عَلَی وَحْیِکَ وَ بَعِیثُکَ إِلَی بَرِیَّتِکَ وَ رَسُولُکَ إِلَی خَلْقِکَ مُحَمَّدٌ خَاصَّتُکَ وَ خَالِصَتُکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ أَیَّدْتَهُ بِجُنُودٍ لَمْ یَرَوْهَا وَ جَعَلْتَ کَلِمَتَکَ الْعُلْیَا وَ کَلِمَةَ الَّذِینَ کَفَرُوا السُّفْلی وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً زَاکِیَةً طَیِّبَةً نَامِیَةً بَاقِیَةً مُبَارَکَةً کَمَا صَلَّیْتَ عَلَی أَبِیهِمْ إِبْرَاهِیمَ وَ آلِ إِبْرَاهِیمَ وَ بَارِکْ عَلَیْهِمْ کَمَا بَارَکْتَ عَلَیْهِمْ وَ سَلِّمْ عَلَیْهِمْ کَمَا سَلَّمْتَ عَلَیْهِمْ وَ زِدْهُمْ فَوْقَ ذَلِکَ کُلِّهِ زِیَادَةً مِنْ عِنْدِکَ وَ اخْلُطْنِی بِهِمْ وَ اجْعَلْنِی مِنْهُمْ وَ احْشُرْنِی مَعَهُمْ وَ فِی زُمْرَتِهِمْ حَتَّی تَسْقِیَنِی مِنْ حَوْضِهِمْ وَ تُدْخِلَنِی فِی جُمْلَتِهِمْ وَ تَجْمَعَنِی وَ إِیَّاهُمْ وَ تُقِرَّ عَیْنِی بِهِمْ وَ تُعْطِیَنِی سُؤْلِی وَ تُبَلِّغَنِی آمَالِی فِی دِینِی وَ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی وَ مَحْیَایَ وَ مَمَاتِی وَ تُبَلِّغَهُمْ سَلَامِی وَ تَرُدَّ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ إِلَهِی وَ أَنْتَ الَّذِی تُنَادِی فِی إِنْصَافِ کُلِّ لَیْلَةٍ هَلْ مِنْ سَائِلٍ فَأُعْطِیَهُ أَمْ هَلْ مِنْ دَاعٍ فَأُجِیبَهُ أَمْ هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ فَأَغْفِرَ لَهُ أَمْ هَلْ مِنْ رَاجٍ فَأُبَلِّغَهُ رَجَاهُ أَمْ هَلْ مِنْ مُؤَمِّلٍ فَأُبَلِّغَهُ أَمَلَهُ هَا أَنَا سَائِلُکَ بِفِنَائِکَ وَ مِسْکِینُکَ بِبَابِکَ وَ ضَعِیفُکَ بِبَابِکَ وَ فَقِیرُکَ بِبَابِکَ وَ مُؤَمِّلُکَ بِفِنَائِکَ أَسْأَلُکَ نَائِلَکَ وَ أَرْجُو رَحْمَتَکَ وَ أُؤَمِّلُ عَفْوَکَ وَ أَلْتَمِسُ غُفْرَانَکَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِی سُؤْلِی وَ بَلِّغْنِی أَمَلِی وَ اجْبُرْ فَقْرِی وَ ارْحَمْ عِصْیَانِی وَ اعْفُ عَنْ ذُنُوبِی وَ فُکَّ رَقَبَتِی مِنَ الْمَظَالِمِ لِعِبَادِکَ رَکِبَتْنِی وَ قَوِّ ضَعْفِی وَ أَعِزَّ مَسْکَنَتِی وَ ثَبِّتْ وَطْأَتِی وَ اغْفِرْ جُرْمِی وَ أَنْعِمْ بَالِی وَ أَکْثِرْ مِنَ الْحَلَالِ مَالِی وَ خِرْ لِی فِی جَمِیعِ أُمُورِی وَ أَفْعَالِی وَ رَضِّنِی بِهَا وَ ارْحَمْنِی وَ وَالِدَیَّ وَ مَا وَلَدَا مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِینَ وَ الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْیَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ إِنَّکَ سَمِیعُ الدَّعَوَاتِ وَ أَلْهِمْنِی مِنْ بِرِّهِمَا مَا أَسْتَحِقُّ بِهِ ثَوَابَکَ وَ الْجَنَّةَ وَ تَقَبَّلْ حَسَنَاتِهِمَا وَ اغْفِرْ سَیِّئَاتِهِمَا وَ اجْزِهِمَا بِأَحْسَنِ مَا فَعَلَا بِی ثَوَابَکَ وَ الْجَنَّةَ - إِلَهِی وَ قَدْ عَلِمْتُ یَقِیناً أَنَّکَ لَا تَأْمُرُ بِالظُّلْمِ وَ لَا تَرْضَاهُ وَ لَا تَمِیلُ إِلَیْهِ وَ لَا تَهْوَاهُ وَ لَا تُحِبُّهُ وَ لَا تَغْشَاهُ وَ تَعْلَمُ مَا فِیهِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ مِنْ ظُلْمِ عِبَادِکَ وَ بَغْیِهِمْ عَلَیْنَا وَ تَعَدِّیهِمْ بِغَیْرِ حَقٍّ وَ لَا مَعْرُوفٍ بَلْ ظُلْماً وَ عُدْوَاناً وَ زُوراً وَ بُهْتَاناً فَإِنْ کُنْتَ جَعَلْتَ لَهُمْ مُدَّةً لَا بُدَّ مِنْ بُلُوغِهَا أَوْ کَتَبْتَ لَهُمْ آجَالًا یَنَالُونَهَا فَقَدْ قُلْتَ وَ قَوْلُکَ الْحَقُّ وَ وَعْدُکَ الصِّدْقُ - یَمْحُوا اللَّهُ ما یَشاءُ وَ یُثْبِتُ وَ عِنْدَهُ أُمُّ الْکِتابِ فَأَنَا أَسْأَلُکَ بِکُلِّ مَا سَأَلَکَ بِهِ أَنْبِیَاؤُکَ الْمُرْسَلُونَ وَ رُسُلُکَ وَ أَسْأَلُکَ بِمَا سَأَلَکَ بِهِ عِبَادُکَ الصَّالِحُونَ وَ مَلَائِکَتُکَ الْمُقَرَّبُونَ أَنْ تَمْحُوَ مِنْ أُمِّ الْکِتَابِ ذَلِکَ وَ تَکْتُبَ لَهُمُ الِاضْمِحْلَالَ وَ الْمَحْقَ - حَتَّی تُقَرِّبَ آجَالَهُمْ وَ تَقْضِیَ مُدَّتَهُمْ وَ تُذْهِبَ أَیَّامَهُمْ وَ تَبْتُرَ أَعْمَارَهُمْ وَ تُهْلِکَ فُجَّارَهُمْ وَ تُسَلِّطَ بَعْضَهُمْ عَلَی بَعْضٍ حَتَّی لَا تُبْقِیَ مِنْهُمْ أَحَداً وَ لَا تُنَجِّیَ مِنْهُمْ أَحَداً وَ تُفَرِّقَ جُمُوعَهُمْ وَ تَکِلَّ سِلَاحَهُمْ وَ تُبَدِّدَ شَمْلَهُمْ وَ تُقَطِّعَ آجَالَهُمْ وَ تُقَصِّرَ أَعْمَارَهُمْ وَ تُزَلْزِلَ أَقْدَامَهُمْ وَ تُطَهِّرَ بِلَادَکَ مِنْهُمْ وَ تُظْهِرَ عِبَادَکَ عَلَیْهِمْ فَقَدْ غَیَّرُوا سُنَّتَکَ وَ نَقَضُوا عَهْدَکَ وَ هَتَکُوا حَرِیمَکَ وَ أَتَوْا عَلَی مَا نَهَیْتَهُمْ عَنْهُ وَ عَتَوْا عُتُوّاً کَبِیراً کَبِیراً وَ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِیداً فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ - وَ أْذَنْ لِجَمْعِهِمْ بِالشَّتَاتِ وَ لِحَیِّهِمْ بِالْمَمَاتِ وَ لِأَزْوَاجِهِمْ بِالنَّهَبَاتِ وَ خَلِّصْ عِبَادَکَ مِنْ ظُلْمِهِمْ وَ اقْبِضْ أَیْدِیَهُمْ عَنْ هَضْمِهِمْ وَ طَهِّرْ أَرْضَکَ مِنْهُمْ وَ أْذَنْ بِحَصْدِ نَبَاتِهِمْ وَ اسْتِیصَالِ شَافَتِهِمْ وَ شَتَاتِ شَمْلِهِمْ وَ هَدْمِ بُنْیَانِهِمْ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ وَ أَسْأَلُکَ یَا إِلَهِی وَ إِلَهَ کُلِّ شَیْءٍ وَ رَبِّی وَ رَبَّ کُلِّ شَیْءٍ وَ أَدْعُوکَ بِمَا دَعَاکَ بِهِ عَبْدَاکَ وَ رَسُولَاکَ وَ نَبِیَّاکَ وَ صَفِیَّاکَ مُوسَی وَ هَارُونَ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ حِینَ قَالا دَاعِیَیْنِ لَکَ رَاجِیَیْنِ لِفَضْلِکَ - رَبَّنا إِنَّکَ آتَیْتَ فِرْعَوْنَ وَ مَلَأَهُ زِینَةً وَ أَمْوالًا فِی الْحَیاةِ الدُّنْیا رَبَّنا لِیُضِلُّوا عَنْ سَبِیلِکَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلی أَمْوالِهِمْ وَ اشْدُدْ عَلی قُلُوبِهِمْ فَلا یُؤْمِنُوا حَتَّی یَرَوُا الْعَذابَ الْأَلِیمَ فَمَنَنْتَ وَ أَنْعَمْتَ عَلَیْهِمَا بِالْإِجَابَةِ لَهُمَا إِلَی أَنْ قَرَعْتَ

سَمْعَهُمَا بِأَمْرِکَ فَقُلْتَ اللَّهُمَّ رَبِّ قَدْ أُجِیبَتْ دَعْوَتُکَما فَاسْتَقِیما وَ لا تَتَّبِعانِّ سَبِیلَ الَّذِینَ لا یَعْلَمُونَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَطْمِسَ عَلَی أَمْوَالِ هَؤُلَاءِ الظَّلَمَةِ وَ أَنْ تَشُدَّدَ عَلَی قُلُوبِهِمْ وَ أَنْ تَخْسِفَ بِهِمْ بَرَّکَ وَ أَنْ تُغْرِقَهُمْ فِی بَحْرِکَ فَإِنَّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا فِیهِمَا لَکَ وَ أَرِ الْخَلْقَ قُدْرَتَکَ فِیهِمْ وَ بَطْشَتَکَ عَلَیْهِمْ فَافْعَلْ ذَلِکَ بِهِمْ وَ عَجِّلْ لَهُمْ ذَلِکَ یَا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ وَ خَیْرَ مَنْ دُعِیَ وَ خَیْرَ مَنْ تَذَلَّلَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَ رُفِعَتْ إِلَیْهِ الْأَیْدِی وَ دُعِیَ بِالْأَلْسُنِ وَ شَخَصَتْ إِلَیْهِ الْأَبْصَارُ وَ أَمَّتْ إِلَیْهِ الْقُلُوبُ وَ نُقِلَتْ إِلَیْهِ الْأَقْدَامُ وَ تُحُوکِمَ إِلَیْهِ فِی الْأَعْمَالِ إِلَهِی وَ أَنَا عَبْدُکَ أَسْأَلُکَ مِنْ أَسْمَائِکَ بِأَبْهَاهَا وَ کُلُّ أَسْمَائِکَ بَهِیٌّ بَلْ أَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ کُلِّهَا أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُرْکِسَهُمْ عَلَی أُمِّ رُءُوسِهِمْ فِی زُبْیَتِهِمْ وَ تُرْدِیَهُمْ فِی مَهْوَی حُفْرَتِهِمْ وَ ارْمِهِمْ بِحَجَرِهِمْ وَ ذَکِّهِمْ بِمَشَاقِصِهِمْ وَ اکْبُبْهُمْ عَلَی مَنَاخِرِهِمْ وَ اخْنُقْهُمْ بِوَتَرِهِمْ وَ ارْدُدْ کَیْدَهُمْ فِی نُحُورِهِمْ وَ أَوْبِقْهُمْ بِنَدَامَتِهِمْ حَتَّی یَسْتَخْذِلُوا وَ یَتَضَاءَلُوا بَعْدَ نَخْوَتِهِمْ وَ یَنْقَمِعُوا بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِمْ أَذِلَّاءَ مَأْسُورِینَ فِی رِبَقِ حَبَائِلِهِمُ الَّتِی کَانُوا یُؤَمِّلُونَ أَنْ یَرَوْنَا فِیهَا وَ تُرِیَنَا قُدْرَتَکَ فِیهِمْ وَ سُلْطَانَکَ عَلَیْهِمْ - وَ تَأْخُذَهُمْ أَخْذَ الْقُرَی وَ هِیَ ظالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَکَ الْأَلِیمُ الشَّدِیدُ وَ تَأْخُذَهُمْ یَا رَبِّ أَخْذَ عَزِیزٍ مُقْتَدِرٍ فَإِنَّکَ عَزِیزٌ مُقْتَدِرٌ شَدِیدُ الْعِقَابِ شَدِیدُ الْمِحَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ إِیرَادَهُمْ عَذَابَکَ الَّذِی أَعْدَدْتَهُ لِلظَّالِمِینَ مِنْ أَمْثَالِهِمْ وَ الطَّاغِینَ مِنْ نُظَرَائِهِمْ وَ ارْفَعْ حِلْمَکَ عَنْهُمْ وَ احْلُلْ عَلَیْهِمْ غَضَبَکَ الَّذِی لَا یَقُومُ لَهُ شَیْءٌ وَ أْمُرْ فِی تَعْجِیلِ ذَلِکَ عَلَیْهِمْ بِأَمْرِکَ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ لَا یُؤَخَّرُ فَإِنَّکَ شَاهِدُ کُلِّ نَجْوَی وَ عَالِمُ کُلِّ فَحْوَی وَ لَا تَخْفَی عَلَیْکَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَافِیَةٌ وَ لَا تَذْهَبُ عَنْکَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَائِنَةٌ وَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوبِ عَالِمٌ بِمَا فِی الضَّمَائِرِ وَ الْقُلُوبِ وَ أَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ وَ أُنَادِیکَ بِمَا نَادَاکَ بِهِ سَیِّدِی وَ سَأَلَکَ بِهِ نُوحٌ إِذْ قُلْتَ تَبَارَکْتَ وَ تَعَالَیْتَ - وَ لَقَدْ نادانا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِیبُونَ أَجَلِ اللَّهُمَّ یَا رَبِّ أَنْتَ نِعْمَ الْمُجِیبُ وَ نِعْمَ الْمَدْعُوُّ وَ نِعْمَ الْمَسْئُولُ وَ نِعْمَ الْمُعْطِی أَنْتَ الَّذِی لَا تُخَیِّبُ سَائِلَکَ وَ لَا تَرُدُّ رَاجِیَکَ وَ لَا تَطْرُدُ الْمُلِحَّ عَنْ بَابِکَ وَ لَا تَرُدُّ دُعَاءَ سَائِلِکَ وَ لَا تَمَلُّ دُعَاءَ مَنْ أَمَّلَکَ وَ لَا تَتَبَرَّمُ بِکَثْرَةِ حَوَائِجِهِمْ إِلَیْکَ وَ لَا بِقَضَائِهَا لَهُمْ فَإِنَّ قَضَاءَ حَوَائِجِ جَمِیعِ خَلْقِکَ إِلَیْکَ فِی أَسْرَعِ لَحْظٍ مِنْ لَمْحِ الطَّرْفِ وَ أَخَفُّ عَلَیْکَ وَ أَهْوَنُ عِنْدَکَ مِنْ جَنَاحِ بَعُوضَةٍ وَ حَاجَتِی یَا سَیِّدِی وَ مَوْلَایَ وَ مُعْتَمَدِی وَ رَجَائِی أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِی ذَنْبِی فَقَدْ جِئْتُکَ ثَقِیلَ الظَّهْرِ بِعَظِیمِ مَا بَارَزْتُکَ بِهِ مِنْ سَیِّئَاتِی - وَ رَکِبَنِی مِنْ مَظَالِمِ عِبَادِکَ مَا لَا یَکْفِینِی وَ لَا یُخَلِّصُنِی مِنْهَا غَیْرُکَ وَ لَا یَقْدِرُ عَلَیْهِ وَ لَا یَمْلِکُهُ سِوَاکَ فَامْحُ یَا سَیِّدِی کَثْرَةَ سَیِّئَاتِی بِیَسِیرِ عَبَرَاتِی بَلْ بِقَسَاوَةِ قَلْبِی وَ جُمُودِ عَیْنِی لَا بَلْ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَ أَنَا شَیْءٌ فَلْتَسَعْنِی رَحْمَتُکَ یَا رَحْمَانُ یَا رَحِیمُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ لَا تَمْتَحِنِّی فِی هَذِهِ الدُّنْیَا بِشَیْءٍ مِنَ الْمِحَنِ وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَیَّ مَنْ لَا یَرْحَمُنِی وَ لَا تُهْلِکْنِی بِذُنُوبِی وَ عَجِّلْ خَلَاصِی مِنْ کُلِّ مَکْرُوهٍ وَ ادْفَعْ عَنِّی کُلَّ ظُلْمٍ وَ لَا تَهْتِکْ سِتْرِی وَ لَا تَفْضَحْنِی یَوْمَ جَمْعِکَ الْخَلَائِقَ لِلْحِسَابِ یَا جَزِیلَ الْعَطَاءِ وَ الثَّوَابِ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُحْیِیَنِی حَیَاةَ السُّعَدَاءِ وَ تُمِیتَنِی مِیتَةَ الشُّهَدَاءِ وَ تَقْبَلَنِی قَبُولَ الْأَوِدَّاءِ وَ تَحْفَظَنِی فِی هَذِهِ الدُّنْیَا الدَّنِیَّةِ مِنْ شَرِّ سَلَاطِینِهَا وَ فُجَّارِهَا وَ شِرَارِهَا وَ مُحِبِّیهَا وَ الْعَامِلِینَ لَهَا وَ مَا فِیهَا وَ قِنِی شَرَّ طُغَاتِهَا وَ حُسَّادِهَا وَ بَاغِیَ الشِّرْکِ فِیهَا حَتَّی تَکْفِیَنِی مَکْرَ الْمَکَرَةِ وَ تَفْقَأَ عَنِّی أَعْیُنَ الْکَفَرَةِ وَ تُفْحِمَ عَنِّی أَلْسُنَ الْفَجَرَةِ وَ تَقْبِضَ لِی عَلَی أَیْدِی الظَّلَمَةِ وَ تُوهِنَ عَنِّی کَیْدَهُمْ وَ تُمِیتَهُمْ بِغَیْظِهِمْ وَ تَشْغَلَهُمْ بِأَسْمَاعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أَفْئِدَتِهِمْ وَ تَجْعَلَنِی مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ فِی أَمْنِکَ وَ أَمَانِکَ وَ حِرْزِکَ وَ سُلْطَانِکَ وَ حِجَابِکَ وَ کَنَفِکَ وَ عِیَاذِکَ وَ جَارِکَ وَ مِنْ جَارِ السَّوْءِ وَ جَلِیسِ السَّوْءِ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ - إِنَّ وَلِیِّیَ اللَّهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ - اللَّهُمَّ بِکَ أَعُوذُ وَ بِکَ أَلُوذُ وَ لَکَ أَعْبُدُ وَ إِیَّاکَ أَرْجُو وَ بِکَ أَسْتَعِینُ وَ بِکَ أَسْتَکْفِی وَ بِکَ أَسْتَغِیثُ وَ بِکَ أَسْتَنْقِذُ وَ مِنْکَ أَسْأَلُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَرُدَّنِی إِلَّا بِذَنْبٍ مَغْفُورٍ وَ سَعْیٍ مَشْکُورٍ وَ تِجَارَةٍ لَنْ تَبُورَ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَفْعَلَ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ فَإِنَّکَ أَهْلُ التَّقْوی وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَ أَهْلُ الْفَضْلِ وَ الرَّحْمَةِ إِلَهِی وَ قَدْ أَطَلْتُ دُعَائِی وَ أَکْثَرْتُ خِطَابِی وَ ضِیقُ صَدْرِی. حَدَانِی عَلَی ذَلِکَ کُلِّهِ وَ حَمَلَنِی عَلَیْهِ عِلْماً مِنِّی بِأَنَّهُ یُجْزِیکَ مِنْهُ قَدْرَ الْمِلْحِ فِی الْعَجِینِ بَلْ یَکْفِیکَ عَزْمُ إِرَادَةٍ وَ أَنْ یَقُولَ الْعَبْدُ بِنِیَّةٍ صَادِقَةٍ وَ لِسَانٍ صَادِقٍ یَا رَبِّ فَتَکُونُ عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِکَ بِکَ وَ قَدْ نَاجَاکَ بِعَزْمِ الْإِرَادَةِ قَلْبِی فَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْرِنَ دُعَائِی بِالْإِجَابَةِ مِنْکَ وَ تُبَلِّغَنِی مَا أَمَّلْتُهُ فِیکَ مِنَّةً مِنْکَ وَ طَوْلًا وَ قُوَّةً وَ حَوْلًا لَا تُقِیمُنِی مِنْ مَقَامِی هَذَا إِلَّا بِقَضَاءِ جَمِیعِ مَا سَأَلْتُکَ فَإِنَّهُ عَلَیْکَ یَسِیرٌ وَ خَطَرُهُ عِنْدِی جَلِیلٌ کَثِیرٌ وَ أَنْتَ عَلَیْهِ قَدِیرٌ یَا سَمِیعُ یَا بَصِیرُ إِلَهِی وَ هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِکَ مِنَ النَّارِ وَ

الْهَارِبِ مِنْکَ إِلَیْکَ مِنْ ذُنُوبٍ تَهَجَّمَتْهُ وَ عُیُوبٍ فَضَحَتْهُ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ انْظُرْ إِلَیَّ نَظْرَةً رَحِیمَةً أَفُوزُ بِهَا إِلَی جَنَّتِکَ وَ اعْطِفْ عَلَیَّ عَطْفَةً أَنْجُو بِهَا مِنْ عِقَابِکَ فَإِنَّ الْجَنَّةَ وَ النَّارَ لَکَ وَ بِیَدِکَ وَ مَفَاتِیحَهُمَا وَ مَغَالِیقَهُمَا إِلَیْکَ وَ أَنْتَ عَلَی ذَلِکَ قَادِرٌ وَ هُوَ عَلَیْکَ هَیِّنٌ یَسِیرٌ فَافْعَلْ بِی مَا سَأَلْتُکَ یَا قَدِیرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ نِعْمَ الْمَوْلَی وَ نِعْمَ النَّصِیرُ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ عَلی بِن حَمَّاد گوید: این دعا را از اَبُو اَلْحَسَن عَلی عَلَوی عریضی گرفتم. او شرط کرد که آن را به غیر شیعه و جز به دوست دار آل مُحَمَّد عَلَیْهِمُ السَّلَام نیاموزم. این دعا نزدم بود من و برادرانم از آن استفاده کردیم. یکی از قاضیان اهواز در بَصرَهٔ بر من میهمان شد که از مخالفان بود؛ اما به من لطف داشت و من در شهر وی بدو نیازمند بودم و نزد او وارد می‌شدم. سلطان او را گرفتار کرده بود و یک سند دست نویس ۲۰۰۰۰ درهمی از او گرفته بود. دلم بر وی سوخت و دعا را بدو دادم. آن را خواند. یک هفته نگذشت که آن فرمان روا او را بی‌مقدمه رها کرد و بر پایه‌ی آن سند چیزی مطالبه نکرد و او را با احترام بازگشت داد. من تا ناحیه‌ی ابله او را بدرقه کردم و به بَصرَهٔ بازگشتم. چند روز بعد، به دنبال دعا جستجو کردم. همه‌ی کتاب‌هایم را زیر و رو کردم؛ اما اثری از آن نیافتم! از اَبُو اَلْمختار حُسَیْن - که نسخه‌ای از آن داشت - در خواست کردم؛ او هم نیافت! تا ۲۰ سال در کتاب هایمان جستجو کردیم! دانستم این کیفر خدایی بود؛ برای آن که آن را در اختیار بیگانه نهاده بودم. بعد از ۲۰ سال، آن را در لا به لای کتاب‌ها یافتیم؛ با این که دفعات بی‌شمار جستجو کرده بودیم! با خود عهد کردم که آن را جز به کسی که به عقیده‌اش اطمینان دارم و می‌دانم به ولایت أهل بیت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم باورمند است ندهم؛ آن هم پس از گرفتن پیمان بر این که آن را جز به افراد شایسته نخواهد داد؛ به یاری خدا و با توکل بر او. عَلی بِن مُوسَی بِن جَعْفَر بِن مُحَمَّد طاووس گوید: در «إِغَاثَةِ الدَّاعِی و اِعَانَهٔ السَّاعِی» چندین دعا از مولایمان حضرت مَهْدِی عَلَیْهِ السَّلَام نقل کرده‌ایم. از جمله‌ی آنها دعای عَلَوی مصری است؛ به روایت دیگری که با این روایت اختلاف دارد. جوینده می‌تواند به آن کتاب مراجعه کند. در «المهمات و التتمات» نیز دعاهایی از آن حضرت برای تعقیبات نماز ظهر آورده‌ایم.

۲ - (نماز حاجت از حضرت صاحب الامر عَلَیْهِ السَّلَام)

در کتاب «کنوز النجاح» اثر عالم فقیه اَبُو عَلی فَضْل بِن حَسَن طَبَرْسِی (۶۷۴) - که خدای از او خشنود باد - از حضرت حجت بِن الحَسَن عَلَیْهِ السَّلَام چنین نقل شده است: اَحْمَد بِن دربی - خزامه - اَبُو عَبْدِاللَّه حُسَیْن بِن مُحَمَّد (یا حُسَیْن بِن عَلی بِن سُفْیَان بِن خَالِد؟) بزوفری: از ناحیه‌ی مقدسه این متن صادر شد: «هر که به درگاه - تَعَالَی - حاجتی داشت، پس از نیمه شب جمعه غسل کند و به محل نماز خویش آید و دو رکعت این گونه به جا آورد: در نخستین، سوره‌ی حمد را بخواند و در آن آیه‌ی «ایاک نعبد و ایاک نستعین» را به جای یک بار، ۱۰۰ بار تکرار کند و پس از حمد، یک بار سوره‌ی توحید را. در هر رکوع هفت مرتبه «سُبْحَانَ رَبِّیَ الْعَظِیمِ وَ بِحَمْدِه» بگوید و در هر سجده نیز، هفت مرتبه «سُبْحَانَ رَبِّیَ الْأَعْلَی وَ بِحَمْدِه» گوید. سپس رکعت دوم را به همین گونه بیاورد و این دعا را بخواند که خدای متعال بی‌شک حاجتش را - هر چه باشد - روا خواهد ساخت؛ مگر آن که بریدن پیوند خویشاوندی باشد. دعا این است: اللَّهُمَّ إِنْ أَطَعْتُکَ فَالْمَحْمَدَةُ لَکَ وَ إِنْ عَصَیْتُکَ فَالْحُجَّةُ لَکَ مِنْکَ الرَّوْحُ وَ مِنْکَ الْفَرَجُ سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَ شَکَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ وَ غَفَرَ اللَّهُمَّ إِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَیْتُکَ فَإِنِّی قَدْ أَطَعْتُکَ فِی أَحَبِّ الْأَشْیَاءِ إِلَیْکَ وَ هُوَ الْإِیمَانُ بِکَ لَمْ أَتَّخِذْ لَکَ وَلَداً وَ لَمْ أَدْعُ لَکَ شَرِیکاً مَنّاً مِنْکَ بِهِ عَلَیَّ لَا مَنّاً مِنِّی بِهِ عَلَیْکَ وَ قَدْ عَصَیْتُکَ یَا إِلَهِی عَلَی غَیْرِ وَجْهِ الْمُکَابَرَةِ وَ لَا الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِیَّتِکَ وَ لَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِیَّتِکَ وَ لَکِنْ أَطَعْتُ هَوَایَ وَ أَزَلَّنِی الشَّیْطَانُ فَلَکَ الْحُجَّةُ عَلَیَّ وَ الْبَیَانُ فَإِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِذُنُوبِی غَیْرَ ظَالِمٍ وَ إِنْ تَغْفِرْ لِی وَ تَرْحَمْنِی فَإِنَّکَ جَوَادٌ کَرِیمٌ یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ حَتَّی یَقْطَعَ النَّفَسُ ثُمَّ یَقُولُ یَا آمِناً مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَ کُلُّ شَیْءٍ مِنْکَ خَائِفٌ حَذِرٌ أَسْأَلُکَ بِأَمْنِکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَ خَوْفِ کُلِّ شَیْءٍ مِنْکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعْطِیَنِی أَمَاناً لِنَفْسِی وَ أَهْلِی وَ وُلْدِی وَ سَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ حَتَّی لَا أَخَافَ أَحَداً وَ لَا أَحْذَرَ مِنْ شَیْءٍ أَبَداً - إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ یَا کَافِیَ

إِبْرَاهِيمَ نُمْرُودَ يَا كَافِيَ مُوسَى فِرْعَوْنَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَكْفِيَنِي شَرَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ فَيَسْتَكْفِي شَرَّ مَنْ يَخَافُ شَرَّهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى به خواست خدا، زیان آن که از او بیم دارد از وی دور خواهد شد. آن گاه به سجده رود و همراه بازاری به درگاه حق متعال، حاجت بخواهد که هر مرد یا زن با ایمان این نماز را بگزارد و خالصانه این دعا را بخواند، درهای آسمان در پاسخ به رویش گشوده خواهد شد و هر گونه باشد، همان دم و در همان شب خواسته‌اش بر آورده خواهد گردید. این بزرگواری خداوند است بر ما و بر مردمان.»

۳ – (دعای دیگر)

در مجموعه الأَدْعِيَۀ المستجابات (مجموعه‌ای از دعاهای پذیرفته) نقل شده از پیامبر خدا و امامان عَلَيْهِمُ السَّلَام – که در قطع بین ۸/۱ تا ۶/۱ ورق بود (۶۷۶) – چنین یافتم: یک دعای پذیرفته شده: «اللَّهُمَّ اقذف فی قلبی رجاك.» در پایان آن چنین بود: دعای امام عالم حضرت حجت عَلَيْهِ السَّلَام: إِلَهِي بِحَقِّ مَنْ نَاجَاكَ وَ بِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ تَفَضَّلْ عَلَى فُقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْغَنَاءِ وَ الثَّرْوَةِ – وَ عَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَ الصِّحَّةِ وَ عَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَ الْكَرَمِ وَ عَلَى أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلَى غُرَبَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ

۴ – (دعایی دیگر)

من خود در سَامَرَّاء بودم. سحرگاهی دعای حضرتش را شنیدم. این بخش آن را – که زندگان و مردگان را یاد می‌فرمود – حفظ کردم: و ابقهم (یا گفت.: و أحیهم) فی عزنا و ملکنا و سلطاننا و دولتنا. و این در شب چهارشنبه ۱۳ ذی الْقَعْدَۀی سال ۶۳۸ بود.

دعاهای حجاب روایت شده از رسول خدا و ائمه‌ی هدی عَلَيْهِمُ السَّلَام که با آنها از بدخواهان پنهان شدند

۱ – دعای حجاب از حضرت رسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

وَ جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلى أَدْبارِهِمْ نُفُوراً اللَّهُمَّ بِمَا وَارَتِ الْحُجُبُ مِنْ جَلَالِكَ وَ جَمَالِكَ وَ بِمَا أَطَافَ بِهِ الْعَرْشُ مِنْ بَهَاءِ كَمَالِكَ وَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ بِمَا تُحِيطُ بِهِ قُدْرَتُكَ مِنْ مَلَكُوتِ سُلْطَانِكَ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِأَمْرِهِ وَ لا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ – اضْرِبْ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَعْدَائِي بِسِتْرِكَ الَّذِي لَا تُفَرِّقُهُ الْعَوَاصِفُ مِنَ الرِّيَاحِ وَ لَا تَقْطَعُهُ الْبَوَاتِرُ مِنَ الصِّفَاحِ وَ لَا تَنْفُذُهُ عَوَامِلُ الرِّمَاحِ حُلْ يَا شَدِيدَ الْبَطْشِ بَيْنِي وَ بَيْنَ مَنْ يَرْمِينِي بِخَوَافِقِهِ – وَ مَنْ تَسْرِي إِلَى طَوَارِقِهِ وَ فَرِّجْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَ غَمٍّ يَا فَارِجَ هَمِّ يَعْقُوبَ فَرِّجْ عَنِّي هَمِّي يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ اكْشِفْ ضُرِّي وَ اغْلِبْ لِي مَنْ غَلَبَنِي يَا غَالِباً غَيْرَ مَغْلُوب – وَ رَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنالُوا خَيْراً وَ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتالَ وَ كانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزاً – فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظاهِرِينَ

۲ – دعای حجاب از حضرت أَمِير الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ – قُلِ اللَّهُمَّ مالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ خَضَعَتِ الْبَرِيَّةُ لِعَظَمَةِ جَلَالِهِ أَجْمَعُونَ وَ ذَلَّ لِعَظَمَةِ عِزِّهِ كُلُّ مُتَعَاظِمٍ مِنْهُمْ وَ لَا

يَجِدُ أَحَدٌ مِنْهُمْ إِلَيَّ مَخْلَصاً بَلْ يَجْعَلُهُمُ اللَّهُ شَارِدِينَ مُتَمَزِّقِينَ فِي عِزِّ طُغْيَانِهِمْ هَالِكِينَ ب قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلهِ النَّاسِ. مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ. - الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ انْغَلَقَ عَنِّي بَابُ الْمُتَأَخِّرِينَ مِنْكُمْ وَ بُهِتُّمْ ضَالِّينَ مَطْرُودِينَ بِالصَّافَّاتِ بِالذَّارِيَاتِ بِالْمُرْسَلَاتِ بِالنَّازِعَاتِ أَزْجُرُكُمْ عَنِ الْحَرَكَاتِ كُونُوا رَمَاداً لَا تَبْسُطُوا إِلَيَّ يَداً الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلى أَفْواهِهِمْ وَ تُكَلِّمُنا أَيْدِيهِمْ وَ تَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِما كانُوا يَكْسِبُونَ - هذا يَوْمُ لا يَنْطِقُونَ وَ لا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ جَمَدَتِ الْأَعْيُنُ وَ خَرِسَتِ الْأَلْسُنُ وَ خَضَعَتِ الرِّقَابُ لِلْمَلِكِ الْخَلَّاقِ اللَّهُمَّ بِالْعَيْنِ وَ الْمِيمِ وَ الْفَاءِ وَ الْحَاءَيْنِ بِنُورِ الْأَشْبَاحِ وَ بِتَلَأْلُؤِ ضِيَاءِ الْإِصْبَاحِ وَ بِتَقْدِيرِكَ لِي يَا قَدِيرُ فِي الْغُدُوِّ وَ الرَّوَاحِ اكْفِنِي شَرَّ مَنْ دَبَّ وَ مَشَى وَ تَجَبَّرَ وَ عَتَا اللَّهُ اللَّهُ الْغَالِبُ لَا مَلْجَأَ مِنْهُ لِهَارِبٍ - نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَ فَتْحٌ قَرِيبٌ - إِذا جاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَ الْفَتْحُ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلا غالِبَ لَكُمْ - كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ أَمِنَ مَنِ اسْتَجَارَ بِاللَّهِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

۳ – دعای حجاب از حضرت مُجْتَبی عَلَيْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ يَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حاجِزاً وَ بَرْزَخاً وَ حِجْراً مَحْجُوراً يَا ذَا الْقُوَّةِ وَ السُّلْطَانِ يَا عَلِيَّ الْمَكَانِ كَيْفَ أَخَافُ وَ أَنْتَ أَمَلِي وَ كَيْفَ أُضَامُ وَ عَلَيْكَ مُتَّكَلِي فَغُطَّنِي مِنْ أَعْدَائِكَ بِسِتْرِكَ وَ أَظْهِرْنِي عَلَى أَعْدَائِي بِأَمْرِكَ وَ أَيِّدْنِي بِنَصْرِكَ إِلَيْكَ اللَّجَأُ وَ نَحْوَكَ الْمُلْتَجَأُ فَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَ مَخْرَجاً يَا كَافِيَ أَهْلِ الْحَرَمِ مِنْ أَصْحَابِ الْفِيلِ وَ الْمُرْسِلَ عَلَيْهِمْ طَيْراً أَبابِيلَ تَرْمِيهِمْ بِحِجارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ارْمِ مَنْ عَادَانِي بِالتَّنْكِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الشِّفَاءَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ النَّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى يَا إِلَهَ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ ما بَيْنَهُما وَ ما تَحْتَ الثَّرى بِكَ أَسْتَشْفِي وَ بِكَ أَسْتَعْفِي وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ - فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۴ – دعای حجاب از حضرت سَيِّدِ الشُّهَدَاء عَلَيْهِ السَّلَام

يَا مَنْ شَأْنُهُ الْكِفَايَةُ وَ سُرَادِقُهُ الرِّعَايَةُ يَا مَنْ هُوَ الْغَايَةُ وَ النِّهَايَةُ يَا صَارِفَ السُّوءِ وَ السَّوَايَةِ وَ الضُّرِّ اصْرِفْ عَنِّي أَذِيَّةَ الْعَالَمِينَ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِينَ بِالْأَشْبَاحِ النُّورَانِيَّةِ وَ بِالْأَسْمَاءِ السُّرْيَانِيَّةِ وَ بِالْأَقْلَامِ الْيُونَانِيَّةِ وَ بِالْكَلِمَاتِ الْعِبْرَانِيَّةِ وَ بِمَا نَزَلَ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ يَقِينِ الْإِيضَاحِ اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ فِي حِرْزِكَ وَ فِي حِزْبِكَ وَ فِي عِيَاذِكَ وَ فِي سِتْرِكَ وَ فِي كَنَفِكَ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ وَ عَدُوٍّ رَاصِدٍ وَ لَئِيمٍ مُعَانِدٍ وَ ضِدٍّ كَنُودٍ وَ مِنْ كُلِّ حَاسِدٍ بِبِسْمِ اللَّهِ اسْتَشْفَيْتُ وَ بِسْمِ اللَّهِ اسْتَكْفَيْتُ وَ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ وَ بِهِ اسْتَعَنْتُ وَ إِلَيْهِ اسْتَعْدَيْتُ عَلَى كُلِّ ظَالِمٍ ظَلَمَ وَ غَاشِمٍ غَشَمَ وَ طَارِقٍ طَرَقَ وَ زَاجِرٍ زَجَرَ - فَاللَّهُ خَيْرٌ حافِظاً وَ هُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

۵ – دعای حجاب از حضرت عَلِی بِنِ الْحُسَيْن عَلَيْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ اسْتَعَنْتُ وَ بِبِسْمِ اللَّهِ اسْتَجَرْتُ وَ بِهِ اعْتَصَمْتُ - وَ ما تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ نَجِّنِي مِنْ طَارِقٍ يَطْرُقُ فِي لَيْلٍ غَاسِقٍ أَوْ صُبْحٍ بَارِقٍ وَ مِنْ كَيْدِ كُلِّ مَكِيدٍ أَوْ ضِدٍّ أَوْ حَاسِدٍ حَسَدَ زَجَرْتُهُمْ ب قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ وَ بِالاسْمِ الْمَكْنُونِ الْمُنْفَرِجِ بَيْنَ الْكَافِ وَ النُّونِ وَ بِالاسْمِ الْغَامِضِ الْمَكْنُونِ الَّذِي تَكَوَّنَ مِنْهُ الْكَوْنُ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ أَتَدَرَّعُ بِهِ مِنْ كُلِّ مَا نَظَرَتِ الْعُيُونُ وَ حَقَّقَتِ الظُّنُونُ - وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ - وَ كَفى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَ كَفى بِاللَّهِ نَصِيراً

۶ – دعای حجاب از حضرت بَاقِرِ العلوم عَلَيْهِ السَّلَام

اللَّهُ نُورُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ جَمِيعاً خَضَعَ لِنُورِهِ كُلُّ جَبَّارٍ وَ خَمَدَ لِهَيْبَتِهِ أَهْلُ الْأَقْطَارِ وَ هَمَدَ وَ لَبِدَ جَمِيعُ الْأَشْرَارِ خَاضِعِينَ خَاسِئِينَ لِأَسْمَاءِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَجَبْتُ عَنِّي شُرُورَ جَبَّارِي الْهَوَاءِ وَ مُسْتَرِقِّي السَّمْعِ مِنَ السَّمَاءِ وَ حُلَّالِ الْمَنَازِلِ وَ الدِّيَارِ وَ الْمُتَغَيِّبِينَ فِي الْأَسْحَارِ وَ

الْبَارِزِينَ فِي إِظْهَارِ النَّهَارِ حَجَبْتُكَمْ وَ زَجَرْتُكَمْ مَعَاشِرَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ بِمِقْدَارٍ لا تُدْرِكُهُ الْأَبْصارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصارَ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا مَنْجَى لَكُمْ جَمِيعاً مِنْ صَوَاعِقِ الْقُرْآنِ الْمُبِينِ وَ عَظِيمِ أَسْمَاءِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا مَلْجَأَ لِوَارِدِكُمْ وَ لَا مُنْقِذَ لِمَارِدِكُمْ وَ لَا مُنْقِذَ لِهَارِبِكُمْ مِنْ رَكْسَةِ التَّثْبِيطِ وَ نِزَاعِ المهيط [التَّهْبِيطِ وَ رَوَاجِسِ التَّخْبِيطِ فَرَائِغُكُمْ مَحْبُوسٌ وَ نَجْمُ طَالِعِكُمْ مَنْحُوسٌ مَطْمُوسٌ وَ شَامِخُ عِلْمِكُمْ مَنْكُوسٌ فَاشْتَبِكُوا أَحْيَانًا وَ تَمَزَّقُوا أَشْتَاتاً وَ تَوَاقَعُوا بِأَسْمَاءِ اللَّهِ أَمْوَاتاً اللَّهُ أَغْلَبُ وَ هُوَ غَالِبٌ وَ إِلَيْهِ يَرْجِعُ كُلُّ شَيْءٍ وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

۷ – دعای حجاب از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَام

يَا مَنْ إِذَا اسْتَعَذْتُ بِهِ أَعَاذَنِي وَ إِذَا اسْتَجَرْتُ بِهِ عِنْدَ الشَّدَائِدِ أَجَارَنِي وَ إِذَا اسْتَغَثْتُ بِهِ عِنْدَ النَّوَائِبِ أَغَاثَنِي – وَ إِذَا اسْتَنْصَرْتُ بِهِ عَلَى عَدُوِّي نَصَرَنِي وَ أَعَانَنِي إِلَيْكَ الْمَفْزَعُ وَ أَنْتَ الثِّقَةُ فَاقْمَعْ عَنِّي مَنْ أَرَادَنِي وَ اغْلِبْ لِي مَنْ كَادَنِي يَا مَنْ قَالَ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلا غالِبَ لَكُمْ يَا مَنْ نَجَّا نُوحاً مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ يَا مَنْ نَجَّا لُوطاً مِنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ يَا مَنْ نَجَّا هُوداً مِنَ الْقَوْمِ الْعَادِينَ يَا مَنْ نَجَّا مُحَمَّداً ص مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ نَجِّنِي مِنْ أَعْدَائِي وَ أَعْدَائِكَ بِأَسْمَائِكَ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ لَا سَبِيلَ لَهُمْ عَلَى مَنْ تَعَوَّذَ بِالْقُرْآنِ وَ اسْتَجَارَ بِالرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ – الرَّحْمنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ. إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَ يُعِيدُ وَ هُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ. ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَّالٌ لِما يُرِيدُ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

۸ – دعای حجاب از حضرت مُوسَى بِنِ جَعْفَر عَلَيْهِ السَّلَام

تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لا يَمُوتُ وَ تَحَصَّنْتُ بِذِي الْعِزَّةِ وَ الْجَبَرُوتِ وَ اسْتَعَنْتُ بِذِي الْكِبْرِيَاءِ وَ الْمَلَكُوتِ مَوْلَايَ اسْتَسْلَمْتُ إِلَيْكَ فَلَا تُسَلِّمْنِي وَ تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ فَلَا تَخْذُلْنِي وَ لَجَأْتُ إِلَى ظِلِّكَ الْبَسِيطِ فَلَا تَطْرَحْنِي أَنْتَ الْمَطْلَبُ وَ إِلَيْكَ الْمَهْرَبُ تَعْلَمُ مَا أُخْفِيَ وَ مَا أُعْلِنَ وَ تَعْلَمُ خائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ ما تُخْفِي الصُّدُورُ فَأَمْسِكْ عَنِّي اللَّهُمَّ أَيْدِيَ الظَّالِمِينَ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِينَ وَ اشْفِنِي وَ عَافِنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

۹ – دعای حجاب از حضرت عَلی بِنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَام

اسْتَسْلَمْتُ مَوْلَايَ لَكَ وَ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلْتُ فِي كُلِّ أُمُورِي عَلَيْكَ وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدَيْكَ اخْبَأْنِي اللَّهُمَّ فِي سِتْرِكَ عَنْ شِرَارِ خَلْقِكَ وَ اعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ أَذًى وَ سُوءٍ بِمَنِّكَ وَ اكْفِنِي شَرَّ كُلِّ ذِي شَرٍّ بِقُدْرَتِكَ اللَّهُمَّ مَنْ كَادَنِي أَوْ أَرَادَنِي فَإِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهِ وَ أَسْتَعِينُ بِكَ مِنْهُ وَ أَسْتَعِيذُ مِنْهُ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ شُدَّ عَنِّي أَيْدِيَ الظَّالِمِينَ إِذْ كُنْتَ نَاصِرِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ كِفَايَةَ الْأَذَى وَ الْعَافِيَةَ وَ الشِّفَاءَ وَ النَّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ يَا جَبَّارَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِينَ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

۱۰ – دعای حجاب از حضرت جواد عَلَيْهِ السَّلَام

الْخَالِقُ أَعْظَمُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ وَ الرَّازِقُ أَبْسَطُ يَداً مِنَ الْمَرْزُوقِينَ وَ نَارُ اللَّهِ الْمُؤْصَدَةُ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ تَكِيدُ أَفْئِدَةَ الْمَرَدَةِ وَ تَرُدُّ كَيْدَ الْحَسَدَةِ بِالْأَقْسَامِ بِالْأَحْكَامِ بِاللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ وَ الْحِجَابِ الْمَضْرُوبِ بِعَرْشِ رَبِّنَا الْعَظِيمِ احْتَجَبْتُ وَ اسْتَتَرْتُ وَ اسْتَجَرْتُ وَ اعْتَصَمْتُ وَ تَحَصَّنْتُ بِ الم وَ بِ كهيعص وَ بِ طه وَ بِ طسم وَ بِ حم وَ بِ حم عسق وَ ن وَ بِ طس وَ بِ ق وَ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ وَ إِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ وَ اللَّهُ وَلِيِّي وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

۱۱ – دعای حجاب از حضرت هادی عَلَیْهِ السَّلَام

وَ إذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَ بَیْنَ الَّذِینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّیْطانِ الرَّجِیم – إِنَّهُ لَیْسَ لَهُ سُلْطانٌ عَلَی الَّذِینَ آمَنُوا وَ عَلی رَبِّهِمْ یَتَوَکَّلُونَ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ تَوَکُّلِی وَ أَنْتَ حَسْبِی وَ أَمَلِی وَ مَنْ یَتَوَکَّلْ عَلَی اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ تَبَارَکَ إِلَهُ إِبْرَاهِیمَ وَ إِسْمَاعِیلَ وَ إِسْحَاقَ وَ یَعْقُوبَ رَبُّ الْأَرْبَابِ وَ مَالِکُ الْمُلُوکِ وَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ وَ مَلِکُ الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ رَبِّ أَرْسِلْ إِلَیَّ مِنْکَ رَحْمَةً یَا رَحِیمُ أَلْبِسْنِی مِنْکَ عَافِیَةً وَ ازْرَعْ فِی قَلْبِی مِنْ نُورِکَ وَ اخْبَأْنِی مِنْ عَدُوِّکَ وَ احْفَظْنِی فِی لَیْلِی وَ نَهَارِی بِعَیْنِکَ یَا أُنْسَ کُلِّ مُسْتَوْحِشٍ وَ إِلَهَ الْعَالَمِینَ – قُلْ مَنْ یَکْلَؤُکُمْ بِاللَّیْلِ وَ النَّهارِ مِنَ الرَّحْمنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِکْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ حَسْبِیَ اللَّهُ کَافِیاً وَ مُعِیناً وَ مُعَافِیاً – فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ

۱۲ – دعای حجاب از حضرت عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ إِنِّی أَشْهَدُ بِحَقِیقَةِ إِیمَانِی وَ عَقْدِ عَزَمَاتِ یَقِینِی وَ خَالِصِ صَرِیحِ تَوْحِیدِی وَ خَفِیِّ سَطَوَاتِ سِرِّی وَ شَعْرِی وَ بَشَرِی وَ لَحْمِی وَ دَمِی وَ صَمِیمِ قَلْبِی وَ جَوَارِحِی وَ لُبِّی بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَالِکُ الْمُلْکِ وَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ وَ مَلِکُ الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ – تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ فَأَعِزَّنِی بِعِزَّتِکَ وَ اقْهَرْ لِی مَنْ أَرَادَنِی بِسَطْوَتِکَ وَ اخْبَأْنِی مِنْ أَعْدَائِی فِی سِتْرِکَ – صُمٌّ بُکْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لا یَرْجِعُونَ – وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ بِعِزَّةِ اللَّهِ اسْتَجَرْنَا وَ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ إِیَّاکُمْ طَرَدْنَا وَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْنَا وَ هُوَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیم – وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ وَ هُوَ نِعْمَ الْمَوْلی وَ نِعْمَ النَّصِیرُ – وَ ما لَنا أَلَّا نَتَوَکَّلَ عَلَی اللَّهِ وَ قَدْ هَدانا سُبُلَنا وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلی ماآذَیْتُمُونا وَ عَلَی اللَّهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُتَوَکِّلُونَ – وَ مَنْ یَتَوَکَّلْ عَلَی اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِکُلِّ شَیْءٍ قَدْراً

۱۳ – دعای حجاب از حضرت صاحب الامر عجل الله فرجه

اللَّهُمَّ احْجُبْنِی عَنْ عُیُونِ أَعْدَائِی وَ اجْمَعْ بَیْنِی وَ بَیْنَ أَوْلِیَائِی وَ أَنْجِزْ لِی مَا وَعَدْتَنِی وَ احْفَظْنِی فِی غَیْبَتِی إِلَی أَنْ تَأْذَنَ لِی فِی ظُهُورِی وَ أَحْیِ بِی مَا دَرَسَ مِنْ فُرُوضِکَ وَ سُنَنِکَ وَ عَجِّلْ فَرَجِی وَ سَهِّلْ مَخْرَجِی – وَ اجْعَلْ لِی مِنْ لَدُنْکَ سُلْطاناً نَصِیراً وَ افْتَحْ لِی فَتْحاً مُبِیناً وَ اهْدِنِی صِرَاطاً مُسْتَقِیماً وَ قِنِی جَمِیعَ مَا أُحَاذِرُهُ مِنَ الظَّالِمِینَ وَ احْجُبْنِی عَنْ أَعْیُنِ الْبَاغِضِینَ النَّاصِبِینَ الْعَدَاوَةَ لِأَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّکَ وَ لَا یَصِلُ إِلَیَّ مِنْهُمْ أَحَدٌ بِسُوءٍ فَإِذَا أَذِنْتَ فِی ظُهُورِی فَأَیِّدْنِی بِجُنُودِکَ وَ اجْعَلْ مَنْ یَتْبَعُنِی لِنُصْرَةِ دِینِکَ مُؤَیَّدِینَ وَ فِی سَبِیلِکَ مُجَاهِدِینَ وَ عَلَی مَنْ أَرَادَنِی وَ أَرَادَهُمْ بِسُوءٍ مَنْصُورِینَ وَ وَفِّقْنِی لِإِقَامَةِ حُدُودِکَ وَ انْصُرْنِی عَلَی مَنْ تَعَدَّی مَحْدُودَکَ وَ انْصُرِ الْحَقَّ وَ أَزْهِقِ الْبَاطِلَ إِنَّ الْبَاطِلَ کَانَ زَهُوقاً وَ أَوْرِدْ عَلَیَّ مِنْ شِیعَتِی وَ أَنْصَارِی مَنْ تَقَرُّ بِهِمُ الْعَیْنُ وَ یَشُدُّ بِهِمُ الْأَزْرُ وَ اجْعَلْهُمْ فِی حِرْزِکَ وَ أَمْنِکَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ این دعاهای حجاب از جمله‌ی دعاهایی بود که در روز طغیان آب – که به سبب فزونی سیلاب و ویرانگری آن در پی ورود به ساختمان‌ها، امنیت (مردمان) به خطر افتاده بود – خواندن آن به ما الهام گردید و موقعیت چنان شد که (به درگاه پروردگار) پذیرفته شد و سختی‌ها بر طرف گشت و سلامت از آن حوادث حاصل آمد و سپاس خدای را!

دعاهایی از مولف (دعاهایی که به ذهن من آمده است)

۱. (دعایی به انشای مولف)

اللَّهُمَّ إِذَا آنَ اسْتِدْعَاؤُکَ لِرُوحِی أَنْ تَقَدَّمَ عَلَیْکَ فَإِنِّی مِنَ الْآنِ قَدْ جَعَلْتُهَا مُسْتَجِیرَةً بِکَ وَ ضَیْفاً لَکَ وَ هَارِبَةً مِنْکَ إِلَیْکَ وَ قَدْ أَمَرْتَ بِأَمَانِ الْمُسْتَجِیرِ وَ إِکْرَامِ الضَّیْفِ الْفَقِیرِ وَ التَّعَطُّفِ عَلَى الْهَارِبِ الْأَسِیرِ فَاجْعَلْ رُوحِی فِی جُمْلَةِ الْآمِنِینَ الْمُسْتَجِیرِینَ وَ الضُّیُوفِ الْمُکَرَّمِینَ وَ الْأُسَرَاءِ الْمَرْحُومِینَ

۲ – دعای دیگری که به ذهن من آمده است

اللَّهُمَّ إِنَّکَ عَرَّفْتَنِی بِکَ وَ دَلَلْتَنِی عَلَیْکَ فَمَدَدْتُ یَدِی بِکَ إِلَیْکَ مُنْذُ خَمْسِینَ سَنَةً بِذُلِ سُؤَالِهَا فَإِنْ کَانَتْ ظَفِرَتْ مِنْکَ بِآمَالِهَا فَأَکْرِمْهَا فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِهَا لِظَفَرِهَا بِمَا لَکَ إِقْبَالُهَا وَ إِنْ کَانَتْ قَدْ خَابَتْ فِی سُؤَالِهَا فَارْحَمْ مَنْ قَدْ بَلَغَتْ بِسُوءِ أَعْمَالِهَا إِلَى أَنْ تَسْأَلَ خَمْسِینَ سَنَةً فِی السِّرِّ وَ الْإِعْلَانِ مِمَّنْ لَا یَنْقُصُهُ الْإِحْسَانُ وَ لَا یَزِیدُهُ الْحِرْمَانُ وَ عَادَتْ مِنْ بَابِهِ بِالْخَیْبَةِ وَ الْحِرْمَانِ

۳ – دعایی دیگر از خود من

اللَّهُمَّ إِنِّی مَا رَحِمْتُ رُوحِی حِینَ عَرَّضْتُهَا لِإِعْرَاضِکَ عَنْهَا وَ عَدُوُّکَ وَ عَدُوِّی الشَّیْطَانُ مَا رَحِمَهَا وَ شَمِتَ بِمَا وَقَعَ مِنْهَا وَ مَا بَقِیَ مَعَهَا إِلَّا أَنْتَ فَلَا تَرْضَ لِحِلْمِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ کَرَمِکَ أَنْ تَکُونَ کَوَاحِدٍ مِنَّا فِی تَرْکِ الرَّحْمَةِ لَهَا وَ الْعِنَایَةِ بِهَا

گزیده‌ی دعاهای پراکنده از کتاب‌ها (دعاهای منسوب به انبیا و اولیا عَلَیْهِمُ السَّلَام)

۱ – کلمه‌هایی که آدم از پروردگار خویش – جَلَّ جَلَالُه – دریافت کرد

به سند از سَعْد بنِ عَبْداللَّه در کتاب «فضل الدعاء» روایت رسیده است که او به سند خود از مُحَمَّد بنِ مُسْلِم نقل می‌کند که امام بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام فرمودند: «کلمه‌هایی که آدم از پروردگارش دریافت کرد اینها بود: اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ وَ بِحَمْدِکَ عَمِلْتُ سُوءاً وَ ظَلَمْتُ نَفْسِی فَاغْفِرْ لِی فَإِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّی عَمِلْتُ سُوءاً وَ ظَلَمْتُ نَفْسِی فَاغْفِرْ لِی إِنَّکَ خَیْرُ الْغَافِرِینَ

۲ – دعایی که خداوند – جَلَّ جَلَالُه – برای درمان با خود سخن گفتن، به آدم عَلَیْهِ السَّلَام آموخت

هم چنین از «فضل الدعاء» سَعْد بنِ عَبْداللَّه روایت داریم که به سند از هِشَام بنِ سالم نقل می‌کند که امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «آدم عَلَیْهِ السَّلَام از حالت با خود سخن گفتن به خداوند شکایت برد. جَبْرَئِیل فرود آمد و گفت: بگو: لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ (الْعَلِیِّ الْعَظِیم). این عبارت را گفت و خداوند آن حالت را از او دور ساخت. این نخستین کاربرد لا حول ... بود.»

۳ – دعای احتمالی آدم عَلَیْهِ السَّلَام به روایت دیگر؛ وقتی کلمه‌هایی از پروردگارش دریافت کرد

یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ لَا یَرُدُّ غَضَبَکَ إِلَّا حِلْمُکَ وَ لَا یُنْجِی مِنْ عُقُوبَتِکَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَیْکَ حَاجَتِیَ الَّتِی إِنْ أَعْطَیْتَنِیهَا لَمْ یَضُرَّنِی مَا حَرَمْتَنِی وَ إِنْ حَرَمْتَنِیهَا لَمْ یَنْفَعْنِی مَا أَعْطَیْتَنِی اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ النَّارِ یَا ذَا الْعَرْشِ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ الْبَاذِخِ الْعَظِیم یَا ذَا الْمُلْکِ الْفَاخِرِ الْقَدِیم یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ وَ یَا مَنْزُولًا بِهِ کُلُّ حَاجَةٍ إِنْ کُنْتَ قَدْ رَضِیتَ عَنِّی فَازْدَدْ عَنِّی رِضًا مِنْکَ وَ قَرِّبْنِی مِنْکَ زُلْفَى وَ إِلَّا تَکُنْ رَضِیتَ عَنِّی فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ بِفَضْلِکَ عَلَیْهِمْ لَمَّا رَضِیتَ عَنِّی إِنَّکَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «این دعایی است که آدم از پروردگارش دریافت و خداوند بدو باز نگریست و فرمود: آدما! مرا به مُحَمَّد صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم – که ندیدی‌اش – سوگند دادی؟! پاسخ داد: دیدم بر عرش تو نوشته است: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه؛ مُحَمَّد رَسُول اللَّهِ.» راوی حدیث گوید: به خدا در هیچ نهان و آشکاری و در هیچ تنگی و فراخی این دعا

را نخواندم مگر آن که خداوند دعایم را پذیرفت.

۴ – دعای نوح عَلَیْهِ السَّلَام

در جزء ۴ کتاب «دَفْع الْهُمُومِ وَ الْأَحْزَان» اَحْمَد بِن داوود نُعْمَانی چنین دیدم: وقتی نوح عَلَیْهِ السَّلَام به آب و امواج هولناک نگریست، بیم او را گرفت. خداونـد – جَلَّ وَ عَلَا – بـدو وحی فرمود: «۱۰۰۰ بـار بگو: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه؛ رهـاییات می‌دهم.» باد در بادبان‌ها افتاد. چون ۱۰۰۰ بار لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه گفت، خدایش نجات داد.

۵ – دعای ادریس عَلَیْهِ السَّلَام

به نقل از حَسَن بَصْرِی چنین یافتیم: وقتی خداوند ادریس عَلَیْهِ السَّلَام را به سوی ملتش فرستاد، این نام‌ها را بدو آموخت و فرمود که: «تنها خود آرام آنها را بگو و بر مردمان آشکار مساز که مرا بـدان بخواننـد.» (حَسَن بَصْرِی) گویـد: (یونس) آنها را خوانـد و بدان وسیله خداوند جایگاه بلندش داد. آن گاه خداوند آنها را به مُوسَی آموخت و دیگر بار به (حضـرت) مُحَمَّد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم که در غزوه‌ی أَحْزَاب به کارشان برد. حسن (بَصْرِی) گوید: من از حجاج پنهان شده بودم و این دعا را به درگاه خداوند متعال می‌خواندم. او را از من باز می‌داشت. (گماشتگان وی) ۶ بار در پی من آمدنـد و هر بار خوانـدم. خداوند مرا از دیدگان آنها پنهان ساخت. (حُسَیْن بَصْرِی) افزود: برای آمرزش همه‌ی گناهان، این دعا را بخوان. سپس خواسته‌های آخرت و دنیای خویش را بخواه؛ به خواست خـدای متعال بر آورده خواهند شد. شـمار آنها، به تعداد روزهای توبه، ۴۰ است؛ این گونه: ۱ سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا رَبَّ کُلِّ شَیْءٍ وَ وَارِثَهُ ۲ یَا إِلَهَ الْآلِهَةِ الرَّفِیعَ جَلَالُهُ ۳ یَا اللَّهُ الْمَحْمُودُ فِی کُلِّ فِعَالِهِ ۴ یَا رَحْمَانَ کُلِّ شَیْءٍ وَ رَاحِمَهُ ۵ یَا حَیُّ حِینَ لَا حَیَّ فِی دَیْمُومِیَّةِ مُلْکِهِ وَ بَقَائِهِ ۶ یَا قَیُّومُ فَلَا شَیْءَ یَفُوتُ عِلْمَهُ وَ لَا یَئُودُهُ ۷ یَا وَاحِدُ الْبَاقِی أَوَّلَ کُلِّ شَیْءٍ وَ آخِرَهُ ۸ یَا دَائِمُ بِلَا فَنَاءٍ وَ لَا زَوَال لِمُلْکِهِ ۹ یَا صَمَدُ مِنْ غَیْرِ شَبِیهٍ وَ لَا شَیْءَ کَمِثْلِهِ ۱۰ یَا بَارِئُ فَلَا شَیْءَ کُفْوُهُ وَ لَا مَکَانَ لِوَصْفِهِ ۱۱ یَا کَبِیرُ أَنْتَ الَّذِی لَا تَهْتَدِی الْقُلُوبُ لِوَصْفِ عَظَمَتِهِ – ۱۲ یَا بَارِئَ النُّفُوسِ بِلَا مِثَالٍ خَلَا مِنْ غَیْرِهِ ۱۳ یَا زَاکِی الطَّاهِرُ مِنْ کُلِّ آفَةٍ بِقُدْسِهِ ۱۴ یَا کَافِی الْمُوسِعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَایَا فَضْلِهِ ۱۵ یَا نَقِیُّ مِنْ کُلِّ جَوْرٍ لَمْ یَرْضَهُ وَ لَمْ یُخَالِطْهُ فَعَالُهُ ۱۶ یَا حَنَّانُ أَنْتَ الَّذِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ رَحْمَتُهُ ۱۷ یَا مَنَّانُ ذَا الْإِحْسَانِ قَدْ عَمَّ الْخَلَائِقَ مَنُّهُ ۱۸ یَا دَیَّانَ الْعِبَادِ کُلٌّ یَقُومُ خَاضِعاً لِرَهْبَتِهِ ۱۹ یَا خَالِقَ مَنْ فِی السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ کُلٌّ إِلَیْهِ مَعَادُهُ ۲۰ یَا رَحِیمَ کُلِّ صَرِیخٍ وَ مَکْرُوبٍ وَ غِیَاثَهُ وَ مَعَاذَهُ ۲۱ یَا تَامُّ فَلَا تَصِفُ الْأَلْسُنُ کُنْهَ جَلَالِهِ وَ مُلْکِهِ وَ عِزِّهِ – ۲۲ یَا مُبْدِعَ [مُبْدِئَ الْبَدَائِعِ لَمْ یَبْغِ فِی إِنْشَائِهَا عَوْناً مِنْ خَلْقِهِ ۲۳ یَا عَلَّامَ الْغُیُوبِ فَلَا یَئُودُهُ شَیْءٌ مِنْ حِفْظِهِ ۲۴ یَا حَلِیمُ ذَا الْأَنَاةِ فَلَا یَعْدِلُهُ شَیْءٌ مِنْ خَلْقِهِ ۲۵ یَا مُعِیدَ مَا أَفْنَاهُ إِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ لِدَعْوَتِهِ مِنْ مَخَافَتِهِ ۲۶ یَا حَمِیدَ الْفِعَالِ ذَا الْمَنِّ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِهِ بِلُطْفِهِ ۲۷ یَا عَزِیزُ الْمَنِیعُ الْغَالِبُ عَلَی أَمْرِهِ فَلَا شَیْءَ یُعَادِلُهُ ۲۸ یَا قَاهِرُ ذَا الْبَطْشِ الشَّدِیدِ أَنْتَ الَّذِی لَا یُطَاقُ انْتِقَامُهُ ۲۹ یَا قَرِیبُ الْمُتَعَالِی فَوْقَ کُلِّ شَیْءٍ عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ ۳۰ یَا مُذِلَّ کُلِّ جَبَّارٍ بِقَهْرِ عَزِیزِ سُلْطَانِهِ ۳۱ یَا نُورَ کُلِّ شَیْءٍ وَ هُدَاهُ أَنْتَ الَّذِی فَلَقَ الظُّلُمَاتِ نُورُهُ ۳۲ یَا قُدُّوسُ الطَّاهِرُ مِنْ کُلِّ سُوءٍ فَلَا شَیْءَ یُعَازُّهُ مِنْ خَلْقِهِ ۳۳ یَا عَالِی الشَّامِخُ فَوْقَ کُلِّ شَیْءٍ عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ ۳۴ یَا مُبْدِئَ الْبَدَایَا وَ مُعِیدَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهِ ۳۵ یَا جَلِیلُ الْمُتَکَبِّرُ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ فَالْعَدْلُ أَمْرُهُ وَ الصِّدْقُ وَعْدُهُ ۳۶ یَا مَحْمُودُ فَلَا تَسْتَطِیعُ الْأَوْهَامُ کُلَّ شَأْنِهِ وَ مَجْدِهِ ۳۷ یَا کَرِیمَ الْعَفْوِ ذَا الْعَدْلِ أَنْتَ الَّذِی مَلَأَ کُلَّ شَیْءٍ عَدْلُهُ ۳۸ یَا عَظِیمُ ذَا الثَّنَاءِ الْفَاخِرِ وَ ذَا الْعِزِّ وَ الْمَجْدِ وَ الْکِبْرِیَاءِ فَلَا یَذِلُّ عِزُّهُ ۳۹ یَا عَجِیبُ فَلَا تَنْطِقُ الْأَلْسُنَةُ بِکُلِّ آلَائِهِ وَ ثَنَائِهِ ۴۰ یَا غِیَاثِی عِنْدَ کُلِّ کُرْبَةٍ وَ یَا مُجِیبِی عِنْدَ کُلِّ دَعْوَةٍ أَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ یَا رَبِّ الصَّلَاةَ عَلَی نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ أَمَاناً مِنْ عُقُوبَاتِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ تَحْبِسَ عَنِّی أَبْصَارَ الظَّلَمَةِ الْمُرِیدِینَ بِیَ السُّوءَ وَ أَنْ تَصْرِفَ قُلُوبَهُمْ عَنْ شَرِّ مَا یُضْمِرُونَ إِلَی خَیْرِ مَا لَا یَمْلِکُهُ غَیْرُکَ اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ وَ مِنْکَ الْإِجَابَةُ وَ هَذَا الْجُهْدُ وَ عَلَیْکَ التُّکْلَانُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

۶ – دعای إِبْرَاهِيم عَلَيْهِ السَّلَام

این دعـا را در یـادکرد از دعـای پیـامبر اکرم صَـلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَـلَّم در جنـگ اُحُـد، روایت کردیم. گـونه‌ی دیگری از دعـای إِبْرَاهِيم عَلَيْهِ السَّلَام – آن گاه که به آتش در افکنـده شـد و خـدایش دسـتگیری فرمود – یافتم. راویان آن گفته‌اند که این از رازهای بزرگ است و نزد خـدای سـبحان پر ارزش. او چنین بر خواند: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم – اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الْمَرْهُوبُ يَرْهَبُ مِنْـکَ جَمِيعُ خَلْقِکَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الرَّفِيعُ عَرْشُکَ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتِکَ وَ أَنْتَ الْمُظِلُّ عَلَى کُلِّ شَيْءٍ لَا يُظِلُّ شَيْءٌ عَلَيْکَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ أَعْظَمُ مِنْ کُلِّ شَيْءٍ فَلَا يَصِلُ أَحَدٌ عَظَمَتَکَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا نُورَ النُّورِ قَدِ اسْتَضَاءَ بِنُورِکَ أَهْلُ سَمَاوَاتِکَ وَ أَرْضِکَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَعَالَيْتَ أَنْ يَکُونَ لَکَ شَرِيکٌ وَ تَکَبَّرْتَ أَنْ يَکُونَ لَکَ ضِدٌّ يَا نُورَ النُّورِ يَا نُورَ کُلِّ نُورٍ لَا خَامِدَ لِنُورِکَ يَا مَلِيکَ کُلِّ مَلِيکٍ تَبْقَى وَ يَفْنَى غَيْرُکَ يَا نُورَ النُّورِ يَا مَنْ مَلَأَ أَرْکَانَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا هُوَ يَا هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ کَهُوَ يَا مَنْ لَا هُوَ إِلَّا هُوَ أَغِثْنِی أَغِثْنِی السَّاعَةَ السَّاعَةَ – يَا مَنْ أَمْرُهُ کَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ يَا أهيا شراهيا آذونى أصباؤث آل شدای يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهْ يَا رَبَّاهْ يَا رَبَّاهْ يَا رَبَّاهْ يَا رَبَّاهْ يَا غَايَةَ رَغْبَتَاهْ وَ مُنْتَهَاهُ چون إِبْرَاهِيم عَلَيْهِ السَّلَام این دعا را خوانـد، فرشـتگان از صـدای او به جنب و جوش شدند. ناگهان از سوی (خدای) بزرگ بلند مرتبه ندا آمد: «ای آتش! بر إِبْرَاهِيم سـرد و ایمن باش» (۷۱۲) آن گاه در کمتر از چشم بر هم زدنی، خاموش شد.

۷ – دعای يُوسُف عَلَيْهِ السَّلَام وقتی به چاه در افکنده شد

به سند، از «قِصَص الْأَنْبِيَاء عَلَيْهِمُ السَّلَام» اثر (قطب الدین اَبُو اَلْحسن) سعید بِنِ هِبَةُ اللَّه راوندی برای ما روایت شده است که او به سند خود از حضـرت صـادِق عَلَيْهِ السَّلَام روایت می‌کنـد که فرمود: «آن گاه که برادران يُوسُف عَلَيْهِ السَّلَام او را به چاه افکندنـد، جَبْرَئِيل عَلَيْهِ السَّلَام بر او نازل شـد و گفت: جوان! که تو را در این چاه افکنـد؟ پاسـخ گفت: برادرانم به خاطر جایگاه من نزد پـدرم، به من رشک بردند. پرسـید: می‌خواهی از این چاه به در آیی؟ گفت: فرمان، فرمان خدای إِبْرَاهِيم و إِسْحَاق و يَعْقُوب است. جَبْرَئِيل گفت: خداونـد به تو می‌فرمایـد: بگو: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُـکَ بِأَنَّ لَـکَ الْحَمْـدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَام أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ تَرْزُقَنِی مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ بِرَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

۸ – (دعای داوود عَلَيْهِ السَّلَام)

در جلد پنجم حیله الاولیاء اَبُو نعیم (أَصْفَهَانِی) در احوال عَطَاء بِنِ مَيْسَرَة) خراسانی چنین دیدم: داوود عَلَيْهِ السَّلَام گفت: «پروردگارا! چگونه است که بَنِی إِسْرَائِيل – هر گاه که به سـختی و انـدوهی می‌افتنـد – می‌گوینـد: یا اله إِبْرَاهِيم و إِسْحَاق و يَعْقُوب (ای معبود إِبْرَاهِيم و إِسْحَاق و يَعْقُوب)!؟» خداونـد متعـال به داوود عَلَيْهِ السَّلَام وحی فرمود: «إِبْرَاهِيم هیـچ گاه سر دوراهی گزینش میان من و چیزی دیگر قرار نگرفت مگر آن که مرا برگزیـد. إِسْحَاق جـان خـود را به راه من ایثـار کرد. يَعْقُوب را به آزمونی سـخت افکنـدم؛ هرگز به من بد نیندیشید تا نجاتش دادم و سختی را از او زدودم.» (۷۱۴) ۹ – روایت دیگری از دعای احتمالی يُوسُف عَلَيْهِ السَّلَام در چاه يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَ يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ يَا مُفَرِّجَ کُرَبِ الْمَکْرُوبِينَ قَدْ تَرَى مَکَانِی وَ تَعْرِفُ حَالِی وَ لَا يَخْفَى عَلَيْکَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِی

۱۰ – دعای يُوسُف عَلَيْهِ السَّلَام در زمانی از گرفتاری

یَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ وَ يَا رَازِقَ الْمُتَكَلِّمِينَ وَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ وَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا كَبِيرَ كُلِّ كَبِيرٍ وَ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ لَا وَزِيرَ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ الْأَسِيرِ يَا مُدَبِّرَ الْأَمْرِ ثُمَّ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ يَا مَنْ لا يُجارُ عَلَيْهِ وَ هُوَ يُجِيرُ يَا مَنْ يُحْيِ الْمَوْتى وَ هُوَ عَلَيْهِ يَسِيرٌ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مُغْنِيَ الْفَقِيرِ الضَّرِيرِ يَا حَافِظَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا غَافِرَ الذُّنُوبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ يَا سَاتِرَ الْعُيُوبِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَ لِوَالِدَيَّ وَ تَجَاوَزْ عَنَّا فِيمَا تَعْلَمُ فَإِنَّكَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ بسا که عبارت: أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّد و آل مُحَمَّد (تا آخر آن) از افزوده‌های راویان باشد.

۱۱ – دعای يُوسُف عَلَيْهِ السَّلَام؛ آن گاه که عزيز مِصر داستان زليخا را بدو تهمت زد

او دو رکعت گزارد. آن گاه سر بر آسمان برداشت و چنین دعا کرد: اللَّهُمَّ ارْحَمْ صِغَرَ سِنِّي وَ ضَعْفَ رُكْنِي وَ قِلَّةَ حِيلَتِي فَ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَاذْكُرْنِي بِصَلَاحِ يَعْقُوبَ وَ صَبْرِ إِسْحَاقَ وَ يَقِينِ إِسْمَاعِيلَ وَ شَيْبَةِ إِبْرَاهِيمَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ با گریه‌ی او فرشتگان آسمان گریستند.

۱۲ – دعای يَعْقُوب عَلَيْهِ السَّلَام؛ وقتی خداوند بزرگ يُوسُف عَلَيْهِ السَّلَام را بدو باز گرداند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِغَيْرِ مِثَالٍ وَ يَا مَنْ بَسَطَ الْأَرْضَ بِغَيْرِ أَعْوَانٍ وَ يَا مَنْ دَبَّرَ الْأُمُورَ بِغَيْرِ وَزِيرٍ وَ يَا مَنْ يَرْزُقُ الْخَلْقَ بِغَيْرِ مُشِيرٍ وَ يَا مَنْ يُخَرِّبُ الدُّنْيَا بِغَيْرِ اسْتِيمَارٍ بعد (از خواندن این دعا می‌توانید) خواسته‌های خود را بخواهید؛ پذیرفته می‌شود.

۱۳ – دعای أَيُّوب عَلَيْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ الْيَوْمَ فَأَعِذْنِي وَ أَسْتَجِيرُ بِكَ الْيَوْمَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ فَأَجِرْنِي وَ أَسْتَغِيثُ بِكَ الْيَوْمَ فَأَغِثْنِي وَ أَسْتَصْرِخُكَ الْيَوْمَ عَلَى عَدُوِّكَ وَ عَدُوِّي فَاصْرُخْنِي وَ أَسْتَنْصِرُكَ الْيَوْمَ فَانْصُرْنِي وَ أَسْتَعِينُ بِكَ الْيَوْمَ عَلَى أَمْرِي فَأَعِنِّي وَ أَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ فَاكْفِنِي وَ أَعْتَصِمُ بِكَ فَاعْصِمْنِي وَ آمَنُ بِكَ فَآمِنِّي وَ أَسْأَلُكَ فَأَعْطِنِي وَ أَسْتَرْزِقُكَ فَارْزُقْنِي وَ أَسْتَغْفِرُكَ فَاغْفِرْ لِي وَ أَدْعُوكَ فَاذْكُرْنِي وَ أَسْتَرْحِمُكَ فَارْحَمْنِي

۱۴ – دعای مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَام؛ آن گاه که در برابر فرعون ایستاد

اللَّهُمَّ بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِينَ ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ الَّذِي نَوَاصِي الْعِبَادِ بِيَدِكَ فَإِنَّ فِرْعَوْنَ وَ جَمِيعَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ أَهْلِ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا عَبِيدُكَ نَوَاصِيهِمْ بِيَدِكَ وَ أَنْتَ تَصْرِفُ الْقُلُوبَ حَيْثُ شِئْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِخَيْرِكَ مِنْ شَرِّهِ وَ أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ مِنْ خَيْرِهِ عَزَّ جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ كُنْ لَنَا جَاراً مِنْ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودِهِ آن گاه (آن حضرت، پس از خواندن این دعا)، بر فرعون وارد شد و خداوند چیرگی او را با سپری باز داشت و به یاری حق، از دسترس او دور ماند

۱۵ – دعای دیگری از حضرت مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَام

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبِّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَ أَسْتَعِينُكَ عَلَيْهِ فَاكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ

۱۶ – دعای یُوشَع بْنِ نُون، وصی حضرت مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام

به سند از «فضل الدعاء» سَعْد بِنِ عَبْداللَّه روایت می کنیم که او به سند خویش از حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام چنین نقل می کند: «یکی از اصحاب صحیفه‌ای یافت و آن را نزد رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آورد. آن حضرت فرمان دادند تا جار زنند: به نماز گرد آیید! (۷۱۸) همه‌ی مردان و زنان گرد آمدند. (پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم) بر فراز منبر شدند. نامه نوشته‌ی یُوشَع بْنِ نُون، وصی حضرت مُوسَی (عَلی نبینا و آله و عَلَیْهِ السَّلَام) بود و در آن چنین آمده بود: پروردگار شما بس دل سوز و مهربان است. هان! به راستی که بهترین بندگان خدا پرهیزگار پنهان است و بدترین بندگان خدا، انگشت نمای دیگران است. هر که خواهد که پیمانه‌اش را پرترین بردارند و حق نعمت‌های خدا را بر خویش بگزارد، همه روزه بگوید: سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَ النَّبِيِّينَ حَتَّى يَرْضَى اللَّهُ رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم از فراز پایین شدند. مردمان به دعا پرداختند. (پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم) لختی درنگ فرمودند. آن گاه بالا رفتند و فرمودند: هر که خواهد ستایشش از ستایش مجاهدان برتر رود، این را همه روزه بگوید که اگر حاجتی داشت، بر آورده خواهد شد و اگر دشمن، شکست خواهد دید و اگر وامی، پرداخته خواهد شد و اگر اندوهی، زدوده خواهد گردید و سخنش آسمان‌ها را در خواهد نوردید تا در لوح محفوظ نگاشته شود.»

۱۷ – دعای خضر و الیاس عَلَیْهِمَاالسَّلَام

گویند که خضر و الیاس همه ساله در حج یکدیگر را می‌بینند و با این دعا از هم جدا می‌شوند: بِسْمِ اللَّهِ ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ كُلُّ نِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ الْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا اللَّهُ گوید: (۷۲۲) هر که صبحگاهان این را سه بار بخواند، از آتش سوزی و خشک سالی و غرق شدن ایمن خواهد شد.

۱۸ – دعای دیگری از خضر عَلَیْهِ السَّلَام

يَا شَامِخاً مِنْ عُلُوِّهِ يَا قَرِيباً فِي دُنُوِّهِ يَا مُدَانِياً فِي بُعْدِهِ يَا رَءُوفاً فِي رَحْمَتِهِ يَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ يَا دَائِمَ الثَّبَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا ظَهْرَ اللَّاجِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا كَنْزَ الضُّعَفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرْقَى يَا مُنْجِيَ الْهَلْكَى يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قَرِيباً غَيْرَ بَعِيدٍ يَا شَاهِداً غَيْرَ غَائِبٍ يَا غَالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ هر که آن را بخواند یا بشنود، تا ۴۰ سال از وسواس در امان خواهد بود. دعاهای خضر بسیار است. ما به همین‌ها بسنده می کنیم.

۱۹ – دعای یونس بِن متی عَلَیْهِ السَّلَام

يَا رَبِّ مِنَ الْجِبَالِ أَنْزَلْتَنِي وَ مِنَ الْمَسْكَنِ أَخْرَجْتَنِي وَ فِي الْبِحَارِ صَيَّرْتَنِي وَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ حَبَسْتَنِي فَ لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ آن گاه (که یونس این دعا را خواند)، خداوند از اندوه رهایی‌اش داد.

۲۰ – دعای دیگری از یونس بِن متی عَلَیْهِ السَّلَام

هُوَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ آلَائِكَ الْعُلْيَا وَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا كَبِيرُ يَا جَلِيلُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا فَرْدُ يَا دَائِمُ يَا

وَتْرٌ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَ أَنْ تُحَرِّمَ جَسَدِي عَلَى النَّارِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى مُوسَى أَلَّا تَرُدُّوا السَّائِلِينَ عَنْ أَبْوَابِكُمْ وَ نَحْنُ عَلَى بَابِكَ فَلَا تَرُدَّنَا اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى نَبِيِّكَ مُوسَى أَنِ اغْفِرُوا لِلظَّالِمِينَ وَ نَحْنُ الظَّالِمُونَ عَلَى بَابِكَ فَاغْفِرْ لَنَا اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ أَنْ أَعْتِقُوا الْأَقَارِبَ وَ نَحْنُ عَبِيدُكَ فَأَعْتِقْنَا مِنَ النَّارِ

۲۱ – دعای داوود عَلَيْهِ السَّلَام؛ شامل ستایش (پروردگار)

روایت است که وقتی که داوود عَلَيْهِ السَّلَام این دعای ستایش را خواند، خداوند بدو وحی فرمود که: «نگاهبانان را (از نوشتن پاداش) خسته کردی!» دعا این است: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ دَائِماً مَعَ دَوَامِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ بَاقِياً مَعَ بَقَائِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ خَالِداً مَعَ خُلُودِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَ عِزِّ جَلَالِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

۲۲ – دعای آصف (بِن برخیا)، وزیر سُلَيْمَان بِن داوود عَلَيْهِ السَّلَام

گویند که این دعایی است که بدان تخت شاهی بلقیس (ملکه‌ی سبا) را آورد و هم دعایی که عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام مردگان را بدان زنده می‌کرد. متن دعا: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَاإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الطَّاهِرُ الْمُطَهَّرُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِينَ (و در روایت دیگری: رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِينَ) – عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعالِ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِكْرامِ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا (به جای «اءن تفعل») ... چنین بخوانید: أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا که به خواست خدا، پذیرفته خواهد شد. این دعا را به همین گونه یافتیم.

۲۳ – دعای عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام

سند ما به «قِصَص الْأَنْبِيَاء» سعید بِن هِبَةُ اللَّه راوندی رَحِمَهُ اللَّه می‌رسد. او به سند خویش از حضرت صادِق و به نقل پدرانشان از رسول گرامی که درود خدا بر آن حضرت و خاندانش باد نقل می‌کند که فرمود: «وقتی یهود گرد آمدند تا به پندار خویش عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام را بکشند، جَبْرَئِيل عَلَيْهِ السَّلَام بر او فرود آمد و با بال خود پوشاندش. عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام نگاه افکند. نامه‌ای در دل بال جَبْرَئِيل بود؛ بدین گونه: اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْأَعَزِّ وَ أَدْعُوكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الصَّمَدِ وَ أَدْعُوكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْوَتْرِ وَ أَدْعُوكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الَّذِي ثَبَتَتْ بِهِ أَرْكَانُكَ كُلُّهَا أَنْ تَكْشِفَ عَنِّي مَا أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ فِيهِ وقتی عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام این دعا را خواند، خداوند متعال به جَبْرَئِيل وحی فرمود که: او را نزد خود خواهم آورد.» آن گاه پیامبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم افزودند: «ای فرزندان عَبْدُ الْمطلب، با این دعا خدایتان را بخوانید. سوگند به آن که جانم به دست اوست، هیچ بنده‌ای با نیت پاک این دعا را نمی‌خواند. مگر آن که عرش برای او بلرزد و خدا به فرشتگان گوید: گواه باشید که بدین‌ها، خواسته‌ی او را در دنیای نزدیک و آخرت دور بر آورده ساختم.» سپس رو به اصحاب فرمودند: «آن را بخوانید و اجابت را دیر مپندارید.» (۷۲۶)

۲۴ – دعای عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام به روایت دیگر

پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم این دعا را در دل بال جَبْرَئِيل دید و آن را به امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَام و عَبَّاس آموخت و فرمود: «علی جان! گزیدگان بَنِي هَاشِم! فرزندان عَبْدُ الْمطلب! با این کلمات پروردگارتان را بخوانید. سوگند به آن که جانم به دست اوست، هیچ مومنی به اخلاص آنها را نمی‌خواند مگر آن که عرش و هفت آسمان و هفت زمین برای وی بلرزند و خدای – تَعَالَى – به فرشتگان گوید: گواه باشید که من درخواست خواننده‌ی این دعا را پذیرفتم و خواسته‌اش را در دنیای نزدیک و آخرت دورش

بر آوردم.» گفته‌اند که این همان دعاست که عِیسَی بِن مریم عَلَیْهِمَاالسَّلَام خوانـد و خـدا او را به نزد خود فرا خواند. دعا این است: اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ بِاسْمِکَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ وَ أَعُوذُ بِاسْمِکَ الْأَحَدِ الصَّمَدِ وَ أَعُوذُ بِکَ بِاسْمِکَ اللَّهُمَّ الْعَظِیمِ الْوَتْرِ وَ أَعُوذُ اللَّهُمَّ بِاسْمِکَ الْکَبِیرِ الْمُتَعَالِ الَّذِی مَلَأَ الْأَرْکَانَ کُلَّهَا أَنْ تَکْشِفَ عَنِّی غَمَّ مَا أَصْبَحْتُ فِیهِ وَ أَمْسَیْتُ

۲۵ – روایت دیگری از دعای عِیسَی بِن مریم عَلَیْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَ مُخْرِجَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَ مُخْلِصَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ فَرِّجْ عَنَّا وَ خَلِّصْنَا مِنْ شِدَّتِنَا

۲۶ – دعای سَلْمَان فارسی رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَیه که پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بدو آموخت

گویند که سَلْمَان از باز ماندگان اوصیای عِیسَی عَلَیْهِ السَّلَام بود و از یکی از امامان عَلَیْهِمُ السَّلَام نقل است که: «سلمان دانش آغاز و پایـان را داشت.» این دعـا را در یکی از اصل‌هـای کهن یافتم که تاریـخ کتابت آن رَبِیع الثانی سال ۳۱۴ بود؛ این گونه: رسول خـدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به سَلْمَان فارسـی فرمود: «آیا می‌خواهی از چیزی آگاهت سازم که از زر و سیم و دنیا و شـکوفایی آن بهتر باشـد؟» گفت: آری، ای رسول خـدا؛ درود خدا بر شـما و خاندانتان باد! فرمود: «بگو: اللَّهُمَّ إِنَّ الْأَمْرَ قَدْ خَلَصَ إِلَی نَفْسِی وَ هِیَ أَعَزُّ الْأَنْفُسِ عَلَیَّ وَ أَهَمُّهَا إِلَیَّ وَ قَدْ عَلِمْتَ رَبِّی وَ عِلْمُکَ أَفْضَلُ مِنْ عِلْمِی أَنَّکَ تَعْلَمُ مِنِّی مَا لَا أَعْلَمُ مِنْ نَفْسِی لَکَ مَحْیَایَ وَ مَمَاتِی وَ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی إِلَیْکَ مَرْجِعِی وَ مُنْقَلَبِی لَا أَمْلِکُ إِلَّا مَا أَعْطَیْتَنِی وَ لَا أَتَّقِی إِلَّا مَا وَقَیْتَنِی وَ لَا أُنْفِقُ إِلَّا مَا رَزَقْتَنِی بِنُورِکَ اهْتَدَیْتُ وَ بِفَضْلِکَ اسْتَغْنَیْتُ وَ بِنِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَیْتُ مَلَکْتَنِی بِقُدْرَتِکَ وَ قَدَّرْتَ عَلَیَّ بِسُلْطَانِکَ – تَقْضِی فِیمَا أَرَدْتَ لَا یَحُولُ أَحَدٌ دُونَ قَضَائِکَ أَوْقَرْتَنِی [أَوْفَرْتَنِی نِعَماً وَ أَوْقَرْتُ نَفْسِی ذُنُوباً کَثُرَتْ خَطَایَایَ وَ عَظُمَ جُرْمِی وَ اکْتَنَفَتْنِی شَهَوَاتِی فَقَدْ ضَاقَ بِهَا ذَرْعِی وَ عَجَزَ عَنْهَا عَمَلِی وَ ضَعُفَ عَنْهَا شُکْرِی وَ قَدْ کِدْتُ أَنْ أَقْنَطَ مِنْ رَحْمَتِکَ إِلَیَّ وَ أَنْ أُلْقِیَ إِلَی التَّهْلُکَةِ بِیَدِیَ الَّذِی أَیْأَسُ مِنْهُ عُذْرِی وَ ذِکْرِی مِنْ ذُنُوبِی وَ مَا أَسْرَفْتُ بِهِ عَلَی نَفْسِی وَ لَکِنَّ رَحْمَتَکَ رَبِّ الَّتِی تُنْهِضُنِی وَ تُقَوِّینِی وَ لَوْ لَا هِیَ لَمْ أَرْفَعْ رَأْسِی وَ لَمْ أُقِمْ صُلْبِی مِنْ ثِقَلِ ذُنُوبِی فَإِنِّی لَکَ أَرْجُو إِلَهِی أَنْتَ أَرْجَأُ عِنْدِی مِنْ عَمَلِیَ الَّذِی أَتَخَوَّفُهُ وَ أُشْفِقُ مِنْهُ عَلَی نَفْسِی إِلَهِی وَ کَیْفَ لَا أُشْفِقُ مِنْ ذُنُوبِی وَ قَدْ خِفْتُ أَنْ تَکُونَ أَوْبَقَتْنِی وَ قَدْ أَحَاطَتْ بِی وَ أَهْلَکَتْنِی وَ أَنَا أَذْکُرُ مِنْ تَضْیِیعِ أَمَانَتِی وَ مَا تَکَلَّفْتُ بِهِ عَلَی نَفْسِی مَا لَمْ تَحْمِلْهُ الْجِبَالُ قَبْلِی وَ لَا السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرَضُونَ وَ هِیَ أَقْوَی مِنِّی وَ حَمَلْتُهَا بِعِلْمِکَ بِهَا وَ قِلَّةِ عَمَلِی وَ لَوْ کَانَ لِی عَمَلٌ یَنْفَعُنِی لَمْ تَقَرَّ فِی الدُّنْیَا عَیْنِی وَ لَصَارَتْ حَلَاوَتُهَا مَرَارَةً عِنْدِی وَ لَقَرَرْتُ هَارِباً مِنْ ذُنُوبِی لَا بَیْتَ یَأْوِینِی وَ لَا ظِلَّ یُکِنُّنِی مَعَ الْوُحُوشِ مَقْعَدِی وَ مَقِیلِی – وَ لَوْ فَعَلْتُ ذَلِکَ لَکَانَ یَحِقُّ لِی أَتَخَوَّفُ عَلَی نَفْسِی الْمَوْتَ یَطْلُبُنِی حَثِیثاً دَائِباً یَقُصُّ أَثَرِی مُوَکَّلٌ بِی کَأَنَّهُ لَا یُرِیدُ أَحَداً غَیْرِی لَیْسَ بِنَاظِرِی سَاعَةً إِذَا جَاءَ أَجَلِی کَأَنِّی أَرَانِی صَرِیعاً بَیْنَ یَدَیْهِ وَ کَأَنِّی بِالْمَوْتِ لَیْسَ أَحَدٌ مِنَ الْمَوْتِ یَمْنَعُنِی وَ لَا یَدْفَعُ کَرْبَهُ عَنِّی وَ لَا أَسْتَطِیعُ امْتِنَاعاً یُوَجِّرُنِی وَ بِکَأْسِ الْمَوْتِ یَسْقِینِی وَ لَا مَنْعَةَ عِنْدِی أُقَلَّبُ بِکَرْبِ الْمَوْتِ طَرْفِی جَزَعاً فَیَا لَکَ مِنْ مَصْرَعٍ مَا أَفْظَعَهُ [أَفَظَّهُ عِنْدِی مَغْلُوبَةً بِکَرْبِ نَفْسِی تَخْتَلِجُ لَهَا أَعْضَائِی وَ أَوْصَالِی وَ کُلُّ عِرْقٍ سَاکِنٍ مِنِّی فَکَأَنِّی ب مَلَکِ الْمَوْتِ یَسْتَلُّ رُوحِی مُسْتَسْلِمٌ لَهُ بَلْ عَلَی الْکَرَاهَةِ مِنِّی کَذَا رُسُلُ رَبِّی یَقْبِضُونَ فِی الْحَرِّ رُوحِی فَعِنْدَهَا یَنْقَطِعُ مِنَ الدُّنْیَا أَثَرِی وَ أُغْلِقَ بَابُ تَوْبَتِی وَ رُفِعَتْ کُتُبِی وَ طُوِیَتْ صَحِیفَتِی وَ عَفَا ذِکْرِی وَ رُفِعَ عَمَلِی وَ أُدْخِلْتُ فِی هَوْلِ آخِرَتِی وَ صِرْتُ جَسَداً بَیْنَ أَهْلِی یَصْرُخُونَ وَ یَبْکُونَ حَوْلِی قَدِ اسْتَوْحَشُوا مِنِّی وَ أَحَبُّوا فُرْقَتِی وَ عَجَّلُوا إِلَیَّ کَفَنِی وَ حَمَلُونِی إِلَی حُفْرَتِی فَأُلْقِیتُ فِیهَا لِجَنْبِی وَ سُوِّیَتِ الْأَرْضُ عَلَیَّ مِنْ فَوْقِی وَ سَلَّمُوا عَلَیَّ وَ وَدَّعُونِی وَ أُقِمْتُ فِی مُنْتَهَا مَنْ کَانَ قَبْلِی مِنْ جِیرَانٍ لَا یُؤَانِسُونِّی وَ لَا أَزُورُهُمْ وَ لَا یَزُورُونِّی وَ فِی عَسْکَرِ الْمَوْتِ خَلَّفُونِی فِیهِ مَضْجَعِی وَ مَنَامِی وَحْشٌ قَفْرٌ مَکَانِی قَدْ ذَهَبَ الْأَهْلُونَ عَنِّی وَ أَیْقَنُوا بِالتَّفْرِقَةِ مِنِّی لَا یَرْجُونِّی آخِرَ الدَّهْرِ لَیْسَ أَحَدٌ مِنْهُمْ یُؤْنِسُنِی فِی وَحْشَتِی وَ لَا یَحْمِلُ ذَنْباً مِنْ ذُنُوبِی وَ کُلٌّ قَدْ ذَهَلَ عَنِّی وَ تَرَکُونِی وَحِیداً فِی قَبْرِی أَنَا صَاحِبُ نَفْسِی لَا یَرَانِی أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ مَا یُفْعَلُ بِی فَإِنْ تَکُ رَبِّی رَاضِیاً عَنِّی فَطُوبَی ثُمَّ طُوبَی لِی وَ إِنْ تَکُنِ الْأُخْرَی فَیَا حَسْرَتَی وَ یَا نَدَامَتَا عَلَی مَا فَرَّطْتُ فِی جَنْبِ رَبِّی وَ کَیْفَ أَذْکُرُ هَذَا الْأَمْرَ ثُمَّ لَا تَدْمَعُ لَهُ عَیْنِی وَ لَا یَفْزَعُ لِذِکْرِهِ قَلْبِی

وَ لَا تَرْعَدُ لَهُ فَرَائِصِی وَ لَا أَحْمِلُ عَلَی ثِقَلِهِ نَفْسِی وَ لَا أَقْصُرُ عَلَی هَوَایَ وَ شَهَوَاتِی مَغْرُورٌ فِی دَارِ غُرُورٍ قَدْ خِفْتُ أَنْ لَا یَکُونَ هَذَا الصِّدْقُ مِنِّی - فَأَشْکُو إِلَیْکَ یَا رَبِّ قَسْوَةَ قَلْبِی وَ تَقْصِیرِی وَ إِبْطَائِی وَ قِلَّةَ شُکْرِ رَبِّی رَبِّ جَعَلْتَ لِی جَوَارِحَ لِاسْتِیهَامِ النِّعَمِ مِنْکَ یَحِقُّ لِی لَکَ الشُّکْرُ عَلَی جَوَارِحِی وَ أَعْضَائِی وَ أَوْصَالِی بِالَّذِی یَحِقُّ لَکَ عَلَیْهَا مِنَ الْعِبَادَةِ بِخُشُوعِ نَفْسِی وَ بَصَرِی وَ جَمِیعِ أَرْکَانِی فِیهِنَّ عَصَیْتُکَ رَبِّی وَ لَمْ یَکُنْ ذَلِکَ جَزَاءَکَ وَ لَا شُکْرَکَ مِنِّی وَ قَدْ خِفْتُ أَنْ أَکُونَ قَدْ أَوْبَقْتُ نَفْسِی وَ اسْتَهْلَکْتُهَا بِجُرْمِی فَاسْتَوْجَبْتُ الْعُقُوبَةَ مِنْکَ لَیْسَ دُونَکَ أَحَدٌ یَأْوِینِی وَ لَا یُطِیقُ مَلْجَئِی وَ لَا مِنْ عُقُوبَتِکَ یُنْجِینِی وَ لَا یَغْفِرُ ذَنْباً مِنْ ذُنُوبِی وَ کُلٌّ قَدْ شَغَلَ بِنَفْسِهِ عَنِّی بَارَزْتُکَ بِسَوْأَتِی وَ بَاشَرْتُ الْخَطَایَا وَ أَنْتَ تَرَانِی فِی سِرِّیَ مِنْهَا وَ عَلَانِیَتِی وَ أَظْهَرْتُ لَکَ مَا أَخْفَیْتُ مِنَ النَّاسِ - فَاسْتَتَرْتُ مِنْ ذُنُوبِی وَ لَا یَرَوْنِی فَیَعِیبُونِی اسْتِحْیَاءً مِنْهُمْ وَ لَمْ أَسْتَحْیِکَ إِلَهِی قَدْ أَنِسْتُ إِلَی نَفْسِی وَ قَذَفَتْنِی فِی الْمَهَالِکِ شَهَوَاتِی وَ تَعَاطَتْ مَا تَعَاطَتْ وَ طَاوَعْتُهَا فِیمَا مَضَی مِنْ عُمُرِی وَ لَا أَجِدُهَا تُطِیعُنِی أَدْعُوهَا إِلَی رُشْدِهَا فَتَأْبَی أَنْ تُطِیعَنِی وَ أَشْکُو إِلَیْکَ رَبِّ مَا أَشْکُو لِتُصْرِخَنِی وَ تَسْتَنْقِذَنِی آن گاه حاجت خود را می‌خواهی.

۲۷ - دعای (مرد) اسیر در سرزمین روم

گفته‌اند: مردی در سرزمین روم به اسارت افتاد. در پایان شب برخاست و دو رکعت گزارد. آن گاه این دعا را خواند. خداوند - عَزَّ وَ جَلَّ - فرشته‌ای را فرستاد تا او را پنهانی به دوستانش رساند. داستان را از او جویا شدند. بدانان گفت که این دعا را خوانده است: أَیْنَ إِلَهُ الدَّاهِرِینَ أَیْنَ إِلَهُ بَنِی إِسْرَائِیلَ أَیْنَ مُغْرِقُ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودِهِ أَیْنَ مُهْلِکُ الْجَبَابِرَةِ أَیْنَ الَّذِی مَنِ ابْتَغَاهُ وَجَدَهُ أَیْنَ الَّذِی مَنْ دَعَاهُ أَجَابَهُ أَیْنَ الَّذِی لَا یُسْلِمُ أَوْلِیَاءَهُ أَیْنَ الَّذِی کَانَ وَ لَمْ یَکُنْ شَیْءٌ قَبْلَهُ أَیْنَ الَّذِی یَبْقَی وَ یَفْنَی کُلُّ شَیْءٍ بِأَمْرِهِ أَیْنَ الَّذِی أَرْسَی الْجِبَالَ بِقُدْرَتِهِ أَیْنَ الَّذِی زَجَرَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَکَانَ کُلُّ فِرْقٍ کَالطَّوْدِ الْعَظِیمِ أَیْنَ مُفَرِّجَ الْغُمُومِ وَ الْهُمُومِ أَیْنَ خَالِقَ الْخَلَائِقِ أَیْنَ عَظِیمَ الْعُظَمَاءِ أَنْتَ هُوَ یَا رَبِّ أَنْتَ هُوَ یَا رَبِّ أَنْتَ هُوَ یَا رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِیلَةَ وَ اسْتَجِبْ دُعَائِی بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ افْکُکْنِی مِنْ کُلِّ بَلَاءٍ وَ ارْحَمْنِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یَا کهیعص آمِینَ آمِینَ یَا قُدُّوسُ یَا قُدُّوسُ یَا أَوَّلَ الْأَوَّلِینَ یَا آخِرَ الْآخِرِینَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ افْعَلْ بِی کَذَا وَ کَذَا

۲۸ - (درباره‌ی اسم اعظم)

اشاره

از جمله‌ی این دعاها، مجموعه‌ای است که در تعیین اسم اعظم یا جز آن می‌آوریم:

۱ - از جمله‌ی روایات در این موضوع، نقل ماست به سند از مُحَمَّد بِن حَسَن صَفَّار در کتاب «فضل الدعاء.» او به سند خود از مُعَاوِیَةَ بِن عَمَّار از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌کند که فرمود:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم اسم اکبر (یا فرمود.: اسم اعظم) خداوند است.»

۲ - از جمله‌ی روایات در این موضوع، نقل ماست از کتاب یاد شده از حَسَن بِن عَلی بِن أَبِی حَمْزَةَ از پدرش از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام که فرمود:

«اسم اعظم خداوند در أُمُّ الْکِتاب (۷۳۵) پراکنده است.»

۳ - از جمله‌ی روایات در این موضوع، نقل ماست از کتاب یاد شده از عُمَر بِن توبه از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام که به یکی از اصحاب خود

فرمود:

«می خواهی اسم اعظم خداونـد را به تو بیاموزم؟» عرض کرد: آری. فرمود: «حمـد و توحید و آیَهُ الْکُرْسِیّ و قدر را بخوان؛ آن گاه به قبله روی کن و هر چه را دوست داری درخواست کن.»

۴ – از جملهی روایات در موضوع اسم اعظم خداوند، نقل ماست به ســند از مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَـفَّار از سُلَیْمَان جَعْفَر (بِنِ إِبْرَاهِیم) جَعْفَری از حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام که فرمود:

«هر که پس از نماز صبح، ۱۰۰ بار بخوانـد: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم لا حول وَ لَا قوه الا بالله الْعَلِیِّ الْعَظِیم بیش از نزدیکی سپیـدی و سیاهی چشم به هم، به اسم اعظم خداوند نزدیک شده است. بی‌تردید اسم اعظم در آن داخل شده است.»

۵ – از جملهی روایات در موضوع اسم اعظم خدا، نقل ماست به سند، ایضاً از عَبْدُ الْحَمِید (بِنِ سعید؟) از حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام که فرمود:

«اسم اکبر خداوند یا حی یا قیوم است.»

۶ – از جملهی روایات در موضوع اسم اعظم خدا، نقل ماست به سند از مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار به سندش از ابوهَاشِم (داوود بِنِ قاسم) جَعْفَری که گفت:

شنیدم امام عَسْـکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام می‌فرمود: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم پیش از نزدیکی سپیدی و سیاهی چشم به یکدیگر، به اسم اعظم نزدیک است.»

۷ – از جملهی روایات در چگونگی اسم اعظم حق، نقل ماست از «البهی لــدعوات النبی صَـلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَـلَّم» اثر حافظ اَبُو مُحَمَّد حزمی از عَبْدُ السَّلَّام بِنِ مُحَمَّد بِنِ حَسَن ابْن عَلَی خوارزمی اندرستانی (اندرسفان؟ اندرسفالی؟) در چند روایت:

از قبیل روایت انس: رسول خدا صَـلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به اَبُو عیاش زَیْد بِنِ صَامِت از قبیلهی بَنِی زریق بر خوردند. او نشسته بود و می‌خوانـد: قَالَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَنَّ لَکَ الْحَمْـدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا مَنَّانُ یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَام پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَـلَّم به تنی چنـد از یاران فرمودنـد: «آیا می‌دانیـد این مرد چه خوانـد؟» گفتنـد: خدا و پیامبرش بهتر می‌دانند. فرمود: «این مرد خدای – عَزَّ و جَلَّ – را به اسم اعظم او خواند که اگر بدان خوانده شود، پاسخ می‌دهد و اگر بدان مورد درخواست قرار گیرد، می‌بخشد.» نیز از قبیل روایت اسماء بنت زَیْد که گفت: رسول خدا صَـلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: «اسم اعظم خدا – که اگر بـدان خوانده شود، پاسخ دهد – قل اللَّهُمَّ مَالِکَ الملک تا بِغَیْرِ حِساب (۷۳۶) است.» نیز از قبیل روایت ابْن عَبَّاس که گفت: رسول خدا صَـلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَـلَّم فرمود: «اسم اعظم خدا در شـش آیهی پایانی سورهی حشر است.» نیز از قبیل روایت ابوامامه که گفت: رسول خدا صَـلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَـلَّم فرمود: «اسم اعظم خدا – که اگر بدان خوانده شود، پاسخ می‌دهد – در سه سوره است: بقره، آل عمران، طه.» اَبُو امامه گویـد: در بقره، آیَهُ الْکُرْسِیّ است و در آل عمران، الم الله لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الحی القیوم، (۷۳۷) و در طه، «و عنت الوجوه للحی القیوم» (۷۳۸). نیز از قبیل روایت بلنـدی که (راوی) گویـد: پیامبر گرامی صَـلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَـلَّم شنیدند که مردی شب هنگام می‌خواند: اللَّهُمَّ إِنِّی أَشْـهَدُ أَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ. وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ (و در روایتی که در جزء ۴ التحصیل در زندگی نامهی مبارک بِنِ عَبْدالرَّحْمَان آوردیم:) اللَّهُمَّ انی أَسْأَلُکَ بانک أنت الله الاحـد الصَّمَد الذی لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوا أحد. پیامبر خدا صَـلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَـلَّم فرمودند: «به آن که جانم به دست اوست سوگنـد، او خـدای را به اسم اعظم خوانـد که اگر بـدان خوانده شود، پاسخ می‌دهد و اگر بدان از او درخواست کنند،

می‌دهد.» نیز از قبیل روایت عایشه که گفت: ای پیامبر خدا! اسم اعظم را به من بیاموز. فرمود: «وضو بساز.» وضو ساخت. سپس فرمود: «چنان بخوان که بشنوم.» چنین کرد. (رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم) این گونه خواند: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی کُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الْأَعْظَمِ الْکَبِیرِ الْأَکْبَرِ سپس فرمود: «عایشه سوگند به آن که مرا به حقیقت برانگیخت، به هدف رسیدی.» نیز از قبیل روایت انس که گفت: پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: یُوشَع بْن نُون این دعا را خواند؛ به اذن حق، خورشید به خاطر او بر جا ایستاد: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُقَدَّسِ الْمُبَارَکِ الْمَکْنُونِ الْمَخْزُونِ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْحَمْدِ وَ سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ سُرَادِقِ الْقُدْرَةِ وَ سُرَادِقِ السُّلْطَانِ وَ سُرَادِقِ السَّرَائِرِ أَدْعُوکَ یَا رَبِّ بِأَنَّ لَکَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ النُّورُ الْبَارُّ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ الصَّادِقُ – عَالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةِ – بَدِیعُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ نُورُهُنَّ وَ قِیَامُهُنَّ – ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ حَنَّانٌ نُورٌ دَائِمٌ قُدُّوسٌ حَیٌّ لَا یَمُوتُ نیز از قبیل روایت حَمْزَة بِن عَبْدُ الْمطلب که گفت: رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم چنین خواند: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ وَ بِرِضْوَانِکَ الْأَکْبَرِ نیز از قبیل روایت عایشه، که آن حضرت فرمود: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الطَّاهِرِ الطَّیِّبِ الْمُبَارَکِ الْأَحَبِّ إِلَیْکَ الَّذِی إِذَا دُعِیتَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَیْتَ وَ إِذَا اسْتُرْحِمْتَ بِهِ رَحِمْتَ وَ إِذَا اسْتُفْرِجْتَ بِهِ فَرَّجْتَ نیز از قبیل روایت ابْن مسعود، که آن حضرت فرمود: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَ مُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ وَ بِاسْمِکَ الْأَعْظَمِ وَ جَدِّکَ الْأَعْلَی وَ کَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ نیز از قبیل روایت ابْن عَبَّاس، که آن حضرت فرمود: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم نامی است از نام‌های بزرگ خداوند. میان آن و نام بزرگ خدا جز به فاصله‌ی سپیدی و سیاهی چشم از هم فاصله نیست.» نیز از قبیل روایت مردی که گفت: از خدا می‌خواست که اسم اعظم به من آموزد. شبی در خواب دیدم که با ستارگان در آسمان چنین نوشته شده بود: یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَام نیز از قبیل روایت امام عَلی بِن الْحُسَیْن زَیْن الْعَابِدِین عَلَیْهِ السَّلَام که فرمود: «در طول یک سال، پس از هر نماز، از خدای خواستم که اسم اعظمم آموزد. به خدا، روزی پس از دو گانه‌ی صبح، نشسته بودم. پلک‌هایم سنگین شد. دیدم گویی کسی رو به رویم نشسته است و می‌گوید: خواسته‌ات بر آورده شد؛ بگو: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ لا- إِلهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیم سپس افزود: آیا دریافتی یا باز گویم؟ گفتم: باز گو. دوباره گفت. (با این اسم) هیچ چیز نخواستم جز آن که به دست آمد. امید دارم نزد او (خداوند) برایم ذخیره‌ای باشد.» نیز از قبیل روایت او (۷۳۹) از صالح (بِن بَشِیر) مری که گفت: گوینده‌ای در خواب به من گفت: آیا می‌خواهی نام بزرگ خدا را – که اگر بدان خوانده شود، پاسخ می‌دهد – بیاموزمت؟ گفتم: بلی. گفت: چنین دعا کن: اللَّهُمَّ إنی أسألک باسمک المخزون المکنون المبارک الطاهر المطهر المقدس صالح گوید: در هیچ خشکی و دریایی، خدا را با این کلمات نخواندم مگر آن که حاجتم را روا فرمود. نیز از قبیل روایت او (۷۴۲) از غالب (بِن خطاف) قَطَّان که گفت: ۲۰ سال خدا را خواندم که اسم اعظم را – که اگر بدان خوانده شود، پاسخ می‌دهد و اگر با آن از او در خواست کنند، می‌پذیرد – به من بیاموزد. شبی در نماز شنیدم که گوینده‌ای می‌گفت: غالب! بدان چه می‌شنوی گوش فرا ده. در حال ایستاده، چشمانم را خواب ربود. شنیدم که صدایی چنین می‌خواند: یا فارج الغم و یا کاشف الهم و یا موفی العهد و یا حی و یا لا إله إلا أنت پس از آن، هر چه با این دعا خواستم، به من عطا فرمود. نیز از قبیل روایت او (۷۴۴) از یَحْیَی بِن مُسْلِم که شنید فرشته‌ی مرگ از پروردگار بزرگ خود درخواست کرد تا بر یَعْقُوب عَلَیْهِ السَّلَام سلام کند. اجازه فرمود. به خدمت رسید و سلام کرد. (یَعْقُوب عَلَیْهِ السَّلَام) بدو فرمود: «تو را به آن که آفریدت سوگند می‌دهم، آیا جان یُوسُف را ستانده‌ای (یا هنوز زنده است)؟» گفت: «نه.» (سپس) پرسید: «می خواهی دعایی بیاموزمت که هر گاه بدان از خداوند چیزی بخواهی، بدهدت؟» فرمود: «آری.» گفت: بخوان. یَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِی لَا یَنْقَطِعُ أَبَداً وَ لَا یُحْصِیهِ غَیْرُهُ. (راوی) گوید: صبح نشده بود که پیراهن یُوسُف عَلَیْهِ السَّلَام را آوردند.

۸ – (به سند خود) از تذییل مُحَمَّد بِن نَجَّار (بر تاریخ بغداد) در زندگی نامه‌ی اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن عَلی حربی روایت داریم که او به سند خود از اسماء بنت زَیْد نقل کرد که گفت:

رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: اسم اعظم الهی در این دو آیه است: اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ إِلهُکُمْ إِلهٌ واحِدٌ

۹ – از جمله روایات در موضوع اسم اعظم روایتی است که به سند از مُحَمَّد بِن حَسَن صَفَّار به ما رسیده است. او از اَبُو الْجَارود روایت می‌کند که زَیْد ابْن عَلی (بِن الْحُسَـیْن) عَلَیْهِمُ السَّلَام نقل کرد: ام سلمه از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم اسم اعظم را در خواست کرد. پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم روی گرداندند و خاموش ماندند. روزی آن حضرت بر او وارد شدند. در سجده بود و چنین می‌خواند:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْأَعْظَمِ الَّذِی إِذَا دُعِیتَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَیْتَ فَإِنَّ لَکَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِیعُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ حضرت رسول صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به او فرمودند: «ام سلمه، با اسم اعظم، خدا را خواندی.»

۱۰ – از جمله روایات در موضوع اسم اعظم خدا همان است که در «إِغَاثَةِ الدَّاعِی» آوردیم و اینجا – با توجه به آن که روایات بسیاری در این مورد آوردیم – این را هم می‌افزاییم:

در یک کتاب قدیمی چنین خواندم: دعای شامل اسم اعظم از عَلی بِن عِیسَی عَلَوی. او گوید: از (برادرم) اَحْمَد بِن عِیسَی عَلَوی شنیدم که گفت: پدرم عِیسَی بِن زَیْد از پدرش زَیْد از جدش حضرت سَیِّد الساجدین عَلَیْهِ السَّلَام نقل کرد که فرمود: «۲۰ سال از خدا خواستم تا اسم اعظم به من آموزد. شبی به نماز ایستاده بودم. دیدگانم پر خواب شد. دیدم رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به سوی من می‌آید. به من نزدیک شد و پیشانی ام را بوسه زد. سپس فرمود: از خدا چه خواستی؟ گفتم: یا جداه! از خدا خواستم که اسم اعظم به من آموزد. فرمود: بنویس، پسرم. گفتم: بر روی چه بنویسم؟ فرمود: با انگشت روی کف دستت بنویس: یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ وَحْدَکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِیعُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِکْرامِ وَ ذُو الْأَسْمَاءِ الْعِظَامِ وَ ذُو الْعِزِّ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ إِلهُکُمْ إِلهٌ واحِدٌ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِیمُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ آن گاه خواسته‌ات را بخواه.» (حضرت) عَلی بِن الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «به آن که پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را به حقیقت به رسالت بر انگیخت، آن را آزمودم؛ هم چنان بود که فرمود.» زَیْد بِن عَلی گفت: من نیز آزمودم؛ هم چنان بود که پدرم (امام سجاد عَلَیْهِ السَّلَام) فرمود. عِیسَی بِن زَیْد گوید: من نیز آزمودم؛ هم چنان بود که پدرم زَیْد گفت. اَحْمَد بِن عِیسَی گوید: من نیز آزمودم؛ هم چنان بود که فرمودند. خشنودی خدا بر همه‌ی ایشان باد! تذکر: چنان که در روایات ما آمده است و شناخته‌ایم، امام عَلی بِن الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام و نیایش، رسول گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم و ائمه‌ی طاهرین عَلَیْهِمُ السَّلَام اسم اعظم می‌دانستند. با این همه، این روایت را چنان که دیدیم باز نوشتیم.

۱۱ – از جمله روایات در باره‌ی اسم اعظم نقلی است که به سند منتهی به مُحَمَّد بِن حَسَن صَفَّار رَحِمَهُ اللَّه به ما رسیده است و نیز به سند منتهی به ابْن أَبِی قره در کتابش «کتاب التهجد.» او گوید که مولا حضرت مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام این دعا را زیر ناودان (خانه‌ی خدا) می‌خواندند. این نیز روایت مُحَمَّد بِن حَسَن صَفَّار است. این دو (صَفَّار و ابْن أَبِی قره) به سند از سکین بِن عَمَّار (نخعی سراج) نقل می‌کنند که گفت:

در مَکَّة خوابیده بودم. کسی به خوابم آمد و گفت: برخیز که زیر ناودان مردی است که خدای را به اسم اعظم می‌خواند. از خواب پریدم و دوباره خوابیدم. بار دیگر همان گونه مرا خواند. باز برخاستم و خوابیدم. بار سوم گفت: برخیز، ای فلان؛ این مرد و او را نام برد – که عبد صالح است – زیر ناودان است و خدای را به اسم اعظمش می‌خواند. برخاستم و غسل به جای آوردم و به حجر (إِسْمَاعِیل) وارد شدم. دیدم مردی پیراهن به سر افکنده و به سجده رفته است. پشت سر وی نشستم. شنیدم که چنین می‌خواند: یَقُولُ

يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا حَي حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ثَلَاثاً وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ الْعَزِيزِ الْمَتِينِ (سه مرتبه).» سکین گوید: آن قدر این عبارت را تکرار کرد که آنها را حفظ شدم. آن گاه سر برداشت و چنین و چنان توجه کرد. سپیده زده بود. به پشت کعبه – که مستجار است – آمد و نماز صبح گزارد و رفت. مولف کتاب، عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ طاووس، گوید: اخبار و احادیث درباره‌ی اسم اعظم از طریق شیعه و سنی بسیار است. به همین‌ها بسنده می کنیم که درست یافتیم. اکنون حدیثی جداگانه درباره‌ی اسم اعظم نقل می‌کنم که استثنایی است. متن آن چنین است: الْأَعْظَمَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ – يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا نُورُ يَا نُورُ يَا ذَا الطَّوْلِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ تذکر: در روایتی از عطا آمده است که او آن را به اسم اعظم بودن آزموده است.

۱۲ – دعای شامل اسم اعظم از رَبِیعِ بِنِ انس که با ۲۹ حرفی است که همه بدان‌ها سخن می‌گویند:

بعد از نماز به گونه و اندازه‌ی دل خواه، ۲۰۰ بار این ذکر خوانده می‌شود: آمنت بالله الاحدالصَّمَد و ۲۰۰ بار این ذکر: أَعَبْدُاللّه لا اشرك به شيئا و ۲۰۰ بار این ذکر: لا حول وَ لَا قوه الا بالله، پس از آن، این دعا خوانده می‌شود: يَا مُتَعَالِي يَا مُهَيْمِنُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَكْبَرِ الْأَجَلِّ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ الْعَدْلِ النُّورِ وَ هُوَ اسْمُكَ آن گاه با این دعا اسم اعظم ذکر می‌شود: الاسْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مَا أَعْظَمَ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ اهْدِنِي – الم اللَّهُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ – لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سپس این ۲۹ بخش را بر پا ایستاده باید خواند: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنَّكَ حَيٌّ قَيُّومٌ رَحْمَانٌ دَيَّانٌ عَظِيمٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَ رَبِّي وَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ. وَ سَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ مَجِيدٌ مُؤْمِنٌ مُهَيْمِنٌ مَلِكٌ مَالِكٌ مَلِيكٌ مُتَكَبِّرٌ صَدْرٌ صَمَدٌ مَوْلًى مَلِيٌّ مُعْطٍ مَانِعٌ مُعِزٌّ مُتَعَزِّزٌ مُتَعَالٍ مُحْسِنٌ مُجْمِلٌ مُنْعِمٌ مُتَفَضِّلٌ مُسَبَّحٌ مَاجِدٌ مَجِيدٌ مُتَحَنِّنٌ مُحْيٍ مُمِيتٌ مُبْدِئٌ مُعِيدٌ مُقْتَدِرٌ مُبِينٌ مَتِينٌ أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ حَيٌّ حَمِيدٌ حَكِيمٌ حَلِيمٌ – حَكَمٌ حَقٌّ حَفِيظٌ حَافِظٌ حَسِيبٌ حَبِيبٌ أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ دَيَّانٌ دَائِمٌ دَيْمُومٌ دَافِعٌ فَادْفَعْ عَنِّي شَرَّ مَا أَحْذَرُ مِنْ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ سَمِيعٌ سَامِعٌ سَيِّدٌ سَنَدٌ فَاسْمَعْ وَ لَا تُعْرِضْ عَنِّي وَ سَلِّمْنِي مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ وَ أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ وَاسِعٌ وَهَّابٌ وَالٍ وَلِيٌّ وَفِيٌّ وَافٍ وَكِيلٌ وَادٌّ وَدُودٌ وَارِثٌ اجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ رَحْمَانٌ رَحِيمٌ رَءُوفٌ رَبٌّ رَازِقٌ رَقِيبٌ رَافِعٌ رَفِيعٌ فَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ هَادٍ فَاهْدِنِي بِهِدَايَتِكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ فَإِنَّهُ لَا هَادِيَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ ذَاكِرٌ ذُو الْعَرْشِ ذُو الطَّوْلِ ذُو الْآلَاءِ وَ الْمَعَارِجِ وَ الْمَنِّ الْقَدِيمِ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِكْرامِ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ فَقَوِّنِي لِعِبَادَتِكَ أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ نُورٌ نَاصِرٌ نَصِيرٌ فَتَّاحٌ بِالْخَيْرَاتِ أَعِنِّي عَلَى نَفْسِي وَ انْصُرْنِي عَلَى عَدُوِّكَ وَ عَدُوِّي مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَ عَلَى الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اللَّهُمَّ انْصُرْنِي نَصْرَعَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ عَالِمٌ عَلِيمٌ عَلَّامُ الْغُيُوبِ عَالٍ عَلِيٌّ عَظِيمٌ عَزِيزٌ عَفُوٌّ عَطَّافٌ عَدْلٌ فَاعْفُ عَنِّي مَا سَلَفَ مِنْ خَطَايَايَ وَ ذُنُوبِي وَ وَفِّقْنِي فِي مَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي لِطَاعَتِكَ أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ النَّارِ

۲۹ – دعای عافیت

از سَعْد بِن عَبْدِاللَّه به ما رسیده است که به سند از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام نقل می کند که فرمود: «نزد پدرم نشسته بودم. مردی در محضر پدرم بود که یکی از دو دستش از کار افتاده بود و از پدرم دعا می‌خواست و می گفت: که (در مثانه یا می‌زنای یا)... سنگ دارد و دفع او با سختی انجام می‌شود. پدرم این دعا را بدو آموخت. مرد گفت: دستان مبارکتان را بر دستم بکشید. آن حضرت چنین کرد و فرمود: به هنگام نماز شب – وقتی در سجده‌ای – این دعا را بخوان: «اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ دُعَاءَ الْعَلِیلِ الذَّلِیلِ الْفَقِیرِ أَدْعُوکَ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ قَلَّتْ حِیلَتُهُ وَ ضَعُفَ عَمَلُهُ مِنَ الْخَطِیئَةِ وَ الْبَلَاءِ دُعَاءَ مَکْرُوبٍ إِنْ لَمْ تُدَارِکْهُ هَلَکَ وَ إِنْ لَمْ تَسْتَنْقِذْهُ فَلَا حِیلَةَ لَهُ فَلَا تُحِطْ بِی یَا سَیِّدِی وَ مَوْلَایَ وَ إِلَهِی مَکْرَکَ وَ لَا تُثْبِتْ عَلَیَّ غَضَبَکَ وَ لَا تَضْطَرَّنِی إِلَی الْیَأْسِ مِنْ رَوْحِکَ وَ الْقُنُوطِ مِنْ رَحْمَتِکَ وَ طُولِ الصَّبْرِ عَلَی الْأَذَی اللَّهُمَّ لَا طَاقَةَ لِی عَلَی بَلَائِکَ وَ لَا غَنَاءَ بِی عَنْ رَحْمَتِکَ وَ رَوْحِکَ وَ هَذَا ابْنُ نَبِیِّکَ وَ حَبِیبِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ بِهِ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ فَإِنَّکَ جَعَلْتَهُ مَفْزَعاً لِلْخَائِفِ وَ اسْتَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا کَانَ وَ مَا هُوَ کَائِنٌ فَاکْشِفْ ضُرِّی وَ خَلِّصْنِی مِنْ هَذِهِ الْبَلِیَّةِ إِلَی مَا عَوَّدْتَنِی مِنْ عَافِیَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ مرد رفت و پس از چند روز – بی آن که از بیماری اثری مانده باشد – بازگشت.» (راوی) گوید: حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام به ما فرمود تا خبر را پوشیده بداریم و فرمود: «بهبود مردم را به پدرم خبر دادم. فرمود: پسرم! هر که سختی خود را از مردم پنهان دارد و درمان درد خویش را از خدا بخواهد، خداوند با این دعا او را عافیت می‌دهد.»

۳۰ – (دعای نابینا)

در مجموعه‌ای یافتم که عُقْبَة بِن إِسْمَاعِیل خضرمی (یا حضرمی) نابینا شد. در خواب دید که کسی می گوید: بخوان: یا قریب یا مجیب یا سمیع الدعاء یا لطیفا لما یشاء رد إلی بَصَرِی خواند و بینایی‌اش را باز یافت.

۳۱ – (ایضاً دعای نابینا)

این متن را به خط رضی (الدین) آوی که روانش شاد باد یافتم: این دعا را پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به نابینایی آموختند. خداوند بینایی‌اش را باز گرداند. بعد از نماز دو گانه چنین بخوانند: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَ أَدْعُوکَ وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ یَا مُحَمَّدُ إِنِّی أَتَوَجَّهُ بِکَ إِلَی اللَّهِ رَبِّی وَ رَبِّکَ لِیَرُدَّ بِکَ عَلَیَّ نُورَ بَصَرِی آن نابینا بر نخاسته بود که بینایی‌اش بدو بازگشت.

۳۲ – (دعای کم سویی چشم)

در جلد نخست کتاب «التجمل»، در بخش زندگی نامه‌ی مُحَمَّد بِن جَعْفَر بِن عَبْدِاللَّه بِن یَحْیَی بِن خَاقَان مطلبی نزدیک به این یافتم: چشم مردی کم سو شده بود. در خواب دید کسی بدو می‌گوید: بخوان: أعیذ نور بَصَرِی بنور الله الَّذِی لَا یطفأ و دستانت را بر دیدگان بکش و پس از آن آیَةَ الْکُرْسِیِّ را بخوان. (راوی گوید: وقتی چنین کرد) چشمانش خوب شد. این تجربه شده و درست بوده است.

۳۳ – (دعای یساری)

این دعا را به خط رضی موسوی (۷۵۴) که خدایش از او خشنود باد یافتم. آن را با توجه به بخش مورد نظر عینا می‌آوریم: در کتاب قاضی عَلی بِن مُحَمَّد فروراری (یا قزوینی) که پاینده باد چنین دیدم: نزد ابوجَعْفَر اَحْمَد بِن عیسای عَلَوی زاهد خواندم و او گفت که این دعای قنوت یکی از ائمه عَلَیْهِمُ السَّلَام بود و من آن را در نیشابور از روی نسخه‌ی اَبُو اَلْحَسَن اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن

کسری بِن یسار بِن قیراط بلخی نوشتم. این دعا به دعای سارای (۷۵۵) مشهور است: بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَوَجُّهاً بِالدُّعَاءِ إِلَى اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَقَرُّباً بِالتَّضَرُّعِ إِلَى اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَوَسُّلًا بِالتَّطَلُّبِ إِلَى اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَعَبُّداً لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَذَلُّلًا لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَلَطُّفاً لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَخَشُّعاً لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِكَانَةً لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِعَانَةً بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِغَاثَةً بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ بِسْمِ اللَّهِ ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْمُسْتَعَانُ بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبُّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ وَ مَا عَلَيْهِنَّ وَ مَا تَحْتَهُنَّ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ. وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى أَئِمَّةِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ آلِهِ كُلِّهِمْ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ ضَاعِفْ أَنْوَاعَ الْعَذَابِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ وَ ثَبِّتْ شِيعَتَهُمْ عَلَى طَاعَتِكَ وَ طَاعَتِهِمْ وَ عَلَى دِينِكَ وَ مِنْهَاجِهِمْ وَ لَا تَنْزِعْ مِنْهُمْ سَيِّدِي شَيْئاً مِنْ صَالِحِ مَا أَعْطَيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ لَا تُزِغْ قُلُوبَهُمْ بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ وَ هَبْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ يَا اللَّهُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ الصَّلَوَاتِ كُلَّهَا عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ وَ أَنْ تَجْعَلَ اللَّعَنَاتِ كُلَّهَا عَلَى مَنْ لَعَنْتَهُمْ وَ أَنْ تَبْدَأَ بِالَّذِينَ ظَلَمَا آلَ رَسُولِكَ وَ غَصَبَا حُقُوقَ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَ شَرَعَا غَيْرَ دِينِكَ اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمَا عَذَابَكَ وَ غَضَبَكَ وَ لَعَنَاتِكَ وَ مَخَازِيَكَ بِعَدَدِ مَا فِي عِلْمِكَ بِحَسَبِ اسْتِحْقَاقِهِمَا مِنْ عَذَابِكَ وَ أَضْعَافَ أَضْعَافِ أَضْعَافِهِ بِمَبْلَغِ قُدْرَتِكَ عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ بِجَمِيعِ سُلْطَانِكَ ثُمَّ بِسَائِرِ الظَّلَمَةِ مِنْ خَلْقِكَ لِأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الزَّاهِدِينَ [الزَّاهِرِينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ بِحَسَبِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ فِي كُلِّ زَمَانٍ وَ فِي كُلِّ أَوَانٍ وَ لِكُلِّ شَأْنٍ وَ بِكُلِّ لِسَانٍ وَ عَلَى كُلِّ مَكَانٍ وَ مَعَ كُلِّ بَيَانٍ وَ كَذَا كُلِّ إِحْسَانٍ أَبَداً دَائِماً وَاصِلًا مَا دَامَتِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةُ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الثَّنَاءِ وَ الطَّوْلِ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ وَ بِحَمْدِكَ تَرَحَّمْتَ عَلَى خَلْقِكَ فَهَدَيْتَهُمْ إِلَى دُعَائِكَ فَقَوْلُكَ الْحَقُّ فِي كِتَابِكَ - وَ إِذا سَأَلَكَ عِبادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذا دَعانِ فَلَبَّيْكَ لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَ سَعْدَيْكَ وَ الْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ وَ الْمَهْدِيُّ مَنْ هَدَيْتَ عُبَيْدُكَ دَاعِيكَ مُنْتَصِبٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ رِقُّكَ وَ رَاجِيكَ مُنْتَهٍ عَنْ مَعَاصِيكَ وَ سَائِلُكَ مِنْ فَضْلِكَ يُصَلِّي لَكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ بِكَ وَ لَكَ وَ مِنْكَ وَ إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَ لَا مُلْتَجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَ حَنَانَيْكَ سُبْحَانَكَ وَ تَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَ رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَ الرَّغْبَةُ إِلَيْكَ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَ رَبَّ الْوَرَى تَرَى وَ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ إِلَيْكَ الرُّجْعَى وَ إِلَيْكَ الْمَمَاتُ وَ الْمَحْيَا وَ لَكَ الْآخِرَةُ وَ الْأُولَى وَ لَكَ الْقُدْرَةُ وَ الْحُجَّةُ وَ الْأَمْرُ وَ النَّهْيُ - وَ أَنْتَ الْغَفَّارُ لِمَنْ تابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صالِحاً ثُمَّ اهْتَدى فَآمَنَّا بِكَ يَا سَيِّدِي وَ سَأَلْنَاكَ وَ اهْتَدَيْنَا لَكَ بِمَنْ هَدَيْتَنَا بِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ الْمُخْتَارِ مِنَ الْمُتَّقِينَ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيِّرِينَ الْفَاضِلِينَ الزَّاهِدِينَ الْمَرْضِيِّينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِجَمِيعِ صَلَوَاتِكَ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ بِعِزِّ جَلَالِكَ وَ أَدْخِلْنَا بِهِمْ فِيمَنْ هَدَيْتَ وَ عَافِنَا بِهِمْ فِيمَنْ عَافَيْتَ وَ تَوَلَّنَا بِهِمْ فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ وَ ارْزُقْنَا بِهِمْ فِيمَنْ رَزَقْتَ وَ بَارِكْ لَنَا بِهِمْ فِيمَا أَعْطَيْتَ وَ قِنَا بِهِمْ جَمِيعَ شُرُورِ مَا قَدَّرْتَ وَ قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَ لَا يُقْضَى عَلَيْكَ وَ تُذِلُّ وَ لَا يُذَلُّ مَنْ وَالَيْتَ وَ تُجِيرُ وَ لَا يُجَارُ عَلَيْكَ وَ الْمَسِيرُ وَ الْمَعَادُ إِلَيْكَ آمَنَّا بِكَ يَا سَيِّدِي وَ تَوَكَّلْنَا عَلَيْكَ وَ سَمِعْنَا لَكَ يَا سَيِّدِي وَ فَوَّضْنَا أَمْرَنَا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نَذِلَّ وَ نَخْزى وَ نَعُوذُ بِكَ مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَ مِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَ مِنْ تَتَابُعِ الْفَنَاءِ وَ الْبَلَاءِ وَ مِنَ الْوَبَاءِ وَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ. وَ مِنْ حِرْمَانِ الدُّعَاءِ وَ مِنْ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِي أَنْفُسِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَ فِي أَدْيَانِهِمْ وَ فِي جَمِيعِ مَا تَفَضَّلْتَ وَ تَتَفَضَّلُ بِهِ عَلَيْهِمْ مَا عَاشُوا وَ عِنْدَ وَفَاتِهِمْ وَ بَعْدَ وَفَاتِهِمْ وَ نَعُوذُ بِكَ يَا سَيِّدِي مِنَ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَ مِنْ مَرَدٍّ إِلَى النَّارِ فَهَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ مِنَ النَّارِ أَعُوذُ بِكَ يَا سَيِّدِي مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْهَارِبِ إِلَيْكَ مِنَ النَّارِ أَهْرُبُ إِلَيْكَ إِلَهِي مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْمُسْتَجِيرِ بِكَ مِنَ النَّارِ أَسْتَجِيرُ بِكَ يَا سَيِّدِي وَ إِلَهِي مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ التَّائِبِ الرَّاغِبِ إِلَيْكَ فِي فَكَاكِ رَقَبَتِهِ مِنَ النَّارِ إِلَهِي فُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ هَذَا

مَقَامُ التَّائِبِ إِلَيْكَ الضَّارِعِ إِلَيْكَ الطَّالِبِ إِلَيْكَ فِی عِتْقِ رَقَبَتِهِ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ مَنْ بَاءَ بِخَطِيئَتِهِ وَ تَابَ وَ أَنَابَ إِلَى رَبِّهِ وَ تَوَجَّهَ بِوَجْهِهِ إِلَى الَّذِی فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَ مِنْهَاجِهِ وَ عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَ شَرِيعَتِهِ وَ عَلَى وَلَايَةِ عَلِيٍّ وَ إِمَامَتِهِ وَ عَلَى نَهْجِ الْأَوْصِيَاءِ وَ الْأَوْلِيَاءِ الْمُخْتَارِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا الْمَخْصُوصِينَ بِالْإِمَامَةِ وَ الطَّهَارَةِ وَ الْوِصَايَةِ وَ الْحِكْمَةِ وَ التَّسْمِيَةِ بِالسِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْأَمِينِ وَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا مِنَ الْمَرْضِيِّينَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ مِنَ الْمُتَّقِينَ وَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِ مِنَ الْمُطَهَّرِينَ - وَ بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِی مِنَ الْمَهْدِيِّينَ وَ بالحَسَن [بِابْنِ الْحَسَنِ الْمُبَارَكِ مِنَ الْمُبَارَكِينَ وَ عَلَى سُنَنِهِمْ وَ سُبُلِهِمْ وَ حُدُودِهِمْ وَ نَحْوِهِمْ وَ أَمِّهِمْ وَ أَمْرِهِمْ وَ تَقْوَاهُمْ وَ سُنَّتِهِمْ وَ سِيرَتِهِمْ وَ قَلِيلِهِمْ وَ كَثِيرِهِمْ حَيّاً وَ مَيِّتاً وَ شُكْرَ الدُّنْيَا عَلَى ذَلِكَ دَائِماً دَائِماً فَيَا اللَّهُ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا صَادِقَ النُّورِ يَا مَنْ صِفَتُهُ النُّورُ يَا مُدَهِّرَ الدُّهُورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ - يَا مُجْرِیَ الْبُحُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِی الْقُبُورِ يَا مُجْرِیَ الْفُلْكِ لِنُوحٍ يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ يَا مُؤْتِیَ سُلَيْمَانَ مُلْكاً عَظِيماً يَا كَاشِفَ الضُّرِّ عَنْ أَيُّوبَ يَا جَاعِلَ النَّارِ بَرْداً وَ سَلَاماً عَلَى إِبْرَاهِيمَ يَا فَادِیَ ابْنِهِ بِالذِّبْحِ الْعَظِيمِ يَا مُفَرِّجَ هَمِّ يَعْقُوبَ يَا مُنَفِّسَ غَمِّ يُوسُفَ يَا مُكَلِّمَ مُوسَى تَكْلِيماً يَا مُؤَيِّدَ عِيسَى بِالرُّوحِ تَأْيِيداً يَا فَاتِحَ لِمُحَمَّدٍ فَتْحاً مُبِيناً وَ يَا نَاصِرَهُ نَصْراً عَزِيزاً يَا جَاعِلًا لِلْخَلْقِ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيّاً يَا مُذْهِباً عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ الرِّجْسَ وَ مُطَهِّرَهُمْ تَطْهِيراً - أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فَوَاضِلَ صَلَوَاتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ زَاكِيَاتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ نَوَامِيكَ وَ رِضْوَانِكَ وَ رَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ مَحَبَّتِكَ وَ تَحِيَّتِكَ وَ صَلَوَاتِكَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ طَاعَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَيْهِمْ وَ عَلَى جَمِيعِ أَجْسَادِهِمْ وَ أَرْوَاحِهِمْ وَ عَلَى كُلِّ مَنْ أَحْبَبْتَ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ بِعَدَدِ مَا فِی عِلْمِكَ وَ آمَنْتُ يَا اللَّهُ بِكَ وَ بِهِمْ وَ بِجَمِيعِ مَنْ أَمَرْتَ بِالْإِيمَانِ بِهِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ آمَنْتُ بِكَ يَا اللَّهُ وَ بِجَمِيعِ أَسْرَارِ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَانِيَتِهِمْ وَ ظَاهِرِهِمْ وَ بَاطِنِهِمْ وَ مَعْرُوفِهِمْ حَيّاً وَ مَيِّتاً وَ أَشْهَدُ أَنَّهُمْ فِی عِلْمِ اللَّهِ وَ طَاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ بِعَدَدِ مَا فِی عِلْمِ اللَّهِ فِی كُلِّ زَمَانٍ وَ فِی كُلِّ حِينٍ وَ أَوَانٍ وَ فِی كُلِّ شَأْنٍ وَ بِكُلِّ لِسَانٍ وَ عَلَى كُلِّ مَكَانٍ أَبَداً دَائِماً وَاصِلًا مَا دَامَتِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةُ بِكَ وَ بِجَمِيعِ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا مُتَعَالِیَ الْمَكَانِ يَا رَفِيعَ الْبُنْيَانِ يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ يَا عَزِيزَ [عَظِيمَ السُّلْطَانِ يَا ذَا النُّورِ وَ الْبُرْهَانِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَ الْبَيَانِ يَا هَادِیَ الْإِيمَانِ يَا مَخُوفَ الْأَحْكَامِ يَا مَخْشِیَّ الِانْتِقَامِ يَا ذَا الْمُلْكِ وَ الْمَعَارِجِ يَا ذَا الْعَدْلِ وَ الرَّغَائِبِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ الْمُتَّقِينَ الزَّاهِدِينَ [الزَّاهِرِينَ بِجَمِيعِ صَلَوَاتِكَ وَ أَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَهُمْ بِعِزِّ جَلَالِكَ وَ أَنْ تَجْعَلَ أَنْوَاعَ الْعَذَابِ وَ اللَّعَائِنِ بِعَدَدِ مَا فِی عِلْمِكَ عَلَى مُبْغِضِيهِمْ وَ مُعَادِيهِمْ وَ عَائِبِيهِمْ وَ مُنَاوِيهِمْ وَ التَّارِكِينَ أَمْرَهُمْ وَ الرَّادِّينَ عَلَيْهِمْ وَ الْجَاحِدِينَ وَ الصَّادِّينَ عَنْهُمْ وَ الْبَاغِينَ سِوَاهُمْ وَ الْغَاصِبِينَ حُقُوقَهُمْ وَ الْجَاحِدِينَ فَضْلَهُمْ وَ النَّاكِثِينَ عَهْدَهُمْ وَ الْمُتَلَاشِينَ ذِكْرَهُمْ وَ الْمُتَشَاكِلِينَ بِرَسْمِهِمْ وَ الْوَاطِئِينَ لِسِمَتِهِمْ وَ النَّاشِئِينَ خِلَافَهُمْ وَ النَّابِذِينَ وَلَايَتَهُمْ وَ النَّاصِبِينَ عَدَاوَتَهُمْ وَ الْمَانِعِينَ لَهُمْ وَ النَّاكِثِينَ لِأَتْبَاعِهِمْ اللَّهُمَّ فَأَبِحْ حَرِيمَهُمْ وَ أَلْقِ الرُّعْبَ فِی قُلُوبِهِمْ وَ خَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَ عَذَابَكَ وَ غَضَائِبَكَ وَ لَعَائِنَكَ وَ مَخَاذِيَكَ وَ دَمَارَكَ وَ دَبَارَكَ وَ سَفَالَكَ وَ نَكَالَكَ وَ سَخَطَكَ وَ سَطَوَاتِكَ وَ بَأْسَكَ وَ بَوَارَكَ وَ نَكَلَاتِكَ وَ وَبَالَكَ وَ بَلَاءَكَ وَ هَلَاكَكَ وَ هَوَانَكَ وَ شَقَاءَكَ وَ شَدَائِدَكَ وَ نَوَازِلَكَ وَ نَقِمَاتِكَ وَ مَعَارَّكَ وَ مَضَارَّكَ وَ خِزْيَكَ وَ خِذْلَانَكَ وَ مَكْرَكَ وَ مَتَالِفَكَ وَ قَوَامِعَكَ وَ أَوْرَاطَكَ وَ أَوْتَارَكَ وَ عِقَابَكَ بِمَبْلَغِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَ بِعَدَدِ أَضْعَافِ أَضْعَافِ أَضْعَافِ اسْتِحْقَاقِهِمْ مِنْ عَدْلِكَ مِنْ كُلِّ زَمَانٍ وَ فِی كُلِّ أَوَانٍ وَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَ بِكُلِّ مَكَانٍ وَ بِكُلِّ لِسَانٍ وَ مَعَ كُلِّ بَيَانٍ أَبَداً دَائِماً وَاصِلًا مَا دَامَتِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةُ بِكَ وَ بِجَمِيعِ قُدْرَتِكَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ يَا مُعْتِقَ الرِّقَابِ يَا كَرِيمُ يَا وَهَّابُ يَا رَحِيمُ يَا تَوَّابُ أَنْتَ تَدْعُونِی حَتَّى أَكِلَّهُ وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ قَدْ عَظُمَتْ ذُنُوبِی عِنْدَكَ وَ خِفْتُ أَنْ لَا أَسْتَحِقَّ إِجَابَتَكَ وَ عَفْوَكَ وَ رَحْمَتَكَ أَجَلُّ وَ أَعْظَمُ مِنْ ذُنُوبِی حَتَّى لَا أَقْنَطَ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا أَيْأَسَ مِنْ حُسْنِ إِجَابَتِكَ فَلْتَسَعْنِی رَحْمَتُكَ بِرَحْمَتِكَ وَ لْيَنَلْنِی حُسْنُ إِجَابَتِكَ بِرَأْفَتِكَ وَ لتكرمنی [أَكْرِمْنِی بِسَابِغِ عَطَائِكَ وَ سَعَةِ فَضْلِكَ وَ الرِّضَا بِأَقْدَارِكَ بِغَيْرِ فَقْرٍ وَ فَاقَةٍ وَ تُبَلِّغَنِی سُؤْلِی وَ نَجَاحَ طَلِبَتِی وَ عَنْ حُسْنِ إِجَابَتِكَ إِلْحَاحِی وَ عَنْ جُمْلَةِ اعْتِرَافِی وَ اسْتِغْفَارِی أَسْتَغْفِرُكَ إِلَهِی وَ سَيِّدِی مِنْ جَمِيعِ مَا كَرِهْتَهُ مِنِّی بِجَمِيعِ الِاسْتِغْفَارَاتِ لَكَ وَ تُبْتُ مِنْ جَمِيعِ مَا كَرِهْتَهُ مِنِّی بِأَفْضَلِ التَّوْبَاتِ لَدَيْكَ مُصَلِّياً عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ

الزَّاهِدِینَ بِجَمِیعِ صَلَوَاتِکَ وَ لَاعِناً أَعْدَاءَکَ وَ أَعْدَاءَهُمْ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَ مَعَ کُلِّ شَیْءٍ وَ عِنْدَ کُلِّ شَیْءٍ وَ فِی کُلِّ شَیْءٍ وَ لِکُلِّ شَیْءٍ وَ بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ عَلَی أَفْضَلِ مَحَبَّتِکَ وَ مَرْضَاتِکَ حَیّاً وَ مَیِّتاً حَتَّی تَرْضَی عَنِّی وَ تَمْحُوَنِی مِنَ الْأَشْقِیَاءِ الْمَحْرُومِینَ إِجَابَتَکَ وَ تَکْتُبَنِی مِنَ السُّعَدَاءِ الْمُسْتَحِقِّینَ إِجَابَتِکَ فَإِنَّکَ سَیِّدِی تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ وَ عِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَابِ - رَبَّنا آمَنَّا بِما أَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَ وَالَیْنَا الْوَلِیَّ وَ تَأَمَّمْنَا الْأَئِمَّةَ فَاکْتُبْنا مَعَ الشَّاهِدِینَ وَ أَدْخِلْنَا بِهِمْ فِی عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ وَ انْصُرْنَا بِهِمْ عَلَی الْقَوْمِ الْکَافِرِینَ وَ بِجَمِیعِ رَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ثُمَّ قُلْ سَبْعِینَ مَرَّةً أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لاـ إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ لِجَمِیعِ ذُنُوبِی وَ أَسْأَلُهُ أَنْ یَتُوبَ عَلَیْنَا بِرَحْمَتِهِ آن گاه رکوع به جای آر و با سجده کنندگان همراه شو و پروردگارت را پرستش کن تا به یقین در رسی. (۷۸۳) تذکر: این پایان متن دعای یاد شده بود. متن آن به توضیح و تحقیق نیازمند است.

۳۴ - (دعای کرب) نقل شده از مجموعه‌ای قدیمی در این باره

گوید: (۷۸۴) وَلِید بِنِ عَبْدالْمَلِک (خلیفه‌ی اموی) به عامل خود در مدینه، صالح بِنِ عَبْداللَّه مری (۷۸۵) نوشت: حَسَن بِنِ حَسَن بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام را بیرون آر (این حسن مُثَنَّی در زندان او بود) و در مسجد رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم ۵۰۰ تازیانه بزن. صالح او را به مسجد آورد. مردم جمع شدند و والی به منبر رفت. نامه را خواند تا پایین آید و فرمان دهد حسن (مُثَنَّی) را تازیانه زنند. داشت نامه را می‌خواند که (حضرت) عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام وارد شد. مردم راه گشودند تا به نزد حَسَن بِنِ حَسَن عَلَیْهِ السَّلَام رسید. فرمود: «عموزاده، دعای کرب بخوان؛ گشایش خواهی یافت.» پرسید: پسر عمو، این دعا کدام است؟ فرمود: «بگو. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ. (راوی) گوید: عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام بازگشت و حسن دعا را با خود می‌خواند. وقتی صالح فرمان را خواند و پایین آمد، گفت: چهره‌ی مردی بی‌گناه را می‌بینم. دست نگه دارید تا درباره‌ی او با خلیفه مکاتبه کنم. آن گاه به وَلِید نامه نوشت (و در خواست گذشت کرد). وَلِید پاسخ داد: آزادش ساز.

۳۵ - (دعای رفع اندوه)

در کتاب الدعاء (پنجمین بخش اصول کافی، اثر ثقه الاسلام شَیخ اَبُو جَعْفَر) مُحَمَّد بِنِ یَعْقُوب کلینی چنین دیدم که به سند نقل کرده است: اگر اندوهی دچار شدی، در پایان سجده‌ات بخوان: یَا جَبْرَائِیلُ یَا مُحَمَّدُ یَا جَبْرَائِیلُ یَا مُحَمَّدُ تُکَرِّرُ ذَلِکَ اکْفِیَانِی مِمَّا أَنَا فِیهِ فَإِنَّکُمَا کَافِیَانِ وَ احْفَظَانِی بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِنَّکُمَا حَافِظَانِ

۳۶ - دعایی که در روزگار غیبت خوانده می‌شود

تذکر: در تعقیب نماز عصر روز جمعه دو بخش دعای روایت شده در زمان غیبت را آوردیم. از مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ إِبْرَاهِیم جعفی معروف به صابونی، برای ما روایت شده است که - در ضمن حدیثی که به غیبت امام مَهْدِی عَلَیْهِ السَّلَام اشاره می‌کند - به سند خود چنین نقل می‌کند: پرسیدم: شیعیان شما چه کنند؟ فرمود: «دعا کنید و چشم به راه گشایش باشید که پرچمی بر شما آشکار خواهد شد. هر گاه آشکار شد، خدا را سپاس گویید و به آن چنگ در زنید.» پرسیدم: چه دعایی بخوانیم؟ فرمود: «بگو: اللَّهُمَّ أَنْتَ عَرَّفْتَنِی نَفْسَکَ وَ عَرَّفْتَنِی رَسُولَکَ وَ عَرَّفْتَنِی مَلَائِکَتَکَ وَ عَرَّفْتَنِی نَبِیَّکَ وَ عَرَّفْتَنِی وُلَاةَ أَمْرِکَ اللَّهُمَّ لَا آخُذُ إِلَّا مَا أَعْطَیْتَ وَ لَا وَاقِیَ إِلَّا مَا وَقَیْتَ اللَّهُمَّ لَا تُغَیِّبْنِی عَنْ مَنَازِلِ أَوْلِیَائِکَ وَ لَا تُزِغْ قَلْبِی بَعْدَ إِذْ هَدَیْتَنِی اللَّهُمَّ اهْدِنِی لِوَلَایَةِ مَنِ افْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ

۳۷ - (دعای غریق)

مُحَمَّد (بِن عَلی بِن حُسَیْن) بِن بَابَوَیْه (به سند خود در کتاب غیبت (اکَمَالُ الدِّین و اتمام النعمه) - عَبْدالله بِن سِنَان (بِن طریف): امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «دچار شبهه‌ای خواهید شد و بی‌نشان آشکار و به دور از امام هدایتگر خواهید ماند. هیچ کس نجات نخواهد یافت مگر آن که دعای غریق را بخواند.» (عَبْدالله بِن سِنَان گوید:) پرسیدم: چگونه است؟ فرمود: یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحِیمُ یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِی عَلَی دِینِکَ من چنین خواندم: یا مقلب القلوب و الأبصار ... فرمود: «خداوند - عَزَّ و جَلَّ - مقلب القلوب و الأبصار (دگرگون کننده‌ی دل‌ها و دیده‌ها) هست؛ اما چنان که می گویم، بگو؛ یا مقلب القلوب، ثبت قلبی عَلی دینک» (۷۸۹) تذکر یک نکته: شاید (منع) ذکر ابصار (دیدگان) از این رو باشد که در روز قیامت، از فزونی هراس‌ها، دل‌ها و دیده‌ها دیگرگون می‌شود؛ حال آن که در روزگار غیبت، ترس از دگرگونی دل‌ها (و اندیشه‌ها) ست؛ نه دیدگان.

۳۸ – (ایضاً دعای غیبت)

من خود در خواب دیدم که کسی این دعا را - که در خور روزهای غیبت است - به من می‌آموخت: یَا مَنْ فَضَّلَ إِبْرَاهِیمَ وَ آلَ إِسْرَائِیلَ عَلَی الْعَالَمِینَ بِاخْتِیَارِهِ وَ أَظْهَرَ فِی مَلَکُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ عِزَّةَ اقْتِدَارِهِ وَ أَوْدَعَ مُحَمَّداً صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ أَهْلَ بَیْتِهِ غَرَائِبَ أَسْرَارِهِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنِی مِنْ أَعْوَانِ حُجَّتِکَ عَلَی عِبَادِکَ وَ أَنْصَارِهِ

۳۹ – (دعا در سختی‌ها)

این نیز از کتاب تعبیر الرویا اثر مُحَمَّد بِن یَعْقُوب کلینی آمده است: اَحْمَد (۷۹۱) از (حَسَن بِن عَلی) وشاء از حضرت امام اَبُو اَلْحَسَن الرضا عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌کند که فرمود: «پدرم را که درود خدا بر او باد در خواب دیدم. فرمود: پسرم، اگر به سختی‌ای دچار شدی، بسیار بگو: یَا رَءُوفُ یَا رَحِیمُ، آن چه در خواب می‌بینی مانند چیزی است که در بیداری می‌بینی.»

۴۰ – (دعایی دیگر)

دوست ما ملک مسعود که خدای بزرگ با انجام وعده‌ها نیک فرجامش سازد گفت که در خواب دید کسی از پشت دیواری با وی سخن می گوید؛ اما چهره‌اش را نمی‌دید. آن کس چنین می‌خواند: یَا صَاحِبَ الْقَدَرِ وَ الْأَقْدَارِ وَ الْهِمَمِ وَ الْمَهَامِّ عَجِّلْ فَرَجَ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّکَ وَ الْحُجَّةِ الْقَائِمِ بِأَمْرِکَ فِی خَلْقِکَ وَ اجْعَلْ لَنَا فِی ذَلِکَ الْخِیَرَةَ

۴۱ – (دعای بعد از هر نماز)

در مجموعه نوشته‌ای قدیمی - که به خط مولف آن است و او خود را مُحَمَّد بِن مُحَمَّد بِن عَبْدالله بِن فاطر معرفی می کند - دیدم که از مشایخ روایی خود چنین نقل می‌کند: مُحَمَّد بِن عَلی بِن دقاق (یا رقاق؟) قُمِّی - پدرش - اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِن اَحْمَد بِن عَلی بِن حَسَن بِن شاذان قُمِّی - اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِن عَلی بِن حُسَیْن (بِن مُوسَی) بِن بَابَوَیْه قُمِّی (شَیخ صدوق) - پدرش - عَبْدالله بِن جَعْفَر حِمْیَری - مُحَمَّد بِن عِیسَی بِن عبید (بِن یَقْطِین) - عَبْدالرَّحْمَان بِن أَبِی هَاشِم - (إِبْرَاهِیم فرزند؟) اَبُو یحیای مدائنی: امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «از جمله حقوق ما بر دوستان و شیعیان ما این است که بعد از نماز این دعا را بخوانند: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّکَ الْعَظِیمِ الْعَظِیمِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِینَ وَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ صَلَاةً تَامَّةً دَائِمَةً وَ أَنْ تُدْخِلَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ مُحِبِّیهِمْ وَ أَوْلِیَائِهِمْ حَیْثُ کَانُوا وَ أَیْنَ کَانُوا فِی سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَوْ بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ مِنْ بَرَکَةِ دُعَائِی مَا تَقَرُّ بِهِ عُیُونُهُمْ احْفَظْ یَا مَوْلَایَ الْغَائِبِینَ مِنْهُمْ وَ ارْدُدْهُمْ إِلَی أَهَالِیهِمْ سَالِمِینَ وَ نَفِّسْ عَنِ الْمَهْمُومِینَ وَ فَرِّجْ عَنِ الْمَکْرُوبِینَ وَ اکْسُ الْعَارِینَ وَ أَشْبِعِ الْجَائِعِینَ وَ أَرْوِ الظَّامِئِینَ وَ اقْضِ دَیْنَ الْغَارِمِینَ وَ زَوِّجِ الْعَازِبِینَ وَ اشْفِ مَرْضَی الْمُسْلِمِینَ وَ أَدْخِلْ عَلَی الْأَمْوَاتِ مَا تَقَرُّ بِهِ عُیُونُهُمْ وَ انْصُرِ الْمَظْلُومِینَ مِنْ أَوْلِیَاءِ آلِ

مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ أَطْفِئْ نَائِرَةَ الْمُخَالِفِينَ اللَّهُمَّ وَ ضَاعِفْ لَعْنَتَكَ وَ بَأْسَكَ وَ نَكَالَكَ وَ عَذَابَكَ عَلَى اللَّذَيْنِ كَفَرَا نِعْمَتَكَ وَ خَوَّنَا رَسُولَكَ وَ اتَّهَمَا نَبِيَّكَ وَ بَايَنَاهُ وَ حَلَّا عَقْدَهُ فِي وَصِيِّهِ وَ نَبَذَا عَهْدَهُ فِي خَلِيفَتِهِ مِنْ بَعْدِهِ وَ ادَّعَيَا مَقَامَهُ وَ غَيَّرَا أَحْكَامَهُ وَ بَدَّلَا سُنَّتَهُ وَ قَلَّبَا دِينَهُ وَ صَغَّرَا قَدْرَ حُجَجِكَ وَ بَدَا بِظُلْمِهِمْ وَ طَرَّقَا طَرِيقَ الْغَدْرِ عَلَيْهِمْ وَ الْخِلَافِ عَنْ أَمْرِهِمْ - وَ الْقَتْلِ لَهُمْ وَ إِرْهَاجِ الْحُرُوبِ عَلَيْهِمْ وَ مَنْعِ خَلِيفَتِكَ مِنْ سَدِّ الثَّلْمِ وَ تَقْوِيمِ الْعِوَجِ وَ تَثْقِيفِ الْأَوَدِ وَ إِمْضَاءِ الْأَحْكَامِ وَ إِظْهَارِ دِينِ الْإِسْلَامِ وَ إِقَامَةِ حُدُودِ الْقُرْآنِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا وَ ابْنَتَيْهِمَا وَ كُلَّ مَنْ مَالَ مَيْلَهُمْ وَ حَذَا حَذْوَهُمْ وَ سَلَكَ طَرِيقَتَهُمْ وَ تَصَدَّرَ بِبِدْعَتِهِمْ لَعْناً لَا يَخْطُرُ عَلَى بَالٍ وَ يَسْتَعِيذُ مِنْهُ أَهْلُ النَّارِ الْعَنِ اللَّهُمَّ مَنْ دَانَ بِقَوْلِهِمْ وَ اتَّبَعَ أَمْرَهُمْ وَ دَعَا إِلَى وَلَايَتِهِمْ وَ شَكَّ فِي كُفْرِهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ. آن گاه خواسته‌های خود را بگویند.»

۴۲ – دعای عهد

گوید: (۷۹۳) اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بن علی بن دقاق (یا رقاق؟) قُمّی (- پدرش؟) - اَبُو الْحَسَن مُحَمَّد بن اَحْمَد بن علی بن حَسَن بن شاذان قُمّی - اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بن عَلی بن بَابَوَیْه قُمّی - پدرش - عَبْداللَّه بن جَعْفَر (حِمْیَری) - عَبَّاس بن معروف - عَبْدُ السَّلَّام بن سالم - مُحَمَّد بن سِنَان - یونس بن ظبیان - جابر بن یزید جعفی: امام بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «هر که این دعا را در طول عمر یک بار بخواند نامش در طومار بندگی نوشته و در شمار (یاران) قائم عَلَیْهِ السَّلَام ثبت خواهد شد. آن گاه که قائم ما به پا خیزد، او را به نام خواهد خواند و این نوشته را بدو خواهند سپرد و خواهند گفت: بگیر؛ این نوشته همان پیمان است که در دنیا با ما بستی. این همان است که خداوند می‌فرماید: «مگر آن کسی که نزد آن مهربان پیمان داشته باشد» (۷۹۴). این دعا را با وضو بخوان: اللَّهُمَّ يَا إِلَهَ الْآلِهَةِ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا آخِرَ الْآخِرِينَ يَا قَاهِرَ الْقَاهِرِينَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى عَلَوْتَ فَوْقَ كُلِّ عُلْوٍ هَذَا يَا سَيِّدِي عَهْدِي وَ أَنْتَ مُنْجِزٌ وَعْدِي فَصِلْ يَا مَوْلَايَ عَهْدِي وَ أَنْجِزْ وَعْدِي آمَنْتُ بِكَ أَسْأَلُكَ بِحِجَابِكَ الْعَرَبِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الْعَجَمِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الْعِبْرَانِيِّ وَ بِحِجَابِكَ السُّرْيَانِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الرُّومِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الْهِنْدِيِّ وَ أَثْبِتْ مَعْرِفَتَكَ بِالْعِنَايَةِ الْأُولَى - فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِرَسُولِكَ الْمُنْذِرِ ص وَ بِعَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ الْهَادِي وَ بِالْحَسَنِ السَّيِّدِ وَ بِالْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ سِبْطَيْ نَبِيِّكَ وَ بِفَاطِمَةَ الْبَتُولِ وَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ ذِي الثَّفِنَاتِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ عَنْ عِلْمِكَ وَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الَّذِي صَدَّقَ بِمِيثَاقِكَ وَ بِمِيعَادِكَ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْحَصُورِ الْقَائِمِ بِعَهْدِكَ وَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الرَّاضِي بِحُكْمِكَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْحِبْرِ الْفَاضِلِ الْمُرْتَضَى فِي الْمُؤْمِنِينَ وَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْأَمِينِ الْمُؤْتَمَنِ هَادِي الْمُسْتَرْشِدِينَ وَ بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ خِزَانَةِ الْوَصِيِّينَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْإِمَامِ الْقَائِمِ الْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِيِّ إِمَامِنَا وَ ابْنِ إِمَامِنَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ يَا مَنْ جَلَّ فَعَظُمَ وَ [هُوَ أَهْلُ ذَلِكَ فَعَفَا وَ رَحِمَ يَا مَنْ قَدَرَ فَلَطُفَ أَشْكُو إِلَيْكَ ضَعْفِي وَ مَا قَصُرَ عَنْهُ أَمَلِي مِنْ تَوْحِيدِكَ وَ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالتَّسْمِيَةِ الْبَيْضَاءِ وَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْكُبْرَى الَّتِي قَصُرَ عَنْهَا مَنْ أَدْبَرَ وَ تَوَلَّى - وَ آمَنْتُ بِحِجَابِكَ الْأَعْظَمِ وَ بِكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الْعُلْيَا الَّتِي خَلَقْتَ مِنْهَا دَارَ الْبَلَاءِ وَ أَحْلَلْتَ مَنْ أَحْبَبْتَ جَنَّةَ الْمَأْوَى وَ آمَنْتُ بِالسَّابِقِينَ وَ الصِّدِّيقِينَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ خَلَطُوا عَمَلًا صالِحاً وَ آخَرَ سَيِّئاً أَلَّا تُوَلِّيَنِي غَيْرَهُمْ - وَ لَا تُفَرِّقَ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ غَداً إِذَا قَدَّمْتَ الرِّضَا بِفَصْلِ الْقَضَاءِ آمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَ عَلَانِيَتِهِمْ وَ خَوَاتِيمِ أَعْمَالِهِمْ فَإِنَّكَ تَخْتِمُ عَلَيْهَا إِذَا شِئْتَ يَا مَنْ أَتْحَفَنِي بِالْإِقْرَارِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ وَ حَبَانِي بِمَعْرِفَةِ الرُّبُوبِيَّةِ وَ خَلَّصَنِي مِنَ الشَّكِّ وَ الْعَمَى رَضِيتُ بِكَ رَبّاً وَ بِالْأَصْفِيَاءِ حُجَجاً وَ بِالْمَحْجُوبِينَ أَنْبِيَاءَ وَ بِالرُّسُلِ أَدِلَّاءَ وَ بِالْمُتَّقِينَ أُمَرَاءَ وَ سَامِعاً لَكَ مُطِيعاً این پایان عهد یاد شده است.

۴۳ – از جمله دعاهایی که در تنهایی‌ها به ذهن من آمده است

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الَّذِي يُخَاطِبُكَ مِنِّي هُوَ الْعَقْلُ الَّذِي لَمْ يَزَلْ مُوَافِقاً لَكُمْ فِي إِقْبَالِكُمْ عَلَيَّ وَ إِعْرَاضِكُمْ عَنِّي فَانْظُرْ إِلَيْهِ بِعَيْنِ أَنَّهُ عَبْدُكُمُ الْمُطِيعُ لَكُمُ الْمُشَرَّفُ بِكُمْ فَأَجِيبُوا سُؤَالَهُ وَ بَلِّغُوهُ آمَالَهُ وَ لَا تُخَيِّبُوهُ وَ تَجْبَهُوهُ بِالرَّدِّ لِأَجْلِي

۴۴ – نیز از جمله دعاهایی که در تنهایی‌ها به ذهن من آمده است

اللَّهُمَّ إِنِّی مَا أَعْلَمُ مَصْلَحَتِی مِنْ مَفْسَدَتِی وَ لَا أَقْدُمُ عَلَى شَرْحِ مَسْأَلَتِی فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ بِأَقْرَبِ صِفَاتِکَ إِلَى الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ أَنْ تَطْلُبَ لِی مَا أَحْتَاجُ إِلَیْهِ مِنْ أَقْرَبِ صِفَاتِکَ إِلَى الْکَرَمِ وَ الْإِحْسَانِ

۴۵ – نیز دعایی دیگر از خود من

اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَمَرْتَ الْمُوسِرَ أَنْ لَا یَبْخَلَ عَلَى الْمُعْسِرِ بِالْقُوتِ الَّذِی لَا بُدَّ لَهُ مِنْهُ وَ أَنْتَ قُوتِی وَ قُوَّتِیَ الَّذِی لَا غَنَاءَ لِی عَنْهُ وَ أَنْتَ أَقْدَرُ الْمُوسِرِینَ وَ أَکْرَمُ مِنَ الْمَأْمُورِینَ – فَلَا تَمْنَعْ لِی مَا لَا غَنَاءَ لِی عَنْهُ مِنَ الْقُوتِ وَ تَدَارَکْنِی قَبْلَ أَنْ أَمُوتَ وَ أَفُوتَ

۴۶ – هم چنین دعای دیگری از خودم

اللَّهُمَّ إِنَّکَ کَرِهْتَ لِلْمُضِیفِ أَنْ یَمْنَعَ ضَیْفَهُ مِنَ الْقِرَى مَعَ قُدْرَتِهِ عَلَى الضِّیَافَةِ وَ إِنْ لَمْ یَهْلِکِ الضَّیْفُ بِمَنْعِهِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَ الرَّأْفَةِ وَ الْمُضِیفُ مِمَّنْ یَنْقُصُهُ الْبَذْلُ وَ أَنَا قَدْ جَعَلْتُ نَفْسِی ضَیْفَکَ وَ مَا لَهَا غِنًى عَنْ قِرَاکَ وَ مَتَى مَنَعْتَهَا مِنْ طَبَقِ ضِیَافَتِکَ بِتُّ طَاوِیاً فِی حِمَاکَ وَ وَصَلْتُ إِلَى الْهَلَاکِ فَلَا تَمْنَعْنِی مِنْ ضِیَافَتِکَ یَا مَنْ لَا یَنْقُصُهُ الْإِحْسَانُ وَ لَا یَزِیدُهُ الْحِرْمَانُ

۴۷ – باز دعایی گذشته از ذهن من

اللَّهُمَّ إِنِّی وَجَدْتُ مِنْ لِسَانِ حَالِ مَرَاحِمِکَ وَ مَکَارِمِکَ مَنْ یُخْبِرُنِی عَنِّی بِأَنَّ یَدَ إِحْسَانِی صِفْرٌ مِنِ اقْتِدَارِی عَلَى وُجُودِی وَ حَیَاتِی وَ عَافِیَتِی وَ أُصُولِ سَعَادَتِی فِی دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی وَ أَنَّکَ جَلَّ جَلَالُکَ أَوْجَدْتَنِی جُوداً وَ کَرَماً وَ أَحْیَیْتَنِی مُتَفَضِّلًا وَ مُنْعِماً وَ عَافَیْتَنِی ابْتِدَاءً فِی الْإِنْشَاءِ وَ عَافَیْتَنِی مِمَّا أَسْتَحِقُّهُ مِنْ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَ الِابْتِلَاءِ بِتَقْصِیرِی فِی شُکْرِ مَا وَهَبْتَنِی مِنَ النَّعْمَاءِ وَ أَنَا بِالنِّسْبَةِ إِلَیَّ مَوْصُوفٌ بِالْفَنَاءِ وَ بِالنِّسْبَةِ إِلَى جُودِکَ وَ نِعْمَتِکَ مَعْرُوفٌ بِالْبَقَاءِ فَصُنْ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ مَغَارِسَ مَعْرُوفِکَ مِنَ الذُّبُولِ وَ کُنْ حَارِسَ نُجُوم کَرَمِکَ مِنَ الْأُفُولِ وَ نَزِّهْ کَمَالَ فَضْلِکَ أَنْ یَهْجُمَ عَلَیْهِ سُلْطَانُ عَدْلِکَ وَ احْفَظْ مَعَاهِدَ رَحْمَتِکَ وَ مَوَائِدَ نِعْمَتِکَ أَنْ تُشَوِّشَهَا یَدُ عُقُوبَتِکَ وَ ارْحَمْ مَنْ جَهِلَ رَذَالَةَ قَدْرِ نَفْسِهِ وَ جَلَالَةَ قَدْرِکَ وَ أَقْدَمَ مَعَ ضَعْفِهِ وَ ذُلِّهِ عَلَى مُخَالَفَةِ أَمْرِکَ فَهُوَ وَ إِنْ عَصَاکَ بِالْمَقَالِ وَ الْفَعَالِ فَیَدُ فَقْرِهِ وَ کَسْرِهِ مَمْدُودَةٌ إِلَیْکَ بِلِسَانِ الْحَالِ تَسْتَرْحِمُ وَ تَسْتَعْطِفُ وَ تَسْتَوْهِبُ جِنَایَاهَا وَ تَسْأَلُ إِجْرَاءَهَا عَلَى جَمِیلِ عَادَاتِهَا یَا مَنْ لَا یَنْقُصُهُ الْإِحْسَانُ وَ لَا یَزِیدُهُ الْحِرْمَانُ

۴۸ – دعایی به ذهن من آمده

اللَّهُمَّ إِنَّ یَدَ لِسَانِ حَالِ التُّرَابِ الَّذِی شَرَّفْتَهُ بِنُورِ الْأَلْبَابِ وَ تَوَلَّیْتَ حِفْظَهُ فِی الْأَصْلَابِ وَ الْبُطُونِ عَلَى اخْتِلَافِ الْأَعْقَابِ وَ الْأَحْقَابِ مَمْدُودَةٌ إِلَى أُفُقِ ذَلِکَ الْجُودِ وَ فَقْرُهَا وَارِدٌ مَعَ الْوُفُودِ یَسْتَعِیذُ مِنَ الْوَعِیدِ وَ یَسْتَنْجِزُ مَا سَبَقَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَ الْکَرَمِ وَ الْوُعُودِ فِی أَنْ تَأْذَنَ فِی اسْتِخْرَاجِ کُلِّ مَا یَحْتَاجُ مَمْلُوکُکَ إِلَیْهِ لِنَفْسِهِ وَ لِمَنْ یَعِزُّ عَلَیْهِ مِنْ خَزَائِنِ إِحَاطَةِ عِلْمِکَ وَ حَمْلِ تِلْکَ الْحَوَائِجِ عَلَى مَطَایَا رَحْمَتِکَ وَ حِلْمِکَ وَ تَزْوِیدِهَا مِنْ ذَخَائِرِ صِیَانَةِ فَضْلِکَ وَ أَمَانِ ظِلِّکَ أَنْ یَلْقَاهُ أَحَدٌ بِالْإِیَاسِ مِنْهُ وَ بِالْقُنُوطِ الَّذِی صُنْتَهُ عَنْهُ وَ أَنْ تُورِدَهَا عَلَى مَنَاهِلِ الْعَفْوِ وَ الْکَرَمِ – وَ مَنَازِلِ الْحِلْمِ وَ النِّعَمِ وَ تُسَمِّیَهَا مَمْلُوکَکَ نَجَابَةً بِالْإِنَابَةِ وَ تُظْفِرَهَا بِتَعْجِیلِ الْإِجَابَةِ وَ أَنْ تَکُونَ ضَیْفَاناً وَ جِیرَاناً وَ تَسْتَشْهِدَ عِلْمَکَ بِفَقْرِهَا إِلَى الضِّیَافَةِ وَ ضَرُورَتِهَا إِلَى الْإِجَارَةِ وَ الْأَمَنَةِ مِنَ الْمَخَافَةِ وَ تَلُوذَ بِوَصَایَاکَ وَ بِقِرَى الضُّیُوفِ وَ تَعُوذَ بِحِمَالِکَ الَّذِی بَذَلْتَهُ لِلْمُسْتَجِیرِ الْمَلْهُوفِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

۴۹ – دعایی دیگر از کتاب‌های دعا

در گذشته‌ای دور، در هنگام سختی بر دل گوینده‌ای چنین گذشته است: اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَنْشَأْتَ هَذِهِ الْمِلَّةَ النَّبَوِیَّةَ الْمُحَمَّدِیَّةَ بِغَیْرِ ذَخِیرَةٍ کَانَتْ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الرِّجَالِ وَ قَطَعْتَ بِهَا وَ لَهَا عَقَبَاتُ الْأَهْوَالِ وَ الْآمَالِ ثُمَّ انْتَظَمَ أَمْرُ هَذِهِ الدُّوَلِ الْإِسْلَامِیَّةِ بِغَیْرِ ذَخِیرَةٍ مِنَ الْعَدَدِ وَ لَا کَثِیرَةٍ مِنَ الْعَدَدِ حَتَّی مَضَی حُکْمُهَا عَلَی مَنْ عَنَدَ أَوْ عَبَدَ وَ قَدْ عَرَّفْتَنَا مِنْ قُوَّتِکَ وَ أَرَیْتَنَا مِنْ قُدْرَتِکَ أَنَّ سُلْطَانَکَ یَثْبُتُ أَسَاسُهُ وَ یَتِمُّ حِفْظُهُ وَ انْحِرَاسُهُ وَ بِانْفِرَادِ مُرَادِکَ وَ بِغَیْرِ جِهَادِ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِکَ فَأَقَمْتَ لِمَنْ نَصَرْتَ مِنْ أَنْبِیَائِکَ عَلَی أَعْدَائِکَ مِنَ الْمَاءِ اللَّطِیفِ جَسَداً کَثِیفاً وَ غَرَقاً أَلِیماً وَ مِنَ الْهَوَاءِ الضَّعِیفِ رِیحاً عَقِیماً - اللَّهُمَّ فَأَجِرْنَا عَلَی مَا عَوَّدْتَنَا مِنْ نَصْرِکَ وَ نَصْرِ الْإِسْلَامِ وَ الْمُسْلِمِینَ وَ دَفْعِ الْبَاغِینَ وَ الْمُشْرِکِینَ وَ لَا تُشْمِتْ بِنَا الْأَعْدَاءَ وَ لا تَجْعَلْنا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ وَ امْدُدْنَا بِمَا مَدَدْتَ بِهِ الْمُتَوَکِّلِینَ وَ الْمُسْتَغِیثِینَ مِنْ جُنُودِکَ الْغَالِبِینَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

۵۰ – (دعای عَبَرَات)

از جمله‌ی این دعاها آن است که دوست نزدیک من مُحَمَّد بنِ مُحَمَّد بنِ مُحَمَّد قاضی آوه که خدای بزرگ سعادت وی را افزون و سرانجامش را خجسته گرداناد یاد کرد و برای آن داستان شگفت و عامل عجیبی ذکر کرد و آن این که: برای او رخ دادی پیش آمده بود. این دعا را در برگه‌ای یافت که آن را لا به لای کتاب‌هایش نگذاشته بود. از روی آن نوشت. بعد از استنساخ، اصل را گم کرد! من (نیز) این دعا را در نسخه‌ای کهن یافتم که بخشی از آن را رطوبت گرفته بود و کم و زیاد داشت. این را ابْن الوزیر وَرَّاق آورده بود و می‌گفت که آن را به بهای ۵/۱ درهم برای فرزند مُحَمَّد مقری اَعْرَج خریده است. چه بسا این دعا در کتاب‌ها باشد و برادر عزیز آوه‌ای من جای آن را نمی‌دانسته و خداوند بزرگ به لطف آن را – چنان که از او نقل کردیم – بدو شناسانده است. این دعا – که در زیر می‌آید – به دعای عَبَرَات نام بردار است: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ وَ یَا کَاشِفَ الْکُرُبَاتِ أَنْتَ الَّذِی تَقْشَعُ سَحَابَ الْمِحَنِ وَ قَدْ أَمْسَتْ ثِقَالًا وَ تَجْلُو ضَبَابَ الْإِحَنِ وَ قَدْ سَحَبَتْ أَذْیَالًا وَ تَجْعَلُ زَرْعَهَا هَشِیماً وَ عِظَامَهَا رَمِیماً وَ تَرُدُّ الْمَغْلُوبَ غَالِباً وَ الْمَطْلُوبَ طَالِباً إِلَهِی فَکَمْ مِنْ عَبْدٍ نَادَاکَ إِنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ فَفَتَحْتَ لَهُ مِنْ نَصْرِکَ أَبْوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ وَ فَجَّرْتَ لَهُ مِنْ عَوْنِکَ عُیُوناً فَالْتَقَی مَاءُ فَرَجِهِ عَلی أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَ حَمَلْتَهُ مِنْ کِفَایَتِکَ عَلی ذاتِ أَلْواحٍ وَ دُسُرٍ یَا رَبِّ إِنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ یَا رَبِّ إِنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ یَا رَبِّ إِنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْتَحْ لِی مِنْ نَصْرِکَ أَبْوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ وَ فَجِّرْ لِی مِنْ عُیُونِکَ لِیَلْتَقِیَ مَاءُ فَرَجِی عَلی أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَ احْمِلْنِی یَا رَبِّ مِنْ کِفَایَتِکَ عَلی ذاتِ أَلْواحٍ وَ دُسُرٍ یَا مَنْ إِذَا وَلَجَ الْعَبْدُ فِی لَیْلٍ مِنْ حَیْرَتِهِ یَهِیمُ وَ لَمْ یَجِدْ صَرِیخاً یَصْرُخُهُ مِنْ وَلِیٍّ حَمِیمٍ وَجَدَ یَا رَبِّ مِنْ مَعُونَتِکَ صَرِیخاً مُغِیثاً وَ وَلِیّاً یَطْلُبُهُ حَثِیثاً یُنَجِّیهِ مِنْ ضِیقِ أَمْرِهِ وَ حَرَجِهِ وَ یُظْهِرُ لَهُ الْمُهِمَّ مِنْ أَعْلَامِ فَرَجِهِ اللَّهُمَّ فَیَا مَنْ قُدْرَتُهُ قَاهِرَةٌ وَ نَقِمَاتُهُ قَاصِمَةٌ لِکُلِّ جُبَارٍ دَامِغَةٌ لِکُلِّ کَفُورٍ خَتَّارٍ صَلِّ یَا رَبِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ - وَ انْظُرْ إِلَیَّ یَا رَبِّ نَظْرَةً مِنَ نَظَرَاتِکَ رَحِیمَةً تَجْلُ بِهَا عَنِّی ظُلْمَةً وَاقِفَةً مُقِیمَةً مِنْ عَاهَةٍ جَفَّتْ مِنْهَا الضُّرُوعُ وَ تَلِفَتْ مِنْهُ الزُّرُوعُ وَ اشْتَمَلَ بِهَا عَلَی الْقُلُوبِ الْیَأْسُ وَ جَرَتْ وَ سَکَنَتْ بِسَبَبِهَا الْأَنْفَاسُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَسْأَلُکَ حِفْظاً حِفْظاً لِغَرَائِسَ غَرَسَتْهَا یَدُ الرَّحْمَنِ وَ شِرْبُهَا مِنْ مَاءِ الْحَیَوَانِ أَنْ تَکُونَ بِیَدِ الشَّیْطَانِ تُحَزُّ وَ بِفَأْسِهِ تُقْطَعُ وَ تُجَزُّ إِلَهِی مَنْ أَوْلَی مِنْکَ أَنْ یَکُونَ عَنْ حَرِیمِکَ دَافِعاً وَ مَنْ أَجْدَرُ مِنْکَ أَنْ یَکُونَ لَهُ عَنْ حِمَاکَ حَارِساً وَ مَانِعاً إِلَهِی إِنَّ الْأَمْرَ قَدْ هَالَ فَهَوِّنْهُ وَ خَشُنَ فَأَلِنْهُ فَإِنَّ الْقُلُوبَ کَاعَتْ فَطَمِّنْهَا وَ النُّفُوسَ ارْتَاعَتْ فَسَکِّنْهَا إِلَهِی تَدَارَکْ أَقْدَاماً زَلَّتْ وَ أَفْهَاماً فِی مَهَامِهِ الْحَیْرَةِ ضَلَّتْ أَجْحَفَ الضُّرُّ بِالْمَضْرُورِ فِی دَاعِیَةِ الْوَیْلِ وَ الثُّبُورِ فَهَلْ یَحْسُنُ مِنْ فَضْلِکَ أَنْ تَجْعَلَهُ فَرِیسَةَ الْبَلَاءِ وَ هُوَ لَکَ رَاجٍ أَمْ هَلْ یَجْمُلُ مِنْ عَدْلِکَ أَنْ یَخُوضَ لُجَّةَ النَّقِمَاتِ وَ هُوَ إِلَیْکَ لَاجٍ مَوْلَایَ لَئِنْ کُنْتُ لَا أَشُقُّ عَلَی نَفْسِی فِی التُّقَی وَ لَا أَبْلُغُ فِی حَمْلِ أَعْبَاءِ الطَّاعَةِ مَبْلَغَ الرِّضَا وَ لَا أَنْتَظِمُ فِی سِلْکِ قَوْمٍ رَفَضُوا الدُّنْیَا فَهُمْ خُمْصُ الْبُطُونِ مِنَ الطَّوَی عُمْشُ الْعُیُونِ مِنَ الْبُکَاءِ بَلْ أَتَیْتُکَ یَا رَبِّ بِضَعْفٍ مِنَ الْعَمَلِ وَ ظَهْرٍ ثَقِیلٍ بِالْخَطَاءِ وَ الزَّلَلِ - وَ نَفْسٍ لِلرَّاحَةِ مُعْتَادَةٍ وَ لِدَوَاعِی التَّسْوِیفِ مُنْقَادَةٍ أَ مَا یَکْفِیکَ یَا رَبِّ وَسِیلَةً إِلَیْکَ وَ ذَرِیعَةً لَدَیْکَ أَنَّنِی لِأَوْلِیَائِکَ مُوَالٍ وَ فِی

مَحَبَّتِهِمْ مُغَالٍ أَ مَا يَكْفِينِى أَنْ أَرُوحَ فِيهِمْ مَظْلُوماً أَوْ أَغْدُوَ مَكْظُوماً وَ أَقْضِىَ بَعْدَ هُمُومٍ هُمُوماً وَ بَعْدَ وُجُومٍ وُجُوماً أَ مَا عِنْدَكَ يَا رَبِّ بِهَذِهِ حُرْمَةٌ لَا تَضِيعُ وَ ذِمَّةٌ بِأَدْنَاهَا يَقْتَنِعُ فَلِمَ تَمْنَعُنِى نَصْرَكَ يَا رَبِّ وَ هَا أَنَا ذَا غَرِيقٌ وَ تَدَعُنِى بِنَارِ عَدُوِّكَ حَرِيقٌ أَ تَجْعَلُ أَوْلِيَاءَكَ لِأَعْدَائِكَ طَرَائِدَ وَ لِمَكْرِهِمْ مَصَايِدَ وَ تُقَلِّدُهُمْ مِنْ خَسْفِهِمْ قَلَائِدَ وَ أَنْتَ مَالِكُ نُفُوسِهِمْ أَنْ لَوْ قَبَضْتَهَا جَمَدُوا وَ فِى قَبْضَتِكَ مَوَادُّ أَنْفَاسِهِمْ لَوْ قَطَعْتَهَا خَمَدُوا فَمَا يَمْنَعُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَكُفَّ بَأْسَهُمْ وَ تَنْزِعَ عَنْهُمْ مِنْ حِفْظِكَ لِبَاسَهُمْ وَ تُعْرِيَهُمْ مِنْ سَلَامَةٍ بِهَا فِى أَرْضِكَ يَفْرَحُونَ وَ فِى مَيْدَانِ الْبَغْىِ عَلَى عِبَادِكَ يَمْرَحُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَدْرِكْنِى وَ لَمْ يُدْرِكْنِى الْغَرَقُ وَ تَدَارَكْنِى وَ لَمَّا غَيَّبَ شَمْسِى الشَّفَقُ إِلَهِى كَمْ مِنْ عَبْدٍ خَائِفٍ الْتَجَأَ عَلَى سُلْطَانٍ فَآبَ عَنْهُ مَحْفُوفاً بِأَمْنٍ وَ أَمَانٍ أَ فَأَقْصِدُ يَا رَبِّ أَعْظَمَ مِنْ سُلْطَانِكَ سُلْطَاناً أَمْ أَوْسَعَ مِنْ إِحْسَانِكَ إِحْسَاناً أَمْ أَكْثَرَ مِنِ اقْتِدَارِكَ اقْتِدَاراً أَمْ أَكْرَمَ مِنِ انْتِصَارِكَ انْتِصَاراً اللَّهُمَّ أَيْنَ أَيْنَ كِفَايَتُكَ الَّتِى هِىَ نُصْرَةُ الْمُسْتَغِيثِينَ مِنَ الْأَنَامِ وَ أَيْنَ أَيْنَ عِنَايَتُكَ الَّتِى هِىَ جُنَّةُ الْمُسْتَهْدَفِينَ لِجَوْرِ الْأَيَّامِ إِلَيَّ إِلَيَّ بِهَا يَا رَبِّ نَجِّنِى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ إِنِّى مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ مَوْلَاىَ تَرَى تَحَيُّرِى فِى أَمْرِى وَ تَقَلُّبِى فِى ضُرِّى وَ انْطِوَاىَ عَلَى حُرْقَةِ قَلْبِى وَ حَرَارَةِ صَدْرِى فَصَلِّ يَا رَبِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ جُدْ لِى يَا رَبِّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَرَجاً وَ مَخْرَجاً يَسِّرْ لِى يَا رَبِّ نَحْوَ الْبُشْرَى مَنْهَجاً وَ اجْعَلْ يَا رَبِّ مَنْ نَصَبَ لِى حِبَالًا لِيَصْرَعَنِى بِهَا صَرِيعاً فِيمَا مَكَرَ وَ مَنْ حَفَرَ لِى بِئْراً لِيُوقِعَنِى فِيهَا أَنْ يَقَعَ فِيمَا حَفَرَ وَ اصْرِفِ اللَّهُمَّ عَنِّى مِنْ شَرِّهِ وَ مَكْرِهِ وَ فَسَادِهِ وَ ضُرِّهِ مَا تَصْرِفُهُ عَمَّنْ قَادَ نَفْسَهُ لِدِينِ الدَّيَّانِ وَ مُنَادٍ يُنَادِى لِلْإِيمَانِ إِلَهِى عَبْدُكَ عَبْدُكَ أَجِبْ دَعْوَتَهُ وَ ضَعِيفُكَ ضَعِيفُكَ فَرِّجْ غَمَّهُ فَقَدِ انْقَطَعَ كُلُّ حَبْلٍ إِلَّا حَبْلُكَ وَ تَقَلَّصَ كُلُّ ظِلٍّ إِلَّا ظِلُّكَ - إِلَهِى دَعْوَتِى هَذِهِ إِنْ رَدَدْتَهَا أَيْنَ تُصَادِفُ مَوْضِعَ الْإِجَابَةِ وَ مَخِيلَتِى إِنْ كَذَّبْتَهَا أَيْنَ تلافى [تُلَاقِى مَوْقِعَ الْإِخَافَةِ فَلَا تَرُدَّ دَاعِىَ بَابِكَ مَنْ لَا يَعْرِفُ غَيْرَهُ بَاباً وَ لَا تَمْنَعْ دُونَ جَنَابِكَ مَنْ لَا يَعْرِفُ سِوَاهُ جَنَاناً وَ تَسْجُدُ وَ تَقُولُ إِلَهِى إِنَّ وَجْهاً إِلَيْكَ بِرَغْبَتِهِ تَوَجَّهَ خَلِيقٌ بِأَنْ تُجِيبَهُ وَ إِنَّ جَبِيناً لَكَ بِابْتِهَالِهِ سَجَدَ حَقِيقٌ أَنْ يَبْلُغَ مَا قَصَدَ وَ إِنَّ خَدّاً لَدَيْكَ بِمَسْأَلَتِهِ تَعَفَّرَ جَدِيرٌ بِأَنْ يَفُوزَ بِمُرَادِهِ وَ يَظْفَرَ وَ هَا أَنَا ذَا يَا إِلَهِى قَدْ تَرَى تَعَفُّرَ خَدِّى وَ ابْتِهَالِى وَ اجْتِهَادِى فِى مَسْأَلَتِكَ وَ جِدِّى فَتَلَقَّ يَا رَبِّ رَغَبَاتِى بِرَأْفَتِكَ قَبُولًا وَ سَهِّلْ إِلَىَ طَلِبَاتِى بِعِزَّتِكَ وُصُولًا وَ ذَلِّلْ لِى قُطُوفَ ثَمَرَةِ إِجَابَتِكَ تَذْلِيلًا إِلَهِى لَا رُكْنَ أَشَدَّ مِنْكَ فَآوِىَ إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ وَ قَدْ آوَيْتُ وَ عَوَّلْتُ فِى قَضَاءِ حَوَائِجِى عَلَيْكَ وَ لَا قَوْلٌ أَسَدُّ مِنْ دُعَائِكَ فَأَسْتَظْهِرَ بِقَوْلٍ سَدِيدٍ وَ قَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِى بِفَضْلِكَ كَمَا وَعَدْتَ فَهَلْ بَقِىَ يَا رَبِّ إِلَّا أَنْ تُجِيبَ وَ تَرْحَمَ مِنِّى الْبُكَاءَ وَ النَّحِيبَ يَا مَنْ لَا إِلَهَ سِوَاهُ يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ رَبِّ انْصُرْنِى عَلَى الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَ افْتَحْ لِى وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ وَ الْطُفْ بِى يَا رَبِّ وَ بِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سرور و بزرگ ما پیشوای عالم کامل، علامه‌ی فقیه، دانشمند زاهد، عابد پارسا و مجاهد، آقای برتر و برنشین والا، تکیه گاه اسلام و مسلمانان، پادشاه دانشمندان و سروران روی زمین، دارای هر دو حسب، اَبُو اَلْقاسم عَلى بِن مُوسَى بِن جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن مُحَمَّد طاووس عَلَوى فاطمى - که خدای در دو جهان فرخنده‌اش داراد و هر آن چه روشنا چشم است، به مُحَمَّد و آل پاک وی، بدو ارزانی دهاد - گوید: وقتی این دعا را بعد از در گذشت برادر پسندیده‌ام «قاضی آوی» که خدای روانش را مینوی و خاکش را نورانی کناد یافتم و دیدم که از آن چه برادرم عَلى معروف به ابْن الوزير وَرَّاق در یک مجلد آورد - که آغازش دعای طلحی بود و چنان که گفتیم، قدیمی بود - افزوده‌های خوب و کاستی‌هایی دارد، آن را - به همین گونه که یافتم - می‌آورم تا اسرار حفظ شده باشد و انوار پر سود آن از دست نرود: اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ وَ يَا كَاشِفَ الزَّفَرَاتِ أَنْتَ الَّذِى تَقْشَعُ سِحَابَ الْمِحَنِ وَ قَدْ أَمْسَتْ ثِقَالًا وَ تَجْلُو ضَبَابَ الْفِتَنِ وَ قَدْ سَحَبَتْ أَذْيَالًا وَ تَجْعَلُ زَرْعَهَا هَشِيماً وَ بُنْيَانَهَا هَدِيماً وَ عِظَامَهَا رَمِيماً وَ تَرُدُّ الْمَغْلُوبَ غَالِباً وَ الْمَطْلُوبَ طَالِباً وَ الْمَقْهُورَ قَاهِراً وَ الْمَقْدُورَ عَلَيْهِ قَادِراً فَكَمْ يَا إِلَهِى مِنْ عَبْدٍ نَادَاكَ رَبِّ إِنِّى مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ فَفَتَحْتَ مِنْ نَصْرِكَ لَهُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ وَ فَجَّرْتَ لَهُ مِنْ عَوْنِكَ عُيُوناً فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَ حَمَلْتَهُ مِنْ كِفَايَتِكَ عَلى ذاتِ أَلْوَاحٍ وَ دُسُرٍ يَا مَنْ إِذَا وَلَجَ الْعَبْدُ فِى لَيْلٍ مِنْ حَيْرَتِهِ بَهِيمٍ وَ لَمْ يَجِدْ لَهُ صَرِيخاً يُصْرِخُهُ مِنْ وَلِيٍّ حَمِيمٍ وَ جُدْ مِنْ مَعُونَتِكَ صَرِيخاً مُغِيثاً وَلِيّاً يَطْلُبُهُ حَثِيثاً يُنَجِّيهِ مِنْ ضِيقِ أَمْرِهِ وَ حَرَجِهِ وَ يُظْهِرُ لَهُ أَعْلَامَ فَرَجِهِ اللَّهُمَّ فَيَا مَنْ قُدْرَتُهُ قَاهِرَةٌ وَ نَقِمَاتُهُ قَاصِمَةٌ لِكُلِّ جَبَّارٍ دَامِغَةٌ لِكُلِّ كَفُورٍ خَتَّارٍ أَسْأَلُكَ نَظْرَةً مِنْ نَظَرَاتِكَ رَحِيمَةً تُجْلِى بِهَا ظُلْمَةً عَاكِفَةً مُقِيمَةً فِى عَاهَةٍ جَفَّتْ مِنْهَا الضُّرُوعُ وَ تَلِفَتْ مِنْهَا الزُّرُوعُ وَ انْهَمَلَتْ مِنْ

أَجْلِهَا الدُّمُوعُ وَ اشْتَمَلَ لَهَا عَلَى الْقُلُوبِ الْيَأْسُ وَ جَرَتْ بِسَبَبِهَا الْأَنْفَاسُ إِلَهِی فَحِفْظاً حِفْظاً لِغَرَائِزَ غَرْسُهَا وَ شِرْبُهَا بِيَدِ الرَّحْمَنِ وَ نَجَاتُهَا بِدُخُولِ الْجِنَانِ أَنْ تَكُونَ بِيَدِ الشَّيْطَانِ تُحَزُّ وَ بِفَأْسِهِ تُقْطَعُ وَ تُجَزُّ إِلَهِی فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِأَنْ يَكُونَ عَنْ حَرِيمِكَ دَافِعاً وَ مَنْ أَجْدَرُ مِنْكَ بِأَنْ يَكُونَ عَنْ حِمَاكَ مَانِعاً إِلَهِی إِنَّ الْأَمْرَ قَدْ هَالَ فَهَوِّنْهُ وَ خَشُنَ فَأَلِنْهُ وَ إِنَّ الْقُلُوبَ كَاعَتْ فَطَمِّنْهَا وَ النُّفُوسَ ارْتَاعَتْ فَسَكِّنْهَا إِلَهِی إِلَهِی تَدَارَكْ أَقْدَاماً زَلَّتْ وَ أَفْكَاراً فِی مَهَامِهِ الْحَيْرَةِ زَلَّتْ - إِنْ رَأَتْ جَبَرَكَ عَلَى كَسِيرِهَا وَ إِطْلَاقَكَ لِأَسِيرِهَا وَ إِجَارَتَكَ لِمُسْتَجِيرِهَا أَجْحَفَ الضُّرُّ بِالْمَضْرُورِ وَ لَبَّى دَاعِيَهُ بِالْوَيْلِ وَ الثُّبُورِ فَهَلْ تَدَعُهُ يَا مَوْلَایَ فَرِيسَةً لِلْبَلَاءِ وَ هُوَ لَكَ رَاجٍ أَمْ هَلْ يَخُوضُ لُجَّةَ الْغَمَّاءِ وَ هُوَ إِلَيْكَ لَاجٍ مَوْلَایَ إِنْ كُنْتُ لَا أَشُقُّ عَلَى نَفْسِی فِی التُّقَى وَ لَا أَبْلُغُ فِی حَمْلِ أَعْبَاءِ الطَّاعَةِ مَبْلَغَ الرِّضَا وَ لَا أَنْتَظِمُ فِی سِلْكِ قَوْمٍ رَفَضُوا الدُّنْيَا فَهُمْ خُمْصُ الْبُطُونِ مِنَ الطَّوَى ذُبُلُ الشِّفَاهِ مِنَ الظَّمَاءِ عُمْشُ الْعُيُونِ مِنَ الْبُكَاءِ بَلْ أَتَيْتُكَ بِضَعْفٍ مِنَ الْعَمَلِ وَ ظَهْرٍ ثَقِيلٍ بِالْخَطَاءِ وَ الزَّلَلِ وَ نَفْسٍ لِلرَّاحَةِ مُعْتَادَةٍ وَ لِدَوَاعِی الشَّرِّ مُنْقَادَةٍ أَ فَمَا يَكْفِينِی يَا رَبِّ وَسِيلَةً إِلَيْكَ وَ ذَرِيعَةً لَدَيْكَ أَنَّنِی لِأَوْلِيَاءِ دِينِكَ مُوَالٍ وَ فِی مَحَبَّتِهِمْ مُغَالٍ وَ لِجِلْبَابِ الْبَلَاءِ فِيهِمْ لَابِسٌ وَ لِكِتَابِ تَحَمُّلِ الْعَنَاءِ بِهِمْ دَارِسٌ أَ مَا يَكْفِينِی أَنْ أَرُوحَ فِيهِمْ مَظْلُوماً وَ أَغْدُوَ مَكْظُوماً وَ أَقْضِیَ بَعْدَ هُمُومٍ هُمُوماً وَ بَعْدَ وُجُومٍ وُجُوماً أَ مَا عِنْدَكَ يَا مَوْلَایَ بِهَذِهِ حُرْمَةٌ لَا تَضِيعُ وَ ذِمَّةٌ بِأَدْنَاهَا تَقْتَنِعُ فَلِمَ لَا تَمْنَعُنِی يَا رَبِّ وَ هَا أَنَا ذَا غَرِيقٌ وَ تَدَعُنِی هَكَذَا وَ أَنَا بِنَارِ عَدُوِّی حَرِيقٌ - مَوْلَایَ أَ تَجْعَلُ أَوْلِيَاءَكَ لِأَعْدَائِكَ طَرَائِدَ وَ لِمَكْرِهِمْ مَصَايِدَ وَ تُقَلِّدُهُمْ مِنْ خَسْفِهِمْ قَلَائِدَ وَ أَنْتَ مَالِكُ نُفُوسِهِمْ لَوْ قَبَضْتَهَا جَمَدُوا وَ فِی قَبْضَتِكَ مَوَادُّ أَنْفَاسِهِمْ لَوْ قَطَعْتَهَا خَمَدُوا فَمَا يَمْنَعُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَكْشِفَ بَأْسَهُمْ وَ تَنْزِعَ عَنْهُمْ فِی حِفْظِكَ لِبَاسَهُمْ وَ تُعْرِيَهُمْ مِنْ سَلَامَةٍ بِهَا فِی أَرْضِكَ يَسْرَحُونَ وَ فِی مَيْدَانِ الْبَغْیِ عَلَى عِبَادِكَ يَمْرَحُونَ إِلَهِی أَدْرِكْنِی وَ لَمَّا أَدْرَكَنِیَ الْغَرَقُ وَ تَدَارَكْنِی وَ لَمَّا غَيَّبَ شَمْسِیَ الشَّفَقُ إِلَهِی كَمْ مِنْ خَائِفٍ الْتَجَأَ إِلَى سُلْطَانٍ فَآبَ عَنْهُ مَخُوفاً بِأَمْنٍ وَ أَمَانٍ أَ فَأَقْصِدُ أَعْظَمَ مِنْ سُلْطَانِكَ سُلْطَاناً أَمْ أَوْسَعَ مِنْ إِحْسَانِكَ إِحْسَاناً أَمْ أَكْثَرَ [أَكْبَرَ] مِنِ اقْتِدَارِكَ اقْتِدَاراً أَمْ أَكْرَمَ مِنِ انْتِصَارِكَ انْتِصَاراً مَا عُذْرِی إِلَهِی إِذَا حُرِمْتُ فِی حُسْنِ الْكِفَايَةِ نَائِلَكَ وَ أَنْتَ الَّذِی لَا يُخَيِّبُ آمِلَكَ وَ لَا يُرَدُّ سَائِلُكَ إِلَهِی إِلَهِی أَيْنَ رَحْمَتُكَ الَّتِی هِیَ نُصْرَةُ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْأَنَامِ وَ أَيْنَ أَيْنَ كِفَايَتُكَ الَّتِی هِیَ جُنَّةُ الْمُسْتَهْدَفِينَ لِجَوْرِ الْأَيَّامِ إِلَیَّ إِلَیَّ بِهَا يَا رَبِّ نَجِّنِی مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ إِنِّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ مَوْلَایَ تَرَى تَحَيُّرِی فِی أَمْرِی وَ انْطِوَایَ عَلَى حُرْقَةِ قَلْبِی وَ حَرَارَةِ صَدْرِی فَجُدْ لِی يَا رَبِّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ يَسِّرْ لِی نَحْوَ الْيُسْرِ لِی مَنْهَجاً وَ اجْعَلْ مَنْ يَنْصِبُ الْحِبَالَةَ لِی لِيَصْرَعَنِی بِهَا صَرِيعاً فِيمَا مَكَرَ وَ مَنْ يَحْفِرُ لِیَ الْبِئْرَ لِيُوقِعَنِی فِيهَا وَاقِعاً فِيمَا حَفَرَ وَ اصْرِفْ عَنِّی شَرَّهُ وَ مَكْرَهُ وَ فَسَادَهُ وَ ضُرَّهُ مَا تَصْرِفُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُتَّقِينَ - إِلَهِی عَبْدُكَ عَبْدُكَ أَجِبْ دَعْوَتَهُ وَ ضَعِيفُكَ ضَعِيفُكَ فَرِّجْ غُمَّتَهُ فَقَدِ انْقَطَعَ بِهِ كُلُّ حَبْلٍ إِلَّا حَبْلُكَ وَ تَقَلَّصَ عَنْهُ كُلُّ ظِلٍّ إِلَّا ظِلُّكَ مَوْلَایَ دَعْوَتِی هَذِهِ إِنْ رَدَدْتَهَا أَيْنَ تُصَادِفُ مَوْضِعَ الْإِجَابَةِ وَ مَخِيلَتِی هَذِهِ إِنْ كَذَّبْتَهَا أَيْنَ تُلَاقِی مَوْضِعَ الْإِصَابَةِ فَلَا تَرْدُدْ [تَرُدَّ] عَنْ بَابِكَ مَنْ لَا يَعْرِفُ غَيْرَهُ بَاباً وَ لَا تَمْنَعْ دُونَ جَنَابِكَ مَنْ لَا يَعْرِفُ سِوَاهُ جَنَاباً إِلَهِی إِنَّ وَجْهاً إِلَيْكَ بِرَغْبَتِهِ تَوَجَّهَ فَالرَّاغِبُ خَلِيقٌ بِأَنْ لَا تُخَيِّبَهُ وَ إِنَّ جَبِيناً لَدَيْكَ بِابْتِهَالِهِ سَجَدَ - حَقِيقٌ أَنْ يَبْلُغَ الْمُبْتَهِلُ مَا قَصَدَ وَ إِنَّ خَدّاً عِنْدَكَ لَدَيْكَ بِمَسْأَلَتِهِ تَعَفَّرَ جَدِيرٌ أَنْ يَفُوزَ السَّائِلُ بِمُرَادِهِ وَ يَظْفَرَ هَذَا إِلَهِی تَعْفِيرُ خَدِّی وَ ابْتِهَالِی فِی مَسْأَلَتِكَ وَ جِدِّی فَلَقِّ رَغَبَاتِی بِرَحْمَتِكَ قَبُولًا وَ سَهِّلْ إِلَیَّ طَلِبَاتِی بِرَأْفَتِكَ وُصُولًا وَ ذَلِّلْ لِی قُطُوفَ ثَمَرَةِ إِجَابَتِكَ تَذْلِيلًا إِلَهِی وَ إِذَا قَامَ ذُو حَاجَةٍ فِی حَاجَتِهِ شَفِيعاً فَوَجَدْتَهُ مُمْتَنِعَ النَّجَاحِ مُطِيعاً فَإِنِّی أَسْتَشْفِعُ إِلَيْكَ بِكَرَامَتِكَ وَ الصَّفْوَةِ مِنْ أَنَامِكَ الَّذِينَ لَهُمْ أَنْشَأْتَ مَا يُقِلُّ وَ يُظِلُّ وَ نَزَّلْتَ مَا يَدِقُّ وَ يَجِلُّ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِأَوَّلِ مَنْ تَوَّجْتَهُ تَاجَ الْجَلَالَةِ - وَ أَحْلَلْتَهُ مِنَ الْفِطْرَةِ مَحَلَّ السُّلَالَةِ حُجَّتِكَ فِی خَلْقِكَ وَ أَمِينِكَ عَلَى عِبَادِكَ مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بِمَنْ جَعَلْتَهُ لِنُورِهِ مَغْرِباً [مَغْرَماً] وَ عَنْ مَكْنُونِ سِرِّهِ مُعْرِباً سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَ إِمَامِ الْأَتْقِيَاءِ يَعْسُوبِ الدِّينِ وَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ أَبِی الْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ عَلِیٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِخِيَرَةِ الْأَخْيَارِ وَ أُمِّ الْأَنْوَارِ وَ الْإِنْسِيَّةِ الْحَوْرَاءِ الْبَتُولِ الْعَذْرَاءِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ بِقُرَّةِ عَيْنِ الرَّسُولِ وَ ثَمَرَتَیْ فُؤَادِ الْبَتُولِ السَّيِّدَيْنِ الْإِمَامَيْنِ أَبِی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ وَ أَبِی عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ وَ بِالسَّجَّادِ زَيْنِ الْعُبَّادِ ذِی الثَّفِنَاتِ رَاهِبِ الْعَرَبِ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ بِالْإِمَامِ الْعَالِمِ وَ السَّيِّدِ الْحَاكِمِ النَّجْمِ الزَّاهِرِ وَ الْقَمَرِ الْبَاهِرِ مَوْلَایَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْبَاقِرِ وَ بِالْإِمَامِ الصَّادِقِ مُبَيِّنِ الْمُشْكِلَاتِ مُظْهِرِ الْحَقَائِقِ الْمُفْحِمِ بِحُجَّتِهِ كُلَّ نَاطِقٍ مُخْرِسِ أَلْسِنَةِ أَهْلِ الْجِدَالِ - مُسَكِّنِ الشَّقَاشِقِ مَوْلَایَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَ بِالْإِمَامِ التَّقِیِّ وَ الْمُخْلِصِ الصَّفِیِّ وَ النُّورِ الْأَحْمَدِیِّ وَ النُّورِ الْأَنْوَرِ وَ الضِّيَاءِ

الْأَزْهَرِ مَوْلَایَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَ بِالْإِمَامِ الْمُرْتَضَی وَ السَّیْفِ الْمُنْتَضَی مَوْلَایَ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا وَ بِالْإِمَامِ الْأَمْجَدِ وَ الْبَابِ الْأَقْصَدِ وَ الطَّرِیقِ الْأَرْشَدِ وَ الْعَالِمِ الْمُؤَیَّدِ یَنْبُوعِ الْحِکَمِ وَ مِصْبَاحِ الظُّلَمِ سَیِّدِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ الْهَادِی إِلَی الرَّشَادِ وَ الْمُوَفَّقِ بِالتَّأْیِیدِ وَ السَّدَادِ مَوْلَانَا مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْجَوَادِ وَ بِالْإِمَامِ مِنْحَةِ الْجَبَّارِ وَ وَالِدِ الْأَئِمَّةِ الْأَطْهَارِ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمَوْلُودِ بِالْعَسْکَرِ الَّذِی حَذَّرَ بِمَوَاعِظِهِ وَ أَنْذَرَ وَ بِالْإِمَامِ الْمُنَزَّهِ عَنِ الْمَآثِمِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْمَظَالِمِ الْحِبْرِ الْعَالِمِ بَدْرِ الظَّلَامِ وَ رَبِیعِ الْأَنَامِ التَّقِیِّ النَّقِیِّ الطَّاهِرِ الزَّکِیِّ مَوْلَایَ أَبِی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْعَسْکَرِیِّ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِالْحَفِیظِ الْعَلِیمِ الَّذِی جَعَلْتَهُ عَلَی خَزَائِنِ الْأَرْضِ وَ الْأَبِ الرَّحِیمِ الَّذِی مَلَّکْتَهُ أَزِمَّةَ الْبَسْطِ وَ الْقَبْضِ صَاحِبِ النَّقِیبَةِ الْمَیْمُونَةِ وَ قَاصِفِ الشَّجَرَةِ الْمَلْعُونَةِ مُکَلِّمِ النَّاسِ فِی الْمَهْدِ وَ الدَّالِّ عَلَی مِنْهَاجِ الرُّشْدِ الْغَائِبِ عَنِ الْأَبْصَارِ الْحَاضِرِ فِی الْأَمْصَارِ الْغَائِبِ عَنِ الْعُیُونِ الْحَاضِرِ فِی الْأَفْکَارِ بَقِیَّةِ الْأَخْیَارِ الْوَارِثِ لِذِی الْفَقَارِ الَّذِی یَظْهَرُ فِی بَیْتِ اللَّهِ ذِی الْأَسْتَارِ الْعَالِمِ الْمُطَهَّرِ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ عَلَیْهِمْ أَفْضَلُ التَّحِیَّاتِ وَ أَعْظَمُ الْبَرَکَاتِ وَ أَتَمُّ الصَّلَوَاتِ اللَّهُمَّ فَهَؤُلَاءِ مَعَاقِلِی إِلَیْکَ فِی طَلِبَاتِی وَ سَائِلِی فَصَلِّ عَلَیْهِمْ صَلَاةً لَا یَعْرِفُ سِوَاکَ مَقَادِیرَهَا وَ لَا یَبْلُغُ کَثِیرُ الْخَلَائِقِ صَغِیرَهَا وَ کُنْ لِی بِهِمْ عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّی وَ حَقِّقْ لِی بِمَقَادِیرِکَ تَهْیِئَةَ التَّمَنِّی إِلَهِی لَا رُکْنَ لِی أَشَدُّ مِنْکَ فَآوِی إِلَی رُکْنٍ شَدِیدٍ وَ لَا قَوْلَ لِی أَسَدُّ مِنْ دُعَائِکَ فَأَسْتَظْهِرُکَ بِقَوْلٍ سَدِیدٍ وَ لَا شَفِیعَ لِی إِلَیْکَ أَوْجَهُ مِنْ هَؤُلَاءِ فَآتِیکَ بِشَفِیعٍ وَدِیدٍ فَهَلْ بَقِیَ یَا رَبِّ غَیْرُ أَنْ تُجِیبَ وَ تَرْحَمَ مِنِّی الْبُکَاءَ وَ النَّحِیبَ یَا مَنْ لَا إِلَهَ سِوَاهُ یَا مَنْ یُجِیبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ یَا رَاحِمَ عَبْرَةِ یَعْقُوبَ یَا کَاشِفَ ضُرِّ أَیُّوبَ اغْفِرْ لِی وَ ارْحَمْنِی وَ انْصُرْنِی عَلَی الْقَوْمِ الْکَافِرِینَ وَ افْتَحْ لِی وَأَنْتَ خَیْرُ الْفَاتِحِینَ یَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ سرور و مولای ما رَضِیّ الدِّین رکن الاسلام و المسلمین اَبُو اَلْقاسم عَلی بِن مُوسَی بِن جَعْفَر مُحَمَّد بن مُحَمَّد طاووس عَلَوی فاطمی - که خدای متعال در هر دو سرا به خواسته‌هایش رساناد و دشمنانش را شکست دهاد - گوید: این آخرین دعایی بود که در حال حاضر به ذهن آمد تا در «مُهَجُ الدَّعَوَات و منهج العنایات» ثبت شود و اگر می‌خواستیم چندین برابر این مجموعه و همه‌ی آن چه را شناخته‌ایم بیاوریم. از مقصد دور می‌افتادیم؛ که گنجینه‌ی کتاب‌های ما در این زمان حاوی بیش از ۷۰ کتاب دعاست و ما تنها آن چه را با این کتاب مناسب بود آوردیم. امید که گشایش باب بین بنده و پروردگار پروردگاران باشد و به سان توشه‌ای که ما و فرزندان و نزدیکانمان در گرفتاری‌ها بدان مراجعه کنیم. (اینک) هر که خواهد خداوند او را در زندگی و پس از مرگ (از راز این نیازها) آگاه سازد، بگوید: اللَّهُمَّ اننا قد دعونا فیه عبادک إِلَی الْوفاده إِلَیْکَ و الحضور بَیْنَ یَدَیْک و طلب حاجاتهم من جودک فاذکرنی جَلَّ جَلَالُکَ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ عند دعاء من یدعو بشیء مِنْهُ من عبیدک و وفودک و أوصل الی ثمرهِ هذِهِ الشَّجَرَةِ و أنا ساکن حیث أسکنتنی من دیار مراحمک و مکارمک النضره. و وفق من ینظر فِی هَذِهِ الاسرار أن یخافک خوف الأبرار و أن یؤ دی الامانه فیما یقف عَلَیه و أَنْ یَکُونَ قصده العمل بما تهدیه إِلَیْهِ. من از این کتاب، پیش نویسی - چنان که از مانندهای آن می‌داشتم - نداشتم؛ تنها دعاها را تعیین می‌کردم و باز نویس آنها را بنا به موقعیت می‌نوشت. اگر، کم یا زیاد، کاستی بدان‌ها راه یافته است، شاید از روی این شتاب و تندی بوده است. سپاس خدای شکوه‌مند را که بندگان خویش به خواسته‌ی خود راه می‌برد و لطف پیاپی و سعادتمندی می‌نماید و درود او بر بهترین بندگانش پیامبر خدا و خاندان پاک وی که خویشان و میوه‌های دل آن حضرتند باد! خدای ما را بس است و او شایسته‌ترین کارگزار و پذرفتار و یاور است. عَلی بِن مُوسَی بِن جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن مُحَمَّد طاووس گوید: باید دانست اجابت دعا را شرطهایی است که بخشی از آنها را در جزء نخست کتاب «مهمات» همراه با دلایل عقلی و نقلی آوردیم. بنا بر این، درخواست و توجه به آن را سبک نباید شمرد تا پذیرش خواسته به تاخیر نیفتد و شَیْطَان چنین ننمایاند که خدای در وعده و امید تخلف فرموده است. در اینجا یاد آوری می‌کنم: دل کننده باید که به هنگام دعا و در خواست‌ها به خدای بزرگ روی آورده باشد؛ همان گونه که به خواسته‌ای روی می‌کند؛ گو این که بیشتر خواسته‌ها در زندگی و مرگ زیان بار است. دو دیگر آن باید دراز کردن دست (دعا) به سوی خداوند بزرگ بیشتر از دست بردن به سوی آب و خوراک باشد؛ چرا که دست برداشتن به درگاه پروردگار پروردگارها و نعمت‌های فراوان سرای پاداش از هر چیز دیگر مهم‌تر است. پس جان و خرد را به اندازه‌ی بزرگ داشت آن مورد توجه باید آماده داشت. اگر کسی خدای شکوه‌مند را چنین بزرگ و سترگ ندارد - به راستی،

خدا را! - چگونه با این سبک انگاری در رفتار و گفتار، امید قبول و پذیرش باید داشت؟! آیا دیده شده است که نافرمانی با گناه، به فرمان روای خویش نزدیک‌تر شود و خواهنده‌ای با سبک شماری مورد خواست، بدو نزدیک گردد؟! اکنون، با این دعا - که خدای بزرگ بر دل ما افکنده و او بالنده‌ی درون‌ها و دارنده‌ی بصیرت‌های ماست - گنجینه‌ی دعاها و اسرار نهان بوده‌ای را که برای این کتاب برگزیده‌ایم، به پایان می‌بریم: اللَّهُمَّ إِنَّكَ ابْتَدَأْتَ بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ مَنْطِقِ اللِّسَانِ وَ فَتَحْتَ أَبْوَابَ الْآمَالِ وَ تَفَضَّلْتَ بِالنَّوالِ قَبْلَ السُّؤَالِ وَ دَلَلْتَ عَلَى عَفْوِكَ ذَوِى الْأَلْبَابِ وَ أَذِنْتَ لَهُمْ فِى مُحْكَمِ الْكِتَابِ بِالْخِطَابِ ثُمَّ أَمَرْتَهُمْ بِالدُّعَاءِ وَ وَعَدْتَهُمْ بِنُجْحِ الطُّلَّابِ وَ هَدَّدْتَهُمْ إِنْ لَمْ يَسْأَلُوكَ وَتَقْتَهُمْ عَنِ الْجَوَابِ وَ هَا أَنَا ذَا أَمْتَثِلُ مُقَدَّسَ مَرَاسِمِكَ فِى التَّعَرُّضِ لِمَا وَعَدْتَ مِنْ مَرَاحِمِكَ وَاثِقاً بِشَهَادَةِ الْعُقُولِ أَنَّ الْكَرِيمَ الْجَوَادَ إِذَا أَذِنَ فِى السُّؤَالِ وَ وَعَدَ بِالْقَبُولِ فَإِنَّهُ يُنَزِّهُ كَمَالَهُ عَنِ التَّوَقُّفِ فِى الْمَسْئُولِ بِهِ وَ هُوَ قَادِرٌ عَلَى بُلُوغِ الْمَأْمُولِ اللَّهُمَّ إِنِّى أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِكُلِّ مَا أَمَّلَكَ بِهِ آمِلٌ وَ سَأَلَكَ بِهِ سَائِلٌ بَلَّغْتَهُ آمَالَهُ وَ أَوْجَبْتَ سُؤَالَهُ وَ بِكُلِّ مَا يُؤَمِّلُكَ بِهِ آمِلٌ وَ يَسْأَلُكَ بِهِ سَائِلٌ تُبَلِّغُهُ آمَالَهُ وَ تُجِيبُ سُؤَالَهُ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى اقْتَضَتِ الِابْتِدَاءَ بِالنَّوالِ قَبْلَ السُّؤَالِ وَ بَعْدَ السُّؤَالِ وَ عِنْدَ السُّؤَالِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى أَنْكَرْتَ بِهَا الْآيِسِينَ فَقُلْتَ عَلَى لِسَانِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ فِيمَا تَضَمَّنَهُ الْقُرْآنُ الْمَصُونُ - وَ لا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لا يَيْأَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى أَنْكَرْتَ بِهَا عَلَى الْقَانِطِينَ فَقُلْتَ جَلَّ جَلَالُكَ وَ مَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى أَخَّرْتَ بِهَا عُقُوبَةَ الْكَافِرِينَ وَ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُتَمَرِّدِينَ وَ الْمُتَشَرِّدِينَ وَ الْمُنَافِقِينَ وَ الْفَاسِقِينَ وَ الْآبِقِينَ وَ أَمْهَلْتَهُمْ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى ابْتَدَأْتَ بِهَا سَحَرَةَ فِرْعَوْنَ وَ مَا عَرَفُوكَ وَ لَا طَلَبُوكَ وَ لَا تَعَرَّضُوا لِرَحْمَتِكَ وَ لَا تَعَرَّضُوا لِإِجَابَتِكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى ابْتَدَأْتَ بِهَا أُمَمَ الْأَنْبِيَاءِ وَ أُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ قَدْ كَانُوا عَلَى عَظِيمٍ مِنَ الْكُفْرِ وَ الطُّغْيَانِ وَ الْعِصْيَانِ وَ اسْتِحْقَاقِ الْعَذَابِ وَ الْهَوَانِ فَابْتَدَأْتَهُمْ فِى حَالِ غَضَبِكَ عَلَيْهِمْ بِمَا لَمْ يَكُنْ فِى حِسَابِهِمْ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَيْهِمْ - وَ بَعَثْتَ لَهُمْ رُسُلًا يَهْدُونَهُمْ إِلَيْكَ وَ يَدُلُّونَهُمْ عَلَيْكَ وَ يَحْمِلُونَ سَفَهَهُمْ وَ جَنَايَاهُمْ حَتَّى اسْتَنْقَذُوا مِنْهُمْ خَلْقاً كَثِيراً مِنْ ضَلَالاتِهِمْ وَ شَرَّفُوهُمْ بِهِدَايَاتِهِمْ وَ أَظْفَرُوهُمْ بِسَعَادَاتِهِمْ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى أَجَبْتَ بِهَا قَوْمَ إِدْرِيسَ وَ قَوْمَ يُونُسَ وَ مَنْ كَانَ عَلَى نَحْوِ سُوءِ أَعْمَالِهِمْ وَ قَدْ غَضِبَتْ عَلَيْهِمْ أَنْبِيَاؤُهُمْ وَ تَوَعَّدُوهُمْ بِمَا يَسْتَحِقُّونَهُ مِنْ نَكَالِهِمْ وَ أَشْرَفُوا عَلَى الْهَلَاكِ وَ عَجَزُوا عَنِ الِاسْتِدْرَاكِ فَرَحِمْتَ شَكْوَاهُمْ وَ كَشَفْتَ بَلْوَاهُمْ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى جَمَعْتَ بِهَا شَمْلَ يُوسُفَ وَ يَعْقُوبَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى كَشَفْتَ بِهَا كُرُبَاتِ أَيُّوبَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى خَلَصْتَ بِهَا يُونُسَ بْنَ مَتَّى مِنْ بَطْنِ حُوتِهِ وَ يَمِّهِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى جَمَعْتَ بِهَا شَمْلَ مُوسَى بِأُمِّهِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى نَصَرْتَ بِهَا عِيسَى عَلَى قَوْمِهِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى نَصَرْتَ بِهَا مُحَمَّداً وَ عَلِيّاً عَلَى أَحْزَابِ الْكُفَّارِ وَ وَقَيْتَهُمَا مِنَ الْأَخْطَارِ وَ جَعَلْتَهُمَا عَلَماً لَكَ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى ذَكَّرْتَنِى بِهَا فِى الْأَوَّلِ وَ لَمْ أَكُ شَيْئاً مَذْكُوراً وَ أَخْرَجْتَنِى إِلَى الْوُجُودِ مِنْ بَابِ الْجُودِ وَ قَدْ عَلِمْتَ أَنِّى أَعْصِيكَ فِيمَا لَا يَزَالُ صَغِيراً وَ كَبِيراً ظَاهِراً وَ مَسْتُوراً وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى نَقَلْتَنِى بِهَا مِنْ ظُهُورِ الْآبَاءِ إِلَى بُطُونِ الْأُمَّهَاتِ مِنْ لَدُنْ آدَمَ إِلَى هَذِهِ الْغَايَاتِ وَ وَقَيْتَنِى وَ سَلَفِى مِمَّا جَرَى عَلَى الْأُمَمِ الْهَالِكَةِ مِنَ الْهَلَكَاتِ وَ النَّكَبَاتِ وَ الْعُقُوبَاتِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى دَلَلْتَنِى بِهَا عَلَيْكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى شَرَّفْتَنِى بِهَا بِالْمَعْرِفَةِ بِكَ وَ الْخِدْمَةِ لَكَ وَ الْعُبُودِيَّةِ لَدَيْكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى أَطْلَقْتَ بِهَا لِسَانِى بِالثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى حَلُمْتَ بِهَا عَنِّى عِنْدَ جُرْأَتِى عَلَيْكَ وَ سُوءِ أَدَبِى بَيْنَ يَدَيْكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى عَلَقَتْ آمَالِى فِيهَا بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى أَعَنْتَنِى بِهَا بِالْوِفَادَةِ عَلَيْكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى أَذْكَرْتَنِى بِهَا جُرْأَتِى عَلَيْكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى رَفَعْتُ بِهَا يَدِى إِلَيْكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى عَرَّفْتَنِى بِهَا شَرَفَ الْإِلْحَاحِ عَلَيْكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى وَصَلْتَ إِلَى إِبْلِيسَ وَ فِرْعَوْنَ وَ مَنْ عَلِمْتَ أَنَّهُ مُصِرٌّ عَلَى مَا يُسْخِطُكَ عَلَيْهِ إِلَى أَنْ يَحْضُرَ فِى الْقِيَامَةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى أَدْرَكْتَ بِهَا إِبْلِيسَ فِى السَّاعَةِ الَّتِى بَسَطَ بِهَا كَفَّ سُؤَالِهِ وَ قَصَدَكَ بِآمَالِهِ فِى حَالِ غَضَبِكَ عَلَيْهِ وَ بُعْدِهِ مِنْكَ وَ إِعْرَاضِكَ عَنْهُ وَ إِعْرَاضِهِ عَنْكَ وَ قَالَ اجْعَلْنِى مِنَ الْمُنْظَرِينَ فَوَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ قُلْتَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ إِلى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ وَ فَرَّجْتَ مَا كَانَ يُحَاذِرُ الِاسْتِيصَالَ مِنَ الْهُمُومِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى أَنْتَ أَصْلُهَا وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى أَنْتَ أَهْلُهَا وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِى لَا يَعْلَمُ غَيْرُكَ

مَحَلَّهَا وَ لَا تُدْرِكُ الْعُقُولُ فَضْلَهَا وَ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ بِكَ وَ بِمَنْ يَعِزُّ عَلَيْكَ وَ بِجَمِيعِ الْوَسَائِلِ إِلَيْكَ - يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ص وَ أَنْ تُعَجِّلَ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِمَنْ يُرِيدُ تَقْدِيمَ حَاجَاتِهِ قَبْلَ حَاجَاتِنَا وَ ذِكْرَ مُهِمَّاتِهِ قَبْلَ مُهِمَّاتِنَا - وَ أَنْ تَجْعَلَ حَوَائِجَنَا تَابِعَةً لِإِرَادَتِهِ وَ إِرَادَتِكَ وَ مِنْ جُمْلَةِ حَوَائِجِهِ الْمُخْتَصَّةِ بِإِجَابَتِكَ وَ أَنْ تُعَجِّلَ قَضَاءَ جَمِيعِ مَا ذَكَرْتُهُ وَ أَذْكُرُهُ مِنَ الْحَاجَاتِ الَّتِي أَحَاطَ عِلْمُكَ إِنَّنَا مُحْتَاجُونَ إِلَيْهَا مَعَ دَوَامِ بَقَائِكَ قَبْلَ الْمَمَاتِ بِجُمْلَتِهَا وَ تَفْصِيلِهَا وَ أَنْ تَجْعَلَ هَذِهِ التَّوَسُّلَاتِ مِنْ أَسْبَابِ تَكْمِيلِهَا وَ تَسْهِيلِهَا وَ تَعْجِيلِهَا وَ أَنْ تَمْلَأَ قُلُوبَنَا مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَ هَيْبَتِكَ وَ عَظَمَتِكَ وَ حُرْمَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ تَسْتَعْمِلَ عُقُولَنَا وَ جَوَارِحَنَا فِي طَاعَتِكَ وَ مُرَاغَبَتِكَ [وَ مُرَاقَبَتِكَ وَ تَجْعَلَ كُلَّ مَا نَتَقَلَّبُ فِيهِ شَاغِلًا لَنَا بِكَ وَ مُقَرِّباً مِنْكَ وَ لَا تَجْعَلَ شَيْئاً مِنْهُ شَاغِلًا لَنَا عَنْكَ وَ أَنْ تُلْهِمَنَا كُلَّمَا تُرِيدُ مِنَّا وَ تَرْضَى بِهِ عَنَّا وَ أَنْ تُكَاشِفَنَا بِجَلَالِكَ وَ تُشَرِّفَنَا بِإِقْبَالِكَ وَ تَصِلَ حَبَائِلَنَا بِحَبَائِلِكَ وَ أَنْ تُدَبِّرَنَا فِي الْكَثِيرِ وَ الْقَلِيلِ بِتَدْبِيرِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَ أَنْ تَحْفَظَنَا وَ مَنْ يَعْنِينَا أَمْرُهُ بِمَا حَفِظْتَ كُلَّ مَنْ حَفِظْتَهُ وَ تُسْعِدَنَا بِكُلِّ مَا أَسْعَدْتَهُ وَ أَنْ تُمِدَّنَا مِنَ الْأَعْمَارِ بِأَطْوَلِهَا وَ مِنَ الْأَعْمَالِ بِأَفْضَلِهَا - وَ أَنْ تَنْصُرَنَا عَلَى كُلِّ مَنْ يُؤْذِينَا أَوْ يُمْكِنُ أَنْ يُؤْذِيَنَا نَصْراً أَنْتَ أَهْلُهُ وَ أَنْ تُذِلَّهُمْ لَنَا ذُلًّا هُمْ أَهْلُهُ وَ أَنْ تُدِيلَنَا مِنْهُمْ إِدَالَةً أَنْتَ أَهْلُهَا وَ أَنْ تُرِيحَهُمْ بِانْتِصَارِنَا عَلَيْهِمْ مِنَ الْآثَامِ الَّتِي فَضَحَهُمْ عِنْدَكَ حَمْلُهَا [جَهْلُهَا] وَ ذُلُّهَا وَ تُرِيحَنَا أَنْ يَشْغَلُونَا عَنِ الِاشْتِغَالِ بِمُرَاقَبَتِكَ الَّتِي جَهِلُوا أَمْرَهَا وَ صَغَّرُوا قَدْرَهَا وَ أَنْ تَلْمَحَ أَهْلَ الْإِسَاءَةِ إِلَى مَنْ يُرِيدُ ذِكْرَهُ قَبْلَ ذِكْرِنَا وَ تَعْظِيمِ قَدْرِهِ عَلَى قَدْرِنَا وَ أَهْلِ الْإِسَاءَةِ إِلَيْنَا وَ الْبُغَاةِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْنَا وَ ذَوِي التَّحَيُّلِ فِي ضَرَرِهِ وَ ضَرَرِنَا وَ التَّوَصُّلِ فِي كَدَرِهِ وَ كَدَرِنَا لَمْحَةً فِي هَذِهِ السَّاعَةِ تَرْفَعُ بِهَا حِلْمَكَ عَنْهُمْ وَ تُعَجِّلَ النَّقِمَةَ مِنْهُمْ وَ تَسْتَأْصِلَ شَافَتَهُمْ وَ تَقْطَعُ مُدَّتَهُمْ وَ تُسْرِعَ نَكْبَتَهُمْ وَ مُصِيبَتَهُمْ وَ أْذَنْ فِي هَذِهِ اللَّحْظَةِ فِي قَطْعِ أَعْمَارِهِمْ وَ خَرَابِ دِيَارِهِمْ وَ تَعْفِيَةِ آثَارِهِمْ وَ تَعْجِيلِ بَوَارِهِمْ وَ دَمَارِهِمْ وَ أَخْذِهِمْ بِالْمَثُلَاتِ وَ النَّكَبَاتِ وَ الْآفَاتِ وَ الْعَاهَاتِ وَ الْمُصِيبَاتِ الْهَائِلَاتِ الذَّاهِلَاتِ الْقَاتِلَاتِ الْمُسْتَأْصِلَاتِ الْمُحِيطَاتِ بِهِمْ مِنْ سَائِرِ الْجِهَاتِ حَتَّى تَجْعَلَ تَعْجِيلَ دَمَارِهِمْ وَ قَطْعِ أَعْمَارِهِمْ وَ خَيْبَةِ آمَالِهِمْ وَ هَدْمِ آجَالِهِمْ عِظَةً لِلْمُتَّعِظِينَ وَ عِبْرَةً لِلْمُعْتَبِرِينَ وَ آيَةً بَاقِيَةً عَلَى الشُّهُورِ وَ السِّنِينَ وَ عَجِّلْ سَلْبَهُمُ اللَّهُمَّ كُلَّ نِعْمَةٍ يَسْتَعِينُونَ بِهَا عَلَى مَعْصِيَتِكَ وَ كُلَّ قُوَّةٍ يَضَعُونَ بِهَا مِنْ حُرْمَتِكَ - وَ كِلْهُمْ إِلَى حَوْلِهِمْ وَ قُوَّتِهِمْ وَ أَبْرِئْهُمْ مِنْ حَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ خُذْهُمْ بَيَاتاً وَ هُمْ نَائِمُونَ أَوْ ضُحًى وَ هُمْ يَلْعَبُونَ وَ عَاجِلْهُمْ بِبَأْسِكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَ بِالْقُوَّةِ [بِالْقُدْرَةِ] الَّتِي تَقُولُ بِهَا لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ اللَّهُمَّ مَنْ كَانَ لَهُ مِنْهُمْ بَقِيَّةٌ مِنْ أَمَلٍ أَوْ فُسْحَةٌ فِي أَجَلٍ لَا بُدَّ أَنْ تُبَلِّغَهُمْ إِلَيْهَا وَ تَقِفَ بِهِمْ عَلَيْهَا فَامْحُ اللَّهُمَّ مَعْرِفَتَكَ مِنْ عُقُولِهِمْ بِظُلَمِ الشُّكُوكِ وَ الْجَهَالاتِ وَ أَمِتْ قُلُوبَهُمْ بِالْغَفَلَاتِ وَ اشْغَلْ جَوَارِحَهُمْ بِالشَّهَوَاتِ عَنِ الْعِبَادَاتِ وَ الطَّاعَاتِ وَ مِثْ قُلُوبَهُمْ أَعْجَلَ مَا يُمَاثُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ وَ اضْرِبْهُمْ بِتَكْرَارِ أَخْطَارِ الْبَلَاءِ وَ الِابْتِلَاءِ حَتَّى يَقْدُمُوا عَلَيْكَ وَ قَدْ خَسِرُوا سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَتْلَفُوا مَا ظَفِرَ بِهِ السُّعَدَاءُ مِنَ النِّعَمِ الْبَاطِنَةِ وَ الظَّاهِرَةِ وَ سَدَّتْ أَعْمَالُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ - وَ أَظْلَمَتْ عَلَيْهِمْ طُرُقُ حِلْمِكَ وَ عَاطِفَتِكَ وَ شَهَّرَتْهُمْ فِي الْقِيَامَةِ فَضَائِحُ مَعْصِيَتِكَ وَ وُسِمَتْ جِبَاهُهُمْ بِغَضَبِكَ وَ نَقِمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قَدْ نَسَبْتَنَا إِلَيْكَ وَ وَسَمْتَنَا بِكَ وَ عَلَّقْتَنَا عَلَيْكَ وَ وَجَدْنَا عُقُولَنَا الدَّالَّةَ لَنَا بِكَ عَلَيْكَ وَ قُلُوبَنَا الْهَادِيَةَ لَنَا بِكَ إِلَيْكَ شَاهِدَةً أَنَّ مِنْ كَمَالِ صِفَاتِ الْمُلُوكِ أَنْ يُغَادُوا عَلَى مَنْ وَسَمُوهُ بِأَبْوَابِهِمْ وَ نَسَبُوهُ إِلَى جَنَابِهِمْ وَ عَلَّقُوهُ عَلَيْهِمْ وَ إِنْ لَمْ يَكُنْ مَرْضِيّاً لَدَيْهِمْ. وَ أَنْتَ يَا رَبِّ أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَاتِ الْمَوْصُوفِينَ وَ أَحَقُّ بِالْغَيْرَةِ مِنَ الْمَمْلُوكِ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ أَنْتَ عَلَّمْتَهُمُ الْغَيْرَةَ الْمُوَافِقَةَ لِمُرَادِكَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ وَ قَدْ عَرَفْتَ يَا رَبِّ أَنَّ الَّذِينَ يُعَادُونَنَا ظُلْماً أَعْدَاءٌ لَكَ وَ لِعِزَّتِكَ وَ مُهَوِّنُونَ بِكَ وَ بِخَاصَّتِكَ فَإِمَّا تَغْضَبُ وَ تَنْتَقِمُ لِعِزَّتِكَ وَ جَلَالِكَ وَ لِخَاصَّتِكَ وَ أَهْلِ حِمَايَتِكَ أَوْ لِمَنْ عَلَّقْتَهُ عَلَى أَبْوَابِ رَحْمَتِكَ وَ هَيْبَتِكَ وَ تَفْتَحُ عَلَيْهِمْ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ مَا فَتَحُوهُ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْإِضَاعَةِ لِلطَّاعَةِ مِنِ اسْتِحْقَاقِ الْمَصَائِبِ الْهَائِلَةِ وَ النَّوَائِبِ الذَّاهِلَةِ مَا يَشْغَلُهُمْ عَنْ أَذِيَّةِ مَنْ هُوَ أَهَمُّ مِنَّا عِنْدَ سُلْطَانِكَ وَ عَنْ أَذِيَّتِنَا وَ تَقُودُهُمْ طَوْعاً وَ كَرْهاً إِلَى مَصْلَحَتِهِ وَ مَصْلَحَتِنَا وَاجِمِينَ نَادِمِينَ مَغْلُولِينَ مَخْذُولِينَ مَكْسُورِينَ مَقْهُورِينَ وَ عَرِّفْنَا قَدْرَ النِّعْمَةِ عَلَيْنَا بِتَعْجِيلِ إِجَابَتِكَ وَ تَكْمِيلِ رَحْمَتِكَ وَ أَوْزِعْنَا شُكْرَ ذَلِكَ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ وَ يَا صَاحِبَ الْوُعُودِ بِإِجَابَةِ الدَّاعِينَ وَ مَنْ مَدَحَ نَفْسَهُ الْمُقَدَّسَةَ بِصَرْفِ السُّوءِ عَنِ الْمَظْلُومِينَ وَ احْفَظْ

فِينَا وَصِيَّتَكَ وَ وَصِيَّةَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ عِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ احْفَظْنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ كَنْزَ أَصْحَابِ الْجِدَارِ لِأَجْلِ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ مِنْ سَلَفِهِمُ الصَّالِحِينَ فَقَدْ عَرَضْنَا حَاجَتَنَا عَلَى أَبْوَابِكَ بِيَدِ بَوَّابِكَ وَ نَحْنُ الضُّعَفَاءُ الْمُتَرَقِّبُونَ لِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنْ جَوَابِكَ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ أَكْرَمِ الْأَكْرَمِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پدید آورنده‌ی این کتاب، مُهَجُ الدَّعَوَات و منهج العنایات، عَلی بِنِ مُوسَی ابْنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد طاووس گوید: من به آن کس که هیچ گناهی بزرگ‌تر از آن نیست که او ببخشاید و هیچ زشتی که بپوشاند و هیچ لغزشی که در گذرد و هیچ سختی که دور و نابود سازد - با همه‌ی وسایل نجات بخشی که یاد کرده‌ام - توسل می‌جویم که خواسته‌هایم را بر آورد و زبان حال مرا چونان کسی قرار دهد که به نجوا از او طلب می‌کند؛ تا جودش پیوسته است و وجودش پایدار. هم او را سپاس می‌گزاریم؛ چندان که شایسته‌ی آن باشد و بر سالار بندگانش حضرت مُحَمَّد بِن عَبْداللَّه صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم و خاندان وی - که به مرزهای او رهنمونند - درود می‌فرستیم.

بخش پایانی کتاب مُهَجُ الدَّعَوَات و منهج العنایات

فصل نخست: اوقات بسیاری که برای دعا مناسب است از زمان‌های مناسب دعا که برای ما روایت کرده‌اند هنگام ظهر است و هنگام اذان و نخستین ساعت ظهر روز جمعه و واپسین ساعت آن روز و یک سوم آخر هر شب و سراسر شب جمعه و هنگام بارش باران و بعد از نمازهای واجب و در سجده‌ی بعد از نماز مغرب و هنگام فروتنی دل و هنگام خالصانه اشک ریختن و زمانی که به اندازه‌ی سایه‌ی یک نیزه به نیم روز، در هر روز، باقی مانده باشد. فصل دوم: ماه‌های عربی توصیه شده برای دعا بر دشمنان از جمله‌ی این ماه‌ها، ماه‌های حرام است؛ ذیقعده، ذی حجه، محرم و ماه رجب. از روایتی در کتابی که اثر مُحَمَّد بِنِ حبیب است و آن را خلاصه کرده‌ایم چنین بر می‌آید که سزاوارترین به اجابت ذیقعده و رجب است. این نکته را در روایات بسیاری یافتم که هم در جاهلیت چنین بوده است و هم در اسلام. فصل سوم: درمان با باران نَيْسَان و دعا در ماه حَزِيرَان (۸۱۹) درمان با باران ماه نَيْسَان: در کتاب زَاد الْعَابِدِين اثر حُسَيْن بِنِ أَبِی الحَسَن بِنِ خَلَف کاشْغَری ملقب به فَضْل چنین می‌یابیم: حدیث نَيْسَان: (راوی) گوید: پدرم اَبُو اَلْفتوح که خدایش بیامرزاد - اَبُوبَکْر مُحَمَّد بِنِ عَبْدِاللَّه خشانی بلخی - اَبُو نَصْر مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد باب حریری - اَبُو نَصْر عَبْدِاللَّه بِنِ عَبَّاس مذکر بلخی - اَحْمَد بِنِ احید (اجید؟) - عِيسَی بِنِ هَارُون - مُحَمَّد بِنِ جَعْفَر (بِنِ أَبِی کثیر؟) - نافع - عَبْداللَّه بِنِ عُمَر: نشسته بودیم که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم وارد شد و بر ما سلام فرمود. پاسخ دادیم. فرمود: «آیا می‌خواهید دعایی به شما بیاموزم که جَبْرَئِيل عَلَيْهِ السَّلَام به من آموخت و با آن از داروی پزشکان بی‌نیازم؟» عَلی عَلَيْهِ السَّلَام و سَلْمَان و دیگران که رحمت خدا بر ایشان باد گفتند: «آن دارو چیست؟» رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به عَلی عَلَيْهِ السَّلَام فرمود: «در ماه نَيْسَان، آب باران را جمع می‌کنی و ۷۰ بار سوره‌ی حمد و ۷۰ آيَةَ الْكُرْسِي و ۷۰ سوره‌ی توحید و ۷۰ سوره‌ی فَلَق و ۷۰ سوره‌ی ناس و ۷۰ سوره‌ی کافرون بر آن می‌خوانی و ۷ روز پی در پی، صبح و شام از آن می‌آشامی. سوگند به آن که مرا به حقیقت به پیامبری فرستاد، جَبْرَئِيل عَلَيْهِ السَّلَام گفت: خداوند از کسی که این آب را بیاشامد، هر درد بدنی را دور می‌سازد و وی را عافیت می‌دهد و (درد را) از رگ و استخوان و همه‌ی اعضای بدنش بیرون می‌کشد و آن (بیماری رقم خورده) را در لوح محفوظ، از او می‌زداید. سوگند به آن که مرا به حقیقت نبوت داد، اگر دارای فرزند نباشد و آرزوی آن را در دل داشته باشد، با خوردن این آب فرزند دار می‌شود. اگر زنی نازا از این آب بیاشامد، خداوند فرزندش خواهد داد و اگر مرد عقیم باشد، با آشامیدن این آب، خداوند مشکل را از او دور می‌سازد و نقص او برطرف می‌شود و توانایی مردانگی خود را باز می‌یابد. اگر زن بخواهد پسر بزاید، پسر خواهد آورد و اگر دختر، دختر. آیه‌ی قرآن گواه این است که «او به هر که بخواهد، دختر می‌دهد و به هر که بخواهد، پسر یا دختران و پسران را (توانایی) ازدواج می‌دهد یا سترون می‌دارد.» (۸۲۰) اگر کسی سر درد داشته باشد، با آشامیدن این آب، به یاری خدا، بهبود می‌یابد. اگر کسی چشم درد داشت، از این آب در چشمش بچکانند و نیز از آن بیاشامد و هم بدان چشمانش را شستشو دهد، به

یاری خدا، خوب خواهد شد. نیز این آب ریشه‌ی دندان‌ها را محکم می‌کند و دهان را خوش بو می‌سازد و ریشه‌ی دندان لعاب ترشح نمی‌کند و بلغم را دور می‌سازد. با خوردن و آشامیدن، معده(ی خورنده) سنگین نمی‌گردد و به زکام و دندان درد مبتلا نمی‌شود و نه به درد معده و انگل و قُولَنْج. نه به (درمان) حجامت نیازمند می‌شود و نه به (زخم) ناسور دچار می‌شود و نه به خارش می‌افتد و نه مبتلای آبله و جنون و جذام و پیسی و خون ریزی بینی و قلس (۸۲۱). نه نابینا می‌شود و نه گنگ و لال و بی‌زبان. نه زمین گیر می‌شود و نه دچار آب سیاه چشم و نه بیماری ای می‌گیرد که نتواند روزه بدارد و نماز بگزارد. نه گرفتار وسواس می‌شود و نه جن و نه شَیْطَان.» پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند: «جَبْرَئِیل گفت: اگر کسی که همه‌ی بیماری‌هایی که مردمان دچار می‌شوند داشته باشد و این آب را بیاشامد، همه‌ی دردها از او دور می‌شود. پرسیدم: جَبْرَئِیلا آیا جز این دردها به درمان دیگری می‌آید؟ گفت: سوگند به آن که تو را به حق پیامبر داشت، هر که این آیات را بر این آب بخواند، خدای – تَعَالَی – جانش را از نور و روشنایی سرشار می‌کند و به دل وی الهام می‌افکند و حکمت را بر زبانش جاری می‌دارد و دلش را از بینش و روشن بینی پر می‌سازد؛ چنان که به هیچ بنده‌ای چون آن را نداده باشد و بر او هزار آمرزش و هزار رحمت می‌فرستد و صفات نیرنگ و فریب و رشک ورزی و ستم و خود بزرگ بینی و آزمندی و خشم و دشمنی و کین توزی و سخن چینی و (نیز) نکوهیدن مردمان را از دل او دور می‌سازد. (باری)، این (دعا) درمان هر دردی است.» در روایت دیگری از پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، به آن چه بر آب نَیْسَان باید خواند این نیز افزوده شده است: ۷۰ سوره‌ی قدر، ۷۰ الله اکبر، ۷۰ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه و ۷۰ صلوات. اکنون، حدیث حَزِیرَان: در جزء پنجم کتاب عَبْداللَّه بِنِ حَمَّاد انصاری از امام صادِق روایت شده است که نزد آن حضرت از حَزِیرَان سخن رفت. فرمود: «حَزِیرَان ماهی است که در آن مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام بر بَنِی إِسْرَائِیل نفرین کرد. در پی آن، در یک شبانه روز ۳۰۰۰۰۰ تن از ایشان هلاک شدند.» تذکر: این نفرین از آن رو بود که به سوی نیرنگ بلعم بِنِ باعورا و دیگر آفت‌ها کشیده شدند. در حدیث دیگری از کتاب عَبْداللَّه بِنِ حَمَّاد انصاری است که امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «خداوند ماه‌ها را آفرید و حَزِیرَان را. در این ماه، مرگ‌ها را نزدیک هم رقم زده است.» فصل چهارم: زمان‌های سالانه‌ی اجابت دعا از جمله‌ی این وقت‌ها، شب‌های سه گانه‌ی قدر است؛ به ویژه آن که کسی شب قدر را (از میان آن سه) بشناسد و گرنه، شب بیست و سوم ماه رمضان برای دعا و اجابت مناسب‌تر است. نیز روزهای این سه شب است و نیز روز میلاد نبی گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم و شب و روز مبعث خجسته‌ی آن حضرت و نیز روز و شب عرفه؛ به ویژه اگر (دعا کننده) در عرفات یا در حرم حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام باشد. هم چنین شب و روز عیدهای سه گانه؛ غدیر، فطر، قربان و نیز شب اول رجب و در یک روایت، همه‌ی شب‌ها و روز پانزدهم آن و شب نیمه‌ی شعبان و دیگر زمان‌هایی که در کتاب «مُهِمَّاتٍ فِی صَلَاحِ الْمُتَعَبِّدِ وَ تَتِمَّاتٍ لِمِصْبَاحِ الْمُتَهَجِّدِ» آورده‌ایم. فصل پنجم: ویژگی‌های دعا کننده برخی از اینها را در کتاب یاد شده (مهمات) ... به نقل روایات و اخبار آورده‌ایم و در اینجا نکته‌ای را ذکر می‌کنیم. اگر دعا گو بخواهد به گونه‌ی دیگر یک رغبتمند دعا کند، دو دستش را هنگام دعا باز کند و اگر بخواهد به گونه‌ی ترسان دعا کند، کف دست‌ها را به سوی زمین و پشت آنها را به طرف آسمان نگاه دارد و اگر بخواهد نیازمندانه دعا کند، با گرفتن کف دست به سوی بالا ـ انگشتان را به چپ و راست حرکت دهد و اگر بخواهد مویه کنان دعا کند، گاه انگشت را بالا بگیرد و گاه پایین و این با ریزش اشک است و اگر بخواهد زار و نالان دعا کند، کف دست را برابر رو بگیرد و اگر بخواهد مستمندانه دعا کند، دو دست را بر زانو نهد. باید که با سپاس و ستایش خدای متعال و بزرگ بیاغازد و با درود بر مُحَمَّد و آل مُحَمَّد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیهم. پس از آن گاه حاجت خود را بخواهد و این که بداند دعای پنهان بهتر است از دعای آشکارا و این که دلش بی‌خبر و سرگرم و بیهوده نباشد و این که خوراک و پوشاکش حرام نباشد و حرام نخورده باشد و این که حق بندگان بر گردن نداشته باشد و این که عذر آور ستم ستمگری نباشد و این که زورگو نباشد و این که گاه دعا پارسا باشد و نیت راست داشته باشد و این که برای دفع ستمی دعا نکند که خود مانند آن را به دیگری روا داشته باشد و این که پس از دعا از گناهان دوری کند

تا حاجتش بر آورده شود و این که گاه دعا باز آمده و برگشته و شایسته و راست گو باشد و این که برای بریدن از خویشاوندی دعا نکند و این که به زیان دوستی دعا نکند که روایت است که پیامبر صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم از خداوند خواسته است تا چنین دعایی را نپذیرد. دیگر این که بر اهل عِراق نفرین نکند که در جزء نخست کتاب التجمل درباره‌ی مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ حاتم این روایت آمده است که خداوند متعال به إبْرَاهِیم عَلَیْهِ السَّلَام وحی فرمود: «بر اهل عِراق نفرین مکن» و سبب آن در حدیث آمده است. دیگر این که اگر به پذیرش دعای خود نیازمند است، خوراکش را از حرام و شبهه‌ناک پاک سازد و این که انگشتری فیروزه به دست داشته باشد که از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام روایت است: «پیامبر اکرم صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند: خداوند سبحان می‌فرماید: من شرم دارم که دست به دعا بر آمده‌ای را نومید بر گردانم که انگشتری فیروزه به انگشت داشته باشد.» دیگر این که انگشتری عقیق به دست داشته باشد که از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام به ما رسیده است که فرمود: «هیچ دست به آسمان بر آمده‌ای را چونان آن که انگشتری عقیق داشته باشد دوست نمی‌دارم.» سرور ما برترین جهانیان دانشمند بزرگ سترگ گرامی کرامند توانا و شخصیت برجسته‌ی گران سنگ، یگانه‌ی روزگار و چهره‌ی بی‌مانند زمان، نقیب نقیبان و میراث دار پیامبران، نمونه‌ی پیشینیان شایسته و نژاده، پسندیده‌ی آیین، پایه اسلام، ستون مردمان و ارج خاندان، جمال خانواده(ی نبوی) اَبُو اَلْقَاسم عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد طاووس عَلَوی فاطمی - که خدای ارزشش را گرامی‌تر داراد و یادش را به دل‌ها و زبان‌ها الهام فرمایاد - می‌فرماید: امید است که با شرط و صفاتی که آوردیم، به بیش از آن نیازی نباشد. این بود آن چه می‌خواستیم در «مُهَجُ الدَّعَوَات و منهج العنایات» بیاوریم. سپاس تنها از آن خداست؛ در آغاز و پایان و آشکار و نهان و درود بر پیشوایمان پیامبر گرامی و خاندان پاک و پاکیزه‌ی حضرتش!

گلچینی از نیایش‌های گزیده ترجمه‌ی المجتنی من الدعاء المُجْتَبَی

به نام خداوند بخشاینده‌ی مهربان سرور فرخنده پی فقید ما، ارج دودمان پیامبر، نقیب پاکیزه‌ی بزرگ، یکتای روزگار و بی‌مانند زمان، بنده‌ی پارسا، دارای ارزش‌های انبوه فاطمی - که خدای روانش را پاکی دهاد و خاک و تربتش را با رحمت بیامیزاد - گوید: خداوند بزرگ را می‌ستایم - هر اندازه که خود بدان مرا راه برد و نیرو دهد و گواه هستم که جز خدای پرستیده‌ای نیست؛ آن سان که این گواهی مرا بدو نزدیک سازد و در دنیا به هنگام نزد او رسیدن ایمنی بخشد. نیز گواهی می‌دهم که پیامبر خدا، نیای من، بنده و فرستاده‌ی اوست و گرامی‌ترین آفریدگان نزد وی و هم در جانشینی او و پاس داشتن و رساندن (آیین او) - با پیوستی که بدو دارد - شایسته‌ترین. باری، من دعاهایی دلنشین و ارزشمند یافتم و (پس از گرد آوری) آنها را «المجتنی من الدعاء المُجْتَبَی» (برداشت شده‌ی دعا های) گزیده) می‌نامم. در آغاز، بخشی از جلد ۴ کتاب «دَفْع الْهُمُومِ وَ الْأَحْزَان و قمع الغموم و الاشجان» تالیف اَحْمَد بِنِ داوود نُعْمَانی می‌آورم: ۱ - گوید: (۸۲۲) مردی از هم سایه‌ی مزاحمش، به حضرت امام حَسَن مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام شکایت برد. امام عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «آن گاه که نماز مغرب گزاردی، دو رکعت بیاور و بخوان: یَا شَدِیدَ الْمِحَالِ یَا عَزِیزُ أَذْلَلْتَ بِعِزَّتِکَ جَمِیعَ خلقك (۸۲۳)، اکْفِنِی شَرَّ فُلَانٍ بِمَا شِئْتَ مرد چنین کرد. نیمه شب فریادی شنید. گفتند: فلان امشب مرد! ۲ - نیز همان کتاب از جابر بِنِ عَبْداللَّه آورد که: پیامبر صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم روز دوشنبه و سه شنبه برای پیروزی بر أَحْزَاب (گروه‌ها و قبایل هم دست در جنگ خَنْدَق) دعا فرمود. روز چهار شنبه بین نماز ظهر و عصر، دعا اجابت شد و شادی در چهره‌ی حضرتش خوانده می‌شد. جابر گوید: در هیچ مشکل بزرگی در آن ساعت (به خداوند) روی نکردم مگر آن که اجابت را دانستم. ۳ - هم از اوست که: رسول خدا صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: «هر که حاجتی داشت، به هنگام نماز عشا درخواست کند. این (نماز عشا) را به هیچ امتی پیش از شما نداده‌اند.» ۴ - ایضاً در کتاب یاد شده است که: اگر پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم گرفتاری و مشکلی می‌یافتند یا آزاری از مشرکان می‌دیدند، پنجه‌ی دست خویش را می‌بستند و می‌فرمودند: «تنگ شو تا گشوده گردی.» آن گاه روی به قبله و

دست به سوی آسمان می‌خواندند: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ، لا حول وَ لَا قوه الا بالله الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ، اللَّهُمَّ ایاک نعبد و ایاک نستعین، اللَّهُمَّ کف باءس الَّذِینَ کفروا، فانک أشد باءسا و أشد تنکیلا. به خدا سوگند، پیش از دست گشودن، گشایش شده بود. در روایت دیگر: دستان مبارک را پایین نمی‌آوردند جز این که یاری فرود آمده بود. ۵ – نیز از هموست: اگر از نیرومندی یا دیگری ترس داشتی، بخوان: حَسْبِیَ اللَّه، لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ و هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیم. (هر که چنین خواند،) در چهره‌اش (غبار) غم و ذلتی نخواهی دید. ۶ – نیز از هموست، اگر نزد حاکمی رفتی از وی بیم داشتی، رویا روی او چند بار بخوان: اللَّهُ اللَّهُ رَبِّی، اللَّهُ رَبِّی اللَّهُ رَبِّی لَا أُشْرِکُ بِهِ شَیْئا. گزند نخواهی دید. ۷ – نیز از هموست: از تجربه شده‌هاست که در دیدار حاکم، رو در روی وی خوانده شود: أَطْفَأْت غضبک – یا فلان – بلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه. ۸ – نیز از هموست: توبه (بِن کَیْسان) عنبری گوید: یُوسُف بِن عُمَر (بِن مُحَمَّد ثَقَفِی، والی ستمگر عِراق) مرا به کاری واداشت. گریختم وقتی بازگشتم، مرا به زندان افکند؛ آن قدر که همه‌ی موهای سرم سپید شد. در خواب کسی را دیدم که تن پوش‌های سپیدی به بر داشت. فرمود: توبه! زندانت را طول دادند؟ گفتم: آری. فرمود: سه بار بگو: أَسْأَلُ اللَّهَ العفو و العافیه و المعافاه فِی الدُّنْیا وَ الْآخِرَهْ این دعایی است آزموده و بدون شک. در سختی‌ها و زندان‌ها خوانده می‌شود و با گشایش همراه است. وقتی بیدار شدم، آن چه را گفته بود نوشتم. سپس وضو ساختم و چندان که خدا یاری فرمود نماز گزاردم. تا هنگام نماز صبح دعا می‌کردم. نگهبانم آمد و گفت: توبه‌ی عنبری کجاست؟ مرا با بند و زنجیر همراه برد و نزد او (یُوسُف بِن عمر) وارد ساخت. من پیوسته این دعا را می‌خواندم. وقتی مرا دید، فرمان آزادی داد. توبه گوید: این دعا را در زندان به مردی آموختم. او گفت: هر گاه مرا برای زدن می‌بردند، آن را می‌خواندم؛ رهایم می‌ساختند. روزی مرا بردند تا بزنند. سعی کردم آن را به یاد آوردم؛ نمی‌شد. تا این که ۱۰۰ تازیانه‌ام زدند. آن گاه دعا به یادم آمد و خواندم؛ رهایم کردند. (۸۲۴) ۹ – نیز از هموست: اگر (این آیه) در رویارویی با دشمن گفته شود، زیان نمی‌تواند رساند: کَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِی إِنَّ اللَّهَ قَوِیٌّ عَزِیزٌ. (۸۲۵) ۱۰ – هم از اوست: در بیم از سلطان خوانده می‌شود: وَ یُنَجِّی اللَّهُ الَّذِینَ اتَّقَوْا بِمَفازَتِهِمْ لا یَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ. (۸۲۶) آسیب نخواهد رساند. ۱۱ – نیز از هموست: امیر مؤمنان صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیه فرمود: «اگر به کسی ستم کنند و ستمگر از ظلم خود دست برندارد، (ستم دیده) بر خود آب بریزد (۸۲۷) یا وضوی کاملی بسازد و دو رکعت بگزارد. سپس بخواند: اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ ظَلَمَنِی وَ اعْتَدَی عَلَیَّ وَ نَصَبَ لِی وَ أَمَضَّنِی وَ أَرْمَضَنِی وَ أَذَلَّنِی وَ أَخْلَقَنِی اللَّهُمَّ فَکِلْهُ إِلَی نَفْسِهِ وَ هُدَّ رُکْنَهُ وَ عَجِّلْ جَائِحَتَهُ وَ اسْلُبْهُ نِعْمَتَکَ عِنْدَهُ وَ اقْطَعْ رِزْقَهُ وَ أَبْتِرْ عُمُرَهُ وَ امْحُ أَثَرَهُ وَ سَلِّطْ عَلَیْهِ عَدُوَّهُ وَ خُذْهُ مِنْ مَأْمَنِهِ کَمَا ظَلَمَنِی وَ اعْتَدَی عَلَیَّ وَ نَصَبَ لِی وَ أَمَضَّ وَ أَرْمَضَ وَ أَذَلَّ وَ أَخْلَقَ. ستمگر مهلت نخواهد یافت.» ۱۲ – نیز از هموست: روایت است که هر که از کسی ستم دیده باشد، رو به قبله سه بار بخواند: اللَّهُمَّ انی أستعدیک عَلی فلان بِن فلان فاءعدنی، فانک أشد باءسا و أشد تنکیلا. خدای – عَزَّ و جَلَّ – داد او را خواهد ستاند. ۱۳ – نیز از هموست: از دعاهای یَعْقُوب و یُوسُف – که جَبْرَئِیل در چاه بدو آموخت – این بود: اللَّهُمَّ یَا لَطِیفاً فَوْقَ کُلِّ لَطِیفٍ الْطُفْ بِی فِی جَمِیعِ أَحْوَالِی کَمَا أُحِبُّ وَ أَرْضَی فِی دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی. ۱۴ – نیز از هموست: مردی پیامبر را دید و در خواست کرد تا دعای گشایش بدو بیاموزند: فرمود: «بگو: یَا مَنْ لَا یُسْتَحْیَا مِنْ مَسْأَلَتِهِ وَ لَا یُرْتَجَی الْعَفْوُ إِلَّا مِنْ قِبَلِهِ أَشْکُو إِلَیْکَ مَا لَا یَخْفَی عَلَیْکَ وَ أَسْأَلُکَ مَا لَا یَعْظُمُ عَلَیْکَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ. آن گاه هر چه می‌خواهی در خواست کن؛ خداوند عطا خواهد کرد.» عرض کرد: یا رَسُول اللَّهِ، تنها من؟ فرمود: «هم تو و هم هر که بخواند. إِنْ شَاءَ اللَّه.» ۱۵ – نیز از هموست: روایت است که هر که حاجتی داشت، چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه روزه بدارد؛ روز جمعه وضو بسازد و به مسجد رود و صدقه‌ای، کم یا زیاد از نان به پایین یا کمتر و بیشتر از آن، بدهد و پس از نماز جمعه بخواند: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الَّذِی لَا تَأْخُذُهُ سِنَهٌ وَ لَا نَوْمٌ الَّذِی مَلَأَتْ عَظَمَتُهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِی عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَ خَشَعَتْ لَهُ الْأَبْصَارُ وَ وَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ خَشْیَتِهِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِیَ حَاجَتِی فِی کَذَا وَ کَذَا. می گفت: (۸۲۸) این را به نادانان

میاموزیـد که (بی‌جا) دعا می‌کننـد و اثر می‌بینند. برای گناه و قطع رحم (بریدن پیوند با خویشاوند) نیز این دعا را مخوانید. ۱۶ – نیز از هموست: روایت است که هر که وضویی نیکو بسازد و دو رکعت بگزارد و این دعا را بخوانـد، هر انـدوه یا حاجتی داشـته باشـد، رفع خواهـد شـد: يَا وَدُودُ يَا وَدُودُ يَا وَدُودُ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا فَعَّالًا لِمَا يُرِيدُ أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ مُلْكِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَ نُورِكَ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَكْفِيَنِي كَذَا وَ كَذَا يَا مُغِيثُ أَغِثْنِي يَا مُغِيثُ أَغِثْنِي. ۱۷ – نیز از هموست: اگر می‌خواهی که خداونـد تو را از دیـد کسـی که از او بیم داری دور بـدارد و از او ایمن مـانی، بخوان: يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى عَلَى الْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكًّا وَ خَرَّ مُوسَى صَعِقاً أَنْ تَطْمِسَ عَنِّي بَصَرَ مَنْ أَخْشَاهُ وَ تُمْسِكَ لِسَانَهُ وَ تَخْتِمَ عَلَى قَلْبِهِ وَ تَحْبِسَ يَدَهُ وَ تُقْعِدَهُ مِنْ رِجْلِهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. ۱۸ – دعایی که صاحب تاریخ (۸۲۹) گوید: مسلمانان آن را خواندند و از دریایی که گذشتن از آن سخت بود گذشتند: يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا كَرِيمُ يَا حَلِيمُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا حَيُّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبَّنَا. ۱۹ – دعایی دیگر که صاحب تاریخ (۸۳۰) گوید: راهبی شـنید که فرشـتگان آن را برای مسـلمانان – که در (ساحل) دریا می‌جنگیدنـد – می‌خوانند و مسـلمان شد: اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَ الْبَدِيعُ الَّذِي لَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَ الدَّائِمُ غَيْرُ الْغَافِلِ وَ الْحَيُّ [الْقَيُّومُ] الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ خَالِقُ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى وَ كُلَّ يَوْمٍ أَنْتَ فِي شَأْنٍ وَ عَلِمْتَ اللَّهُمَّ كُلَّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ. ۲۰ – در کتاب «بعض سیر الائمه عَلَيْهِمُ السَّلَام» (۸۳۱) به سند آمده است که: یکی از سربازان إِسْحَاق بِن عِمْرَان، عَلی بِن حَسَن مقری را آزار می‌داد. (راوی) گوید: با خواندن دعا استیصال (ریشه کنی) بر او نفرین کردم. گفتیم: دعـای استیصـال چیست؟ گفت: این را خوانـدم: اللَّهُمَّ غُمَّهُ بِالشَّرِّ غَمّاً وَ لُمَّهُ بِالشَّرِّ لَمّاً وَ طُمَّهُ بِالشَّرِّ طَمّاً وَ قُمَّهُ بِالشَّرِّ قَمّاً وَ أَطْرِقْهُ بِلَيْلَةٍ لَا أُخْتَ لَهَا وَ سَاعَةٍ لَا مَنْجَى لَهُ مِنْهَا. (راوی) می‌افزاید: چند روز بعد، إِسْحَاق بِن عِمْرَان بر آن سپاهی خشم گرفت و فرمان داد او را گردن زدنـد. به عَلی بِن حَسَن مقری گفتم: سربازی که نفرینش کردی کشـته شد. گفت: سپاس خدای را که پروردگار جهانیان است! ۲۱ – در کتاب یاد شده، متن نفرین حضـرت امام صادِق عَلَيْهِ السَّلَام بر داوود بِن عَلی (۸۳۲) را – که به دعای حضـرتش هلاک شد – یافتم که ذکر سجده‌اش افزوده‌ای داشت. ذکر این بود: يَا ذَا الْقُوَّةِ الْقَوِيَّةِ وَ الْقَدَمِ الْأَزَلِيَّةِ وَ يَا ذَا الْمِحَالِ الشَّدِيدِ وَ النَّصْرِ الْعَتِيدِ وَ يَا ذَا الْعِزَّةِ الَّتِي كُلُّ خَلْقٍ لَهَا ذَلِيلٌ خُذْ دَاوُدَ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ وَ افْجَأْهُ مُفَاجَاةَ مَلِيكٍ مُنْتَصِرٍ ناگهان شیونی از خانه‌ی داوود بِن عَلی بلند شد و روشن شد که او مُرد. ۲۲ – دعایی از بَنِي إِسْرَائِيل؛ آن گاه که سپاهی انبوه از دشمن بدیشان یورش برد و این دعا را خواندند و در یک شب دشـمنشان کشـته شد: اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ الْقَاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَ مَنْ إِلَيْهِ الْمَلْجَأُ فِي كُلِّ شَيْءٍ قَدْ سَمِعْتَ مَا قَدْ أَشْغَلَنَا هَذَا الْكَافِرُ السَّحَّارُ وَ إِنْ كُنَّا قَلِيلِينَ فِي أَنْفُسِنَا فَبِكَ نَقْوَى فَقَوِّنَا عَلَى الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَ اكْفِنَا الْعَدُوَّ الْمُبِينَ این را از تاریخ کهن مُحَمَّد بِن مُوسَى خوارزمی نقل کردم که شایـد آن را از زمان ملک مستعین نقل کرده باشد. ۲۳ – در کتاب «المعرب عین سیره ملک المغرب» خواندم که: عُقْبَة بِن عَامِر مردی مستجاب الدعوه و شایسته بود. او فرمانده سپاهی بود که در زمـان عُثْمَان، آفریقـا را فتـح کرد و همو قِيرَوَان را تسـخیر کرد. در آنجا بیشه‌ای بود که درنـدگان در آن بودنـد و در آن ناحیه، جایی برای بر پایی یک شـهر، بهتر از آن بیشه نبود. تصـمیم گرفت درختان را قطع کند و ساختمان بسازد. بدو گفتند: این درندگان جز با مقاومت آشیانه‌هایشان را ترک نمی‌کنند و ممکن است مسلمانی را بکشند. عُقْبَة گفت: دست نگه دارید. فردا – إِنْ شَاءَ اللَّه – مشـکل را حل می‌کنم. شب هنگام، کنار بیشه آمـد و نماز خوانـد و دعا کرد. سـحرگاه با صـدای بلنـد گفت: سـلام بر درنـدگان و حیوانات وحشـی این بیشه زار! زمین از آن خـداست؛ به هر بنـده‌ای که بخواهـد وا می‌گـذاردش. ما مسـلمانان در این بیشه زار وارد خواهیم شـد و آن را خواهیم ساخت. هر یک از حیوانات، به خواست خـدا، بایـد آماده خروج باشد! صـبحگاهان مردمان دیدند که درنـدگان دسته دسته و وحشـیان تـک تـک با بچگانشان بیرون می‌رونـد تا این که هیـچ یک نماندنـد! ۲۴ – در اَمَالِي شَـيخ مفید (مجلس روز شنبه، ۸ رمضان (۴۰۷» (۸۳۳) روایت داریم که به سـند از إِسْحَاق بِن فَضْل هاشـمی روایت می‌کند که گفت: یکی از دعاهای امیرالمومنین عَلَيْهِ السَّلَام این بود: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُعَادِيَ لَكَ وَلِيّاً أَوْ أُوَالِيَ لَكَ عَدُوّاً أَوْ أَرْضَى لَكَ سَخَطاً أَبَداً اللَّهُمَّ

مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ فَصَلَاتُنَا عَلَيْهِ وَ مَنْ لَعَنْتَهُ فَلَعْنَتُنَا عَلَيْهِ اللَّهُمَّ مَنْ كَانَ فِي مَوْتِهِ فَرَجٌ لَنَا وَ لِجَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ فَأَرِحْنَا مِنْهُ وَ أَبْدِلْنَا بِهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ لَنَا مِنْهُ حَتَّى تُرِيَنَا مِنْ عِلْمِ الْإِجَابَةِ مَا نَتَعَرَّفُهُ [مِنْكَ] فِي أَدْيَانِنَا وَ مَعَايِشِنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. ۲۵ - در «کتاب المستغیثین» (۸۳۴) خَلَف بِن عَبْدالْمَلِك بِن مسعود به سند آمده است که: مردی را به زندان می‌بردند. در راه دید که روی دیواری نوشته شده بود: يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَ يَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي وَ يَا عُدَّتِي فِي كُرْبَتِي او این دعا را چند بار خواند؛ آزادش کردند. وقتی دوباره نزد آن دیوار آمد، نوشته‌ای ندید! ۲۶ - نیز از این کتاب: دعای کسی که از روی تنگ دستی به خدمت سلطان در آمده بود و آن را خواند و خداوند بی‌نیازش ساخت: اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِي تُكْرِمُ بِهِ مَنْ أَحْبَبْتَ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَ تُلْهِمُهُ الرَّفِيعَ مِنْ أَصْفِيَائِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَأْتِيَنَا بِرِزْقٍ مِنْ لَدُنْكَ تَقْطَعُ بِهِ عَلَائِقَ السُّلْطَانِ مِنْ قُلُوبِنَا وَ قُلُوبِ أَصْحَابِنَا هَؤُلَاءِ عَنِ الشَّيْطَانِ فَأَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ قَدِيمُ الْإِحْسَانِ يَا كَرِيمُ خداوند به دهش خود، ایشان (آن مرد و خانواده‌اش) را ثروت داد. ۲۷ - هم از آن کتاب: دعایی که گم شده‌ای از گوینده‌ی آن شنید و با آن، راه را یافت: بِسْمِ اللَّهِ ذِي الشَّأْنِ الْعَظِيمِ الْبُرْهَانِ الشَّدِيدِ السُّلْطَانِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۲۸ - هم از آن کتاب: مردی ۱۰ سال اسیر بود. در خواب کسی را دید که این دعا را بدو آموخت. آن را خواند و خداوند متعال به نیروی چیره‌ی خویش نجاتش داد: تَحَصَّنْتُ بِالْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ رَمَيْتُ كُلَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ أَصْبَحْتُ فِي جِوَارِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ لَا يُسْتَبَاحُ وَ حِمَى اللَّهِ الْكَرِيمِ وَ ذِمَّتِهِ الَّتِي لَا تُخْفَرُ وَ اسْتَمْسَكْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ اتَّخَذْتُهُ وَلِيّاً مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ ۲۹ - هم از آن کتاب: مردی زندانی بَنِی امیه شده بود. حضرت عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام را (در خواب) زیارت کرد. آن حضرت این جمله را بدو آموخت. (با خواندن آن) همان روز خداوند نجاتش داد: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۳۰ - هم از آن کتاب: دعایی که پیامبر اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به فضه خدمت کار حضرت زهرا عَلَيْهَاالسَّلَام آموختند و به خواسته‌اش رسید: يَا وَاحِداً لَيْسَ كَمِثْلِهِ أَحَدٌ تُمِيتُ كُلَّ أَحَدٍ وَ تُفْنِي كُلَّ أَحَدٍ وَ أَنْتَ وَاحِدٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ. ۳۱ - هم از آن کتاب: دعایی که مولا حضرت مُجْتَبَى عَلَيْهِ السَّلَام فرمودند که اگر دوست ما غمی داشت، در اتاقی تنها این را بخواند: يَا كهيعص يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا خَبِيرُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ (رَدَّدَهَا ثَلَاثاً) اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحُلُّ بِهَا النِّقَمُ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْأَعْدَاءَ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُمْسِكُ غَيْثَ السَّمَاءِ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ آن گاه هر چه می‌خواهد درخواست کند. ۳۲ - نیز در «کتاب الْمُسْتَغِيثِينَ بِاللَّه جَلَّ جَلَالُه» خواندم که مردی از انصار دچار دزدی شد که می‌خواست او را اسیر کند. از او اجازه خواست که چهار رکعت بگزارد. او را واگذاشت. نماز خواند و به سجده رفت و چنین خواند: يَا وَدُودُ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا فَعَّالًا لِمَا يُرِيدُ أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَ مُلْكِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَ بِنُورِكَ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ أَنْ تَكْفِيَنِي شَرَّ هَذَا اللِّصِّ يَا مُغِيثُ أَغِثْنِي. آن را سه بار تکرار کرد. ناگهان مردی با سلاح آشکار شد و دزد را کشت. سپس بدو گفت: من فرشته‌ای در آسمان چهارمینم. هر که مانند تو کند - اندوه زده باشد یا جز آن - خواسته‌اش بر آورده می‌شود. ۳۳ - همان کتاب از زَيْد بِن حارثه نقل می‌کند که دزدی می‌خواست او را بکشد. بدو گفت: فرصت بده دو رکعت به جا آورم. اجازه داد. بعد از نماز گفت: «يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.» دزد شنید که گوینده‌ای بدو می‌گوید: او را مکش! یک بار دیگر تکرار کرد؛ دوباره دزد همان صدا را شنید. وقتی بار سوم خدا را خواند، سواری با سلاحی که سرش آتش بود ظاهر شد و دزد را بدان کشت. آن گاه گفت: بار اول که گفتی: «يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»، در آسمان هفتم بودم. بار دوم، در آسمان فروردین بودم. بار سوم آمدم. ۳۴ - نیز از همان: دعایی برای هر حاجت که جَبْرَئِيل عَلَيْهِ السَّلَام به پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آموخت: يَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ يَا قَيُّومَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ يَا عِمَادَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ [وَ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ] وَ يَا زَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ [وَ يَا جَمَالَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ] وَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ مُنْتَهَى رَغْبَةِ الْعَائِذِينَ وَ مُنَفِّسَ عن

الْمَکْرُوبِینَ وَ یا مُفَرِّجَ عن الْمَغْمُومِینَ وَ صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ وَ مُجِیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ وَ کَاشِفَ کُلِّ سُوءٍ یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ ۳۵ – نیز از همان: دعای یَعْقُوب برای فرزندانش. (نویسنده‌ی کتاب یاد شده) به سند (از امام عَلَیْهِ السَّلَام) آورده است که: حضرت یَعْقُوب عَلَیْهِ السَّلَام ۲۰ سال برای فرزندانش دعا می‌کرد تا دعاهایی آموختند. یَعْقُوب بدان دعا کرد. خداوند از ایشان در گذشت. جمله‌ها این بود: یَا رَجَاءَ الْمُؤْمِنِینَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِی یَا غِیَاثَ الْمُؤْمِنِینَ أَغِثْنِی یَا مَانِعَ الْمُؤْمِنِینَ امْنَعْنِی یَا مُحِبَّ التَّوَّابِینَ تُبْ عَلَیْنَا. ۳۶ – نیز از همان: دعایی که فرشته‌ی مرگ به یَعْقُوب عَلَیْهِ السَّلَام آموخت. آن را خواند و پیراهن یُوسُف بدو رسید: یَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِی لَا یَنْقَطِعُ مَعْرُوفُهُ أَبَداً وَ لَا یُحْصِیهِ أَحَدٌ غَیْرُهُ ۳۷ – نیز از همان: دعای کسی که امانت یا توشه‌ی راهش ربوده شد و وقتی آن را خواند، خداوند بدو جای گزین داد و در جا آن را باز گرداند: یَا سَادَّ الْهَوَاءِ بِالسَّمَاءِ وَ یَا حَابِسَ الْأَرْضِ عَلَی الْمَاءِ وَ یَا وَاحِداً قَبْلَ کُلِّ أَحَدٍ وَ یَا وَاحِداً بَعْدَ کُلِّ أَحَدٍ أَدِّ عَنِّی أَمَانَتِی (او بعد از دعا) شنید که گوینده‌ای گوید: این را بگیر و تاوان امانت خود را بده. ۳۸ – نیز از همان: دعایی که راوی آن گوید که پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آن را در خواب بدو آموخت. او نیز خواند و خداوند نجاتش داد: اللَّهُمَّ لِمَنْ أَدْعُو إِذَا لَمْ أَدْعُکَ فَیُجِیبَنِی؟ اللَّهُمَّ إِلَی مَنْ أَتَضَرَّعُ إِذَا لَمْ أَتَضَرَّعْ إِلَیْکَ فَیَرْحَمَنِی؟ اللَّهُمَّ إِلَی مَنْ أَسْتَغِیثُ إِذَا لَمْ أَسْتَغِثْ بِکَ فَیُغِیثَنِی؟ او گوید: از خواب برخاستم و آن را خواندم. خداوند مرا گشایش داد. ۳۹ – نیز از همان: دعایی که زنی گوید که رَسُول اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آن را در خواب بدو فراداد: یَا مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِمُوسَی وَ نَجَّیْتَهُ وَ بَنِی إِسْرَائِیلَ مِنْ فِرْعَوْنَ أَسْأَلُکَ بِمَا فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَی وَ نَجَّیْتَهُ وَ بَنِی إِسْرَائِیلَ مِنْ فِرْعَوْنَ لَمَّا نَجَّیْتَنِی مِنْ هَمِّی ۴۰ – نیز از همان: دعایی که سُلَیْمَان بر قفل (بسته) ای خواند و گشوده شد: اللَّهُمَّ بِنُورِکَ اهْتَدَیْتُ وَ بِفَضْلِکَ اسْتَغْنَیْتُ وَ بِنِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَیْتُ هَذِهِ ذُنُوبِی بَیْنَ یَدَیْکَ أَسْتَغْفِرُکَ مِنْهَا وَ أَتُوبُ إِلَیْکَ ۴۱ – نیز از همان: دعایی که لیث بِن سَعْد از امام ششم حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام روایت می‌کند که در جا اثر کرد: «یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ» ... تا جایی که نفس یاری می‌کند. «یَا رَحْمَانُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحْمَانُ» ... تا جایی که نفس یاری می‌کند. «یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ» ... تا جایی که نفس یاری می‌کند. «یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ» ... تا جایی که نفس یاری می‌کند. سپس خواسته‌اش را یاد کرد و در حال فراهم شد. ۴۲ – نیز از همان: دعایی که (مُحَمَّد بِن مُسْلِم بِن شهاب) زهری نقل می‌کند که در بیماری‌اش امام زَیْن الْعَابِدِین عَلَیْهِ السَّلَام آن را برای وی خواندند و خواسته‌هایش بر آورده شد: اللَّهُمَّ إِنَّ بْنَ شِهَابٍ قَدْ فَزِعَ إِلَیَّ بِالْوَسِیلَهِ إِلَیْکَ بِآبَائِی فِیهَا (فَأَسْأَلُکَ) بِالْإِخْلَاصِ مِنْ آبَائِی وَ أُمَّهَاتِی إِلَّا جُدْتَ عَلَیْهِ بِمَا قَدْ أَمَّلَ بِبَرَکَهِ دُعَائِی وَ اسْکُبْ لَهُ مِنَ الرِّزْقِ وَ ارْفَعْ لَهُ مِنَ الْقَدْرِ وَ غَیِّرْهُ مَا یُصَیِّرُهُ کَفِتاً لِمَا عَلَّمْتَهُ مِنَ الْعِلْمِ زهری گوید: سوگند به آن که جانم در دست اوست، بعد از این دعا، نه بیمار شدم و نه به تنگی و سختی افتادم. ۴۳ – رسیدن به هدف در نتیجه‌ی یک توکل خالصانه: مردی از صحابه این سخن خدا را شنید که: و فی السماء رزقکم و ما توعدون (۸۳۵) گفت: به خدا سوگند، پروردگارم را باور و بدو تکیه خواهم داشت. ناگاه در خانه‌اش شتری ایستاده با بار دید. آن را نزد رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آورد و داستان را عرضه کرد. فرمود: «این شتر را با بار غذا جَبْرَئِیل از کاروان فلان یهودی در راه شام برای تو آورد؛ چون سخن پروردگارت را باور کردی!» ۴۴ – باز هم به هدف رسیدن در نتیجه‌ی یک توکل خالصانه: شقیق (بِن إِبْرَاهِیم بلخی) چنین باز گو می‌کند که گرفتار شده بود. به یاد آورد که امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرموده بود: «هر که به مخلوقی نیازی دارد، نخست آن را از خدا بخواهد.» او خود گوید: وارد مسجد شدم و دو رکعت گزاردم. برای تشهد نشستم. خواب مرا ربود. در خواب دیدم که به من گفتند: شقیق! مردم را به خدا می‌خوانی و خود از یادش می‌بری؟! بیدار شدم. در مسجد ماندم تا نماز عشا را خواندم. او سپس به خانه‌اش رفت و دید یکی از دوستانش آمده و نیازش را بر آورده است. ۴۵ – نیز از همان: دعا و کرامت إِبْرَاهِیم أدهم: یَا رَبِّ قَدْ عَلِمْتَ مَا کَانَ مِنِّی وَ ذَلِکَ لِجَهْلِی وَ خَطِیئَتِی فَإِنْ عَاقَبْتَنِی عَلَیْهِ فَأَنَا أَهْلٌ لِذَلِکَ وَ قَدْ عَرَفْتَ حَاجَتِی فَاقْضِهَا بِرَحْمَتِکَ خواسته‌اش در حال اجابت شد. ۴۶ – دعایی که دست بسته‌ای از ندا کننده‌ای شنید و آن را خواند و ریسمان از دستانش گشوده شد: یَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُیُونُ وَ لَا تُخَالِطُهُ الظُّنُونُ وَ لَا تَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَ لَا تَأْخُذُهُ سِنَهٌ وَ لَا نَوْمٌ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ او این دعا را چند

بار خوانـد و خداوند به رحمت خود او را نجات داد. یکی از راویان این حدیث گوید که در بندی مانند آن گرفتار شد و با این دعا نجات یافت. ۴۷ - نیز از همان: دعایی که مسافر کشتی نشسته‌ای که در دریا افتاده بود آن را خواند و خدواند متعال نجاتش داد و به کشتی‌اش باز گردانـد: یَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سه بار. کشتی سواران شـنیدند که نـدایی گفت: لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ نِعْمَ الرَّبُّ نَادَيْتَ آن گاه از آب در ربوده و در میـان کشتی نهاده شـد. ۴۸ - نیز از همـان، دعـایی برای گشـایش وام از مُفَضَّل بِنِ فَضَّاله که وام دار شـده بود و بارها آن را می‌خوانـد: يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اقْضِ عَنِّي دَيْنِي در خواب کسـی بـدو گفت: چه قـدر خدا را به روی بزرگوارش سوگنـد می‌دهی؟! به فلاـن جـا (نزد فلاـن کس) برو و از او وام خود را، نه بیشتر، بگیر. مرد رفت و با آن وامش را پرداخت. ۴۹ - نیز از همـان: دعایی که برای دعا کننـده - چنان که خواسته بود - اجابت شـد: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صِحَّةً فِي تَقْوَى وَ طُولَ عُمُرٍ فِي حُسْنِ عَمَلٍ وَ رِزْقاً وَاسِعاً لَا تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ ۵۰ - نیز از همان است دعای طائر (پرنده). گمان دارم این دعا در پایان کتاب آمده باشد (۸۳۶)؛ اما ممکن است در این نقل افزوده‌ای باشد: يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُيُونُ وَ لَا تُخَالِطُهُ الظُّنُونُ وَ لَا تَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَ لَا تُغَيِّرُهُ الْحَوَادِثُ وَ لَا الدُّهُورُ وَ يَعْلَمُ مَثَاقِيلَ الْجِبَالِ وَ مَكَايِيلَ الْبِحَارِ وَ عَدَدَ قَطْرِ الْأَمْطَارِ وَ عَدَدَ وَرَقَ الْأَشْجَارِ وَ عَدَدَ مَا يُظْلِمُ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَ يُشْرِقُ عَلَيْهِ النَّهَارُ وَ لَا يُوَارِي مِنْهُ سَمَاءٌ سَمَاءً وَ لَا أَرْضٌ أَرْضاً وَ لَا جَبَلٌ إِلَّا وَ يَعْلَمُ مَا فِي وَعْرِهِ وَ لَا بَحْرٌ إِلَّا وَ يَعْلَمُ مَا فِي قَعْرِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ عَمَلِي خَوَاتِمَهُ وَ خَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ أَلْقَاكَ فِيهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَ مَنْ عَادَانِي فَعَادِهِ وَ مَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَ مَنْ بَغَى عَلَيَّ بِهَلَكَةٍ فَأَهْلِكْهُ وَ مَنْ نَصَبَ لِي فَخُذْهُ وَ أَطْفِئْ عَنِّي نَارَ مَنْ شَبَّ لِي نَارَهُ وَ اكْفِنِي هَمَّ مَنْ أَدْخَلَ عَلَيَّ هَمَّهُ وَ أَدْخِلْنِي فِي دِرْعِكَ الْحَصِينَةِ وَ اسْتُرْنِي بِسِتْرِكَ الْوَاقِي يَا مَنْ كَفَانِي كُلَّ شَيْءٍ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ صَدِّقْ قَوْلِي وَ فِعْلِي بِالتَّحْقِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فَرِّجْ عَنِّي الْمَضِيقَ وَ لَا تُحَمِّلْنِي مَا لَا أُطِيقُ أَنْتَ إِلَهِي الْحَقُّ الْحَقِيقُ. يَا مُشْرِقَ الْبُرْهَانِ وَ يَا قَوِيَّ الْأَرْكَانِ وَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَ فِي هَذَا الْمَكَانِ يَا مَنْ لَا يَخْلُو مِنْهُ مَكَانٌ احْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ اكْفِنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ. اللَّهُمَّ إِنَّهُ يَتَيَقَّنُ قَلْبِي أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنْ لَا أَهْلِكَ وَ أَنْتَ مَعِي يَا رَجَائِي فَارْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ يَا عَظِيماً يُرْجَى لِكُلِّ عَظِيمٍ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا حَلِيمُ أَنْتَ بِحَاجَتِي عَلِيمٌ وَ عَلَى خَلَاصِي قَدِيرٌ وَ هُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ فَامْنُنْ عَلَيَّ بِقَضَائِهَا يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ وَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۵۱ - نیز از همـان: زاهـدی به نام حبیب (۸۳۷) هر گاه می‌خواست دعا کنـد، (کـار خـود را به درمـان ماننـد می‌کرد و) می‌گفت: سبد عطر را بگشـا (و مقصـودش قرآن کریم بود) و پـادزهر مجرب را بیـاور (و مقصـودش دعـا بـود). آن گـاه دعـا می‌کرد و بر آورده می‌شـد. ۵۲ - نیز از همـان: دعـایی از مولاـ حضـرت امـام حُسَيْن بِنِ عَلي عَلَيهِمَاالسَّلَام که در خواب دیـد پیامبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آن را بدو تعلیم می‌فرمود و دعای حضـرتش (با آن) پذیرفته شد: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ضَعُفَتْ عَنْهُ حِيلَتِي أَنْ تُعْطِيَنِي مِنْهُ مَا لَنْ تَنْتَهِ إِلَيْهِ رَغْبَتِي وَ لَمْ يَخْطُرْ بِبَالِي وَ لَمْ يَجْرِ عَلَى لِسَانِي وَ أَنْ تُعْطِيَنِي مِنَ الْيَقِينِ مَا يَحْجُزُنِي عَنْ ان أَسْأَلَ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۵۳ - نیز از همـان: دعـایی از یکی از کتاب‌های آسمانی: أَيْنَ أَجِدُكَ بَلْ أَيْنَ لَا أَجِدُكَ؟ أَنْتَ لِي رَبٌّ قَرِيبٌ وَ أَنْتَ لِي غَوْثٌ مُجِيبٌ أَنْزِلُ عَلَيْكَ إِذَا أَنْزَلْتُ وَ أَرْحَلُ إِلَيْكَ إِذَا رَحَلْتُ رَبِّ إِنِّي قَدْ أَجَبْتُكَ فَأَجِبْنِي وَ اسْمَعْ نِدَائِي فِي نِدَاءِ الْمُصَوِّتِينَ در حال، نیاز او (دعا کننـده) بر آورده شـد. ۵۴ - نیز از همان: دعای صاحب ماهی - که داروغه‌ای آن را از او سـتاند - به درگاه خدای متعال: رَبِّ هَذَا عَدْلٌ مِنْكَ خَلَقْتَنِي وَ خَلَقْتَهُ وَ جَعَلْتَهُ قَوِيّاً وَ جَعَلْتَنِي ضَعِيفاً ثُمَّ سَلَّطْتَهُ عَلَيَّ فَلَا أَنْتَ مَنَعْتَهُ مِنْ ظُلْمِي وَ لَا أَنْتَ جَعَلْتَنِي قَوِيّاً فَأَمْتَنِعَ مِنْ ظُلْمِهِ فَأَسْأَلُكَ بِالَّذِي خَلَقْتَهُ وَ خَلَقْتَنِي وَ جَعَلْتَهُ قَوِيّاً وَ جَعَلْتَنِي ضَعِيفاً أَنْ تَجْعَلَهُ عِبْرَةً لِخَلْقِكَ یا چیزی شبیه این را خوانـد. دست راست داروغه - که با آن ماهی را گرفته بود - به بیماری خوره دچار شد؛ آن را برید. بیماری به عضو دیگر رسـید؛ آن را هم برید. به عضو دیگر سرایت کرد. می‌خواست آن را نیز ببرد. گریزان بیرون پریـد. در خواب دیـد (که بـدو گفتنـد): تـا کی می‌خواهی اعضـای بـدنت را ببری؟! ماهی را به صاحبش باز گردان! آن را باز گردانـد. بیماری‌اش خوب شـد و صاحب ماهی چیزی بـدو داد. ۵۵ - نیز از همان با سـند: رومیان عکا را محاصـره کردنـد. مردمان از رهایی نومید شدند. شـنیدند که زنی به دیگری می‌گفت: می‌بینی در چه حالی افتاده‌ایم؟ پاسخ داد: پس خدا چه

می‌شود؟! (در اثر این توکل و یقین) رومیان از ایشان دست برداشتند. ۵۶ - نیز از همان: سپاه روم (جزیره‌ی) أقرطیش را محاصره کردند. یکی از پارسایان شهر به مردمان گفت: به سراهاتان بروید و توبه کنید. فرزندان را از مادران جدا کنید و به درگاه خدا زاری کنید. چنین کردند و سخت نالیدند و به همراه آن پیر گریستند. سه بار چنین کردند تا خداوند به دل‌های رومیان بیم در افکند و گریختند و رهاشان کردند. ۵۷ - نیز از همان: دعایی که بر اسب مرده‌ای خواندند و زنده شد: أَقْسَمْتُ عَلَيْکَ أَيَّتُهَا الْعِلَّةُ بِعِزَّةِ عِزَّةِ اللَّهِ وَ عَظَمَةِ عَظَمَةِ اللَّهِ وَ بِجَلَالِ جَلَالِ اللَّهِ وَ بِقُدْرَةِ قُدْرَةِ اللَّهِ وَ بِسُلْطَانِ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ بِمَا جَرَى بِهِ الْقَلَمُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِلَّا انْصَرَفْتَ آن گاه سلامت بر پا ایستاد. ۵۸ - نیز از همان: دعایی که (به نفرین) بر زنی خواندند و کور شد: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مِلْأَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ الَّذِی عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَ خَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ وَ وَجِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوبُ مِنْ خَشْيَتِکَ آن گاه (پس از خواندن دعای یاد شده) برای او کوری از خدا خواستند؛ نابینا شد. ۵۹ - نیز از همان: دعا برای روزی و جز آن: اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِی لَمْ يَبْقَ لَهَا إِلَّا رَجَاءُ عَفْوِکَ وَ قَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحِرْمَانِ بَيْنَ يَدَيَّ فَأَنَا أَسْأَلُکَ مَا لَا أَسْتَحِقُّهُ وَ أَدْعُوکَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ وَ أَتَضَرَّعُ إِلَيْکَ بِمَا لَا أَسْتَأْهِلُهُ وَ لَمْ يَخْفَ عَلَيْکَ حَالِی وَ إِنْ خَفِيَ عَلَى النَّاسِ كُنْهُ مَعْرِفَةِ [حَالِی] أَمْرِی اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ رِزْقِی فِی السَّمَاءِ فَأَهْبِطْهُ وَ إِنْ كَانَ فِی الْأَرْضِ فَأَظْهِرْهُ وَ إِنْ كَانَ بَعِيداً فَقَرِّبْهُ وَ إِنْ كَانَ قَرِيباً فَيَسِّرْهُ وَ إِنْ كَانَ قَلِيلًا فَكَثِّرْهُ وَ بَارِکْ لِی فِيهِ خداوند متعال خواسته را بر آورد. ۶۰ - دعایی برای بهبود بیماری خَنَازِیر: در «کتاب الدعاء» حُسَیْن بن سعید به سند متصل به حضرت رضا عَلَيْهِ السَّلَام روایت شده است که فرمودند: «در گردن دخترکی در خانه‌های ما خنازیر پدید آمد. کسی (از سوی خدا) آمد و بدو آموخت که بخواند: يَا رَءُوفُ يَا رَحِيمُ يَا رَبِّ يَا سَيِّدِی و آن را بارها بازگوید. او نیز خواند و خوب شد.» (راوی) گوید: (امام عَلَيْهِ السَّلَام) فرمود: «این دعا را جَعْفَر بن سُلَيْمَان می‌خواند.» ۶۱ - نیز از همان: دعا(ی نفرین) بر کسی که امانت را خیانت کرد و در برابر احسان ناسپاسی نمود: اللَّهُمَّ إِنِّی وَجَدْتُ فِی كِتَابِکَ الصَّادِقِ أَنَّکَ مَدَحْتَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلَکَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمَّا جَادَلَکَ عَنِ الْكَافِرِينَ فِی قَوْلِکَ جَلَّ جَلَالُکَ «يُجَادِلُنَا فِی قَوْمِ لُوطٍ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ.» (۸۳۸) وَ وَجَدْتُکَ قَدْ مَنَعْتَ مُحَمَّداً نَبِيَّکَ سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ أَنْ يُجَادِلَکَ فِی الْخَائِنِينَ الْآثِمِينَ فَقُلْتَ لَهُ جَلَّ جَلَالُکَ «وَ لَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّاناً أَثِيماً.» (۸۳۹) فَعَرَفْتُ عِنْدَ ذَلِکَ أَنَّ الْخِيَانَةَ وَ [استعمال] النِّفَاقِ أَعْظَمُ عِنْدَکَ مِنَ الْكُفْرِ وَ الشِّقَاقِ. وَ وَجَدْتُکَ تَقُولُ: «ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ» (۸۴۰) وَ وَجَدْتُکَ تَقُولُ: «وَ لَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ» (۸۴۱) وَ وَجَدْتُکَ تَقُولُ: «فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ.» (۸۴۲) وَ وَجَدْتُکَ قَدْ فَارَقْتَ بَيْنَ ذَوِی الْأَرْحَامِ بِالْآثَامِ فَعَادَيْتَ قَابِيلَ لَمَّا عَصَاکَ وَ وَالَيْتَ هَابِيلَ لَمَّا وَالاکَ وَ هُمَا مِنْ أَبٍ وَاحِدٍ وَ أُمٍّ وَاحِدَةٍ وَ غَرَّقْتَ وَلَدَ نُوحٍ لَمَّا عَصَاکَ وَ نَصَرْتَ أَبَاهُ لَمَّا طَلَبَ رِضَاکَ وَ أَرَدْتَ [حِمَاکَ] مِنْ آدَمَ أَنْ يُعَادِيَ وَلَدَهُ قَابِيلَ لَمَّا أَخْرَجْتَهُ مِنْ حِمَاکَ وَ مِنْ نُوحٍ أَنْ يُعَادِيَ وَلَدَهُ وَ لَا يَشْفَعُ لَهُ فِی الْخَلَاصِ مِنَ الْهَلَاکِ اللَّهُمَّ وَ إِنَّکَ سَتَرْتَ عَنِّی سُوءَ سَرِيرَةِ فُلَانٍ حَتَّى اغْتَرَرْتُ بِعَلَانِيَتِهِ وَ وَثِقْتُ إِلَى أَمَانَتِهِ وَ صُحْبَتِهِ وَ زَكَّيْتُهُ بِمَا ظَهَرَ لِی خِلَافُ تَزْكِيَتِهِ وَ قَدْ كُنْتُ أَوْصَيْتُ إِلَيْهِ بِأَوْلَادِی لِيَكُونَ أَمِيناً لَهُمْ فِی اتِّبَاعِ مُرَادِی وَ قَدْ خَانَنِی فِی نَفْسِ مَا أَوْصَيْتُ إِلَيْهِ وَ وَثِقْتُ بِهِ مِنْهُ وَ دَخَلَ تَحْتَ لَفْظِ الْخَائِنِ الَّذِی مَنَعْتَ رَسُولَکَ مِنَ الْمُجَادَلَةِ عَنْهُ اللَّهُمَّ فَلَا تُجَادِلْنِی عَنِ الِانْتِصَافِ مِنْهُ اللَّهُمَّ وَ قَدْ بَغَى عَلَيَّ فِی حَالِ سُكُونِی إِلَيْهِ فَأَسْأَلُکَ إِنْجَازَ الْوَعْدِ لِمَنْ بُغِيَ عَلَيْهِ وَ قَدْ مَكَرَ بِی فِيمَا لَوْ كُنْتُ حَاضِراً مَا أَقْدَمَ عَلَيْهِ وَ جَعَلَکَ دُونِی فِی الْمُرَاقَبَةِ فِيمَا بَلَغَ حَالُهُ إِلَيْهِ وَ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ يَا إِلَهِی أَنَّهُ كَانَ قَدْ حَلَفَ أَنَّهُ مَعِی عَلَى الصَّفَاءِ وَ الْوَفَاءِ وَ نَكَثَ الْإِيمَانَ الَّتِی شَهِدْتَ بِهَا عَلَيْهِ. اللَّهُمَّ وَ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ مَا بِأَيْدِينَا مِنَ الْحُجَّةِ عَلَيْهِ وَ إِنَّنَا أَخَّرْنَا ذَلِکَ بِحَسَبِ مَا هَدَيْتَنَا إِلَيْهِ وَ لَوْ أَمَرْتَنَا بِهَذِهِ الْوُصْلَةِ وَ ارْتَضَيْتَهَا لَنَا إِنَّنَا كُنَّا نَدْعُو فِيهَا إِلَيْکَ وَ نُرْغِبُ أَهْلَهَا [فِی] الْإِقْبَالِ عَلَيْکَ وَ نَحُثُّهُمْ عَلَى الصَّلَوَاتِ وَ الْعِبَادَاتِ وَ الصَّدَقَاتِ وَ نَفْعِ أَهْلِ الضَّرُورَاتِ وَ مَصْلَحَةِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ إِنَّ فُلَاناً قَدِ اجْتَمَعَ مَعَهُمْ فِی ظَاهِرِ الْعَادَاتِ عَلَى خِلَافِ هَذِهِ الْإِرَادَاتِ وَ إِنَّهُ وَ إِيَّاهُمْ مُتَّفِقُونَ عَلَى مُجَرَّدِ اللَّذَّاتِ وَ اتِّبَاعِ الشَّهَوَاتِ وَ مَنْعِ الزَّكَوَاتِ وَ إِهْمَالِ قَضَاءِ الدُّيُونِ الْوَاجِبَاتِ عَنِ الْأَمْوَاتِ وَ يُضَيِّعُونَ أَعْمَارَهُمْ وَ مَا يَقْدِرُونَ عَلَيْهِ فِی النَّدَامَاتِ فَنَحْنُ دَاعُونَ عَلَيْهِمْ لِمَا قَدْ فَوَّضْنَا [فِيهِ] إِلَيْکَ لِتُقَدِّمَ مِنْهُ مَا تَشَاءُ وَ تُؤَخِّرُ مَا تَشَاءُ وَ تَوَكَّلْنَا عَلَيْکَ فَانْصُرِ اللَّهُمَّ أَقْرَبَ الْفَرِيقَيْنِ إِلَيْکَ وَ اجْعَلْ

مِنْ عُقُوبَةِ الْمُجْتَرِءِینَ عَلَیْکَ الْمُهَوِّنِینَ فِی الْمُنَافَسَةِ فِیمَا یُزْلِفُ لَدَیْکَ تَخْلِیصَهُمْ مِنْ هَذِهِ التَّبِعَاتِ بِتَعْجِیلِ الْمَمَاتِ وَ الْآفَاتِ وَ تَعْثِیرِهِمْ مِنْ سَائِرِ الْحَرَکَاتِ وَ السَّکَنَاتِ وَ قَطْعِهِمْ عَنِ اسْتِحْقَاقِ الْعُقُوبَاتِ وَ عَنِ الِاسْتِخْفَافِ بِمَا یَجِبُ لَکَ وَ لِرَسُولِکَ مِنَ الْحُرُمَاتِ تَقْتُلُهُمْ بِسَیْفِ نُحُوسِهِمْ وَ ذِهَابِ نُفُوسِهِمْ وَ تَفْرِیقِ مَا اجْتَمَعُوا [عَلَیْهِ] مِنْ مُخَالَفَتِکَ وَ مُفَارَقَةِ إِرَادَتِکَ وَ مُرَاقَبَتِکَ وَ حُلْ بَیْنَهُمْ وَ بَیْنَ إِتْلَافِ نِعْمَتِکَ فِی مَعْصِیَتِکَ وَ اسْلُبْهَا مِنْهُمْ وَ ارْفَعْ حِلْمَکَ عَنْهُمْ وَ اجْعَلْهُمْ عِظَةً تَرْدَعُ غَیْرَهُمْ عَنِ اتِّبَاعِ آثَارِهِمْ وَ خَلِّصْهُمْ عَنْ آصَارِهِمْ وَ إِصْرَارِهِمْ وَ صُنْ مُقَدَّسَ حَضْرَتِکَ فِی شَرِیفِ بُیُوتِکَ مِنْ جُرْأَتِهِمْ عَلَیْکَ وَ اجْعَلْ ذَلِکَ رَحْمَةً لَهُمْ وَ تَخْفِیفاً مِنْ عُقُوبَاتِهِمْ عِنْدَ قُدُومِهِمْ عَلَیْکَ فَأَنْتَ تَعْلَمُ یَا إِلَهِی إِنَّکَ جَعَلْتَ لِی قُدْرَةً عَلَی الِانْتِصَافِ مِنْهُمْ [وَ] بِکَثِیرٍ مِنْ طُرُقِ الْإِمْکَانِ وَ لَکِنَّنِی مَا آمَنُ أَنْ یَدْخُلَ فِی انْتِصَافِی خَلَلٌ فِی الزِّیَادَةِ وَ النُّقْصَانِ وَ إِنَّ الِانْتِصَافَ لِی بِیَدِ عَدْلِکَ وَ حِلْمِکَ وَ فَضْلِکَ أَنَا آمَنُ مِنْ خَطَرِ عَوَاقِبِهِ وَ وَاثِقٌ بِکَمَالِ مَطَالِبِهِ اللَّهُمَّ وَ قَدْ رَأَیْتُ فِی الْحَدِیثِ أَنَّ مَنْ أَحْسَنَ إِلَی أَحَدٍ أَوْ نَصَرَهُ فَقَابَلَ إِحْسَانَهُ بِالْکُفْرَانِ وَ نَصَرَهُ بِالْخِذْلَانِ إِنَّکَ تَسْتَجِیبُ دُعَائَهُ عَلَیْهِ وَ قَدْ حَضَرْتَ إِحْسَانِی إِلَی مَنْ أَحْسَنْتُ مِنْهُمْ إِلَیْهِ وَ نُصْرَتِی لَهُ فِیمَا احْتَاجُوا مِنِّی إِلَیْهِ اللَّهُمَّ فَأَرِنِی تَصْدِیقَ الْحَدِیثِ الْمَنْقُولِ وَ اجْعَلْ ذَلِکَ آیَةً لَکَ وَ مُعْجِزَةً لِلْمُبَلِّغِ الرَّسُولِ اللَّهُمَّ فَإِنَّکَ تَعْلَمُ أَنَّ مِنْ جُمْلَةِ إِحْسَانِی إِلَیْهِ بِسَتْرِی عَلَیْهِ الْآنَ مَا حَدَّثَنِی بِهِ وَ مَا أَخْبَرَنِی بِهِ وَالِدِی عَنْ جَدِّی الْفَقِیهِ مُحَمَّدِ بْنِ نَمَاءٍ عَنْ جَدِّهِ وَ مَا ذَکَرَهُ مُهَنَّا الْعَلَوِیُّ عَنْ شَهَادَةِ جَدِّی وَرَّام عَلَی جَدِّهِ وَ أَنْتَ یَا إِلَهِی قَادِرٌ عَلَی تَعْثِیرِهِ فِی سِرِّهِ وَ جَهْرِهِ وَ صِبْیَانَتِی عَلَی الِاسْتِجَارَةِ فِی هَتْکِ سِتْرِهِ وَ إِظْهَارِ سره [(سِتْرِهِ)] وَ کَشْفِ أَمْرِهِ یَا أَقْدَرُ الْقَادِرِینَ وَ أَقْوَی النَّاصِرِینَ ۶۲ – در کتاب «العبر» عَبْداللَّه بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی حَاجِب نُعْمَان چنین خواندم: قاضی القضات مَاوَرْدِی حکایتی عجیب برایم گفت و ابْن هُدْهُد و ابْن صَیقْر دو خدمت کار فرمانروای بَصرَهٔ جَلَالُ الدَّولَه سَلَّار فرزند بَابَوَیْه آن را تایید کردند. بکبوش نامی وزیر این جَلَالُ الدَّولَه شده بود و کارها را به دست داشت. او مردی از معتمدان بَصرَهٔ را دستگیر کرد و دار و ندار او را از او گرفت و مانند مرده‌ای رهایش کرد. (مرد مال باخته) بر وی نفرین می‌کرد. روزی بکبوش با همراهان بسیاری (۸۴۳) سواره می‌رفت. به آن مرد برخورد و بدو ناسزا گفت. مرد گفت: خدا گواه من و توست. به خدا، تیرهای شبانه به سویت پرتاب خواهم کرد. بکبوش (خشمگین شد و) فرمان داد او را افکندند و تا حد مرگ زدند. بدو می‌گفت: تیرهای شبانه؟! فعلاً تیرهای روزانه را داشته باش! سه روز بعد جَلَالُ الدَّولَه بکبوش را دستگیر و او را در اتاقی با یک حصیر زندانی کرد و کسی را به آزار او گماشت. فراشان آمدند تا حجره را بروبند. حصیر زیر پای او را برداشتند. ورقه‌ای زیر آن یافتند. آن را به ابْن هُدْهُد گماشته‌ی سَلَّار دادند. گفت: کی آن را انداخته بود؟ گفتند: نه کسی آمد و نه کسی رفت. روی آن چنین نوشته بود: – تیرهای شبانه به خطا نمی‌رود؛ تنها زمانی دارد که معین است. – آیا دعا را به مسخره و استهزا می‌گیری؟! نیک ببین دعا با تو چه کرده است؟! (۸۴۴) داستان را برای جَلَالُ الدَّولَه شرح دادند. به فراشان دستور داد چنان بر فکش بزنند که دندان‌هایش فرو ریزد. او را زدند و آن قدر شکنجه دادند تا به نکبت به هلاکت رسید. ۶۳ – دعایی بر دشمن. اگر آدمی دشمنی داشته باشد که سزاوار تهدید نشانه‌های خداست و شایسته کیفر، بخواند: اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْکَرِیمِ فِی وَصَفَ الْمُسْتَحِقِّینَ للعذاب الْأَلِیمَ: «إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِینَ یُحَارِبُونَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ یَسْعَوْنَ فِی الْأَرْضِ فَسَاداً أَنْ یُقَتَّلُوا أَوْ یُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَیْدِیهِمْ وَ أَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ یُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ.» (۸۴۵) اللَّهُمَّ وَ إِنَّ فُلَاناً قَدْ سَعَی فِی الْأَرْضِ بِالْفَسَادِ وَ قَدْ مَنَعَنَا مِنْ إِقَامَةِ الْحَدِّ [لَهُ] عَلَیْهِ الْمَانِعِ لَهُ مِنْ ظُلْمِ نَفْسِهِ وَ ظُلْمِ الْعِبَادِ وَ مِنْ تَطْهِیرِهِ قَبْلَ یَوْمَ الْمَعَادِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ أَحَقُّ بِإِقَامَةِ الْحَدِّ عَلَیْهِ فَعَجِّلْ لَهُ مَا یَسْتَحِقُّهُ بِالْفَسَادِ الَّذِی قَدْ أَصَرَّ عَلَیْهِ. اللَّهُمَّ وَ قُلْتَ: اللَّهُمَّ و قلت: «ثُمَّ بُغِیَ عَلَیْهِ لَیَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ» (۸۴۶) وَ قُلْتَ: «وَ لَا یَحِیقُ الْمَکْرُ السَّیِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ»، (۸۴۷) وَ قُلْتَ: «فَمَنْ نَکَثَ فَإِنَّمَا یَنْکُثُ عَلَی نَفْسِهِ» (۸۴۸) اللَّهُمَّ وَ قَدِ اجْتَمَعَتْ فِی فُلَانٍ مِثْلَ هَذِهِ الصِّفَاتِ وَ قَدْ أَحَاطَ بِهِ حُکْمُ هَذِهِ الْآیَاتِ وَ عَجِّلِ الْإِذْنَ فِی فَصْلِ حُکْمِهَا وَ قَضَائِهَا وَ إِبْرَامِهَا وَ إِمْضَائِهَا بِقُوَّتِکَ الْقَاهِرَةِ وَ قُدْرَتِکَ الْبَاهِرَةِ وَ اجْعَلْهُ عِبْرَةً فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ ۶۴ – اگر خواستید برای بیمار دعا کنید، بخوانید: اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنْزَلِ عَلَی نَبِیِّکَ الْمُرْسَلِ «وَ مَا أَصَابَکُمْ مِنْ مُصِیبَةٍ فَبِمَا کَسَبَتْ أَیْدِیکُمْ وَ یَعْفُوا عَنْ کَثِیرٍ» (۸۴۹)، اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ هَذَا الْمَرَضَ مِنَ الْکَثِیرِ الَّذِی تَعْفُوَ عَنْهُ وَ تُبْرِئُ مِنْهُ اسْکُنْ أَیُّهَا الْوَجَعُ وَ ارْتَحِلِ السَّاعَةَ عَنْ هَذَا الْعَبْدِ الضَّعِیفِ سَکَّنْتُکَ وَ رَحَّلْتُکَ بِالَّذِی سَکَنَ لَهُ مَا فِی اللَّیْلِ وَ

النَّهَارِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. اگر با یک بار بهبود نیافت، چندین بار تکرار شود تا بهبود یابد که همراه با یقین به خدای أرحم الراحمین، (اثر آن) تجربه شده است. ۶۵ – دعایی که با آن ابلیس را نفرین کنند: اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْلِيسَ عَبْدٌ مِنْ عَبِيدِكَ يَرَانِي مِنْ حَيْثُ لَا أَرَاهُ وَ أَنْتَ تَرَاهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَرَاكَ وَ أَنْتَ أَقْوَى عَلَى أَمْرِهِ كُلِّهِ وَ هُوَ لَا يَقْوَى عَلَى شَيْءٍ مِنْ أَمْرِكَ اللَّهُمَّ فَأَنَا أَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِ يَا رَبِّ فَإِنِّي لَا طَاقَةَ لِي بِهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ لِي عَلَيْهِ إِلَّا بِكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنْ أَرَادَنِي فَأَرِدْهُ وَ إِنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَ اكْفِنِي شَرَّهُ وَ اجْعَلْ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ ۶۶ – برای رهایی از سختی‌ها: از رسول گرامی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نقل است که فرمود: «هر که به سختی و گرفتاری و تنگنایی در افتد، ۳۰۰۰۰ بار بگوید: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ. بی‌تردید، خداوند او را گشایش خواهد داد.» راوی حدیث گوید: این روایت (از نظر سند، در اصطلاح علم حدیث) صحیح است و به تجربه رسیده است. ۶۷ – در جلد نخست «کتاب التحصیل» از مُحَمَّد بِنِ نَجّار، در شرح حال إِبْرَاهِیم بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی از اهل شیراز، آورده‌ام که گفت: حضرت رسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را به خواب دیدم. گفتم: چیزی به من بیاموزید که دلم با آن زنده شود. آن حضرت این کلمات را به من آموختند: يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُحْيِيَ قَلْبِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ سه روز ادامه دادم. خداوند متعال دلم را زنده کرد. ۶۸ – در جلد دوم رَبِیع الأبرار زمخشری از کتاب دعاء (۸۵۰) چنین خواندم: از سَلّام بِنِ أَبِی مُطیع (۸۵۱) پرسیدند: (چگونه است که) مردمی گرفتار شود و دعا کند و اثر سریع نبینند؟! پاسخ داد: شنیدم که خدای – تَعَالَی – می‌فرماید: چگونه از حالتی که با آن به او سود می‌رسانم نجاتش دهم؟! (۸۵۲) ۶۹ – نیز در کتاب یاد شده است: مردی به حضرت امام حَسَن عَلَيْهِ السَّلَام از ستمی شکایت آورد. فرمود: «پس از نماز مغرب، دو رکعت به جای آر و سپس به سجده رو و بگو: (۸۵۳) نَهَ فُلَانٍ بِمَا شِئْتَ يَا شَدِيدَ الْقُوَى يَا شَدِيدَ الْمِحَالِ يَا عَزِيزُ أَذْلَلْتَ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ خَلْقِكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اكْفِنِي مَئُونَةَ فُلَانٍ بِمَا شِئْتَ شب هنگام فریاد شیونی او را به خود آورد. پرسید که چیست. گفتند: فلان به ناگهان مرد! ۷۰ – هم از کتاب یاد شده از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَيْهِ السَّلَام به سند مرفوع است که: دعای کودکان در خاندان من پذیرفته است؛ تا وقتی به گناه آمیخته نشوند. ۷۱ – تسبیح و دعایی آزموده برای کسی که بخواهد جایگاه خود را در بهشت ببیند؛ اگر بهشتی باشد: این دعا را به سند متصل در کتاب ظریفی که اکنون در دست داریم – که دارای جلدی کاغذی است با قطع کوچک‌تر از ۸/۱ و دارای حدود ۳ جزوه – یافتیم. از اَبُو اَلْزَّاهِرِیَّة نقل است که: نماز شام را در مسجد بیت المقدس گزاردم. سپس به یکی از ستون‌ها تکیه دادم. نگهبانان – بی‌آن که مرا (که به خواب رفته بودم) بیدار کنند – درها را بستند. با صدای بال فرشتگان از خواب پریدم که فضای مسجد را پر کرده بودند. یکی از آنها که به من نزدیک بود پرسید: آدمیزادی؟ گفتم: آری و داستانم را گفتم (که چرا در مسجد مانده‌ام). گفت: باکی نیست. آن گاه شنیدم گوینده‌ای در سوی راست چنین می‌خواند: سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ بِحَمْدِهِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ [رب] الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى آن گاه از سوی چپ نیز گوینده‌ای دیگر همین را تکرار کرد. از نزدیک‌ترین فرد پرسیدم: تو را به آن کس که این افتخار بندگی را نصیبتان ساخت، گوینده‌ی دست راستی که بود؟ گفت: جَبْرَئِیل. پرسیدم: صدای سوی چپ از که بود؟ گفت: جَبْرَئِیل. گفتم: تو را به آن که این نیروی عبادتتان داد، کسی که این جملات را بگوید، چه خواهد داشت؟ گفت: هر که در سال روزی یک بار این را بخواند، پیش از مرگ، جایگاه خود را در بهشت خواهد دید. اَبُو اَلْزَّاهِرِیَّة گوید: صبح با خود گفتم: شاید تا یک سال عمر نکنم. نشستم و یک جا ۳۶۰ بار آن را خواندم. جایگاه خود را در بهشت دیدم! جوینی گوید: به حج رفتم. رَبِیع بِنِ صَبِیح را دیدم و ماجرا را بدو گفتم. سال بعد نیز او را در مَکَّة ملاقات کردم. گفت: ابا صَلْت، خدایت پاداش نیکو دهد! من آن چه را به من آموختی انجام دادم و جای خود را در بهشت دیدم. ابا صَلْت گوید: من (هم) خواندم و من (نیز) خیر فراوان دیدم. ۷۲ – در جلد هفتم ذیل تاریخ بغداد خطیب از مُحَمَّد بِنِ نَجّار، در شرح حال ابوإسْحَاق فیروز آبادی چنین خواندم: او را شعری است که برای مناجات مناسب است: – تن پوش امید به بر کردم؛ آن گاه که مردمان به خواب رفته بودند و به شکوه بردن از آن چه می‌یابم به نزد

مولایم پرداختم. - ای بهترین کسی که به سوی او دست دراز می‌کنند! با فراگیر شدن سختی، به سوی تو دستم را دراز کرده‌ام. - پروردگار من! آن را نومید باز مگردان که دریای بخشندگی تو هر واردی را سیراب می‌سازد. (۸۵۴) ۷۳ - در شرح حال سُفْیَان بِن بَدْرَان دیدم که این ابیات از اَبُو اَلْعتاهیه است؛ با این افزوده پس از بیت «و قلت: یا عدتی»: (... ۸۵۵) أَشْکُو إِلَیْکَ أُمُوراً أَنْتَ تَعْلَمُهَا مَا لِی عَلَی حِمْلِهَا صَبْرٌ وَ لَا جَلَدٌ از سختی‌هایی به تو شکوه می‌آورم که توان و یارای بر تابیدن آنها را ندارم. ۷۴ - شاعر در مناجات چنین گوید: - آن گاه که دیدم باران (بخشندگی) سر ریز کرده است و آبشخور کرم هر واردی را سیراب می‌کند، - با شرم، دستی از من دراز شد؛ به سوی لطف بهترین کسی که دستی به سویش دراز می‌شود. - آن گاه گفتم: ای آن که پیش از خواستن، مهر می‌آورد، چه می‌گویی درباره‌ی آن که تو را می‌خواند: «ای یگانه!»؟ - حال که دستم بارهای بی‌شمار به سوی تو گشوده شده است، پاسخ رد به من مده! (۸۵۶) ۷۵ - دعایی ارزشمند از کتاب کنوز النجاح طَبَرْسِی (۸۵۷) روایت شده از مولا حضرت مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام که دعای کِفَایَةُ الْبَلَاء (باز داشتن بلا) ست و داستان درازی دارد. (طَبَرْسِی) گوید: وقتی (امام هفتم حضرت کاظم عَلَیْهِ السَّلَام) بر هَارُون وارد شدند - او قصد جان حضرتش را داشت - به محض دیدن آن حضرت، از جا برخاست و ایشان را در آغوش گرفت و صِلِه داد و به دست خود عطر مالید و خلعت بخشید! وقتی (امام عَلَیْهِ السَّلَام) رفتند، فَضْل بِن رَبِیع گفت: ای پیشوای مسلمانان! می‌خواستی او را گردن بزنی و توبیخ کنی؛ جایزه و خلعت دادی؟! گفت: فَضْل، من از او چیزی مهمی می‌دانم و او را مقرب خداوند یافتم. تو رفتی تا او را بیاوری. گروهی را دیدم که خانه‌ام را محاصره کرده بودند. آنها نیزه‌های کوتاهی به دست داشتند که در وسط خانه گذاشته بودند و می‌گفتند: اگر فرزند رسول خدا را بیازاری، زمین را می‌شکافیم تا تو را در خود فرو گیرد و اگر نیکی کنی، رهایت می‌سازیم. فَضْل (بِن رَبِیع) گوید: من به دنبال حضرتش رفتم و پرسیدم: چه خواندید تا شر هَارُون از شما دور شد؟ فرمود: «دعای جدم عَلی بِن أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام را که هر گاه آن را می‌خواندند، با هیچ سپاهی رویاروی نمی‌شد مگر آن که شکستشان می‌داد و با هیچ جنگ آوری نمی‌جنگید الا بر او چیره می‌شد. این دعا، دعای کِفَایَةُ الْبَلَاء است.» گفتم: کِفَایَةُ الْبَلَاء چیست؟ فرمود: اللَّهُمَّ بِکَ أُسَاوِرُ وَ بِکَ أُجَادِلُ وَ بِکَ أَصُولُ وَ بِکَ أَنْتَصِرُ وَ بِکَ أَمُوتُ وَ بِکَ أُحْیَا أَسْلَمْتُ نَفْسِی إِلَیْکَ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَیْکَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اللَّهُمَّ إِنَّکَ خَلَقْتَنِی وَ رَزَقْتَنِی وَ سَرَرْتَنِی وَ سَتَرْتَنِی مِنْ بَیْنِ الْعِبَادِ بِلُطْفِکَ وَ خَوَّلْتَنِی إِذَا هَرَبْتُ رَدَدْتَنِی وَ إِذَا عَثَرْتُ أَقَلْتَنِی وَ إِذَا مَرِضْتُ شَفَیْتَنِی وَ إِذَا دَعَوْتُکَ أَجَبْتَنِی [یا] سَیِّدِی ارْضَ عَنِّی فَقَدْ أَرْضَیْتَنِی ۷۶ - دعایی روایت شده از مولا حضرت عَلی بِن مُوسَی الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام؛ نیز از کتاب کنوز النجاح. این را اَبُو جَعْفَر بِن بَابَوَیْه از استادان حدیثی خود که خدایشان بیامرزاد نقل می‌کند. او می‌گوید: حضرت عَلی بِن مُوسَی عَلَیْهِمَاالسَّلَام در شهر مَرو بودند. ۳۶۰ تن از شیعیان حضرتش از شهرهای مختلف به خدمت آمده بودند. به مامون خبر دادند که حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام برای قیام آماده می‌شود و مردم را بدان فرا می‌خواند. مامون فرمان داد تا یاران حضرتش را از در خانهشان برانند. امام عَلَیْهِ السَّلَام از این فرمان غمگین و افسرده شدند. غسل کردند و به اَبُو اَلصَّلْت فرمودند: «به بام برو و ببین در مردم چه دیده می‌شود تا من دو رکعت به جا آورم.» آن گاه دو رکعت گزاردند و دست به قنوت برداشتند و خواندند: اللَّهُمَّ یَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَ الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَ الْمِنَنِ الْمُتَتَابِعَةِ وَ الْآلَاءِ الْمُتَوَالِیَةِ وَ الْأَیَادِی الْجَمِیلَةِ وَ الْمَوَاهِبِ الْجَزِیلَةِ یَا مَنْ لَا یُوصَفُ بِتَمْثِیلٍ وَ لَا یُمَثَّلُ بِنَظِیرٍ وَ لَا یُغْلَبُ بِظَهِیرٍ یَا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ وَ أَلْهَمَ فَأَنْطَقَ وَ ابْتَدَعَ فَشَرَعَ وَ عَلَا فَارْتَفَعَ وَ قَدَّرَ فَأَحْسَنَ وَ صَوَّرَ فَأَتْقَنَ وَ احْتَجَّ فَأَبْلَغَ وَ أَنْعَمَ فَأَسْبَغَ وَ أَعْطَی فَأَجْزَلَ وَ مَنَحَ فَأَفْضَلَ یَا مَنْ سَمَا فِی الْعِزِّ فَفَاقَ خَوَاطِفَ الْأَبْصَارِ وَ دَنَا فِی اللُّطْفِ فَجَازَ هَوَاجِسَ الْأَفْکَارِ یَا مَنْ تَفَرَّدَ بِالْمُلْکِ فَلَا نِدَّ لَهُ فِی مَلَکُوتِ سُلْطَانِهِ وَ تَوَحَّدَ فِی کِبْرِیَائِهِ (بالکبریاء) فَلَا ضِدَّ لَهُ فِی جَبَرُوتِ شَأْنِهِ یَا مَنْ حَارَتْ فِی کِبْرِیَاءِ هَیْبَتِهِ دَقَائِقُ لَطَائِفِ الْأَوْهَامِ وَ انْحَسَرَتْ دُونَ إِدْرَاکِ عَظَمَتِهِ خَطَائِفُ أَبْصَارِ الْأَنَامِ یَا عَالِمَ خَطَرَاتِ قُلُوبِ الْعَالَمِینَ وَ شَاهِدَ لَحَظَاتِ أَبْصَارِ النَّاظِرِینَ یَا مَنْ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِهَیْبَتِهِ وَ خَضَعَتِ الرِّقَابُ لِعَظَمَتِهِ وَ جَلَالَتِهِ وَ وَجِلَتِ الْقُلُوبُ مِنْ خِیفَتِهِ وَ ارْتَعَدَتِ الْفَرَائِصُ مِنْ فَرَقِهِ یَا بَدِیءُ یَا بَدِیعُ یَا قَوِیُّ یَا مَنِیعُ یَا عَلِیُّ یَا رَفِیعُ صَلِّ عَلَی مَنْ شُرِّفَتِ الصَّلَاةُ بِالصَّلَاةِ عَلَیْهِ وَ انْتَقِمْ لِی مِمَّنْ ظَلَمَنِی وَ اسْتَخَفَّ بِی وَ طَرَدَ الشِّیعَةَ عَنْ بَابِی وَ أَذِقْهُ مَرَارَةَ الذُّلِّ وَ الْهَوَانِ کَمَا

أَذَاقَنِيهَا وَ اجْعَلْهُ طَرِيدَ الْأَرْجَاسِ وَ شَرِيدَ الْأَنْجَاسِ وقتی دعای حضرت رضا عَلَيْهِ السَّلَام تمام شد، بر در خانه‌ی مامون ازدحام شد و از مَرو رانده شد. ۷۷ – نیز در کتاب کنوز النجاح از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام نقل است: «(با وضو و) پاکیزه در حالت ایستاده یا در سجده، این دعا را بخوانید: اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْتَجِبُ بِنُورِ وَجْهِکَ الْکَرِيمِ الْجَلِيلِ الْقَدِيمِ الرَّفِيعِ الْعَظِيمِ الْعَلِيِّ الرَّحِيمِ الْقَائِمِ بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَکِيمُ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِ وَ عَلَيهم و بِأُولِي الْعَزْمِ مِنَ الْمُرْسَلِينَ صَلَوَاتُکَ وَ رَحْمَتُکَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ بِمَلَائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِينَ رِضْوَانُکَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ بِبَيْتِکَ الْمَعْمُورِ وَ بِالسَّبْعِ الْمَثَانِی وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ بِکُلِّ مَنْ يَکْرُمُ عَلَيْکَ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِکَ [و] أَجْمَعِينَ لِأَنْفُسِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ وَ لِأَدْيَانِهِمْ وَ لِجَمِيعِ مَا مَلَّکْتَهُمْ وَ تَتَفَضَّلُ بِهِ عَلَيْهِمْ وَ لِأَنْفُسِنَا وَ لِأَدْيَانِنَا وَ لِجَمِيعِ مَا مَلَّکْتَنَا وَ تَتَفَضَّلُ بِهِ عَلَيْنَا مِنْ شُرُورِ جَمِيعِ مَا قَضَيْتَ وَ قَدَّرْتَ وَ خَلَقْتَ وَ مِنْ شُرُورِ جَمِيعِ مَا تَقْضِی وَ تَقْدِرُ وَ تَخْلُقُ مَا أَحْيَيْتَنَا وَ بَعْدَ وَفَاتِنَا بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ کَذَلِکَ اللَّهُ رَبُّنَا عَنْ فَوْقِهِمْ وَ عَنْ فَوْقِنَا آن گاه به همین ترتیب، قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ سه بار خوانده شود و پس از آن افزوده شود: عَنْ أَيْمَانِهِمْ وَ عَنْ أَيْمَانِنَا، سپس هم چنین سه بار دیگر: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و پس از آن: عَنْ أَمَامِهِمْ وَ عَنْ أَمَامِنَا، سپس سه بار دیگر: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و بعد از آن: عَنْ حَوَالَيْهِمْ وَ عَنْ حَوَالَيْنَا عِصْمَةً وَ حِصْناً وَ حِرْزاً لَهُمْ وَ لَنَا مِنْ کُلِّ سُوءٍ مَسَّنَا وَ ضُرٍّ وَ مَکْرُوهٍ وَ مَخُوفٍ وَ مَحْذُورٍ وَ شَقَاءٍ مَا غَشَّنَا وَ بَعْدَ مَمَاتِنَا بِقُدْرَةِ رَبِّنَا إِنَّهُ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ وَ لِکُلِّ شَیْءٍ حَفِيظٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ ۷۸ – در فزونی سعادت با خواندن سوره‌ی توحید: در کتاب الْعَمَلِيَّاتِ الْمُوصِلَةِ إِلَى رَبِّ الْأَرَضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ (کارهای رساننده به خداوندگار زمین‌ها و آسمان‌ها) تالیف اَبُو الْمُفَضَّل یُوسُف ابْن مُحَمَّد بِن اَحْمَد، معروف به ابْن الخوارزمی، می‌خوانیم: شَیخ امام برهان الدین بلخی رَحِمَهُ اللَّه (در سال ۵۳۶ در مسجد جامع دمشق، به شیوه‌ی املا) – استاد امام اَبُو مُحَمَّد قَطَوَانِی رَحِمَهُ اللَّه (در سمرقند) – اَبُو عَبْداللَّه حُسَیْن بِن أَبِی الحَسَن بِن خَلَف کاشْغَری (در سمرقند) – اَبُو مَنْصُور اَحْمَد بِن مُحَمَّد تَمِیمِی (در غزنه) – اَبُو سَهْل مُحَمَّد بِن مُحَمَّد اَشْعَث انصاری – طلحه بِن شریح بِن عَبْدُ الْکَرِیم تَمِیمِی طالقانی + اَبُو یَعْقُوب یُوسُف بِن عَلی بِن إِبْرَاهِیم بِن بحیر طالقانی + مُحَمَّد بِن فارس طالقانی – اَبُو اَلْفَضْل جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن مُحَمَّد بِن جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن عَلی بِن الْحُسَیْن بِن أَبِی طالب که خدای از او خرسند باد – وکیع (بِن جراح بِن ملیح) – إِسْرَائِیل (بِن یونس) – إِبْرَاهِیم بِن عَبْدُ الْاعلی – سعید بِن جبیر – عَبْداللَّه بِن عَبَّاس که خدای از او خشنود باد: رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: «شب و روز، از عذاب (کیفر خدا نسبت به امت) می‌ترسیدم تا جَبْرَئِیل سوره‌ی توحید را بر من آورد. دانستم که پس از آن، خداوند امت مرا عذاب نخواهد کرد که این سوره نسب (نامه‌ی) خدای است؛ عَزَّ و جَلَّ! هر که پس از هر نماز آن را بخواند، خوبی‌ها از آسمان بر فرق سر او فرو خواهد ریخت و آرامش بر او فرود خواهد آمد. این سوره پیرامون عرش زمزمه‌ای خواهد داشت (صدای خواننده‌ی آن به صورت زمزمه‌ای منعکس می‌شود) تا آن گاه که خدای – عَزَّ وَ جَلَّ – به خواننده‌ی آن بنگرد. پس آن گاه چنان او را بیامرزد که دیگر کیفرش نکند. سپس هر چه بخواهد، خداوند بدو می‌دهد و او را در چراگاه خویش می‌دارد و از روزی که می‌خواند تا روز قیامت خیر دنیا و آخرت خواهد داشت و رستگاری و جایگاه و بلندی می‌یابد و روزی‌اش افزون و عمرش دراز می‌شود و کارهایش رو به راه می‌گردد و سختی مراحل مرگ را نمی‌چشد و از عذاب قبر ایمنی می‌یابد و آن گاه که بندگان بیمناک‌اند، از کار خود بیم ندارد و در هنگام هراس آنها هولناک نیست. وقتی (در رستاخیز) همه می‌روند، مرکبی از مروارید سپید برای او می‌آورند. او را تا پیشگاه خدای – عَزَّ و جَلَّ – می‌برد. خداوند به مهر بر او می‌نگرد و به بهشت گرامی‌اش می‌دارد؛ به هر جای آن که می‌خواهد، می‌رود. خوشا بر خواننده‌ی آن! هر که آن را بخواند، خداوند ۱۰۰۰۰۰ فرشته بر او می‌گمارد تا از پیش و پس نگاهبانش باشند و برای او آمرزش خواهی کنند و تا روز مرگ برایش نیکی بنویسند. با هر حرفی برایش نخلی می‌کارند که بر هر نخلی ۱۰۰۰۰۰۰۰۰ خوشه و بر هر یک به شمار بیابان عالج خرماست؛ هر خرمایی به بزرگی قله‌ی از کوه‌های هجر است و نور آن فاصله‌ی زمین و آسمان را روشن می‌سازد. خرما بِن از زر سرخ است و خرما از مروارید سرخ. هم چنین خداوند تَعَالَی ۱۰۰۰ فرشته می‌گمارد تا برای وی شهرها و کاخ‌ها بر پا

سازند. با شادی زمین بر آن گام می‌نهد و با آمرزش از دنیا می‌رود و آن گاه که در پیشگاه حق - عَزَّ و جَلَّ - می‌ایستد بدو می‌فرماید: به گرامی داشتی که از من داری، چشمانت روشن باد! فرشتگان از نزدیکی او به خدای بزرگ، شگفت زده می‌شوند. خواندن این سوره رهایی از دوزخ است. هر که بخواند ۷۰۰۰۰۰۰ فرشته گواه او خواهند بود و خداوند متعال - با این که خود بهتر حاجت بنده‌اش را می‌داند - می‌فرماید: فرشتگان من! ببینید این بنده‌ی من چه می‌خواهد؟ هر که خواند این سوره را دوست داشته باشد، خداوند متعال او را از رستگاران و بندگان به شمار می‌آورد. آن گاه که رستاخیز به پا شود، فرشتگان گویند: پروردگار ما! این بنده‌ی تو نسبت تو را دوست می‌داشت. حق فرماید: هیچ فرشته‌ای نماند مگر آن که او را تا بهشت همراهی کند. با او به راه می‌افتند؛ آن سان که عروس را تا حجله همراهی می‌کنند. وقتی به بهشت در آمد و فرشتگان جایگاه و کاخ‌های او را دیدند، گویند، چرا این بنده از دیگر باشندگان بلندجای‌تر است؟ خداوند بزرگ فرماید: رسولانی گسیل داشتم و با ایشان نبشتارهای خود را فرستادم و توضیح دادم که آن را که به من باور آورد چگونه گرامی خواهم داشت و هر که را به من باور ندارد کیفر خواهم کرد و هر که از من فرمان برد، به بهشت می‌رسد و نه هر که به بهشت من در آید به این گرامی داشت رسد. من هر کس را درخور کارش پاداش می‌دهم مگر سوره‌ی اخلاصی‌های را که آنان همه لحظه شب و روز خواندن آن را دوست می‌داشتند. از این رو، بر دیگر بهشتیان برتریشان داده‌ام. هر که با دوستی این سوره بمیرد، خدای متعال می‌فرماید: که می‌تواند بنده‌ی مرا پاداش دهد؟ من خود عهده دارم. من پاداشش می‌دهم. آن گاه می‌فرماید: بنده‌ی من، به بهشت من درآ. وقتی او وارد بهشت می‌شود می‌گوید: سپاس خدای را که وعده‌اش را به ما راست فرمود. خوشا بر آن که خواندن آن را دوست بدارد! هر که روزانه سه بار آن را بخواند. خداوند (بدو) می‌فرماید: بنده‌ی من، توفیق یافتی و به خواسته‌ات رسیدی. این بهشت من است. درآ تا ببینی با خواندن «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» چه نعمت‌ها و پاداش‌ها برایت فراهم آورده‌ام! او وارد می‌شود و هزار هزار پیش کار بر هزار هزار شهر می‌بیند و هر شهری به بزرگی فاصله شرق و غرب از هم و دارای کاخ‌ها و باغ‌ها. به خواندن آن روی آورید که اگر مومنی روزی ده بار آن را بخواند شایسته‌ی خشنودی بزرگ خدای خواهد بود و در شمار آنان که خداوند متعال دربارهشان فرمود: «این دسته با پیامبران و راستان هم نشینند که خدایشان نعمت داده است.» (۸۵۸) هر که آن را ۲۰ بار بخواند، پاداش ۷۰۰ مرد که خونشان را در راه خدا ریخته است خواهد یافت و خود و خاندان و فرزندان و دارایی‌اش برکت خواهند داشت. هر که آن را ۳۰ بار بخواند برایش ۳۰۰۰۰ کاخ در بهشت می‌سازند و هر که ۴۰ بار آن را بخواند، در بهشت همسایه‌ی رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم خواهد بود و هر که ۵۰ بار بخواند، خداوند گناه ۵۰ سال او را می‌آمرزد و هر که ۱۰۰ بار بخواند، خداوند عبادت ۱۰۰ سال برای وی می‌نویسد و هر که ۲۰۰ بار بخواند، گویی ۲۰۰ بنده آزاد کرده است و هر که ۴۰۰ بار بخواند، پاداش ۴۰۰ شهید دارد و هر که ۵۰۰ بار بخواند، خدا او و پدر و مادرش را می‌آمرزد و هر که ۱۰۰۰ بار بخواند، همه هستی‌اش را به خدا داده و از آتش ایمن شده است! بدانید که خدا خیر دنیا و آخرت را با خواندن آن می‌دهد و جز سعادتمندان پای بند خواندن آن نمی‌شوند و جز بد سرشتان از آن روی نمی‌گردانند.» ۷۹ - تَعْوِیذی از چشم زخم که جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام برای حسنین عَلَیْهِمَاالسَّلَام آورد. این دعا را در کتاب «الْأَدْعِیَهٔ المرویه من الحضره النبویه» (دعاهای روایت شده از حضرت رسالت پناه) جمع آوری اَبُو سَعْد عَبْدُ الْکریم بِنِ مُحَمَّد ابْن (أَبِی) مظفر سمعانی دیدم. او گوید: او سَهْل مکرم بِنِ مُحَمَّد بِنِ نَصْر جوزی + اَبُو بَکر مُحَمَّد بِنِ شجاع بِنِ مُحَمَّد لفتوانی (در اصفهان) - اَبُو مسعود سُلَیْمَان بِنِ إِبْرَاهِیم حافظ - اَبُو عَبْداللَّه مُحَمَّد بِنِ إِبْرَاهِیم (بِنِ جَعْفَر جُرجانی - مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه (بِنِ اَحْمَد صَفَّار) - عَبْداللَّه بِنِ مُحَمَّد بِنِ إِبْرَاهِیم صَنْعَانِی کشوری - عبدربه بِنِ عَبْداللَّه بِنِ عبدربه عبدی بَصْرِی - ابورجاء - شعبه (بِنِ حجاج) - ابوإِسْحَاق (سبیعی) - حارث (اعور همدانی): أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: «جَبْرَئِیل به خدمت رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آمد. آن حضرت را غمگین یافت. پرسید: یا مُحَمَّد! چرا در چهره‌تان غم می‌بینم؟ فرمود: حسن و حُسَیْن را چشم زده‌اند. گفت: یا مُحَمَّد! چشم زخم را درست بدان که واقعیت دارد. سپس افزود: چرا با این دعا تَعْوِیذشان نداری؟ فرمود: کدام دعا، جَبْرَئِیل؟

گفت: بخوان: اللَّهُمَّ یا ذاالسلطان العظیم و المن القدیم و الوجه الکریم، یا ذالکلمات التامات و الدعوات المستجابات، عاف الحَسَن و الْحُسَیْن من أنفس الجن و اَعْیَن الانس. رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آن را خواند. هر دو برخاستند و در برابر آن حضرت به بازی پرداختند. پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به یاران فرمود: زنان و فرزندان را با این تَعْوِیذ مصون بسازید که از همه تَعْوِیذها بهتر است.» ۸۰ – آن چه اگر آدمی به هنگام تازه شدن نعمت بگوید، از هر ناپسندی ایمن خواهد بود. در کتاب نام برده از سمعانی چنین آمده است: اَبُوبَکْر مُحَمَّد بِن فرج حصودی (در مَرو) – اَبُوبَکْر اَحْمَد بِن حُسَیْن بیهقی – اَبُو الْحُسَیْن (عَلی بِن مُحَمَّد بِن عَبْدِاللَّه) بِن بشران معدل (در بغداد) – ابوحفص عَمْرو بِن بشران، عموی پدرش – اَبُو إِبْرَاهِیم بِن عَبْداللَّه بحری – سعید بِن مُحَمَّد حزمی – عَمْرو بِن یونس – عِیسَی بِن عون بِن (عَمْرو بِن) حَفْص فرافصه – عَبْدِالْمَلِك بِن زرارهٔ انصاری – اَنَس بِن مَالِك: رسول گرامی خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: «اگر خدا نعمت خانواده و مال و فرزند به بنده‌ای داد، بگوید: مَا شَاءَ اللَّه لا قوه الا بالله. در این صورت، هیچ سختی جز مرگ نمی‌بیند.» ۸۱ – دربارهٔ دعای پرندهٔ سپید رومی. در کتابی که از آن برادر عزیز پسندیده‌ام مُحَمَّد بِن مُحَمَّد آوی ایرانی که روانش پاك باد چنین خواندم: کُهَیْل بِن مسعود زاهد طَرسُوسی باز گفت که چنین شنیده است: مردی ۳۰ سال در تنگ‌ترین زندان و سخت‌ترین عذاب در سرزمین روم اسیر بود. او نذر کرد که اگر خدای از این تنگی و سختی نجاتش دهد، همان سال پیاده از خانه‌اش به حج رود. یك شب پرندهٔ سپیدی دید که به دیوارهٔ آن زندان نشسته و این دعا را به زبان شیوایی می‌گوید. آن را یاد گرفت و به خاطر سپرد و همان شب و فردا شب و شب سوم آن را خواند. خداوند توانا فرشته‌ای ای را فرستاد و او را از زندان آزاد ساخت و به خانه‌اش باز گرداند. او نیز از خانه‌اش رهسپار حج شد و به نذر خویش وفا کرد و این دعا را به هنگام طواف کعبه خواند. مردی آن را شنید و در دامن او آویخت که: بندهٔ خدا! این دعا را از کجا آورده‌ای؟ گفت: پدرم به نقل از پدر بزرگم از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نقل کرد که فرمود: «این دعای پرندهٔ رومی سپیدی است در قُسْطَنْطَنِیَّهٔ روم و دعای فرج است.» گفت: من آن را از همان پرنده شنیدم و داستان را گفت. دعا این است: اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ یَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُیُونُ وَ لَا تُخَالِطُهُ الظُّنُونُ وَ لَا تَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَ لَا تُغَیِّرُهُ الْحَوَادِثُ وَ لَا تَغْشَی عَلَیْهِ الدُّهُورُ وَ أَنْتَ تَعْلَمُ ثَاقِیلَ الْجِبَالِ وَ مَکَائِیلَ الْبِحَارِ وَ عَدَدَ قَطَرَاتِ الْأَمْطَارِ وَ عَدَدَ وَرَقِ الْأَشْجَارِ وَ مَا أَظْلَمَ عَلَیْهِ اللَّیْلُ وَ مَا أَشْرَقَ عَلَیْهِ النَّهَارُ وَ لَا یُوَارِی عَنْكَ سَمَاءٌ سَمَاءً وَ لَا أَرْضٌ أَرْضاً وَ لَا جِبَالٌ مَا فِی وُعُورِهَا وَ لَا بِحَارٌ مَا فِی قُعُورِهَا أَنْتَ الَّذِی سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّیْلِ وَ نُورُ النَّهَارِ وَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ ضَوْءُ الْقَمَرِ وَ دَوِیُّ الْمَاءِ وَ حَفِیفُ الشَّجَرِ أَنْتَ الَّذِی نَجَّیْتَ نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ وَ عَفَوْتَ عَنْ دَاوُدَ ذَنْبَهُ وَ کَشَفْتَ عَنْ أَیُّوبَ ضُرَّهُ وَ نَفَّسْتَ عَنْ یُونُسَ کُرْبَتَهُ فِی بَطْنِ الْحُوتِ وَ رَدَدْتَ مُوسَی مِنَ الْبَحْرِ عَلَی أُمِّهِ وَ صَرَفْتَ عَنْ یُوسُفَ السَّوْءَ وَ الْفَحْشَاءَ وَ أَنْتَ الَّذِی فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِبَنِی إِسْرَائِیلَ حِینَ ضَرَبَهُ مُوسَی بِعَصَاهُ فَانْفَلَقَ فَکَانَ کُلُّ فِرْقٍ کَالطَّوْدِ الْعَظِیمِ حَتَّی مَشَی عَلَیْهِ وَ شِیعَتُهُ وَ أَنْتَ الَّذِی صَرَفْتَ قُلُوبَ سَحَرَةِ فِرْعَوْنَ إِلَی الْإِیمَانِ بِنُبُوَّةِ مُوسَی حَتَّی قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِینَ رَبِّ مُوسَی وَ هَارُونَ وَ أَنْتَ الَّذِی جَعَلْتَ النَّارَ بَرْداً وَ سَلَاماً عَلَی إِبْرَاهِیمَ وَ أرادُوا بِهِ کَیْداً فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِینَ یَا شَفِیقُ یَا رَفِیقُ یَا جَارِیَ اللَّصِیقَ یَا رُکْنِیَ الْوَثِیقَ یَا مَوْلَایَ بِالتَّحْقِیقِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ خَلِّصْنِی مِنْ کَرْبِ الْمَضِیقِ وَ لَا تَجْعَلْنِی أُعَالِجُ مَا لَا أُطِیقُ أَنْتَ مُنْقِذُ الْغَرْقَی وَ مُنْجِی الْهَلْکَی وَ جَلِیسُ کُلِّ غَرِیبٍ وَ أَنِیسُ کُلِّ وَحِیدٍ وَ مُغِیثُ کُلِّ مُسْتَغِیثٍ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ فَرِّجْ عَنِّی السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ فَلَا صَبْرَ لِی عَلَی حِلْمِكَ یَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَیْسَ کَمِثْلِكَ شَیْءٌ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ ۸۲ – دربارهٔ دعای معروف به دعای شیخ: در کتاب نام بردهٔ رضی آوی رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَیه چنین دیدم: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ، اللَّهُمَّ إِنَّ نَضْرَةَ شَبَابِی قَدْ مَضَتْ وَ زَهْرَتَهُ قَدِ انْقَضَتْ وَ مَنَافِعَهُ وَ مَحَاسِنَهُ قَدْ تَوَلَّتْ وَ أَرَی النَّقْصَ فِی قُوَایَ بَادِیاً وَ بَدَنِی مُخْتَلِفاً وَاهِیاً وَ حِرْصِی مُتَزَایِداً نَامِیاً وَ قَلْبِی عَمَّا یُعِینُهُ سَاهِیاً لَاهِیاً وَ رُسُولُ الْمَنَایَا عَلَی أَشْبَاهِی وَ نُظَرَائِی فِی السِّنِّ رَائِحاً وَ غَادِیاً وَ مَا زِلْتُ أَعِدُ مِنْ نَفْسِی تَوْبَةً لَمْ أَفِ بِهَا وَ أَخَّرَهَا حُطَامُ أُمْنِیَّةٍ لَمْ أَبْلُغْهَا وَ لَمْ أَنْقَعْ صَدَایَ بِمَشَارِبِهَا حَتَّی سَاءَ الْعَمَلُ وَ دَنَا الْأَجَلُ وَ اشْتَدَّ الْوَجَلُ وَ ضَاقَتِ السُّبُلُ وَ انْقَطَعَتِ الْحِیَلُ وَ خَابَ الرَّجَاءُ وَ الْعَمَلُ إِلَّا مِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِیكَ لَكَ فَلَمْ یَبْقَ لِی یَا رَبِّ قُوَّةٌ أَسْتَظْهِرُ بِهَا وَ لَا مُدَّةٌ مُتَرَاخِیَةٌ أَتَمَکَّنُ عَلَیْهَا وَ لَا أَعْمَالٌ صَالِحَةٌ أَرْجِعُ إِلَیْهَا وَ لَا

ثِقَةٌ مُسْتَحْكَمَةٌ أَعْتَمِدُ عَلَيْهَا وَ مَا زِلْتُ أَعِدُ مِنْ نَفْسِي تَوْبَةً لَمْ أَفِ بِهَا وَ أَخَّرَهَا حُطَامُ أُمْنِيَّةٍ لَمْ أَبْلُغْهَا وَ لَمْ أَنْقَعْ صَدَايَ بِمَشَارِبِهَا حَتَّى سَاءَ الْعَمَلُ وَ دَنَا الْأَجَلُ وَ اشْتَدَّ الْوَجَلُ وَ ضَاقَتِ السُّبُلُ وَ انْقَطَعَتِ الْحِيَلُ وَ خَابَ الرَّجَاءُ وَ الْعَمَلُ إِلَّا مِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَلَمْ يَبْقَ لِي يَا رَبِّ قُوَّةٌ أَسْتَظْهِرُ بِهَا وَ لَا مُدَّةٌ مُتَرَاخِيَةٌ أَتَمَكَّنُ [عَلَيْهَا] وَ لَا أَعْمَالٌ صَالِحَةٌ أَرْجِعُ إِلَيْهَا وَ لَا ثِقَةٌ مُسْتَحْكَمَةٌ أَعْتَمِدُ عَلَيْهَا إِنَّمَا كُنْتُ آكُلُ هَنِيئاً وَ أَلْبَسُ ثَوْبَ عَافِيَتِكَ مَلِيّاً وَ أَتَقَلَّبُ فِي نِعْمَتِكَ سَوِيّاً ثُمَّ أُقَصِّرُ فِي حَقِّكَ وَ أُعْرِضُ عَنْ ذِكْرِكَ وَ أُخِلُّ بِمَا يُحِبُّ مِنْ حَمْدِكَ وَ شُكْرِكَ وَ أَتَشَاغَلُ بِلَذَّاتِي وَ شَهَوَاتِي عَنْ أَمْرِكَ وَ نَهْيِكَ حَتَّى أَبْلَتِ الْأَيَّامُ جِدَّتِي وَ طَرَاوَتِي وَ أَقَامَتْنِي عَلَى شَفَا حُفْرَتِي وَ مَصَارِعَ مَنِيَّتِي فَأَرَانِي يَا رَبَّ الْعِزَّةِ بَادِيَ الْعَوْرَةِ ظَاهِرَ الْخَلَّةِ شَدِيدَ الْحَسْرَةِ بَيِّنَ الْإِضَاعَةِ مُنْقَطِعَ الْحُجَّةِ قَلِيلَ الْحِيلَةِ كَاذِبَ الظَّنِّ خَائِبَ الْأُمْنِيَّةِ إِلَّا أَنْ تَتَدَارَكَنِي مِنْكَ رَحْمَةٌ

پی نوشت

۱ – «خُذِ الْحِكْمَةَ وَ لَوْ مِنْ أَهْلِ النِّفَاقِ.» (نهج البلاغه، حکمت ۷۷). ۲ – بقره (۲): ۱۱۶. ۳ – أعراف (۷): ۱۸۱ و اسراء (۱۷): ۱۱۱ و طه (۲۰): ۹ و حشر (۵۹)، ۲۵. ۴ – ان الله لا ینظر الی صورکم و أعمالکم و انما ینظر الی قلوبکم. (بِحارالأَنْوار ۷۰: ۲۴۸) ۵ – فرقان (۲۵): ۷۸. ۶ – کنیه‌ی این سَیِّد مُحَمَّد، اَبُو عَبْدِاللَّه بود. او را طاووس لقب دادند؛ از آن رو که نیک چهره بود؛ اما پایش با زیبایی چهره متناسب نمی‌نمود. او نخستین نقیب در ناحیه‌ی سوری (از نواحی بابل و نزدیک حله) بود. نقابت نوعی مسؤولیّت و سرپرستی کار خاندان سادات (عَلَویان) و سامان دهی ایشان بود و نگاهبانی از موجودیت آنها به هنگام حوادث و آسیب دشمنان. در این خاندان، نخستین نقیب همین اَبُو عَبْداللَّه طاووس بود که در سوری عهده دار این سمت بود و نیز برادرش أَحْمَدَ بْنِ إِسْحَاق بِن حَسَن و هم چنین برادرزاده‌اش مجد الدین مُحَمَّد بِن عِزُّ الدِّین حسن. ۷ – حاجی نوری در مُسْتَدْرَک وَسَائِل الشِّیعَةِ (۳: ۴۶۶) گوید: إِسْحَاق بِن حَسَن در شبانه روز ۵۰۰ رکعت نماز از سوی پدرش می‌خواند. ۸ – در عُمْدَةُ الطَّالِب (ص ۱۷۸) است که: داوود بِن حَسَن برادر رضاعی امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام بود. مَنْصُور او را دستگیر ساخت تا به قتل برساند. با دعایی که امام عَلَیْهِ السَّلَام به مادرش آموختند، خداوند او را نجات داد. این دعا و توسل به اعمال ام داوود (در نیمه‌ی رجب) مشهور است. ۹ – این نسب بر اساس ثبت خود اوست در الاجازات (چاپ شده در بِحَارالأَنْوَار ۱۰۷: ۳۷ – ۳۸) و آن چه در جاهای دیگر آورده‌اند خلاصه یا کم دقت یا نادرست می‌نماید. ۱۰ – کَشْف الْمَحَجَّة: ۱۱۵؛ فرج المهموم: ۱۴۷؛ اقبال: ۵۶۸. ۱۱ – الکنی و الألقاب ۱: ۳۴۰. ۱۲ – بِحَارالأَنْوَار ۱۰۷: ۴۵. ۱۳ – مُحَمَّد بِن مُحَمَّد بِن عَبْدُ الْکَرِیم بِن برز (۵۵۷ – ۶۳۰). ۱۴ – اَبُو طالب مُحَمَّد بِن أَحْمَدَ بْن مُحَمَّد بِن عَلی (۵۹۳ – ۶۵۶) استاد سرای مستنصر مُسْتَنْصِر و مُسْتَعْصِم و وزیر این آخرین خلیفه‌ی عَبَّاسی. ۱۵ – الاداب السلطانیه: ۱۱. ۱۶ – داماد شَیخ اَبُو جَعْفَر طوسی. ۱۷ – بِحَارالأَنْوَار ۱۰۷: ۳۹. ۱۸ – سخن شَیخ یُوسُف بحرانی در لؤلؤة البحرین و به تبع وی، خوانساری در روضات الجنات – مبنی بر این که مادر سَیِّد دختر شَیخ طوسی بوده است – به چند دلیل نادرست است. رک. خاتمه مُسْتَدْرَک الوسایل ۳: ۴۷۱. ۱۹ – که بخش نخست اَمَالِی (تا جزء ۱۸) را از پدرش شَیخ الطائفه اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِن حَسَن بِن عَلی بِن حَسَن طوسی خراسانی (رمضان ۳۸۵ – محرم ۴۶۰) روایت کرده است. ۲۰ – ص ۴۶. ۲۱ – عُمْدَةُ الطَّالِب: ۱۹. ۲۲ – ج ۳، ص ۳۶۷. ۲۳ – ج ۳: ۴۶۹. ۲۴ – ج ۲، ص ۲۰۵. ۲۵ – ص ۱۶. ۲۶ – منتهی المقال: ۳۵۷. ۲۷ – الکنی و الالقاب ۱: ۳۳۹. ۲۸ – الفوائد الرضویه: ۳۳۰. ۲۹ – نام او را به دو گونه‌ی بدر یا بدر (پدر) احتمال داده‌اند. رک. طبقات أعلام الشیعه (الانوار الساطعه الماء السابعه): ۲۴ (پاورقی). ۳۰ – ریاض العلماء ۵: ۳۷۵ – ۳۷۶. ۳۱ – یا النفیس الواضح (بِحَارالأَنْوَار ۱۰۷: ۴۱) که گزیده‌ای است ظاهراً از کتاب «الجلیس الصالح الکافی و الانیس الناصح الشافی» از معافی بِن زَکَرِیَّابن یَحْیَی بِن حَمَّاد نهروانی (۳۰۵ – ۳۹۰) معروف به الجلیس و الانیس. رک. الذریعه ۵: ۱۲۸. ۳۲ – لولوه البحرین: ۲۴۱. ۳۳ – خاتمه مُسْتَدْرَک الواسائل ۳: ۴۷۲. ۳۴ – لولوه البحرین: ۲۴۱. ۳۵ – فَلَاحُ السَّائِل: ۷۳. ۳۶ – ص ۳۵۶. ۳۷ – با فرض دو تاریخ اشاره شده در پیش، ۷۵ سال و ۹ ماه و ۲۰ روز. ۳۸ – این توضیحات مربوط به چاپ

عربی این کتاب است و بسیاری از آنها در ترجمه زائد به نظر آمد. ۳۹ – این متن کوتاه و متن‌های مشابه آن که در دو سه جای این کتاب و دیگر آثار مولف بلند پایه دیده می‌شود، از ناسخان است که به رسم آن روزگاران از خود می‌افزودند. ۴۰ – دعای خواندنی یا نوشتنی که معمولا به بازو آویخته یا به همراه برداشته می‌شود. ۴۱ – دعای دست در نماز. ۴۲ – دعای باز دارنده خطرها و حوادث ناخواسته. ۴۳ – در بِحارالاَنْوار: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم. ۴۴ – در بِحارالاَنْوار. طُرُق. ۴۵ – در بِحارالاَنْوار: کلماتک. ۴۶ – در بِحارالاَنْوار به جای کلمتک، در همه‌ی موارد کلماتک آمده است. ۴۷ – در بِحارالاَنْوار، این حِرْز به حضرت خدیجه عَلَیْهَاالسَّلَام نسبت داده شده است. ۴۸ – ترجمه‌ی مه. معنای دیگر کلمه: خاموش باش. ۴۹ – ترجمه‌ی اصطلاح عربی «بِأَبِی أَنْتُنَّ.» در بِحارالاَنْوَار ۹۴: ۲۲۷، به نقل از دلائل طَبَری آمده است: «مِنْ أَیْنَ أَنْتُنَّ؟» (شما از کجایید؟). ۵۰ – در بِحارالاَنْوَار: المعاصی. ۵۱ – در بِحارالاَنْوَار: الخطایا. ۵۲ – در بِحارالاَنْوَار: عطیطسفیخ یا مطیطرون قربالسیون ما و ماسا ماسوما طیسطالوس حنطوس. ۵۳ – در بِحارالاَنْوَار: اقر طیعوس لطفیکس. ۵۴ – در بِحارالاَنْوَار: ذَا الْمَحْزُونِ. ۵۵ – فرهاد میرزای قاجار درست این عبارت عبری را آهیه اشراهیه دانسته و معنی آن را آورده است. برای آگاهی بیشتر، رک. زنبیل: ۱۱۸ و قاموس کتاب مقدس، اهیه. ۵۶ – در بِحارالاَنْوَار: سرجه جلد آمل و سر جلد. ۵۷ – روشن نیست که عبارت اخیر جزء حِرْز است یا گفتار ناسخ. ۵۸ – در بِحارالاَنْوَار: نعمک. ۵۹ – در بِحارالاَنْوَار: عطائک. ۶۰ – از بِحارالاَنْوَار. ۶۱ – از بِحارالاَنْوَار. ۶۲ – در بِحارالاَنْوَار انه أقوی معین. ۶۳ – در متن آمده است: عَلی بِنِ الْحُسَیْن بِن عَبْدِالصَّمَد. ۶۴ – چنان که روشن است این حِرْز از رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم است نه از حُسَیْن عَلَیْهِمَاالسَّلَام؛ اما مولف آن را در این بخش کتاب انتخاب کرده است. ۶۵ – در بِحارالاَنْوَار: رَأْفَةِ اللَّهِ وَ عِزَّةِ اللَّهِ. ۶۶ – در بِحارالاَنْوَار: بِصَنِیعِ اللَّهِ. ۶۷ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۶۸ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۶۹ – در بِحارالاَنْوَار: سَتَرَ اللَّهُ لِأَنْبِیَائِهِ مِنَ الْفَرَاعِنَةِ. ۷۰ – از بِحارالاَنْوَار. ۷۱ – از بِحارالاَنْوَار. ۷۲ – از بِحارالاَنْوَار. ۷۳ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۷۴ – در بِحارالاَنْوَار: فَأَجِرْنِی. ۷۵ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۷۶ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۷۷ – در بِحارالاَنْوَار: وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ. ۷۸ – در بِحارالاَنْوَار: حُزُونَتَهُ. ۷۹ – در بِحارالاَنْوَار: هسط مهجها مسلع و دوره. ۸۰ – در بِحارالاَنْوَار: فاغفر. ۸۱ – از بِحارالاَنْوَار. ۸۲ – نَبّال: تیر تراش، سازنده‌ی تیر. ۸۳ – ترجمه‌ی مسامحه آمیز الملک عقیم. ۸۴ – در بِحارالاَنْوَار: نعمته. ۸۵ – در بِحارالاَنْوَار: لَا تَنْقُصُه. ۸۶ – در بِحارالاَنْوَار: لَمَا یَنْقُصُکَ. ۸۷ – در بِحارالاَنْوَار: إِنَّکَ وَهَّاب. ۸۸ – از بِحارالاَنْوَار. ۸۹ – در بِحارالاَنْوَار: ذوی التعزز. ۹۰ – در بِحارالاَنْوَار: من. ۹۱ – در بِحارالاَنْوَار: یتقبله. ۹۲ – از بِحارالاَنْوَار. ۹۳ – در بِحارالاَنْوَار: وَ کُلِّ مُعِینٍ أَعَانَ عَلَیَّ. ۹۴ – از بِحارالاَنْوَار. ۹۵ – در بِحارالاَنْوَار: کل قدره. ۹۶ – از بِحارالاَنْوَار. ۹۷ – زَعَمَتْ سَخِینَةُ أَنْ سَتَغْلِبُ رَبَّهَا فَلَیُغْلَبَنَّ مُغَالِبُ الْغَلَّاب بیتی از قصیده‌ی کعب بِن مَالِک سلمی انصاری است که در رد قصیده‌ی شاعر مشرک عرب عَبْدُاللَّه بِن زِبَعْرَی سهمی و به دفاع از مسلمانان سرود. برای آگاهی بیشتر، رک. بِحارالاَنْوَار ۴۸: ۱۵۱ – ۱۵۲، پاورقی مصحح. ۹۸ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۹۹ – در بِحارالاَنْوَار، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَبَداً حَقّاً حَقّاً. ۱۰۰ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۱۰۱ – از بِحارالاَنْوَار. ۱۰۲ – در بِحارالاَنْوَار: الکریم. ۱۰۳ – در بِحارالاَنْوَار: أرادبی. ۱۰۴ – در بِحارالاَنْوَار: اعقل. ۱۰۵ – به نقل تاریخ، مرگ حَمِید در ۱۵۹ و هجرت آن حضرت در ۲۰۰ بوده است. شاید این کس دیگری باشد نه حَمِید بِن قَحْطَبَة. ۱۰۶ – یا (یَاسِر خادم گوید:) حَمِید متن تَعْوِیذ را برایم خواند. ۱۰۷ – گوینده باید عَلی بِن مُحَمَّد بِن عَلی بِن عَلی بِن عَبْدِ الصَّمَد تَمِیمِی باشد. ۱۰۸ – در بِحارالاَنْوَار: یظل. ۱۰۹ – آل عمران (۳): ۱۹. ۱۱۰ – مولف این حکایت بلند را با افزوده‌ای کوتاه، در اثر دیگر خود «الامان» نیز آورده است. ۱۱۱ – این کلمه در بِحارالاَنْوَار نیست. ۱۱۲ – در اصل: حُسَیْن. ۱۱۳ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۱۱۴ – در بِحارالاَنْوَار: الْبُعْد وَ الْقُرْب. ۱۱۵ – در بِحارالاَنْوَار: عیثهم. ۱۱۶ – شَیخ إِبْرَاهِیم کَفْعَمِی (۸۴۰ – ۹۵۰) نیز در الْبَلَد الْأَمِین: ۵۵۱ – ۵۷۰، این قنوت‌ها را بعد از دعای صَنَمَیْ قُرَیْش و دعای دیگری از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام آورده است. ۱۱۷ – ظاهراً درست اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن عُبَیْدُاللَّه بِن حَسَن بِن عیاش جوهری (در گذشته به سال ۴۰۱) است. ۱۱۸ – شاید مراد شَیخ اَبُو الْقاسم جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن قُولَوَیْه (– ح ۳۶۸) است یا اَبُو الْحَسَن عَلی بِن حُسَیْن بِن

مُوسَی بِن بَابَوَیْه (- ۳۲۹) پدر شَیخ صدوق. ۱۱۹ - فرزنـدان حضـرت عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام را، به اعتبار نسب بردن از پـدر والامقام آن حضـرت، طالبی می‌گفتند. ۱۲۰ - مقصود وارثـان جنـاب مُحَمَّد بِنِ عُثْمـان است. ۱۲۱ - در بِحَارالاَنْوَار: ما. ۱۲۲ - در بِحَارالاَنْوَار: بَوَاطِنِ سَرَائِرِ الْمُسِرِّينَ. ۱۲۳ - در بِحَارالاَنْوَار: أبداءت. ۱۲۴ - در بِحَارالاَنْوَار، آوَيْتَنِي. ۱۲۵ - در بِحَارالاَنْوَار: النَّسِيَّةِ. ۱۲۶ - در بِحَارالاَنْوَار: شُجِيَتْ. ۱۲۷ - در بِحَارالاَنْوَار: مَهَّلْتَهُ. ۱۲۸ - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۲۹ - در بِحَارالاَنْوَار: لِعَبْدِكَ. ۱۳۰ - در بِحَارالاَنْوَار: کید. ۱۳۱ - در بِحَارالاَنْوَار: إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ. ۱۳۲ - در بِحَارالاَنْوَار: و ان ۱۳۳ - در بِحَارالاَنْوَار: اسْتَكْفَفْتُ. ۱۳۴ - در بِحَارالاَنْوَار: عِـدَاتِک. ۱۳۵ - در بِحَارالاَـنْوَار: مُبِيرٍ. ۱۳۶ - در بِحَارالاَـنْوَار: ممـا. ۱۳۷ - در بِحَارالاَـنْوَار: قَدْ وَجَبَ إِتْيَانُهُ. ۱۳۸ - در بِحَارالاَنْوَار: الْحَصِرَةِ. ۱۳۹ - در بِحَارالاَـنْوَار: الِانْتِصَاف. ۱۴۰ - در بِحَارالاَنْوَار: وَ اشْـتَرَى. ۱۴۱ - حج (۲۲): ۶۰؛ با این اختلاف: «ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْه.» ۱۴۲ - غافر (۴۰): ۶۰. ۱۴۳ - در بِحَارالاَنْوَار: لِأَنَّهُ. ۱۴۴ - در بِحَارالاَنْوَار: فَإِنْ كَانَ. ۱۴۵ - در بِحَارالاَنْوَار: فيه. ۱۴۶ - از بِحَارالاَنْوَار. ۱۴۷ - در بِحَارالاَنْوَار: سرک. ۱۴۸ - در بِحَارالاَـنْوَار: وَ أَعُوذُ. ۱۴۹ - در بِحَارالاَنْوَار: أَوِّبْهُمْ. ۱۵۰ - در بِحَارالاَنْوَار: فی. ۱۵۱ - در بِحَارالاَنْوَار: مُشَخِّصَاتٍ. ۱۵۲ - در بِحَارالاَنْوَار: اسْـتِخْلَاصاً بِهِ دُونَ غَيْرِهِ. ۱۵۳ - این کلمه در بِحَارالاَـنْوَار نیست. ۱۵۴ - در بِحَارالاَـنْوَار: استیهال. ۱۵۵ - در بِحَارالاَـنْوَار: لمظلـومی. ۱۵۶ - در بِحَارالاَـنْوَار: بمـواس. ۱۵۷ - در بِحَارالاَـنْوَار: خـالفوا. ۱۵۸ - در بِحَارالاَـنْوَار: صـد عنهم و عن وجهتهم. ۱۵۹ - در بِحَارالاَنْوَار: أيـدهم. ۱۶۰ - در بِحَارالاَنْوَار: أَوْ تَسْتَأْصِـلَهُ. ۱۶۱ - یونس (۱۰): ۲۴. ۱۶۲ - زخرف (۴۳): ۵۵. ۱۶۳ - در بِحَارالاَـنْوَار: اللَّهُمَّ أَسْأَلُـک. ۱۶۴ - در بِحَارالاَـنْوَار: فاکفنی. ۱۶۵ - این حرف در بِحَارالاَـنْوَار نیست. ۱۶۶ - از بِحَارالاَنْوَار. ۱۶۷ - در بِحَارالاَنْوَار: روز حنین. ۱۶۸ - روز بستن قرار داد صلح با یهودیان این منطقه مانند اهل خیبر. ۱۶۹ - در بِحَارالاَنْوَار: فَلَا تُخْفِرْ. ۱۷۰ - از بِحَارالاَنْوَار. ۱۷۱ - در بِحَارالاَنْوَار: أَنْتَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَـيْءٍ حفیظ. ۱۷۲ - روشن است که سند افتادگی دارد. فراء نیز احتمالاً لقب مُوسَـی (بِنِ سعید بِنِ مُوسَـی) است نه شخصی جدا از او. ۱۷۳ - جَامِعِين محلی در حله حِلَّةُ بوده است و زیارتگاه یاد شده غیر از مرقد مطهر آن حضـرت است. ۱۷۴ - أَيَّامُ الْبِيضِ که درخشـندگی ماه در شب‌های آن بیشترین مقدار است. ۱۷۵ - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۷۶ - در بِحَارالاَنْوَار اضافه شده است: مَا أَهْدَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ هَادٍ مَا أَصْدَقَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَحْمَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَذْكَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ ذَاكِرٍ مَا أَشْكَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَكُورٍ. ۱۷۷ - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۷۸ - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۷۹ - در بِحَارالاَنْوَار: سلام. ۱۸۰ - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۸۱ - در بِحَارالاَـنْوَار: وَ سُبْحَانَهُ وَ هُوَ اللَّهُ الْعَظِيمُ وَ بِحَمْدِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ. ۱۸۲ - ایـن بخش در بِحَارالاَـنْوَار نیسـت. ۱۸۳ - ایـن بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۸۴ - در بِحَارالاَنْوَار: فِي سُرَادِقِ الْخَالِقِ النَّصِـيرِ. ۱۸۵ - ایـن بخش در بِحَارالاَـنْوَار نیست. ۱۸۶ - ایـن بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۸۷ - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۸۸ - در بِحَارالاَنْوَار: خلق. ۱۸۹ - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۹۰ - ترجمه‌ی: و رؤیا فی المنام باقی النهار السـلامه من البلاء. ۱۹۱ - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۹۲ - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۹۳ - غافر (۴۰): ۶۰. ۱۹۴ - اشاره به: زمر (۳۹): ۵۳ «لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ.» ۱۹۵ - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۱۹۶ - این تکرار در نقـل بِحَارالاَـنْوَار نیست. ۱۹۷ - ایـن بخش در بِحَارالاَـنْوَار نیست. ۱۹۸ - در بِحَارالاَنْوَار: عَلى سـیدنا سَيِّدِ الْمُرْسَلِين مُحَمَّد النبی. ۱۹۹ - در بِحَارالاَنْوَار: عـداتک. ۲۰۰ - در بِحَارالاَنْوَار: فضـلتنی. ۲۰۱ - در بِحَارالاَنْوَار: وَ لَا اصـلاح نفسـی. ۲۰۲ - در بِحَارالاَـنْوَار: و کم. ۲۰۳ - در بِحَارالاَـنْوَار: فعلک. ۲۰۴ - در بِحَارالاَنْوَار: باسـمک. ۲۰۵ - در بِحَارالاَـنْوَار: نعمائه. ۲۰۶ - «فقال له: الشـفاء» را چنین نیز می‌توان معنـا کرد: (به جـای دعـا) گفتم: بهبود می‌خواهم. ۲۰۷ - نشـانی ایـن سـه آیه به ترتیب چنین است: آل عمران (۳): ۱۷۴، مومن (۴۰): ۴۵، فاطر (۳۵): ۳. ۲۰۸ - در بِحَارالاَـنْوَار: مِنْيَتِي. ۲۰۹ - در بِحَارالاَـنْوَار: تُحْـدِثُ بِهِ لِي. ۲۱۰ - در بِحَارالاَـنْوَار: من. ۲۱۱ - در بِحَارالاَـنْوَار: نَقْصَ بِـهِ. ۲۱۲ - در بِحَارالاَـنْوَار: تَوْبَتَـک. ۲۱۳ - در بِحَارالاَـنْوَار: یـؤ دی. ۲۱۴ - در بِحَارالاَنْوَار: انی أَسْأَلُكَ. ۲۱۵ - در بِحَارالاَـنْوَار: و من. ۲۱۶ - در بِحَارالاَنْوَار: سِـنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ. ۲۱۷ - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست. ۲۱۸ - از بِحَارالاَـنْوَار. ۲۱۹ - در بِحَارالاَنْوَار، این دعا حِرْز یمانی و نیز دعای سـیفی نامیـده شـده است. ۲۲۰ - در بِحَارالاَنْوَار اضافه

شده است: وَ أَنْتَ رَبِّی. ۲۲۱ – در بِحارالأنْوار: مذ. ۲۲۲ – در بِحارالأنْوار: دَارَ الِاخْتِبارِ. ۲۲۳ – از بِحارالأنْوار. ۲۲۴ – در بِحارالأنْوار: طَاقَتِی. ۲۲۵ – در بِحارالأنْوَار: عنک. ۲۲۶ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۲۷ – در بِحارالأنْوار: فی کل. ۲۲۸ – در بِحارالأنْوار: اختبارا و غرضا. ۲۲۹ – در بِحارالأنْوَار: اغفر لی. ۲۳۰ – از بِحارالأنْوار. ۲۳۱ – در بِحارالأنْوار: الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ رِفْدُهُ. ۲۳۲ – در بِحارالأنْوار: سَمْعاً وَ فُؤَاداً يَعْرِفَانِ. ۲۳۳ – در بِحارالأنْوار: نفسی. ۲۳۴ – در بِحارالأنْوار: حَفِظَ عِلْمُکَ. ۲۳۵ – در بِحارالأنْوار: يَنْدَفِقُ. ۲۳۶ – در بِحارالأنْوَار: أنسا. ۲۳۷ – در بِحارالأنْوار: مُغَنِّيه. ۲۳۸ – فاطر (۳۵): ۴۵. ۲۳۹ – در بِحارالأنْوَار: يَنْفَعْنِی. ۲۴۰ – در بِحارالأنْوار: خَصَصْتَنِی. ۲۴۱ – در بِحارالأنْوَار: وصل. ۲۴۲ – در بِحارالأنْوَار: حين. ۲۴۳ – در بِحارالأنْوَار: الِاخْتِبارِ. ۲۴۴ – در بِحارالأنْوار: کبير. ۲۴۵ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۴۶ – در بِحارالأنْوار: بِبالِغِ أَدَاءَ حَقِّکَ. ۲۴۷ – در بِحارالأنْوار: البرکه. ۲۴۸ – در بِحارالأنْوار: فِی شُكْرِ مَا أَنْطَقْتَنِی. ۲۴۹ – در بِحارالأنْوار: ابْتَدَأْتَنِی بِالنِّعَمِ. ۲۵۰ – در بِحارالأنْوار: أَوْلَيْتَنِی. ۲۵۱ – از بِحارالأنْوار. ۲۵۲ – در بِحارالأنْوار: عَنْ قَضَائِكَ مُمْتَنِعٌ. ۲۵۳ – در بِحارالأنْوار: وَ مِنْ فَوَائِدِ. ۲۵۴ – در بِحارالأنْوَار: ان. ۲۵۵ – در بِحارالأنْوار: فَتُفِيضَ. ۲۵۶ – در بِحارالأنْوار: ذَاتُ ارْتِجَاجٍ. ۲۵۷ – در بِحارالأنْوار: بالطيب. ۲۵۸ – در بِحارالأنْوَار: و أوجبها للاقالات. ۲۵۹ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۶۰ – در بِحارالأنْوار: فَاسْتَقَرَّتْ. ۲۶۱ – در بِحارالأنْوار: يَتَنَفَّسُ. ۲۶۲ – در بِحارالأنْوار. ۲۶۳ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۶۴ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۶۵ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۶۶ – در بِحارالأنْوار: يدک. ۲۶۷ – در بِحارالأنْوار: دَارَ الِاخْتِبارِ. ۲۶۸ – در بِحارالأنْوار: أيدی. ۲۶۹ – در بِحارالأنْوار: أضباء. ۲۷۰ – در بِحارالأنْوار: عُقْبَة. ۲۷۱ – در بِحارالأنْوار: بالحق. ۲۷۲ – در بِحارالأنْوار: لِعَظَمَتِکَ. ۲۷۳ – در بِحارالأنْوار: توفير. ۲۷۴ – از بِحارالأنْوار. ۲۷۵ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۷۶ – از بِحارالأنْوار. ۲۷۷ – در بِحارالأنْوار: حُصَيْنا. ۲۷۸ – در بِحارالأنْوار: خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى. ۲۷۹ – از بِحارالأنْوار. ۲۸۰ – در بِحارالأنْوار: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی. ۲۸۱ – اگر – ای خدای بزرگ – بیامرزی، انبوهی (از گناهان) را آمرزیده‌ای و کدام بنده است که برایت (گناه) نیندوخته باشد؟! در بِحارالأنْوار: أَیُّ عَبْدٍ لَکَ إِلَّا لَمَّا ۲۸۲ – در بِحارالأنْوار: نعمائه. ۲۸۳ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۸۴ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۸۵ – در بِحارالأنْوار: مُحَمَّد رَسُول اللَّهِ. ۲۸۶ – در بِحارالأنْوار: لايموت. ۲۸۷ – از بِحارالأنْوار. ۲۸۸ – از بِحارالأنْوار. ۲۸۹ – در بِحارالأنْوار: مَحْشُورُونَ. ۲۹۰ – انبياء (۲۱): ۶۹. ۲۹۱ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۹۲ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۹۳ – در بِحارالأنْوار: اتوب إِلَيْکَ. ۲۹۴ – از بِحارالأنْوار. ۲۹۵ – رک. نمودار پیوست. ۲۹۶ – ترجمه‌ی ...: فِی مِائَةِ قَصْرٍ يَكُونُ فِيهِ مِنْ جِيرَانِ أَهْلِهِ. ۲۹۷ – ترجمه‌ی ...: فِی مِائَةِ قَصْرٍ يَكُونُ لَکَ جَارُ جَدِّکَ. ۲۹۸ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۲۹۹ – در بِحارالأنْوار: تُلَقِّينِيهَا. ۳۰۰ – در بِحارالأنْوار: أَكْنَافَهَا. ۳۰۱ – در بِحارالأنْوار: فاذا. ۳۰۲ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۳۰۳ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۳۰۴ – در بِحارالأنْوار: تُلَقِّينِيهَا. ۳۰۵ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۳۰۶ – این بخش در بِحارالأنْوار نیست. ۳۰۷ – در بِحارالأنْوار: مَا أَحْصَى كِتَابُکَ. ۳۰۸ يَا مَنْ يُجِيبُ دُعَا الْمُضْطَرِّ فِی الظُّلَمِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْبَلْوَى مَعَ السَّقَمِ قَدْ نَامَ وَفْدُکَ حَوْلَ الْبَيْتِ وَ انْتَبَهُوا يَدْعُو وَ عَيْنُکَ يَا قَيُّومُ لَمْ تَنَمْ هَبْ لِی بِجُودِکَ فَضْلَ الْعَفْوِ عَنْ جُرْمِی يَا مَنْ أَشَارَ إِلَيْهِ الْخَلْقُ فِی الْحَرَمِ إِنْ كَانَ عَفْوُکَ لَا يَلْقَاهُ ذُو سَرَفٍ فَمَنْ يَجُودُ عَلَى الْعَاصِينَ بِالنِّعَمِ ۳۰۹ – نیزه‌های نیکویی که به نام سازنده‌اش، زنی ردینه نام، خوانده می‌شد. ۳۱۰ جَرَتْ رَحِمٌ بَيْنِی وَ بَيْنَ مُنَازِلٍ سَوَاءً كَمَا يَسْتَنْزِلُ الْقَطْرَ طَالِبُهُ وَ رَبَّيْتُ حَتَّى صَارَ جَلْداً شَمَرْدَلًا إِذَا قَامَ سَاوَى غَارِبَ الفحل غَارِبُهُ وَ قَدْ كُنْتُ أُوتِيهِ مِنَ الزَّادِ فِی الصِّبَا إِذَا جَاعَ مِنْهُ صَفْوُهُ وَ أَطَايِبُهُ فَلَمَّا اسْتَوَى فِی عُنْفُوَانِ شَبَابِهِ وَ أَصْبَحَ كَالرُّمْحِ الرُّدَيْنِیِّ خَاطِبُهُ تَهَضَّمَنِی مَالِی كَذَا وَ لَوَى يَدِی لَوَى يَدَهُ اللَّهُ الَّذِی هُوَ غَالِبُهُ ۳۱۱ يَا مَنْ إِلَيْهِ أَتَى الْحُجَّاجُ بِالْجُهْدِ فَوْقَ الْمِهَادِ مِنْ أَقْصَى غَايَةِ الْبُعْدِ إِنِّی أَتَيْتُکَ يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ مَنْ يَدْعُوهُ مُبْتَهِلًا بِالْوَاحِدِ الصَّمَدِ هَذَا مُنَازِلُ مَنْ يَرْتَاعُ مِنْ عُقَقِی فَخُذْ بِحَقِّی يَا جَبَّارُ مِنْ وَلَدِی حَتَّى تُشِلَّ بِعَوْنٍ مِنْکَ جَانِبَهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَلِدْ ۳۱۲ – ترجمه‌ای از حَطْمَةِ وَادِی السِّيَاکِ (کذا) که در متن، ظاهراً برای توضیح اراک (که نام موضعی است نزدیک مَکّهٔ و چوب درختان آن برای مسواک به کار می‌رفت)، آمده است. ۳۱۳ – یا دو سوی دره. ۳۱۴ – در بِحارالأنْوار: وَ لَا كَيْفَ هُوَ وَ لَا أَيْنَ هُوَ وَ لَا حَيْثُ هُوَ. ۳۱۵ –

در بِحارالاَنْوار: یَا مُصَوِّرُ یَا مُفِیدُ یَا وَدُودُ یَا بَعِیدُ. ۳۱۶ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۳۱۷ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۳۱۸ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۳۱۹ – از بِحارالاَنْوار. ۳۲۰ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۳۲۱ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۳۲۲ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۳۲۳ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۳۲۴ – أعراف (۷): ۱۸۰. ۳۲۵ – غافر (۴۰): ۶۰. ۳۲۶ – بقره (۲): ۱۸۶. ۳۲۷ – زمر (۳۹): ۵۳. ۳۲۸ – روایت دیگر، ده شب دیگر، آن را بخوان و نزد من بیا. ۳۲۹ – در بِحارالاَنْوار: حذر. ۳۳۰ – در بِحارالاَنْوار: وَ سُبْحَانَ اللَّهِ. ۳۳۱ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۳۳۲ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۳۳۳ – در بِحارالاَنْوار: فانک. ۳۳۴ – دانشمند گران قدر حضرت استاد حاج شَیخ مُحَمَّد رضا جَعْفَری دامت برکاته – که از برجسته‌ترین چهره‌های صاحب نظر تاریخ در روزگار معاصرند – این داستان را تدبیر خود جناب مُحَمَّد بِن عَلی بِن أَبی طالب عَلَیْهِ السَّلَام احتمال دادند. بر پایه‌ی آن، او می‌خواست به هواداران گمراه خویش امامت برادرزاده‌اش حضرت زَیْن الْعَابِدِین عَلَیْهِ السَّلَام را ثابت کرده باشد. ۳۳۵ – در بِحارالاَنْوار: وَعَظْتَ. ۳۳۶ – در بِحارالاَنْوار: أَنْتَ الْجَمِیلَ. ۳۳۷ – در بِحارالاَنْوار: وَ عَرَّفْتَ فَأَصْرَرْتُ ثُمَّ عَرَّفْتَ فَاسْتَغْفَرْتُ وَ أَقْلَعْتُ. ۳۳۸ – بِحارالاَنْوار: فِکْرَتِی. ۳۳۹ – در بِحارالاَنْوار: مَثْوَاهُ. ۳۴۰ – در بِحارالاَنْوَار: بَغَی لِی. ۳۴۱ – در بِحارالاَنْوار: وَ انْتِظَارِ الِانْتِهَازِ لِفَرِیسَتِهِ. ۳۴۲ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۳۴۳ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۳۴۴ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۳۴۵ – در بِحارالاَنْوار: یُبْشِرَاکَ فَبَشِّرْنِی. ۳۴۶ – در بِحارالاَنْوار: الْمُنَاقَشَةِ. ۳۴۷ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۳۴۸ – از بِحارالاَنْوار. ۳۴۹ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۳۵۰ – در بِحارالاَنْوار: مُصَلِّینَ. ۳۵۱ – در بِحارالاَنْوار: وَ وَلَدَهُ. ۳۵۲ – در بِحارالاَنْوار: دبرتنی. ۳۵۳ – در بِحارالاَنْوار: و قد. ۳۵۴ – در بِحارالاَنْوَار: وَ تَرُدَّنِی. ۳۵۵ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۳۵۶ – در بِحارالاَنْوَار: فَاکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْیَا. ۳۵۷ – در بِحارالاَنْوار: وَ یَا جَابِرَ. ۳۵۸ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۳۵۹ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۳۶۰ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۳۶۱ – در بِحارالاَنْوار: وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً. ۳۶۲ – از بِحارالاَنْوَار. ۳۶۳ – از بِحارالاَنْوار. ۳۶۴ – از بِحارالاَنْوار. ۳۶۵ – از بِحارالاَنْوَار. ۳۶۶ – در بِحارالاَنْوَار: لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَی. ۳۶۷ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۳۶۸ – نام هر یک از ۴۰۰ مجموعه‌ی حدیثی معتبر شیعی از راویان مورد وثوق که متاسفانه همه‌ی آنها به صورت اولیه در دست نیست؛ اما بخش شاید عمده‌ای از آنها در منابع حدیثی حفظ شده است. ۳۶۹ – ترجمه‌ی: کارها أن یتلو الدعاء صحفا. ۳۷۰ – در بِحارالاَنْوار: الْعُیُونُ. ۳۷۱ – در بِحارالاَنْوَار: یَا رَاتِقُ یَا فَاتِقُ. ۳۷۲ – در بِحارالاَنْوَار: یَا قَوِیُّ یَا غَنِیُّ. ۳۷۳ – در بِحارالاَنْوار: یَا مُجْمِلُ یَا مُحْسِنُ. ۳۷۴ – در بِحارالاَنْوَار: تعلم. ۳۷۵ – در بِحارالاَنْوار: أَحْرَضَ. ۳۷۶ – در بِحارالاَنْوار: ازْدَادَ. ۳۷۷ – در بِحارالاَنْوار: زَلَّ مَصْرَعِی وَ انْقَطَعَ مَسْأَلَتِی. ۳۷۸ – در بِحارالاَنْوار: لِقَاءَ عَدُوِّکَ. ۳۷۹ – در بِحارالاَنْوَار: و ان. ۳۸۰ – در بِحارالاَنْوار: لَمْ تَکُنْ. ۳۸۱ – معادل تقریبی: حُبّاً وَ کَرَامَةً. ۳۸۲ – از بِحارالاَنْوار. ۳۸۳ – در بِحارالاَنْوار: أخیر. ۳۸۴ – در بِحارالاَنْوار: من أن تَغْلِبَهُ لِی. ۳۸۵ – احتمالاً دو راوی اخیر جابجا شده‌اند. ۳۸۶ – این مثل فارسی را به جای این مثل عربی آوردیم: «قدم و رجلا و اخر اخری» (یک پا را پیش گذاشته است و پای دیگر را پس.) علامه‌ی مجلسی در حاشیه‌ی خبر چنین توضیح می‌دهد: منظور این است که او مدتی با مُحَمَّد بِن عَبْدِاللَّه بِن الحَسَن (که به عنوان نَفْس زَکِیَّة و مَهْدِی بر مَنْصُور شوریده بود) همراهی کرده و او را به قیام تشویق کرده بود؛ اما به ظاهر با او همکاری نمی‌کرد یا ضمن عدم تایید قیام او، مردم را از ما دور می‌ساخت. گویی امام عَلَیْهِ السَّلَام چنین برنامه‌ای دارد: از مُحَمَّد دوری می‌گزینم؛ اگر پیروز شود، کار به دست من می‌افتد؛ چون پیروان من بسیارند و مردم می‌دانند من داناترم و بدین کار شایسته‌تر. اگر هم شکست خورد، من خود را از کشته شدن رهانیده‌ام! (بِحارالاَنْوار ۹۴: ۲۸۲) ۳۸۷ – جالب است که مَنْصُور با همه‌ی دشمنی، به درستی پیش گویی‌های حضرتش باور قلبی داشت! ۳۸۸ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۳۸۹ – رک. طبقات أعلام الشیعه (قرن ۵): ۱۸۴. ۳۹۰ – این بخش در بِحارالاَنْوَار نیست. ۳۹۱ – در بِحارالاَنْوار: تعیی. ۳۹۲ – به نقل تاریخ یَعْقُوبی، او در دوره‌ی مَنْصُور و هَارُون عَبَّاسی، به ریاست پلیس منصوب شد. ۳۹۳ – أَحْزَاب (۳۳): ۱۰. ۳۹۴ – ترجمه‌ی: ضَیِّقِی تَتَّسِعِی. ۳۹۵ – در بِحارالاَنْوار: بَلَائِهِ. ۳۹۶ – مصیصه یا مصیصه شهری بود معروف در شام. ۳۹۷ –

روز سر بریدن! ۳۹۸ – در صورتی که عبارت را مرفقه خز مقاینه بخوانیم و اگر نسخه‌ی بِحَارالأنْوَار، مرفقه جر مقانیه درست دانسته شود، منسوب به جُرامقه است که گروهی غیر عرب بودند و در آغاز دوره‌ی اسلامی در مَوْصِل (واقع در عِراق کنونی) سکنی گزیدند. با توجه به این که قین در باب مفاعله یافت نشد، نسخه‌ی بِحَارالأنْوَار صحیح‌تر می‌نماید. ۳۹۹ – أَحْزَاب (۳۳): ۱۰. ۴۰۰ – این تکرار در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۰۱ – در بِحَارالأنْوَار: انتهاء ۴۰۲ – چنین سوگندی آن روز متداول بود. مفهوم آن این بود که: زنم بر من حرام باشد یا غلامم آزاد باشد (یا چیزهایی مشابه آن)؛ اگر راست نگویم. ۴۰۳ – در بِحَارالأنْوَار: مله. ۴۰۴ – در بِحَارالأنْوَار: مِنْ شَرِّ كُلِّ سُقْم. ۴۰۵ – در بِحَارالأنْوَار: الـذعار. ۴۰۶ – در بِحَارالأنْوَار: وَ الْمُصِيبَاتِ وَ الْعَاهَاتِ. ۴۰۷ – این بخش در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۰۸ – از بِحَارالأنْوَار. ۴۰۹ – این بخش در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۱۰ – این بخش در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۱۱ – این بخش در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۱۲ – در کافی موجود، نام سُلَيْمَان بِن مخلد (یا داوود) موریانی، وزیر مَنْصُور – که در سال ۱۵۴ به دستور او کشته شد – به تصحیف، نَحوی آمده است. خوزی منسوب به خوزستان است. (رک. الغیبه شَیخ طوسی: ۱۱۹؛ بِحَارالأنْوَار ۴۶: ۳؛ تاریخ طَبَری ۸: ۴۲؛ سیر اعلام النبلاء ۷: ۲۳ وفیات الاعیان ۲: ۴۱۰ – ۴۱۱) ۴۱۳ – کافی ۱: ۳۱، ح ۱۳. ۴۱۴ – کافی ۱: ۳۱، ح ۱۴. ۴۱۵ – شعرا (۲۶): ۲۰۵ – ۲۰۷. ۴۱۶ – روشن نشد که چرا اَبُو اَحْمَد به اَبُو عَبْداللّه تغییر یافته است؟! ۴۱۷ – تاریخ بغداد ۱۱: ۵۷ – ۵۸. ۴۱۸ – الخَصَائِص العلویه عَلی سائر البریه و المـاثر لسید الذریه. ۴۱۹ – ترجمه‌ی: لاءستاءصلن شافته. ۴۲۰ – در بِحَارالأنْوَار: بذلک. ۴۲۱ – از بِحَارالأنْوَار. ۴۲۲ – در مفاتیح الجنان، این دعا با نام جَوشَن صغیر آمده است. ۴۲۳ – ترجمه‌ی الطَرْز الْكَبِير. ۴۲۴ – كُرَاعِ الْغَمِيم وادی ای بود در دو منزلی مَکَّة در سر راه مدینه. (القاموس المحیط) ۴۲۵ – چنین سوگندی آن روز متداول بود. مفهوم آن این بود که: زنم بر من حرام باشد یا غلامم آزاد باشد (یا چیزهایی مشابه آن)؛ اگر راست نگویم. ۴۲۶ زَعَمَتْ سَخِينَةُ أَنْ سَتَغْلِبُ رَبَّهَا فَلَيُغْلَبَنَّ مُغَالِبُ الْغَلَّاب بیتی از قصیده‌ی کعب بِن مَالِک سلمی انصاری است که در رد قصیده‌ی شاعر مشرک عرب عَبْداللّه بِن زِبَعْرَی سهمی و به دفاع از مسلمانان سرود. برای آگاهی بیشتر، رک. بِحَارالأنْوَار ۴۸: ۱۵۱ – ۱۵۲، پاورقی مصحح. ۴۲۷ – ذاریات (۵۱): ۲۳. ۴۲۸ – در بِحَارالأنْوَار: حزارات. ۴۲۹ – از بِحَارالأنْوَار. ۴۳۰ – در بِحَارالأنْوَار: فنیته. ۴۳۱ – این بخش در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۳۲ – در بِحَارالأنْوَار: شَاخِصاً. ۴۳۳ – در بِحَارالأنْوَار: وَ أَشَدُّ. ۴۳۴ – در بِحَارالأنْوَار: خاسرا. ۴۳۵ – در بِحَارالأنْوَار: يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ. ۴۳۶ – در بِحَارالأنْوَار: تَتَدَاوَلُهُ. ۴۳۷ – در بِحَارالأنْوَار: يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ. ۴۳۸ – در بِحَارالأنْوَار: لألجن. ۴۳۹ – در بِحَارالأنْوَار: مُتَّكِلِي. ۴۴۰ – زمر (۳۹): ۵۳. ۴۴۱ – حجر (۱۵): ۵۶. ۴۴۲ – غافر (۴۰): ۶۰. ۴۴۳ – اسراء (۱۷): ۷۱. ۴۴۴ – مومنون (۲۳): ۱۰۲ و الحاقه (۶۹): ۱۴. ۴۴۵ – عادیات (۱۰۰): ۱۰. در بِحَارالأنْوَار: بعثر القبور. ۴۴۶ – در بِحَارالأنْوَار: الحجج. ۴۴۷ – در بِحَارالأنْوَار: عَدُوٍّ وَ طَاغٍ ۴۴۸ – در بِحَارالأنْوَار: فَاسِقٍ وَ بَاغٍ. ۴۴۹ – در بِحَارالأنْوَار: أَنَا الضَّعِيفُ إِلَيْكَ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ. ۴۵۰ – در بِحَارالأنْوَار: و المحمود. ۴۵۱ – در بِحَارالأنْوَار: فکان. ۴۵۲ – این بخش در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۵۳ – در بِحَارالأنْوَار: ما. ۴۵۴ – این بخش در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۵۵ – در بِحَارالأنْوَار: التَّيَّارِ. ۴۵۶ – در بِحَارالأنْوَار: حزم. ۴۵۷ – از بِحَارالأنْوَار. ۴۵۸ – نمل (۲۷): ۱۰. ۴۵۹ – در بِحَارالأنْوَار: مِنْهُ الْخَيْرُ. ۴۶۰ – از بِحَارالأنْوَار. ۴۶۱ – در بِحَارالأنْوَار: بقدره. ۴۶۲ – در بِحَارالأنْوَار: النَّذِيرِ الْبَشِيرِ. ۴۶۳ – در بِحَارالأنْوَار: الطَّاهِرَةِ الْفَاضِلَةِ. ۴۶۴ – در بِحَارالأنْوَار: الزاهره. ۴۶۵ – در بِحَارالأنْوَار: ولدیهما. ۴۶۶ – در بِحَارالأنْوَار: وَ سِرَّ ذَلِكَ كُلِّهِ وَ عَلَانِيَتَهُ. ۴۶۷ – در بِحَارالأنْوَار: و یا. ۴۶۸ – در بِحَارالأنْوَار: و یا. ۴۶۹ – در بِحَارالأنْوَار: و یا. ۴۷۰ – در بِحَارالأنْوَار: القسمه. ۴۷۱ – از بِحَارالأنْوَار. ۴۷۲ – در بِحَارالأنْوَار: صلی الله. ۴۷۳ – از بِحَارالأنْوَار. ۴۷۴ – این بخش در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۷۵ – از بِحَارالأنْوَار. ۴۷۶ – از بِحَارالأنْوَار. ۴۷۷ – این بخش در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۷۸ – در بِحَارالأنْوَار: علقت عَلی. ۴۷۹ – از بِحَارالأنْوَار. ۴۸۰ – این بخش در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۸۱ – این بخش در بِحَارالأنْوَار نیست. ۴۸۲ – قصص (۲۸): ۳۱. ۴۸۳ – نمل (۲۷): ۱۰. ۴۸۴ – قصص (۲۸): ۲۵. ۴۸۵ – طه (۲۰): ۷۷. ۴۸۶ – طه (۲۰): ۶۸. ۴۸۷ – مُحَمَّد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم (۴۷): ۲۳. ۴۸۸ – در بِحَارالأنْوَار: فی عزه. ۴۸۹ – در بِحَارالأنْوَار: أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ. ۴۹۰ – در بِحَارالأنْوَار: بالحفظ. ۴۹۱ – در بِحَارالأنْوَار: منیع. ۴۹۲ – در بِحَارالأنْوَار:

یَعْلُو بِهِ [عَلِيٌّ] صَاحِبُ الْحُرُوبِ. ۴۹۳ – در بِحارالأنوار: لن ينـذرنی. ۴۹۴ – در بِحارالأَنْوَار: تفضل. ۴۹۵ – این بخش در بِحارالأَنْوَار نیست. ۴۹۶ – نام هر یک از ۴۰۰ مجموعه‌ی حدیثی معتبر شیعی از راویان مورد وثوق که متاسفانه همه‌ی آنها به صورت اولیه در دست نیست؛ اما بخش شاید عمده‌ای از آنها در منابع حدیثی حفظ شده است. ۴۹۷ – در بِحارالأَنْوَار: أمثالی. ۴۹۸ – در بِحارالأَنْوَار: وعدت. ۴۹۹ – زمر (۳۹): ۵۳. ۵۰۰ – حجر (۱۵): ۵۶. ۵۰۱ – غافر (۴۰): ۶۰. ۵۰۲ – در بِحارالأَنْوَار: لَقَدْ كَانَ الْإِيَاسُ. ۵۰۳ – اسراء (۱۷): ۷۱. ۵۰۴ – در بِحارالأَنْوَار: تُقِيمُ الْحِجَّةَ. ۵۰۵ – در بِحارالأَنْوَار: الْمَنْشُورَةِ. ۵۰۶ – در بِحارالأَنْوَار: فَبِتَوَسُّلِي. ۵۰۷ – ترجمه‌ی مسامحه آمیز «الصلاه جامعه.» این شعاری بود که با شنیدن آن مسلمانان درمی یافتند امر مهمی پیش آمده است که باید در مسجد گرد هم آیند. ۵۰۸ – نزدیک‌ترین ترجمه به عبارت: هی الأَدْعِيَة التی علمه (علمته؟!) ایاها الطلحی این گونه به نظر رسید. ۵۰۹ – در بِحارالأَنْوَار، هر یک از این ده مناجات با «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ» آغاز شده است ۵۱۰ – در بِحارالأَنْوَار: أَسْتَخِيرُكَ. ۵۱۱ – در بِحارالأَنْوَار: سَهِّلِ اللَّهُمَّ مِنْهُ. ۵۱۲ – در بِحارالأَنْوَار: وَ ادْفَعْ عَنِّي كُلَّ مَعَرَّةٍ. ۵۱۳ – در بِحارالأَنْوَار: وَ اجْعَلْ رَبِّ. ۵۱۴ – در بِحارالأَنْوَار: خوفه. ۵۱۵ – در بِحارالأَنْوَار: أَنْجِحْ فِيهِ طَلِبَتِي. ۵۱۶ – در بِحارالأَنْوَار: و اقْطَعْ عَوَائِقَهَا وَ امْنَعْ بَوَائِقَهَا. ۵۱۷ – در بِحارالأَنْوَار: بالخيره. ۵۱۸ – در بِحارالأَنْوَار: الغنم. ۵۱۹ – در بِحارالأَنْوَار: تَعَسُّرِهَا. ۵۲۰ – در بِحارالأَنْوَار: صَرِيعَ تَيَسُّرِهَا. ۵۲۱ – در بِحارالأَنْوَار: عَاجِلَةَ النَّفْعِ. ۵۲۲ – در بِحارالأَنْوَار: ولى. ۵۲۳ – در بِحارالأَنْوَار: وَ إِبْطَالِهَا. ۵۲۴ – در بِحارالأَنْوَار: حِلْمِكَ عَنِ الْعَاصِينَ وَ عَفْوِكَ عَنِ الْخَاطِئِينَ وَ رَحْمَتِكَ لِلْمُذْنِبِينَ. ۵۲۵ – در بِحارالأَنْوَار: سَائِلًا رَبِّ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ. ۵۲۶ – در بِحارالأَنْوَار: تَفْرِيجِ الْغَمِّ ... تَنْفِيسِ الْهَمِّ. ۵۲۷ – در بِحارالأَنْوَار: مُسْتَقِيلًا رَبِّ لَكَ. ۵۲۸ – در بِحارالأَنْوَار: بِسَلَامَةِ الْمَخْرَجِ. ۵۲۹ – در بِحارالأَنْوَار: أَزِلَّنِي. ۵۳۰ – در بِحارالأَنْوَار: تَطَوَّلْ. ۵۳۱ – در بِحارالأَنْوَار: أَقِلْنِي رَبِّ عَثْرَتِي. ۵۳۲ – در بِحارالأَنْوَار: وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ. ۵۳۳ – در بِحارالأَنْوَار: أَفِدْ لِي. ۵۳۴ – در بِحارالأَنْوَار: وَ اطْوِ لِيَ الْبَعِيدَ لِطُولِ انْبِسَاطِ الْمَرَاحِلِ. ۵۳۵ – در بِحارالأَنْوَار: وَ بَاعِدْ فِي الْمَسِيرِ. ۵۳۶ – در بِحارالأَنْوَار: وُعُورَةَ. ۵۳۷ – در بِحارالأَنْوَار: وَ هَنِّئْنِي غُنْمَ الْعَافِيَةِ. ۵۳۸ – در بِحارالأَنْوَار: سَائِحْ. ۵۳۹ – در بِحارالأَنْوَار: رَبِّ. ۵۴۰ – در بِحارالأَنْوَار: وَ الْعَافِيَةُ مُقَارِنَتِي. ۵۴۱ – در بِحارالأَنْوَار: إِنَّكَ ذُو الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ. ۵۴۲ – در بِحارالأَنْوَار: أَمْطِرْ سَحَائِبَ إِفْضَالِكَ عَلَيَّ غِزَاراً. ۵۴۳ – از بِحارالأَنْوَار. ۵۴۴ – در بِحارالأَنْوَار: بِكَرَمٍ. ۵۴۵ – در بِحارالأَنْوَار: أَثْبِتْ. ۵۴۶ – در بِحارالأَنْوَار: سَعَةِ رَحْمَتِكَ. ۵۴۷ – در بِحارالأَنْوَار: وَ اكْسُنِي اللَّهُمَّ أَيْ رَبِّ سَرَابِيلَ السَّعَةِ. ۵۴۸ – در بِحارالأَنْوَار: الضِّيقِ. ۵۴۹ – در بِحارالأَنْوَار: بِبَتْرِ التَّقْصِيرِ وَ لِوَصْلِ. ۵۵۰ – در بِحارالأَنْوَار: وَ احْمِلْ عَسْفَ الضُّرِّ عَنِّي وَ اضْرِبِ الضُّرَّ بِسَيْفِ الِاسْتِيصَالِ. ۵۵۱ – در بِحارالأَنْوَار: وَ امْحَقْهُ. ۵۵۲ – این قسمت از دعا در بِحارالأَنْوَار به صورت‌های مختلف ذکر شده است. ۵۵۳ – در بِحارالأَنْوَار: وَ احْرُسْنِي. ۵۵۴ – در بِحارالأَنْوَار: اللَّهُمَّ رَبِّ فِي حِمَى عِزِّكَ. ۵۵۵ – در بِحارالأَنْوَار: أَرْفَعِ. ۵۵۶ – در بِحارالأَنْوَار: مُدَّةَ. ۵۵۷ – در بِحارالأَنْوَار: اللَّهُمَّ رَبِّ. ۵۵۸ – در بِحارالأَنْوَار: جَرِيح. ۵۵۹ – در بِحارالأَنْوَار: اللَّهُمَّ رَبِّ. ۵۶۰ – از بِحارالأَنْوَار. ۵۶۱ – از بِحارالأَنْوَار. ۵۶۲ – در بِحارالأَنْوَار: شَاحِذَةً. ۵۶۳ – در بِحارالأَنْوَار: مَصِيرِى. ۵۶۴ – در بِحارالأَنْوَار: وَ اقْبَلْ رَبِّ تَوْبَتِي فَإِنَّهَا بِصِدْقٍ مِنْ إِخْلَاصِ نِيَّتِي. ۵۶۵ – در بِحارالأَنْوَار: احْتِفَالٍ ... اجْتِهَادٍ ... تَثْبِيتِ إِنَابَتِي. ۵۶۶ – در بِحارالأَنْوَار: وَ اجْلُ اللَّهُمَّ رَبِّ عَنِّي بِالتَّوْبَةِ. ۵۶۷ – در بِحارالأَنْوَار: مُتَمَسِّكاً. ۵۶۸ – در بِحارالأَنْوَار: مُقِرّاً. ۵۶۹ – در بِحارالأَنْوَار: فَرَضْتَهُ. ۵۷۰ – از بِحارالأَنْوَار. ۵۷۱ – در بِحارالأَنْوَار: ظَفِّرْنِي. ۵۷۲ – در بِحارالأَنْوَار: أَوْقِفْنِي. ۵۷۳ – در بِحارالأَنْوَار: وُفُودِ. ۵۷۴ – در بِحارالأَنْوَار: التَّوَامِكِ. ۵۷۵ – در بِحارالأَنْوَار: مِنَ الْهَدَايَا. ۵۷۶ – این بخش در بِحارالأَنْوَار نیست. ۵۷۷ – از بِحارالأَنْوَار. ۵۷۸ – از بِحارالأَنْوَار. ۵۷۹ – از بِحارالأَنْوَار و در آن «اللَّهُمَّ» نیست. ۵۸۰ – از بِحارالأَنْوَار و در آن «بى» نیست. ۵۸۱ – در بِحارالأَنْوَار: أَهْمَلَ. ۵۸۲ – در بِحارالأَنْوَار: بُيِّتَ. ۵۸۳ – در بِحارالأَنْوَار: أَحْمِلْ. ۵۸۴ – در بِحارالأَنْوَار: زُجِرَ. ۵۸۵ – در بِحارالأَنْوَار: عَجِّلْ لَهُمُ الْبَتَاتَ. ۵۸۶ – این بخش در بِحارالأَنْوَار نیست. ۵۸۷ – در بِحارالأَنْوَار: تُفَرِّجَ الْغَمَّاءُ. ۵۸۸ – از بِحارالأَنْوَار. ۵۸۹ – از بِحارالأَنْوَار. ۵۹۰ – در بِحارالأَنْوَار: كَشْفِ نَوَائِبِ اللَّأْوَاءِ وَ تَوَالِي سُبُوغِ النَّعْمَاءِ. ۵۹۱ – در بِحارالأَنْوَار: لَكَ الْحَمْدُ رَبِّ. ۵۹۲ – در بِحارالأَنْوَار: دَفْعِكَ. ۵۹۳ – در بِحارالأَنْوَار: بَاهِظَ. ۵۹۴ – در بِحارالأَنْوَار: مِحَالِكَ وَ حَمِيدِ فِعَالِكَ. ۵۹۵ – در بِحارالأَنْوَار: طُرُقِ. ۵۹۶ – از بِحارالأَنْوَار.

۵۹۷ – در بِحارالاَنوار: اللّهُمَّ جَدِيرٌ. ۵۹۸ – در بِحارالاَنوار: قُدْرَتِی. ۵۹۹ – در بِحارالاَنوار (بعد از وَ عَدُوِّی الْغُرُورُ) آمده است: الَّذِی أَنَا مِنْهُ مُبْتَلًى أَنْ أَرْغَبَ فِيهَا إِلَی ضَعِيفٍ مِثْلِی وَ مَنْ هُوَ فِی النُّكُولِ شَكْلِی حَتَّى تَدَارَكْتَنِی رَحْمَتُكَ وَ بَادَرَتْنِی بِالتَّوْفِيقِ رَأْفَتُكَ وَ رَدَدْتَ عَلَيَّ عَقْلِی بِتَطَوُّلِكَ وَ أَلْهَمْتَنِی رُشْدِی بِتَفَضُّلِكَ وَ أَحْيَيْتَ بِالرَّجَاءِ لَكَ قَلْبِی وَ أَزَلْتَ خُدْعَةَ عَدُوِّی عَنْ لُبِّی وَ صَحَّحْتَ بِالتَّأْمِيلِ فِكْرِی وَ شَرَحْتَ بِالرَّجَاءِ لِإِسْعَافِكَ صَدْرِی وَ صَوَّرْتَ لِيَ الْفَوْزَ بِبُلُوغِ مَا رَجَوْتُهُ وَ الْوُصُولِ إِلَى مَا أَمَّلْتُهُ فَوَقَفْتُ اللَّهُمَّ رَبِّ بَيْنَ يَدَيْكَ سَائِلًا لَكَ ضَارِعاً إِلَيْكَ وَاثِقاً بِكَ مُتَوَكِّلًا عَلَيْكَ فِی قَضَاءِ حَاجَتِی وَ تَحْقِيقِ أُمْنِيَّتِی وَ تَصْدِيقِ رَغْبَتِی فَأَنْجِحِ اللَّهُمَّ حَاجَتِی بِأَيْمَنِ نَجَاحٍ وَ اهْدِهَا سَبِيلَ الْفَلَاحِ وَ أَعِذْنِی اللَّهُمَّ رَبِّ بِكَرَمِكَ ۶۰۰ – از بِحارالاَنوار. ۶۰۱ – در بِحارالاَنوار: إِنَّكَ مَلِيٌّ وَلِيٌّ وَ عَلَى عِبَادِكَ بِالْمَنَائِحِ الْجَزِيلَةِ وَفِيٌّ. ۶۰۲ – از بِحارالاَنوار. ۶۰۳ – احتمالاً ـ أرزنی درست است. ۶۰۴ – هود (۱۱): ۶۵. ۶۰۵ – در بِحارالاَنوار: اللَّهُمَّ إِنِّی وَ فُلَاناً. ۶۰۶ – در بِحارالاَنوار: علیک. ۶۰۷ – در بِحارالاَنوار: جوده. ۶۰۸ – در بِحارالاَنوار: غلقت. ۶۰۹ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۱۰ – در بِحارالاَنوار: تَعَمَّدَنِی. ۶۱۱ – در بِحارالاَنوار: تَوَاعَدْتُهُ. ۶۱۲ – در بِحارالاَنوار: بِعِقَابِهِ. ۶۱۳ – در بِحارالاَنوار: مَقْصُودٌ. ۶۱۴ – حج (۲۲): ۶۰. ۶۱۵ – غافر (۴۰): ۶۰. ۶۱۶ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۱۷ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۱۸ – در بِحارالاَنوار: إِزَالَتِهِ. ۶۱۹ – در بِحارالاَنوار: فُلَّ عَنْهُ جُنُودَهُ. ۶۲۰ – در بِحارالاَنوار: الظَّالِمَةِ. ۶۲۱ – در بِحارالاَنوار: وَ أَبْتِرْهُ عُمُرَهُ. ۶۲۲ – در بِحارالاَنوار: وَ ابْتَزِّهِ مُلْكَهُ. ۶۲۳ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۲۴ – در بِحارالاَنوار: جُذَّ. ۶۲۵ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۲۶ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۲۷ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۲۸ – در بِحارالاَنوار: نعمته. ۶۲۹ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۳۰ – در بِحارالاَنوار: أَدِلْ دَوْلَتَهُ. ۶۳۱ – در بِحارالاَنوار: عَاقِبَةَ أَمْرِهِ إِلَى شَرِّ حَالٍ. ۶۳۲ – چنان که می‌دانیم، امام دهم و امام یازدهم عَلَيْهِمَاالسَّلَام را عَسْكَرِيين می‌نامند. ۶۳۳ – در بِحارالاَنوار: ذلک. ۶۳۴ – در بِحارالاَنوار: فافعل بی‌ذلک. ۶۳۵ – معرفی شده در فهرست با نام فَلَاحُ السَّائِلِ و نجاح المسائل. ۶۳۶ – باید دانست این مرد با فضیلت غیر از جناب عَلی بِن مُحَمَّد سمری آخرین نایب حضرت صاحب الامر عَلَيْهِ السَّلَام است. ۶۳۷ – بنا بر متن عربی کتاب، این جمله‌ی معترضه به هر یک از دو تن (عَلی بِن مُحَمَّد و جَعْفَر بِن محمود) قابل بازگشت است؛ اما به قرائن تاریخی در ترجمه این گونه ترجیح داده شد. ۶۳۸ – ترجمه‌ی: أَخَذَهَا الْمُقِيمُ وَ الْمُقْعَدُ. ۶۳۹ – صف (۶۱): ۹. ۶۴۰ – ظاهراً منظور نشوار المحاضره و أخبار المذاکره از قاضی مَحَسِن بِن عَلی بِن مُحَمَّد بِن داوود تَنُوخِی است. ۶۴۱ – تاریخ بغداد ۱۳: ۲۸۷ – ۲۸۹. ۶۴۲ – مقصود وجود مقدس مولای انس و جان حضرت صاحب العصر و الزمان عَلَيْهِ السَّلَام است. ۶۴۳ – این سخن با مختصر اختلاف از حضرت بقیه الله عجل الله فرجه، در نخستین ساعت ولادت، نقل شده است. رک. کَمَالُ الدِّین، باب ۴۲، ح ۵ و الخرائج و الجرائح ۱: ۴۵۷، ح ۲. ۶۴۴ – در بِحارالاَنوار: مقر. ۶۴۵ – در بِحارالاَنوار: الْمِثْلِ. ۶۴۶ – در بِحارالاَنوار: وَ أَنْ تَأْذَنَ بِجَمْعِ مَا شُتِّتَ. ۶۴۷ – در بِحارالاَنوار: جَمْعُهُ. ۶۴۸ – در بِحارالاَنوار: بِجَمْعِ. ۶۴۹ – مریم (۱۹): ۵۳. ۶۵۰ – در بِحارالاَنوار: تَبِعَهُ. ۶۵۱ – در بِحارالاَنوار: كَيْدَ الْمُعَانِدِينَ. ۶۵۲ – ص (۳۸): ۳۵. ۶۵۳ – در بِحارالاَنوار: اجْمَعْ شَمْلِی. ۶۵۴ – در بِحارالاَنوار: وصل. ۶۵۵ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۵۶ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۵۷ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۵۸ – تحریم (۶۶): ۱۲. ۶۵۹ – در بِحارالاَنوار: فاجر. ۶۶۰ – رعد (۱۳): ۲۹. ۶۶۱ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۶۲ – یونس (۱۰): ۹۰. ۶۶۳ – در بِحارالاَنوار: ذلک لهم. ۶۶۴ – در بِحارالاَنوار: يَنْقَمِعُوا وَ يَخْشَعُوا. ۶۶۵ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۶۶ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۶۷ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۶۸ – در بِحارالاَنوار: اللَّهُمَّ و أَسْأَلُكَ. ۶۶۹ – صافات (۳۷): ۷۵. ۶۷۰ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۷۱ – در بِحارالاَنوار: تُؤْمِنَ لِی كَيْدَهُمْ. ۶۷۲ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۷۳ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۷۴ – امین الاسلام صاحب تفسیر مجمع البیان و اعلام الوری باعلام الهدی. ۶۷۵ – از بِحارالاَنوار. ۶۷۶ – ترجمه‌ی: أَقَلُّ مِنَ الثُّمُنِ نَحْوَ السُّدُسِ. ۶۷۷ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۷۸ – در بِحارالاَنوار: وَ ذَلَّتْ لِعَظَمَتِهِ عِزَّةُ كُلِّ مُتَعَاظِمٍ مِنْهُمْ. ۶۷۹ – این بخش در بِحارالاَنوار نیست. ۶۸۰ – در بِحارالاَنوار: شهیدا. ۶۸۱ – در بِحارالاَنوار: لِأَسْمَاءِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لِجَبَّارِی الْهَوَاءِ. ۶۸۲ – در بِحارالاَنوار: لَا مَنْجَى لَكُمْ

وَ لَا مَلْجَأَ لِوَارِدِكُمْ وَ لَا مُنْقِذَ لِمَارِدِكُمْ جَمِيعاً مِنْ صَوَاعِقِ الْقُرْآنِ الْمُبِينِ وَ عَظِيمِ أَسْمَاءِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ لَا مَنْفَذَ لِهَارِبِكُمْ مِنْ رَكْسَةِ التَّثْبِيطِ. ۶۸۳ – در بِحارالاَنْوار: التَّهْبِيطِ. ۶۸۴ – در بِحارالاَنْوار: فَرَابِعُكُمْ. ۶۸۵ – در بِحارالاَنْوار: الْخَبِيرُ. ۶۸۶ – آل عمران (۳): ۱۶۰. ۶۸۷ – در بِحارالاَنْوار: بِالرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. ۶۸۸ – در بِحارالاَنْوار: الطَّلَبُ. ۶۸۹ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۶۹۰ – در بِحارالاَنْوار: بِالْعَرْشِ الْعَظِيمِ. ۶۹۱ – ظاهراً: بِنِ (حاشیه‌ی بِحارالاَنْوار). ۶۹۲ – در بِحارالاَنْوار: أُشْهِدُكَ. ۶۹۳ – در بِحارالاَنْوار: بِسِتْرِكَ. ۶۹۴ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۶۹۵ – در بِحارالاَنْوار: منهم الی. ۶۹۶ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۶۹۷ – در بِحارالاَنْوار: رَحْمَةً وَ عِلْماً. ۶۹۸ – در بِحارالاَنْوار: لِرَهْبَتِهِ وَ رَغْبَتِهِ. ۶۹۹ – در بِحارالاَنْوار: الارضین. ۷۰۰ – در بِحارالاَنْوار: جَلَالِ مُلْكِهِ. ۷۰۱ – در بِحارالاَنْوار: یعدله. ۷۰۲ – در بِحارالاَنْوار: یعادله. ۷۰۳ – در بِحارالاَنْوار اضافه شده است: يَا قَرِيبُ الْمُجِيبُ الْمُتَدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبُهُ. ۷۰۴ – در بِحارالاَنْوار: الْبَدَايَا. ۷۰۵ – در بِحارالاَنْوار: وَ الصِّدْقُ قَوْلُهُ وَ وَعْدُهُ. ۷۰۶ – در بِحارالاَنْوار: یا مجیب. ۷۰۷ – از بِحارالاَنْوار. ۷۰۸ – در بِحارالاَنْوار: لا یصل. ۷۰۹ – از بِحارالاَنْوار. ۷۱۰ – در بِحارالاَنْوار: السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ. ۷۱۱ – در بِحارالاَنْوار: يَا غَايَةَ مُنْتَهَاهُ وَ رَغْبَتَاهُ. ۷۱۲ – انبیاء (۲۱): ۶۹. ۷۱۳ – قِصَص الْأَنْبِيَاء، باب ۶، فصل ۱ (۱۲۸). ۷۱۴ – حلیه الاولیاء ۵: ۱۹۵ – ۱۹۶. ۷۱۵ – از بِحارالاَنْوار. ۷۱۶ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۱۷ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۱۸ – ترجمه‌ی مسامحه آمیز «الصلاه جامعه.» این شعاری بود که با شنیدن آن مسلمانان در می‌یافتند امر مهمی پیش آمده است که باید در مسجد گرد هم آیند. ۷۱۹ – از بِحارالاَنْوار. ۷۲۰ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۲۱ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۲۲ – احتمالاً گوینده حضرت ثامِن الحُجَج عَلَيْهِ السَّلَام است یا سَعْد بِن عَبْداللَّه مولف «فصل الدعاء.» ۷۲۳ – از بِحارالاَنْوار. ۷۲۴ – از بِحارالاَنْوار. ۷۲۵ – در بِحارالاَنْوار: الْمَرْقَاءَ. ۷۲۶ – قِصَص الْأَنْبِيَاء، باب ۱۸، فصل ۸ (ح ۳۳۳). ۷۲۷ – در بِحارالاَنْوار: خَطَايَايَ. ۷۲۸ – در بِحارالاَنْوار: فَإِيَّاكَ أَرْجُو. ۷۲۹ – در بِحارالاَنْوار: وَ الْمَوْتُ. ۷۳۰ – در بِحارالاَنْوار: مَقْلُوبَةً. ۷۳۱ – در بِحارالاَنْوار: أَقْطَعَهُ. ۷۳۲ – در بِحارالاَنْوار: فَكَأَنِّي. ۷۳۳ – در بِحارالاَنْوار: لِاسْتِبْهَام. ۷۳۴ – در بِحارالاَنْوار: بی ۷۳۵ – شاید منظور سوره‌ی مبارکه‌ی حمد باشد. ۷۳۶ – آل عمران (۳): ۲۷ – ۲۸. ۷۳۷ – آل عمران (۳): ۲ – ۳. ۷۳۸ – طه (۲۰): ۱۱۲. ۷۳۹ – منظور شناخته نشد. شاید منظور حافظ اَبُو مُحَمَّد حزمی است. ۷۴۰ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۴۱ – در بِحارالاَنْوار: الطهر الطاهر. ۷۴۲ – منظور شناخته نشد. شاید منظور حافظ اَبُو مُحَمَّد حزمی است. ۷۴۳ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۴۴ – منظور شناخته نشد. شاید منظور حافظ اَبُو مُحَمَّد حزمی است. ۷۴۵ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۴۶ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۴۷ – در بِحارالاَنْوار: يَا مُهَيْمِنُ يَا مُتَعَالِ. ۷۴۸ – در بِحارالاَنْوار: صطفص. ۷۴۹ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۵۰ – در بِحارالاَنْوار: صَمَدٌ صَدْرٌ. ۷۵۱ – در بِحارالاَنْوار: حَلِيمٌ حَكِيمٌ. ۷۵۲ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۵۳ – از بِحارالاَنْوار. ۷۵۴ – ظاهراً مراد شریف مُحَمَّد بِن حُسَيْن بِن مُوسَى جامع نهج البلاغه است. ۷۵۵ – احتمالاً یساری درست است. ۷۵۶ – در بِحارالاَنْوار: تلطفا. ۷۵۷ – در بِحارالاَنْوار: تذللا. ۷۵۸ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۵۹ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۶۰ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۶۱ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۶۲ – در بِحارالاَنْوار: الصَّلَاةَ. ۷۶۳ – در بِحارالاَنْوار: اللَّعَائِنَ. ۷۶۴ – در بِحارالاَنْوار: الزَّاهِرِينَ. ۷۶۵ – در بِحارالاَنْوار: إِنْسَانٍ. ۷۶۶ – بقره (۲): ۱۸۶. ۷۶۷ – در بِحارالاَنْوار: لا منجا. ۷۶۸ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۶۹ – در بِحارالاَنْوار: الْمَرَدِّ. ۷۷۰ – در بِحارالاَنْوار: رَقَبَتِي ۷۷۱ – در بِحارالاَنْوار: بَاقِرِ عِلْمِ الدِّينِ. ۷۷۲ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۷۳ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۷۴ – در بِحارالاَنْوار: يَا اللَّهُ بِكَ. ۷۷۵ – در بِحارالاَنْوار: يَا هَادِيَ لِلْإِيمَانِ. ۷۷۶ – در بِحارالاَنْوار: أَنْ تُضَاعِفَ. ۷۷۷ – در بِحارالاَنْوار: الْمُسْتَأْكِلِينَ. ۷۷۸ – در بِحارالاَنْوار: وَ النَّاشِينَ خَلَاقَهُمْ. ۷۷۹ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۸۰ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۸۱ – از بِحارالاَنْوار. ۷۸۲ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۷۸۳ – بر گرفته از قرآن کریم، حجر (۱۵): ۹۸ – ۹۹. ۷۸۴ – گوینده مشخص نیست. ۷۸۵ – وَلِيد بِنِ عَبْدالْمَلِكِ بِنِ مَرْوَان بِنِ حکم بعد از عزل پسر عمویش عُمَر بِن عَبْدُ الْعزیز بِنِ مَرْوَان ابْن حکم در شوال ۹۳، عُثْمَان بِنِ حیان مری را بر مدینه گماشت (تاریخ طَبَری، الکامل)؛ صالح شناخته

نشد. این داستان را ابْن عساکر نیز آورده است. (رک. تهذیب تاریخ دمشق الکبیر ۴: ۱۶۷). ۷۸۶ – الکافی ۲: ۵۵۹. ۷۸۷ – در بِحارالاَنْوار: لَا آخُذُ. ۷۸۸ – در بِحارالاَنْوار: لَا أَقِي. ۷۸۹ – کَمالُ الدِّین ۲: ۳۵۱ – ۳۵۲ (باب ۳۳، ح ۴۹) و نیز ح ۴۰. ۷۹۰ – از بِحارالاَنْوار. ۷۹۱ – اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن خَالِد یا اَحْمَد بِن مُحَمَّد بِن عِیسَی. ۷۹۲ – در بِحارالاَنْوار: بدءا. ۷۹۳ – گوینده ظاهراً مُحَمَّد بِن مُحَمَّد بِن عَبْدِاللَّه بِن فاطر یاد شده است. ۷۹۴ – مریم (۱۹): ۸۷. ۷۹۵ – از بِحارالاَنْوار. ۷۹۶ – در بِحارالاَنْوار: و الَّذِینَ. ۷۹۷ – از بِحارالاَنْوار. ۷۹۸ – از بِحارالاَنْوار. ۷۹۹ – در بِحارالاَنْوار: رب انی. ۸۰۰ – از بِحارالاَنْوار. ۸۰۱ – در بِحارالاَنْوار: و ان. ۸۰۲ – در بِحارالاَنْوار اضافه شده است: وَ لِجِلْبَابِ الْبَلَاءِ فِیهِمْ لَابِسٌ وَ لِکِتَابِ تَحَمُّلِ الْعَنَاءِ بِهِمْ دَارِسٌ. ۸۰۳ – در بِحارالاَنْوار: بهذا. ۸۰۴ – در بِحارالاَنْوار اضافه شده است: مَا عُذْرِی یَا إِلَهِی إِذَا حَرَمْتَ مِنْ حُسْنِ الْکَرَامَهِٔ نَائِلَکَ وَ أَنْتَ الَّذِی لَا تُخَیِّبُ آمِلَکَ وَ لَا تَرُدُّ سَائِلَکَ إِلَهِی إِلَهِی أَیْنَ أَیْنَ رحمتک الَّتِی هِیَ نُصْرَهُٔ الْمُسْتَضْعَفِینَ مِنَ الْأَنَامِ؟ ۸۰۵ – در بِحارالاَنْوار: غمته. ۸۰۶ – این بخش در بِحارالاَنْوار نیست. ۸۰۷ – در بِحارالاَنْوار: قُوَّهًٔ لِی أَشَدُّ. ۸۰۸ – در بِحارالاَنْوار: بِقَوْلٍ شَدِیدٍ. ۸۰۹ – در بِحارالاَنْوار: إِفْهَاماً. ۸۱۰ – در بِحارالاَنْوار: عَدُوِّکَ. ۸۱۱ – در بِحارالاَنْوار: یُدْرِکْنِی. ۸۱۲ – در بِحارالاَنْوار: مُضَیَّعاً. ۸۱۳ – در بِحارالاَنْوار: أَنْبِیَائِکَ. ۸۱۴ – در بِحارالاَنْوار: بهم. ۸۱۵ – در بِحارالاَنْوار: منزه. ۸۱۶ – یُوسُف (۱۲): ۸۷. ۸۱۷ – حجر (۱۵): ۵۶. ۸۱۸ – حجر (۱۵): ۳۷ و ۳۸، ص (۳۸): ۸۰ و ۸۱. ۸۱۹ – به ترتیب، ماه‌های هفتم و نهم سال سریانی معادل آوریل و ژوئن سال رومی. ۸۲۰ – شوری (۴۲): ۴۹ – ۵۰. ۸۲۱ – باز آمدن غذا به گلو. ۸۲۲ – احتمالاً منظور اَحْمَد بِن داوود نُعْمَانی، مولف کتاب یاد شده است. ۸۲۳ – در بِحارالاَنْوار: ما خلقت. ۸۲۴ – این داستان را تاریخ دمشق نیز آورده است. ۸۲۵ – مجادله (۵۸): ۲۱. ۸۲۶ – زمر (۳۹): ۶۱. ۸۲۷ – ظاهراً منظور این است که غسل کند. ۸۲۸ – گوینده روشن نیست؛ ممکن است وجود اقدس حضرت رَسُول اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم باشد. ۸۲۹ – روشن نشد که مقصود کدام تاریخ است؟ ۸۳۰ – روشن نشد که مقصود کدام تاریخ است؟ ۸۳۱ – یک اثر شیعی است و از ماخذ شَیخ کَفْعَمِی در «الْبَلَد الْأَمِین» و جز آن. رک. الذریعه ۳: ۱۲۹ – ۱۳۰. ۸۳۲ – عموی سَفَّاح و مَنْصُور دَوَانِیقِی که حاکم مدینه بود (– نمودار پیوست). ۸۳۳ – مجلس بیستم، حدیث آخر. ۸۳۴ – کتاب الْمُسْتَغِیثِینَ بِاللَّه عند المهمات و الحاجات. رک. الذریعه ۲۱: ۱۲ و ۱۳ (شماره‌های ۳۷۰۱ و ۳۷۰۲). ۸۳۵ – ذاریات (۵۱): ۲۲. ۸۳۶ – به شماره‌ی ۸۱ خواهد آمد. ۸۳۷ – احتمالاً اَبُو مُحَمَّد حبیب فارسی است. رک. صِفَهُٔ الصَّفْوَهِٔ ۳: ۳۱۶. ۸۳۸ – هود (۱۱): ۷۴ و ۷۵. ۸۳۹ – نساء (۴): ۱۰۷. ۸۴۰ – حج (۲۲): ۶۰، در اصل: و من بغی. ۸۴۱ – فاطر (۳۵): ۴۳. ۸۴۲ – فتح (۴۸): ۱۰. ۸۴۳ – در متن «فِی مرکب عَظِیم» است که ظاهراً تصحیف «فِی مَوْکِبٍ عَظِیم» باشد. ۸۴۴ سهام اللیل لا تخطی ولکن لها أمد و للاءمد انقضاء أتهزء بالدعاء و تزدریه؟ تاءمل فیک ما صنع الدعاء ۸۴۵ – مائده (۵): ۳۳. ۸۴۶ – حج (۲۲): ۶۰، در اصل: و من بغی. ۸۴۷ – فاطر (۳۵): ۴۳. ۸۴۸ – فتح (۴۸): ۱۰. ۸۴۹ – شوری (۴۲): ۳۰. ۸۵۰ – باب ۲۹ ذکر الله و الدعاء و ...نام دارد. ۸۵۱ – از مُحَدِّثان بَصرَهٔ در سده‌ی دوم هجری. ۸۵۲ – رَبِیع الأبرار، به تحقیق عَبْدُ الْامیر مهنا، ج ۲، ص ۳۵۴، ح ۲۱. ۸۵۳ – همان، ص ۳۶۵؛ ح ۱۰۲. نیز به شماره‌ی ۱ در همین کتاب گذشت. ۸۵۴ لبست ثوب الرجا و الناس قد رقدوا و قمت أشکو الی مولای ما أجد و قد مددت یدی و الضر مشتمل إِلَیْکَ یا خیر من مدت إِلَیْهِ ید فلا تردنها – یا رب – خائبه فبحر جودک یروی کل من یرد ۸۵۵ – چنان که می‌بینیم چنین عبارتی در سه بیت یاد شده نیست. شاید سومین بیت با این آغاز افتاده باشد. ۸۵۶ لما راءیت الندی قد فاض زاخره و منهل الجود یروی کل من یرد مدت إِلَیْهِ ید منی عَلی خجل الی ندی خیر من مدت إِلَیْهِ ید و قلت: یا راحمی قبل السوال له ماذا تقول لمن ناداک: یا أحد؟ لا تجبهنی برد بعد ما بسطت یدی إِلَیْکَ أیاد مال‌ها عدد ۸۵۷ – أمین الاسلام شَیخ اَبُو عَلی فَضْل بِن أَبِی الفَضْل حسن ابْن الفَضْل صاحب مجمع البیان. ۸۵۸ – نساء (۴): ۷۰. ۸۵۹ – زمر (۳۹): ۵۳. ۸۶۰ – کامل ابْن اثیر ۲: ۲۲۸ (حوادث سال ۱۱) با اندک اختلاف.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبِیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیتهای گسترده مرکز : الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و... د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴) ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و... ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-

قائمیه
مرکز تحقیقات رایانه‌ای
اصفهان
www
برای داشتن کتابخانه های‌تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹